

รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

นางสาวบุญรอด โชติวิศิรา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A MODEL OF CROSS-CULTURAL EDUCATIONAL MANAGEMENT OF BACHELOR'S DEGREE
IN THAI AS A FOREIGN LANGUAGE OF THAI UNIVERSITIES
AND REPUBLIC OF KOREA UNIVERSITIES

Miss Boonrawd Chotivachira

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Higher Education
Department of Educational Policy Management and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2016
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
โดย	นางสาวบุญรอด โชติวชิรา
สาขาวิชา	อุดมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. ปทีป เมธาคุณวุฒิ

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พันธุ์ศักดิ์ พลสารมัย)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. ปทีป เมธาคุณวุฒิ)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิภา ประชัญพฤทธิ์)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริฉันท์ สติรกุล เดชพาหพงษ์)
.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์)

บุญรอด โชติวชิรา : รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ (A MODEL OF CROSS-CULTURAL EDUCATIONAL MANAGEMENT OF BACHELOR'S DEGREE IN THAI AS A FOREIGN LANGUAGE OF THAI UNIVERSITIES AND REPUBLIC OF KOREA UNIVERSITIES) อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์, อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ศ.กิตติคุณ ดร. ปทีป เมธาคุณวุฒิ, 443 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 3) พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และ 4) นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย อาจารย์คนไทยที่สอนภาษาไทยระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยจำนวน 6 สถาบัน รวม 35 คน และอาจารย์คนไทยและคนเกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยระดับปริญญาตรีในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบัน รวม 14 คน นักศึกษาเกาหลีใต้ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้จำนวน 2 สถาบัน รวมจำนวน 80 คน และนักศึกษาเกาหลีใต้ที่แลกเปลี่ยนมาเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยทั้ง 6 สถาบัน รวมจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์และศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ พบว่า 1) ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์ที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน 3) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่ นักศึกษาเกาหลีใต้ ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน

2. ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ พบว่า 1) ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านปัจจัยนำเข้า อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่นักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3) ด้านกระบวนการ อาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และ 4) ด้านผลผลิต อาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกัน

3. ผลการพัฒนาแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้โดยใช้ชื่อว่า “พีบิมบับ โมเดล” (bibimbab Model)

4. แนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ได้แนวทางทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ แนวทางการบริหารจัดการ แนวทางการพัฒนาหลักสูตร แนวทางการจัดการเรียนการสอน แนวทางการสร้างเครือข่าย แนวทางด้านการศึกษาสัมพันธ์ แนวทางด้านโครงสร้างงบประมาณ และแนวทางการประเมินและติดตามผล

ภาควิชา	นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา	อุดมศึกษา	ลายมือชื่อ อ.ที่ปริกษาหลัก
ปีการศึกษา	2559	ลายมือชื่อ อ.ที่ปริกษาร่วม

5684216027 : MAJOR HIGHER EDUCATION

KEYWORDS: A MODEL OF CROSS-CULTURAL EDUCATIONAL / THAI AS A FOREIGN LANGUAGE / SOUTH KOREA UNIVERSITIES

BOONRAWD CHOTIVACHIRA: A MODEL OF CROSS-CULTURAL EDUCATIONAL MANAGEMENT OF BACHELOR'S DEGREE IN THAI AS A FOREIGN LANGUAGE OF THAI UNIVERSITIES AND REPUBLIC OF KOREA UNIVERSITIES.

ADVISOR: ASST. PROF. ARUNEE HONGSIRIWAT, Ph.D., CO-ADVISOR: PROF. EMERITUS PATEEP METHAKUNAVUDHI, Ph.D., 443 pp.

This research had four objectives: 1) to study the present-day situation of cross-cultural instructional management of the curriculum and instructional management of Thai as a foreign language at the undergraduate level at universities in Thailand and the Republic of Korea, 2) to analyze factors which impact the effectiveness of instructional management of Thai as a foreign language at the undergraduate level at universities in Thailand and the Republic of Korea, 3) to propose the model of cross-cultural curriculum and instructional management of Thai as a foreign language at the undergraduate level at universities in Thailand and the Republic of Korea, and 4) to provide guidelines for managing cross-cultural education of the curriculum and instructional management of Thai as a foreign language at the undergraduate level at universities. The samples were 6 universities in Thailand which were 35 Thai language teachers teaching Thai to undergraduates, 14 Thai teachers and South Korean teachers teaching Thai at 2 universities in Korea, 80 South Korean students at 2 universities in Korea, and 30 South Korean exchange students in Thailand. The research instruments were the questionnaire and the interview. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation. The results were summarized as follows.

1. An analysis of the present situation of cross-cultural instructional management of the curriculum and instructional management of Thai as a foreign language at the undergraduate level showed that 1) concerning the notion of teaching Thai as a foreign language at the undergraduate level, South Korean teachers and students from universities in Thailand and Korea strongly agreed with it, whereas teachers from universities in Korea moderately agreed, 2) As for cross-cultural instructional management of teaching Thai as a foreign language to undergraduates, South Korean teachers and students strongly agreed with it, 3) Relating to cross-cultural instructional management of teaching Thai as a foreign language to South Korean undergraduates, South Korean teachers and students also strongly agreed with it.

2. An analysis of factors influencing the effectiveness of instructional management of teaching Thai as a foreign language to South Korean undergraduates indicated that 1) regarding context or external environment, South Korean teachers and students strongly agreed with its influence, and teachers from universities in Thailand completely agreed, 2) In terms of input, teachers strongly agreed with its effects, but South Korean students moderately agreed, 3) As far as the process is concerned, South Korean teachers and students strongly agreed with its impact, while South Korean teachers in Korea moderately agreed, and 4) regarding the product, South Korean teachers and students both strongly agreed with its influence.

3. The proposed model of the cross-cultural of the curriculum and instructional management of Thai as a foreign language at the undergraduate level at universities in Thailand and the Republic of Korea was designed as the "Bibimbab Model"

4. Guidelines for cross-cultural instructional management of teaching the Thai language at the undergraduate level at universities in Thailand and other countries were developed in 7 aspects: Guidelines for management, Guidelines for curriculum development, Guidelines for organizing instruction, Guidelines for connection and collaboration, Guidelines for public relations, Guidelines for budgetary and financial administration, Guidelines for evaluation.

Department: Educational Policy Management and
Leadership

Field of Study: Higher Education

Academic Year: 2016

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักที่ได้กรุณาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและคำแนะนำทั้งในเรื่องของการทำวิจัยและเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยความเต็มใจและด้วยความเอาใจใส่ รับฟังและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดระยะเวลาการทำวิจัย รวมทั้งได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความเมตตากรุณาแก่ผู้วิจัยในการรับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีแนวทางที่ชัดเจนมากขึ้นตั้งแต่เริ่มต้นทำวิจัย อาจารย์เป็นบุคคลสำคัญที่เปรียบเสมือนแสงสว่างชี้ทางในการทำวิจัยครั้งนี้ ทั้งยังเสียสละเวลา ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือเอาใจใส่ด้วยดีอย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างมาก ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีคุณภาพและมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยได้เรียนรู้ทั้งด้านวิชาการ และประสบการณ์ในการทำงานและการใช้ชีวิตที่มีคุณค่าและมีความหมายมาก ผู้วิจัยขอเคารพและนับถืออาจารย์เป็นดั่งปูชนียาจารย์ผู้ที่มีจิตใจเปี่ยมล้นด้วยเมตตาธรรมและหัวใจของความเป็นครูผู้ให้อย่างแท้จริง ผู้วิจัยขอยึดถือเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานในเส้นทางการสอนและการดำเนินชีวิตของผู้วิจัยตลอดไป

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ วิทาศักดิ์พันธ์ ที่กรุณาให้เกียรติรับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ และได้เสียสละเวลาให้ความอนุเคราะห์ ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่มีคุณค่าต่องานวิจัยและข้อเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ฯลฯ ด้วยความเมตตากรุณาและเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา ทำให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พันธุ์ศักดิ์ พลสารมัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันทน์ สติภกุล เตชพาหพงษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิภา ปรีชญาทฤทธิ์ ที่ได้ให้ความรู้และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้ ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาอุดมศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตรวจสอบร่างรูปแบบและแนวทางในงานวิจัยนี้ อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา รองศาสตราจารย์นวลทิพย์ เพิ่มเกษร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สำเนียงงาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพย์ เฉิดฉินนภา อาจารย์ ดร. ไพบุลย์ ปิตะเสน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โกวิทย์ พิมพวง รองศาสตราจารย์ ดร. Shin Keun Hye ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. Park Kyung Eun ที่กรุณาตรวจสอบงานให้คำแนะนำดีชม ข้อเสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. Ahn Jong Yang ศาสตราจารย์ ดร. Hwang Kyu Hee ศาสตราจารย์ ดร. Kim Hung Koo ศาสตราจารย์ ดร. Juang Hwan Seung ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นรหัส 56 อาจารย์อุไร นิโรธนันท์ พันตำรวจโทหญิง ชุตติมา ฮากิม และอาจารย์ธัญวิทย์ ศรีจันทร์ ที่เป็นกัลยาณมิตรที่ติดตามนับตั้งแต่วันแรกและตลอดเวลาที่รู้จักกัน คอยรับฟัง ให้คำปรึกษาและคอยให้กำลังใจซึ่งกันและกันด้วยความจริงใจและด้วยความรักและหวังดีมาโดยตลอดระยะเวลาของการเรียนและการทำวิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประยูรช คุณแม่จันทร์ทิพย์ คุณยายเสาร์ คุณวิลล โขติวชิรา ขอบใจคุณมังกรและคุณพงษ์ โขติวชิรา คุณจาดิกา ดุษฎีโสภภาพ รวมทั้งบุคคลอันเป็นที่รักทุกคนที่ได้เอื้อยนามไว้ ณ ที่นี้ ที่คอยสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจเสมอมา ประโยชน์และคุณค่าอันเกิดจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอน้อม ยกผลบุญกุศลนี้เป็นเครื่องบูชาคุณพระรัตนตรัยและมอบเป็นกตเวทิตาคุณแก่บุพการี ครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ปลุกฝังให้ผู้วิจัยมีความอดทน มุมานะพากเพียรในการศึกษาเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
คำถามวิจัย.....	14
วัตถุประสงค์วิจัย.....	14
ขอบเขตของการวิจัย.....	14
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	15
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	16
คำอธิบายกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	18
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	30
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือของประชาคมอาเซียน.....	31
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษา.....	36
ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้....	46
ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน.....	59
ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม.....	65
ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	83

ตอนที่ 7 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ.....	92
ตอนที่ 8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	97
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	101
กลุ่มตัวอย่างการวิจัย	101
เครื่องมือวิจัย.....	104
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	107
การวิเคราะห์และการสรุปผลข้อมูล.....	108
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	108
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	117
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีใต้.....	118
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้.....	124
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีใต้.....	154
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอน ภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอน ภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาเกาหลีใต้ ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยใน ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และในประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัด การศึกษาข้ามวัฒนธรรมและของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีใต้.....	193

ตอนที่ 5 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้	245
ตอนที่ 6 แนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ.....	299
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	308
สรุปผลการวิจัย.....	313
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์และศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้	313
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้.....	317
ส่วนที่ 3 ผลพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้.....	319
ส่วนที่ 4 การนำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี.....	323
อภิปรายผลการวิจัย.....	323
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	340
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	340
ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป	341
รายการอ้างอิง	343
ภาคผนวก.....	353
ภาคผนวก ก	354

ภาคผนวก ข	357
ภาคผนวก ค	360
ภาคผนวก ง.....	388
ภาคผนวก จ	416
ภาคผนวก ฉ	421
ภาคผนวก ช	430
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	443

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 3.1 สรุปขั้นตอนดำเนินการวิจัย	114
ตาราง 4.1 การจัดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยกลุ่ม ตัวอย่าง	119
ตาราง 4.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของ สถาบันต่างๆ	120
ตาราง 4.3 การกำหนดรายวิชาในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของสถาบันต่างๆ	122
ตาราง 4.4 ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และ ในประเทศไทย	125
ตาราง 4.5 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และในประเทศไทย ..	127
ตาราง 4.6 ภาพรวมสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยใน ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน	128
ตาราง 4.7 ความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัย ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยใน ประเทศไทยด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญา ตรี	129
ตาราง 4.8 ความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัย ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยใน ประเทศไทยด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	132

ตาราง 4.9 ความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัย
ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยใน
ประเทศไทยด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้ 136

ตาราง 4.10 ภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม
ของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลี
ใต้..... 141

ตาราง 4.11 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยใน
ประเทศไทยด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญา
ตรี 142

ตาราง 4.12 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยใน
ประเทศไทยด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี 144

ตาราง 4.13 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยใน
ประเทศไทยด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี 148

ตาราง 4.14 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้าม
วัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของ
มหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ระหว่างอาจารย์ผู้สอน
และนักศึกษาเกาหลีใต้ 153

ตาราง 4.15 ภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศ
สาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน..... 154

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัด เรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา เกาหลีใต้.....	192
ตาราง 4.26 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดด้านการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	194
ตาราง 4.27 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีด้านปัจจัยที่จะช่วย ส่งเสริมให้การสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ.....	198
ตาราง 4.28 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านคุณลักษณะของ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม.....	200
ตาราง 4.29 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านจุดเด่นของการ สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม.....	204
ตาราง 4.30 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านวิธีการหรือ เทคนิคเฉพาะของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม.....	206
ตาราง 4.31 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านรูปแบบการสอน ภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม.....	210
ตาราง 4.32 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านปัญหาการสอน ภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม.....	213
ตาราง 4.33 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านเอกสาร ตำรา หนังสือประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....	217

ตาราง 4.34	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านการวัดและ ประเมินผลการสอนภาษาไทยข้ามวัฒนธรรม	219
ตาราง 4.35	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลี ใต้ด้านลักษณะเฉพาะของการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลี	220
ตาราง 4.36	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาเอก ภาษาไทย	230
ตาราง 4.37	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านความยากของการเรียนภาษาไทย.....	232
ตาราง 4.38	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านข้อแตกต่างระหว่างการเรียนภาษาไทยกับ ..	232
ตาราง 4.39	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านคุณสมบัติของอาจารย์ที่สอนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม.....	234
ตาราง 4.40	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านเทคนิควิธีการเรียนภาษาไทยให้เก่ง.....	236
ตาราง 4.41	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านเอกสาร หนังสือภาษาไทยที่ใช้ในการเรียน ..	237
ตาราง 4.42	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านการเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีและที่ ประเทศไทย	238
ตาราง 4.43	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม	240
ตาราง 4.44	เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้าม วัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน	262
ตาราง 4.45	เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้าม วัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน	263
ตาราง 4.46	เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้าม วัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะยาว	264
ตาราง 4.47	ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบฯ ของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	294

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	17
ภาพ 4.1	แผนภาพแสดงความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	225
ภาพ 4.2	แผนภาพแสดงความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี.....	227
ภาพ 4.3	แผนภาพแสดงความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านลักษณะเฉพาะ ของการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลี.....	229
ภาพ 4.4	แผนภาพแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้	241
ภาพ 4.5	แผนภาพแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ (ต่อ).....	243
ภาพ 4.6	รูปอาหารเกาหลี “บิบิมบับ”(비빔밥) หรือ ข้าวยำเกาหลี.....	247
ภาพ 4.7	“บิบิมบับโมเดล” (Bibimbab Model) รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับ ปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้	249
ภาพ 4.8	หลักสูตรที่เน้นการศึกษาข้ามวัฒนธรรม.....	255
ภาพ 4.9	คุณลักษณะผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม	271
ภาพ 4.10	คุณลักษณะผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้.....	273
ภาพ 4.11	ความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้ต่อผู้สอน.....	274
ภาพ 4.12	เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม (ส่วนเนื้อหาบทเรียน)..	275
ภาพ 4.13	เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม (ส่วนผู้สอน)	275

ภาพ 4.14	เนื้อหาและเอกสารประกอบการเรียนการสอน.....	278
ภาพ 4.15	สื่อการเรียนการสอน	279
ภาพ 4.16	การวัดและการประเมินผล	280
ภาพ 4.17	หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม.....	286
ภาพ 4.18	ส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ (ด้านผู้สอน).....	287
ภาพ 4.19	ส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ	287
ภาพ 4.20	ส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ (ด้าน เนื้อหาและวิธีการสอน).....	288
ภาพ 4.21	ส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ (ด้าน การจัดการบริหารจัดการ).....	288
ภาพ 4.22	จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม	292
ภาพ 4.23	รูปอาหารเกาหลี “พีบิมบับ”(비빔밥) หรือ ข้าวยำเกาหลี	296
ภาพ 4.24	“พีบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model) รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม...	298
ภาพ 5.1	“พีบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model) รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับ ปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้	319
ภาพ 5.2	รูปอาหารเกาหลี “พีบิมบับ”(비빔밥) หรือ ข้าวยำเกาหลี.....	321

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันกระแสการรวมกลุ่มระหว่างประเทศกำลังดำเนินไปอย่างเข้มข้นและมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นและได้กลายเป็นกระแสหลักของโลกที่ดำเนินไปอย่างสอดคล้องกันโดยเฉพาะการรวมกลุ่มระหว่างประเทศในระดับภูมิภาค แนวคิดที่ถูกนำมาใช้กล่าวถึงการรวมกลุ่มระหว่างประเทศที่มีพัฒนาการขยายความร่วมมือหลากหลายสาขามากขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมิได้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำของรัฐเท่านั้น แต่มีความสัมพันธ์หลายๆ ระดับ โดยตัวแสดงต่างๆ มีความสัมพันธ์ข้ามชาติกันโดยลักษณะของการดำเนินกิจกรรมนั้นจะเป็นไปในแบบที่รัฐต่างๆ ดำเนินกิจกรรมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หลายด้านพร้อมกับที่ตัวแสดงข้ามชาติอื่นๆ ก็ดำเนินกิจกรรมควบคู่กันไปด้วย การพึ่งพาซึ่งกันและกันตามความหมายของแนวคิดนี้จึงหมายถึงสภาวะที่ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐต่างๆ ถูกกำหนด โดยผลกระทบที่มีซึ่งกันและกัน (Reciprocal Effects) อันเป็นผลมาจากการติดต่อสัมพันธ์ข้ามชาติ เช่น การเคลื่อนย้ายทุน สินค้า บุคคล และอื่นๆ ข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างรัฐสามารถให้ทั้งประโยชน์และความสูญเสียในประเด็นที่ทั้งสองฝ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกัน สิ่งสำคัญที่เป็นแรงกระตุ้นดังกล่าวคือ กระแสโลกาภิวัตน์และการพัฒนาของระบบทุนนิยมที่ขยายตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องในยุคปัจจุบัน ได้ส่งผลโดยตรงต่อปฏิสัมพันธ์ข้ามชาติที่มีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การรวมกลุ่มระหว่างประเทศ จึงเปลี่ยนไปจากความสัมพันธ์ในระดับรัฐต่อรัฐ สู่ความสัมพันธ์ในระดับภาคประชาชนที่ถูกพัฒนาสู่ความเป็นประชาคมระหว่างประเทศ

กระแสการหลอมรวมสู่ความเป็นประชาคมดังกล่าวนี้ ได้ถูกจุดประกายขึ้นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภายใต้สภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจในทศวรรษที่ 21 จนนำไปสู่ความริเริ่มในการจัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) ประชาคมอาเซียนนี้มีพื้นฐานเกิดจากสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of Southeast Asian Nations-ASEAN) หรือ “อาเซียน” กลุ่มประเทศอาเซียนได้รับรองเอกสาร “วิสัยทัศน์อาเซียน 2020” กำหนดเป้าหมายหลัก 4 ประการ เพื่อมุ่งพัฒนาอาเซียนไปสู่ “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) ให้เป็นผลสำเร็จภายในปี ค.ศ. 2020 ซึ่งจะประกอบด้วย “เสาประชาคมหลักรวม 3 เสา” ได้แก่ ประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน รวมทั้งจัดโครงสร้างองค์กรของอาเซียน รองรับภารกิจและพันธกิจ การบริหารปกครองกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศซึ่งมีกำลังกำลังเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังปรากฏตามสโลแกนที่ว่า “สิบชาติ

หนึ่งอาเซียน” (อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์, 2541) นอกจากนี้ยังมี กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 (ASEAN+3) เป็นกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่ม 3 ประเทศ คือ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และประเทศญี่ปุ่น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งชุมชนเอเชียตะวันออกเฉียง (East Asian Community) โดยให้อาเซียนและกระบวนการต่างๆ ภายใต้กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้บรรลุเป้าหมาย เนื่องในโอกาสครบรอบ 10 ปี ของการจัดตั้งกรอบความร่วมมืออาเซียน+3 เมื่อปี 2007 (พ.ศ.2550) ในขณะเดียวกันความร่วมมืออาเซียน+3 ก็มีความสำคัญต่อประเทศไทย โดยนอกจากจะสร้างมิตรภาพ ความเป็นปึกแผ่น ตลอดจน เสถียรภาพและสันติภาพในภูมิภาคแล้วยังช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองในการเจรจาต่อรองระหว่างประเทศ และความร่วมมือในการแก้ปัญหาข้ามชาติและการพัฒนาขั้นพื้นฐานต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม (บุญชัย ใจเย็น, 2556)

ประเทศเกาหลีใต้หนึ่งในประเทศสมาชิกอาเซียน+3และเป็นประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียของประเทศไทยมีระดับการพัฒนาประเทศที่ก้าวหน้าและน่าสนใจประเทศหนึ่งและกำลังก้าวเข้าสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมอย่างสมบูรณ์ในอีกไม่นานนัก นอกจากนี้ ปรีศ วงศ์ชนเสน (2552) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างไทยและเกาหลีใต้ไว้ว่า คนไทยส่วนใหญ่รับรู้ว่าเป็นประเทศเกาหลีใต้มีการผลิตรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 กระแสเกาหลีใต้เข้ามายังประเทศไทยทำให้คนไทยได้เห็นภาพของสังคมเกาหลีมากยิ่งขึ้น ทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศเกาหลีต่อชาวไทยเปลี่ยนไป และการบริโภควัฒนธรรมเกาหลีในประเทศไทยก็เพิ่มปริมาณมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันนี้นอกจากสินค้าทางด้านอุตสาหกรรมหนักแล้ว ยังมีสินค้าจำพวกสื่อบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ ละคร เพลงและแฟชั่นต่างๆ กลายเป็นสินค้ายอดนิยมในประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นเป็นกลุ่มที่ให้การยอมรับและบริโภควัฒนธรรมเกาหลีเป็นจำนวนมาก คนไทยและคนเกาหลีมีความร่วมมือในด้านต่างๆ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ ความมั่นคง การศึกษา สังคมและวัฒนธรรมมาอย่างยาวนานและต่อเนื่อง อีกทั้งยังพบว่า ปัจจุบันชาวเกาหลีใต้เดินทางเข้ามาในประเทศไทยในแต่ละปีมีจำนวนเพิ่มขึ้น เช่น ในปี พ.ศ. 2551 คาดว่าไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านหนึ่งแสนคน ปัจจุบันนี้พบว่า ชาวเกาหลีนอกจากจะเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยแล้ว ยังมีส่วนหนึ่งที่พำนักอยู่ในประเทศไทยอย่างถาวรอีกด้วย ปัจจัยที่ทำให้ชาวเกาหลีเข้ามาอยู่ในเมืองไทยเพิ่มมากขึ้น คือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ คือ การเข้ามาทำธุรกิจและลงทุนในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะหลังปี พ.ศ. 2545 ต่อเนื่องเป็นต้นมา ซึ่งได้รับอิทธิพลจากกระแสเกาหลี ทำให้ชาวเกาหลีใต้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศไทย ปัจจัยรองลงมา คือ ปัจจัยทางการศึกษาของบุตร การทำงานในประเทศเกาหลีจะต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาไทย การส่งบุตรหลานมาเรียนที่ประเทศไทย ซึ่งมีค่าใช้จ่ายไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ และปัจจัยสุดท้ายคือ ปัจจัยทางด้านภาษาและ

วัฒนธรรม นั่นคือ กระแสวัฒนธรรมไทยที่ได้รับความนิยม ในประเทศเกาหลีได้จึงทำให้คนเกาหลีได้สนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้นอย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์และโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคต เพราะการเรียนรู้และสามารถใช้ภาษาไทยได้จะเพิ่มโอกาสในการหางานทำได้ง่ายขึ้น ได้งานที่ดีกว่าและเงินเดือนสูงกว่า

กระแสนิยมเกาหลีในประเทศไทย และกระแสนิยมไทยในประเทศเกาหลีซึ่ง คิม ฮง คู (2554) ได้เขียนไว้ดังนี้ กระแสนิยมเกาหลีในเมืองไทยได้เป็นปรากฏการณ์สากลในสังคมไทย ในขณะเดียวกัน ในสังคมเกาหลีก็มีกระแสนิยมไทยเช่นเดียวกัน กระแสนิยมเกาหลี (ฮันรยู) ก็เป็นปรากฏการณ์วัฒนธรรมที่วัยรุ่นจีน ฮองกง ไต้หวัน ญี่ปุ่น เวียดนาม ฯลฯ อยากเรียนอยากรู้และนิยม ดนตรีเกาหลี ละครทีวีเกาหลี หนังสือ แฟชั่น ทรงผมและดารากเกาหลี ส่วนกระแสนิยมไทย (แพรยู) หมายความว่า คนเกาหลีมีความคิด ประสพการณ์และรับทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย กระแสนิยมไทยเป็นการรวบรวมแนวคิดที่หลากหลาย เช่น แรงงานต่างชาติไทย ผู้อพยพจากการแต่งงานระหว่างประเทศ อาหารไทย การนวด การท่องเที่ยว วัฒนธรรม การศึกษาและภาษาไทย กระแสนิยมเกาหลีเริ่มเข้ามาในประเทศไทยอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2545 ประเทศไทยและเกาหลีใต้ได้รักษาสัมพันธไมตรีที่ดีต่อกันมาโดยตลอด เมื่อกล่าวถึง คำว่า "เกาหลี" ภาพลักษณ์ของเกาหลีที่มีต่อชาวไทย คือ ดินแดนแห่งโสม ดินแดนแห่งอารีรั้ง นอกจากนี้แล้วการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในประเทศไทยก็เพิ่มมากขึ้นและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในมหาวิทยาลัยอย่างเป็นทางการ

สาเหตุของการเกิดกระแสนิยมเกาหลี(วัฒนธรรมประชานิยม) นั้นมีหลายประการ คิม ฮง คู (2554) ได้ให้ข้อมูลไว้ดังนี้ ประการแรกคือ ความคล้ายคลึงกันทางวัฒนธรรมของสองประเทศ ถึงแม้ว่าวัฒนธรรมขงจื้อของเกาหลีกับวัฒนธรรมพุทธศาสนาของไทยจะมีข้อแตกต่างกันบ้าง แต่ก็สามารถผสมผสานกลมกลืนกันได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ทำให้คนไทยสามารถรับวัฒนธรรมเกาหลีได้อย่างรวดเร็ว และไม่เกิดความรู้สึกต่อต้าน อีกทั้งในประเทศไทยมีชนเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก และพวกเขาเหล่านั้นก็อยู่ภายใต้วัฒนธรรมขงจื้อ สิ่งนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้การรับวัฒนธรรมเกาหลีเข้ามาในสังคมไทยนั้นง่ายมากขึ้น ประการที่สอง ปัจจัยทางศาสนาและทางประวัติศาสตร์ของประเทศไทยส่งผลให้คนไทยมีลักษณะนิสัยที่เป็นมิตรกับชาวต่างชาติและมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมต่างชาติ เราสามารถทราบได้ว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่มีการรับวัฒนธรรมอื่นๆ เข้ามาในสังคมเป็นจำนวนมาก เหตุผลเป็นเพราะว่าสามารถพิจารณาได้จากทางด้านศาสนาพุทธในประเทศไทยเป็นแบบหินยาน และให้หลีกเลี่ยงการขัดแย้งกับผู้อื่น เมื่อพิจารณาทางด้านภูมิศาสตร์แล้วจะเห็นว่าประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของอารยธรรมและการค้าระหว่างเอเชียและยุโรป ดังนั้น ชาวต่างชาติจึงปรากฏในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ประเทศไทยเป็นประเทศที่เข้าสู่ความเป็นประเทศใหม่มาเป็นเวลานาน ประเทศไทย

ได้เข้าสู่ความเป็นประเทศใหม่ได้เริ่มขึ้น เป็นประเทศแรกในภูมิภาคเอเชีย เช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่น ดังนั้น การรับวัฒนธรรมต่างชาติจึงไม่ใช่เป็นสิ่งแปลกสำหรับสังคมไทย สรุปได้ว่า ด้วยปัจจัยทางด้านศาสนาและประวัติศาสตร์ทำให้ชาวไทย ไม่เกิดความรู้สึกต่อต้านการรับวัฒนธรรมต่างชาติ และชาวไทยได้นำกระแสเกาหลีเข้ามาใช้อีกด้วย ประการที่สาม ความเป็นเลิศทางวัฒนธรรมประชานิยมเกาหลี กล่าวคือ ผลงานทางวัฒนธรรมของเกาหลีที่สร้างออกมานั้นเป็นงานที่มีคุณค่าและมีคุณภาพ เช่น เนื้อหาของละครที่น่าสนใจ การแสดงได้อย่างสมบทบาทของเหล่านักแสดง เป็นต้น ประการที่สี่ การขยายตัวของคุณภาพและปริมาณของประชานิยมเกาหลี เริ่มขยายหลังปลายทศวรรษ 1980 กล่าวคือ ตอนนั้นสังคมเกาหลีเริ่มเป็นประเทศประชาธิปไตย ในกระบวนการความเป็นประชาธิปไตย คนที่ทำงานในวงวัฒนธรรมประชานิยมเกาหลีได้รับการแสดงออกอย่างอิสระ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ คนเหล่านี้ก็เข้าทำงานในเขตที่อยู่ในกระแสวัฒนธรรมประชานิยมเกาหลี ในขณะที่บริษัทใหญ่เริ่มลงทุนในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมประชานิยมรวมถึงการพัฒนาทางด้านสื่อเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ขนาดและความกว้างของตลาดวัฒนธรรมประชานิยมขยายตัวเร็วมาก อย่างไรก็ตามตอนปลายทศวรรษ 1980 ถึงตอนปลายทศวรรษ 1990 ก็เป็นช่วงเวลาที่วัฒนธรรมประชานิยมเกาหลีพัฒนาค่อนข้างมาก ประการที่ห้า แม้ว่าประเทศไทยพัฒนาแล้ว แต่กระแสวัฒนธรรมไทยไม่สอดคล้องกับความต้องการของคนไทยจึงทำให้กระแสวัฒนธรรมประชานิยมเกาหลีที่มีชื่อเสียงเข้ามาแทนที่ประชานิยมวัฒนธรรมไทย ประการสุดท้าย มาจากการใช้สื่อต่างๆ มาช่วยในการเผยแพร่วัฒนธรรม เช่น การออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ช่องอาร์วีอาร์ การเผยแพร่ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต การขยายตัวของตลาดวีซีดี ดีวีดี และวีดิทัศน์ นี่ก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการขยายตัวของกระแสประชานิยมเกาหลี ในประเทศไทย ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ ทั้งยังจะช่วยให้ประชาชนของทั้งสองประเทศมีสัมพันธไมตรีที่ดีต่อกันมากยิ่งขึ้นอีกด้วย ส่วนกระแสไทย (แทรกยู) ในประเทศเกาหลีใต้ เขตความร่วมมือทางการค้าร่วมกันของทั้งสองประเทศ ประสบการณ์จากการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลี และผลดีจากกระแสประชานิยมเกาหลี สิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้กลายมาเป็นพื้นฐานสำคัญและมีอิทธิพลโดยตรงต่อกระแสประชานิยมไทย ประเด็นศึกษาในหัวข้อกระแสประชานิยมไทยในประเทศเกาหลีนั้นมีมากมายหลายด้าน อาทิ แรงงานไทยในเกาหลีผู้อพยพจากการแต่งงานระหว่างประเทศ วัฒนธรรมประชานิยม อาหารไทย การนวดแผนไทย การท่องเที่ยว สังคม วัฒนธรรมไทย การศึกษาและการเรียนภาษาไทย เป็นต้น ซึ่งในแต่ละประเด็นก็แสดงให้เห็นถึงสาเหตุที่แตกต่างกันออกไป

แม้ว่าปัจจุบันชาวไทยและชาวเกาหลีได้ทั้งสองประเทศมีความรู้ความเข้าใจในวิถีชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของกันและกันมากขึ้น แต่ก็ยังมีความขัดแย้งความไม่เข้าใจกันมากขึ้นเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมระหว่างคนเกาหลีและคนไทย ปัจจัยหลักของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ คนไทยไม่สามารถที่จะเข้าใจภาษา วัฒนธรรม

และแนวปฏิบัติของคนเกาหลี ในทางตรงกันข้าม คนเกาหลีได้ไม่สามารถที่จะเข้าใจภาษา วัฒนธรรม และแนวปฏิบัติของคนไทย ซึ่งทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันและเกิดผลเสียขึ้น อีกทั้งเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนไทยและคนเกาหลีมักจะทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันบ่อยครั้งในด้านภาษา การสื่อสาร วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิต เป็นต้น (ลี เบียงโด, 2009) สอดคล้องกับ บุญชัย ใจเย็น (2556) ได้กล่าวถึง ปัญหาในการรวมกลุ่มและความก้าวหน้าของอาเซียนหลายประการ ปัญหาด้านหนึ่งคือ ความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ภาษา ประวัติศาสตร์ และการนับถือศาสนา เนื่องจากประเทศในอาเซียนจะมีลักษณะเฉพาะและความแตกต่างหลากหลายกันออกไป

การติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยและคนเกาหลีได้ก็ยังคงมีปัญหา ความเข้าใจผิด และอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดได้ การติดต่อสื่อสารระหว่างคนสองเชื้อชาติ ระหว่างวัฒนธรรม ระหว่างประเทศจะให้ประสบความสำเร็จตรงตามที่ต้องการทุกครั้งคงเป็นเรื่องยากพอสมควร เนื่องจากคนไทยและคนเกาหลีถึงแม้จะเป็นประเทศที่ตั้งอยู่ในทวีปเอเชียเหมือนกัน แต่ก็ยังคงมีมิติของความแตกต่างและความหลากหลายกันในด้านต่างๆ อยู่ เช่น ภาษา วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ ค่านิยม สังคมและประเพณีวัฒนธรรม ซึ่งประเด็นความแตกต่างนี้บางครั้งเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและลึกซึ้ง การพูดหรือการปฏิบัติอย่างหนึ่งในสังคมหนึ่งอาจแปลความหมายแตกต่างไปจากอีกสังคมหนึ่ง จนบางครั้งอาจส่งผลทำให้การสื่อสารหรือการสนทนาระหว่างกันของคู่สนทนาระหว่างคนไทยและคนเกาหลีได้ที่มีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรืออาจทั้งสองฝ่ายเกิดความขุ่นข้องหมองใจ อคติ ความอึดอัด ความลำบากใจ ความไม่สบายใจ และถูกแปรเปลี่ยนเป็นทัศนคติเชิงลบ หรือความรู้สึกที่ไม่ดีระหว่างกันจนไม่อยากจะปฏิสัมพันธ์หรือเชื่อมความสัมพันธ์ต่อกันในระยะยาวได้ ลี เบียง โด (2009) กล่าวถึงความขัดแย้งเชิงวัฒนธรรมของชาวไทยและชาวเกาหลีใต้ ประเด็นความขัดแย้งในการใช้ภาษา โดยสรุปคือ การสื่อสารที่ผิดพลาดของชาวเกาหลีเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งเมื่อสื่อสารกับคนไทย นิสัยของคนเกาหลีแสดงออกมาจากคำพูดที่ใช้บ่อยๆ ที่ว่า “ใจร้อน” ความแตกต่างของวิธีการบริหารจัดการของคนเกาหลีกับคนไทย คือ การสื่อสารที่ไม่สามารถเข้าใจกันได้เป็นปัญหาหนักที่สุด คนไทยไม่สามารถที่จะใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อสารได้อย่างราบรื่นและไม่ต้องการเรียนภาษาเกาหลีด้วย จึงทำให้การทำงานเป็นไปด้วยความยากลำบาก ชาวเกาหลีเองก็ยังคงมีรูปแบบความคิดแบบเกาหลีอยู่ ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของไทยหรือยังมีไม่พอ จึงทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานตกต่ำ ความขัดแย้งทางภาษา และวัฒนธรรมของคนไทยและคนเกาหลีสามารถแก้ไขได้ คือ ก่อนอื่นจะสามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งด้านภาษาและวิธีการสื่อสารนั้นได้อย่างไร คนเกาหลีส่วนมากเสนอว่า จำเป็นต้องเรียนและรู้ภาษาไทย จำนวน 55% และการให้เกียรติเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย 36% คนไทยเสนอการเรียนรู้อาษาเกาหลีของคนไทย จำนวน 73% และเรียนรู้เกี่ยวกับคนไทย 22% ด้วยเหตุนี้ สิ่งที่สามารถรู้ได้ คือ คนเกาหลีใต้และคนไทยตอบว่า การศึกษาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

และเกาหลีกับการให้เกียรติคนไทยเป็นสิ่งสำคัญในการแก้ปัญหานี้ ขณะนี้บริษัทเกาหลีส่วนใหญ่ผู้บริหารจะว่าจ้างคนเกาหลีที่ได้รับการศึกษาภาษาไทยมาทำงานให้ พวกเขาเหล่านั้นจะมีความเข้าใจภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยมากขึ้นในระดับหนึ่ง ทำให้เกิดความขัดแย้งน้อยลง แต่บางคนก็ไม่มี ความพยายามที่จะปรับตัวและทำความเข้าใจกับภาษาและวัฒนธรรมไทย ยังยึดติดกับแนวคิดแบบ เกาหลีเป็นหลักก็อาจเกิดการทะเลาะกันขึ้นได้ อีกทั้งผู้บริหารที่เป็นคนเกาหลีมีทักษะ ของความสามารถที่จะสื่อสารกับคนไทยได้โดยตรงมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ มีการเรียน และฝึกใช้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น

ประเด็นข้างต้นที่กล่าวมาสอดคล้องกับประเด็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย และการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาเกาหลีใต้ในระดับมหาวิทยาลัย จากผลงานวิจัยของ จองบก แซ (2543) พบว่า การเรียนการสอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ประเทศเกาหลีใต้ปัจจุบันกำลังประสบปัญหา ทั้งที่เกิดจากครูผู้สอนและนักศึกษา เช่น ผู้สอนภาษาไทยไม่ได้สอนให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างทักษะ ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ส่วนมากจะสอนแยกออกจากกันเป็นรายวิชา สำหรับนักศึกษาขาดความสามารถในการใช้ภาษาไทย จนไม่สามารถสื่อสารกับคนไทยได้ อาจจะเป็น เพราะไม่ได้ใช้ภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอ และไม่ค่อยมีโอกาสในการใช้ภาษาไทยกับคนไทย นอกจากจะ ใช้กับครูผู้สอนภาษาไทยประจำซึ่งเป็นคนไทยเท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทย (การอ่าน การฟัง การพูด การเขียน) ของนักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งมุ่งให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ ภาษาไทยที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเวลาเรียนในการใช้ภาษาไทยไม่เพียงพอ ขาดการฝึกฝนในการใช้ ภาษาไทย ความแตกต่างระหว่างภาษาเกาหลีกับภาษาไทยและนักศึกษาไม่ค่อยสนใจในการเรียน ภาษาไทย เช่นเดียวกับที่ บุญรอด โชติวชิรา (2552) พบว่า ประเด็นการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยที่ประเทศเกาหลีใต้ได้รับความนิยมอย่างมากและ นับว่าภาษาไทยเป็นอีกภาษาหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมและความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติที่เป็น ชาวเอเชีย ทั้งนี้อาจเนื่องด้วยเหตุผลประการต่างๆ ทั้งด้านการท่องเที่ยว ธุรกิจ การค้าการลงทุน และเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีนักศึกษาเกาหลีจำนวนไม่น้อยซึ่งในแต่ละปีจะมีจำนวน นักศึกษาเกาหลีที่สนใจสมัครเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัย ปูซาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ ประเทศเกาหลีใต้ ส่วนใหญ่จากข้อมูลพบว่า นักศึกษามีความ สนใจและต้องการศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของตน ในอนาคตที่จำเป็นต้องอาศัยทักษะ ความรู้ความสามารถด้านภาษาไทย เช่น การสอบบรรจุรับ ราชการเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร เจ้าหน้าที่สถานทูตหรือกระทรวงการต่างประเทศ

พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานโรงแรม มัคคุเทศก์ นักแปล รวมถึงการทำงานในบริษัท ขนาดใหญ่ของประเทศเกาหลีใต้ที่เปิดธุรกิจและมีสาขาอยู่ค่อนข้างมากในประเทศไทย

ข้อมูลดังกล่าวมานี้ส่งผลให้นักศึกษาเกาหลีมีความสนใจและต้องการเรียนรู้ภาษาไทยรวมถึง ประเพณีวัฒนธรรมไทย แต่กรณีที่เปรียบเทียบนักศึกษาเกาหลีที่เรียนภาษาไทย 2 กลุ่ม ระหว่างกลุ่ม ที่เคยเดินทางไปแลกเปลี่ยนเรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยกับนักศึกษาเกาหลีกลุ่มที่ ไม่ได้หรือไม่เคยเดินทางไปเรียนภาษาไทยในประเทศไทย มีลักษณะที่ค่อนข้างแตกต่างกันอย่างเห็น ได้ชัด กล่าวคือ นักศึกษาที่ไม่เคยเดินทางไปประเทศไทยจะมีทักษะการสื่อสารและองค์ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความเป็นไทยในวงที่จำกัด รู้เท่าที่มีในบทเรียนหรือเพียงได้ยินได้ฟัง มาอย่างผิวเผิน เมื่อเทียบกับนักศึกษาที่ได้มีโอกาสไปประเทศไทย จะมีทักษะการสื่อสารภาษาไทย ในระดับค่อนข้างดีและมีความรู้ความเข้าใจ อีกทั้งยอมรับเกี่ยวกับลักษณะความเป็นไทย วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยทั้งในส่วนที่คล้ายคลึง และแตกต่างไปจากสังคมเกาหลี รู้จักที่จะเรียนรู้และปรับตัวให้ถูกต้องเหมาะสมกับทั้งสองวัฒนธรรม ได้ค่อนข้างกลมกลืน โดยนำประสบการณ์ที่ตนเคยได้รับการไปประเทศไทย การมีเพื่อนคนไทย ทำให้ทราบว่าควรมีพฤติกรรมอย่างไร ในสถานการณ์ต่างๆ พฤติกรรมเช่นไรที่ คนไทยปฏิบัติและ ยอมรับว่าดีงาม เหมาะสมถูกต้อง

แต่ในบางเรื่องนักศึกษาเกาหลีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศหรือคนเกาหลี ทั่วไปบางส่วนยังมีความคิด มุมมองและความเข้าใจบางอย่างที่ผิดเกี่ยวกับความเป็นไทย วัฒนธรรม ไทย เช่น บางคนเข้าใจว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้ช้างเป็นพาหนะในการเดินทาง คนไทยมีวิธีดำ การถูกเนื้อต้องตัวหรือสัมผัสสร้างกายระหว่างชายหญิงเป็นเรื่องปกติที่สามารถทำได้ ประเทศเปิดเสรี ทางด้านการขายบริการทางเพศ เป็นต้น เช่นเดียวกับนักศึกษาคนไทยแลกเปลี่ยนหรือคนไทยบางคน ก็ยังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมของคนเกาหลี เช่น การรับประทานด้วยการยกถ้วย ขึ้นชดน้ำแกงจนเกิดเสียงดัง การเป็นคนใจร้อน ไม่สุภาพ ไม่มีน้ำใจ เป็นต้น ทั้งนี้บางครั้งถ้าผู้เรียน ไม่ได้เรียนรู้และพยายามทำความเข้าใจในประเด็นความไม่เข้าใจทางสภาพสังคม วิถีคิด วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมก็ส่งผลทำให้เกิดความขัดแย้ง ความไม่เข้าใจกัน ความมีอคติ เกิดขึ้นได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาและสนใจในเรื่องของความแตกต่างทางความคิดของ เจ้าของภาษาและผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาจึงทำให้เกิดความเข้าใจและนำไปสู่การหาเหตุผลและ คำอธิบายมารองรับพฤติกรรมหรือการแสดงออกของเจ้าของภาษานั้นๆ ได้ กรณีปัญหาความไม่เข้าใจ กันในการสื่อสารและการใช้ภาษาระหว่างคนไทยและคนเกาหลียังคงเป็นปัญหาที่พบได้อยู่บ่อยๆ สอดคล้องกับบทความของบุญรอด โชติวิจิรา และ Hwang Kyu Hee (2010) ที่ศึกษาวิเคราะห์จาก กรณีตัวอย่างการศึกษาวาทกรรมการสื่อสารในชีวิตประจำวันระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรม เกาหลี ทั้งหมด 12 สถานการณ์ ได้กล่าวถึงกรณีศึกษา (Case Study) ความเข้าใจผิดในการสื่อสาร

ของคนไทยและคนเกาหลี ส่งผลให้การสื่อสารไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ในกรณีดังกล่าวถือเป็นการเรียนรู้บนพื้นฐานความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางให้ทั้งคนไทยและคนเกาหลี

ปัญหาของการสื่อสารระหว่างคนไทยและคนเกาหลีได้ที่มาจากคนละวัฒนธรรม มีวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีผลต่อความแตกต่างในการรับรู้และการตีความสารที่ได้รับ การขาดประสบการณ์ร่วมกัน (Shares Experience) หรือมีกรอบอ้างอิง (Frame of Differences) ที่ต่างกันเป็นปัญหาหรืออุปสรรคที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือความไม่เข้าใจกัน ปัญหาหรืออุปสรรคการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่สำคัญใน 3 มิติหรือ 3 ระบบ ของ Gudykunst & Kim (1996, อ้างถึงใน โอพาริก ขุนสิทธิ์, 2555) ได้แก่ ปัญหาด้านความรู้สึก นึกคิด เช่น ปัญหาด้านภาษา ปัญหาความแตกต่างด้านความรู้ ความเข้าใจ ปัญหาด้านทัศนคติและความรู้สึก และปัญหาด้านพฤติกรรม ตรงกับข้อมูลจากการประชุม Going Global 2015: Connecting cultures, forging future เมื่อวันที่ 1-3 มิถุนายน 2558 ณ กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558) ได้กล่าวถึงประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาของอุดมศึกษาโลกที่สามารถประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทยเรื่องการจัดการศึกษาข้ามชาติ กำลังได้รับความนิยมน้อยอย่างแพร่หลายในรูปแบบที่หลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน แต่ประเด็นที่น่ากังวลคือ ปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐานระดับนานาชาติที่จะกำกับดูแลการจัดการศึกษาข้ามชาตินี้

ในปัจจุบันพลวัตของเทคโนโลยีและยุคแห่งสารสนเทศส่งผลให้ผู้คนมีโอกาสติดต่อสื่อสารกันมากขึ้นทุกขณะ ทั้งระหว่างผู้ที่อยู่ในวัฒนธรรมเดียวกัน ใช้ภาษาเดียวกันและผู้ที่มาจากต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม การเรียนรู้ภาษาที่สอง (second language) หรือภาษาต่างประเทศ (foreign language หรือ non-native language) จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อวัตถุประสงค์ด้านต่างๆ ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับทั่วไปว่าเป็นภาษาสากล แต่ภาษาอื่นต่างก็มีความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ภาษาประจำชาติหรือภาษาแรกของผู้ที่อาศัยอยู่ในประเทศนั้น ดังเช่น ภาษาไทย ที่ถือเป็นภาษาราชการ และภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนในประเทศไทย (ชลธิชา บำรุงรักษ์, 2554) ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศเป็นภาระหลักด้านหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐบาลและเอกชน ดังที่ ศรีวิไล พลมณี (2545) กล่าวถึงการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสรุปได้ว่า จากการสำรวจของกระทรวงการต่างประเทศพบว่า มีสถาบันอุดมศึกษาเกือบทั่วโลกเปิดสอนวิชาภาษาไทยหรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย รวม 114 สถาบัน ในทวีปเอเชีย ยุโรป อเมริกาและออสเตรเลีย เชื่อว่าสถาบันที่เปิดสอนจะเพิ่มสูงขึ้นอีก เช่นเดียวกับที่สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์ (2549) ได้กล่าวไว้ว่า นักศึกษาในประเทศต่างๆ มีความสนใจและต้องการที่จะรู้จักประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น อันเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้เป็นอย่างดีอีกทางหนึ่ง

มหาวิทยาลัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศตื่นตัวที่จะสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างกว้างขวางเพิ่มมากขึ้น ดังคำกล่าวของ อัครา บุญทิพย์ (2555) อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กล่าวว่า ปัจจุบันโลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ หลายมหาวิทยาลัยในต่างประเทศเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยหรือวิชาเลือกภาษาไทยอย่างกว้างขวาง เป็นเพราะในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ประเทศไทยถือเป็นประเทศหนึ่งที่มีสถานะและมีเสถียรภาพมั่นคงมากกว่าประเทศเพื่อนบ้านประเทศอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นประเทศพม่า เขมร เวียดนาม ลาว ทำให้ประเทศต่างๆ สนใจมาลงทุนในไทยกันมาก อีกทั้งค่าครองชีพก็ไม่สูงมากนัก เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ หรือกระทั่งจีนมาลงทุน บุกเบิกด้านอุตสาหกรรมในเมืองไทย เมื่อเขาส่งคนมาลงทุนหรือทางบริษัทส่งพนักงานเจ้าหน้าที่มาประจำในเมืองไทย จำเป็นต้องสื่อสารกับคนไทยให้ได้ พวกผู้จัดการหรือหัวหน้างานจะเรียนภาษาไทยมาก่อนที่จะเดินทางมาเมืองไทย ด้วยเหตุนี้เองประเทศที่ต้องเข้ามาลงทุนด้านอุตสาหกรรมในไทยจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไทย เพราะความสนใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งประสงค์จะสนับสนุนและเผยแพร่การสอนภาษาไทยให้กว้างขวางออกไป จากข้อมูลนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและในกำกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2555 (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, 2557) พบว่า ในระหว่างปี พ.ศ. 2551-2555 สาขาวิชาที่นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยเลือกเรียนมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (11.85%) รองลงมาได้แก่ ภาษาไทย (5.81%) ธุรกิจระหว่างประเทศ (5.38%) ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (3.21%) และการตลาด (2.74%) ตามลำดับ ถ้าจำแนกจำนวนนักศึกษาต่างชาติตามประเทศที่เลือกเรียนภาษาไทยมากที่สุด ได้แก่ นักศึกษาจีน 7.45% นักศึกษาเกาหลีใต้ 6.32% นักศึกษาญี่ปุ่น 6.22% นักศึกษาเวียดนาม 5.81% นักศึกษาสิงคโปร์ 5.81% นักศึกษาพม่า 0.41% นักศึกษามาเลเซีย 0.41% ส่วนนักศึกษาจากประเทศบรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว ฟิลิปปินส์ ไม่พบข้อมูลจำนวนนักศึกษา

จากข้อมูลที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ประเทศไทยกับประเทศเกาหลีใต้ต่างให้ความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาของกันและกัน ในประเทศเกาหลีใต้มีมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยแห่งแรกในปี พ.ศ. 2508 ที่มหาวิทยาลัยฮันุกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ (ซูเคียง แบ, 2538) จำนวนนักศึกษาเอกภาษาไทยในระยะแรกๆ มีประมาณ 20-30 คน และเพิ่มมากขึ้นเป็น 80 คน ใน ค.ศ. 1993 จนถึงปัจจุบันมีประมาณ 70 คน การจัดการเรียนการสอนในภาควิชาภาษาไทยต้องการให้นักศึกษาภาควิชานี้มีความรู้ที่กว้างขวางและลึกซึ้งเกี่ยวกับไทย ทั้งสามารถพูด อ่าน เขียน ได้อีกด้วย จึงเป็นการสร้างบุคลากรชาวเกาหลีที่มีความรู้เกี่ยวกับไทย นอกจากนี้ภาควิชาภาษาไทยได้ติดต่อร่วมมือและแลกเปลี่ยนทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยหลายแห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร (สุรางค์ศรี ต้นเสียงสม, 2550) ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 ที่มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ซึ่งทางแผนกภาษาไทย มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ซูเคียง แบ (2538) และสุรางค์ศรี ต้นเสียงสม (2550) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายให้นักศึกษาที่เรียนภาษาไทย เข้าใจวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างดี มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและสามารถนำภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ใช้ประกอบอาชีพได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นักศึกษาเอกภาษาไทย ที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้เข้าทำงานทั้งในภาครัฐและเอกชน คือ ทำงานกองตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงต่างประเทศ และบางคนทำงานในบริษัทเกาหลีที่มาตั้งอยู่ที่ประเทศไทย บางคนมาเรียนต่อที่ประเทศไทย มหาวิทยาลัยปูซานมีความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สอดคล้องกับ กระแสนิยมไทย (แหทรยู) การศึกษาภาษาไทยในประเทศเกาหลีกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก (คิม ฮง คู, 2554) ซึ่งมีสาเหตุสำคัญๆ มาจากเรื่องของเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศ และส่วนหนึ่งก็ได้รับอิทธิพลมาจาก กระแสนิยมไทยและกระแสนิยมเกาหลี ในปี พ.ศ. 2551 นักศึกษาเกาหลีไปเรียนต่อที่เมืองไทยอันดับห้าจากเวียดนาม มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ในระหว่างประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 241 คน นักศึกษาไทยก็ไปเรียนต่อที่ประเทศเกาหลีอันดับห้า จำนวน 218 คน จากเวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ในระหว่างประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นักศึกษาเหล่านี้เป็นกลุ่มเป้าหมายที่น่าจับตามองเป็นอย่างมาก เนื่องจากพวกเขาเหล่านี้จะเป็นผู้นำในการเผยแพร่ วัฒนธรรมของทั้งสองประเทศต่อไปในอนาคต

จากความสนใจที่จะศึกษาภาษาไทยเพิ่มสูงขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างทั้งเพื่อการศึกษา เพื่อต้องการท่องเที่ยว เพื่อประกอบอาชีพและต้องการอยู่อาศัยในประเทศไทย ส่งผลให้ปัจจุบันมีประเทศที่ยื่นข้อเรียกร้องให้ไทยเปิดตลาดบริการด้านการศึกษา 5 ประเทศ คือ ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีใต้ สาธารณรัฐประชาชนจีน นิวซีแลนด์และสหรัฐอเมริกา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ดำเนินการจัดให้มีมาตรการสำคัญเพื่อสร้างความเข้มแข็งและลดความอ่อนแอของสถาบันอุดมศึกษาไทยควบคู่ไปกับการยื่นข้อเสนอผูกพันการเปิดตลาดบริการการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการแข่งขันกับบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) ในทางเดียวกันยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศเกาหลีใต้ให้ความสำคัญแก่การจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนโดยพยายามสร้างมาตรฐานการศึกษาของประเทศให้เทียบได้กับมาตรฐานโลกเพื่อการดำรงอยู่ในสังคมโลกร่วมกับชาติอื่นๆ มีการจัดการศึกษาเพื่อความเข้าใจระดับนานาชาติและภาษาต่างประเทศ โดยเน้นที่ การศึกษาที่เหมาะสมในยุคโลกาภิวัตน์ โดยเพิ่มโอกาสให้นักศึกษา

ระดับอุดมศึกษาไปเรียนในต่างประเทศพร้อมกับการถ่ายโอนหน่วยกิตได้ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล สถาบันการศึกษาของนานาชาติ มีการปรับปรุงการเรียน การสอนภาษาต่างประเทศโดยปรับปรุง การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ลงทุนจ้างเจ้าของภาษามาเป็นผู้สอน (ศักดิ์ชัย นิรัฐทวี, 2540) การศึกษาภาษาไทยในประเทศเกาหลีกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก นักศึกษาเกาหลีเลือกเรียน วิชาเอกภาษาไทยและนักศึกษาเลือกไปเรียนต่อที่เมืองไทยเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี (คิม ฮง คู, 2554) ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาของประเทศเกาหลีใต้ที่มีการเปิดการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับอุดมศึกษาจึงมีการส่งเสริม สนับสนุนและสร้างให้นักศึกษาที่มีความรู้ด้านภาษาไทยมากขึ้น

มหาวิทยาลัยที่เปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกทั้งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและ มหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีได้จึงมุ่งสู่การผลิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพด้านภาษาไทย เป็นที่ยอมรับการเป็นพลเมืองแห่งสังคมโลกที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและต้องมีการพัฒนา ทักษะการสื่อสารแบบข้ามวัฒนธรรมอีกด้วย การรวมตัวของประชาชาติอาเซียนทำให้อุดมศึกษา ทั่วอาเซียนรวมถึงประเทศไทยจำเป็นต้องเตรียมการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของอาเซียน เกิดการเคลื่อนย้ายในหมู่ประเทศสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นการเคลื่อนย้ายของประชากร แรงงาน การค้า อุตสาหกรรม ตลอดจนความรู้ ภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งการเคลื่อนย้ายดังกล่าววนนอกเหนือจาก การเปิดโอกาสให้บุคลากรในประเทศสามารถเข้าถึงการศึกษาที่เข้มแข็งของประเทศอื่นแล้ว ยังเป็นโอกาสในการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพต่อเพื่อนสมาชิกอื่น และมีโอกาสแลกเปลี่ยน นักศึกษาและอาจารย์ การศึกษาวิจัยร่วมกัน การพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน การเรียนรู้ภาษาระหว่างกัน การโอนย้ายหน่วยกิตข้ามสถาบันและประเทศ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551) ซึ่งหัวใจหลักในการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อให้เกิดความได้เปรียบใน การแข่งขันด้านต่างๆ คือ ความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาประจำชาติสมาชิกอาเซียนและ ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ เพื่อให้การสื่อสารต่างวัฒนธรรมที่นับวันจะมีบทบาท ความสำคัญเพิ่มมากขึ้นประสบความสำเร็จ ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและมีการพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศในกลุ่มภูมิภาคเอเชียอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพาะ สถาบันการศึกษาจึงให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมของบุคลากรเพื่อเรียนรู้ภาษาของสมาชิก ในกลุ่มและเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน รวมถึงความสามารถของการใช้ภาษา ในการสื่อสารในกลุ่มประเทศสมาชิก เพราะทั้งสองประเด็นถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการทำงานร่วมกัน เป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตามปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่มีส่วนดำเนินการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิจัยในภูมิภาค (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551) ยังพบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษา

และวิจัยในภูมิภาค พบว่า สถาบันอุดมศึกษายังมีปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน ในหลักสูตรนานาชาติเพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติ สถาบันอุดมศึกษาไทยยังขาดบุคลากรที่มีทักษะ ด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและการอำนวยความสะดวกแก่อาจารย์และนักศึกษา ต่างชาติ การสนับสนุนการศึกษาด้านความร่วมมือกับนานาชาติของรัฐบาลยังไม่อย่างจริงจัง โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งยังไม่มีความร่วมมือกันเท่าที่ควร ปัญหาด้านภาษา และการสื่อสาร นักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนในไทยมีความคิดเห็นว่าการรู้จักภาษาของประเทศ ที่ไปศึกษามีปัญหาแต่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์เพราะจะช่วยในการสื่อสาร แต่สถาบันอุดมศึกษาไทยก็มีจุดแข็งในหลายด้าน เช่น จำนวนหลักสูตรนานาชาติ ในสถาบันอุดมศึกษาไทย มีมากและหลากหลายสาขาวิชาที่จะรองรับนักศึกษาต่างชาติได้ โดยเฉพาะมีสาขาวิชาที่มีความเข้มข้นและมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ในวงวิชาการ เช่น สาขาเกษตรเขตร้อน วิทยาศาสตร์เขตร้อน ไทยศึกษา ภาษาไทยและภูมิปัญญาไทย เป็นต้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาประเทศไทยและประเทศเกาหลีได้เป็นอีกสองประเทศที่น่าจับตามอง ซึ่งความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศนี้กำลังเติบโตและพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องผ่านกระบวนการพัฒนา และหล่อหลอมความสัมพันธ์ด้านต่างๆ ทั้งในแวดวงธุรกิจ เศรษฐกิจ การค้าการลงทุน ด้านความบันเทิง ด้านอาหาร ด้านแฟชั่น ด้านความสวยงาม ด้านสังคม วัฒนธรรม ภาษาและการศึกษา เป็นต้น ดังนั้นประเทศไทยและประเทศเกาหลีได้จึงเป็นคู่ประเทศที่มีมิติ ของความน่าสนใจและมีมุมที่ให้ศึกษาเรียนรู้ ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงสัมพันธ์มิตรอันดีงามของทั้งสอง ประเทศนี้ โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนภาษาในระดับอุดมศึกษา จากข้อมูลที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่า ประเทศเกาหลีได้ให้ความสนใจศึกษาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะความสัมพันธ์และความร่วมมือกันด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศไทยและในประเทศเกาหลีได้ แต่เนื่องจากใน วงการอุดมศึกษา ปัจจุบันยังมีงานวิจัยน้อยมากที่ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นด้านการศึกษาที่เป็นความ ร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศเกาหลีได้โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา ไม่ว่าจะประเด็นสภาพการเรียนการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ นโยบายและยุทธศาสตร์การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา ความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แบบเรียน ตำรา สื่อการสอน การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ อาจารย์ผู้สอน

ทั้งชาวไทยและชาวเกาหลี นักศึกษา โครงการสร้างความร่วมมือแลกเปลี่ยนบุคลากร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาเพื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ฯลฯ เป็นต้น ประเด็นต่างๆ ที่ยกมานี้ยังมีข้อมูลและมีผู้ศึกษาน้อยมาก งานวิจัยที่พบส่วนมากจะศึกษาความร่วมมือ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศอื่นในกลุ่มอาเซียน+3 คือ เน้นไปที่ประเทศจีน และญี่ปุ่น โดยเฉพาะการศึกษาความสัมพันธ์และความร่วมมือกับประเทศจีน มีงานวิจัยที่ศึกษา ความร่วมมือและโครงการแลกเปลี่ยนการสอนภาษาไทย-จีนค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับประเทศญี่ปุ่น และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ทั้งๆ ที่ประเทศญี่ปุ่นและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ก็มีความสัมพันธ์และสำคัญต่อประเทศไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยเพิ่มขึ้นในประเด็นต่างๆ ดังกล่าวนี้อ เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลี ความสำคัญที่จะศึกษา เรียนรู้ร่วมกันและสร้างความเข้าใจอันดีสร้างความรู้สึกที่ดีและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งกันและกัน ที่เป็นความร่วมมือในสถาบันอุดมศึกษาระดับข้ามวัฒนธรรมของสองประเทศ ไม่ว่าจะเป็นระหว่างอาจารย์คนไทย อาจารย์คนเกาหลี นักศึกษาคนไทยและนักศึกษาเกาหลี เป็นการเรียนรู้ แบบข้ามวัฒนธรรมเพิ่มเสริมสร้างความร่วมมือกันทางวิชาการ การศึกษา การเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับอุดมศึกษาและความเข้าใจร่วมกันและเป็นผลในการสร้างเสริมสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจและพัฒนาความสามารถในการสื่อสารรวมทั้งการเรียนการสอนภาษาไทย ให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษารูปแบบการจัดการศึกษา ข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ซึ่งการศึกษาเรื่องนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและผู้เรียนชาวต่างประเทศ ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานหรือองค์กร หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านการศึกษาในแวดวงวิชาการระดับอุดมศึกษาเพื่อการส่งเสริม พัฒนาการศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้จัดทำหลักสูตรและเปิดสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนต่างชาติ เพื่อสร้างความเข้าใจของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและ ความสามารถของการใช้ภาษาในการสื่อสารอันนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกันมากยิ่งขึ้นต่อไป ในอนาคต

คำถามวิจัย

1. สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมในหลักสูตรและของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้เป็นอย่างไร
2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้มีลักษณะเป็นอย่างไร
3. รูปแบบและแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมในระดับปริญญาตรี กรณีศึกษาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ ควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์วิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้
3. พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้
4. นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ มุ่งเน้นแบบจำกัดกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา คือ ขอบเขตการเลือกกลุ่มตัวอย่างและเก็บข้อมูลในประเทศไทย เจาะจงเลือกเฉพาะมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยในระดับปริญญาตรีและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีที่แลกเปลี่ยนมาเรียนในประเทศไทยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการ

ทำข้อตกลงสัญญาความร่วมมือด้านการศึกษาร่วมกันเป็นทางการ (MOU) และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความร่วมมือและการติดต่อ แลกเปลี่ยนทั้งผู้สอนและผู้เรียนกับภาควิชาภาษาไทยของ มหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นระยะเวลายาวนานและต่อเนื่องมากกว่า 10 ปีขึ้นไป รวมจำนวน 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เช่นเดียวกันขอบเขตการเลือกกลุ่มตัวอย่างและเก็บข้อมูลในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้จะเลือก เฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี โดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง เฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการทำข้อตกลงสัญญาความร่วมมือด้านการศึกษาร่วมกันเป็นทางการ (MOU) โดยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความร่วมมือและการติดต่อ แลกเปลี่ยนทั้งผู้สอนและผู้เรียน กับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเป็นระยะเวลายาวนานและต่อเนื่องมากกว่า 10 ปีขึ้นไป รวมทั้งหมด 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันุกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่กรุงโซล และมหาวิทยาลัยปูซานภาษา และกิจการต่างประเทศ ที่เมืองปูซาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการจัดการศึกษา หมายถึง แนวคิดหรือหลักการในการเพิ่มพูนศักยภาพและพัฒนา ด้านการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน ประกอบด้วย 1) หลักการและวัตถุประสงค์ 2) หลักสูตรและการเรียนการสอน 3) ผู้สอน 4) ผู้เรียน 5) เนื้อหา และ 6) การวัดประเมินผล

แนวทางการจัดการศึกษา หมายถึง แบบแผนหรือสิ่งที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ บริหารการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อใช้เป็นแบบอย่างที่ดีและถูกต้อง เหมาะสมให้แก่ผู้อื่นสามารถนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ทั้งต่อการทำงานของตนเองและของ หน่วยงาน องค์กรหรือสถาบันการศึกษาโดยส่วนรวม

ปัจจัยของการจัดเรียนการสอน หมายถึง ประเด็นหรือรายละเอียดของการจัดการที่มี ผลทางตรงหรือทางอ้อมต่อการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ เกาหลีใต้

ประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอน หมายถึง การบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ในการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ ปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม หมายถึง การสื่อสารระหว่างคนที่มีภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกันโดยมีองค์ประกอบหลัก 2 ด้านได้แก่ องค์ประกอบของการสื่อสารและองค์ประกอบของวัฒนธรรมองค์ประกอบของการสื่อสาร คือ การใช้ภาษา (วัจนกรรม) และการใช้หน้าตา ท่าทาง น้ำเสียง (อวัจนภาษา) องค์ประกอบด้านวัฒนธรรม คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ มุมมองและทัศนคติและคุณค่าในชีวิตด้านต่างๆ ของคู่สื่อสาร

การศึกษาข้ามวัฒนธรรม หมายถึง การเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน การสื่อสารความร่วมมือและการสร้างความเข้าใจผ่านกระบวนการของการศึกษาระหว่างผู้เรียนและผู้สอนของสองประเทศที่มีความแตกต่างด้านเชื้อชาติ มีภูมิหลังทางภาษา วัฒนธรรมและวิถีคิดโดยจัดให้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษา วัฒนธรรมและวิถีคิดที่แตกต่างนั้นเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เข้าใจถึงภาษา วัฒนธรรมและวิถีคิดที่แตกต่างกันของทั้งสองประเทศเพื่อให้เกิดภาพที่ชัดเจน ให้ผู้เรียนได้มีการเชื่อมโยงความรู้จากการเรียนการสอนไปสู่การปฏิบัติจริง

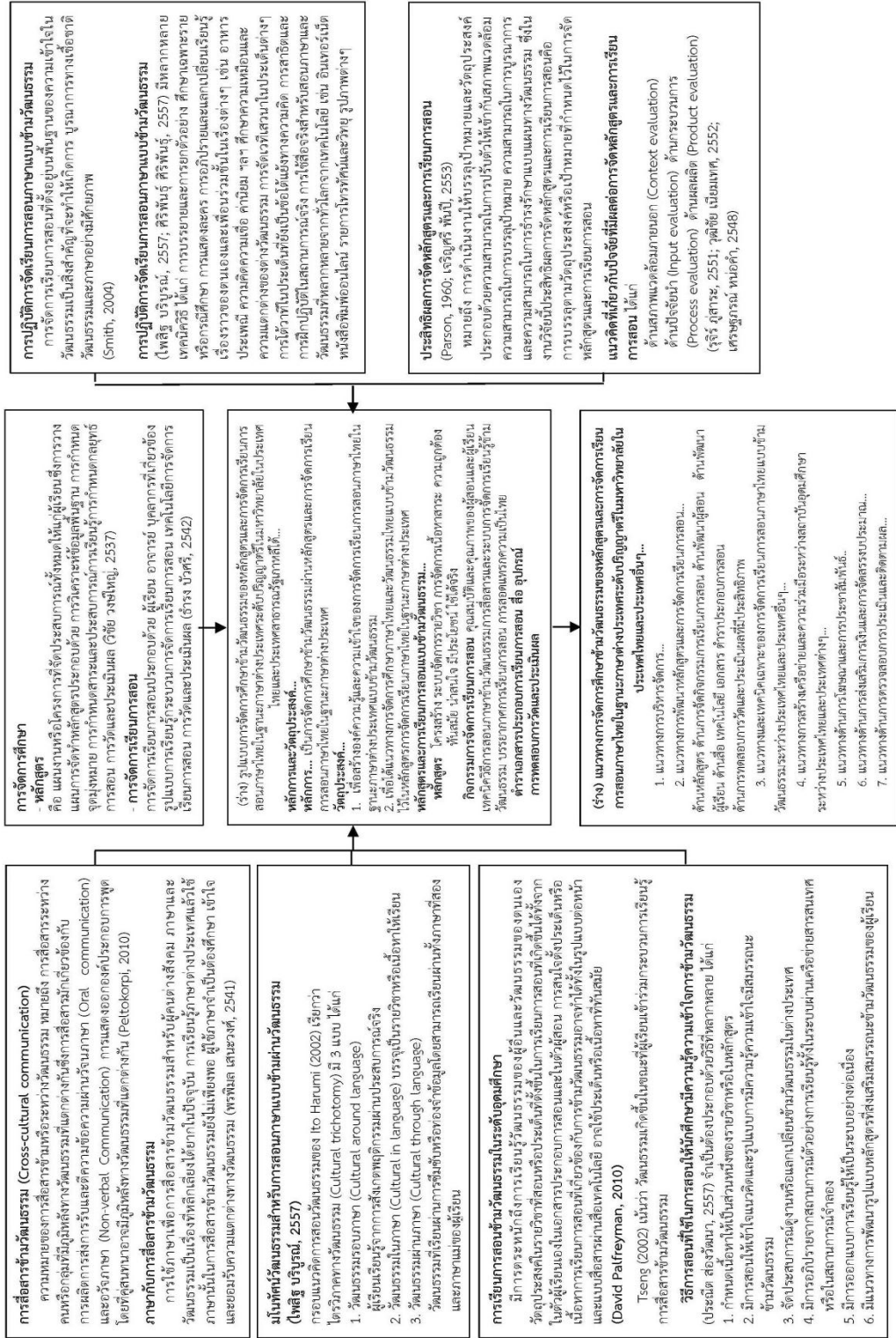
หลักสูตรการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หมายถึง แนวทางการศึกษาที่มีโครงสร้างรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตที่เกี่ยวข้องกับการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย หมายถึง อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษารวมหมายถึง อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่เป็นคนไทยซึ่งเป็นเจ้าของภาษาและอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่เป็นคนเกาหลี

นักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทย หมายถึง นักศึกษาต่างชาติในระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย คือ นักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองในมหาวิทยาลัยที่ประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่มีการเปิดสอนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกในระดับปริญญาตรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ สามารถพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

คำอธิบายกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross – Cultural Communication) เป็นหัวใจจำเป็นต่อสภาพแวดล้อม การทำงานที่มุ่งเน้นให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการทำงาน โดยเฉพาะในสภาพปัจจุบันที่ผู้คน มีความหลากหลายกันของภูมิหลังทางวัฒนธรรม การสื่อสารแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม หมายถึง การสื่อสารระหว่างคนหรือกลุ่มที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งการสื่อสารมักเกี่ยวข้องกับการผลิต การส่ง การรับและการตีความข้อความผ่านวัจนภาษา (Oral Communication) คือ ภาษาที่เป็นคำพูด เป็นถ้อยคำ หรือการเขียน และอวัจนภาษา (Non – verbal Communication) คือ ภาษาท่าทาง สายตา การแสดงออก องค์ประกอบการพูด โดยที่คู่สนทนาอาจมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และบ่อยครั้งที่ผู้เข้าร่วมการสนทนาอาจมิได้ใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร (Peltokorpi, 2010 อ้างถึงใน ตติยาพร จารุมณีรัตน์, 2554)

การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม พบว่าได้รับอิทธิพลโดยตรงจากวัฒนธรรมและภาษาที่ใช้ วัฒนธรรม หมายถึง ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับความเชื่อ ค่านิยมและบรรทัดฐานที่ผ่านการเรียนรู้ ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นและมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของบุคคลในสังคม (Lustig and Koester, 1993) ดังนั้นอุปสรรคของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมอาจเกิดขึ้น หากมีความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีผลสืบเนื่องจากความแตกต่างของความรู้ อาทิ กรอบความคิด ค่านิยม และบรรทัดฐาน ความแตกต่างของพื้นฐานทางจิตใจ ความแตกต่างของรูปแบบพฤติกรรม เช่น ภาษาที่ใช้ ขนบธรรมเนียม ประเพณี รูปแบบและลักษณะในการสื่อสาร นอกจากนี้ การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่มีคุณภาพนั้นขึ้นกับความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารเช่นกัน ดังที่ Spencer – Rodgers and McGovern (2002, อ้างถึงใน ตติยาพร จารุมณีรัตน์, 2554) ระบุว่า บุคคลมักเผชิญกับอุปสรรคและความท้าทายหลายประการในการสื่อสาร เช่น ข้อจำกัดในการสื่อสาร ภาษาต่างประเทศ ความไม่คุ้นเคยต่อขนบธรรมเนียม ความแตกต่างของรูปแบบของวัจนกรรม การสื่อสารภาษาต่างประเทศ ความไม่คุ้นเคยต่อขนบธรรมเนียม ความแตกต่างของรูปแบบของวัจนกรรมและอวัจนกรรม

ดังนั้น การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพนั้น พบว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ อาทิ ความรู้และความเข้าใจของวัฒนธรรมที่แตกต่าง ความเอาใจใส่ ความสามารถในการสื่อสาร สองภาษา ประสบการณ์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การเป็นผู้ฟังที่ดี (Arasaratnam and Doerfel, 2005)

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural Communication) คือ การสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความหมายซึ่งไม่ใช่การพูดเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงการที่จะสื่อสารอย่างไร เพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้าใจ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูดเป็นคำๆ โทนเสียงที่เราใช้ในการสื่อสาร (ระดับเสียงสูงต่ำ)

การแสดงสีหน้า ท่าทาง ดังนั้นในบางครั้งผู้รับอาจจะแปลความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อไป ผิดพลาดเนื่องจากความแตกต่างของวัฒนธรรม การเข้าใจผิดจากการสื่อสาร (Miscommunication) จะเกิดขึ้นเมื่อคนที่เป็นผู้รับไม่สามารถรับข้อมูลอย่างที่ผู้ส่งต้องการจะสื่อความหมาย ยิ่งวัฒนธรรมที่ต่างกันมากเท่าไรยิ่งเป็นปัญหาของการเข้าใจผิดจากการสื่อสารมากขึ้นเท่านั้น เพราะฉะนั้น การเรียนรู้หลักสูตรต่างวัฒนธรรมต้องศึกษาพื้นฐานทางด้านวัฒนธรรมของประเทศที่จะทำการศึกษาดูด้วยว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร (พิมพ์มาดา วิชาศิลป์, 2554)

แนวคิดเรื่องการปรับตัวในเชิงการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของ Young Yun Kim (1995)

แนวคิดของ Young Yun Kim (1995) กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการปรับตัวของคนแปลกหน้าในสังคมของเจ้าบ้านนั้นมาจากปัจจัยที่สำคัญคือเรื่องของการสื่อสารเพราะการสื่อสารนั้นเป็นช่องทางที่ผู้แปลกหน้าสามารถใช้เรียนรู้ถึงสัญลักษณ์ที่สำคัญต่างของสังคมเจ้าบ้านโดย Kim ได้กล่าวถึงกิจกรรมสื่อสารตามแนวคิดของ Ruben ว่าสามารถพิจารณาได้เป็น 2 แง่มุม คือ การสื่อสารของบุคคล (Personal Communication) และการสื่อสารในสังคม (Social Communication)

การสื่อสารบุคคล (Personal Communication) คือกระบวนการถ่ายในจิตใจที่แต่ละบุคคลจะต้องจัดการให้ตัวเองมีพฤติกรรมที่ใช้ในการปฏิบัติในสังคม คือ เมื่อผู้แปลกหน้าได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างกันในวัฒนธรรมใหม่ก็จะนำมาสร้างรูปแบบของการตอบสนองเพื่อที่จะเกิดความเข้าใจ และสามารถที่จะตอบสนองไปให้เจ้าบ้านเข้าใจความตั้งใจของตนได้

ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในแง่ของการสื่อสารของบุคคลนั้นมีประเด็นที่ต้องศึกษาดังนี้

- โครงสร้างทางความคิด (Cognitive Structure) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่ากระบวนการรับรู้ (Perceptual Process) คือ การจัดเรียงประสบการณ์ต่างๆของคนแปลกหน้าให้อยู่ในรูปแบบที่จะทำให้คนแปลกหน้านั้นสามารถที่จะจัดการกับสิ่งเร้าในสังคมวัฒนธรรมใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้ถึงรูปแบบและกฎเกณฑ์ของระบบ การสื่อสารของเจ้าบ้านซึ่งความรู้นั้นมีผลอย่างมากในการที่จะทำให้คนแปลกหน้าเข้าถึงช่องทางการสื่อสารในสังคมเจ้าบ้าน ในการสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้านและสื่อมวลชนของเจ้าบ้าน

- ภาพลักษณ์ของตนเอง (Self-Image) คือ ภาพลักษณ์ของตนเองที่มีในสายตาของเจ้าบ้าน และในสายตาของกลุ่มคนแปลกหน้าด้วยกัน

- แรงจูงใจในการปรับตัว (Acculturation Motivation) คือแรงจูงใจที่จะทกให้คนแปลกหน้าได้เรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ มีการเข้าร่วมในกิจกรรมของเจ้าบ้านและมีความโน้มเอียงไปในสภาพแวดล้อมใหม่

ในบริบทของการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมนั้นการสื่อสารของบุคคลสามารถอธิบายได้ในลักษณะของความสามารถในการสื่อสารในประเทศเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) คือนความสามารถภายในของคนแปลกหน้าแต่ละคนในการใส่รหัสและถอดรหัสข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการสื่อสารในชีวิตจริงที่จะต้องปฏิสัมพันธ์กับเจ้าบ้านซึ่งความสามารถทางการสื่อสารนั้นแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ ความสามารถทางความคิด (Cognitive Competence) ความสามารถทางการแสดงความรู้สึก (Affective Competence) และความสามารถทางการปฏิบัติ (Operational Competence)

Young Yun Kim (1995) ได้นำแนวคิดของ Ruben มาพัฒนาสร้างเป็นกระบวนการความคิดในการศึกษาถึงเรื่องของการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมไว้โดยได้กล่าวว่าการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมนั้นจะมีมุมมองเป็น 2 ด้าน คือ ด้านกระบวนการปรับตัวเข้าวัฒนธรรมซึ่งเป็นรูปแบบการสื่อสารที่เกิดขึ้นกับผู้ที่จะเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ และด้านโครงสร้างของการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมซึ่งเป็นการกล่าวถึงปัจจุบันทางการสื่อสารที่มีผลต่อการปรับตัวเข้าวัฒนธรรมซึ่งทั้ง 2 มุมมองนี้มีความเกี่ยวเนื่องกันอยู่จึงสามารถสรุปออกมาเป็นแนวคิดได้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน

(Host Communication Competence)

ความสามารถทางการสื่อสารในประเทศเจ้าบ้านมีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยในการปรับตัวให้คนแปลกหน้าที่เข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่นั้นสามารถที่จะปรับตัวและมีความรู้ความเข้าใจและแสดงพฤติกรรมสื่อสารที่เหมาะสมออกมาซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างที่สำคัญ 3 ส่วนคือ

1. ความสามารถทางการคิดภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Cognitive Competence) คือ ความสามารถภายในของแต่ละบุคคลเช่นความรู้ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมเจ้าบ้าน ภาษาของเจ้าบ้าน ประวัติศาสตร์ความเชื่อบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ในการสื่อสารระหว่างบุคคลซึ่งความสามารถทางความคิดนั้นจะเกี่ยวข้องกับระดับของความซับซ้อนภายในความคิดของแต่ละบุคคล (Cognitive Complexity)

2. ความสามารถทางการแสดงความรู้สึกภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Affective Competence) คือ ความสามารถในการรับรู้และแสดงอารมณ์ที่เหมาะสมในวัฒนธรรมเจ้าบ้าน รวมถึงความตั้งใจที่จะเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงตนเองจากวัฒนธรรมเก่าที่ตนเองยึดถืออยู่รวมไปถึงความสามารถในการเข้าใจ ซึมซับกับวัฒนธรรมใหม่ การมีส่วนร่วมและมีอารมณ์สะท้อนออกมาได้เมื่อรู้สึกสนุกสนานเสียใจโกรธ ฯลฯ ในลักษณะของวัฒนธรรมของเจ้าบ้าน

3. ความสามารถในการปฏิบัติตนภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Operational Competence) คือ ความสามารถที่จะเลือกแสดงพฤติกรรมทั้งวัจนะและอวัจนะออกมาได้อย่างเหมาะสมเพื่อที่จะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับวัฒนธรรมเจ้าบ้านทักษะในการพูดฟัง

ปฏิบัติตามกฎของการมีปฏิสัมพันธ์ทักษะในการจัดการปฏิสัมพันธ์ในแบบของเจ้าบ้านซึ่งเป็นผลพวงมาจากความสามารถทางความคิดและความสามารถในการแสดงความรู้สึกนั่นเอง

องค์ประกอบที่ 2 การสื่อสารภายในสังคม ของเจ้าบ้าน (Host Social Communication)

การสื่อสารที่เกิดขึ้นภายในสังคมของเจ้าบ้านมีประเด็นที่น่าสนใจอยู่ 2 ด้านคือ การสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้าน

1. การสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้าน (Host Interpersonal Communication) จะมีส่วนวงให้คนแปลกหน้าสามารถเข้าใจถึงระบบความคิดของเจ้าบ้าน และสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารนี้เพื่อเป็นตัวเปรียบเทียบกับพฤติกรรมของตนได้

2. สื่อมวลชนของเจ้าบ้าน (Host Mass Communication) จะช่วยให้คนแปลกหน้าเข้าไปอยู่ในปฏิสัมพันธ์เสมือนจริงในสังคม (Para-Social Interaction) ซึ่งแม้ว่าสื่อมวลชนนั้นจะไม่สามารถที่จะทำให้คนแปลกหน้าตอบสนองได้แต่สื่อมวลชนก็เป็นแหล่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกของการปรับตัวกับคนแปลกหน้าซึ่งเป็นช่วงที่คนแปลกหน้าไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์จากคนในวัฒนธรรมเจ้าบ้านมากนัก

องค์ประกอบที่ 3 การสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง

(Ethnic Social Communication)

ประเด็นที่ใช้พิจารณาคือการสื่อสารระหว่างบุคคลของชนชาติพันธุ์ตนเองและสื่อมวลชนของชาติพันธุ์ตนเองกล่าวคือในช่วงแรกของการปรับตัว คนแปลกหน้าจะมีความสามารถในการสื่อสารกับคนในวัฒนธรรมเจ้าบ้านในระดับต่ำคนแปลกหน้าที่เข้ามาอยู่ใหม่ก็จะไม่สามารถที่จะใช้เกณฑ์ของตนเองในการประเมินพฤติกรรม หรือเข้าใจการสื่อสารต่างๆ

เมื่อผ่านช่วงแรกของการปรับตัวมาสู่ระยะ การสื่อสารภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเองนั้นก็ จะกลายมาเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ตนเองไว้ซึ่งไม่ว่าจะมีทางเลือกหรือสถานการณ์บังคับโดยมากแล้วคนแปลกหน้าจะให้ความไว้วางใจกับชนชาติพันธุ์เดียวกันมากกว่า และจะจำกัดขอบเขตการสื่อสารกับคนในวัฒนธรรมเจ้าบ้านให้ลดลงซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 สิ่งแวดล้อม (Environment)

สิ่งแวดล้อมที่จะมีผลต่อการปรับตัวนั้นจะมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือลักษณะการเปิดรับของเจ้าบ้าน แรกกตตันให้ปฏิบัติตามของเจ้าบ้านและความเข้มแข็งของกลุ่มชนชาติพันธุ์เดียวกันดังนี้

1. ลักษณะการเปิดรับของเจ้าบ้าน (Host Conformity Pressure) คือระดับของความกตตันที่สังคมของเจ้าบ้านต้องการที่จะให้คนแปลกหน้ายอมรับ และปฏิบัติของสังคมซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละที่แม้ว่าจะเป็นชนชาติพันธุ์เดียวกันแต่อยู่คนละภูมิภาค ก็จะมีระดับการเปิดรับที่แตกต่างกันอีกทั้งยังต้องขึ้นอยู่กับบุคลิก วัฒนธรรมเดิม หรือชนชาติของคนแปลกหน้าอีกด้วย

2. ระดับความอ่อนปรนในการให้ปฏิบัติตามของเจ้าบ้าน (Host Conformity Pressure) คือระดับของความกดดันที่สังคมของเจ้าบ้านต้องการที่จะให้คนแปลกหน้ายอมรับและปฏิบัติตามวัฒนธรรมของคนในวัฒนธรรมเจ้าบ้านซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเกิดจากความคาดหวังของคนในสังคมและวัฒนธรรมนั้นที่จะมีต่อพฤติกรรมและวิถีคิดของคนแปลกหน้า

3. ความเข้มแข็งของกลุ่มชนชาติพันธุ์เดียวกัน (Strength of the Stranger's Ethnic Group) มีการพบว่าในช่วงแรกของการปรับตัวกลุ่มคนแปลกหน้าที่มีความเหนียวแน่นกันมากจะช่วยให้ข้อมูลต่างๆ เพื่อช่วยในการปรับตัวของคนแปลกหน้านั้นแต่เมื่อในระยะยาวถ้ากลุ่มคนแปลกหน้ายังมีความเข้มแข็งกันมากขึ้นก็จะมีอิทธิพลเหนือแรงกดดันของวัฒนธรรมเจ้าบ้านมาก่อนการเตรียมพร้อมนี้จะมากหรือน้อยก็จะได้รับอิทธิพลมาจากความคาดหวังที่มีต่อประเทศเจ้าบ้านคือ ถ้ามีความคาดหวังในเชิงบวกก็จะทำให้มีการเตรียมพร้อมที่ตีก่อนที่จะย้ายเข้ามาสู่วัฒนธรรมใหม่

ระดับของความเป็นชนชาติพันธุ์ (Level of Ethnicity) คือคว้าวัฒนธรรมดั้งเดิมของคนแปลกหน้านั้นมีความแตกต่างไปจากวัฒนธรรมของเจ้าบ้านมากน้อยเพียงใด

บุคลิกภาพ (Personality) คือลักษณะนิสัยของคนแปลกหน้านั้นมีผลต่อการปรับตัวเป็นอย่างมากซึ่งบุคลิกภาพแบบกว้างที่น่าสนใจในการปรับตัวมี 2 ส่วนคือการเปิดรับ (Openness) และความเข้มแข็ง (Strength) ซึ่งการเปิดรับนั้นคือบุคลิกที่มีมุมมองที่เปิดกว้างค้นหาและเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ ๆ มีลักษณะที่เป็นคนเปิดใจรับสิ่งใหม่ ๆ เห็นอกเห็นใจสามารถทนต่อความไม่แน่นอนได้ดีส่วนด้านความเข้มแข็งนั้นคนแปลกหน้าจะต้องไม่หวั่นไหวไปกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมของตนจะต้องเป็นผู้มีแรงจูงใจมากจากความท้าทายใหม่ ๆ และยังคงเป็นคนที่ทำงานมีประสิทธิภาพ และมีความเชื่อมั่นในความคิดของตนเองได้ แม้จะอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ก็ตาม

องค์ประกอบที่ 5 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Transformation)

เมื่อคนแปลกหน้าย้ายเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ก็จะเกิดกระบวนการนี้เรียกว่า Acculturation ในขณะที่กระบวนการ Deculturation คือการไม่เรียนรู้ วัฒนธรรมเดิมเป็นตัวอ้างอิงในการปฏิบัติตัวของตนเองอยู่ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้และไม่เรียนรู้จะเป็นการก่อให้เกิดการเปลี่ยนรูประหว่างวัฒนธรรมขึ้นซึ่งมี 3 ประเด็นที่ใช้พิจารณาคือ

1. การกระทำที่เหมาะสม (Functional Fitness) คือเมื่อคนแปลกหน้ามีการทำกิจการต่างๆ ในวัฒนธรรมใหม่ๆ ซ้ำกันอยู่แบบเดิมเป็นประจำก็จะทำให้เกิดความชำนาญและสามารถที่จะปรับตัวให้เกิดการกระทำที่เหมาะสมได้ทำให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างการตอบสนองที่เกิดจากภายในบุคคลและความคาดหวังที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมของวัฒนธรรมเจ้าบ้าน

2. สุขภาพจิต (Psychological Health) เมื่อคนแปลกหน้าสามารถปฏิบัติกรที่เหมาะสมได้แล้วนั้นก็ทำให้สุขภาพจิตดีขึ้นว่าในช่วงแรกที่คนแปลกหน้าจะต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนต่างๆ

3. อัตลักษณ์ระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Identity) คือการที่คนแปลกหน้าก้าวสู่ความเป็นผู้สื่อสารระหว่างวัฒนธรรมซึ่งความเคร่งครัดในวัฒนธรรมเดิมจะลดลงมีลักษณะที่ไม่ยึดติดกับวัฒนธรรมใด คือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาไม่ได้มาจากกฎเกณฑ์ของวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่ง โดยเฉพาะนั่นเอง

แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษา การเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

วิธีการสอนภาษา การสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศเป็นการสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศมากกว่าการสอนภาษาในฐานะภาษาที่สอง ไม่ว่าจะเป็นการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศในไทยหรือการสอนภาษาไทยในต่างประเทศก็ตาม เพราะลักษณะและวัตถุประสงค์ของผู้เรียนส่วนใหญ่เพื่อติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันหรือเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า มิใช่การเรียนเพื่อใช้ภาษาแม่และภาษาไทยควบคู่กัน และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทยก็ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาราชการในการติดต่อสื่อสารกัน ไม่เหมือนกับบางประเทศที่ใช้ภาษาในท้องถิ่นของตนเองและภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ อรุณี วิริยะจิตรา (2532) ได้ให้ความหมายของภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ ไว้ดังนี้

ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาอื่นที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้รองไปจากภาษาแรก ภาษาที่สองนี้อาจเป็นภาษาราชการหรือเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา

ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาอื่นที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้นาชาานั้น ทั้งนี้อาจเพื่อจุดมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้ เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเหตุผลทางการเมืองหรือการค้า ฯลฯ การเรียนภาษาต่างประเทศนี้อาจเริ่มเรียนได้ตั้งแต่ผู้เรียนยังอยู่ในวัยเรียน โดยเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรหรือเริ่มเรียนเมื่อเป็นผู้ใหญ่เพราะมีความประสงค์ใ้รู้ภาษานั้นๆ ก็ได้

การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศจึงเป็นการสอนที่มกยึดตามแนวการสอนหรือวิธีการสอนในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศซึ่งมีพื้นฐานแนวคิดเหมือนกัน แต่จะเลือกใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสม สมพงษ์ วิทาศักดิ์พันธ์ุ (2549) กล่าวว่า วิธีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้นขึ้นอยู่กับแนวคิดหรือความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้สอน

การเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ไม่ได้เกิดขึ้นง่ายตายกับคนทุกคน เหมือนการเรียนการสอนภาษาแรก ทั้งนี้เพราะมีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาที่สอง เช่น อายุ บุคลิกลักษณะ ธรรมชาติการรับรู้ที่แตกต่างกัน สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน หรือความสำคัญจำเป็นในการใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เป็นต้น (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2535) กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศว่า ไม่ว่าจะเป็ภาษาใดจุดมุ่งหมายยังมีเหมือนๆ กัน โดยทั่วไปแล้วมักจะมีจุดหมายที่จะพัฒนาปัญญาของผู้เรียนให้ผู้เรียน

สามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่น่าสนใจได้ในหมู่ชน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตของชนชาติเจ้าของภาษานั้นได้ถ่องแท้ขึ้น สามารถใช้ภาษานั้นๆ เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อขั้นสูงหรือในต่างประเทศได้

การเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) ภาษาเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่มนุษย์ทุกคนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้ ขึ้นอยู่กับความตั้งใจและการเอาใจใส่ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอของผู้เรียนแต่อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ภาษาที่สองที่ไม่ใช่ภาษาแม่ก็ยังคงเป็นการเรียนที่มีความยากสำหรับผู้เรียนที่เริ่มต้นเรียนภาษาที่สอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ แต่การเรียนรู้ภาษาที่สองกลับกลายเป็นเรื่องง่ายสำหรับเด็กทารก สอดคล้องกับ ศรีวิไล พลมณี (2545) กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง หมายถึง กฎเกณฑ์การเรียนรู้ภาษาที่สองของมนุษย์ การเรียนรู้ภาษาที่สองไม่ได้เกิดขึ้นง่ายตายกับทุกคนเหมือนกับการเรียนภาษาแรก แม้จะมีเวลาเรียนมากกว่าก็ตาม แต่บางคนก็อาจจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองมากกว่าคนอื่นๆ ที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน ทั้งนี้ก็เพราะว่ามีปัจจัยหลายๆ อย่างที่มีผลต่อการเรียนภาษาที่สอง เช่น

1. อายุ ผู้เรียนมีอายุน้อย เรียนภาษาไทยได้ดีกว่าผู้ที่มีอายุมาก
2. สถานการณ์ทางการเรียน คือ เด็กจะเรียนเมื่อโตขึ้นและพยายามเรียนในห้องเรียน
3. แรงจูงใจในการศึกษาภาษา เพราะต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เช่น กลุ่มเพื่อน
4. มั่นใจในตนเองสูง เพราะมีความกล้าที่จะใช้ภาษาโดยไม่กลัวผิดจึงเรียนภาษาได้ดี
5. ทักษะที่ดีต่อภาษา คือเห็นประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ส่วนการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียงแค่วิธีการเรียนรู้ภาษาที่สอง ความรู้ในภาษาไทยของผู้สอนและความรู้ด้านภาษาของผู้เรียนเท่านั้น หากแต่ยังมีปัจจัยด้านอื่นประกอบอีกหลายด้าน เช่น จิตวิทยาและวิธีการสอน เป็นต้น รวมถึงคุณสมบัติที่ดีของผู้สอนด้วย ดังที่ ศรีวิไล พลมณี (2545) กล่าวว่า การจะสอนภาษาให้ได้ดีนั้นต้องอาศัยความรู้จากหลายๆ แขนงเข้ามาช่วย เป็นต้นว่า จิตวิทยา ภาษาศาสตร์ สังคมมานุษยวิทยา การสื่อสารและเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ สมพงษ์ วิทยศศักดิ์พันธ์ (2549) ที่ได้กล่าวถึงคุณสมบัติที่ดีของผู้ที่จะสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มี 5 ประการดังนี้

1. เข้าใจจิตวิทยาการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. รู้วิธีและเทคนิคที่ดีในการสอนภาษาต่างประเทศ
3. เข้าใจลำดับเนื้อหาของแบบเรียนและรู้วิธีการสร้างเสริมแบบเรียนให้น่าสนใจ
4. รู้และเข้าใจภาษาไทยในระดับต่างๆ ดี
5. รู้และสื่อสารในภาษาของผู้เรียนหรือภาษาอังกฤษได้

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน

เจริญศรี พันปี (2553) ให้นิยามคำว่า “ประสิทธิผล” ไว้ว่า อยู่ในรูปของระดับความสำเร็จขององค์การ ในการดำเนินงานตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ โดยเปรียบเทียบผลผลิตที่ได้จากการผลิตกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยไม่คำนึงถึงปัจจัยอื่นๆ อธิบายได้ง่ายๆ ว่า องค์การใดมีผลผลิตได้ตามเป้าหมายขององค์การทุกเป้าหมาย แสดงว่าประสิทธิผลขององค์การนั้นสูงสุดหรือมีคะแนนประสิทธิผลเต็มร้อยคะแนน ซึ่งสอดคล้องกับ Parsons (1960 อ้างใน เจริญศรี พันปี, 2553) ได้ใช้ตัวแบบหน้าที่ทางสังคม (Social Function Model) อธิบายประสิทธิผลขององค์การ โดยระบุว่า องค์การที่มีประสิทธิผลจะต้องทำหน้าที่ 4 ประการ ได้เป็นอย่างดี คือ ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ความสามารถในการบรรลุถึงเป้าหมาย ความสามารถในการบูรณาการ และสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน เศรษฐภรณ์ หน่อคำ (2548) ได้ศึกษาศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ เป็นภาษาอังกฤษ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน 4) ด้านห้องปฏิบัติการและอาคาร 5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และ 6) ด้านการกำกับติดตามและประเมินโครงการ ซึ่งวุฒิชัย เนียมเทศ (2552) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบดังกล่าวแล้วนำมาพัฒนาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ (English Program) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการมี 3 ด้าน ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมภายนอก (Environment) ประกอบด้วย สังคม เศรษฐกิจ การเมืองและเทคโนโลยี
2. ปัจจัยนำเข้า (Inputs) ประกอบด้วย หลักสูตรการศึกษา ลักษณะของสื่อการเรียนการสอน ลักษณะของแหล่งเรียนรู้ คุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา คุณภาพของครูผู้สอน คุณภาพของนักเรียน
3. กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย กระบวนการบริหาร ได้แก่
 - 3.1 การจัดโครงสร้างการบริหารของสถานศึกษา การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์
 - 3.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ลักษณะการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลผู้เรียน
 - 3.3 กระบวนการบริการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของชุมชน การสร้างเครือข่ายทาง

การศึกษา

3.4 กระบวนการพัฒนา ได้แก่ การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา การวิจัย และการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน การประกันคุณภาพ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ส่วนรูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Stufflebeam's CIPP Model (รุจิรี ภูสาระ, 2551) โดยหลักการนี้จะมุ่งประเมินหลักสูตรตามองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน คือ

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินการหลักสูตร ประเด็นปัญหาและความเหมาะสมของเป้าหมายหลักสูตร เช่น จำนวนนิสิต ความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ปัญหาของชุมชน ตลอดจนนโยบายของหน่วยงานระดับบนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I) เป็นการประเมินทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับนำมาใช้ในการดำเนินการหลักสูตร กำลังบุคลากร งบประมาณและแหล่งทุนสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อาคารสถานที่ เวลา รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการดำเนินงาน การประเมินปัจจัยนำเข้าจะช่วยให้พิจารณาว่าหลักสูตรนั้นๆ มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะทำให้วัตถุประสงค์ของหลักสูตรบรรลุหรือไม่และช่วยให้เกิดการวางแผนการจัดกิจกรรมของหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P) เป็นการประเมินเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมของหลักสูตร เช่น การจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ การวัดและประเมินผล ตลอดจนการนำปัจจัยนำเข้ามาใช้เหมาะสมมากน้อยเพียงใด เป็นไปตามลำดับขั้นตอนหรือไม่ กิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือมีอุปสรรคใดๆ เกิดขึ้นหรือไม่ การประเมินกระบวนการนี้เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็งและจุดด้อยของหลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้รัดกุมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P) เป็นการประเมินผลที่ได้รับจากโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้หรือไม่ เช่น คุณภาพของบัณฑิต ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต การประเมินผลผลิตจะมีการนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่จะเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จหรือล้มเหลวของหลักสูตร การประเมินในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการตัดสินใจ ปรับปรุง เพื่อนำไปใช้ต่อไป หรือเพื่อยกเลิก

การประเมินหลักสูตรแบบซิป (CIPP Model) นี้เป็นการประเมินสภาพของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในด้านต่างๆ ให้มีความครอบคลุมมากที่สุด

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา หลักสูตรและการเรียนการสอน

การจัดการศึกษา คือ การพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ตัวผู้เรียน สิ่งที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้นั้นคือ หลักสูตรและการสอน ซึ่งจะเป็นแกนกลางที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายเกิดขึ้น และหากจะกล่าวถึงความหมายของหลักสูตรแล้ว จะมีความหมายที่กว้างและขึ้นอยู่กับความเข้าใจและความสนใจของแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกัน ได้มีผู้ให้ความหมายของหลักสูตรในลักษณะที่แตกต่างกัน

ธำรง บัวศรี (2531) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรมและมวลงประสพการณ์ ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) ให้ความหมายว่า หลักสูตรมีความหมายสองนัย โดยความหมายในวงแคบของหลักสูตร คือ วิชาที่สอน ส่วนความหมายในวงกว้าง หลักสูตรคือ มวลงประสพการณ์ทั้งหลายที่จัดให้กับผู้เรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนซึ่งเป็นทั้งทางตรงและทางอ้อม

อาจกล่าวสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นสำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติตามที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ ความหมายของหลักสูตรดังกล่าวจะแตกต่างกันไปตามประสพการณ์ แนวคิดและการศึกษาแต่ละระดับ

องค์ประกอบของหลักสูตร

ธำรง บัวศรี (2531) ได้นำเสนอองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรมีดังต่อไปนี้

1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา หมายถึง สิ่งที่รัฐต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา
2. จุดหมายของหลักสูตร หมายถึงผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร หมายถึง ลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชาหรือกลุ่มวิชาหรือกลุ่มประสพการณ์
4. จุดประสงค์ของวิชา หมายถึง ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นไปแล้ว
5. เนื้อหา หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะและความสามารถที่ต้องการให้มีรวมทั้งประสพการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ
6. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้มีทักษะและ

ความสามารถ หลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาที่กำหนดไว้

7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
8. การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร
9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน หมายถึง เอกสารสิ่งพิมพ์ แผ่นฟิล์ม แถบวีดิทัศน์ ฯลฯ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา ฯลฯ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

ความหมายของรูปแบบ

Good (1973, อ้างถึงใน ศรีมณฑา เกษสาคร 2554) ได้ให้ความหมายรูปแบบ หมายถึง รูปแบบ 4 ประการดังนี้

1. รูปแบบหมายถึง แบบอย่างของสิ่งหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ
2. รูปแบบ หมายถึง ตัวอย่างทำให้เกิดการเลียนแบบ
3. รูปแบบ หมายถึง แผนภูมิที่ใช้เป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้เป็นหลักการหรือแนวคิด
4. รูปแบบ หมายถึง ชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน หรือเป็นองค์ประกอบที่สามารถรวมตัวกันและเขียนเป็นหลักการ

Keeves (1988) ได้อธิบายคำว่า รูปแบบ (model) และทฤษฎี (theory) เป็นสิ่งที่ไม่เหมือนกัน โดยได้อธิบายว่า เมื่อต้องการทดสอบสถานการณ์ที่เป็นปัญหาจะมีการตั้งสมมติฐานขึ้นเพื่อแก้ปัญหา สมมติฐานนี้อาจจะพัฒนามาจากการหยั่งรู้จากการศึกษาก่อนหน้านี้ หรือจากการพิจารณาเชิงทฤษฎีและถ้าสมมติฐานนี้มีความคงที่ และสามารถแผ่ขยายออกไปได้จะนำไปสู่การเป็นทฤษฎี

ทิสนา แชมมณี (2550) ได้ให้ความหมายรูปแบบ หมายถึงรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรมซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น คำอธิบายเป็นแผนผังไดอะแกรมหรือแผนภาพเพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ

กล่าวโดยสรุป รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ โดยรูปแบบ

อาจเป็นแผนภูมิที่ใช้เป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้เป็นหลักการหรือแนวคิดเป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันหรือเป็นองค์ประกอบที่สามารถรวมตัวกันและเขียนเป็นหลักการ

องค์ประกอบของรูปแบบ

Keeves (1988) ได้กล่าวถึงรูปแบบโดยทั่วไปควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ผลที่ตามมาซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้
2. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์เรื่องนั้นได้
3. รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้
4. รูปแบบควรจะประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Relationships) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative Relationships)

การสร้างรูปแบบ

Meanson, Albert and Khedourri (1985, อ้างถึงใน กนิษฐา นาวารัตน์) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างรูปแบบไว้ 5 ขั้นตอน สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ขั้นรวบรวมปัญหา เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง
2. ขั้นพัฒนารูปแบบ ดำเนินการหลังจากการรวบรวมปัญหา การสร้างรูปแบบต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของการสร้าง และต้องรู้ถึงลักษณะเฉพาะที่ต้องการของผลผลิต ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น และควรคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการสร้างและความสนใจของผู้ใช้ด้วย ดังนั้นจึงควรมีการให้คำจำกัดความสภาพการณ์ การสุ่มตัวอย่างและทำตามหลักวิชาการอย่างเคร่งครัด โดยมีการทดสอบรูปแบบ เมื่อสร้างรูปแบบเสร็จแล้ว ควรทดสอบโดยพิจารณาถึง
 - มีความตรงตามสถานการณ์จริง รูปแบบที่สร้างหากมีความใกล้เคียงกับความจริงจะดีมาก เพราะจะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น ไม่ยุ่งยากต่อการนำไปใช้และควรพิจารณาถึงความสำเร็จของการแก้ปัญหา
 - มีการนำไปทดลองใช้เพื่อเปรียบเทียบผลว่า การนำไปใช้ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานอย่างไร การทดลองใช้มี 2 ลักษณะคือ ทดลองย้อนหลัง โดยใช้กับข้อมูลในอดีตและการทดลองใช้ปฏิบัติจริงในปัจจุบัน
3. ขั้นการนำไปใช้ เมื่อผ่านการทดสอบแล้ว ควรสามารถที่จะนำไปใช้ในเกิดความสำเร็จ เพราะไม่มีรูปแบบใดที่เรียกว่า สำเร็จสมบูรณ์จนกว่าจะได้รับความสนใจและนำไปใช้

4. ขึ้นการพัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัย แม้ว่าจะมีการนำรูปแบบไปใช้อย่างประสบความสำเร็จ แต่ก็ควรมีการพัฒนาปรับปรุง ประยุกต์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ขององค์กร และสถานการณ์ที่มากระทบจากภายนอกและภายในองค์กรด้วย

โดยสรุปการสร้างรูปแบบไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัว โดยทั่วไปเริ่มจากการศึกษาเรื่องการสร้างรูปแบบให้ชัดเจน หาสมมติฐานและหลักการของรูปแบบที่ต้องการพัฒนา แล้วสร้างรูปแบบตามที่กำหนดขึ้น จากนั้นจึงนำรูปแบบที่สร้างไปตรวจสอบหาคุณภาพของรูปแบบว่าสามารถนำไปใช้ได้ผลจริงหรือไม่ต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงวัฒนธรรมและความแตกต่างเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศทั้งที่เป็นจุดเด่นและจุดด้อยของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและเป็นแนวทางในการวางแผนและสร้างความร่วมมือและสร้างความเข้าใจอันดีร่วมกันของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาแบบข้ามวัฒนธรรม มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศที่สนใจเรียนภาษาไทยทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ให้เกิดประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

3. สถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาเกาหลีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสามารถนำรูปแบบที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนและพัฒนาส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และความเข้าใจการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่นักศึกษาเกาหลีต่อไป

4. จากแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมในระดับอุดมศึกษาผ่านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้จะเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมให้แก่บุคลากรทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งอาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องใน การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีความตระหนักและเตรียมพร้อมที่จะพัฒนาตนเองและองค์กรด้านการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อย่างผู้มีทิศทางและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม ของประชาคมโลกและวัฒนธรรมอาเซียนซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อทุกฝ่ายให้มีความราบรื่น มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 7 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือของประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม

ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 7 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

ตอนที่ 8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือของประชาคมอาเซียน

สมาคมประชาชาติอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ประกอบด้วย 10 ประเทศคือ ประเทศไทย บรูไนดารุสซาลาม สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย กัมพูชา สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีพื้นที่รวม 4,523,000 ตารางกิโลเมตร เมื่อเดือนธันวาคม 2540 ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 โดยมีสาระที่สำคัญ คือภายใน ปี ค.ศ. 2020 (พ.ศ. 2563) อาเซียนจะเป็น (กระทรวงการต่างประเทศ, กรมอาเซียน, ออนไลน์, 2550)

1. วงสมานฉันท์แห่งอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ (A Concert of Southeast Asian)
2. หุ่นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต (A Partnership in Dynamic Development)
3. มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก (An Outward Looking ASEAN)
4. ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร (A Community of Caring Society)

ในปี พ.ศ. 2546 ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เห็นชอบให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี พ.ศ. 2536 ประกอบด้วย

1. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community – ASC) มุ่งสร้างสันติสุขให้เกิดขึ้นในภูมิภาค แก้ไขปัญหาข้อพิพาทภายในภูมิภาคต่อต้านการก่อการร้ายค้ายาเสพติดค้าอาวุธ พร้อมริเริ่มกลไกใหม่ๆ โดยการสร้างความมั่นคงและร่วมมือส่งเสริมความมั่นคงทางทะเล แต่อยู่ภายใต้ขอบเขตที่ไม่กระทบต่อนโยบายต่างประเทศและความร่วมมือทางทหารของประเทศสมาชิกกับประเทศนอกภูมิภาค

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC) ดำเนินการโดยมุ่งหวังให้ภูมิภาคนี้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ได้โดยให้มีการไหลเวียนอย่างเสรีของสินค้า การบริการ การลงทุน และเงินทุน นอกจากนี้ยังมุ่งพัฒนาภูมิภาคอาเซียนให้เป็นตลาดฐานการผลิต และเร่งช่วยเหลือประเทศที่เป็นสมาชิกใหม่คือ ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนา ในเบื้องต้นผู้นำอาเซียนให้เร่งรัดการรวมกลุ่มสินค้าและบริการ 11 สินค้า คือ สินค้าเกษตร สินค้าประมง ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์ไม่ยารยนต์สิ่งทอเทคโนโลยีสารสนเทศบริการด้านสุขภาพท่องเที่ยว การบิน และอิเล็กทรอนิกส์โดยประเทศไทยรับผิดชอบจัดทำแผนด้านการท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศทั้งนี้ในปี ค.ศ. 2010 จะเป็นปีสุดท้ายที่ต้องเห็นการเกิดความรวมตัวทั้ง 11 สาขานี้อย่างเป็นทางการ

3. ประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community – ASCC) ร่วมสร้างบรรยากาศการอยู่กันอย่างเอื้ออาทรมีความมั่นคงทางสังคมโดดเด่นการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม โครงการความร่วมมือเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของผู้ด้อยโอกาสส่งเสริมการศึกษาความร่วมมือด้านสุขภาพโดยเฉพาะการป้องกันโรคติดต่อรวมถึงการกระชับความสัมพันธ์และร่วมคิดของนักคิดนักเขียนและศิลปินทั้งนี้มีแผนปฏิบัติการ 4 แผนหลักคือ 1) ส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม 2) แก้ไขผลกระทบต่องานอันเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจโดยเน้นการพัฒนาคนที่สู้การแข่งขันที่ยั่งยืน 3) สร้างประชาคมเอื้ออาทรแก้ปัญหาความยากจนดูแลผู้ด้อยโอกาสพัฒนาคนและ 4) สร้างรากฐานของสังคมที่มี อัตลักษณ์ภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมอันเป็นส่วนสำคัญในการนำสู่วิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020

นอกจากความร่วมมือกันของกลุ่มประเทศในอาเซียนแล้วปัจจุบันได้พยายามขยายความร่วมมือสู่ประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกโดยเริ่มพัฒนาความร่วมมือเป็น ASEAN+3 โดยเชื่อมโยงกับ 3 ประเทศที่มีความโดดเด่นทางเศรษฐกิจ คือ จีน เกาหลีและญี่ปุ่น โดยมียุทธศาสตร์การเชื่อมโยงในภูมิภาคด้วย 3 หลักหรือ 3 C คือ (1) Connectivity โดยใช้เส้นทางการขนส่งเป็นตัวเชื่อม

(2) Comparative advantage ใช้เส้นทางขนส่งเป็นประโยชน์ในเชิงพัฒนาเศรษฐกิจและ
 (3) Community คือ ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับชุมชนตั้งนั้นเมื่อพูดถึงความสัมพันธ์ของ ASEAN+3
 นอกจากต้องการสร้างประชาคม 3 ลักษณะแล้วยังมีประเด็นที่สนใจร่วมกันคือ ปัญหาสิ่งแวดล้อม
 ภาวะโลกร้อน และพลังงาน กลุ่มประเทศในอาเซียนเร่งพัฒนาของตนเองให้เข้าใจภาษาของชาติอื่นใน
 ระดับที่สื่อสารเพื่อประกอบอาชีพได้ หลายประเทศรวมถึงประเทศไทยด้วยยังขาดผู้มีความรู้ทาง
 ภาษาระดับที่สื่อสารเพื่อประกอบอาชีพ รวมถึงความสามารถสูงระดับที่เป็นล่ามอีกมากโดยเฉพาะ
 ภาษาที่ใช้ในภาคพื้นอาเซียน คือ ภาษาจีน เวียดนาม บาหลี เป็นต้น (กระทรวงการต่างประเทศ,
 กรมอาเซียน, <http://www.mfa.go.th/asean/ASEAN%20Main.pdf>)

บทบาทของภาคการศึกษากับเสาหลักทั้ง 3 ของประชาคมอาเซียน

แม้ว่าการศึกษาจะถูกจัดให้อยู่ในเสาหลักประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน แต่ในความเป็นจริงแล้วการศึกษามีได้เกี่ยวข้องเฉพาะเสาหลักประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังคงเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างองค์ความรู้ในเสาหลักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเสาหลักประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนด้วยดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, สำนักยุทธศาสตร์ อุดมศึกษาต่างประเทศ, 2553)

1. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาหลักประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ได้แก่ การสนับสนุนความรู้และความเข้าใจเรื่องกฎบัตรอาเซียนผ่านหลักสูตรอาเซียนศึกษาในโรงเรียน รวมถึง การแปลเป็นภาษาประจำชาติในอาเซียน การเน้นหลักการประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชนและสันติภาพในหลักสูตรโรงเรียน การส่งเสริมความเข้าใจในความหลากหลายผ่านการฝึกอบรม การแลกเปลี่ยนและการจัดทำข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องที่เข้าถึงได้และการจัดให้มีรูปแบบของการแลกเปลี่ยนทัศนคติในด้านต่างๆ ของผู้นำโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ เช่น โครงการ Southeast Asia School Principals' Forum (SEA-SPF) เป็นต้น

2. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาหลักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้แก่ การพัฒนากลอบทักษะฝีมือในแต่ละประเทศสมาชิกเพื่อนำไปสู่การจัดทำกรอบการยอมรับคุณสมบัติร่วมของ อาเซียน การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียนด้วยการพัฒนาบัญชีรายการระดับภูมิภาคของวัสดุสารสนเทศด้านการศึกษาที่มีในอาเซียน การสนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือในอาเซียนด้วยความพยายามที่จะปกป้องและปรับปรุงมาตรฐานวิชาชีพและการศึกษาในอาเซียน การพัฒนามาตรฐานด้านอาชีพบนขีดความสามารถของอาเซียนสู่ภูมิภาคและนานาชาติและตอบสนองต่อความต้องการของ ภาคอุตสาหกรรมและการผลักดันให้มีการพัฒนามาตรฐานสมรรถนะร่วมสำหรับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษา

3. บทบาทของภาคการศึกษาในเสาหลักประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ได้แก่ การพัฒนาเนื้อหาร่วมด้านอาเซียนสำหรับโรงเรียน การเสนอให้มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาด้านศิลปะและวัฒนธรรมของอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา การเสนอให้ภาษาของอาเซียนเป็นวิชาเลือกภาษาต่างชาติ ในโรงเรียน การส่งเสริมโครงการระดับภูมิภาคที่สร้างความตระหนักในความเป็นอาเซียน (ASEAN Awareness) ในหมู่เยาวชน การสนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพในชุมชนชนบท การส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดให้มีการประชุมวิจัยด้านวิชาการของอาเซียนเพื่อส่งเสริมการวิจัยเพื่อการพัฒนาในภูมิภาค การส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมและประเด็นสำคัญอื่นๆ ในอาเซียนด้วยการประมวลไว้ในหลักสูตรโรงเรียนและการมอบรางวัล “โรงเรียนสีเขียวของ อาเซียน” และการจัดกิจกรรมการฉลองวันเกิดอาเซียน (8 สิงหาคม) ตลอดเดือนสิงหาคม

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างองค์ความรู้เพื่อใช้ในการเตรียมพร้อม แก่ประชาชนในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก โดยระดับการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญ ที่สุดในการเตรียมความพร้อมแก่ประชาชน คือ การศึกษาระดับอุดมศึกษา เพราะเป็นการศึกษาที่จะต้อง สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดแรงงานที่จะเปิดเสรีภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้น ในส่วนต่อไปจะได้นำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาไทยเข้าสู่ การเป็นประชาคมอาเซียน (วิกานดา วรรณวิเศษ, 2555)

กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 (ASEAN+3)

กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 (ASEAN+3) เป็นกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับประเทศนอกกลุ่ม 3 ประเทศ คือ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออก และเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งชุมชนเอเชียตะวันออก (East Asian Community) โดยให้อาเซียนและกระบวนการต่างๆ ภายใต้กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้บรรลุเป้าหมาย เนื่องในโอกาสครบรอบ 10 ปีของการจัดตั้งกรอบความร่วมมืออาเซียนบวกสามเมื่อปี 2007 (พ.ศ.2550)

ผู้นำของประเทศสมาชิกได้ลงนามในแถลงการณ์ร่วมว่าด้วยความร่วมมือเอเชียตะวันออก ฉบับที่ 2 (Second Joint Statement on East Asia Cooperation: Building on the

Foundations of ASEAN Plus Three Cooperation) พร้อมกับเห็นชอบให้มีการจัดทำแผนดำเนินงานเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน (ASEAN+3 Cooperation Work Plan (2007 – 2017) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในระยะยาว และผลักดันให้เกิดชุมชนอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2015 (พ.ศ.2558) โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมความร่วมมือใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการเงิน ด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศโลก และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านสังคม วัฒนธรรมและการพัฒนาและด้านการส่งเสริมกรอบการดำเนินงานในด้านต่างๆและกลไกต่างๆ ในการติดตามผล โดยแผนความร่วมมือดังกล่าวทั้ง 5 ด้านนี้ ถือเป็นกรอบความร่วมมือและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนกับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกมาเรื่อยๆ

อาเซียน +3 ประกอบด้วยสมาชิก 13 ชาติ คือ 10 ชาติสมาชิกอาเซียน รวมกับจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ซึ่งมีประชากรรวมทั้งสิ้นกว่า 2,000 ล้านคน หรือหนึ่งในสามของประชากรโลก แต่เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) เข้าด้วยกัน จะทำให้มีมูลค่าถึง 9 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณร้อยละ 16 ของจีดีพีโลก ขณะที่ยอดเงินสำรองต่างประเทศรวมกันจะสูงถึง 3.6 ล้านล้านเหรียญสหรัฐซึ่งมากกว่ากึ่งหนึ่งของเงินสำรองต่างประเทศของโลก โดยตัวเลขทางเศรษฐกิจเหล่านี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอาเซียน+3 จะมีบทบาทเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่จะพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

จากความร่วมมือดังกล่าวประเทศสมาชิกอาเซียนจะได้รับผลประโยชน์จากความร่วมมือในกรอบของเขตการค้าเสรีอาเซียนบวก+3 (FTA Asian +3) มูลค่าประมาณ 62,186 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และประเทศไทยในฐานะสมาชิกอาเซียนจะได้รับประโยชน์มากที่สุด คิดเป็นมูลค่าประมาณ 7,943 ล้านดอลลาร์ ขณะที่อินโดนีเซียมีแนวโน้มจะได้ประโยชน์ใกล้เคียงกัน คือประมาณ 7,884 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนเวียดนามคาดว่าจะได้รับประโยชน์มูลค่าประมาณ 5,293 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับการประชุมรัฐมนตรีคลังอาเซียน+3 สมัยพิเศษ (Special ASEAN+3 Financial Ministers Meeting) ที่ จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2552 ที่ผ่านมา ได้มีการสนับสนุนการใช้เวทีหารือด้านนโยบายและกิจกรรมความร่วมมือต่างๆ ของภูมิภาคอาเซียน อาทิ ขัอริเริ่มเชียงใหม่ (Chiang Mai Initiative:CMI) พร้อมทั้งเรียกร้องให้รัฐมนตรีคลังสนับสนุนให้มีกระบวนการเฝ้าระวังโดยร่วมมือกับสถาบันการเงินในภูมิภาคและสถาบันการเงินระหว่างประเทศ รวมทั้งขัอริเริ่มเชียงใหม่ ที่รัฐมนตรี

คลังอาเซียน+3 จำเป็นจะต้องเร่งรัดกระบวนการไป สู่ระดับพหุภาคี เพื่อเป็นกันชนรองรับเศรษฐกิจอ่อนแอในอนาคต ทั้งนี้ที่ประชุมมีข้อสรุปว่า จะขยายผลความตกลงริเริ่มเชิงใหม่ในการจัดตั้งกองทุนสำรองระหว่างประเทศร่วมกันในภูมิภาคอาเซียน (Currency Swap) จากเดิม 80,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็น 120,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 4.2 ล้านล้านบาท เบื้องต้นคาดว่า 3 ประเทศนอกกลุ่มอาเซียน คือจีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น จะลงเงินสำรองร้อยละ 80 ของวงเงินรวม หรือ 9.6 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ และกลุ่มประเทศอาเซียนอีกร้อยละ 20 หรือ 2.4 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐซึ่งกองทุนดังกล่าวจะมีรูปแบบคล้ายกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund :IMF) แต่ไม่ใช่คู่แข่งของ IMF แต่จะเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งของเอเชียที่จะมีกองทุนระหว่างประเทศเป็นของตนเอง โดยประเทศจีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ลงเงินรวมกันประมาณร้อยละ 80 ส่วนอีกร้อยละ 20 ที่เหลือกลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ จะลงทุนร่วมกัน ขณะที่ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย จะต้องใส่เงินลงทุนมากกว่าอีก 5 ประเทศ คือ บรูไน พม่า ลาว เวียดนาม และกัมพูชา เนื่องจากมีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่กว่า โดยคาดว่าจะสามารถเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณา รัฐมนตรีคลังอาเซียน+3 วาระปกติที่บาหลี ประเทศอินโดนีเซียในเดือนพฤษภาคม 2552 (สถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย,กระทรวงการต่างประเทศ, http://www.baanjommyut.com/library_2/asean_community/10.html)

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์สำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยคุณภาพชั้นนำในระดับโลก มียุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ การพัฒนากลไกและกระบวนการจัดการด้านคุณภาพ การศึกษา การปฏิรูประบบการเงินอุดมศึกษา การพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และการปรับการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาให้มีเสริภาพด้านวิชาการมีความคล่องตัว และตรวจสอบได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558) อีกทั้งยังส่งเสริมการศึกษาของประเทศให้มีความเป็นสากลด้วยการเจรจาความตกลงการค้าเสรีทั้งในกรอบองค์การการค้าโลก กรอบพหุภาคีและกรอบทวิภาคี โดยมีหลายประเทศที่ยื่นข้อเรียกร้องให้ประเทศไทยเปิดตลาดการค้าบริการด้านการศึกษา ส่งผลให้ประเทศไทยได้เจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับหลายประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคี ได้แก่ ไทย-นิวซีแลนด์ ไทย-อินเดีย ไทย-สหรัฐอเมริกา ไทย-จีน ไทย-ญี่ปุ่น ไทย-บาหลีเรน ไทย-เปรู และระดับพหุภาคี ได้แก่ อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-อินเดีย และ

อาเซียน-ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (Closer Economic Relations-CER) เป็นต้น และในการเจรจาการค้าบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งในปัจจุบันมีประเทศที่ยื่นข้อเรียกร้องให้ไทยเปิดตลาดบริการด้านการศึกษา 5 ประเทศ คือ ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีน นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ดำเนินการจัดให้มีมาตรการสำคัญเพื่อสร้างความเข้มแข็งและลดความอ่อนแอของสถาบันอุดมศึกษาศึกษาไทยควบคู่กันไปกับการยื่นข้อเสนอผูกพันการเปิดตลาดบริการการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการแข่งขันกับบริการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากต่างประเทศ (สมเกียรติ กมลพันธ์, 2548)

สรุปได้ว่า นโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษา มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล และสามารถพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับโลกรวมทั้งให้ความสำคัญกับข้อตกลงการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา การเจรจาความตกลงการค้าเสรีทั้งในกรอบองค์การการค้าโลก กรอบพหุภาคีและกรอบทวิภาคี

ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียน ในปีพ.ศ.2558 ตามกฎบัตรอาเซียน ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการศึกษา ทั้งนี้ที่ผ่านมา สกอ. ได้กำหนดให้การเปิดเสรีการค้าบริการด้านการอุดมศึกษาและบูรณาการการเป็นประชาคมอาเซียน เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 เพื่อให้ระบบอุดมศึกษาเตรียมพร้อมในการรองรับให้ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ อุดมศึกษาจำเป็นต้องเสริมหลักสูตรในทุกคณะและภาควิชา ให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของอาเซียนมากขึ้น ทั้งรายวิชาอาเซียนทั่วไป รายวิชาที่เปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน นอกจากนี้ยังต้องมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของภาษาทั้งภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาในการทำงานของอาเซียน และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน สกอ. ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการเปิดเสรีการค้าบริการด้านอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้วางแผนยุทธศาสตร์และนโยบายทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อไป เพื่อให้คุณภาพบัณฑิตในอนาคตไปสู่สากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศสมาชิกในการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบุคลากรไปยังประเทศเพื่อนบ้านในระยะเริ่มต้น และขยายวงให้กว้างขึ้น ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน มีสาระสำคัญดังนี้

พันธกิจ

1. อุดมศึกษาไทยผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับสากลและมีความตระหนักในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน
2. อุดมศึกษาไทยพัฒนาศักยภาพในการจัดการการอุดมศึกษาให้มีคุณภาพร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน

เป้าหมาย

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับบัณฑิตในประเทศสมาชิกอาเซียน
2. สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ.2558
3. สถาบันอุดมศึกษาไทยมีจำนวนกิจกรรมทางวิชาการที่ทำร่วมกับประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี
4. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาไทย สามารถทำงานทั้งในหน่วยงานระหว่างประเทศ บริษัทข้ามชาติในประเทศและ/หรือประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี
5. จำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 25 ต่อปี

ตัวชี้วัด

1. คะแนนการทดสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากลของนักศึกษาไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น
2. จำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอาเซียนและภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน
3. จำนวนกิจกรรมทางวิชาการที่ทำร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน
4. จำนวนบัณฑิตไทยทำงานในหน่วยงานระหว่างประเทศและบริษัทข้ามชาติในไทย และ/หรือ ประกอบการในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
5. จำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล

กลยุทธ์

1. พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้
2. พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

- ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และระบบวัดผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่การศึกษาระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา
- ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา
- ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนและความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา และการวิจัยด้านอาเซียนศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
- ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาโดยสนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
- ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์และเปิดโอกาสให้นักศึกษาไทยได้แสดงความสามารถในเวทีระดับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอาเซียน รวมถึงกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักในการเป็นพลเมืองอาเซียน

กิจกรรม/โครงการที่สกอ. ควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

1. การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการกำหนดมาตรฐานการวัดสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิต
2. การผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ
3. การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน
4. การจัดสรรทุนเพื่อการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในอาเซียนและการพัฒนาระบบการถ่ายโอนหน่วยกิตในอาเซียน
5. การจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์นักศึกษาไทยสู่นักศึกษาอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน กลยุทธ์

1. พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล
2. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา
3. พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล
5. พัฒนาระบบวิชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
6. พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียนมาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

- ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดสัดส่วนอาจารย์ระดับปริญญาเอกให้สูงขึ้นรวมทั้งสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการโดยเฉพาะในระดับศาสตราจารย์ให้มากขึ้น
- สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างศูนย์ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน/องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศและในอาเซียนในสาขาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศและทิศทางของอาเซียน
- สนับสนุนทุนวิจัยระดับปริญญาเอก ทุนพัฒนาอาจารย์ และทุนสนับสนุนเพื่อผลิตงานวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัย เช่น ในการประชุมทางวิชาการระดับภูมิภาค และวารสารทางวิชาการในระดับนานาชาติ เป็นต้น
- ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยของนักวิชาการไทยและอาเซียน
- ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติในสาขาที่ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญและเป็นที่ต้องการของตลาดงานในอาเซียน
- ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นสองภาษา เช่น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นต้น
- ส่งเสริม/สนับสนุน/จัดสรรงบประมาณให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญสูง เช่น ผู้ที่เคยได้รับรางวัลโนเบล มาสอน บรรยาย และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่อุดมศึกษาไทย และ/หรือ ทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการอุดมศึกษาไทย
- ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยและสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน
- ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เช่น การเข้าใช้ห้องสมุด/ห้องปฏิบัติการ หอพักนักศึกษา นานาชาติ เป็นต้น
- ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติทั้งในกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมนอกหลักสูตร และดำเนินกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์
- ส่งเสริมการสร้างความกลมกลืน (Harmonization) ของการอุดมศึกษาในอาเซียน โดยเฉพาะในด้านคุณภาพและคุณวุฒิทางการศึกษาผ่านกลไกความร่วมมือระดับอุดมศึกษาที่มีอยู่ เช่น SEAMEO RIHED, AUN เป็นต้น

กิจกรรม/โครงการที่สกอ. ควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

1. การพัฒนาศักยภาพอาจารย์และบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา
2. การสร้างเครือข่ายด้านการวิจัยในอาเซียน
3. การจัดตั้งสำนักงานการศึกษานานาชาติ
4. การสนับสนุนการลงทุนด้านการอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในสถาบันอุดมศึกษา
5. การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการวิจัยเกี่ยวกับอาเซียน รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศ
6. การร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนพัฒนากลไกเพื่อสร้างระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับสามเสาหลักในการสร้างประชาคมอาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสาด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
2. สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและบทบาทของอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและลบ
3. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
4. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

- ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและความเคลื่อนไหวในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาแก่สถาบันอุดมศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
- ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในเรื่องเอกลักษณ์ของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนรวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมสัมพันธ์ในหมู่ประชาชน ประชาคมอุดมศึกษา และเยาวชนอาเซียน
- ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการเพื่อใช้ประโยชน์และป้องกันผลกระทบที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามชาติ เช่น การระบาดของโรค ยาเสพติด และอาชญากรข้ามชาติ เป็นต้น
- จัดทำ Mapping สถาบันอุดมศึกษาแกนหลักในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นความ

ต้องการของเขตพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ โดยเชื่อมโยงระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยที่มีความเชี่ยวชาญและตอบสนองต่อการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ กับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

- ส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยไปสอน/วิจัย/ให้บริการวิชาการ/ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแก่สถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

กิจกรรม/โครงการที่สกอ. ควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

1. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนและความเคลื่อนไหวอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและกิจกรรมสัมพันธ์
2. การส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมวิชาการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาคมอาเซียน
3. การจัดประชุมผู้บริหารระดับสูงด้านอุดมศึกษาของอาเซียนเพื่อสนับสนุนการสร้างกลไกเพื่อความกลมกลืน (Harmonization) ของระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน
4. การให้บริการการศึกษาและฝึกอบรมทางวิชาการและวิชาชีพแก่ประเทศสมาชิกอาเซียน
5. จัดตั้งหน่วยงานในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรงเพื่อเป็นหน่วยประสานงาน กระตุ้นให้เกิดการริเริ่มสร้างสรรค์และทำงานร่วมกับองค์กรที่มีอยู่แล้วในอาเซียนให้เกิดความเข้มแข็ง
6. การพัฒนาความเข้มแข็งด้านภาษาไทยและภูมิปัญญาไทยรวมทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศสมาชิกอาเซียน

การอุดมศึกษากับความเป็นนานาชาติ

การเป็นศูนย์กลางศึกษาระดับอุดมศึกษาในภูมิภาค การศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องมีลักษณะที่เป็นนานาชาติโดยมีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากลเพื่อดึงดูดนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจะขอกกล่าวถึงการอุดมศึกษากับความเป็นนานาชาติ ดังต่อไปนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างการอุดมศึกษากับความเป็นนานาชาตินั้น วิจิตร ศรีสอาน (2533) ได้กล่าวไว้ว่าอุดมศึกษามีความเป็นสากลมากกว่าการศึกษาระดับอื่น ๆ ในหลายลักษณะประการสำคัญที่สุดก็คือในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่มีลักษณะเป็นกลางจะสามารถถ่ายทอดถ่ายทอดเข้าวัฒนธรรมได้โดยไม่มีข้อจำกัดและประการที่สองคือวิธีการจัดการศึกษาในส่วนที่เป็น methodology เป็นส่วนที่สากลมากที่สุดโดยทั่วไปแล้วสถาบันอุดมศึกษามีลักษณะเป็นสากลดังกล่าว สุชาติ ตันธนะเดชา (2534, อ้างถึงใน ธเนศ จิตสุทธิภากร) ได้เสนอแนวความคิด

ไว้ว่ามหาวิทยาลัยใดมีการจัดการศึกษาที่มีลักษณะความเป็นนานาชาติจะพิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ส่วนคือ หลักสูตร ผู้เรียนผู้สอนรูปแบบและเจ้าของ

1. หลักสูตรที่มีลักษณะเป็นนานาชาตินั้นควรจะมีเนื้อหาสาระกิจกรรมครอบคลุมถึงการค้นคว้าเกี่ยวกับวัฒนธรรมเศรษฐกิจ การเมืองของประเทศต่าง ๆ

2. ผู้เรียนการที่มหาวิทยาลัยมีความเป็นสากลนั้นอาจดูได้จากการที่ผู้เรียนมาจากนานาชาติมีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในหมู่ผู้เรียน

3. เช่นเดียวกันกับการมีคณาจารย์จากประเทศต่างๆ สื่อการสอนจำเป็นต้องใช้ภาษาสากล

4. รูปแบบการจัดการศึกษาที่มีลักษณะนานาชาติสามารถทำได้หลายรูปแบบเช่นการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในรูปของการพัฒนาหลักสูตร การส่งผู้เชี่ยวชาญมาสอน แลกเปลี่ยนอาจารย์นิสิตนักศึกษา โอนหน่วยกิต การให้ปริญญาร่วมระหว่างสถาบัน เป็นต้น

5. เจ้าของความเป็นเจ้าของสถานศึกษานั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญซึ่งหมายถึงสถาบันการศึกษา

สำหรับแนวคิดและกิจกรรมของความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาซึ่ง ไพฑูริย์ สีนลรัตน์ (2534) ได้เสนอความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยในทัศนะใหม่สำหรับโลกปัจจุบันและโลกยุคต่อไปนั้นว่าควรจะมีแนวคิดและทิศทางเพื่อแก้ข้อจำกัดที่ผ่านมาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตคือ

1. เป้าหมายของความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของเป้าหมายทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการทางเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างประเทศคือการรู้จักเข้าใจยอมรับสื่อสารและทำงานร่วมกันระหว่างคนทั้งโลก

2. ความเป็นนานาชาติจะต้องเป็นการรู้จักคนอื่นเพื่อรู้จักตัวเองให้ดีขึ้นควบคู่กันไปหมายถึงการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องของประเทศอื่น ๆ กับประเทศของเราเองพร้อมและควบคู่กันไปเพื่อการรู้เขารู้เราเองเขาเพื่อเป็นกระจุกพัฒนาตัวเอง

3. ความเป็นนานาชาติจะต้องสร้างขึ้นในวงกว้างให้ครอบคลุมทุกคน ทุกกลุ่มและวงการซึ่งหมายความว่าความเป็นนานาชาติจะต้องสร้างและพัฒนาให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางและให้เกิดขึ้นกับทุกคนไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดแบบหนึ่งก็ตาม

4. ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยจะต้องเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันมากกว่าเป็นการส่งผ่านด้านเดียว หมายถึงการเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างลึกซึ้งกว้างขวางและจริงจัง

5. ความเป็นนานาชาติจะต้องมีการศึกษาทำความเข้าใจอย่างต่อเนื่องยาวนานคือจะต้องมีลักษณะถาวรและยาวนานด้วยการสร้างกลุ่มที่สนใจเฉพาะขึ้นมา แล้วกระจายออกไปในวงกว้างมีการสนับสนุนให้กลุ่มเหล่านี้ได้ทำงานสืบเนื่องต่อกันไว้

กิจกรรมและการดำเนินงานเพื่อความเป็นนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยแยกได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือการจัดหลักสูตรให้เป็นนานาชาติการจัดกิจกรรมให้เป็นนานาชาติและการจัดสถาบันให้เป็นนานาชาติ

1. การจัดหลักสูตรให้เป็นนานาชาติเพราะหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของสถาบันการจัดหลักสูตรอาจพิจารณาได้ 4 ลักษณะคือการจัดให้หลักสูตรวิชาพื้นฐานการจัดในหลักสูตรวิชาชีพการจัดหลักสูตรพิเศษเพื่อความเป็นนานาชาติและการจัดในหลักสูตรวิชาชีพการจัดหลักสูตรพิเศษเพื่อความเป็นนานาชาติและการจัดหลักสูตรภาษาเพื่อความเป็นนานาชาติ

2. การจัดกิจกรรมให้เป็นนานาชาติกิจกรรมนานาชาติอาจดำเนินการได้ในรูปแบบต่าง ๆ คือการรับนักศึกษาต่างชาติการส่งเสริมให้มีการไปศึกษาต่อในต่างประเทศการแลกเปลี่ยนอาจารย์-นักศึกษาคณาจารย์โดยส่งเสริมให้อาจารย์ได้มีทัศนะเชิงนานาชาติที่กว้างขวางกิจกรรมของสถาบันในเชิงนานาชาติและการให้ความร่วมมือกับสถาบันนอกประเทศ

3. การจัดสถาบันให้เป็นนานาชาติด้วยการจัดระบบสถาบันให้สนองต่อการดำเนินงานนานาชาติซึ่งอาจประกอบด้วยการมีแหล่งข้อมูลในเชิงนานาชาติการมีศูนย์นานาชาติการมีทรัพยากรที่สนับสนุนกิจกรรมนานาชาติมีอาจารย์ในเชิงนานาชาติและมีผู้บริหารที่มีทัศนะในเชิงนานาชาติ

ศาสตราจารย์แจ๊ค แวน เดอร์ เวอร์เตอร์ (Professor Jack Van de Water, Oregon State University) สหรัฐอเมริกาผู้เชี่ยวชาญอาวุโสของมูลนิธิฟูลไบรท์ซึ่งได้มาร่วมปฏิบัติงานด้านความเป็นสากลของอุดมศึกษาในประเทศไทยได้จัดทำแนวปฏิบัติสำหรับการศึกษานานาชาติในสถาบันอุดมศึกษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) ได้กล่าวถึงการศึกษานานาชาติในสถาบันอุดมศึกษาไทยดังนี้

1. การศึกษานานาชาติหมายถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานความเป็นนานาชาติความหลายหลายด้านวัฒนธรรมและมิติความเป็นสากลที่บรรจุไว้ในวัตถุประสงค์ภารกิจหรือกระบวนการของการจัดการเรียนการสอนในระดับหลังมัธยมศึกษาตอนปลายการนิยามดังกล่าวครอบคลุมเนื้อหาซึ่งเป็นองค์ประกอบหลัก ๆ ของการศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วยการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการสังคม

2. แนวปฏิบัติสำหรับการศึกษานานาชาติในสถาบันอุดมศึกษาไทย

2.1 แนวปฏิบัติสำหรับการพัฒนาการบริหารจัดการและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก รูปแบบการบริหารจัดการและโครงสร้างการบริหารของสถาบันอุดมศึกษาไทยมีความหลายหลายอย่างมาก สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งมีการรวมอำนาจการบริหารไว้ที่ส่วนกลาง ในขณะที่บางสถาบันกระจายอำนาจการบริหารทางวิชาการและการจัดการรูปแบบและวิธีการบริหารของแต่ละสถาบันเกิดจากธรรมเนียมปฏิบัติที่กระทำกันมาในอดีตและธรรมเนียมปฏิบัติเหล่านี้เป็นตัวกำหนดในการที่จะพัฒนาการศึกษานานาชาติให้เข้มแข็ง

2.2 แนวปฏิบัติสำหรับหลักสูตรและผู้สอนหลักสูตรเป็นหัวใจของมิติความเป็นสากลที่เข้มแข็งองค์ประกอบอื่นของหลักสูตรก็มีความสำคัญเช่นกันการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้ นักศึกษามีความเข้าใจว่าความเป็นนานาชาติที่แทรกอยู่ในเนื้อหาต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัวรายวิชาและหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับนานาชาติและการศึกษาเปรียบเทียบเป็นตัวกำหนดความเข้มข้นของมิตินานาชาติ

2.3 แนวปฏิบัติสำหรับการศึกษาในต่างประเทศและการแลกเปลี่ยนนานาชาติขึ้นมาแต่นักศึกษาไทยจำนวนน้อยที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมและเปลี่ยนตั้งกล่าวสถาบันอุดมศึกษาไทยทุกแห่งควรจัดให้มีการศึกษาในต่างประเทศสำหรับนักศึกษาที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นและแต่ละคนมีพื้นฐานการศึกษาที่หลากหลายในทุกสาขาวิชา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาควรสร้างกลุ่มความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนโดยตรงซึ่งเป็นแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการขยายการศึกษาในต่างประเทศ นอกเหนือไปจากหลักสูตรศึกษาในต่างประเทศที่ดำเนินอยู่แต่ก่อนแล้ว

2.4 แนวปฏิบัติสำหรับนักศึกษาต่างชาติและนักวิชาการต่างประเทศชื่อเสียงของการอุดมศึกษาไทยและภาพลักษณ์ของสังคมไทยขึ้นอยู่กับผลของการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาต่างชาติและการให้การดูแลนักศึกษาและอาจารย์ชาวต่างชาติขณะที่พำนักในประเทศไทยให้เกิดความประทับใจ

2.5 แนวปฏิบัติในการจัดทำความร่วมมือทางวิชาการและการพัฒนาระหว่างประเทศ ความหลากหลายของการบริหารจัดการวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยไทยจึงทำให้กิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการและการพัฒนาระหว่างประเทศมีรูปแบบความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับจารีตประเพณีที่เคยปฏิบัติมาและแนวคิดของปัจเจกบุคคลที่ทำให้รูปแบบและสาระความร่วมมือมีลักษณะเฉพาะความหลากหลายเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปแต่ยังเป็นสิ่งที่พึงประสงค์หากสถาบันใช้ประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรที่มีลักษณะเฉพาะของตนและใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติซึ่งให้ความสำคัญกับการจัดทำความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศและการพัฒนาความเป็นสากล

2.6 แนวปฏิบัติสำหรับการให้บริการสังคมและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม พันธกิจเบื้องต้นของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยทุกแห่งเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนการวิจัย การให้บริการสังคมและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมองค์ประกอบสำคัญของพันธกิจด้านการบริการ คือ การแบ่งปันทรัพยากรนานาชาติของสถาบันการให้บริการวิชาการและกิจกรรมที่มีความเป็นสากลแก่สาธารณชนช่วยสร้างประชาคมให้มีความรู้สากลซึ่งเป็นพื้นฐานสนับสนุนการศึกษานานาชาติ ปัจจุบันสถาบันการศึกษามีศักยภาพในการร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนในการจัดหลักสูตรสหกิจศึกษา ตั้งแต่อนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษา กิจกรรมบริการสาธารณะเหล่านี้มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและช่วยสร้างความเชื่อมโยงและสัมพันธ์บนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันระหว่าง

สถาบันการศึกษา กับชุมชน ซึ่งเป็นเป้าหมายหนึ่งของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง จะต้องประเมินทรัพยากรและกลยุทธ์ของคนเพื่อให้สามารถปฏิสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ปรีศ วงศ์ธนเสน (2552) ได้กล่าวว่า ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี เป็นประเทศที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นประเทศที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็วมากในเอเชีย ปัจจุบันสินค้าของชาวเกาหลีใต้เข้าไปสู่นานาชาติทั่วโลก เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์ และวัสดุตัวนำ เป็นต้น ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีจากอดีตที่เคยถูกคุกคามจากประเทศญี่ปุ่นเป็นเวลา 35 ปี และต้องปิดประเทศเนื่องจากความหวาดระแวงจากภัยอันตรายจากประเทศต่างๆ ต่อมาในสมัยของประธานาธิบดี ปัก จุงฮี ซึ่งเป็นประธานาธิบดีคนที่ 3 ของเกาหลี ก็ได้เปิดประเทศผูกสัมพันธ์กับอารยประเทศและประธานาธิบดี ปัก จุงฮี เป็นผู้ที่สามารถทำให้ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเปลี่ยนลักษณะจากสังคมที่ผูกติดกับวัฒนธรรมเก่าๆ เป็นสังคมใหม่ ที่เรียกว่า “ขบวนการหมู่บ้านใหม่” และประเทศเกาหลีใต้พัฒนาตัวเองจนเป็นที่รู้จักของชาวโลก เช่น ในปี 1988 ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันโอลิมปิก ซึ่งนับเป็นความสำเร็จของชาวเกาหลีเป็นอย่างดี ต่อมาในปี 2002 เกาหลีใต้เป็นเจ้าภาพร่วมกับญี่ปุ่น จัดการแข่งขันฟุตบอลโลก นับเป็นความสำเร็จอีกครั้งหนึ่ง

ถึงแม้ว่าเกาหลีใต้เปิดประเทศและมีการปฏิสัมพันธ์กับอารยประเทศ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นประเทศที่ทั่วโลกรู้จักเป็นอย่างดี การรับรู้ต่อประเทศเกาหลีนั้น เป็นเพียงประเทศหนึ่งที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจได้เร็ว จนมีการขนานนามว่าเป็นเสือเอเชียอีกตัวหนึ่ง และประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ปรากฏภาพลักษณ์ของประเทศเกาหลีเช่นนั้น คนไทยส่วนใหญ่ได้รับรู้ว่าประเทศเกาหลีมีการผลิตรถยนต์ ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น ซัมซุง (Samsung) โกลสตาร์ (Gold Star) ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 กระแสเกาหลีได้เข้ามายังประเทศไทย ทำให้คนไทยได้เห็นภาพของสังคมเกาหลีมากยิ่งขึ้น ทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศเกาหลีต่อชาวไทยเปลี่ยนไป และการบริโภควัฒนธรรมเกาหลีในประเทศไทยก็เพิ่มปริมาณมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันนี้นอกจากสินค้าทางด้านอุตสาหกรรมหนักแล้ว ยังมีสินค้าจำพวกสื่อบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ ละคร เพลง และแฟชั่นต่างๆ กลายเป็นสินค้ายอดนิยมในประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นเป็นกลุ่มที่ให้การยอมรับและบริโภควัฒนธรรมเกาหลีเป็นจำนวนมาก (ปรีศ วงศ์ธนเสน, 2552)

นอกจากนี้ ปรีศ วงศ์ธนเสน (2552) ยังอธิบายอีกว่า ก่อนที่กระแสเกาหลีจะเข้ามายังประเทศไทย สถานประกอบการของเกาหลี เช่น บริษัท โรงงาน มีจำนวนน้อย แต่ปัจจุบันพบว่ามีเป็นจำนวนมาก และชาวเกาหลีที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยในแต่ละปีมีจำนวนเพิ่มขึ้นเช่น ในปี 2550 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมายังประเทศไทยไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านคน ในปี 2551 คาดว่าไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านหนึ่งแสนคน ปัจจุบันนี้พบว่า ชาวเกาหลีนอกจากจะเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศ

ไทยแล้ว ยังมีส่วนหนึ่งที่พำนักอยู่ในประเทศไทยอย่างถาวรอีกด้วย โดยจะพำนักอยู่ในเมืองใหญ่ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร ชลบุรี และเชียงใหม่ เป็นต้น จากประเด็นดังกล่าว การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาถึงอัตลักษณ์การตั้งถิ่นฐานของชาวเกาหลีในประเทศไทย ศึกษาถึงกลไกการเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสังเกต และจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลจากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ชาวไทยได้เข้าใจชาวเกาหลีมากยิ่งขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและเกาหลี

ปริศ วงศ์ธนเสน (2552) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างไทยและเกาหลี ดังนี้ ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีหรือเกาหลีใต้ มีความสัมพันธ์กันมาเป็นเวลานานตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่งในขณะนั้นเกาหลีอยู่ในช่วงของอาณาจักรโครยอ เป็นราชธานี คือในปี ค.ศ.918-1392 ในสมัยพระเจ้าคังยาง ค.ศ.1389-1392 และราชอาณาจักรเสี่ยหลอหุหรือสยาม ได้ส่งทูตนำอักษรสารและสินค้าพื้นเมืองเดินทางมายังอาณาจักรเกาหลี โดยราชสำนักเกาหลีได้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับอักษรสารนั้น เพราะไม่มีการปิดผนึก มีแต่เพียงประทับดวงตราเล็กๆ นอกจากนี้ในสมัยที่ราชวงศ์โชซอน ซึ่งปกครองเกาหลีระหว่าง ค.ศ.1392-1910 ได้มีหลักฐานกล่าวถึง ผู้แทนจากราชสำนักสยามเดินทางไปยังเกาหลีใน ค.ศ.1393 ขณะเดียวกันดูเหมือนว่า มีตัวแทนจากราชสำนักเกาหลีเดินทางมายังสยาม ค.ศ.1394-1395 แต่หลังจากค.ศ.1397 เป็นต้นมา ไม่มีหลักฐานระบุว่าราชสำนักทั้งสองมีการติดต่อทั้งด้านการทูตและการค้าระหว่างกัน สาเหตุอาจสืบเนื่องจากอันตรายในการเดินเรือระหว่างดินแดนทั้งสอง อาทิ การปล้นสะดมจากเหล่าโจรสลัดญี่ปุ่น (วิเชียร อินทะสี, 2000 อ้างถึงใน ปริศ วงศ์ธนเสน) สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเกาหลีในสมัยรัตนโกสินทร์ไม่พบหลักฐานใดๆ ว่าไทยกับเกาหลี มีความสัมพันธ์กัน แต่จากหลักฐานในเรื่องสำมะโนครัวของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ได้แสดงถึงจำนวนชาวเกาหลีที่เข้าพำนักในประเทศไทยจำนวน 13 คน แต่คนไทยเรียกชาวเกาหลีกลุ่มนี้ว่า คนจีนเกาหลี เนื่องจากคนไทยรับรู้ว่าคุณลักษณะทางชาติพันธุ์เช่นเดียวกับชาวจีน นั่นคือรูปร่างลักษณะ วัฒนธรรม เช่นเดียวกับคนจีน

เมื่อเกาหลีตกเป็นอาณานิคมของประเทศญี่ปุ่น (ค.ศ.1905-1945) ต่อมาได้เกิดสงครามระหว่างเกาหลีและญี่ปุ่นขึ้น ในช่วงที่เกิดสงครามเกาหลีและญี่ปุ่นนั้น ประเทศไทยได้ส่งกองกำลังทหารเข้าร่วมสงครามในนามของกองทหารสหประชาชาติเพื่อช่วยเหลือเกาหลีเป็นประเทศแรกในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2493 เป็นระยะเวลา 3 ปี ในครั้งนั้นมีทหารไทยที่เข้าร่วมสงครามทั้งหมด 3,650 คน เสียชีวิต 129 คน และบาดเจ็บ 1,139 คน ในขณะที่ทหารไทยได้ปฏิบัติหน้าที่นั้นสามารถปฏิบัติหน้าที่จนได้รับการขนานนามว่าเป็น “เสือน้อย” เนื่องจากในวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2494

ทหารไทยจำนวน 25 นาย สามารถสกัดกั้นกองกำลังจีนจำนวน 500 นายได้สำเร็จ และได้มีการสร้างอนุสรณ์ทหารไทยเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานรำลึกถึงทหารไทยที่เข้าร่วมสงครามครั้งนี้ขึ้นที่เมืองโพซอน จังหวัดคยองกี ด้วยเหตุนี้ ทำให้ประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีได้มีการเจริญความสัมพันธ์ทางการทูตในระดับอัครราชทูตเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2501 และระดับเอกอัครราชทูตเมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2503 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2503 ได้มีการก่อตั้งสถานทูตเกาหลีประจำประเทศไทย โดยมีนาย ยู แซง เป็นอัครราชทูตคนแรก ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2504 ได้ก่อตั้งสถานทูตไทยประจำประเทศเกาหลี โดยมีนายชาญ เป็นอัครราชทูตไทยคนแรก นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ไทยและเกาหลีมีความสัมพันธ์อันดีตลอดมา และได้มีผู้บริหารประเทศของทั้งสองประเทศมีการเยือนซึ่งกันและกันหลายครั้ง เช่น ในปี พ.ศ.2509 ประธานาธิบดีปัก จุงฮี ได้เดินทางมาเยือนประเทศไทย ซึ่งตรงกับสมัยของ ถนอม กิตติขจร ในปีพ.ศ.2523 ประธานาธิบดีชอน ดุฮวัน ได้เดินทางมาเยือนประเทศไทย ในขณะที่เดียวกัน ในปี พ.ศ.2510 พล.อ.ถนอม กิตติขจร ได้เดินทางไปเยือนประเทศเกาหลี ปี พ.ศ.2520 นายธานินทร์ กรัยวิเชียร นายกรัฐมนตรี ได้เดินทางไปเยือนเกาหลี เป็นต้น (ปริศ วงศ์ชนเสน, 2552)

นอกจากนี้ ปริศ วงศ์ชนเสน (2552) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า นับตั้งแต่ไทยและเกาหลีมีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเป็นต้นมา ไทยและเกาหลี มีความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ทั้งสองประเทศได้มีการลงนามในสัญญาความร่วมมือต่างๆ โดยเฉพาะทางการค้าและการลงทุน นอกจากนี้แล้วยังมีการลงนามในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความร่วมมือกฎหมายอาชญากรรมอีกด้วย กล่าวโดยสรุปแล้วไทยและเกาหลีมีความร่วมมือในด้านการเมือง เศรษฐกิจ ความมั่นคง การค้า วัฒนธรรม และในปัจจุบันนี้ความร่วมมือทางด้านแรงงานเป็นความร่วมมือที่สำคัญอย่างหนึ่งเช่นกัน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาไทยและเกาหลีเป็นประเทศคู่ค้าที่มีความสำคัญยิ่ง เกาหลีส่งสินค้าอุตสาหกรรมหนัก เช่น รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้ามาประเทศไทย และไทยได้ส่งสินค้าทางด้านเกษตรให้กับประเทศเกาหลี ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาไทยและเกาหลีได้มีการติดต่อและได้ลงนามในความร่วมมือด้านต่างๆ

ลักษณะความเป็นเกาหลีกับการเข้ามาตั้งถิ่นฐาน

ปริศ วงศ์ชนเสน (2552) นำเสนอว่า จากการเข้ามาตั้งถิ่นฐานของชาวเกาหลีในประเทศไทย ทำให้ทราบถึงลักษณะและวัฒนธรรมบางอย่างของชาวเกาหลีที่สะท้อนให้เห็นจากการตั้งถิ่นฐานสามารถสรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดการอยู่ในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่

ชาวเกาหลีนิยมการตั้งถิ่นฐานในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ เนื่องจากเป็นแหล่งที่มีความพร้อมด้านสาธารณูปโภคและบริโภคที่สมบูรณ์ ในด้านการประกอบอาชีพ สังคมเมืองมีการจ้างงาน

มากกว่าสังคมชนบท ในสังคมเกาหลีเอง หลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะของสังคมตั้งแต่สมัยของประธานาธิบดีปัก จุงฮี ที่เรียกว่า “ขบวนการหมู่บ้านใหม่” ทำให้ชาวเกาหลีจากสังคมชนบทเดินทางเข้ามาอยู่ในกรุงโซลมากยิ่งขึ้นนอกจากนี้แล้ว การตั้งถิ่นฐานในเมืองหลวงจะเป็นโอกาสดีต่อการศึกษาของบุตร มีสำนวนเกาหลีได้กล่าวว่า “ถ้ามีม้าต้องส่งไปที่เกาะเชจู ถ้ามีลูกต้องส่งไปที่กรุงโซล” สะท้อนให้เห็นแนวคิดของชาวเกาหลีที่ว่า การศึกษาที่ดีต้องอยู่ที่เมืองหลวง ดังนั้นจึงได้ย้ายเข้าไปอยู่ที่เมืองหลวงกันมาก จากลักษณะแนวคิดเช่นนี้ชาวเกาหลีไม่ว่าจะย้ายหรืออพยพไปอยู่ที่ใดๆ ก็จะต้องย้ายเข้าไปอยู่ในเขตเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ๆ ในประเทศไทยเมืองที่ชาวเกาหลีตั้งถิ่นฐานกันมาก ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น คือ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี เชียงใหม่ และภูเก็ต ในเขตเหล่านี้ที่ชาวเกาหลีเข้าไปตั้งถิ่นฐานกันมากเหตุผลหลักคือ การทำธุรกิจ และการเผยแพร่ศาสนา

2. ชาวเกาหลีนิยมการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม

เอกลักษณ์สำคัญอย่างหนึ่งของชาวเกาหลีคือ การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม แนวคิดเช่นนี้อาจเกิดมาจากการที่ประธานาธิบดีปัก จุงฮี มีการเปลี่ยนแปลง “ขบวนการหมู่บ้านใหม่” ซึ่งเป็นการกำหนดพื้นที่สำหรับอยู่อาศัย สำหรับการเกษตร สำหรับการทำอุตสาหกรรม เป็นต้น ทำให้ชาวเกาหลีมีค่านิยมเช่นนี้เกิดขึ้น ในประเทศเกาหลีเอง ชาวเกาหลีได้จัดตั้งกลุ่มต่างๆ ขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ ชาวเกาหลีเชื่อว่าการก่อตั้งกลุ่มนั้น จะมีส่วนช่วยให้มีอำนาจในการต่อรองได้ และตามแนวคิดขงจื้อ “Wenese” นั่นคือการเป็นของเรา

ดังนั้น ชาวเกาหลีที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย ก็ยังคงยึดติดแนวคิดเช่นนี้อยู่ จึงมีการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มๆ เช่น ที่จังหวัดเชียงใหม่ชาวเกาหลีจะอยู่เป็นหมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านจะอาศัยอยู่ประมาณ 5-6 ครอบครัว และแต่ละหมู่บ้าน จะสังเกตเห็นว่าคนที่มาจากภูมิภาคเดียวกันในเกาหลีจะอยู่ร่วมกัน หากต่างพื้นที่กันก็จะไม่อยู่รวมกัน ประเด็นนี้สะท้อนถึงลักษณะของชาวเกาหลีคือ ความรู้สึกแบ่งแยกภูมิภาค นั่นคือ หากเป็นคนภูมิภาคเดียวกันก็จะคิดเป็นพวกเดียวกัน

ชาวเกาหลีในประเทศไทยมีการรวมกลุ่มต่างๆ ขึ้นหลายอย่าง ที่ปรากฏอย่างชัดเจนคือ สมาคมชาวเกาหลีในประเทศไทย สมาคมดังกล่าวตั้งอยู่ที่แถวสุขุมวิท ในบริเวณนี้มีชาวเกาหลีพำนักอยู่จำนวนมาก ขณะเดียวกันธุรกิจเกาหลีก็ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน อาคาร Korean Town ก็ตั้งอยู่บริเวณนี้ นอกจากกรุงเทพมหานครแล้ว ยังมีสมาคมชาวเกาหลีในภูมิภาคอีกด้วย เช่น เชียงใหม่ และภูเก็ต นอกจากนี้แล้วยังมีการตั้งเป็นกลุ่มเล็กๆ อีกด้วย เช่น กลุ่มศิษย์เก่าของแต่ละมหาวิทยาลัย จากสถิติพบว่า มีการรวมกลุ่มกันจำนวน 32 กลุ่ม วัตถุประสงค์หลักในการก่อตั้งชมรม เพื่อรวมตัวกันพูดคุยหรือปรึกษาด้านต่างๆ กิจกรรมที่ปฏิบัติ คือ การเล่นกอล์ฟและรับประทานอาหารร่วมกัน กิจกรรมหลักของชมรมศิษย์เก่าไม่ได้มีอะไรเป็นพิเศษ เพียงแต่จะนัดพบกันเดือนละประมาณหนึ่งครั้ง และรับประทานอาหารร่วมกัน บางครั้งก็ออกไปเล่นกอล์ฟร่วมกัน จากการรวมตัวกันเป็นกลุ่มๆ เช่นนี้

ได้สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมบางอย่าง เช่น วัฒนธรรมการรับประทานอาหาร วัฒนธรรมการบันเทิง เป็นต้น

3. แนวคิดการให้ความสำคัญกับการศึกษา

ดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่าชาวเกาหลีให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมาก เมื่อเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยชาวเกาหลีจะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในประเทศไทยเกาหลีได้ และเมื่อมีชาวเกาหลีเข้ามาอยู่ในประเทศไทยมากขึ้น จึงได้จัดตั้งสถาบันการศึกษาขึ้น นั่นคือ โรงเรียนเกาหลีนานาชาติกรุงเทพฯ และโรงเรียนวันเสาร์ ซึ่งโรงเรียนวันเสาร์นี้ นอกจากที่กรุงเทพมหานครแล้วยังมีที่เชียงใหม่ อีกด้วย จากข้อมูลในเวปไซด์ www.naver.com ได้แสดงชื่อโรงเรียนนานาชาติที่ชาวเกาหลีเข้าเรียนมากที่สุด ได้แก่ Ruamrudee International School, International School Bangkok และ New International School นอกจากนี้แล้ว ได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเกาหลีหรือภาษาอังกฤษให้กับเด็กๆ ชาวเกาหลีตามโบสถ์ต่างๆ อีกด้วย ในการจัดการเรียนการสอนที่โบสถ์นั้น นอกจากการสอนหนังสือแล้ว ยังมีการให้การศึกษาด้านวัฒนธรรมเกาหลีอีกด้วย เช่น เรื่องอาหารการกิน โบสถ์เกาหลีได้เป็นสัญลักษณ์ความเป็นเกาหลี คือ การใช้ภาษาเกาหลีเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร อีกทั้งโบสถ์ยังเป็นศูนย์รวมของชาวเกาหลีในการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน การรวมกลุ่มกันตามโบสถ์นั้นเป็นพื้นฐานของแนวคิด “Weness” ได้เช่นกัน

ปัจจัยในการเข้ามาตั้งถิ่นฐานของชาวเกาหลีในประเทศไทย

ชาวเกาหลีที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นโดยได้กระจายอยู่ตามเมืองใหญ่ๆ หรือเมืองท่องเที่ยว ปรีศ วงศ์ธนะเสน (2552) ได้สรุปปัจจัยในการเข้ามาตั้งถิ่นฐานของชาวเกาหลี ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ปัจจุบันนี้มีชาวเกาหลีเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย เนื่องจากเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ในด้านการลงทุน ค่าจ้างแรงงานในประเทศเกาหลีสูงกว่าค่าจ้างในประเทศไทย การเข้ามาตั้งโรงงานการผลิตหรือบริษัทในประเทศไทย ทำให้มีการลดต้นทุนการผลิต และเนื่องจากสภาพการแข่งขันทางธุรกิจในประเทศไทย เป็นหนทางหนึ่งของการแสวงหาทางทางด้านเศรษฐกิจ และอิทธิพลกระแสเกาหลีตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 เป็นต้นมา คนไทยนิยมบริโภควัฒนธรรมเกาหลีมากขึ้น ทำให้การเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้น

2. ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ชาวเกาหลีให้ความสำคัญกับการศึกษามาก จำนวนผู้ที่ไม่รู้หนังสือมีน้อยมาก จะสังเกตเห็นว่านอกจากการเรียนในโรงเรียนแล้ว พ่อแม่ยังส่งเสริมให้ลูกของตนเรียนตามสถาบันกวดวิชาต่างๆ เพื่อให้ลูกสามารถสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงให้ได้ และปัจจุบันนี้นักศึกษาชาวเกาหลีจะต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ จึงจะสามารถเข้าทำงานได้ การส่งบุตรไปเรียนในโรงเรียนนานาชาติในประเทศเกาหลีนั่นเอง เป็นภาระที่หนัก เนื่องจากค่าใช้จ่ายที่สูงมาก แต่เมื่อเทียบกับประเทศไทยแล้ว ค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาในโรงเรียนนานาชาตินั้นไม่สูงมากนัก ทำให้ชาวเกาหลีบางส่วนได้ย้ายถิ่นฐานมาอยู่ในประเทศไทย เนื่องด้วยเหตุผลทางการศึกษาของบุตร ปัจจุบันนี้โรงเรียนนานาชาติที่มีนักเรียนชาวเกาหลีมาก ได้แก่ Ruamrudee International School, International School Bangkok และ New International School นอกจากนี้ในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว ยังมีโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ และอื่นๆ อีกหลายแห่ง และนอกจากเข้ามาตั้งถิ่นฐานในเมืองไทยมากขึ้น ขณะนี้ได้มีโรงเรียนนานาชาติกรุงเทพฯ ปัจจุบันมีนักเรียนทั้งหมด 150 คน และมีโรงเรียนวันเสาร์กรุงเทพฯ มีนักเรียนทั้งหมด 154 คน

3. ปัจจัยทางสภาพภูมิอากาศและภูมิศาสตร์

ประเทศไทยในแต่ละภูมิภาคมีลักษณะทางภูมิศาสตร์และภูมิอากาศที่แตกต่างกัน ทำให้เป็นที่สนใจของชาวเกาหลี และในเขตภาคเหนือของไทยมีลักษณะภูมิศาสตร์และภูมิอากาศที่คล้ายคลึงกับฤดูใบไม้ร่วงและใบไม้ผลิของเกาหลี ทำให้ชาวเกาหลีเข้ามาตั้งถิ่นฐานเป็นจำนวนมาก เช่น จังหวัดเชียงใหม่ ในขณะนี้ชาวเกาหลีไม่น้อยกว่า 1,000 คน และมีการจัดตั้งสถานกงสุลเกาหลี ณ จังหวัดเชียงใหม่อีกด้วย แสดงให้เห็นว่าชาวเกาหลีที่จังหวัดเชียงใหม่มีเป็นจำนวนมาก และขณะนี้ มีเที่ยวบินตรงจากเกาหลีสู่จังหวัดเชียงใหม่ ในประเทศเกาหลีเมื่อเป็นฤดูหนาว แต่ภาคเหนือของไทยที่ลักษณะภูมิอากาศคล้ายฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งเป็นฤดูที่ชาวเกาหลีรอคอย ดังนั้น จึงเหมาะแก่การตั้งถิ่นฐานสำหรับชาวเกาหลี และสภาพภูมิศาสตร์ของเกาหลี พื้นที่ 70% เป็นภูเขา และทางเหนือของไทยมีลักษณะเป็นภูเขา ซึ่งคล้ายคลึงกับเกาหลีมาก จึงกล่าวได้ว่าลักษณะทางภูมิอากาศและภูมิศาสตร์ของไทยบางภูมิภาคมีความคล้ายคลึงกับเกาหลี ชาวเกาหลีบางคนได้ซื้อคอนโดมิเนียมหรือบ้านไว้ที่ภาคเหนือเพื่อเป็นแหล่งพักอาศัยหลังจากเกษียณการทำงาน

4. ปัจจัยทางลักษณะอุปนิสัยของคนไทย

ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นสยามเมืองยิ้ม คนไทยมักมีความยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลา เมื่อพบผู้คนที่ยิ้มให้เป็นการทักทาย คนไทยเป็นคนอารมณ์เย็น ไม่วุ่นวาย ทำให้ชาวเกาหลีบางคนประทับใจกับลักษณะอุปนิสัยของคนไทยเช่นนี้ จึงได้ย้ายถิ่นฐานของตนเองมาพำนักอยู่ในประเทศไทย และขณะที่อยู่ในประเทศไทยก็ดำเนินธุรกิจไปด้วย หรือบางคนเข้ามาตั้งถิ่นฐานในเมืองไทยหลังจากเกษียณอายุราชการ

5. ปัจจัยอื่นๆ

นอกจากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ชาวเกาหลีบางคนได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยเนื่องจากเหตุผลอื่น เช่น การแต่งงาน หรือความร่วมมือทำธุรกิจระหว่างชาวเกาหลีกับชาวไทย การเข้ามาตั้งถิ่นฐานเพื่อเผยแพร่ศาสนาของชาวเกาหลีนั้นมีจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่า การเข้ามาเผยแพร่ศาสนาเป็นปัจจัยหนึ่งต่อการเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย

คุณลักษณะเด่นที่เป็นอัตลักษณ์ของคนเกาหลี

สุรธาศิณี ธนบุรณกัญจน์ (2555) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะเด่นที่เป็นอัตลักษณ์ของคนเกาหลีไว้ดังนี้

1. การลำดับรุ่นอาวุโส

โดยให้ความสำคัญต่อลำดับรุ่นอาวุโสอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็นอาวุโสในที่ทำงาน ในโรงเรียนและในมหาวิทยาลัย ความเป็นรุ่นพี่มีความสำคัญยิ่ง และรุ่นน้องก็ให้ความสำคัญต่อการเคารพเชื่อฟังรุ่นพี่ ดังนั้นความช่วยเหลือที่รุ่นพี่ให้รุ่นน้องจึงมีให้อย่างเต็มที่ ความสนิทสนม ความสัมพันธ์และความผูกพันระหว่างกันก็มีอย่างแน่นแฟ้นยิ่ง

2. ความเป็นชาตินิยมความรักชาติ

คนเกาหลีจะแสดงความเป็นชาตินิยมด้วยการใช้สิ่งของเครื่องใช้ที่ผลิตขึ้นเองในประเทศ เช่น ตามท้องถนนส่วนใหญ่จะพบแต่รถยนต์ที่ผลิตในประเทศ จะมีเพียงส่วนน้อยที่ใช้รถยนต์ที่ผลิตในต่างประเทศ เครื่องใช้ไฟฟ้าก็เช่นกัน ดังนั้นเศรษฐกิจของเกาหลีจึงอยู่ในภาวะที่มั่นคงเพราะเงินตราไม่รั่วไหลออกนอกประเทศ ในเรื่องความรักชาตินั้น จะเห็นว่าคนเกาหลีมีเรื่องประท้วงรัฐบาลหรือหน่วยงานต่างๆ อยู่เสมอๆ เพราะประชาชน โดยเฉพาะนักศึกษา นักวิชาการและปัญญาชนจะตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล หากเห็นว่านโยบายใดไม่ถูกต้องหรือไม่ชัดเจนก็จะประท้วงด้วยการชุมนุมต่อต้าน

3. ความมีวินัยในตนเอง

คนเกาหลีจะเคร่งครัดวินัยทุกเรื่อง เพราะได้รับการฝึกฝนและปลูกฝังให้เป็นผู้รักษาวินัยอย่างเคร่งครัดจนกลายเป็นอุปนิสัย เช่น นักเรียนประถมจูงมือน้องที่เรียนอนุบาลไปและกลับโรงเรียนตามลำพัง เด็กเหล่านี้จะได้รับการปลูกฝังให้ยืนคอยข้ามถนนขณะไฟเขียวเท่านั้น

4. ความเป็นนักวิชาการ

อาจารย์ที่สอนในระดับมหาวิทยาลัยต้องมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก มีงานวิจัยและงานเขียนบทความที่ต้องลงตีพิมพ์ในวารสารหรือเผยแพร่งานวิจัยในการประชุมวิชาการทั้งปีทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมหาวิทยาลัยถือเป็นงานในหน้าที่ที่สำคัญยิ่ง

5. ความทุ่มเทให้กับงานในหน้าที่

คนเกาหลีจะทำงานด้วยความตั้งใจ ทุ่มเทและมุ่งมั่นให้งานสำเร็จ เวลาปฏิบัติงานจะตั้งใจทำงานไม่สำเร็จ ไม่มีเวลาพักหรือเดินไปมาหรือรับประทานของว่าง

6. การสร้างความแข็งแกร่งในครอบครัว

คนเกาหลีทั้งหญิงและชายจะศึกษาอย่างเต็มที่ เพื่อให้ตนเองมีความรู้และสามารถประกอบอาชีพ ดังนั้นคุณภาพของเยาวชนเกาหลีจึงดี เพราะมีความอบอุ่นอยู่ในความดูแลของแม่ที่มีการศึกษาตลอดเวลา จนกระทั่งเติบโตสามารถดูแลตนเองได้

7. ความขยันและไม่ย่อท้อต่องานหนัก

คนเกาหลีเผชิญความยากลำบากมาโดยตลอดจึงทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองไม่อดตาย ดังนั้นคนเกาหลีจึงมีความขยัน อดทน ในขณะเดียวกันวัฒนธรรมและคำสอนของขงจื้อที่อยู่ในชีวิตของคนเกาหลี ทำให้คนเกาหลีมีความรักมีความร่วมมือร่วมใจ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีน้ำใจแบ่งปันกัน ไม่ทอดทิ้งกันและกัน

8. การรู้จักหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเข้มแข็ง ลักษณะเด่นเช่นนี้ทำให้คนเกาหลีประสบความสำเร็จในทุกหน้าที่

คนเกาหลีกับการศึกษาด้านภาษาและไทยศึกษา

ตำรา ฐานดี (2555) ได้อธิบายไว้ว่า สถาบันการศึกษาของเกาหลีให้ความสนใจในการศึกษาภาษาและสังคมวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ที่จะเป็นตลาดหลักของสินค้าเกาหลีมานานตั้งแต่ยุคต้นของการประกาศใช้แผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 1 (ค.ศ.1962-1966) แล้วได้เปิดสอนวิชาภาษาไทยใน ค.ศ.1966 ที่มหาวิทยาลัยฮันกุก (Hankuk University of Foreign Studies) อาจารย์และนักศึกษาต่างเดินทางมาศึกษาวิจัยเรื่องราวของไทยทุกด้าน พร้อมๆ กับการเรียนภาษาไทยทั้งทักษะทางด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนและไวยากรณ์ไทย จนบางคนสามารถสื่อสารได้เทียบเคียงกับคนไทย และนำไปประกอบอาชีพได้ ส่วนความรู้ด้านไทยศึกษานั้นได้สั่งสมในตัวของคณาจารย์ที่เขียนหนังสือ บทความทางวิชาการและงานวิจัยเป็นจำนวนมากตลอดชีวิตการทำงานด้วยการเดินทางมาอาศัยอยู่ร่วมกับครอบครัวคนไทย โดยเข้ามาเก็บข้อมูลเป็นระยะๆ บางรายเดินทางเข้ามาในประเทศไทยแทบทุกปี เพื่อตรวจสอบและศึกษาข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยอย่างต่อเนื่องตลอดมา

อนึ่ง ได้มีการสร้างความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยฮันกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเป็นแห่งแรก เพื่อแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษาระหว่างกัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายเกาหลีที่เดินทางมาไทย และได้ขยายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างๆ อีกหลายแห่งในกาลต่อมา จนครอบคลุมไปทั่วทุกภาคของประเทศไทยในปัจจุบัน อาจารย์ชาวเกาหลีท่านหนึ่งได้กล่าวว่า “การที่เราจะเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของชาติหรือสังคมหนึ่ง

เราต้องทุ่มเทศึกษาอย่างจริงจังในทุกๆ มิติของสังคม เสมือนหนึ่งการเข้าถึงกันบึงของหัวใจของคน สังคม และวัฒนธรรมของพวกเขาให้ได้ อันจะทำให้เราสามารถเข้าใจถึงแก่นแท้ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง และความลุ่มลึกของสังคมนั้นๆ อย่างแท้จริงๆ จึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า การจัดการศึกษาด้านภาษาและวัฒนธรรมของสถาบันการศึกษาของเกาหลีได้เริ่มจากอุดมการณ์ของชาติที่ต้องการเตรียมบุคลากร เพื่อตอบสนองความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งเริ่มประกาศใช้ในปี ค.ศ.1962 เป็นต้นมา จุดมุ่งหมายก็คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมของประเทศที่มีประชากร 10 ล้านคนขึ้นไป นั่นหมายถึง สังคมเหล่านั้นมีประชากรจำนวนมากพอที่จะเลือกบริโภคสินค้าและบริการของเกาหลี ดังนั้นการเรียนการสอนจึงได้รับการวางแผนและจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ที่สำคัญก็คือ มีการใช้ทรัพยากรไม่มากนักแต่ก็ได้รับผลคุ้มค่าที่สุด ดังจะเห็นได้จากการบรรจุอาจารย์ประจำเพียงไม่กี่ตำแหน่งในแต่ละภาควิชา ในช่วงแรกที่เปิดสาขาวิชาทุกคนต้องทำงานกันอย่างหนักเพื่อสอนทั้งภาษาควบคู่ไปกับเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองของประเทศเป้าหมาย รวมทั้งสร้างอุปกรณ์การศึกษาขึ้นมาด้วยทรัพยากรคนและงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด

ความขัดแย้งเชิงวัฒนธรรมของชาวไทยในประเทศเกาหลี

ลี เบียง โด (2009) ได้กล่าวว่า แม้ว่าปัจจุบันทั้งชาวไทยและชาวเกาหลีทั้งสองประเทศมีความรู้ความเข้าใจในวิถีชีวิตขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของกันและกันมากขึ้น แต่ก็มีความขัดแย้งความไม่เข้าใจกันมากขึ้นเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีของชาวไทยที่เข้ามาอาศัยในประเทศเกาหลี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปี ค.ศ.1990 เป็นต้นมา ขณะที่ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์อันดีอย่างต่อเนื่อง แต่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของคนเกาหลีบวกกับวัฒนธรรมเกาหลีมีความขัดแย้ง เกิดความไม่เข้าใจกันกับคนไทย

ปัจจัยหลักของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือ คนไทยไม่สามารถที่จะเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของคนเกาหลีและแนวคิดปฏิบัติของคนเกาหลีได้ซึ่งทำให้เกิดผลเสียขึ้น อีกทั้งเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนไทยและคนเกาหลีมักจะเกิดความไม่เข้าใจกันบ่อยครั้งในด้านการสื่อสาร วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิต เป็นต้น โดยจะอธิบายที่ละประเด็นดังต่อไปนี้

ความขัดแย้งในการใช้ภาษา

ภาษาเกาหลีนั้นไม่เพียงแต่สะท้อนรูปแบบกิจกรรมทางสังคมหรือแนวคิดเท่านั้น ยังได้สะท้อนถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมอีกด้วย ดังนั้น ชาวไทยที่เข้ามาอาศัยในประเทศเกาหลีนั้น เวลาที่

จะติดต่อกับคนเกาหลี การสื่อสารเครื่องมือเครื่องใช้เกือบทุกอย่างล้วนเป็นภาษาเกาหลี เกือบทั้งหมด จึงทำให้การดำเนินชีวิตของชาวไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศเกาหลีเป็นเรื่องยุ่งยาก ลำดับแรกชี้ให้เห็นถึงความยุ่งยากของการใช้ภาษา ถึงแม้ว่าชาวไทยที่อาศัยอยู่ต่างแดนเป็นเวลานาน จะอ่านหรือเขียนก็ไม่สามารถทำได้ อีกด้านหนึ่งเหตุการณ์ที่ชาวไทยที่ไม่เคยได้เรียนภาษาเกาหลีมาก่อน ขณะที่อยู่ในประเทศของเขา เมื่อเขาได้พูดคุยภาษาเกาหลี เขาจะไม่มี ความมั่นใจในตัวเอง

ชาวไทยที่ใช้ภาษาเกาหลีในแต่ละวันมีความรู้สึกลำบากและไม่สามารถที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ ยกเว้นเสียแต่คนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ การสนทนาเป็นภาษาอังกฤษถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายเลยทีเดียว โดยเฉพาะการออกเสียงของคนไทย พยัญชนะในภาษาอังกฤษ เช่น K.T.P นั้นออกเสียงเป็น ก, ต, ป ทำให้คนเกาหลีฟังแล้วเข้าใจยาก อีกประการหนึ่งภาษาเกาหลีมีการใช้คำสุภาพหลายคำเหมือนภาษาไทย เป็นสิ่งที่เกินความสามารถของคนไทยที่จะใช้คำสุภาพเหล่านั้น ทำให้เกิดความเข้าใจผิดกันระหว่างคนไทยและคนเกาหลี

สาเหตุนี้ทำให้ทราบถึงความขัดแย้งซึ่งกันและกันได้ และอีกประการหนึ่ง คือ พฤติกรรมความไม่สุภาพของคนเกาหลี ที่มักใช้คำหยาบคายทางภาษา อีกทั้งอาจทำให้เกิดความไม่เข้าใจที่อย่างรุนแรงขึ้นมาได้ ผู้เขียนได้สัมภาษณ์แม่บ้านและผู้ชายคนหนึ่ง กล่าวว่า “ชาวเกาหลีไม่มีความเมตตา กรุณา ทำงานมาก และเห็นแก่ตัว แสดงพฤติกรรมที่ไม่สุภาพ ดุด่า คนไทยด้วยน้ำเสียงที่ดุคั่นบ่อยครั้ง เขายังกล่าวอีกว่า นิสัยของคนเกาหลีกับคนไทยแตกต่างกัน คนเกาหลีใจร้อนมาก ตื้อรั้นไม่ฟังความคิดเห็นของใคร ไม่มีความอดทน” และเมื่อถามว่า เคยถูกคนเกาหลีใช้คำหยาบคายหรือไม่ คนไทยที่ถูกว่าจ้างในหน่วยงานของชาวเกาหลีประมาณ 83% เคยมีประสบการณ์ใช้คำหยาบคาย การสื่อสารที่ผิดพลาดของชาวเกาหลีเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งเมื่อสื่อสารกับคนไทย นิสัยของคนเกาหลี แสดงออกมาจากคำพูดที่ใช้บ่อยๆ ที่ว่า “ใจร้อน”

ความไม่เข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดในการดำเนินชีวิต

ประเทศเกาหลีตั้งอยู่ในทวีปเอเชียเช่นเดียวกับประเทศไทย แต่ทว่า ลักษณะภูมิประเทศ สภาพแวดล้อม ประวัติศาสตร์ แนวทางในการดำเนินชีวิต เป็นต้น มีหลายอย่างหลายด้านที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะ ลักษณะการดำเนินชีวิตทั่วไปของคนเกาหลีที่มีนิสัยใจร้อน นิสัยชอบกีดกันผู้อื่น แต่แนวคิดการดำเนินชีวิตของคนไทยนั้นได้รับอิทธิพล จากวัฒนธรรมทางศาสนา ซึ่งเป็นปัจจัยที่แสดงออกแตกต่างกันมากที่สุด

อะไร คือสิ่งที่แตกต่างกันมากที่สุดของวัฒนธรรมในรูปแบบ แนวทางการดำเนินชีวิตสำหรับ คำถามนี้มีคำตอบเกี่ยวข้องกับ ค่านิยม จารีตประเพณี ท่าทาง และอื่นๆ โดยทั่วไปค่านิยมของคนไทยมีความแตกต่างจากคนเกาหลีอยู่มาก คุณนุชแม่บ้านที่ทำงานให้กับคนเกาหลีได้ให้สัมภาษณ์กับ คำถามนี้ว่ามีความแตกต่างจากค่านิยมชาวตะวันตกมากแค่ไหน “งานที่เคยทำเป็นแม่บ้านให้กับ

คนเกาหลี คนเกาหลีสั่งงานหนัก ใช้งานเกินเวลาที่กำหนด คิดว่างานที่ทำน่าจะเสร็จสิ้นหมดแล้ว แต่ถ้าไม่ถูกใจตัวเอง หน้าตาจะแดงขึ้นๆ ฉันไม่เข้าใจคำพูดของเขา แต่มันเหมือนกับคำตำหนิ เพราะว่าผิดจึงถูกตำหนิหรือไม่ผิดฉันก็ถูกตำหนิ มีหลายครั้งที่ไม่มีอาการแสบแยะ อะไรที่ต้องทำและอะไรที่ไม่สามารถทำได้ จะต้องบอกให้ชัดเจนเพื่อไม่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดกันขึ้น เหตุนี้ก็เป็นสิ่งที่มีความแตกต่างกันมาก”

ภาพลักษณ์เกี่ยวกับคนเกาหลีกับคำถามนี้แสดงออกเกี่ยวกับการเป็นแม่บ้านหรือแรงงานที่ได้ทำงานในร้านอาหารหรือบริษัทเกาหลีนั้น คนไทยมีความเห็นว่า “คนเกาหลีไม่ใส่ใจคนไทยและมักออกคำสั่งเร็วๆ กดขี่ข่มเหงด้วยน้ำเสียงที่ดุเดือด” แต่ถ้ามองกลับกับคนเกาหลีจะมีภาพลักษณ์ต่อแรงงานไทย “ไม่มีความรับผิดชอบ และไม่มีความขยัน ไม่มีสามัญสำนึกเกี่ยวกับเรื่องเวลา ยังคงมีความยึดติดกับความคิดและอคติอยู่”

ความไม่เข้าใจทางด้านการปฏิบัติงาน

การสอบถามที่เกี่ยวกับความขัดแย้งทางด้านการปฏิบัติงานมีการ คำถามในเนื้อหา 2 ข้อ คือ “อะไรที่ทำให้เกิดความรู้สึกขัดแย้ง เกี่ยวกับวัฒนธรรมนี้ในทางด้านการปฏิบัติงาน” และ “อะไรคือความแตกต่างของวิธีการบริหารจัดการของคนเกาหลีกับคนไทย” คำตอบ คือ การสื่อสารที่ไม่สามารถเข้าใจกันได้เป็นปัญหาหนักที่สุด คนไทยไม่สามารถที่จะใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อสารได้อย่างราบรื่นและไม่ต้องการเรียนภาษาเกาหลีด้วย จึงทำให้การทำงานเป็นไปด้วยความยากลำบาก

ถ้าตามที่แรงงานชาวไทยที่ทำงานในบริษัทเกาหลี ชาวเกาหลีทำงานเร็วและรูปแบบความคิดที่บังคับแบบเกาหลียังมีอยู่ ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของคนไทยหรือยังไม่มีพอ จึงทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานตกต่ำ ถึงแม้ว่างานที่ทำจะล่าช้าแต่มีคุณภาพ คนไทยเมื่อเปรียบเทียบกับคนเกาหลีแล้วชอบงานที่มีความเป็นอิสระ ไม่ชอบการบีบบังคับ การสั่งงาน “เร็ว เร็ว” คิดว่าเป็นการบังคับไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้นเลย

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับปัญหาเรื่องการสื่อสารของคนเกาหลีส่วนใหญ่ความสัมพันธ์วัฒนธรรมการเกษตรของคนไทยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการทำงาน คนไทยค่อนข้างที่จะปฏิบัติงานอย่างไม่มีข้อบกพร่อง ไม่ชอบเข้าไปรบกวนงานของผู้อื่น อีกทั้งค่านิยมของคนไทย โดยทั่วไปแล้วตระหนักถึงเรื่องส่วนตัวและนิสัยที่รักอิสระ ดังนั้นการแบ่งหน้าที่การทำงานหมายถึงการทำงานที่มีความสบาย อีกทั้งการทำงานของคนไทยนั้นต้องมีกระบวนการทำงานที่มีความยุติธรรม และคนไทยเป็นคนรักศักดิ์ศรี ถ้าถูกเหยียดหยามหรือถูกตำหนิต่อหน้าผู้คนที่ถือว่าเป็นสิ่งที่น่าอับอาย

โดยทั่วไปแล้ว ผู้ควบคุมงานชาวเกาหลีมีแนวคิดแบบเกาหลีมากกว่าการให้เกียรติกับวัฒนธรรมของไทยแสดงความรักต่อตัวมาก โดยเฉพาะผู้ที่ควบคุมงานในธุรกิจเกาหลีความคิดที่มีต่อ

ภาพลักษณ์แรงงานชาวไทยคือ “ไม่ขยันทำงานและขาดความรู้ความเข้าใจในการทำงาน ไม่มีความศรัทธาในตัวเองค์กร” คุณอานัส อายุ 45 ปี ทำงานฝ่ายนิติบุคคลมานานในบริษัทซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์ ได้กล่าวว่า “ชาวเกาหลีมีความขยันหมั่นเพียร มีความสามารถยอดเยี่ยมในการรวบรวมสมาธิ แต่เหมือนกับทำงานเพื่อผลงานเป็นหลัก ให้ความสำคัญกับความเร็วเท่านั้น ตามแบบวิถีการคิดแบบเกาหลี แต่ว่าพวกเราคนไทยแม้ว่าความรวดเร็วในการทำงานนั้น ไม่สามารถที่จะเปรียบเทียบกับคนเกาหลีได้ ทำงานช้าๆ แต่งานที่เสร็จนั้นมีความถูกต้องเสมอ”

จากการสัมภาษณ์คนไทยที่ทำงานในบริษัทของเกาหลีมีความคิดเห็นที่เหมือนกัน คือ ทำงานให้เร็ว ผลที่ได้รับสำคัญกว่าขั้นตอนการทำงานคล้ายกับไม่สามารถที่จะปฏิเสธกับสิ่งที่ไม่คุ้นเคยเหล่านี้ได้ อีกทั้งผู้ควบคุมงานชาวเกาหลีบ่อยครั้งที่แสดงความไม่พอใจการทำงานของแรงงานไทย เนื่องจากคำสั่งของผู้คุมงานชาวเกาหลีไม่มีความชัดเจน ผู้ควบคุมทุกคนมักจะวิจารณ์ และสั่งให้ทำในสิ่งที่ลำบากใจ ขั้นตอนหรือวิธีการทำงานในกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมสร้างความสะดวกไม่พอใจเมื่อเปรียบเทียบกับกิจการขนาดใหญ่ที่มีความมั่นคง

อีกประการหนึ่งก็คือ การไม่คำนึงถึงการดำเนินชีวิตในประเทศไทย วิธีการแบบเกาหลีไม่คำนึงถึงสังคมไทย การดำเนินตามรูปแบบเดิมยังมีปัญหาอยู่มาก ดังนั้นแรงงานคนไทยที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ก่อนหน้านี้ จึงหลุดถึงความไม่ลงรอยเช่นนี้บ่อยครั้ง

วิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางด้านวัฒนธรรมและข้อเสนอแนะ

ลี เบียง โด (2009) ได้นำเสนอวิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางด้านวัฒนธรรมและข้อเสนอแนะ โดยอธิบายว่า ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมของคนไทยที่พำนักอยู่ในประเทศเกาหลีสามารถแบ่งออกได้ดังนี้คือ ภาษาแนวคิดในการดำเนินชีวิต และทางด้านการปฏิบัติงาน ผู้เขียนได้สำรวจว่าอะไรคือ สิ่งที่เกี่ยวข้องที่จะสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งเหล่านั้นได้ ก่อนอื่นจะสามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งด้านภาษาและวิธีการสื่อสารนั้นได้อย่างไร คนเกาหลีส่วนมากเสนอว่าความจำเป็นของการศึกษาภาษาไทย 55% และการให้เกียรติเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย 36% คนไทยส่วนใหญ่ เสนอการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของคนไทย 73% ความเสมอภาคที่เกี่ยวกับคนไทย 22% ด้วยเหตุนี้สิ่งที่สามารถรู้ได้ ก็คือ คนเกาหลีและคนไทยส่วนใหญ่ ตอบว่าการศึกษาภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีกับการให้เกียรติคนไทยเป็นสิ่งสำคัญในการแก้ปัญหานี้

ประการที่สอง มีวิธีการอย่างไรในการแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้งเกี่ยวกับวัฒนธรรมในด้านแนวคิดการดำเนินชีวิต คนเกาหลีส่วนใหญ่เสนอว่าการสนทนาเป็นวิธีการแก้ปัญหาระหว่างกัน 72% ส่วนน้อยการให้อภัย 18% การศึกษา 5% อีกด้านหนึ่งคนไทยเสนอว่าการให้อภัยซึ่งกันและกัน 64% การปรับความเข้าใจของรูปแบบการดำเนินชีวิต 32% ความเชื่อ 3% ตามลำดับ จากการเสนอ

การพูดคุยกันหรือการให้เกียรติสามารถเข้าใจโลกทัศน์ของแต่ละฝ่ายและสามารถจัดปัญหาความขัดแย้งลงได้

ในการสื่อสารของคนไทยและการดำเนินชีวิตของคนไทยในประเทศเกาหลีการใช้ภาษาเกาหลีเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด คนเกาหลีประดิษฐ์ตัวอักษรที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองมีความมั่นใจสูงในการใช้ภาษาที่เป็นภาษาแม่ โดยเฉพาะชาวต่างชาติที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเกาหลีมีความคุ้นชินมากขึ้น

ต่อจากนั้นวิธีการอย่างไรที่จะช่วยแก้ไขความขัดแย้งวัฒนธรรมนี้ทางการทำงานคนเกาหลีส่วนใหญ่เสนอแก้ปัญหาโดยการพูดคุย 52% ให้เกียรติวัฒนธรรม 25% ส่วนคนไทยเสนอคือการสื่อสาร 64% การยึดถือความเสมอภาคความเท่าเทียมกัน 22% ด้วยเหตุนี้ การสื่อสารจึงเป็นปัญหามากที่สุด สำหรับคนไทยในประเทศเกาหลี

ขณะนี้บริษัทเกาหลีส่วนใหญ่ผู้บริหารจะว่าจ้างคนเกาหลีที่เคยทำงานวงการธุรกิจประเภทเดียวกันหรือได้รับการศึกษาภาษาไทยมาทำงานให้ ดังนั้นพวกเขาเหล่านั้นอาจจะมี ความเข้าใจวัฒนธรรมในสังคมปัจจุบัน จึงทำให้เกิดความขัดแย้งลดน้อยลง สำหรับการว่าจ้างในธุรกิจของชาวเกาหลีโดยเฉพาะการสนทนามีความสำคัญอย่างมาก แต่ผู้ควบคุมเหล่านั้นมีบางส่วนที่ไม่มีความพยายามที่จะปรับตัวและทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริบทในกิจการขนาดใหญ่จะแตกต่างกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กที่ไม่มีความพยายามในการเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรม การยึดติดเกี่ยวกับแนวคิดแบบเกาหลีเป็นหลัก สามารถทำให้เกิดการทะเลาะขึ้นได้ อีกทั้งผู้บริหารที่เป็นคนเกาหลีมีทักษะความสามารถที่จะสื่อสารกับคนไทยได้โดยตรงที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ มีการฝึกการใช้ภาษาไทย ดังนั้นแรงงานไทยที่อยู่ในประเทศเกาหลีควรจะมี ความพยายามที่ต้องรู้ภาษาเกาหลี การดำเนินการเพื่อป้องกันความขัดแย้งด้านวัฒนธรรมของคนไทยเป็นสิ่งสำคัญ การสนับสนุนทางด้านจิตสำนึกของผู้บริหารกิจการชาวเกาหลีเป็นสิ่งสำคัญ การพูดคุยอย่างเป็นกันเองของนายจ้างชาวเกาหลีกับแรงงานไทยเป็นสิ่งสำคัญและหวังถึงความรู้สึกที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อป้องกันการขัดแย้งความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมเกาหลีกับวัฒนธรรมไทย

จิตสำนึกและการเห็นอกเห็นใจของผู้จัดการดูแลงานชาวเกาหลีและแรงงานชาวไทยเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะขณะที่ทำงาน ต้องออกคำสั่งอย่างชัดเจนว่างานใดต้องทำ งานใดไม่ต้องทำ หากมีเหตุการณ์ที่ไม่มีกฎต้องสร้างกฎให้ชัดเจนด้วย ต้องมีความถูกต้องไม่ยึดถือความคิดตัวเองเป็นหลัก

ชาวเกาหลีที่เคยใช้ความรุนแรงทางภาษาและไม่มี ความสนใจในค่านิยมของคนไทย เห็นได้ว่ามีจำนวนลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนเกาหลี มีความเข้าใจมากขึ้นด้วย มีการให้เกียรติวัฒนธรรมไทย ผู้จัดการชาวเกาหลีบางส่วนกำลังทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมและค่านิยมของคนไทย ไม่เพียงแต่การพัฒนากระบวนการควบคุม คนไทยก็เช่นกันจะต้องเข้าใจ

ในวัฒนธรรมเกาหลีด้วย ถ้าการสื่อสารซึ่งกันและกันเป็นผลสำเร็จก็จะสามารถลดความขัดแย้งได้เป็นอย่างดี

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

ความหมายของหลักสูตร

การจัดการศึกษา คือ การพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ตัวผู้เรียน สิ่งที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้นั้นคือ หลักสูตรและการสอน ซึ่งจะเป็นแกนกลางที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายเกิดขึ้น และหากจะกล่าวถึงความหมายของหลักสูตรแล้ว จะมีความหมายที่กว้างและขึ้นอยู่กับความเข้าใจและความสนใจของแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกัน ได้มีผู้ให้ความหมายของหลักสูตรในลักษณะที่แตกต่างกัน

Taba (1962) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรคือ แนวทางในการเตรียมพลเมืองให้เป็นสมาชิกที่สามารถสร้างผลผลิตให้แก่วัฒนธรรมของเรา

Good Carter (1973) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อให้จบชั้นหรือรับประกาศนียบัตร ในหมวดวิชาสำคัญ เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรพลานามัย หลักสูตรศิลปศึกษา เป็นต้น
2. คำโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้เด็กมีความรู้จนจบชั้นหรือได้รับประกาศนียบัตรเพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อในทางอาชีพต่อไป
3. กลุ่มวิชาและจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนได้เล่าเรียนภายใต้การแนะแนวของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา

ธำรง บัวศรี (2531) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหากิจกรรมและมวลประสบการณ์ ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2532) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หมายถึง แผนการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายทางการศึกษา วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งหมายถึง การพิจารณาคัดเลือกจัดรวบรวมและเรียบเรียงเนื้อหาและประสบการณ์ตลอดจนประเมินผล

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) ให้ความหมายว่า หลักสูตรมีความหมายสองนัย โดยความหมายในวงแคบของหลักสูตร คือ วิชาที่สอน ส่วนความหมายในวงกว้าง หลักสูตรคือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้กับผู้เรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนซึ่งเป็นทั้งทางตรงและทางอ้อม

อาจกล่าวสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ กิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นสำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติตามที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ ความหมายของหลักสูตรดังกล่าวจะแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ แนวคิดและการศึกษาแต่ละระดับ

องค์ประกอบของหลักสูตร

Tlyer. R.W. (1971) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร 4 ประการคือ

1. จุดมุ่งหมายทางการศึกษา ที่โรงเรียนต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผล
2. ประสบการณ์ทางการศึกษา ที่โรงเรียนจะจัดประสบการณ์อะไรบ้างที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
3. วิธีการจัดประสบการณ์ โรงเรียนจะจัดประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร
4. วิธีการประเมิน เพื่อตรวจสอบจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และจะทราบได้อย่างไรว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้นๆ แล้ว

চার্জ বাক্স (2531) ได้นำเสนอองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรมีดังต่อไปนี้

10. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา หมายถึง สิ่งที่รัฐต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา
11. จุดหมายของหลักสูตร หมายถึงผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
12. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร หมายถึง ลักษณะและแผนผังที่แสดงการแจกแจงวิชาหรือกลุ่มวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์
13. จุดประสงค์ของวิชา หมายถึง ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นไปแล้ว
14. เนื้อหา หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะและความสามารถที่ต้องการให้มีส่วนร่วมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ
15. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้มีทักษะและความสามารถ หลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาที่กำหนดไว้

16. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้

17. การประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตร

18. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน หมายถึง เอกสารสิ่งพิมพ์ แผ่นฟิล์ม แถบวีดิทัศน์ ฯลฯ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา ฯลฯ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

กาญจนา คุณารักษ์ (2543) ได้สรุปองค์ประกอบตามแนวคิดของ Tabá ไว้ 4 ประการ คือ

1. จุดประสงค์ มีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากจุดประสงค์จะเป็นแนวทางของการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนรู้ว่าจุดประสงค์อะไรบ้างในการสอน ต้องสอนเนื้อหาอะไร สอนใคร สอนทำไม และจะมีวิธีการสอนและประเมินผลอย่างไร

2. เนื้อหา หมายถึง สารของความรู้และประสบการณ์ในการแสวงหาความรู้ตามศาสตร์สาขาวิชานั้นๆ เนื้อหาวิชาจะเป็นรายละเอียดของสาระความรู้และประสบการณ์ดังกล่าวที่นำมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

3. วิธีสอนและการดำเนินการ เป็นการแปลงจุดประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตรไปสู่การสอนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ โดยใช้วิธีสอนแบบต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

4. การประเมินผลหลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน โดยประเมินว่าผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะตามจุดประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ โดยใช้จุดประสงค์เป็นแนวทางหรือเป็นเกณฑ์ในการประเมิน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า หลักสูตรต้องมีองค์ประกอบทั้ง 4 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ เนื้อหาหรือประสบการณ์ วิธีการจัดประสบการณ์หรือวิธีสอน และการประเมินผล ซึ่งหลักสูตรจะขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไม่ได้

รูปแบบของหลักสูตร

ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2532: 7-8) ยังได้กล่าวถึงรูปแบบของหลักสูตรอุดมศึกษาตามแนวความคิดของ Bergquist (1981, อ้างถึงใน ปทีป เมธาคุณวุฒิ, 2532) ได้แบ่งไว้ 8 รูปแบบดังนี้

1. หลักสูตรเน้นการถ่ายทอดเจตนารมณ์ (Heritage Based) เป็นหลักสูตรที่เน้นให้นักศึกษาเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและวัฒนธรรมของตนเองและสามารถเผชิญกับปัญหาของโลกปัจจุบันและอนาคต

2. หลักสูตรเน้นประเด็นปัญหา (Thematic Based) เป็นหลักสูตรที่ใช้ศาสตร์หลายๆ ด้านในการแก้ไขปัญหา ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาสามารถศึกษาถึงแหล่งข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการแก้ไขปัญหา

3. หลักสูตรเน้นสมรรถภาพ (Competency Based) สมรรถภาพหลายประการได้กำหนดไว้ให้นักศึกษาทราบและจะต้องพยายามแสดงให้เห็นว่า ตนมีสมรรถภาพเหล่านี้แล้วจึงจะผ่านหลักสูตรนี้ได้

4. หลักสูตรเน้นวิชาชีพ (Career Based) เป็นหลักสูตรที่เตรียมนักศึกษาไปสู่วิชาชีพนั้นๆ โดยเฉพาะ

5. หลักสูตรเน้นประสบการณ์ (Experienced Based) เป็นหลักสูตรที่เน้นประสบการณ์การเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถานที่ และได้จัดประสบการณ์ให้นักศึกษาอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กับทฤษฎีที่สอนภายในชั้นเรียน

รุจิรุ้ ภู่อาระ (2551) รูปแบบของหลักสูตรหรือประเภทของหลักสูตรมีอยู่หลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบก็มีแนวคิด จุดมุ่งหมาย โครงสร้างแตกต่างกันออกไป ซึ่งจำแนกกว้างๆ ได้ดังนี้

1. หลักสูตรแบบเน้นเนื้อหาวิชา
2. หลักสูตรแบบหมวดวิชา
3. หลักสูตรที่ยึดกระบวนการทางสังคมและการดำรงชีวิต
4. หลักสูตรแบบแกนกลาง
5. หลักสูตรที่ยึดกิจกรรมและประสบการณ์
6. หลักสูตรแบบบูรณาการ
7. หลักสูตรแบบสหสัมพันธ์
8. หลักสูตรแบบเอกัตบุคคล
9. หลักสูตรแบบส่วนบุคคล

ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

Saylor, J.G. & Alexander, W.M. (1974) ได้สรุปลักษณะของหลักสูตรที่ดีโดยพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุมข้อมูลที่ได้มาจากนักเรียน สังคม กระบวนการเรียนและความรู้ที่ควรจะได้รับในระหว่างการศึกษา
2. เป็นหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจง่ายและมีช่องว่างที่จะขยาย ตัดต่อเพิ่มเติมได้
3. เป็นหลักสูตรที่มีกระบวนการเรียนที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสก้าวหน้าและมีอิสระที่จะพัฒนาตามความสามารถ ความสนใจและตามแนวทางของตนเอง
4. เป็นหลักสูตรที่ครูและนักเรียนมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับแผนการเรียนต่างๆ ในหลักสูตรและนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำแผนการเรียนนั้นๆ
5. เป็นหลักสูตรที่มีแผนงานสอดคล้องสัมพันธ์กับการเรียนการสอนและการวัดผล
6. เป็นหลักสูตรที่ได้มีการอธิบายชี้แจงแก่ผู้เรียน ผู้ปกครองและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องจนเข้าใจอย่างชัดเจน
7. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและให้ผลย้อนกลับเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
8. เป็นหลักสูตรที่ใช้วัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียน ชุมชนอย่างกว้างขวางทั่วถึง

นอกจากนี้ อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2540) ได้สรุปประเด็นที่ควรพิจารณาว่า หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นหลักสูตรที่มาจากกรวางแผนงานที่รัดกุม มีขั้นตอนในการดำเนินงานและตั้งอยู่บนรากฐานที่เชื่อถือได้
2. เป็นหลักสูตรที่มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย การเลือกเนื้อหาและการจัดเนื้อหา การจัดการกระบวนการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล ถูกต้องตามหลักการ ทฤษฎีการสร้างหลักสูตร
3. เป็นหลักสูตรที่ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาของชาติ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป้าหมายทางการศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
4. เป็นหลักสูตรที่ได้มาจากแนวคิดของบุคคลหลายฝ่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้าง

และพัฒนาหลักสูตรทั้งผู้ปกครอง ประชาชนและผู้เรียน

5. เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับพื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ ปรัชญา จิตวิทยา สังคม เศรษฐกิจ และการปกครอง ตลอดจนวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและเอกลักษณ์ของชาติ
6. เป็นหลักสูตรที่จัดลำดับเนื้อหาและประสบการณ์ไว้อย่างต่อเนื่อง ไม่ข้ามขั้น วกวนหรือขาดตอนจนผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ไม่ต่อเนื่อง
7. เป็นหลักสูตรที่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกตามความถนัดและความสนใจ
8. เป็นหลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีเนื้อหา กิจกรรมที่เหมาะสมกับพื้นฐานธรรมชาติ ความต้องการของผู้เรียน
9. เป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมความองงามในตัวผู้เรียนทุกด้าน รวมทั้งความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และช่วยให้ผู้เรียนแก้ปัญหาได้เอง
10. เป็นหลักสูตรที่บอกแนวทางการสอน สื่อการเรียนการสอน และแนวทางการวัด ประเมินผลไว้อย่างเหมาะสม
11. เป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาวการณ์ต่างๆ ได้ง่าย สามารถนำไปดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน
12. เป็นหลักสูตรที่ครูเข้าใจง่ายและนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงและสะดวก
13. เป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาสาระบริบูรณ์เพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้ความรู้ ทักษะคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น
14. เป็นหลักสูตรที่บรรจุเนื้อหา ประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับ ช่วงเวลาที่ให้การศึกษา
15. เป็นหลักสูตรที่กำหนดเนื้อหาสอดคล้องกับสภาพการณ์ดำเนินชีวิตใกล้ตัวผู้เรียน สามารถให้เด็กนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
16. เป็นหลักสูตรที่มีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อนำผลมาปรับปรุงพัฒนา หลักสูตรให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า หลักสูตรที่ดีนั้นควรมี 3 ประการที่สำคัญคือ ประการแรก พิจารณาได้จาก กระบวนการสร้างหลักสูตร ที่หลักสูตรต้องได้มาจากความสนใจของผู้เรียน ประการที่สอง การนำ หลักสูตรไปใช้ได้จริง โดยหลักสูตรที่นำไปใช้ต้องจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความ

สนใจของผู้เรียน ให้อิสระแก่ผู้เรียน และประการที่สาม หลักสูตรที่ดีต้องยืดหยุ่น สามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทต่างๆ ได้ และมีการติดตามและประเมินผลหลักสูตรเพื่อปรับปรุงเป็นระยะ

ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม

ความหมายของวัฒนธรรม

Broom L. & Selznick P. (1968) กล่าวถึง ความหมายของวัฒนธรรมไว้คือ มรดกทางสังคม ที่ประกอบด้วยความเชื่อ ประเพณี ภูมิปัญญาและทักษะต่างๆ ที่ถูกถ่ายทอดสู่สมาชิกในสังคมนั้นๆ

UNESCO (2000) ได้อธิบายถึงวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมควรได้รับการยอมรับว่าเป็นชุดที่เด่น ของจิตวิญญาณ เรื่องราว สติปัญญาและรูปแบบทางอารมณ์ของสังคมหรือกลุ่มสังคมซึ่งได้หล่อหลอม เพิ่มเติมจากศิลปะ วรรณคดี การดำเนินชีวิต วิถีชีวิตของการอยู่ร่วมกัน ระบบคุณค่า ประเพณีและความเชื่อ

ธิดารัตน์ รักประยูร (2545) กล่าวถึงวัฒนธรรม (Culture) ว่าเป็นรากฐานจากผลผลิตและ พื้นฐานการปรับตัวของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมที่มีการสั่งสมประสบการณ์ของคนหลายชั่วอายุ ซึ่งในขณะที่เดียวกันวัฒนธรรมก็ได้รับใช้ขั้นตอนการดำรงชีวิตของมนุษย์ด้วย วัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่ มนุษย์สร้างขึ้นและจะต้องเปลี่ยนแปลงไป เช่น วัฒนธรรมการแต่งกาย วัฒนธรรมการบริโภค วัฒนธรรมด้านภาษา เป็นต้น

ดังนั้นโดยสรุป วัฒนธรรมหมายถึง วิธีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม นับตั้งแต่วิถีกิน วิถีอยู่ วิถีการแต่งกาย วิถีการทำงาน วิถีพักผ่อน วิถีแสดงอารมณ์ วิถีสื่อความ วิถีอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะและ หลักเกณฑ์การดำเนินชีวิต โดยแนวทางการแสดงออกถึงวิถีชีวิตนั้นอาจเริ่มมาจากการปฏิบัติสืบต่อกันมาจนกลายเป็นการยอมรับและปฏิบัติ อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไข และกาลเวลา

ความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม

อมรา พงศาพิชญ์ (2543) และ Steward (1955, อ้างถึงใน โอภาส เกาไสยาภรณ์) ได้อธิบาย ถึงความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมไว้ดังนี้

การปรับตัว (adaption) เป็นการปรับตัวทั้งทางชีวภาพและการปรับตัวทางวัฒนธรรม ความหมายของความสัมพันธะระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมรอบตัวและแหล่งที่อยู่เป็นการศึกษาประวัติศาสตร์ว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อจัดระบบความสัมพันธ์ให้สอดคล้องกันอย่างไร

การสังสรรค์ทางวัฒนธรรม (acculturation) และการผสมกลมกลืน (assimilation) หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมวัฒนธรรมระหว่าง 2 กลุ่ม คนที่มีสังคมวัฒนธรรมต่างกันและมีการรับวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน แต่ในกรณีที่สังคมวัฒนธรรมที่มีปฏิสัมพันธ์กันมีพลังไม่เท่ากัน คนกลุ่มหนึ่งจะมีแนวโน้มที่จะยอมรับวัฒนธรรมของอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งกลับพบว่ากลุ่มที่มีพลังน้อยมักถูกผสมกลมกลืนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่มีพลังมากกว่าและสุดท้ายหากวัฒนธรรม 2 ชุดถูกผสมรวมกันเป็นชุดเดียวกันไม่ว่าจะมีส่วนของชุดใดมากกว่ากันก็จะเป็นการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม (assimilation) หรือเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน

การบูรณาการทางวัฒนธรรม (cultural integration) คือ การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของแต่ละวัฒนธรรมด้วยความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม คือ การมีวัฒนธรรมที่หลากหลายร่วมกันและไม่ได้มีการพยายามครอบงำซึ่งกันและกัน

ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม (cultural conflict) การสังสรรค์ทางวัฒนธรรมอาจสร้างความขัดแย้งได้ ปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มชาติพันธุ์เกิดจากการที่แต่ละฝ่ายพยายามรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนและไม่ยอมรับวัฒนธรรมของสังคมข้างเคียงหรือขัดแย้งเพราะการแย่งชิงอำนาจ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวจะอยู่ในลักษณะศัตรูหรือคู่ปรับ

แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารต่างวัฒนธรรม

ความหมายของการสื่อสารต่างวัฒนธรรม

เมตตา วิวัฒนานุกูล (2548) ได้นิยามความหมายของการสื่อสารต่างวัฒนธรรม ไว้ว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรม มาจากภาษาอังกฤษว่า intercultural communication ซึ่งหากแปลคำภาษาอังกฤษควรจะแปลว่า การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม แต่เนื่องจากต้องการเน้นเฉพาะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงใช้คำว่า การสื่อสารต่างวัฒนธรรม แทน

ความหมายของ “การสื่อสารต่างวัฒนธรรม” (intercultural communication) มักเน้นการสื่อสารระหว่างบุคคล (interpersonal communication) ที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน แบบไม่ผ่านสื่อ (non-mediated) เน้นการสื่อสารแบบเห็นค่าตา (face-to-face) และปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน

(interactive) ต่างจาก “การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม” (cross-cultural communication) ที่เน้นการศึกษา ซึ่งเปรียบเทียบว่าคนในแต่ละวัฒนธรรมสื่อสารต่างกันอย่างไร โดยที่คู่สื่อสารไม่จำเป็นต้องมาจากต่างวัฒนธรรมกัน เช่น เปรียบเทียบวิธีทักทายของคนไทยและวิธีทักทายของคนอเมริกัน ซึ่งการทักทายของคนไทยด้วยกันคือ การไหว้ ในขณะที่ชาวตะวันตกใช้วิธีจับมือ (shake hand) เป็นต้น

Lusting & Koester (1993, อ้างถึงใน เมตตา วิวัฒน์านุกูล) นิยามความหมายของ “การสื่อสารต่างวัฒนธรรม” หมายถึง กระบวนการแลกเปลี่ยนและตีความสัญลักษณ์และบริบทหนึ่งๆ โดยบุคคลในกระบวนการสื่อสารนั้นมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมมากในระดับที่มีการตีความและมีความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมแตกต่างกัน นำไปสู่ความหมายที่ไม่เหมือนกัน

เช่นเดียวกับ Samovar & Poter (1995, อ้างถึงใน ปัทมภรณ์ ธรรมทัต) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมว่า เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยบุคคลจากวัฒนธรรมหนึ่ง ทำการส่งสารให้กับบุคคลที่มาจากอีกวัฒนธรรมหนึ่ง และเนื่องด้วยความที่บุคคลทั้งสองมาจากวัฒนธรรมที่ต่างกันอย่างหนึ่ง ดังนั้นย่อมทำให้พฤติกรรมสื่อสารที่แสดงออกมาของทั้งสองคนมีความแตกต่างกันไปด้วย

ปัญหาและอุปสรรคของการสื่อสารต่างวัฒนธรรม

เมตตา วิวัฒน์านุกูล (2548) กล่าวว่า ปัญหาของการสื่อสารต่างวัฒนธรรมนั้น มาจากการที่คนมีวัฒนธรรมต่างกัน วัฒนธรรมที่ต่างกันนี้มีผลต่อความแตกต่างในการรับรู้ และการตีความสารที่ได้รับขาดประสบการณ์ร่วมกัน (shared experience) หรือมีกรอบอ้างอิง (frame of reference) ที่แตกต่างกัน จึงเป็นอุปสรรคที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่เข้าใจกันซึ่งสามารถสรุปอุปสรรคที่สำคัญเป็นด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. อุปสรรคด้านความรู้และความคิด (cognitive)

1.1 การไม่เข้าใจหรือไม่รู้ภาษาที่ใช้กัน รวมถึงไม่รู้จักเลือกใช้ระดับภาษาที่เหมาะสม

นอกจากนี้ความลำบากอีกประการหนึ่งก็คือ การเรียนรู้ภาษาของอีกวัฒนธรรมหนึ่ง ปัญหาที่พบมากคือ การไม่รู้จักความหมายแฝง ของคำและสัญลักษณ์ต่างๆ ปัญหาการแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ หรือได้ันยตรงกับที่เจ้าของวัฒนธรรมต้องการสื่อความหมาย และ

ปัญหาการเลือกใช้ระดับภาษาที่เหมาะสม เช่น อาจใช้คำสแลงพูดคุยอย่างเป็นทางการหรือใช้คำพูดอย่างเป็นทางการในบรรยากาศแบบเป็นกันเอง เป็นต้น

1.2 การขาดความรู้วัฒนธรรมนั้นๆ ปัญหานี้ยังสามารถแบ่งได้หลายระดับ เช่น

- ไม่รู้หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมนั้นเพียงผิวเผิน
- รู้วัฒนธรรมนั้นแบบกว้างๆ แต่รู้แบบครึ่งๆ กลางๆ
- รู้วัฒนธรรมหลัก แต่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละสังคมและท้องถิ่น
- รู้ข้อมูลที่ผิดพลาดหรือไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1.3 ความแตกต่างทางการรับรู้และวิถีคิดแต่ละวัฒนธรรม มีวิถีคิดและการรับรู้แตกต่างกัน โดยเฉพาะมีวิถีในการจัดหมวดหมู่และจัดประเภทสิ่งต่างๆ ที่เห็นแตกต่างกัน เช่น มองแบบองค์รวมหรือมองแบบแยกส่วน

2. อุปสรรคด้านทัศนคติและความรู้สึก (affective) ได้แก่

2.1 การรับรู้ที่ขาดประสิทธิภาพ เช่น

- การรับรู้แบบแช่แข็ง (freezing) หรือการไม่ยอมเปลี่ยนแปลงวิถีคิดหรือวิธีมองบุคคลหรือเหตุการณ์ แม้ว่าเวลาหรือสภาพแวดล้อมจะเปลี่ยนไป
- อคติหรือมองแบบเหมารวม (stereotype) โดยเฉพาะการคิดหรือมองในเชิงลบ
- การรับรู้แบบขาวหรือดำ (black & white) เช่น มองคนในสังคมหนึ่งไม่ดีก็เลยไปหมด
- การด่วนสรุป (jumping) หรือแนวโน้มในการตัดสินคนหรือการกระทำตั้งแต่เริ่มแรกของการสื่อสาร เช่น การดูว่าบุคคลน่าเชื่อถือหรือน่าคบหรือไม่ โดยดูจากโหวงเฮ้งหรือบุคลิกลักษณะภายนอก

2.2 ทัศนคติที่เป็นอุปสรรค ได้แก่

- อคติหรือความโน้มเอียง (bias / prejudice) ไม่ว่าจะแนวโน้มในการโน้มเอียงเข้าหาคนที่มีลักษณะเหมือนกับเรา หรือโน้มเอียงเข้าหากลุ่มสมาชิกสังคมเดียวกับเราและต่อต้านคนกลุ่มนอก
- การเอาวัฒนธรรมของตนเป็นศูนย์กลาง (ethnocentrism) ในการประเมินบุคคลอื่นเพื่อนำไปสู่การสร้างความรู้สึกที่เหนือกว่าบุคคลอื่น

2.3 การขาดอารมณ์ ความรู้สึกที่เกื้อหนุนในการยอมรับความแตกต่างของคนอื่น รวมทั้งการช่วยสนับสนุนให้คนที่มาจากต่างวัฒนธรรมลดความตระหนกทางวัฒนธรรมและสามารถปรับตัวในวัฒนธรรมใหม่ได้อย่างมีความสุขนั้น ต้องอาศัยความรู้สึกและการแสดงออกต่างๆ ในทางบวกจากเจ้าของวัฒนธรรม รวมทั้งการแสดงอารมณ์ความรู้สึกอย่างเป็นทางการเป็นมิตรต่อกันและกัน เพื่อให้การสื่อสารต่างวัฒนธรรมเป็นไปอย่างราบรื่น

3. อุปสรรคด้านพฤติกรรม (behavior)

ลักษณะพฤติกรรมบางอย่างถือเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างบุคคล

- การไม่เอาใจใส่ที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมและสิ่งต่างๆ รอบตัว
- การหลีกเลี่ยงที่จะพบปะกับคนแปลกหน้าหรือคนที่มีความแตกต่างจากตนเอง
- การไม่พยายามปรับตัวให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในวัฒนธรรมใหม่
- การยึดติดกับความคิดความเชื่อและกรอบที่เคยประพฤติปฏิบัติ ขาดการ

ยืดหยุ่นและการปรับเปลี่ยนตนเองตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

- การไม่เคารพในวัฒนธรรมอื่นหรือแม้แต่พยายามละเมิดกฎทางวัฒนธรรม
- ประเพณีอื่น
- การประเมินความแตกต่างทางวัฒนธรรมไปในทางลบ
 - การขาดทักษะในการใช้ภาษาและการสื่อสาร ฯลฯ

นอกจากนี้ เมตตา วิวัฒน์านุกูล (2536) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ลักษณะและปัญหาการสื่อสารต่างวัฒนธรรมในบริษัทนานาชาติในประเทศไทย พบข้อมูลว่า บุคลากรชาวต่างชาติมีปัญหาการสื่อสารกับบุคลากรไทย โดยสามารถสรุปปัญหาได้เป็น 6 ประเภท เรียงตามลำดับปัญหาการสื่อสารที่พบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดตามลำดับ ดังนี้

1. การไม่สื่อความหมายตามที่ต้องการ
2. การขาดความไว้วางใจและการเปิดเผย
3. ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษร่วมกัน
4. การไวต่อความรู้สึกต่อการแสดงอวัจนภาษาบางอย่าง
5. การรับรู้ต่างกัน เช่น การมองเรื่องเวลา คนไทยมักไม่มีขอบเขตเวลาที่แน่ชัด
6. อคติที่มีต่อต่างชาติ

เช่นเดียวกันจากรายงานวิจัยดังกล่าวของ เมตตา วิวัฒน์านุกุล (2536) ยังได้แสดงถึงลักษณะ ปัญหาการสื่อสารที่บุคลากรไทยพบเมื่อติดต่อสื่อสารกับบุคลากรต่างชาติ สามารถสรุปปัญหาได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านภาษา ได้แก่ คนไทยพูดภาษาอังกฤษยังไม่คล่อง ยังไม่เข้าใจภาษาอังกฤษดีนัก ปัญหาการออกเสียงให้ฝรั่งเข้าใจ เพราะคนไทยพูดภาษาอังกฤษแบบออกเสียงภาษาไทย
2. ปัญหาด้านอคติกับคนไทย
3. ปัญหาด้านการสื่อสารทางเดียว
4. ปัญหาอื่นๆ ได้แก่ บุคลากรชาวต่างชาติมักพยายามเปลี่ยนพฤติกรรมลูกน้องและปรับให้เข้ากับแบบขององค์กร โดยไม่ศึกษาวัฒนธรรมเดิมของชาตินั้นๆ

แนวคิดการปรับตัวด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

แนวคิดการปรับตัวด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของ Young Yun Kim (1995) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการปรับตัวของผู้แปลกหน้าในสังคมเจ้าบ้านนั้นมาจาก ปัจจัยที่สำคัญ คือ การสื่อสาร เพราะการสื่อสารนั้นเป็นช่องทางที่ผู้แปลกหน้าสามารถใช้เรียนรู้ถึงสำคัญลักษณะที่สำคัญต่างๆ ของสังคมเจ้าบ้าน ซึ่ง Young Yun Kim (1995) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในแง่ของการสื่อสารของบุคคลนั้นมีประเด็นที่ต้องศึกษาดังนี้

1. โครงสร้างทางความคิด (Cognitive Structure) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่ากระบวนการรับรู้ (Perceptual Process) คือการจัดเรียงประสบการณ์ต่างๆ ของคนแปลกหน้าให้อยู่ในรูปแบบที่จะทำให้คนแปลกหน้านั้นสามารถที่จะจัดการกับสิ่งเร้าในสังคมวัฒนธรรมใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้ถึงรูปแบบและกฎเกณฑ์ของระบบ การสื่อสารของเจ้าบ้านซึ่งความรู้นั้นมีผลอย่างมากในการที่จะทำให้คนแปลกหน้าเข้าถึงช่องทางการสื่อสารในสังคมเจ้าบ้านในการสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้านและสื่อมวลชนของเจ้าบ้าน
3. ภาพลักษณ์ของตนเอง (Self-image) คือ ภาพลักษณ์ของตนเองที่มีในสายตาของเจ้าบ้านและในสายตาของกลุ่มคนแปลกหน้าด้วยกัน
4. แรงจูงใจในการปรับตัว (Acculturation Motivation) คือแรงจูงใจที่จะทำให้คนแปลกหน้าได้เรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ มีการเข้าร่วมในกิจกรรมของเจ้าบ้านและมีความโน้มเอียงไปในสภาพแวดล้อมใหม่

ในบริบทของการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมนั้นการสื่อสารของบุคคลสามารถอธิบายได้ในลักษณะของความสามารถในการสื่อสารในประเทศเจ้าบ้าน (Host Communication Competence) คือความสามารถภายในของคนแปลกหน้าแต่ละคนในการใส่รหัสและถอดรหัสข้อมูลที่มีความ

เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในชีวิตจริงที่จะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าบ้านซึ่งความสามารถทางการสื่อสารนั้นแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ ความสามารถทางความคิด (Cognitive Competence) ความสามารถทางการแสดงความรู้สึก (Affective Competence) และความสามารถทางการปฏิบัติ (Operational Competence)

Young Yun Kim (1995) ได้นำแนวคิดของ Ruben มาพัฒนาสร้างเป็นกระบวนการความคิดในการศึกษาถึงเรื่องของการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมไว้โดยได้กล่าวว่าการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมนั้นจะมีมุมมองเป็น 2 ด้าน คือ ด้านกระบวนการปรับตัวเข้าวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรูปแบบการสื่อสารที่เกิดขึ้นกับผู้เข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ และด้านโครงสร้างของการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมซึ่งเป็นการกล่าวถึงปัจจุบันทางการสื่อสารที่มีผลต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมซึ่งทั้ง 2 มุมมองนี้มีความเกี่ยวเนื่องกันกันอยู่จึงสามารถสรุปออกมาเป็นแนวคิดได้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถทางการสื่อสารภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน

(Host Communication Competence)

ความสามารถทางการสื่อสารในประเทศเจ้าบ้านมีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยในการปรับตัวให้คนแปลกหน้าที่เข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่นั้นสามารถที่จะปรับตัวและมีความรู้ความเข้าใจและแสดงพฤติกรรมสื่อสารที่เหมาะสมออกมาซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างที่สำคัญ 3 ส่วนคือ

1. ความสามารถทางการคิดภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Cognitive Competence) คือความสามารถภายในของแต่ละบุคคลเช่นความรู้ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมเจ้าบ้านภาษาของเจ้าบ้านประวัติศาสตร์ความเชื่อบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ในการสื่อสารระหว่างบุคคลซึ่งความสามารถทางความคิดนั้นจะเกี่ยวข้องกับระดับของความซับซ้อนภายในความคิดของแต่ละบุคคล (Cognitive Complexity)

2. ความสามารถทางการแสดงความรู้สึกภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Affective Competence) คือความสามารถในการรับรู้และแสดงอารมณ์ที่เหมาะสมในวัฒนธรรมเจ้าบ้านรวมถึงความตั้งใจที่จะเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงตนเองจากวัฒนธรรมเก่าที่ตนเองยึดถืออยู่รวมไปถึงความสามารถในการเข้าใจซึ่มซั้กับวัฒนธรรมใหม่ การมีส่วนร่วมและมีอารมณ์สะท้อนออกมาได้เมื่อรู้สึกสนุกสนานเสียใจโกรธ ฯลฯ ในลักษณะของวัฒนธรรมของเจ้าบ้าน

3. ความสามารถในการปฏิบัติตนภายใต้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน (Host Operational Competence) คือความสามารถที่จะเลือกแสดงพฤติกรรมทั้งวัจนะและอวัจนะออกมาได้อย่างเหมาะสม เพื่อที่จะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับวัฒนธรรมเจ้าบ้าน ทักษะในการพูด ฟัง ปฏิบัติตามกฎหมายของการมีปฏิสัมพันธ์ ทักษะในการจัดการปฏิสัมพันธ์ในแบบของเจ้าบ้านซึ่งเป็นผลพวงมาจากความสามารถทางความคิดและความสามารถในการแสดงความรู้สึกนั่นเอง

องค์ประกอบที่ 2 การสื่อสารภายในสังคม ของเจ้าบ้าน (Host Social Communication)

การสื่อสารที่เกิดขึ้นภายในสังคมของเจ้าบ้านมีประเด็นที่น่าสนใจอยู่ 2 ด้าน คือ การสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้าน

1. การสื่อสารระหว่างบุคคลกับเจ้าบ้าน (Host Interpersonal Communication)

จะมีส่วนทำให้คนแปลกหน้าสามารถเข้าใจถึงระบบความคิดของเจ้าบ้าน และสามารถใช้ในการสื่อสารนี้เพื่อเป็นตัวเปรียบเทียบกับพฤติกรรมของตนได้

2. สื่อมวลชนของเจ้าบ้าน (Host Mass Communication)

จะช่วยให้คนแปลกหน้าเข้าไปอยู่ในปฏิสัมพันธ์เสมือนจริงในสังคม (Para – Spocial Interaction) ซึ่งแม้ว่าสื่อมวลชนนั้นจะไม่สามารถที่จะทำให้คนแปลกหน้าตอบสนองได้แต่สื่อมวลชนก็เป็นแหล่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกของการปรับตัวกับคนแปลกหน้าซึ่งเป็นช่วงที่คนแปลกหน้าไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์จากคนในวัฒนธรรมเจ้าบ้านมากนัก

องค์ประกอบที่ 3 การสื่อสารภายในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเอง

(Ethnic Social Communication)

ประเด็นที่ใช้พิจารณาคือการสื่อสารระหว่างบุคคลของชนชาติพันธุ์ตนเองและสื่อมวลชนของชาติพันธุ์ตนเองกล่าวคือในช่วงแรกของการปรับตัว คนแปลกหน้าจะมีความสามารถในการสื่อสารกับคนในวัฒนธรรมเจ้าบ้านในระดับต่ำคนแปลกหน้าที่เข้ามาอยู่ใหม่ก็จะไม่สามารถที่จะใช้เกณฑ์ของตนเองในการประเมินพฤติกรรม หรือเข้าใจการสื่อสารต่าง ๆ

เมื่อผ่านช่วงแรกของการปรับตัวมาสักระยะ การสื่อสารภายในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเองนั้นก็กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ตนเองไว้ซึ่งไม่ว่าจะมีทางเลือกหรือสถานการณ์บังคับ โดยมากแล้วคนแปลกหน้าจะให้ความไว้วางใจกับชนชาติพันธุ์เดียวกันมากกว่า และจะจำกัดขอบเขตการสื่อสารกับคนในวัฒนธรรมเจ้าบ้านให้ลดลงซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 สิ่งแวดล้อม (Environment)

สิ่งแวดล้อมที่จะมีผลต่อการปรับตัวนั้นจะมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ ลักษณะการเปิดรับของเจ้าบ้าน แรกกดดันให้ปฏิบัติตามของเจ้าบ้านและความเข้มแข็งของกลุ่มชนชาติพันธุ์เดียวกันดังนี้

1. ลักษณะการเปิดรับของเจ้าบ้าน (Host Conformity Pressure) คือ ระดับของความกดดันที่สังคมของเจ้าบ้านต้องการที่จะให้คนแปลกหน้ายอมรับ และปฏิบัติของสังคมซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละที่แม้ว่าจะจะเป็นชนชาติพันธุ์เดียวกันแต่อยู่คนละภูมิภาค ก็จะมีระดับการเปิดรับที่แตกต่างกันอีกทั้ง ยังต้องขึ้นอยู่กับบุคลิก วัฒนธรรมเดิม หรือชนชาติของคนแปลกหน้าอีกด้วย

2. ระดับความอ่อนปรนในการให้ปฏิบัติตามของเจ้าบ้าน (Host Conformity Pressure) คือ ระดับของความกดดันที่สังคมของเจ้าบ้านต้องการที่จะให้คนแปลกหน้ายอมรับและปฏิบัติตามวัฒนธรรมของคนในวัฒนธรรมเจ้าบ้านซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเกิดจากความคาดหวังของคนในสังคม และวัฒนธรรมนั้นๆ ที่มีต่อพฤติกรรมและวิถีคิดของคนแปลกหน้า

3. ความเข้มแข็งของกลุ่มชนชาติพันธุ์เดียวกัน (Strength of the Stranger's Ethnic Group) มีการพบว่าในช่วงแรกของการปรับตัวกลุ่มคนแปลกหน้าที่มีความเหนียวแน่นกันมากจะช่วยให้ข้อมูลต่างๆ เพื่อช่วยในการปรับตัวของคนแปลกหน้านั้นแต่เมื่อในระยะยาวถ้ากลุ่มคนแปลกหน้ายังมีความเข้มแข็งกันมากขึ้นก็จะมีอิทธิพลเหนือแรงกดดันของวัฒนธรรมเจ้าบ้านมาก่อน การเตรียมพร้อมนี้จะมากหรือน้อยก็จะได้รับอิทธิพลมาจากความคาดหวังที่มีต่อประเทศเจ้าบ้าน คือ ถ้ามีความคาดหวังในเชิงบวก ก็จะทำให้มีการเตรียมพร้อมที่ดีก่อนที่จะย้ายเข้ามาสู่วัฒนธรรมใหม่ ระดับของความเป็นชนชาติพันธุ์ (Level of Ethnicity) คือดูว่าวัฒนธรรมดั้งเดิมของคนแปลกหน้านั้นมีความแตกต่างไปจากวัฒนธรรมของเจ้าบ้านมากน้อยเพียงใด

บุคลิกภาพ (Personality) คือลักษณะนิสัยของคนแปลกหน้านั้นมีผลต่อการปรับตัวเป็นอย่างมาก ซึ่งบุคลิกภาพแบบกว้างที่น่าสนใจในการปรับตัวมี 2 ส่วนคือการเปิดรับ (Openness) และความเข้มแข็ง (Strength) ซึ่งการเปิดรับนั้นคือบุคลิกที่มีมุมมองที่เปิดกว้างค้นหาและเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ ๆ มีลักษณะที่เป็นคนเปิดใจรับสิ่งใหม่ ๆ เห็นอกเห็นใจสามารถทนต่อความไม่แน่นอนได้ดี ส่วนด้านความเข้มแข็งนั้นคนแปลกหน้าจะต้องไม่หวั่นไหวไปกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกับวัฒนธรรมของตนจะต้องเป็นผู้มีแรงจูงใจมากจากความท้าทายใหม่ ๆ และยังคงเป็นคนที่ทำงานมีประสิทธิภาพและมีความเชื่อมั่นในความคิดของตนเองได้ แม้จะอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ก็ตาม

องค์ประกอบที่ 5 การเปลี่ยนแปลงรูปแบบระหว่างวัฒนธรรม

(Intercultural Transformation)

เมื่อคนแปลกหน้าย้ายเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ก็จะเกิดกระบวนการนี้เรียกว่า Acculturation ในขณะที่กระบวนการ Deculturation คือการไม่เรียนรู้ วัฒนธรรมเดิมเป็นตัวอ้างอิงในการปฏิบัติตัวของตนเองอยู่ซึ่งกระบวนการเรียนรู้และไม่เรียนรู้จะเป็นการก่อให้เกิดการเปลี่ยนรูประหว่างวัฒนธรรมขึ้น ซึ่งมี 3 ประเด็นที่ใช้พิจารณาคือ

1. การกระทำที่เหมาะสม (Functional Fitness) คือ เมื่อมีคนแปลกหน้ามีการทำกิจกรรมต่างๆ ในวัฒนธรรมใหม่ๆ ซ้ำกันอยู่แบบเดิมเป็นประจำก็จะทำให้เกิดความชำนาญและสามารถที่จะปรับตัวให้เกิดการกระทำที่เหมาะสมได้ทำให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างการตอบสนองที่เกิดจากภายในบุคคลและความคาดหวังที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมของวัฒนธรรมเจ้าบ้าน

2. สุขภาพจิต (Psychological Health) เมื่อคนแปลกหน้าสามารถปฏิบัติกรที่เหมาะสมได้แล้วนั้นก็จะทำให้สุขภาพจิตดีขึ้นว่าในช่วงแรกที่คนแปลกหน้าจะต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนต่างๆ

3. อัตลักษณ์ระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Identity) คือการที่คนแปลกหน้าก้าวสู่ความเป็นผู้สื่อสารระหว่างวัฒนธรรมซึ่งความเคร่งครัดในวัฒนธรรมเดิมจะลดลงมีลักษณะที่ไม่ยึดติดกับวัฒนธรรมใด คือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมานั้นไม่ได้มาจากกฎเกณฑ์ของวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งโดยเฉพาะนั่นเอง

อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อการศึกษา

สมาชิกในสังคมไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดก็ตาม ย่อมจะได้รับอิทธิพลต่างๆ จากวัฒนธรรมในสังคมตนเอง สังคมใกล้เคียง หรือ สังคมรอบข้าง ตลอดจนถึงวัฒนธรรมในอีกมุมหนึ่งของโลก แล้วนำมาเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินใจเพื่อปฏิบัติ (Reisinger, 2009) อิทธิพลเหล่านี้ผู้ใช้ได้นำไปใช้โดยไม่รู้สึกรู้สีกตัวเลย เพราะก่อนจะยอมรับสิ่งใดก็ตามผู้ปฏิบัติย่อมมีประสบการณ์จากวัฒนธรรมของตนเองและนำมาเปรียบเทียบกับสิ่งใหม่ที่ได้รับ เพื่อตัดสินใจว่าจะนำไปปฏิบัติหรือไม่ กล่าวคือเป็นอิทธิพลของวัฒนธรรมเอง แม้ว่าการตัดสินใจที่จะยอมรับวัฒนธรรมใหม่ๆ จะอยู่บนพื้นฐานของระเบียบข้อบังคับต่างๆ หรือแม้แต่ หลักการจัดการวางแผนการทางหลักสูตรของสังคมนั้นๆ หากกฎระเบียบข้อปฏิบัติทางการศึกษาที่วางแผนออกแบบ มีความขัดแย้งกับวัฒนธรรมของสมาชิกในสังคมนั้นแล้ว สังคมเหล่านั้นก็จะพยายามผลักดันออกไป หรือไม่ยอมรับการเรียนรู้อีกต่อไป ซึ่งการนำเอาหลักสูตรและเทคนิคทางการศึกษาใดๆ เข้ามาปฏิบัติหรือทดสอบ แต่มีความขัดแย้งในสังคมนั้นๆ ก็อาจเกิดความล้มเหลวได้ในที่สุด

องค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

วัฒนธรรมเป็นผลจากการที่มนุษย์ได้พยายามที่จะควบคุมธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์ทำให้เกิดการจัดระเบียบทางสังคมขึ้นมาในลักษณะต่างๆ เช่น สังคม องค์การการบริหาร หรือ สถาบันต่างๆ อีกทั้งรวมถึงระบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นต้น นั่นก็คือ วัฒนธรรมย่อมก่อให้เกิดระบบเกี่ยวกับความเชื่อ ค่านิยม ศิลปกรรม และ วิทยาการต่างๆ เพื่อจัดระเบียบขึ้นมาควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์และธรรมชาติที่แวดล้อมต่างๆ Sae (2005, อ้างถึงใน พิมพ์มาดา วิชาศิลป์) ดังนั้น ถ้าหากจะแยกอธิบายถึงองค์ประกอบของวัฒนธรรมที่จะมีผลต่อการศึกษาแล้ว ก็อาจจะแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. องค์ประกอบของวัฒนธรรมทางด้านความคิด เช่น ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ความเข้าใจ ตลอดจนถึงอุดมการณ์ต่างๆ ที่ทั้งทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และการบริหาร อันเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับจิตใจและความคิดเป็นสำคัญ มีผลต่อหลักสูตรการศึกษาที่ต้องออกแบบ

วิธีการเรียนการสอน สื่อความและให้สอดคล้องกับแนวคิดของสังคมและวัฒนธรรมที่นำมาดำเนินการร่วมกัน

2. องค์ประกอบของวัฒนธรรมด้านพิธีการ ได้แก่ ธรรมเนียม ประเพณี ซึ่งจะแสดงออกมาในลักษณะของการกระทำหรือ การประพฤติปฏิบัติในด้านต่างๆ รวมทั้งด้านการบริหารที่ต้องสอดคล้องกับหลักสูตรเพื่อให้การเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. องค์ประกอบของวัฒนธรรมทางด้านสถาบัน หรือ องค์กร เป็นการพิจารณาวัฒนธรรมในลักษณะของการจัดกลุ่มที่มีระบบความสัมพันธ์ มีโครงสร้างหน้าที่ มีกฎเกณฑ์ มีระเบียบซึ่งจะมีตั้งแต่ระดับเริ่มต้นการเรียนรู้ขึ้นไป เช่น เตรียมก่อนวัยเรียน อนุบาล ไปจนถึงมหาวิทยาลัย

4. องค์ประกอบของวัฒนธรรมทางด้านวัตถุหรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งเป็นผลจากวัฒนธรรมทางด้านความคิด เช่น เครื่องมือ เทคโนโลยีที่ใช้ในระบบสังคม และการบริหารองค์ประกอบด้านนี้ จะมีผลต่อความเจริญก้าวหน้าของสังคมโดยรวมด้วย ที่อาจจะมีผลต่อการสร้างแนวคิดในการเรียนการสอนบนวัฒนธรรมท้องถิ่น และนำไปสู่การประยุกต์กับวัฒนธรรมใหม่ที่เกิดจากการบูรณาการทางการศึกษาและเกิดนวัตกรรมใหม่ๆ อันทำให้เกิดการพัฒนาการศึกษาเป็นหลักสูตรใหม่ ในระบบการศึกษาไทย

ในกรณีพิจารณาเกี่ยวกับประเภท ลักษณะ และองค์ประกอบต่างๆ ของวัฒนธรรมที่จะมีผลกระทบต่างๆ ต่อการศึกษา ดังกล่าวข้างต้นนั้น ก็เพื่อจะแสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมจะมีผลต่อการแสดงออก และ การกระทำของมนุษย์ในทุกๆ ด้าน กล่าวคือ ทั้งในด้านความคิด การประพฤติปฏิบัติ ด้านลักษณะของความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบในกลุ่มหรือองค์การและในท้ายสุดก็คือ ลักษณะของการสร้างและการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีต่างๆ อันจะได้กล่าวในรายละเอียด คือ

1. ผลกระทบของวัฒนธรรมในด้านความคิดในการศึกษา

ผลกระทบของวัฒนธรรมในด้านความคิดในการศึกษานี้ เป็นการพิจารณาวัฒนธรรมในด้านต่างๆ ที่จะเข้ามาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิด และการตัดสินใจในทางการศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับ ความเชื่อ ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือ อื่นๆ ก็แล้วแต่สิ่งเหล่านี้เข้ามามีผลต่อความคิดในการตัดสินใจในทางวางแผนหลักสูตรอยู่ไม่น้อย ซึ่งนักการศึกษาในระยะหลังๆ นี้ให้ชี้ให้เห็นแล้วว่าการศึกษาก็คือกระบวนการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม คือมองการปฏิบัติงานของทุกคนในองค์กรว่าเป็นเรื่องของการตัดสินใจในการเลือกวิธีปฏิบัติ ซึ่งมีหลายวิธีและที่คนเลือกตัดสินใจทางใดทางหนึ่งนั้น ก็เนื่องจากอิทธิพลบางสิ่งบางอย่างที่มีอยู่ต่อการตัดสินใจ นักบริหารในกลุ่มนี้จะเห็นว่า การตัดสินใจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท โดยจะเป็นประเภทใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับอิทธิพลที่มีอยู่เหนือการตัดสินใจนั้นๆ ซึ่งอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. การตัดสินใจตามข้อเท็จจริง (Factual judgment) การตัดสินใจประเภทนี้ตั้งอยู่บนรากฐานข้อเท็จจริง (Factual premises) กล่าวคือ เป็นการตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับตัวเลขข้อมูลที่แน่นอน และถูกบังคับโดยกฎระเบียบ วิธีการปฏิบัติงาน หรือเทคนิคที่ได้รับการอบรมมาก่อน ตลอดจนขึ้นอยู่กับลักษณะของเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เช่น การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ หรือบุคลากรทางด้านต่างๆ หรือในกรณีการสั่งงานของอาจารย์ก็ต้องพิมพ์ตามแบบฟอร์มที่กำหนดไว้ หรือการแต่งกายเข้าเรียนก็ต้องทำตามระเบียบของสถานศึกษา รวมทั้งงานที่เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ อันทันสมัย การใช้เครื่องคำนวณ หรือตัวเลข ควบคู่กับการตัดสินใจ ซึ่งการตัดสินใจประเภทนี้ ถ้าหากมีการกำหนดรายละเอียดในเรื่องกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติ ตลอดจนเทคนิคต่างๆ มากขึ้นเท่าใดก็ย่อมจะจำกัดโอกาสในการเลือกวิธีมากขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้ก็ยังมีข้อจำกัดในเรื่องกรอบต่างๆ ที่องค์กรกำหนดขึ้น เพราะการจัดองค์กรนั้นย่อมเป็นการกำหนดบทบาท อำนาจหน้าที่ของบุคคลในองค์กรนั้น คือ ใครบังคับบัญชาใคร บทบาทขอบเขตเนื้อหาวิชาที่เปิดสอน

2. การตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับค่านิยม (Value judgment) เป็นการตัดสินใจที่นอกเหนือจากการตัดสินใจประเภทแรก กล่าวคือ ในทางปฏิบัตินั้น แม้ว่าจะมีการกำหนดกรอบของบทบาทอำนาจหน้าที่แล้วก็ตาม แต่ในการตัดสินใจของบุคคลนั้นอาจถูกเปลี่ยนแปลงไปได้โดยอิทธิพลของสิ่งอื่นๆ เช่น ความเกรงใจ ความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นหมู่มิตร ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องของวัฒนธรรม การตัดสินใจประเภทหลังนี้ จึงเป็นการเลือกวิธีปฏิบัติหรือการตัดสินใจโดยอาศัยเหตุผลอื่นที่ไม่ได้กำหนดกฎเกณฑ์ไว้ในองค์กร แต่จะอยู่ที่ค่านิยมและความคิดเห็นส่วนตัวของผู้นั้นด้วย

การตัดสินใจในประการหลังนี้แสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมในเรื่องต่างๆ ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคนในองค์กรด้วย ซึ่งขึ้นอยู่กับความคิดเห็นหรือค่านิยม (Value) ของผู้ตัดสินใจเป็นสำคัญ ซึ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับค่านิยมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคลที่ถือว่าเป็นวัฒนธรรมในส่วนที่เป็นแนวความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พึงปรารถนาซึ่งมามีอิทธิพลในการเลือกประพฤติปฏิบัติของมนุษย์ซึ่งหมายถึง ความสนใจ (Interest) ความพึงใจ (Pleasures) ความชอบ (Likes) ความนิยม (Preferences) หน้าที่ (Duties) พันธกรณี (Moral Obligations) ความปรารถนา (Desires) ความอยาก (Wants) ความต้องการ (Needs) ความแหว่งหน่าย (Aversions) และความดึงดูด (Attractions) หรือความรู้สึกอื่นๆ ที่มนุษย์เชื่อหรือยึดถือเอาไว้เป็นแนวทางสำหรับการเลือก ถ้าจะว่าไปแล้วค่านิยมของบุคคลก็มองได้จากพฤติกรรมของบุคคลที่เลือกปฏิบัติต่างๆ นานา ยกเว้น อาจปฏิกิริยาตามธรรมชาติ เช่น ตาขยับ เขากะตุก หรือขบวนการทางชีวเคมีของมนุษย์ ไม่ถือว่าเป็นการแสดงค่านิยม อย่างไรก็ดี เชื่อได้ว่าไม่มีคำจำกัดความใดๆ ที่สามารถครอบคลุมถึงพฤติกรรมของมนุษย์ทุกอย่าง ซึ่งมีค่านิยมเป็นเหตุได้ค่านิยมจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความรู้สึก ความเห็นในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับคน สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ หรือแม้แต่สิ่งนอกเหนือธรรมชาติที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในการเลือกทางปฏิบัติอันมีผลต่อการตัดสินใจใน

ทุกๆด้าน การตัดสินใจของมนุษย์จึงเป็นสิ่งที่ยากจะหลุดพ้นไปจากเรื่องของค่านิยมได้ ซึ่งในด้านของการศึกษาก็เช่นเดียวกัน นั่นก็คือ การที่คนเราจะคิดหรือตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งมักจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของค่านิยมซึ่งเป็นวัฒนธรรมของตนเอง ความสมเหตุสมผลของการตัดสินใจจึงขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและค่านิยมด้วย

2. ผลกระทบของวัฒนธรรมในด้านการประพฤติปฏิบัติและพฤติกรรมในการศึกษา

วัฒนธรรมนอกจากจะมีอิทธิพลต่อความคิดความเชื่อถือแล้ว ยังมีอิทธิพลต่อการประพฤติปฏิบัติอีกด้วย Nonaka & Takeuchi (1995, อ้างถึงใน พิมพ์มาดา วิชาศิลป์) นั่นก็คือ ความแตกต่างของวัฒนธรรมทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็นที่มี ผลทำให้เกิดความแตกต่างในพฤติกรรม การประพฤติปฏิบัติในการศึกษาทั้งนี้ เพราะการศึกษาเป็นสิ่งสะท้อนด้านวัฒนธรรมด้านหนึ่งของคนในสังคม ท้องถิ่นนั้นๆ Johnson, Lenartowicz & Apud (2006, อ้างถึงใน พิมพ์มาดา วิชาศิลป์) ซึ่งโดยปกติคนจะไม่รู้สึกตัวในการแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมของตน เพราะได้รับอิทธิพลตั้งแต่เกิด จึงเห็นเป็นเรื่องธรรมดาและไม่เคยที่จะถามตนเองว่า ทำไมต้องปฏิบัติอย่างนั้นอย่างนี้ จนกว่าจะเห็นคนที่มีวัฒนธรรมไม่เหมือนของตน ซึ่งเขาจะประพฤติปฏิบัติไปอีกแบบหนึ่ง ตนจึงได้คิดว่าได้ทำหรือประพฤติปฏิบัติไม่เหมือนเขา นั่นก็แสดงให้เห็นว่า การที่ตนเองจะคิด ตัดสินใจ ประพฤติปฏิบัติอย่างหนึ่งนั้นมักจะอยู่ใต้อิทธิพลของวัฒนธรรมของตน เช่น การปฏิบัติตัวของอาจารย์ผู้สอนต่อนักศึกษาผู้เรียน บทบาทของผู้ที่ทำหน้าที่เป็นประธานนักศึกษาและนักศึกษาในสถาบันนั้นๆ เป็นต้น มักจะเป็นไปในลักษณะที่สัมพันธ์สอดคล้องกับวัฒนธรรมของตน ในสังคมที่ระบบอาวุโสยังมีอิทธิพลอยู่ หรือมีความสงสารเกรงอกเกรงใจจะเป็นเหตุให้การตัดสินใจ และการประพฤติปฏิบัติที่กระทำไปไม่สอดคล้องกับเหตุผลทางการบริหาร เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการอบรมสั่งสอนจากพ่อ แม่ ครูที่ได้รับมาจากแหล่งอื่นๆ ในสังคมซึ่งสิ่งต่างๆ ที่เราได้รับการถ่ายทอดมาโดยไม่รู้สึกตัวเหล่านี้ จะมีอิทธิพลต่อการประพฤติปฏิบัติในลักษณะต่างๆ เช่น การเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การแสดงความความคิดเห็น เป็นต้น

ดังนั้น วัฒนธรรมนอกจากจะมีอิทธิพลต่อความคิดแล้ว วัฒนธรรมยังมีอิทธิพลต่อการประพฤติปฏิบัติอีกด้วย เพราะวัฒนธรรมและค่านิยมของคนในชาติหนึ่งๆ จะไม่เหมือนกัน การปฏิบัติตัวของคน ทั้งต่อผู้บังคับบัญชา หรือแม้กระทั่งกับคนอื่นก็ไม่เหมือนกัน จะมีการประพฤติปฏิบัติไปคนละลักษณะ แม้กระทั่งนิสัยและการประพฤติปฏิบัติในเรื่องคุณค่าของการทำงาน การช่วยตัวเองคุณค่าของเวลาการช่วยเหลือผู้อื่นก็ไม่เหมือนกัน เป็นต้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะปรากฏให้เห็นได้จากลักษณะการประพฤติปฏิบัติของนักศึกษาและอาจารย์ในสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ประพฤติปฏิบัติมักจะไม่รู้ตัว หรือไม่สังเกตเห็นนั่นเอง

3. ผลกระทบของวัฒนธรรมต่อระบบหรือโครงสร้างทางการศึกษา

นอกจากวัฒนธรรมจะมีอิทธิพลต่อความคิด การตัดสินใจ การประพฤติปฏิบัติของคนในองค์กรวัฒนธรรมทั้งที่มองเห็นหรือมองไม่เห็นนี้ยังมีผลทำให้เกิดความแตกต่างขึ้นในระบบการบริหาร หลักสูตร ตลอดจนโครงสร้างแผนการศึกษาหลักหรือ เทคนิคในการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติ ซึ่งถูกสร้างขึ้นในวัฒนธรรมหนึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมหนึ่ง หรือเมื่อนำทฤษฎี หรือหลักการบริหารในอีกวัฒนธรรมหนึ่งแล้วอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ก็ถูกดัดแปลงไปเพื่อให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมนั้น ทั้งๆที่รูปแบบและหลักการยังคงเหมือนเดิม หรือในบางกรณีหลักการบริหารหรือทฤษฎีการบริหารนั้นอาจใช้ไม่ได้ผลเลยก็มี เป็นต้นว่า ในระบบการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่า หลักคุณธรรม หรือ Merit System เป็นหลักการที่ดีที่จะส่งเสริมให้คนทำงานโดยยึดความรู้ ความสามารถ และหลักการที่ให้เกิดความยุติธรรมและความเสมอภาคกับคนในสังคม นักการศึกษาได้จบกระบวนการทางการศึกษาและมีในโอกาสการเข้าทำงานแต่เมื่อนำมาใช้กับอีกสังคมหนึ่งสังคมนั้นนั้นจะได้ผลมาน้อยเพียงใด ย่อมจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของวัฒนธรรมในสังคมนั้นว่าจะส่งเสริมหลักการของระบบคุณธรรมหรือไม่อย่างน้อยเพียงใด เช่น ในสังคมที่มีความเกรงอกเกรงใจ มีการชอบใช้อิทธิพลอำนาจอันเป็นการส่งเสริมระบบเกี่ยวกับอภิสิทธิ์ส่วนตัว เมื่อนำเอาระบบคุณธรรมซึ่งถือเอาความรู้ความสามารถของคนเป็นหลักมาใช้ในการคัดเลือกคนเข้าทำงานก็อาจจะใช้ไม่ได้ผลคือ อาจจะมีการรับเพราะบุคคลนั้นเป็นญาติ หรือผู้มีอำนาจฝากมา เป็นต้น การปฏิบัติจึงไม่ตรงกับหลักการบริหารงานบุคคลที่นำมาใช้หรือในกรณีของประชาธิปไตยซึ่งเป็นลักษณะการปกครองหรือการเมืองที่ให้คนส่วนมากได้เป็นผู้ตัดสินใจในการดำเนินงานของประเทศ คนส่วนน้อยย่อมจะต้องยอมรับมติของคนส่วนใหญ่ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองแบบนี้จะเอามาได้ดีในสังคมที่มีวัฒนธรรมที่ส่งเสริมหลักการนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีวัฒนธรรมทางการเมืองการปกครองซึ่งถือว่าเป็นวัฒนธรรมย่อยของวัฒนธรรมทางสังคมที่สอดคล้องและส่งเสริมด้วยจึงจะได้ผล เช่นคนมีความสนใจในการปกครองตนเอง การแสวงหาความรู้ การใช้วิจารณ์ญาณ การแสดงออกซึ่งความคิดเห็น เคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เป็นต้น

ในสังคมที่มีหลักประชาธิปไตยเป็นวิถีชีวิต สมาชิกในสังคมนั้นจะได้รับการฝึกอบรมฝึกหัดให้เป็นประชาธิปไตยตั้งแต่เกิด ทั้งในครอบครัว โรงเรียน และสังคมมาแล้ว วิธีการดำเนินชีวิตก็จะส่งเสริมการปกครองหรือการบริการแบบประชาธิปไตย แต่ในสังคมที่มีวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมไม่ส่งเสริมหลักการหรือปรัชญานี้แล้ว เมื่อนำระบบการเมืองนี้มาใช้ก็อาจไม่ได้ผลจนกว่าวัฒนธรรมหรือวิธีการดำเนินชีวิตจะเปลี่ยนไปให้สอดคล้องกับหลักการนี้ซึ่งก็อาจจะต้องอาศัยระยะเวลาพอสมควรลักษณะความแตกต่างนี้เกิดขึ้นมาก็เพราะคุณสมบัติของคนหรือประชาชนที่จะเหมาะสมหรือส่งเสริมหลักประชาธิปไตยเช่นนี้ไม่ได้มากับหลักการของปรัชญาแบบนี้อัตโนมัติ หากแต่คุณสมบัติของคนที่ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมของสังคม ซึ่งหากเราจะพิจารณาในแง่ของโครงสร้างทางการ

ปกครองหรือการบริหารก็เช่นเดียวกัน โครงสร้างทางการศึกษาหรือถ่ายทอดองค์ความรู้ในรูปแบบที่เป็นไปในลักษณะของการรวมองค์ความรู้ (Centralization) หรือการกระจายความรู้ (Decentralization) ทั้งในการบริหารราชการหรือเอกชนก็ตีก็มักจะเป็นสิ่งที่ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมในสังคมนั่นเอง ในบางครั้งมีการกำหนดรูปแบบการกระจายอำนาจ คือหลักประชาธิปไตย แต่ในทางปฏิบัติกลับไปใช้หลักการรวมอำนาจและเป็นเผด็จการไปเสียก็มาก สิ่งต่างๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะของวัฒนธรรมในสังคมที่ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองและการบริหาร ในสังคมอันมีผลให้หลักการต่างๆ อาจใช้ไม่ได้ผลหรือทำให้มีหลักการอย่างหนึ่งแต่มีการปฏิบัติเป็นไปอีกแบบหนึ่งหรือทำให้หลักการต้องเปลี่ยนแปลงไปอีกแบบหนึ่งก็มี

4. ผลกระทบของวัฒนธรรมทางด้านเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยีในการศึกษา

ลักษณะของเครื่องมือเครื่องใช้ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ ก็เป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งของวัฒนธรรมในสังคมมนุษย์นั้นก็คือ สังคมที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันออกไปจะมีลักษณะของการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนเทคโนโลยีแตกต่างกัน เครื่องมือหรือเทคโนโลยีที่ใช้ในสังคมหนึ่งอาจใช้ไม่ได้ผลในอีกสังคมหนึ่ง ทั้งนี้เพราะลักษณะของวัฒนธรรมทางความคิดทางการปฏิบัติ ตลอดจนทางด้านโครงสร้างหนึ่งการศึกษา จะมีอิทธิพลต่อลักษณะของเครื่องมือเครื่องใช้ด้วยนั่นเอง เช่น ในสังคมที่มีวัฒนธรรมที่มีลักษณะในทางอนุรักษ์นิยมหรือไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ก็อาจจะนิยมที่จะใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีดั้งเดิมที่ได้รับการเรียนรู้มาจากสังคม เป็นต้น หรือในบางกรณีที่วัฒนธรรมของสังคมนั้นเป็นไปในลักษณะที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ก็อาจจะพัฒนาการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ให้มีความก้าวหน้าขึ้นก็ได้ ส่วนใหญ่แล้ววัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยากมาก ดังนั้นวัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อลักษณะทางด้านเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยีต่างๆ ด้วย เพราะผู้ใช้เครื่องมือเครื่องใช้หรือพัฒนาเทคโนโลยีให้ก้าวหน้าก็คือ คนนั่นเอง ซึ่งเขาเหล่านั้นย่อมจะมีวัฒนธรรมและค่านิยมติดตัวเขาอยู่ตลอดเวลาอันมีผลต่อความคิด การประพฤติปฏิบัติต่างๆ และการแสดงออกในรูปแบบต่างๆ กัน

ดังนั้น การศึกษาของวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งในระบบการศึกษาต่อสังคมหนึ่งสังคมใดจึงมีความจำเป็นต้องมีความเข้าใจถึงวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิตของคนในสังคมนั้น Fantiti (2000, อ้างถึงใน พิมพ์มาดา วิชาศิลป์) จึงจะทำให้เข้าใจถึงเหตุและผลต่างๆ ที่ทำให้เกิดระบบหลักสูตรการศึกษาที่ใช้อยู่ หรือทำให้เข้าใจว่าทำไมระบบการศึกษานั้น ถึงใช้ไม่ได้ผลตลอดจนเข้าใจว่าทำไมหลักการอย่างหนึ่งแต่มีการปฏิบัติตัดสินใจในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับหลักการ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การเข้าใจถึงวัฒนธรรมจะทำให้เข้าใจถึงปัญหาของการบริหารอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม วัฒนธรรมหรือวิธีการดำเนินชีวิตของคนในทุกสังคมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามสภาพแวดล้อมและความเจริญต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนี้อาจจะมี

ลักษณะค่อยเป็นค่อยไปโดยคนในสังคมนั้นไม่รู้สึกรู้สึกรู้สึกตัวเลยก็ได้ หรืออาจจะเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างตั้งใจก็ได้ ทั้งนี้เพราะปัจจุบันการติดต่อสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้ามาก มีการติดต่อกับสังคมอื่นมากขึ้น การติดต่อกันนั้นช่วยให้วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมมากขึ้น แต่อย่างไรก็ดีเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมนั้นจะเปลี่ยนแปลงได้ช้า ซึ่งอาจจะเป็นผลดีในแง่ของความมั่นคงทางสังคม แต่ในขณะเดียวกันก็อาจจะมียุทธศาสตร์ในด้านอื่น เช่น คนไม่ยอมรับทัศนคติหรือหลักสูตรการศึกษาแผนใหม่ที่น่าจะมีประโยชน์ หรืออาจจะทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในสถาบันการศึกษาต่างๆ ซึ่งอาจจะนำมาซึ่งความยุ่งยากทางการศึกษาและเกิดความขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมใหม่กับวัฒนธรรมเก่า จึงพิจารณาประเด็นที่เกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบ

ประเภทของวัฒนธรรมที่มีผลต่อการศึกษา

หากจะพิจารณาเกี่ยวกับประเภทและองค์ประกอบของวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนหลักสูตร สามารถแยกพิจารณาถึงประเภทของวัฒนธรรมที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตของบุคคลที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ 2 ประเภทคือ (พิมพ์มาดา วิชาศิลป์, 2554)

1. วัฒนธรรมทางวัตถุ (Material culture) ได้แก่การถ่ายทอดทางวัตถุที่เป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น ในด้านเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยีต่างๆ ในสังคมความหมายของวัฒนธรรมทางวัตถุนี้ย่อมจะมีความหมายพิเศษสำหรับการศึกษาวางแผนหลักสูตรเพราะจะต้องพิจารณาวัฒนธรรมทางวัตถุให้ครอบคลุมไปถึงสภาพแวดล้อมในทางนิเวศวิทยา ในทางการบริหารอันประกอบไปด้วยลักษณะที่อยู่อาศัยของมนุษย์และการมีวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบอันรวมถึงเทคโนโลยีต่างๆ ด้วย

2. วัฒนธรรมทางจิตใจ (Non-Material culture) ได้แก่การถ่ายทอดทางความเชื่อถืออันเกี่ยวข้องกับภาวะจิตใจเป็นสำคัญ เช่น ความเชื่อถือ ค่านิยม รวมทั้งพิธีกรรมต่างๆ วัฒนธรรมในลักษณะนี้จะเหมือนเครื่องมือสะท้อนให้เข้าใจในด้านความคิด การประพฤติปฏิบัติ ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมา อันจะทำให้เข้าใจสภาพความแตกต่างของสังคม ตลอดจนลักษณะการบริหารองค์การในสังคมนั้นได้เป็นอย่างดี

จากลักษณะหรือประเภทของวัฒนธรรมที่มีผลต่อการศึกษาลักษณะดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารนั้นมีความหมายโดยนัยเดียวกันกับวัฒนธรรมของสังคมนั้นเอง กล่าวคือ วัฒนธรรมจะรวมไปถึงเรื่องความเชื่อกับการกระทำต่างๆ ของมนุษย์ซึ่งถ่ายทอดกันในกลุ่มชน ความเชื่อถือเหล่านั้นอาจได้แก่ ศาสนา การปกครอง เศรษฐกิจ ปรัชญา

ค่านิยม ส่วนการกระทำก็ได้แก่ พิธีกรรม ประเพณี ความสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างบุคคลเป็นการกระทำต่างๆ เหล่านี้ย่อมมีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงในสังคมการบริหารด้วย

หากพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมแล้ว ความจำเป็นที่ต้องพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลทางกายภาพ (Physical) มโนภาพ (Mental) การกระทำและพฤติกรรม (Action and Behavior) ของมนุษย์ประกอบกันด้วย ซึ่งวัฒนธรรมได้เข้ามามีบทบาทต่อระบบการศึกษาในลักษณะดังกล่าวอย่างเห็นได้ชัดในด้านที่เป็นเป้าหมายในเรื่องค่านิยม ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี การตัดสินใจกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การประพฤติปฏิบัติ พฤติกรรมทั้งในระดับส่วนบุคคล ระดับกลุ่มย่อย ระดับสถาบันที่มีขนาดโตขึ้นมา นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อระบบอื่นๆ ในสังคม เช่น ระบบการเมืองการปกครอง ระบบเศรษฐกิจ ซึ่งก็ย่อมจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น การศึกษาเรื่องวัฒนธรรมข้ามชาติกับหลักสูตรการศึกษาใดๆ จึงเป็นการศึกษาเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันของสิ่งที่กล่าวในข้างต้นและเป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อการพัฒนาหลักสูตรต่าง ทางการศึกษาสมัยใหม่ของประเทศต่างๆ ที่พัฒนาไปพร้อมๆ กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของโลกในระดับนานาชาติตามอิทธิพลของนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่สนับสนุนทางการติดต่อสื่อสาร (วีรัตน์ คำศรีจันทร์, 2553, อ้างถึงใน พิมพ์มาดา วิชาศิลป์)

วัฒนธรรมข้ามชาติ

วัฒนธรรมข้ามชาติ มีความหมายเบื้องต้น คือ ความแตกต่างทางด้านความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ กฎหมายศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี โดยจะถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง รวมถึงวิธีการดำเนินชีวิตของแต่ละคนในสังคม (Reisinger, 2009)

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural Communication) คือการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความหมายซึ่งไม่ใช่การพูดเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงการที่จะสื่อสารอย่างไร เพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้าใจ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูดเป็นคำๆ โทนเสียงที่เราใช้ในการสื่อสาร (ระดับเสียงสูงต่ำ) การแสดงสีหน้า ท่าทาง ดังนั้นในบางครั้งผู้รับอาจจะแปลความหมายที่ผู้ส่งต้องการจะสื่อไปผิดพลาดเนื่องจากความแตกต่างของวัฒนธรรม การเข้าใจผิดจากการสื่อสาร (Miscommunication) จะเกิดขึ้นเมื่อคนที่เป็นผู้รับไม่สามารถรับข้อมูลอย่างที่คุณต้องการจะสื่อความหมาย ยิ่งวัฒนธรรมที่ต่างกันมากเท่าไรยิ่งเป็นปัญหาของการเข้าใจผิดจากการสื่อสารมากขึ้นเท่านั้น เพราะฉะนั้น การเรียนรู้หลักสูตรต่างวัฒนธรรมต้องศึกษาพื้นฐานทางด้านวัฒนธรรมของประเทศที่จะทำการศึกษาดูว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

สิ่งที่ซ่อนอยู่ในวัฒนธรรมข้ามชาติที่มองไม่เห็นได้อย่างชัดเจน

(Cross Culture Misperception) แบ่งเป็น

1. การที่ผู้รับข้อมูลและผู้ส่งสารสื่อไปตามสิ่งที่เขาคุ้นเคย (Perception Selective)
2. การที่ผู้รับข้อมูลจะรับสื่อที่ผู้ส่งสารส่งไปโดยเกิดจากการเรียนรู้ ดังนั้นผู้รับสามารถรับข้อมูลในสิ่งที่เขาเรียนรู้ได้เร็ว (Perception Are Learned)
3. การที่ผู้รับข้อมูลที่เราส่งไปโดยมีพื้นฐานมาจากความคุ้นเคยหรือวัฒนธรรมของเขา (Perception Is Culturally Determined)
4. การเชื่อมั่นสิ่งที่เขายึดมั่นโดยไม่พยายามเปลี่ยนแปลงความคิด (Perception Is Constant)
5. การที่ผู้ส่งสารวางภาพของผู้รับไปแบบผิดๆ (Cross Cultural Misinterpretation) คือเคยมองอย่างไรก็จะมองอย่างนั้นโดยคิดเอาเองจากประสบการณ์ (Stereo Type) ยกตัวอย่างเช่นทัศนคติของคนผิวขาวที่มีต่อคนผิวดำในอเมริกาที่ยังพบพฤติกรรมแนวคิดเหยียดสีผิว เป็นต้น
6. ภาวะความเป็นผู้นำของวัฒนธรรมข้ามชาติ (Cross Cultural Leadership) ทฤษฎีของคนอเมริกัน จะไม่สามารถนำไปใช้กับคนชาติอื่นได้ทั้งหมด เพราะอเมริกันชน จะมีพื้นฐานที่เป็นประชาธิปไตย อิสระ เสรีภาพโดยเฉพาะเมื่อนำไปเทียบกับประเทศจีน ก็จะเป็นไปในลักษณะที่ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง

การบูรณาการการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม (Intercultural/Cross-cultural learning)

จากความหมายของการเรียนการสอนแบบที่มีการบูรณาการว่าหมายถึง การจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นรูปแบบของการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเกิดความเข้าใจอย่างมีความเชื่อมโยงความรู้ที่เกี่ยวข้องกันในหลายๆ ด้านเข้าด้วยกัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างชัดเจน มีการเชื่อมโยงจากความรู้จากตำราสู่การปฏิบัติจริง และการเรียนรู้วัฒนธรรม หมายถึงการศึกษาถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเพื่อสร้างความเข้าใจกันและกัน (กุลวรา สุวรรณพิมล, 2554)

การบูรณาการการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม อาจดำเนินการในรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ เช่น ที่ศูนย์อารยปัญญา (Cross Cultural or CCC) ภายใต้การกำกับดูแลของคณะศิลปศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์ซึ่งจัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนแต่ละคนควบคู่ไปกับการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป็นหนึ่งช่องทางในการส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของนักศึกษา โดยเฉพาะความสามารถทางด้านภาษา อาทิ ภาษาจีน, ภาษาอังกฤษ, ภาษาญี่ปุ่น และภาษาไทย ควบคู่ไปกับการเรียนรู้วัฒนธรรมอันเป็นรากฐานสำคัญของภาษาต่างๆ ภายในศูนย์จะฝึกฝนและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักศึกษา ผ่านสื่อการ

เรียนรู้ด้วยตนเองและกิจกรรมอันหลากหลาย ภายใต้กรอบแนวคิดของสองทฤษฎีจากนักวิชาการ การศึกษาระดับโลก ที่ศูนย์อารยปัญญา มีการผสมผสานและบูรณาการรูปแบบการดำเนินการภายใน ศูนย์ด้วยทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Styles) ของ David Kolb และ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ของ Howard Gardner โดยทั้งสองทฤษฎีจะสนับสนุนการจัดสรรสื่อ และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักศึกษา อาทิ การเรียนรู้จากการฟัง, การเรียนรู้จากการอ่าน, การเรียนรู้จากการทำกิจกรรมกลุ่ม, การเรียนรู้จาก เพลงและดนตรี หรือการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น

การบูรณาการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมในการเรียนการสอน คือการนำการเรียนรู้ไปเป็นส่วนหนึ่ง ในการเรียนการสอน โดยจัดให้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่าง เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเกิดความเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดภาพที่ชัดเจน ควรจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน ได้มีการเชื่อมโยงความรู้จากตำรา ไปสู่การปฏิบัติจริง (กุลวรา สุวรรณพิมล, 2554)

ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition)

ภาษาเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่มนุษย์ทุกคนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้ ขึ้นอยู่กับความตั้งใจ และการเอาใจใส่ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอของผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ไม่ใช่ ภาษาแม่ก็ยังเป็นการเรียนที่มีความยากสำหรับผู้เรียนที่เริ่มต้นเรียนภาษาที่สอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ แต่การเรียนรู้ภาษาที่สองกลับกลายเป็นเรื่องง่ายสำหรับเด็กทารก สอดคล้อง กับที่ ศรีวิไล พลมณี (2545) กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง หมายถึง กฎเกณฑ์การเรียนรู้ ภาษาที่สองของมนุษย์ การเรียนรู้ภาษาที่สองไม่ได้เกิดขึ้นง่ายตายกับทุกคน เหมือนกับการเรียน ภาษาแรก แม้จะมีเวลาเรียนมากกว่าก็ตาม บางคนอาจจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง มากกว่าคนอื่นๆ ที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน ทั้งนี้ก็เพราะว่ามีปัจจัยหลายๆ อย่าง ที่มีผลต่อการ เรียนภาษาที่สอง เช่น (ศรีวิไล พลมณี, 2545)

1. อายุ ผู้มีอายุน้อยเรียนภาษาไทยได้ดีกว่าผู้มีอายุมาก
2. สถานการณ์ทางการเรียน คือ เด็กจะเรียนเมื่อโตขึ้นและพยายามเรียนในห้องเรียน
3. แรงจูงใจในการศึกษาภาษา เพราะต้องการเป็นส่วนหนึ่งในสังคม เช่น กลุ่มเพื่อน
4. มั่นใจในตนเองสูง เพราะมีความกล้าที่จะใช้ภาษาโดยไม่กลัวผิด จึงเรียนภาษาได้ดี
5. ทักษะที่ดีต่อภาษา คือเห็นประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

อดิสรณ์ ประทุมถิ่น (2554) ได้สรุปว่า การเรียนรู้ภาษาไม่จำเป็นต้องใช้ไวยากรณ์ตามกฎอย่างเคร่งครัดและไม่จำเป็นต้องฝึกฝนจนเบื่อหน่าย การเรียนรู้การใช้ภาษาจำเป็นต้องมีการได้พูดคุยกันด้วยบริบทของภาษาที่ต้องการจะเรียนหรือด้วยวิธีการพูดคุยสื่อสารกันแบบสบายๆ ซึ่งผู้พูดไม่ควรจะกังวลกับรูปแบบมากนัก ดังนั้นวิธีที่ดีที่สุดก็คือ วิธีที่ทำให้การสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจในสถานการณ์ต่างๆ และสื่อสารกันด้วยสิ่งที่คุณเรียนอยากจะทำจริงๆ วิธีนี้จะไม่เป็นการบังคับให้ผู้เรียนต้องพูดให้ได้ แต่เป็นการปล่อยให้ผู้เรียนได้พูด หรือใช้ภาษาเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม ซึ่งจะเห็นว่าการพัฒนาการทางภาษานั้น มาจากการที่เราป้อนข้อมูลที่สามารถสื่อสารและสามารถเข้าใจได้ให้ผู้เรียน ไม่ใช่เป็นการใช้ภาษาที่ถูกบังคับและถูกต้องเท่านั้นในการเรียนรู้ภาษา Krashen (อ้างถึงใน อดิสรณ์ ประทุมถิ่น, 2554) เชื่อว่าการเรียนรู้ภาษามีการเรียนรู้อยู่ 2 รูปแบบ คือการเรียนรู้แบบซึมซับกับการเรียนรู้อย่างใส่ใจ

1. การเรียนรู้แบบซึมซับ เป็นการเรียนรู้โดยวิธีการทางธรรมชาติคล้ายคลึงกับการเรียนรู้ที่เด็กทารกเริ่มเรียนรู้ภาษาแรกโดยไม่ได้ตั้งใจ เนื่องจากได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษานั้นๆ

2. การเรียนรู้อย่างใส่ใจ คล้ายกับการเรียนรู้ภาษาที่สองเพราะเพราะเป็นการเรียนรู้ที่เรียนรู้เพิ่มเข้ามา โดยอาศัยการฝึกฝนจากห้องเรียนหรือมีการสอนแบบจริงจัง ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Krashen ประกอบด้วยสมมุติฐาน 5 ประการดังนี้

1. สมมุติฐานระหว่างการซึมซับกับการเรียนรู้
2. สมมุติฐานด้านการตรวจสอบ
3. สมมุติฐานว่าด้วยลำดับขั้นตอนตามธรรมชาติ
4. สมมุติฐานด้านปัจจัยการนำเข้า
5. สมมุติฐานด้านการปิดกั้นการเรียนรู้

แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง

Samovar & Potter (2001, อ้างถึงใน ภัทพร หิรัญภัทร์) กล่าวถึง การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาที่สองว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในชีวิตมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์ใช้ในการเรียนรู้ ถ่ายทอดตลอดจนแสดงออกซึ่งความคิด ความเชื่อ ทศนคติ รวมถึงความรู้สึกของตนเองอีกด้วย อย่างไรก็ตามการสื่อสารไม่ได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จเสมอไป ปัญหาและความยุ่งยากต่างๆ เกิดขึ้นในการสื่อสารนั้นเป็นผลมาจากภูมิหลังประสบการณ์และการตีความที่แตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลนั่นเอง ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมและการสื่อสารกันอย่างแพร่หลาย เพื่อหาแนวทางที่จะลดความผิดพลาดและความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ตลอดจนเพิ่มความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างของกันและกันในการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ได้เข้าไปมีบทบาทในทุกๆ แง่มุมของการสื่อสารของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็น การดำเนินธุรกิจขององค์กรต่างๆ การสื่อสารมวลชน การเมืองการปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาซึ่งทั้งผู้เรียนและผู้สอนจำเป็นจะต้องสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา Osterloh (1988, อ้างถึงใน ภัทธพร ทิรัญภัทร์) กล่าวว่า ในด้านการจัดการศึกษานั้น การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมีบทบาทเด่นชัดที่สุดในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง เนื่องจากภาษาไม่ได้มีความสำคัญเพียงระบบเสียง คำ หรือโครงสร้างของประโยคที่เป็นระบบเท่านั้น แต่ยังแทรกซึมไปในทุกแห่งและทุกเมื่อที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กัน และเมื่อใดก็ตามที่สมาชิกของวัฒนธรรมหนึ่งเรียนภาษาของวัฒนธรรมอื่น การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมก็จะเข้ามามีบทบาทเสมอ นอกจากนี้ Brow (2001, อ้างถึงใน ภัทธพร ทิรัญภัทร์) ยังได้นำเสนอว่า เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นรูปแบบของพฤติกรรมและกระบวนการที่ฝังรากลึกอยู่ในความคิดของมนุษย์ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนภาษาที่สอง และเนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน การเรียนรู้ภาษาที่สองจึงมีความหมายรวมไปถึง การเรียนรู้วัฒนธรรมที่สองอีกด้วย

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมีบทบาทในทุกๆ แง่มุมของการสื่อสารของมนุษย์ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง เนื่องจากภาษาไม่ได้มีความสำคัญเพียงแค่เรียนรู้ระบบไวยากรณ์ แต่ยังต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอีกด้วย เพราะวัฒนธรรมเป็นกระบวนการที่ฝังรากลึกอยู่ในความคิดของมนุษย์ กล่าวได้ว่าภาษาและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาที่สองจึงต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาควบคู่ไปด้วย

การสอนภาษาที่สอง

อรุณี วิริยะจิตรรา (2532) ได้อธิบายถึงการเรียนการสอนภาษา 2 แบบ คือ แบบที่เน้นกฎเกณฑ์ของภาษาและแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. แนวการสอนภาษาที่เน้นในเรื่องของกฎเกณฑ์ของภาษา

การเรียนการสอนอย่างมีแบบแผนในลักษณะนี้มีอยู่มากมายหลายวิธี ในที่นี้จะขออธิบายวิธีการเรียนที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย 4 แบบเมื่อมีวิธีการเรียนการสอนแบบใหม่เกิดขึ้นจะมีการเลิกใช้การเรียนการสอนแบบเก่าอย่างสิ้นเชิง ในทางตรงกันข้ามยังมีการใช้วิธีการเรียนการสอนทั้งหมดแม้กระทั่งปัจจุบันนี้ วิธีการสอนทั้ง 4 แบบดังกล่าว ได้แก่

- วิธีการสอนแบบแปลและไวยากรณ์
- วิธีการสอนแบบตรง
- วิธีการสอนโดยอาศัยการฟังและพูด
- วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้

2. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จุดประสงค์และเนื้อหาเป็นเพียงจุดเริ่มต้น ถึงแม้ว่าจะสอนอะไรแต่ถ้ากระบวนการเรียนการสอนไม่เอื้อแล้ว ก็ไม่สามารถที่จะสอนให้ผู้เรียนมีสมรรถวิสัยในการสื่อสารได้ จุดสำคัญในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร นอกเหนือจากจุดประสงค์และเนื้อหา ยังมีกระบวนการเรียนการสอนนั้นคือ จะสอนอย่างไรผู้เรียนจึงจะเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ กระบวนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. กิจกรรม
2. เทคนิคการสอน
3. บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน

หากการเรียนการสอนมีกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เอื้อ ประกอบทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีบทบาทที่เหมาะสม การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารก็จะสามารถครอบคลุมเนื้อหาและดำเนินไปจนบรรลุวัตถุประสงค์ปลายทางที่ตั้งไว้ได้

นอกจากนี้ Bull's, William E. (1965) ได้เสนอวิธีการสอนภาษาต่างประเทศตามลำดับช่วงเวลาไว้ดังนี้

1. วิธีการสอนแบบไวยากรณ์ การแปล
2. วิธีสอนแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้
3. วิธีสอนโดยใช้การฟัง
4. วิธีสอนแบบทางตรง
5. วิธีสอนแบบธรรมชาติหรือเพื่อการสื่อสาร
6. วิธีสอนแบบการตอบสนองทางร่างกาย
7. วิธีการสอนแบบเงียบ
8. วิธีการสอนแบบแนะนำ
9. วิธีการสอนแบบการเรียนรู้ภาษาในชุมชน

เช่นเดียวกับ สุมิตรรา อังวิฒนกุล (2540) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สองที่มีการปฏิสัมพันธ์ในการสอนภาษาที่สองมี 3 รูปแบบ คือ

1. ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหา การสร้างหลักสูตรและเนื้อหาในหลักสูตรต้องเหมาะสมกับผู้เรียน
2. ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนต้องสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และความเอาใจใส่ของผู้สอนกับผู้เรียนแต่ละคน
3. ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้สอนต้องวางแผนการใช้กิจกรรมหรือกลยุทธ์การเรียนการสอนล่วงหน้า

การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียงแค่วิธีการเรียนรู้ภาษาที่สอง ความรู้ในภาษาไทยของผู้สอนและความรู้ด้านภาษาของผู้เรียนเท่านั้น แต่หากมีปัจจัยด้านอื่นประกอบอีกหลายด้าน เช่น จิตวิทยาและวิธีการสอน เป็นต้น รวมถึงคุณสมบัติที่ดีของผู้สอนด้วยดังที่ ศรีวิไล พลมณี (2545) กล่าวว่า การสอนภาษาให้ได้ดีนั้นต้องอาศัยความรู้จากหลายๆ แขนงเข้ามาช่วยเป็นต้นว่า จิตวิทยา ภาษาศาสตร์ สังคมมานุษยวิทยา การสื่อสารและเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ (2549) ที่ได้กล่าวถึงคุณสมบัติที่ดีของผู้ที่จะสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมี 5 ประการดังนี้

1. เข้าใจจิตวิทยาการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. รู้วิธีและเทคนิคที่ดีในการสอนภาษาต่างประเทศ
3. เข้าใจลำดับเนื้อหาของแบบเรียนและรู้วิธีการสร้างเสริมแบบเรียนให้น่าสนใจ
4. รู้และเข้าใจภาษาไทยในระดับต่างๆ ดี
5. รู้และสื่อสารในภาษาของผู้เรียนหรือภาษาอังกฤษได้

นอกจากนี้ ซิติ อาเซียท์ และกาญจนา ปิติ อับดุลลาห์ (2544,) แนะนำวิธีการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศไว้ดังนี้

1. อาจารย์ที่สอนควรเรียนรู้ภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่งของนักศึกษา เพื่อจะรู้และเข้าใจถึงปัญหาการเรียนและจะหาวิธีการแก้ไขปัญหาได้ง่ายขึ้น
2. อาจารย์ที่มีพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ จะช่วยให้การเรียนการสอนภาษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยการนำความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาไทยให้คนต่างชาติ
3. การจัดทำบทเรียนควรเป็นในรูปแบบ Student Oriented เพื่อให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์และเอาไปใช้ได้มากที่สุด
4. อาจารย์ที่สอนควรให้ความสำคัญกับการใช้พจนานุกรมในการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ักศึกษาต่างชาติ เพราะจะช่วยให้ักศึกษาสามารถเรียนด้วยตนเองและเรียนได้มากขึ้นในเวลาจำกัด

การเรียนการสอนภาษาไทยในต่างประเทศ

ความนิยมและความต้องการเรียนภาษาไทยเริ่มขึ้นเพียงบางจุดเล็กๆ ในบางประเทศของโลก และสอนกับเพียงจำนวนสิบ ยี่สิบคนก่อน เช่น ในประเทศจีน เกาหลี ญี่ปุ่น อเมริกา ออสเตรเลีย ด้วยเหตุผลที่มหาวิทยาลัยที่เปิดสอนนั้นมีนโยบายในการผลิตบุคลากรที่จะต้องเกี่ยวข้องกับประเทศไทยและคนไทยไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม การเมือง เศรษฐศาสตร์หรือวิถีชีวิตและวัฒนธรรมโดยเล็งเห็นความต้องการของประเทศตนในด้านเหล่านี้ แม้จะมีปริมาณความต้องการไม่สูงมากแต่จำก็เป็นความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ส่วนใหญ่ยังเป็นวิชาเลือกหรือวิชาเลือกบังคับในหมวดหนึ่งของกลุ่มวิชา ในหลักสูตรใหม่ เช่น หลักสูตร ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (ศรีวิไล พลมณี, 2545)

ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ทั่วโลกได้เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยและไทยศึกษาเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จากการสำรวจของกระทรวงการต่างประเทศมีสถานอุดมศึกษาทั่วโลกเปิดสอนหลักสูตรภาษาไทยหรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย เช่น หลักสูตรเอเชียศึกษาหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษารวมประมาณ 114 สถาบัน ในทวีปเอเชีย ยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย เชื่อว่าจำนวนสถาบันที่เปิดสอนภาษาไทยจะเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ยังไม่รวมศูนย์สอนภาษาและโรงเรียนสอนภาษาที่จัดสอนในเชิงธุรกิจ ซึ่งนับว่ามีการเติบโตพอสมควร ทั้งนี้ น่าจะมีสาเหตุมาจากความเป็นไทยที่น่าสนใจเช่น เป็นประเทศที่มีภูมิประเทศ ภูมิอากาศดี มีทิวทัศน์สวยงามหลายหลายลักษณะ รวมไปถึงความเลื่องชื่อของอาหารไทยมวลไทยและน้ำใจจริงของคนไทย (ศรีวิไล พลมณี, 2545)

จากเอกสารที่เสนอ ณ ที่ประชุมสัมมนาในระดับภูมิภาคว่าด้วยการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา วันที่ 20 – 21 กันยายน 2544 ณ โรงแรมฟอร์จูน กรุงเทพมหานคร ของศรีวิไล พลมณี (2545) เรื่องของการสอนภาษาไทยในต่างประเทศ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางโจว

มหาวิทยาลัยที่ Huang Jin Yan สอนอยู่นี้ชื่อว่ามหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางโจว เริ่มเปิดสอนภาษาไทยตั้งแต่ ค.ศ. 1970 นักศึกษาที่ได้รับคัดเลือกเข้ามาเรียนมีทั้งหมด 15 คน อาจารย์ 4 คน เป็นคนจีนที่เกิดในประเทศไทยแต่ได้เดินทางกลับประเทศจีน เมื่ออายุประมาณ 15-20 ปีและเรียนหนังสือต่อจนจบมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยในประเทศจีนเริ่มมีการเปิดสอนภาษาไทยในทศวรรษที่ 50 คนจีนที่กลับมาจากประเทศไทยเหล่านี้ก็จะกลายเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยที่สำคัญตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศจีน ปัจจุบันมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนภาษาไทยซึ่งเป็นวิชาเอกหลักสูตร 4 ปี ได้แก่มหาวิทยาลัยปักกิ่งมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่งมหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางโจว สถาบันชนชาติส่วนน้อยกวางสี และสถาบันชนชาติส่วนน้อยยูนนานมีนักศึกษาทั้งหมดประมาณ 300 กว่าคน ส่วนที่เรียนจบไปและใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพนั้นนับเป็นพันคน

มหาวิทยาลัยภาษาต่างๆ ประเทศกวางโจวเปิดรับนักศึกษาจากทั่วประเทศจีน จากสถิติ นักศึกษา ภาษาไทยของมหาวิทยาลัยที่เรียนจบไปแล้วและกำลังเรียนอยู่นั้นมาจากมณฑลต่างๆ 10 กว่ามณฑลของประเทศจีน ได้แก่ กวางตุ้ง ไท่หลำ ฟูเจี้ยน กวางสี ยูนนาน เหอหนาน เจ้อเจียง เสฉวน หูหนาน มงโกเลียใน เจียงซี กุ้ยโจว อานฮุย เจียงซู ฯลฯ แต่ละมณฑลมีภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาประจำและสำเนียงในการพูดภาษาจีนกลางก็แตกต่างกันไป สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อ การอ่านออกเสียงภาษาไทย เท่าที่สังเกต นักศึกษาที่มาจากมณฑลที่อยู่ตอนเหนือของประเทศจีน จะมีปัญหาในเรื่องการออกเสียงตัวสะกด เสียงวรรณยุกต์ และสำเนียงในการพูดมากกว่านักศึกษาที่มาจากทางใต้ของประเทศจีน อย่างไรก็ตาม เรื่องการอ่านออกเสียงก็ยังคงเป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาบางคนไม่ว่ามาจากทางเหนือหรือทางใต้

นายกรัฐมนตรี โจเอ็นไท กล่าวไว้ว่า ไม่ว่าประเทศใหญ่หรือประเทศเล็ก มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เมื่อมีกิจการทางการทูตต้องใช้ภาษาของเขา ซึ่งเป็นการเคารพต่อประเทศเหล่านั้น ตามคำสั่งของทนายโจว เมื่อทศวรรษที่ 60 เป็นต้นมา สถาบันภาษาต่างประเทศปักกิ่ง สถาบันภาษาต่างประเทศกวางโจว และสถาบันชนชาติส่วนน้อยกวางสี ได้ก่อตั้งสาขาวิชาภาษาไทยขึ้นและ เป็นคณะภาษาไทยตามลำดับ

มหาวิทยาลัยปักกิ่ง

หลังจากสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนโดยเฉพาะ หลังจากประเทศจีนดำเนินนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจและเปิดประตูประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีส่วนช่วยในการพัฒนาวิชาภาษาไทยในทศวรรษที่ 90 สถาบันชนชาติส่วนน้อยยูนนานเปิดสอนวิชาภาษาไทยและใน ค.ศ. 2000 สถาบันภาษาต่างประเทศเซี่ยงไฮ้ ได้ประกาศจัดตั้งสาขาวิชาภาษาไทยขึ้น ปัจจุบันมหาวิทยาลัยในประเทศจีนที่มีสาขาวิชาภาษาไทย มี 8 แห่ง ในปี ค.ศ. 1999 ภาควิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยปักกิ่ง เปิดรับนักศึกษาปริญญาโท ซึ่งเป็นการเริ่มต้นประวัติการฝึกอบรมผลิตนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาภาษาไทยในประเทศจีน ในปีค.ศ. 1996 มหาวิทยาลัยปักกิ่งได้ก่อตั้งสถาบันไทยศึกษา มหาวิทยาลัยปักกิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยปักกิ่งเปิดสอนภาษาต่างประเทศภาษาต่างๆ รวมแล้ว 27 ภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเกาหลี ภาษาพม่า ภาษาฟิลิปปินส์ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาบาลี สันสกฤต เป็นต้น และรัฐบาลจีนให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้น้อย เมื่อปี ค.ศ. 2001 กระทรวงศึกษาธิการจีนได้จัดตั้งศูนย์อบรมผลิตบุคลากรภาษาต่างประเทศที่ใช้กันน้อยขึ้นใน มหาวิทยาลัยปักกิ่ง อันนี้มีส่วนช่วยพัฒนาภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่ใช้น้อยในมหาวิทยาลัยปักกิ่งและประเทศจีนด้วย

มหาวิทยาลัยฮันกุก ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ภาควิชาภาษาไทยได้เริ่มเปิดสอนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกในปี ค.ศ. 1966 (พ.ศ. 2509) คือหลังจากจัดตั้งมหาวิทยาลัยฮันกุกได้ 12 ปี และเป็นภาควิชาที่จัดตั้งขึ้นมาเป็นลำดับที่ 12 รับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยรุ่นแรก 20 คน มีศาสตราจารย์ซาง ซอง แซ เป็นอาจารย์ประจำแต่ผู้เดียว และทำหน้าที่เป็นหัวหน้าภาค และเป็นคณวาทศาสตร์ สร้างตำรา ตลอดจนบริหารการสอนตลอดมา

ในขณะเดียวกันก็พยายามพัฒนาการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมไทยให้กว้างขวางออกไปตามลำดับ มีการติดต่อขอความร่วมมือและแลกเปลี่ยนทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาในเมืองไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจุบันมีอาจารย์ประจำชาวเกาหลี 5 ท่าน ชาวไทย 2 ท่านอาจารย์พิเศษชาวเกาหลี 6 ท่าน ชาวไทย 2 ท่าน รวมทั้งหมดมีอยู่ 15 ท่านด้วยกัน

ส่วนอาจารย์คนไทยที่เคยไปปฏิบัติการสอนอยู่ในภาควิชาภาษาไทยช่วงเวลา 35 ปี ที่ผ่านมา มีทั้งหมด 33 ท่านด้วยกัน คือ อาจารย์ประจำ 4 ท่าน อาจารย์แลกเปลี่ยน 20 ท่าน อาจารย์พิเศษ 9 ท่าน

ประเทศมาเลเซีย

วิชาภาษาไทยมีสอนที่มหาวิทยาลัยมาลายามานานกว่า 20 ปี แล้ว วิชาภาษาไทยเป็นวิชาเลือกที่บังคับวิชาหนึ่งของภาษาต่างๆ ในภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับนักศึกษาของคณะอักษรศาสตร์นอกจากนี้วิชาภาษาไทย ก็เป็นภาษาเลือกสำหรับนักศึกษาของคณะภาษาศาสตร์และคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัยมาลายา หน่วยกิต สำหรับคณะอักษรศาสตร์จะเป็น 36 หน่วยกิตและ 2 หน่วยกิต สำหรับเป็นวิชาเลือกทั่วไป

ปกตินักศึกษาจะต้องเรียนอย่างน้อย 1 ปี แต่ถ้าเลือกวิชาเอกตะวันออกเฉียงใต้นักศึกษาก็มีโอกาสเรียนภาษาไทย ถึง 3 ปี

หลักสูตรในการเรียนจะเรียนทุกทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน การสอบจะแบ่งเป็นสอบพูด 30 % งานที่มอบให้ทำ 20% และสอบข้อเขียน 50% หรือ 20% - 30 % - 50 % (สำหรับวิชาเลือกทั่วไป)

การเผยแพร่วัฒนธรรมไทยจากการศึกษาจะออกมาในรูปของการใช้บทเรียนที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับความเชื่อถือ ประเพณีวัฒนธรรมไทย อย่างเช่น ครอบครัวไทย ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง เป็นต้น นอกจากนี้บางครั้งจะมีการจัดสัมมนาที่เคยจัดก็คือให้หัวข้อ “culture and Civilisation of Thailand” ให้นักศึกษาเข้าฟัง

นักศึกษาที่มาลงทะเบียนเรียนส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่นที่ไม่มีพื้นฐานภาษาไทยมาก่อน แต่ก็จะมีนักศึกษาที่เป็นบุตรเกิดในหมู่บ้านคนไทย ในประเทศมาเลเซียทางภาคเหนือ เช่น เคตาพท์กะลันตัน ปะลิส นักศึกษากลุ่มนี้จะสามารถพูดได้ บางครั้งก็อ่านได้บ้างแต่การออกเสียงวรรณยุกต์ อาจจะเพี้ยนไปบ้างและจะสะกดไม่ถูกต้อง

ประเทศออสเตรเลีย

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างเป็นระบบในออสเตรเลียเริ่มขึ้นที่สถาบันสอนภาษาพอยต์คูก (Point Cook) ในรัฐวิกตอเรีย ซึ่งเป็นหน่วยของกระทรวงกลาโหมมาก่อน ในช่วงต้นทศวรรษ 1960 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางการทหารเป็นสำคัญการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นไปตามหลักสูตรที่กระทรวงกลาโหมของออสเตรเลียกำหนดขึ้น เพื่อฝึกอบรมบุคลากรของกระทรวงฯ ให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญ ในด้านการใช้ภาษาไทยอย่างชัดเจนและถูกต้อง นอกจากนี้ภาษาไทยแล้วผู้เรียน ยังมีความจำเป็นต้องเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับการทหารและเรื่องราวอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องการทหาร ระเบียบวินัย ค่านิยม และธรรมเนียมปฏิบัติของการทหารไทยทุกเหล่าทัพอีกด้วย ลักษณะการจัดการเรียนการสอนของสถาบันนี้ จะค่อนข้างเข้มงวดกว่าสถานศึกษาในระบบโดยทั่วไป แต่ก็ค่อนข้างประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวด้วยดีจนถึงปัจจุบันนี้

ต่อมาในปี พ.ศ. 2518 จึงมีการเปิดสอนภาษาไทยระดับปริญญาขึ้นเป็นครั้งแรกที่คณะเอเชียศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย ทั้งนี้สืบเนื่องจากมีนักศึกษาไทยได้รับทุนการศึกษาภายใต้แผนการโคลัมโบ เพื่อมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลียเป็นจำนวนมาก ประเทศไทยจึงควรกระทำกิจกรรมทางการศึกษาบางอย่างเพื่อเป็นการตอบแทนประเทศออสเตรเลีย การเปิดสอนวิชาภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย จึงเป็นการตอบแทนที่สร้างสรรค์รูปแบบหนึ่ง ในกรณีนี้แผนการโคลัมโบและมหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลียร่วมกันให้การสนับสนุนในการเชิญอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยแห่งศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิพุธ โสภวงศ์ มาเป็นผู้สอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลียเป็นเวลา 4 ปี อย่างไรก็ตามแม้ว่าการเปิดสอนภาษาไทยในช่วงแรกนี้ยังมีนักศึกษาจำนวนไม่มากนัก แต่ก็ถือได้ว่าผู้สอนประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ชาวออสเตรเลียเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้แม้ว่าผู้สอนได้เดินทางกลับประเทศไทยหลังจากปฏิบัติภารกิจเสร็จสิ้นลงแล้ว แต่ทางฝ่ายผู้บริหารของมหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลียก็ยังคงเห็นควรให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่คณะเอเชียศึกษาต่อไป

ขณะเดียวกันในปี พ.ศ. 2521 รัฐบาลออสเตรเลียก็เริ่มให้งบประมาณเสริมเป็นรายปี แก่มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย เพื่อสนับสนุนการสอนภาษาเอเชียที่มีผู้ต้องการเรียนน้อย และได้มีการจัดสรรงบประมาณบางส่วนให้แก่ห้องสมุดเพื่อจัดซื้อหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษานั้นๆ ซึ่งห้องสมุดยังไม่เคยมีเพื่อประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาการเรียนการสอนภาษานั้นๆ ต่อไปด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลียจึงสามารถเปิดสอนภาษาที่มีผู้ต้องการเรียนน้อยจำนวนหลายภาษาได้ ซึ่งได้แก่ภาษาไทย ภาษาฮินดี-ฮูร์ดู ภาษาสันสกฤต ภาษาชวา ภาษาเปอร์เซียและต่อมาจึงได้เปิดการสอนภาษาเวียดนาม ภาษาอาราบิกและภาษาเกาหลีอีกด้วย

ในปี พ.ศ. 2521-2532 มหาวิทยาลัยฯ มีงบประมาณเพื่อว่าจ้างอาจารย์ประจำ จำนวน 2 คน เพื่อทำหน้าที่สอนภาษาไทย ทำการวิจัย รวมทั้งทำหน้าที่ในการเป็นผู้บริหารในด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย และรับผิดชอบงานบริหารบางอย่างของคุณะฯ และมหาวิทยาลัยฯ ในช่วงนี้มีนักศึกษาที่จบการศึกษาภาษาไทยในระดับสูงประมาณ 50 คน (ศรีวิไล พลมณี, 2545)

ตอนที่ 7 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

ความหมายของรูปแบบ

Good (1973, อ้างถึงใน ศรีมณเฑาะ เกษสาคร 2554) ได้ให้ความหมายรูปแบบ หมายถึงรูปแบบ 4 ประการดังนี้

5. รูปแบบหมายถึง แบบอย่างของสิ่งหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ
6. รูปแบบ หมายถึง ตัวอย่างทำให้เกิดการเลียนแบบ
7. รูปแบบ หมายถึง แผนภูมิที่ใช้เป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้เป็นหลักการหรือแนวคิด
8. รูปแบบ หมายถึง ชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน หรือเป็นองค์ประกอบที่สามารถรวมตัวกันและเขียนเป็นหลักการ

Keeves (1988) ได้อธิบายคำว่า รูปแบบ (model) และทฤษฎี (theory) เป็นสิ่งที่ไม่เหมือนกัน โดยได้อธิบายว่า เมื่อต้องการทดสอบสถานการณ์ที่เป็นปัญหาจะมีการตั้งสมมติฐานขึ้นเพื่อแก้ปัญหา สมมติฐานนี้อาจจะพัฒนาจากการหยั่งรู้จากการศึกษาก่อนหน้านี้ หรือจากการพิจารณาเชิงทฤษฎีและถ้าสมมติฐานนี้มีความคงที่ และสามารถแผ่ขยายออกไปได้จะนำไปสู่การเป็นทฤษฎี

ทิสนา แคมมณี (2550) ได้ให้ความหมายรูปแบบ หมายถึงรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรมซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น คำอธิบายเป็นแผนผังไดอะแกรมหรือแผนภาพเพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ

กล่าวโดยสรุป รูปแบบ หมายถึง โครงสร้างของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่สามารถนำมาให้เป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ โดยรูปแบบอาจเป็นแผนภูมิที่ใช้เป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใช้เป็นหลักการหรือแนวคิดเป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันหรือเป็นองค์ประกอบที่สามารถรวมตัวกันและเขียนเป็นหลักการ

ประเภทของรูปแบบ

Keeves (1988) ได้รวบรวมประเภทของรูปแบบที่ใช้ในทางการศึกษาและทางสังคมศาสตร์ไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกในลักษณะของการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ อย่างน้อยสองสิ่งขึ้นไปในลักษณะรูปธรรมเพื่อใช้อธิบายสร้างความเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านวิทยาศาสตร์กายภาพสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์

2. รูปแบบเชิงภาษา (Schematic Model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกผ่านทางภาษาด้วยการพูดและการเขียนเพื่อใช้อธิบายโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์ต่าง ๆ รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านศึกษาศาสตร์

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematic Model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงออกผ่านทางสมการ หรือสูตรทางคณิตศาสตร์ เพื่อเป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ส่วนมากจะเกิดขึ้นหลังจากได้รูปแบบเชิงภาษาแล้ว รูปแบบลักษณะนี้นิยมใช้ในด้านจิตวิทยาและทางการศึกษา

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบความคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลระหว่างตัวแปรต่างๆ ของสถานการณ์หรือปัญหาใดๆ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์วิถีเส้นทางจะช่วยให้เข้าใจและสามารถศึกษารูปแบบเชิงภาษาที่มีตัวแปรสลับซับซ้อน รูปแบบลักษณะนี้นิยมใช้ในการศึกษา

นอกจากนี้ Joyce & Weil (1986, อ้างถึงใน สมาน อัครภูมิ) ได้แบ่งประเภทของรูปแบบตามแนวคิดพื้นฐานในการนำเสนอรูปแบบในการบรรยายและอธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ เป็นหลัก โดยแบ่งรูปแบบการสอนไว้ 4 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบที่ยึดถือหลักความสามารถในกระบวนการประมวลข้อมูลของผู้เรียนและแนวทางในการปรับปรุงวิธีการจัดเก็บข้อมูลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นรูปแบบที่ให้ความสำคัญกับปัจเจกบุคคลและการพัฒนาบุคคลเฉพาะราย โดยมุ่งเน้นกระบวนการที่แต่ละบุคคลจัดระบบและปฏิบัติต่อสรรพสิ่งทั้งหลาย
3. เป็นรูปแบบที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและบุคคลต่อสังคม
4. เป็นกลุ่มของรูปแบบการสอนที่ใช้องค์ความรู้ด้านพฤติกรรมศาสตร์เป็นหลักในการพัฒนารูปแบบ จุดเน้นที่สำคัญ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตได้ของผู้เรียนมากกว่าการพัฒนาโครงสร้างทางจิตวิทยาและพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้

องค์ประกอบของรูปแบบ

Keeves (1988) ได้กล่าวถึงรูปแบบโดยทั่วไปควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ผลที่ตามมาซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้
2. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ(Causal Relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์เรื่องนั้นได้
3. รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้
4. รูปแบบควรจะประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Relationships) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative Relationships)

คุณลักษณะที่ดีของรูปแบบ

รูปแบบเป็นสิ่งที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อบรรยายลักษณะที่สำคัญของปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เปรียบเสมือนกับเป็นสิ่งที่ผู้สนใจทำการศึกษาในเรื่องนั้น ๆ ได้เข้าใจเบื้องต้นและนำไปสู่การศึกษาในเชิงลึกต่อไป ดังนั้นคุณลักษณะที่ดีของรูปแบบจึงควรมีลักษณะดังที่ ทาคาโอะ มียากาวะ (2529) กล่าวว่า

1. รูปแบบความประกอบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปรมากกว่าเน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบรวม ๆ
2. รูปแบบควรนำไปสู่การพยากรณ์ผลที่ตามมา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อทดสอบรูปแบบแล้วปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์รูปแบบนั้นต้องถูกยกเลิกไป

3. รูปแบบควรอธิบายโครงสร้างแนวความคิดใหม่หรือความสัมพันธ์ของเรื่อง que ศึกษาได้อย่างชัดเจน
4. รูปแบบควรนำไปสู่การสร้างแนวความคิดใหม่หรือความสัมพันธ์ของเรื่อง que ศึกษาได้
5. รูปแบบในเรื่องใดจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับกรอบของทฤษฎีในเรื่องนั้นๆ

การสร้างรูปแบบ

Meanson, Albert and Khedourri (1985, อ้างถึงใน กนิษฐา นาวารัตน์) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างรูปแบบไว้ 5 ขั้นตอน สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

5. ขั้นรวบรวมปัญหา เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง
 6. ขั้นพัฒนารูปแบบ ดำเนินการหลังจากการรวบรวมปัญหา การสร้างรูปแบบต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของการสร้าง และต้องรู้ถึงลักษณะเฉพาะที่ต้องการของผลผลิต ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น และควรคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการสร้างและความสนใจของผู้ใช้ด้วย ดังนั้นจึงควรมีการให้คำจำกัดความสภาพการณ์ การสุ่มตัวอย่างและทำตามหลักวิชาการอย่างเคร่งครัด โดยมีการทดสอบรูปแบบ เมื่อสร้างรูปแบบเสร็จแล้ว ควรทดสอบโดยพิจารณาถึง
 - มีความตรงตามสถานการณ์จริง รูปแบบที่สร้างหากมีความใกล้เคียงกับความจริงจะดีมาก เพราะจะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น ไม่ยุ่งยากต่อการนำไปใช้และควรพิจารณาถึงความสำเร็จของการแก้ปัญหา
 - มีการนำไปทดลองใช้เพื่อเปรียบเทียบผลว่า การนำไปใช้ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานอย่างไร การทดลองใช้มี 2 ลักษณะคือ ทดลองย้อนหลัง โดยใช้กับข้อมูลในอดีตและการทดลองใช้ปฏิบัติจริงในปัจจุบัน
 7. ขั้นการนำไปใช้ เมื่อผ่านการทดสอบแล้ว ควรสามารถที่จะนำไปใช้ในเกิดความสำเร็จ เพราะไม่มีรูปแบบใดที่เรียกว่า สำเร็จสมบูรณ์จนกว่าจะได้รับความสนใจและนำไปใช้
 8. ขั้นการพัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัย แม้ว่าจะมีการนำรูปแบบไปใช้อย่างประสบความสำเร็จ แต่ก็ควรมีการพัฒนาปรับปรุง ประยุกต์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ขององค์กร และสถานการณ์ที่มากระทบจากภายนอกและภายในองค์กรด้วย
- โดยสรุปการสร้างรูปแบบไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัว โดยทั่วไปเริ่มจากการศึกษาเรื่องการสร้างรูปแบบให้ชัดเจน หาสมมติฐานและหลักการของรูปแบบที่ต้องการพัฒนา แล้วสร้างรูปแบบตามที่กำหนดขึ้น จากนั้นจึงนำรูปแบบที่สร้างไปตรวจสอบหาคุณภาพของรูปแบบว่าสามารถนำไปใช้ได้ผลจริงหรือไม่ต่อไป

การประเมินรูปแบบ

การประเมินรูปแบบหรือการทดสอบรูปแบบก็มีความสำคัญยิ่งเพราะเป็นการตรวจสอบรูปแบบนั้นๆ ว่ามีคุณภาพประสิทธิผล เพียงตรง เชื่อถือได้เพียงใดโดยปกติแล้วการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มักจะประเมินรูปแบบด้วยวิธีการทางสถิติผลของการประเมินรูปแบบจะนำไปสู่การยอมรับหรือปฏิเสธรูปแบบนั้นๆ และนำไปสู่การสร้างทฤษฎีใหม่ต่อไป

Eisner (1976) ได้เสนอแนวคิดในการประเมินรูปแบบโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีวิธีการแตกต่างจากการดำเนินการเชิงวิทยาศาสตร์หรือเชิงปริมาณเนื่องจากการศึกษาในบางเรื่องต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าตัวเลขที่นำมาพิจารณาสรุปดังนั้นจึงได้เสนอแนวทางการประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ดังนี้

1. การประเมินโดยแนวทางนี้จะเน้นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่ถูกนำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานปัจจัยต่างๆ ในการพิจารณาเข้าด้วยกันตามวิจรรย์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของสิ่งที่จะทำการประเมิน

2. รูปแบบการประเมินที่เป็นความเฉพาะทางในเรื่องที่จะประเมินโดยที่พัฒนามาจากแบบการวิจารณ์งานศิลปะ ที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมากเป็นผู้วินิจฉัย แนวคิดนี้ได้นำมาประยุกต์ในวงการอุดมศึกษาซึ่งนิยมนำรูปแบบนี้มาใช้ในเรื่องที่ต้องการความลึกซึ้งและความเชี่ยวชาญเฉพาะทางสูง

3. รูปแบบที่ใช้ตัวบุคคลคือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมินโดยให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เที่ยงธรรมและมีคุณพินิจที่ดีมาตรฐานและเกณฑ์มาจากประสบการณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ

4. เป็นรูปแบบที่ยอมที่มีความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามความต้องการและความถนัดของแต่ละคน ตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญ การบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการ การเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูลและวิธีการนำเสนอ

แต่อย่างไรก็ตามการประเมินรูปแบบนั้นต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ แต่โดยปกติแล้วในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์จะทำการประเมินรูปแบบด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิธีการเชิงปริมาณซึ่งต้องคำนึงถึงความถูกต้องและความเชื่อมั่นของข้อมูลตัวเลข มิฉะนั้นอาจเกิดผลเสียมากกว่าผลดี ส่วนบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนก็อาจประเมินโดยแนวทางที่เน้นการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง

ตอนที่ 8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

นวลสมร เพื่อนปฐม (2541) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาวัฒนธรรมและการศึกษาความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาด้านวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเอกสารและบุคคลที่เกี่ยวข้องศึกษาอิทธิพลของอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในต่างประเทศและประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษประชากรที่ศึกษาคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครปฐม ในปีการศึกษา 2540 ซึ่งมีจำนวน 26 โรงเรียน รวมจำนวนครูทั้งสิ้น 210 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความรู้ทางวัฒนธรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในจังหวัดนครปฐมอยู่ในระดับปานกลาง อายุมีอิทธิพลต่อความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษ ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อความรู้ด้านวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ในต่างประเทศไม่มีอิทธิพลต่อความรู้ด้านวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษและประสบการณ์ในการสอนมีอิทธิพลต่อความรู้ด้านวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษ

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545) ทำวิจัยเรื่อง “สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย มีจุดประสงค์ 4 ข้อ คือ สสำรวจสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศของสถานศึกษาต่างๆ ในประเทศไทย สสำรวจความคิดเห็นของชาวต่างประเทศที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทย ศึกษาประเด็นเนื้อหาที่ใช้สอนภาษาไทย และแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดทำหลักสูตรและเตรียมการเปิดสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในระบบทางไกล การวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องนี้ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการวิเคราะห์เอกสาร จำนวนผู้ที่ให้สัมภาษณ์มี 69 คน เป็นผู้สอน 15 คน ผู้บริหารโครงการ 15 คน ผู้เรียนชาวต่างประเทศในชั้นเรียน 18 คน ผู้เรียนด้วยตนเอง 20 คน และการวิเคราะห์หนังสือ 32 ชื่อ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทยสอนในระบบชั้นเรียน การสอนแบบทางไกลมีน้อย หลักสูตรที่เปิดสอนในชั้นเรียนมี 5 แบบ แต่ที่เปิดประจำเป็นหลักสูตร

ระยะสั้นหรือหลักสูตรเร่งรัด จุดประสงค์ให้ผู้เรียนสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในระดับต้นแบ่งการสอนเป็น 2 แบบ ครูเป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินกิจกรรม จัดหาสื่อและทดสอบผลการศึกษา การวัดผลมี 3 ขั้นตอน แต่ส่วนใหญ่วัดผลระหว่างการเรียน ส่วนการสอนทางไกลซึ่งผู้เรียนเรียนด้วยตนเองผ่านสื่อต่างๆ แบ่งการสอนเป็นระดับต้น กลางและสูง หนังสือระดับต้นเน้นการฟังการพูด แต่ระดับกลางและสูงเน้นการอ่านและการเขียน ผู้เรียนใช้หนังสือและเทปเสียงเป็นสื่อหลัก ผู้เรียนวัดผลการเรียนจากการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ความเห็นของผู้เรียนในชั้นเรียน ต้องการให้ครูใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับการฟัง การพูด การสอนภาษาเพื่ออาชีพสำหรับการอ่านและการเขียน และให้เพิ่มความรู้ด้านวัฒนธรรมไทยให้มากขึ้น เพิ่มกิจกรรมทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน จัดสื่อคอมพิวเตอร์และเพื่อนทางภาษา เนื้อหาที่สอนควรปรับปรุงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน ผู้เรียนด้วยตนเองต้องการให้เสนอแนะสื่ออื่นๆ ไว้ในหนังสือ จัดทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบทดสอบมาตรฐาน เนื้อหาควรเพิ่มการฝึกเรื่องวรรณยุกต์และคำอธิบายเกี่ยวกับประเทศไทย ด้านประเด็นเนื้อหาที่สอนพบว่า สอดคล้องกันทั้งการเรียนในชั้นเรียนและการเรียนด้วยตนเอง ระดับต้นสอนการฟังการพูดในชีวิตประจำวัน ระดับกลางและสูงจะเพิ่มศัพท์และสถานการณ์ที่ต่างออกไป การอ่านการเขียนระดับต้นเริ่มจากตัวอักษร คำ ประโยค ข้อความสั้นๆ ย่อหน้า และการแปล การสอนระดับกลางและระดับสูง เนื้อหาจะยาวและยาวมากขึ้น ส่วนไวยากรณ์จะแทรกอยู่ในทุกระดับ แนวทางการเปิดสอนในระบบทางไกล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชควรจัดทำหลักสูตรขึ้นเอง กลุ่มเป้าหมายแรกคือ ชาวต่างประเทศในประเทศไทย โดยเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรและสอนผ่านสื่อเพื่อบริการสังคม ก่อนเปิดสอนควรเตรียมพร้อมทุกด้านโดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออื่นๆ และต้องจัดทำให้เสร็จสมบูรณ์ นอกจากนี้ควรจัดทำแบบทดสอบมาตรฐานและให้ผู้เรียนมาเข้าค่ายภาษาไทยในแต่ละชุดวิชา

กุลวรา สุวรรณพิมล (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ASEAN: การบูรณาการการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรการท่องเที่ยวในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษาประเทศฟิลิปปินส์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานการณ์หลักสูตรการท่องเที่ยวและ/หรือการโรงแรมในประเทศฟิลิปปินส์ 2) ศึกษาจุดอ่อนและจุดแข็งของหลักสูตรการท่องเที่ยวในมหาวิทยาลัยของประเทศฟิลิปปินส์ 3) หาแนวทางการบูรณาการการศึกษาวัฒนธรรมข้ามชาติไว้ในหลักสูตรการท่องเที่ยวและ/หรือการโรงแรมของประเทศฟิลิปปินส์ และ 4) หาแนวทางการสร้างความร่วมมือกับ

สถาบันการศึกษาในประเทศฟิลิปปินส์ในกาสร้างความสำเร็จอันดี โดยการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิเพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การจัดการศึกษาด้านการท่องเที่ยวของฟิลิปปินส์ จัดการประชุมกลุ่มย่อยอาจารย์ด้านการท่องเที่ยว และสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรการท่องเที่ยว นักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรการท่องเที่ยว ณ ประเทศฟิลิปปินส์ ผลการวิจัยพบว่า ประเทศฟิลิปปินส์มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรด้านการท่องเที่ยวในระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี ด้วยหลักสูตรมาตรฐานของคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นหลัก ซึ่งยังไม่มีรายวิชาที่เน้นการศึกษาวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศอาเซียน การจัดการเรียนการสอนใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี จึงเป็นจุดเด่นของฟิลิปปินส์ แนวทางการบูรณาการการศึกษาวัฒนธรรมข้ามชาติในหลักสูตรคือ สอดแทรกในรายวิชาที่มีอยู่เดิม หรือปรับปรุงหลักสูตรโดยการเพิ่มรายวิชาใหม่ ส่วนการสร้างความร่วมมือของสถาบันการศึกษาในกลุ่มอาเซียน ได้แก่ การแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ ด้านการศึกษาเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม, จัดโปรแกรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยสามารถโอนหน่วยกิตการเรียนตามโปรแกรมการแลกเปลี่ยนได้ด้วย, การแลกเปลี่ยนเพื่อเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมโดยการไปเรียนรู้ยังประเทศเจ้าของวัฒนธรรม และการทำข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินการด้านวิชาการ

งานวิจัยต่างประเทศ

Harshbarger (1988) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความรู้ทางสังคมกับการเรียนรู้ทางภาษาที่สอง” โดยผู้วิจัยได้ศึกษารวณคดีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการสื่อสารซึ่งได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้ทางภาษาศาสตร์สังคม การใช้ภาษาไทยตามหน้าที่และวาทศิลป์ในการใช้ภาษา ผู้วิจัยนำเสนอแบบสอบถามความรู้ทางสังคมไปทดสอบกับนักเรียนญี่ปุ่นที่เริ่มเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษในประเทศสหรัฐอเมริกาแบบเข้ม จำนวน 48 คน แล้วนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความชำนาญทางภาษาอังกฤษมาตรฐาน เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยตั้งสมมติฐานว่าความรู้ทางสังคมจะสัมพันธ์กับความชำนาญทางภาษาอย่างมีนัยสำคัญ ผลปรากฏว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ความรู้ทางสังคมสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองอย่างไม่มีนัยสำคัญ นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสนับสนุนความคิดที่ว่า ความสามารถในการสื่อสารเป็นการรวมความสามารถทั้งด้านคำพูดและที่ไม่ใช่คำพูด และทัศนคติซึ่งแสดงให้เห็นได้ในภาษาที่สองและ

โปรแกรมการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเห็นได้ว่า ลักษณะภาษาที่ผู้พูดใช้มักขึ้นอยู่กับบริบทหรือปัจจัยทางสังคมเป็นตัวกำหนดในการใช้ภาษาของผู้พูด หรืออาจกล่าวได้ว่า บริบททางสังคมมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ภาษาของผู้พูด ทั้งนี้เพื่อเกิดความสุขภาพ เหมาะสมและตรงตามเจตนาที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร

Potter, Kritchada (1991) ได้ศึกษาเรื่อง “A Culture-Based Instructional Program for Teaching Thai Language to Foreigners” โดยจุดประสงค์ของการวิจัยเพื่อพิจารณาและพัฒนาโปรแกรมการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้แก่ชาวต่างชาติ โดยผสมผสานภาษาและวัฒนธรรมตามแนวความเชื่อที่ว่า จะช่วยให้การเรียนภาษาที่สองมีประสิทธิภาพ การสอนจะเน้นการฟังและการพูดแก่ชาวตะวันตกที่ใช้ภาษาอังกฤษ สอนคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เสียงที่จำเป็นและไวยากรณ์ โดยใช้วิธีการ 3 วิธีคือ การสอนตนเอง การติว และห้องเรียนที่ใช้ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ก่อนมาเยือนประเทศไทย การออกแบบการสอนขึ้นกับวิทยวิธีเชิงระบบ 4 ขั้นตอนคือ 1. วิเคราะห์ 2. สังเคราะห์ 3. การเป็นแบบ และ 4. การเลียนแบบ การวิเคราะห์ที่ใช้การพรรณนาความสัมพันธ์ในปัจจุบันระหว่างประเทศไทยกับตะวันตก การสังเคราะห์เป็นการจัดหารูปแบบและพัฒนาโปรแกรมการสอนให้สัมพันธ์กับทฤษฎีและการปฏิบัติในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง ตลอดจนใช้เทคโนโลยีในการสอน modelling ประกอบด้วย การจัดองค์การและการนำเสนอวัสดุโปรแกรม รวมทั้งการจัดองค์การทางเนื้อหาที่เลือกภาษาและส่วนของวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับสื่อการสอน การเลียนแบบเป็นการประเมินโปรแกรมการสอนเพื่อให้แน่ใจว่าเหมาะกับสถานการณ์ปัจจุบัน

Felex Brasdefer & Julio Cesar (2002) ได้ศึกษาในเรื่องของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมโดยมุ่งเน้นไปที่ยุทธศาสตร์ของการแสดงความสุภาพในหมู่ผู้พูดภาษาเม็กซิกัน-สเปน อเมริกัน-อังกฤษ และผู้เรียนชาวอเมริกันที่เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาที่สอง โดยใช้สถานการณ์ 6 อย่างในการบอกปฏิเสธ การเชิญชวน การร้องขอ และการเสนอแนะ ผลปรากฏว่าผู้เรียนรู้สึกว่าภาษาปฏิเสธในภาษาสเปนเป็นเรื่องที่ยากในแง่ของบริบทและการรับรู้ที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 3) พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และ 4) นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ขอบเขตการเลือกกลุ่มตัวอย่างและการเก็บข้อมูลในประเทศไทยจะเลือกเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยในระดับปริญญาตรีและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีที่แลกเปลี่ยนมาเรียนในประเทศไทย โดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการทำข้อตกลงสัญญาความร่วมมือด้านการศึกษาอย่างเป็นทางการ (MOU) และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความร่วมมือและมีการติดต่อ แลกเปลี่ยนทั้งผู้สอนและผู้เรียนกับภาควิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นระยะเวลายาวนานและต่อเนื่องมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป รวมจำนวน 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เช่นเดียวกันขอบเขตการเลือกกลุ่มตัวอย่างและเก็บข้อมูลในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้จะเลือกเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี โดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง

(Purposive Sampling) เฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการทำข้อตกลงสัญญาความร่วมมือด้านการศึกษาอย่างเป็นทางการ (MOU) โดยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความร่วมมือและมีการติดต่อ แลกเปลี่ยนทั้งผู้สอนและผู้เรียนกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเป็นระยะเวลายาวนานและต่อเนื่องมากกว่า 10 ปีขึ้นไป รวมทั้งหมด 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันุกูกภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่กรุงโซลและมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่เมืองปูซาน

ข้อมูลทั้งจากเอกสารและข้อมูลจากบุคคลเป็นข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 แห่ง ส่วนมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่เลือกศึกษา จำนวน 2 แห่ง ดังกล่าวข้างต้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

1. ข้อมูลจากเอกสารประกอบด้วย เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลที่สืบค้นได้จากอินเทอร์เน็ตทั้งของไทยและต่างประเทศ ในประเด็นที่เกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การศึกษาข้ามวัฒนธรรมและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่เลือกศึกษา จำนวน 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันุกูกภาษาและกิจการต่างประเทศที่กรุงโซล และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่เมืองปูซาน

2. กลุ่มข้อมูลจากบุคคล ประกอบด้วย 5 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในระดับปริญญาตรี หมายรวมถึง อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่เป็นคนไทยซึ่งเป็นเจ้าของภาษาและอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่เป็นคนเกาหลีที่ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม

1.1 อาจารย์คนไทยที่สอนภาษาไทยของภาควิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีของ 6 สถาบันในประเทศไทยที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีที่สอนนักศึกษาเกาหลีที่แลกเปลี่ยนมาเรียนในประเทศไทย โดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (7 คน) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (5 คน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (6 คน) มหาวิทยาลัยบูรพา (5 คน) มหาวิทยาลัยศิลปากร (5 คน) และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (7 คน) ซึ่งใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) รวมจำนวน 35 คน

1.2 อาจารย์คนไทยและคนเกาหลีที่สอนภาษาไทยในภาควิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี โดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งหมด 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่กรุงโซล (7 คน) และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่เมืองปูซาน (7 คน) ซึ่งใช้ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) รวมจำนวน 14 คน

กลุ่มที่ 2 นักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทย คือ นักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ทั้งในมหาวิทยาลัยที่ประเทศไทยและมหาวิทยาลัยที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่ให้ข้อมูลในการ ตอบแบบสอบถาม

2.1 นักศึกษาเกาหลีใต้ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก ในมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ (47 คน) และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและ กิจการต่างประเทศ (33 คน) โดยใช้วิธีการเลือกด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจากทั้ง 2 มหาวิทยาลัย รวมจำนวน 80 คน

2.2 นักศึกษาเกาหลีใต้ที่แลกเปลี่ยนมาเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทย คือ นักศึกษาเกาหลีใต้ ของมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการ ต่างประเทศ ระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย และแลกเปลี่ยนมาเรียนภาษาไทยใน มหาวิทยาลัยของประเทศไทยทั้ง 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (8 คน) มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากร (17 คน) และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (5 คน) ใช้วิธีการเลือกด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวน 30 คน

กลุ่มที่ 3 อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในระดับปริญญาตรี หมายถึง อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย ที่เป็นคนไทยซึ่งเป็นเจ้าของภาษาและอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่เป็นคนเกาหลีใต้ ได้แก่ อาจารย์ที่ สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 6 คน และอาจารย์ที่สอน ภาษาไทยในมหาวิทยาลัยของประเทศไทย จำนวน 14 คน รวมทั้งหมด 20 คน ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลใน การสัมภาษณ์

กลุ่มที่ 4 นักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 12 คน และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 8 คน รวมทั้งหมด 20 คน ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์

กลุ่มที่ 5 ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การศึกษา ข้ามวัฒนธรรมและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา ทั้งจากประเทศ

ไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีทั้งในประเทศและต่างประเทศ ไม่ต่ำกว่า 10 ปี รวมจำนวน 9 คน เพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และตรวจสอบแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์หลักสูตร คือ ตารางการวิเคราะห์หลักสูตร
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
4. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมและของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
5. แบบตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
6. แบบตรวจสอบแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยนี้พัฒนาเครื่องมือวิจัยที่ประกอบด้วย แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีวิธีการตรวจสอบคุณภาพดังต่อไปนี้

1. แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ จัดทำแบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรและส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่ถูกต้องและเที่ยงตรง

2. แบบสอบถาม ชุด ก และแบบสอบถาม ชุด ข

2.1 ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ชุด ก เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

2.2 ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ชุด ข เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

2.3 ดำเนินการสร้างข้อคำถาม แล้วนำแบบสอบถามทั้งชุด ก และชุด ข ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษาและรูปแบบของแบบสอบถาม จากนั้นนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.4 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา นำมาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบด้านความตรงเชิงเนื้อหาและความครอบคลุมของข้อคำถามกับความชัดเจนของภาษา ด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Item Objective Congruence: IOC)

2.5 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 นำมาใช้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC

ต่ำกว่า 0.50 นั้นควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

2.6 นำผลจากการวิเคราะห์ที่ได้มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และจัดทำแบบสอบถาม ทั้งชุด ก และชุด ข ฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

โดยแบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยในแต่ละระดับของมาตราประมาณค่า มีความหมาย ดังนี้

กำหนดการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

3. แบบสัมภาษณ์

ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ดำเนินการสร้างข้อคำถาม แล้วนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษาและรูปแบบของแบบสอบถาม จากนั้นนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและจัดทำแบบสัมภาษณ์ ฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

4. แบบตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และแบบตรวจสอบแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องชัดเจนของภาษา และนำแบบประเมินนี้ไปให้กับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของร่างรูปแบบและร่างแนวทางต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยการศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่เลือกศึกษา จำนวน 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศที่กรุงโซล และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศที่เมืองปูซาน และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

2. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

3. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อร่างรูปแบบและตรวจสอบรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากนั้นจึงตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบ ปรับแก้ไขร่างรูปแบบ และนำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

4. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ

ตรวจสอบความเหมาะสม ปรับแก้ไขและนำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

การวิเคราะห์และการสรุปผลข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์ ผลการประชุมสัมมนา กลุ่ม โดยวิธีอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์สาระ (Content Analysis)

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงบรรยายในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 3) พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และ 4) นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

1. คัดเลือกสถาบันอุดมศึกษาตามขอบเขตการเลือกกลุ่มตัวอย่างและการเก็บข้อมูลในประเทศไทยจะเลือกเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยในระดับปริญญาตรีและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีที่แลกเปลี่ยนมาเรียนในประเทศไทยโดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการทำข้อตกลงสัญญาความร่วมมือด้านการศึกษาอย่างเป็นทางการ (MOU) และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความร่วมมือและมีการติดต่อ แลกเปลี่ยนทั้งผู้สอนและผู้เรียนกับภาควิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

เป็นระยะเวลายาวนานและต่อเนื่องมากกว่า 10 ปีขึ้นไป รวมจำนวน 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เช่นเดียวกันขอบเขตการเลือกกลุ่มตัวอย่างและเก็บข้อมูลในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้จะเลือกเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี โดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการทำข้อตกลงสัญญาความร่วมมือด้านการศึกษาอย่างเป็นทางการ (MOU) โดยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความร่วมมือและมีการติดต่อ แลกเปลี่ยนทั้งผู้สอนและผู้เรียนกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเป็นระยะเวลายาวนานและต่อเนื่องมากกว่า 10 ปีขึ้นไป รวมทั้งหมด 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันุกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่กรุงโซลและมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่เมืองปูซาน

2. ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรและการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้โดยการวิเคราะห์จากเอกสารหลักสูตรที่ใช้แบบบันทึกการวิเคราะห์หลักสูตร แบบสัมภาษณ์ผู้สอนและผู้เรียน แบบสอบถามผู้สอนและผู้เรียน

2.1 การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรและการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์จากเอกสารหลักสูตรโดยใช้แบบบันทึกการวิเคราะห์หลักสูตร การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจัดทำแบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรและส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่ถูกต้องและเที่ยงตรง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาประกอบตาราง

2.2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรและการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม

2.3 วิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรและ

การจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ตามความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

2.1 ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการศึกษา การเรียนการสอนซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์มาจากเอกสารและงานวิจัยของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) อารง บัวศรี (2542) เศรษฐภรณ์ หน่อคำ (2548) วุฒิชัย เนียมเทศ (2552) เจริญศรี พันปี (2553) โดยผู้วิจัยได้พิจารณาและประยุกต์แนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวเพื่อนำมาปรับใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลุ่มของตัวแปรด้านปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้เพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือต่อไปซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยนี้ ผสมผสานหลักการมาจากรูปแบบการประเมินหลักสูตรและจากงานวิจัยของวุฒิชัย เนียมเทศ (2552) สามารถสรุปเป็นองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ

1. ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก (Context Evaluation) ได้แก่

- 1.1 สังคม
- 1.2 การเมือง
- 1.3 เศรษฐกิจ
- 1.4 เทคโนโลยี ฯลฯ

2. ด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น (Input Evaluation) ได้แก่

- 2.1 หลักสูตรการศึกษา
- 2.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน
- 2.3 ลักษณะของสื่อการเรียนการสอน
- 2.4 ลักษณะของแหล่งเรียนรู้
- 2.5 งบประมาณ

3. ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ได้แก่

- 3.1 การจัดโครงสร้างการบริหารงาน
- 3.2 การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์

- 3.3 กระบวนการบริหารหลักสูตร
- 3.4 การสร้างเครือข่ายทางการศึกษา
- 3.5 การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา
- 3.6 กระบวนการจัดการเรียนการสอน
- 3.7 การวิจัยและการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน
- 3.8 การวัดและประเมินผล

4. ด้านผลผลิต (Product Evaluation) ได้แก่

- 4.1 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
- 4.2 ความมีชื่อเสียง รางวัล เกียรติยศ และการยอมรับ ฯลฯ

2. ดำเนินการสร้างข้อคำถาม แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษาและรูปแบบของแบบสอบถาม จากนั้นนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. คัดเลือกข้อคำถามและ นำผลจากการวิเคราะห์ที่ได้มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์พร้อมนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

5. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ตามความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้จากแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

3.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 รวมทั้งจากการศึกษาเอกสารผลการวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง แนวคิด ทฤษฎีและหลักการต่างๆ มาเป็นข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาและนำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

3.2 จัดทำร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิรวมทั้งจากการศึกษาเอกสารต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำร่างรูปแบบฯ

3.3 นำร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ที่พัฒนาขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้

3.4 นำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ มาพัฒนาปรับปรุงเพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

3.5 ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน และปรับแก้ ร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.6 นำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว

ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

4.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากทุกขั้นตอน (ขั้นตอนที่ 1-3) รวมทั้งจากการศึกษาเอกสาร ผลการวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง แนวคิด ทฤษฎีและหลักการต่างๆ มาเป็นข้อมูลในการเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

4.2 จัดทำร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

4.3 นำร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ที่จัดทำขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้

4.4 นำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ พัฒนาและปรับปรุงให้เหมาะสม

4.5 ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน และปรับแก้ร่างแนวทางการจัดการศึกษาฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

4.6 นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว

สรุปขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ตาราง 3.1 สรุปขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ขั้นตอน	กระบวนการ	ผลที่ได้รับ
<p>ขั้นตอนที่ 1</p> <p>ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้</p>	<ul style="list-style-type: none"> ศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 	<ul style="list-style-type: none"> ได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร หลักสูตรและการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ได้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ได้ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรและการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
<p>ขั้นตอนที่ 2</p> <p>การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้</p>	<ul style="list-style-type: none"> ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการศึกษา การเรียนการสอนเพื่อนำมาปรับใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลุ่มของตัวแปรด้านปัจจัย เพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือต่อไป ดำเนินการสร้างข้อคำถาม แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จากนั้นนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> ได้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม

ขั้นตอน	กระบวนการ	ผลที่ได้รับ
	<ul style="list-style-type: none"> ● ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ได้ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ตามความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์
<p>ขั้นตอนที่ 3</p> <p>พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● จัดทำร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ● ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบฯ ที่สร้างขึ้นโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมได้และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน ● นำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว 	<ul style="list-style-type: none"> ● ได้ร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ● ได้แนวทางการปรับแก้ร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ● ได้รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศในระดับปริญญาตรีระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ขั้นตอน	กระบวนการ	ผลที่ได้รับ
<p>ขั้นตอนที่ 4</p> <p>นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● จัดทำร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ● ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆที่สร้างขึ้นโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมได้และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน ● ปรับแก้ร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ● นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว 	<ul style="list-style-type: none"> ● ได้ร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ● ได้แนวทางการปรับแก้ร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ● ได้แนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 3) พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 4) นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และในประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมและหลักสูตรและ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ตอนที่ 5 ผลพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ตอนที่ 6 นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี โดยมีรายละเอียดแต่ละตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ (Busan University of Foreign Studies) และมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ (Hunkuk University of Foreign Studies) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดเนื้อหาสาระหรือรายวิชา รูปแบบของหลักสูตรและโครงการการแลกเปลี่ยน ผลการวิเคราะห์หลักสูตรพบว่า หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบันดังกล่าวข้างต้น พบว่า มหาวิทยาลัยในประเทศไทย ไม่มีสถาบันใดที่จัดทำเอกสารหลักสูตรโดยระบุรายละเอียดครบถ้วนตามองค์ประกอบของการจัดทำหลักสูตร ซึ่งสถาบันทั้งหมดดังกล่าวนี้จะนำเสนอภาพรวมโดยสังเขปของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีเท่านั้น เช่น ระยะเวลาการเรียน จำนวน ชั่วโมงเรียน ชื่อรายวิชาหรือหัวข้อที่สอนแบบคร่าวๆ

ตาราง 4.1 การจัดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง

หลักสูตรระยะสั้น	สถาบันในไทย						สถาบัน ในเกาหลีใต้	
	มก.	มช.	มธ.	มบ.	มศก.	มศว.	HUFS	BUFS
หลักสูตรระยะสั้น 1-3 เดือน (หลักสูตรภาษาไทยแบบเข้มสำหรับ นักศึกษาเกาหลี)	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓
หลักสูตรระยะยาว								
หลักสูตรแบบ 2+2 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 2 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 2 ปี)						✓		✓
หลักสูตรแบบ 3+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 1 ปี)						✓		✓
หลักสูตรแบบ 7+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปีครึ่ง = 7 เทอม และเรียนที่ประเทศไทย อีก 1 เทอม)	✓	✓	✓	✓	✓		✓	

จากตาราง 4.1 พบว่า การจัดหลักสูตรในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบันและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบันดังกล่าวข้างต้น หลักสูตรระยะสั้น 1-3 เดือน เป็นหลักสูตรภาษาไทยแบบเข้มสำหรับนักศึกษาเกาหลีหรือหลักสูตรระยะสั้นสำหรับนักศึกษาเกาหลีที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาไทยและวัฒนธรรมและต้องการมีประสบการณ์โดยตรงในการเรียนและการใช้ชีวิตในประเทศไทยในลักษณะหลักสูตรเร่งรัดโดยใช้เวลาระหว่างปิดภาคเรียนฤดูร้อนหรือฤดูหนาว นักศึกษาสามารถเทียบโอนหน่วยกิตจำนวน 6 หน่วยกิต จากการเข้าร่วมโครงการนี้เป็นเวลา 96 ชั่วโมง ในปัจจุบันนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการอบรมภาษาไทยระยะสั้นนี้จะเคยเรียนภาษาไทยมาแล้วประมาณ 1-2 ปี จากมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศและมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศที่ประเทศเกาหลีใต้

ส่วนหลักสูตรระยะยาวหลักสูตรจะมี 3 แบบคือ หลักสูตรแบบ 2+2 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 2 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 2 ปี) หลักสูตรแบบ 3+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปี และเรียนที่

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรในการสอนภาษาไทย	สถาบันในไทย						สถาบัน ในเกาหลีใต้	
	มก.	มช.	มธ.	มบ.	มศก.	มศว.	HUFS	BUFS
8. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ และ เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศในทุก มิติ ทั้งการเมือง การทูต เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และ การท่องเที่ยว							✓	✓
9. เพื่อรับมือกับการสื่อสารคมนาคมในกลุ่ม อาเซียน+3 โดยผ่านทางภาษาและวัฒนธรรม								✓

จากตาราง 4.2 พบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบันดังกล่าวข้างต้น ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างกว้างๆ และคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทย และมีทักษะทางภาษาไทยทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นยังเน้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติ ได้เรียนรู้และเข้าใจสังคมไทย วัฒนธรรมไทยที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เข้าใจ คนไทย สังคมและวัฒนธรรมไทยดีขึ้น เพื่อให้อาศัยอยู่ประเทศไทยได้เป็นอย่างดี รวมทั้งการมุ่งเน้นให้ สามารถนำความรู้ทางภาษาไทยมาใช้ในการปฏิบัติงานได้หรือใช้ในการประกอบอาชีพได้ โดยเฉพาะ อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยในอนาคต สำหรับมหาวิทยาลัยของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบัน ยังเพิ่มวัตถุประสงค์อื่นเพิ่มเติมคือ มุ่งเน้นการสร้างบุคลากรที่มีความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสัมพันธ์และเชื่อม ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศในทุกมิติ ทั้งการเมือง การทูต เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและ การท่องเที่ยว และเพื่อรับมือกับการสื่อสารคมนาคมในกลุ่มอาเซียน+3 โดยผ่านทางภาษาและ วัฒนธรรม

ตาราง 4.3 การกำหนดรายวิชาในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของสถาบันต่างๆ

เนื้อหาสาระหรือรายวิชาในการสอนภาษาไทย	ม.ในไทย	ม.ในเกาหลี
1.ภาษาไทยพื้นฐาน (รู้จักการออกเสียงและเขียนตัวอักษรไทย)	✓	✓
2.ภาษาไทยพื้นฐาน (ไวยากรณ์และภาษาไทยทั่วไป)	✓	✓
3.แล็บภาษาไทย (ศึกษาการออกเสียง การใช้คำของภาษาไทยให้ถูกต้องโดยใช้สื่อ Lab เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังภาษาไทยเข้าใจ)		✓
4.สนทนาภาษาไทยพื้นฐาน	✓	✓
5.การพูดภาษาไทย	✓	✓
6.การอ่านภาษาไทย	✓	✓
7.การเขียนภาษาไทย	✓	✓
8.การฟังภาษาไทย	✓	✓
9.ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน (โดยบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ)	✓	✓
10.ไทยศึกษา	✓	✓
11.ประวัติศาสตร์ไทย	✓	✓
12.การเมืองการปกครองในประเทศไทยสมัยใหม่		✓
13.นิทานพื้นบ้านไทย		✓
14.ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	✓	✓
15.การพูดเพื่อการท่องเที่ยว		✓
16.เศรษฐกิจไทยปัจจุบัน		✓
17.ภาษาศาสตร์	✓	✓
18.คติชนวิทยา	✓	✓
19.การพูดเชิงธุรกิจ	✓	✓
20.ศิลปะการใช้ภาษาเพื่อการเขียน	✓	✓
21.พุทธศาสตร์		✓
22.การค้าและการตลาดระหว่างประเทศ		✓
23.ปัญหาการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน		✓
24.ศิลปะการใช้ภาษาไทยเพื่อการพูด	✓	✓
25.การอ่านวิเคราะห์สถานการณ์ประเทศไทย		✓
26.ไวยากรณ์ไทย (หลักภาษาไทย)	✓	✓
27.ภาพยนตร์ไทย		✓
28.การแปลกับการล่ามระหว่างภาษาเกาหลี-ไทย		✓
29.การเข้าใจวัฒนธรรมไทย	✓	✓
30.ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวเชิงปฏิบัติ	✓	✓
31.สถานการณ์ประเทศไทยในปัจจุบันโดยใช้อินเทอร์เน็ต		✓

เนื้อหาสาระหรือรายวิชาในการสอนภาษาไทยฯ	ม.ในไทย	ม.ในเกาหลี
32.สภาพเศรษฐกิจไทย		✓
33.ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการค้าและตลาดไทย		✓
34.ภาษาธุรกิจไทย	✓	✓
35.พระพุทธศาสนาเถรวาทในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้		✓
36.สังคมไทยและวัฒนธรรมไทย	✓	✓
37.เหตุการณ์ปัจจุบันและข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยปัจจุบัน	✓	✓
38.ธุรกิจไทย		✓
39.สังคมไทยและวรรณกรรมไทย	✓	✓
40.วรรณกรรมและศิลปะไทย		✓
41.สัมมนาไทยศึกษา		✓
42.ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีและไทย		✓
43.วรรณกรรมไทยร่วมสมัย		✓
44.เศรษฐกิจอาเซียนและไทย		✓
45.การใช้ประโยค	✓	✓
46.คำศัพท์ในชีวิตประจำวัน	✓	✓
47.การเขียนเรียงความ	✓	✓
48.การเขียนรายงานวิชาการ	✓	
49.ทัศนศึกษา	✓	
50.วิถีชีวิตไทย	✓	✓
51.ประวัติความเป็นมาของภาษาไทย	✓	✓
52.การอ่านจับใจความสำคัญ	✓	✓
53.ยืดหยุ่นตามความต้องการของผู้เรียน	✓	

จากตาราง 4.3 พบว่า การกำหนดรายวิชาในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ จำนวน 2 สถาบันดังกล่าวข้างต้น มหาวิทยาลัยในไทยส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดเนื้อหาสาระที่สอนไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะหลักสูตรระยะสั้นแต่จะมีการกำหนดเนื้อหารายวิชาอย่างคร่าวๆ ตามความสนใจ ความต้องการและระดับความรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะกำหนดหัวข้อหรือเนื้อหาไว้เป็นกลางๆ เช่น ภาษาไทยพื้นฐาน การสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน การฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย ประโยคและคำศัพท์ในภาษาไทย ไวยากรณ์ไทย ข่าวและสถานการณ์ปัจจุบันของไทยด้านต่างๆ การเรียนรู้สังคมประเพณีและวัฒนธรรมไทย โดยเน้นเนื้อหาในชีวิตประจำวันแยกเป็น

สถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้ตัว เช่น ไปตลาด ไปซื้อของ การเดินทาง ฯลฯ และสอดแทรกวัฒนธรรมไทยไว้เพื่อมุ่งสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างเข้าใจและเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น ในขณะที่มหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีจะมีการกำหนดรายวิชาที่จะต้องเรียนในแต่ละชั้นปีไว้อย่างชัดเจนซึ่งมีครบทั้งความรู้ด้านหลักภาษาไทยและไวยากรณ์ไทย ทักษะทางภาษาไทย ทั้ง 4 ทักษะ วรรณกรรมไทย การอ่านและการแปล ไทยศึกษา ประวัติศาสตร์ไทย สังคมและวัฒนธรรมไทย ความรู้ความเข้าใจประเทศไทยในบริบทต่างๆ ทั้งการเมืองการปกครอง ศาสนา เศรษฐกิจ ธุรกิจการค้าและการตลาด เป็นต้น

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย สาธารณรัฐเกาหลีใต้และในประเทศไทย และข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย สาธารณรัฐเกาหลีใต้และในประเทศไทย

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย สาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี 2) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี และ 3) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและ

ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ 1) ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี 2) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี และ 3) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ตาราง 4.4 ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศไทย

	ข้อมูลพื้นฐาน	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี		ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ	ชาย	2	14.29	7	20.00	
	หญิง	12	85.71	28	80.00	
อายุ	น้อยกว่า30	1	7.14	1	2.86	
	31-40	5	35.71	11	31.43	
	41-50	2	14.29	12	34.29	
	51-60	3	21.43	10	28.57	
	60 ปีขึ้นไป	3	21.43	1	2.86	
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	0	0.00	0	0.00	
	สูงสุด	ปริญญาโท	4	33.33	16	47.06
	ปริญญาเอก	8	66.67	18	52.94	
ปริญญาสาขา	สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์	8	61.54	29	87.88	
	สาขาวิชาอื่นๆ	5	38.46	4	12.12	
สถาบันที่จบ	สถาบันการศึกษาในต่างประเทศ	6	54.55	1	3.03	
	สถาบันการศึกษาในประเทศไทย		45.45	32	96.97	

ข้อมูลพื้นฐาน	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี		ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ประสบการณ์สอน	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	7	50.00	7	20.00
	11 - 20 ปี	2	14.29	20	57.14
	21 - 30 ปี	1	7.14	3	8.57
	31 ปี ขึ้นไป	4	28.57	5	14.29

จากตาราง 4.4 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ผู้สอนในประเทศเกาหลี จำนวน 14 คน และอาจารย์ผู้สอนชาวไทย จำนวน 35 คน ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาสาขา สถาบันที่จบการศึกษา และประสบการณ์สอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงทั้งกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี และในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ 80.00 ตามลำดับ

อายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ในประเทศเกาหลีส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 51-60 ปี สำหรับกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ในประเทศไทยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.29 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.43

ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ในประเทศเกาหลีมีการศึกษาในระดับปริญญาเอกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ การศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 33.33 เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ในประเทศไทย ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาเอกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาคือ การศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 47.06

ปริญญาสาขาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าทั้งกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลีและอาจารย์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่จบการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 61.54 และ 87.88 ตามลำดับ

สถาบันที่กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษา พบว่าอาจารย์ในประเทศเกาหลี ร้อยละ 54.55 จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ และร้อยละ 45.45 จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในประเทศไทย ต่างกับอาจารย์ในประเทศไทยที่จบการศึกษาจากสถาบันในประเทศมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 96.97 และจบการศึกษาจากสถาบันในต่างประเทศเพียงร้อยละ 3.03

ประสบการณ์สอนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อาจารย์ในประเทศเกาหลีส่วนใหญ่มีประสบการณ์สอนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือมีประสบการณ์สอน

31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.57 แต่อาจารย์ในประเทศไทยส่วนใหญ่มีประสบการณ์สอนในช่วง 11-20 คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ มีประสบการณ์สอนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตาราง 4.5 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และในประเทศไทย

ข้อมูลพื้นฐาน		ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี		ข้อมูลจาก ม.ในไทย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	21	26.58	10	33.33
	หญิง	58	73.42	20	66.67
อายุ	19-24 ปี	71	91.03	27	90.00
	25-30 ปี	7	8.97	3	10.00
	30 ปีขึ้นไป	-	-	-	-
ชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	-	-	7	24.14
	ชั้นปีที่ 2	39	49.37	5	17.24
	ชั้นปีที่ 3	24	30.38	16	55.17
	ชั้นปีที่ 4	16	20.25	1	3.45
สถาบันการศึกษา	มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและ กิจการต่างประเทศ	47	58.75	-	-
	มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและ กิจการต่างประเทศ	33	41.25	-	-
	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	-	-	8	26.67
	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	-	-	-	-
	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	-	-	5	16.67
	มหาวิทยาลัยศิลปากร	-	-	17	56.67
	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	-	-	-	-
	มหาวิทยาลัยบูรพา	-	-	-	-

จากตาราง 4.5 ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละเกี่ยวกับ เพศ อายุ และชั้นปี พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงทั้งกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลีและกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 73.42 และร้อยละ 66.67 ตามลำดับ ที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 26.58 และ 33.33 ตามลำดับ

อายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลีส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19–24 คิดเป็นร้อยละ 91.03 เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในประเทศไทยที่ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19–24 ปี คิดเป็นร้อยละ 90.00

ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 49.37 รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 และ 4 คิดเป็นร้อยละ 30.38 และ 20.25 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาในประเทศไทยส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 55.17 รองลงมาคือชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 24.14, 17.24 และ 3.45 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี 2) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี และ 3) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีใต้

ตาราง 4.6 ภาพรวมสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

สภาพปัจจุบัน	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	3.49	0.31	ปานกลาง	3.77	0.51	มาก
ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	4.00	0.30	มาก	4.00	0.38	มาก
ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีใต้	3.84	0.29	มาก	3.71	0.37	มาก

ตาราง 4.6 ภาพรวมสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมในภาพรวมพบว่า ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดทั้งในกลุ่มของอาจารย์ในประเทศเกาหลีและอาจารย์ในประเทศไทย ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.30 และ $\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.38 ตามลำดับ) สำหรับกลุ่มของอาจารย์ในประเทศเกาหลี ด้านรองลงมาคือ ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.29) และด้านแนวความคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.31) แต่ในส่วนของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทยด้านแนวความคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.51) และด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.37)

ตาราง 4.7 ความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยด้านแนวความคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ด้านแนวความคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเปิดสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ไทยจะเสียเปรียบมากกว่าได้เปรียบในด้านต่างๆ เช่น ด้านตลาดด้านธุรกิจ ด้านเศรษฐกิจและการจ้างงานในตลาดแรงงาน	1.29	0.4	น้อยที่สุด	2.42	1.35	น้อย
2. ท่านอยากให้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมและความสนใจมากเป็นอันดับต้นๆ ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3)	1.86	0.7	น้อย	3.83	1.37	มาก
3. สถาบันหรือหน่วยงานของท่านให้ความสนใจ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3(ASEAN+3) ทำให้อำนาจการเจรจาต่อรองด้านการศึกษามีความทำได้ง่ายขึ้น	4.79	0.4	มากที่สุด	4.19	0.77	มาก
4. ท่านคิดว่าจากความร่วมมือของสถาบันหรือหน่วยงานด้านต่างๆของประเทศในกลุ่มสมาชิก	4.29	0.8	มาก	4.21	0.80	มากที่สุด

ด้านแนวทางการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
อาเซียน+3 (ASEAN+3) ส่งผลกระทบโดยตรงทำให้ การสอนภาษาไทยได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการ เพิ่มมากขึ้น						
5.การเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศใน กลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้มีจำนวน นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาของ ท่านเพิ่มมากขึ้น	4.14	0.7	มาก	3.85	0.94	มาก
6.การเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศใน กลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้มีการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่ หลากหลายมากขึ้นตามความต้องการและความสนใจ ของผู้เรียน	3.86	0.9	มาก	3.85	0.83	มาก
7.ความร่วมมือด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ระหว่างประเทศไทยและประเทศในกลุ่มสมาชิก อาเซียน+3 ส่งผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพทั้งด้าน หลักสูตร เนื้อหาวิชา ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน	3.79	0.5	มาก	3.83	0.83	มาก
8. ท่าน คิด ว่า การ เปิด สอน ภาษา ไทย เป็น ภาษาต่างประเทศให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+ 3 สถาบันการศึกษาจะมุ่งเน้นไปที่จำนวนของผู้เรียน และรายได้ที่เพิ่มขึ้นมากในการตลาดศึกษาเชิงธุรกิจ มากกว่ามุ่งเน้นด้านคุณภาพ	3.79	0.7	มาก	3.58	1.07	มาก
9.จำนวนของผู้เรียนชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทย เพิ่มมากขึ้นเหตุผลหนึ่งมาจากการความต้องการที่จะ สร้างโอกาสและช่องทางที่ดีทั้งเรื่องการศึกษาต่อและ การทำงานทำง่ายขึ้นในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3	2.93	1.0	ปาน กลาง	3.90	1.12	มาก
10.ความร่วมมือกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิก อาเซียน+3จะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ทำได้ง่ายขึ้น เพราะมีพื้นฐานทางความคิด ความเชื่อ สังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่ที่คล้ายคลึงกัน	4.14	0.6	มาก	4.06	0.80	มาก

จากตาราง 4.7 ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า สถาบันหรือหน่วยงานให้ความสนใจ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้อำนาจการเจรจาต่อรองด้านการศึกษาสามารถทำได้ง่ายขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือความร่วมมือของสถาบันหรือหน่วยงานด้านต่างๆ ของประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ส่งผลกระทบโดยตรงทำให้การสอนภาษาไทยได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการในการเรียนภาษาไทยของต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.83) ส่วนการเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้มีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.77) และความร่วมมือกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 จะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทำได้ง่ายขึ้น เพราะมีพื้นฐานทางความคิด ความเชื่อ สังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่ที่คล้ายคลึงกันของคนในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.66) อยู่ในลำดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า ความร่วมมือของสถาบันหรือหน่วยงานด้านต่างๆ ของประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ส่งผลกระทบโดยตรงทำให้การสอนภาษาไทยได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการในการเรียนภาษาไทยของต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.80) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ สถาบันหรือหน่วยงานของท่านให้ความสนใจมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้อำนาจการเจรจาต่อรองด้านการศึกษาสามารถทำได้ง่ายขึ้น เช่น โครงการวิจัย โครงการศึกษาดูงาน โครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา ฯลฯ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.77) และความร่วมมือกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 จะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทำได้ง่ายขึ้น เพราะมีพื้นฐานทางความคิด ความเชื่อ สังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่ที่คล้ายคลึงกันของคนในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.80)

ตาราง 4.8 ความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านคิดว่าตนเองยังไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและชัดเจนด้านการสอนภาษาและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเท่าที่ควร	3.93	0.7	มาก	3.33	1.04	ปานกลาง
2. การที่ท่านทำหน้าที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศช่วยทำให้ท่านเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้เรื่องของมโนทัศน์การสอนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรม	1.79	0.8	น้อย	3.54	1.29	มาก
3. ท่านให้ความสำคัญกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยเน้นความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้มากกว่าเน้นที่การท่องเที่ยวและการสอบ	4.50	0.6	มากที่สุด	4.50	0.67	มากที่สุด
4. ท่านติดต่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นเรื่องต่างๆ ด้านการสอนภาษาและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับเพื่อนร่วมงานและเพื่อนชาวต่างชาติอยู่เสมอ	4.43	0.7	มาก	3.67	0.98	มาก
5. ท่านสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้และเพิ่มพูนทักษะทั้งด้านภาษาและด้านความเข้าใจระหว่างสองวัฒนธรรมทั้งในและนอกห้องเรียนอยู่เสมอ	4.00	0.8	มาก	4.19	0.77	มาก
6. ท่านมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการสอนภาษาข้ามวัฒนธรรมกับสถาบันต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศอยู่เสมอ	4.29	0.7	มาก	3.40	1.12	มาก
7. ท่านสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมให้ผู้เรียนโดยใช้วิธีการสอนทั้ง 3 แบบ คือ วัฒนธรรมรอบภาษา วัฒนธรรมในภาษาและวัฒนธรรมผ่านภาษาโดยบูรณาการและผสมผสานกัน	4.07	0.8	มาก	3.88	0.76	มาก
8. ท่านสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทั้งการใช้ภาษาและการสื่อสารแบบวัจนภาษาและอวัจนภาษาในการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม	4.07	0.8	มาก	4.19	0.72	มาก

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับ ปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
9. ท่านนำประเด็นปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้ภาษาหรือการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมาเป็นสื่อหรือกรณีศึกษาให้แก่ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน	4.57	0.5	มากที่สุด	4.08	0.86	มาก
10. ท่านจะพยายามหาคำอธิบาย แกไขความเข้าใจผิดที่เกิดจากการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของผู้เรียน ด้วยเหตุผลและข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อไม่ให้ผู้เรียนมีความคิด ความเชื่อ ความรู้ และทัศนคติที่ผิดหรือแง่ลบต่อภาษา และวัฒนธรรมไทย	3.79	0.9	มาก	4.19	0.82	มาก
11. ท่านพยายามปลูกฝังและสอนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปปรับใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศได้	4.50	0.5	มากที่สุด	4.38	0.66	มากที่สุด
12. ท่านมีองค์ความรู้ความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างดี	4.57	0.6	มากที่สุด	3.94	0.85	มาก
13. ท่านให้ความสนใจและตระหนักถึงการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศควบคู่ไปกับการสอนด้านความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม วิธีการคิด การดำเนินชีวิต ผู้คนและสังคมให้แก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.36	0.7	มาก	4.31	0.73	มากที่สุด
14. ท่านเตรียมเนื้อหา เอกสารการสอน กิจกรรมหรือสื่อในหัวข้อหรือประเด็นที่ทันสมัยกำลังอยู่ในกระแสและน่าสนใจ	4.64	0.6	มากที่สุด	4.21	0.70	มากที่สุด
15. ท่านเปิดโอกาสให้เวลาและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนนอกชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพบปะพูดคุยฝึกฝนด้านภาษากับท่าน	4.29	0.6	มาก	4.23	0.67	มากที่สุด
16. ท่านแนะนำเพื่อนหรือนักศึกษาคนไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศได้รู้จักเพื่อเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการเรียนรู้ภาษาไทยและเข้าใจวัฒนธรรมไทย	4.21	1.0	มาก	4.15	0.96	มาก
17. ท่านมีกระบวนการสอนที่หลากหลายและสื่อในการเรียนรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมเฉพาะที่น่าสนใจ	4.07	0.9	มาก	4.04	0.74	มาก

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับ ปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
18.ท่านกำหนดเนื้อหาที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจด้าน ภาษาและข้ามวัฒนธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ที่ท่านสอน	4.07	0.7	มาก	3.94	0.78	มาก
19.ท่านสอนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรมด้วยวิธีการ อภิปรายจากสถานการณ์ตัวอย่างการเรียนรู้โดยใช้ ทั้งระบบเครือข่ายสารสนเทศและสถานการณ์จำลอง	4.21	0.8	มาก	3.90	0.80	มาก
20.ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา วัฒนธรรมและ ประเพณีไทยที่จัดขึ้นให้แก่ชาวต่างชาติทั้งในประเทศ ไทยและในต่างประเทศ	4.00	0.68	มาก	3.46	1.04	มาก
21.ท่านคิดว่าการมีองค์ความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะ ด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่จำเป็นและ สำคัญมาก	4.21	0.8	มาก	4.27	0.77	มากที่สุด
22.ท่านคิดว่าปัจจุบันยังขาดผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ ด้านการสอนภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ในสถาบันการศึกษาของท่าน	4.57	0.7	มากที่สุด	4.13	0.86	มาก
23.ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้รอบและรู้จริงด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิดความเชื่อ ผู้คนของภาษา นั้นๆ	3.23	1.1	ปาน กลาง	4.16	1.01	มาก
24.การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปพร้อมๆ กับการ เรียนรู้วัฒนธรรมในลักษณะการเรียนการสอน ภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการ ช่วยลดปัญหาความขัดแย้งความเข้าใจผิดระหว่างคนที่ ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมได้	4.62	0.7	มากที่สุด	4.61	0.66	มากที่สุด
25. การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่ เป็นนามธรรม ซับซ้อนและทำได้ยาก	4.62	0.7	มากที่สุด	3.68	1.16	มาก
26.การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมผู้เรียนควรเรียน กับอาจารย์ผู้สอนคนไทยที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง เท่านั้น	2.69	1.2	ปาน กลาง	3.63	1.16	มาก

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับ ปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
27.การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมผู้เรียนควรไป เรียนที่ประเทศไทยจะได้ผลดีมากกว่าเรียนแค่ใน ประเทศของตนเองเท่านั้น	2.08	0.9	น้อย	3.66	1.26	มาก
28.ท่านคิดว่าการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้เกิดผลดี ผู้เรียนควร มีพื้นฐานโดยเริ่มจากความสนใจของตนเองและ ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษานั้นๆ	3.85	0.9	มาก	4.30	0.90	มากที่สุด
29.ท่านคิดว่ายังขาดแหล่งความรู้ เอกสารที่จะสร้าง ความรู้ความเข้าใจด้านการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้สอนและ ผู้เรียน	4.23	0.8	มาก	3.97	0.97	มาก
30.ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศข้ามวัฒนธรรมทำได้ยากมาก ถ้าไม่ได้รับความสนใจ ความร่วมมือทั้งจากผู้เรียนและ สถาบัน	3.69	0.7	มาก	3.99	0.79	มาก

จากตาราง 4.8 ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า การเตรียมเนื้อหาเอกสารการสอน กิจกรรมหรือสื่อในหัวข้อหรือประเด็นที่ทันสมัย กำลังอยู่ในกระแสและน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรม ในลักษณะการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการช่วยลดปัญหาความขัดแย้งความเข้าใจผิด ฯลฯ ระหว่างคนที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมได้ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.74) และการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่เป็นนามธรรมซับซ้อนและทำได้ยาก ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.74) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรมในลักษณะการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการช่วยลดปัญหาความขัดแย้งความเข้าใจผิด ฯลฯ ระหว่างคนที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมได้ ($\bar{X} =$

4.61, S.D. = 0.66) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การให้ความสำคัญกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยเน้นความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้มากกว่าเน้นที่การท่องจำและการสอบ (\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.67) และการปลูกฝังและสอนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปปรับใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศได้ (\bar{X} = 4.38, S.D. = 0.66)

ตาราง 4.9 ความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ท่านมีความรู้รอบตัวเกี่ยวกับลักษณะของวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ บุคลิกลักษณะนิสัยของคนไทยและคนเกาหลีใต้เป็นอย่างดี	3.92	0.8	มาก	3.46	0.89	มากที่สุด
2. ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับสไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียนเกาหลีใต้เป็นอย่างดี	4.21	0.8	มาก	3.50	1.04	มาก
3. ท่านใช้ภาษาทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาที่สื่อความง่ายเพื่อให้ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้เข้าใจภาษาไทย	4.43	0.6	มาก	4.17	0.79	มาก
4. ท่านแลกเปลี่ยนและการอธิบายให้ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยได้เข้าใจความเหมือนความต่างของภาษาและวัฒนธรรมระหว่างไทยและเกาหลีใต้ในลักษณะข้ามวัฒนธรรม	4.57	0.6	มากที่สุด	4.04	0.84	มาก
5. ท่านมีความรู้และสามารถสื่อสารด้วยภาษาแม่ของผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ (ภาษาเกาหลี) ได้เป็นอย่างดี	4.43	0.7	มาก	2.21	1.65	น้อย
6. ท่านพยายามใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการเรียนการสอนและการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่	3.93	1.6	มาก	4.37	1.07	มากที่สุด
7. ท่านมีการคิดสร้างสรรค์และสามารถบูรณาการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ได้เรียนรู้ภาษาไทยควบคู่ไปกับการเข้าใจความเป็นไทย	3.79	1.1	มาก	3.96	0.86	มาก

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญา ตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
8. ท่านพยายามสอนโดยสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิดความเชื่อ บุคลิกลักษณะนิสัยของคนทั้งสองวัฒนธรรมคือไทยและ เกาหลีใต้ในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.21	0.7	มาก	4.15	0.72	มาก
9. ท่านจัดเทคนิคดูงานหรือแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมใน ต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้	4.43	0.6	มาก	3.15	1.41	ปาน กลาง
10. ท่านคิดว่า การทำความเข้าใจในเรื่องการสื่อสารข้าม วัฒนธรรมผู้เรียนชาวเกาหลีใต้จะเรียนรู้ได้ดีจาก ประสบการณ์ตรงมากกว่าประสบการณ์อ้อม	3.79	1.0	มาก	4.00	0.84	มาก
11. ท่านคิดว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรมีเพื่อนคนไทย ทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและในประเทศเกาหลีใต้ เพื่อช่วย ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทยสร้างความเข้าใจและ แลกเปลี่ยนความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมของกัน	4.21	0.8	มาก	4.42	0.72	มาก ที่สุด
12. ท่านคิดว่าสิ่งที่สำคัญอันดับแรกของการเรียนรู้ ภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมจนสามารถใช้ภาษาไทยใน การสื่อสารได้อย่างดีผู้เรียนเกาหลีใต้จำเป็นต้องเริ่มจาก การเปิดใจ ศึกษาอย่างเข้าใจและยอมรับความแตกต่าง	4.50	0.6	มาก ที่สุด	4.48	0.73	มาก ที่สุด
13. ท่านพอใจการใช้เฉพาะเอกสาร หนังสือ ตำราที่ทาง ภาควิชาได้จัดเตรียมไว้ให้แล้วสำหรับการสอนผู้เรียน เกาหลีใต้	4.36	0.7	มาก	3.56	0.98	มาก
14. ท่านคิดว่าหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับผู้เรียน เกาหลีใต้ของสถาบันที่ท่านสอนมีความเหมาะสมต่อ ผู้เรียนและผู้สอนดีแล้ว	2.86	0.9	ปาน กลาง	3.58	0.78	มาก
15. ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้และ สามารถสื่อสารด้วยภาษาแม่ของผู้เรียนเกาหลีใต้ (ภาษาเกาหลี) ได้ในระดับหนึ่ง	3.31	0.8	ปาน กลาง	2.74	1.22	ปาน กลาง
16. ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนควรเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษา โดยตรงด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยหรือการ สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีความรู้ที่ ถูกต้องแม่นยำ สามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน เกาหลีใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.08	1.2	ปาน กลาง	3.89	1.11	มาก

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญา ตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
17. ท่านคิดว่าควรจัดฝึกอบรมความรู้ให้แก่ผู้สอน เกี่ยวกับความเหมือนความต่างทางวัฒนธรรม รวมทั้ง องค์ความรู้เกี่ยวกับด้านความคิด ความเชื่อ สังคมและ ประเพณีทั้งของประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้	4.31	0.9	มาก	4.33	0.81	มากที่สุด
18. คุณคิดว่าการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนที่เป็น คนไทยและการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนที่เป็น คนเกาหลีใต้มีความแตกต่างกันมากและมีผลต่อการ เรียนของนักศึกษา	3.71	0.7	มาก	3.87	0.86	มาก
19. ท่านคิดว่าควรสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือ องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนในประเด็นการสื่อสารข้าม วัฒนธรรมมากขึ้นเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ	3.14	0.9	ปาน กลาง	4.02	0.94	มาก
20. ท่านคิดว่าหนังสือเรียน ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอน ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงให้เนื้อหามีความทันสมัย น่าสนใจ สอดคล้อง เหมาะสมและมีประโยชน์แก่ผู้เรียน ชาวเกาหลีใต้	4.07	0.7	มาก	4.37	0.71	มากที่สุด
21. ท่านคิดว่าหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอน ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรเขียนเป็น ภาษาไทยเท่านั้น ไม่ควรใช้ศัพท์อักษรกำกับ	4.57	0.5	มากที่สุด	3.23	1.21	ปาน กลาง
22. ท่านคิดว่าหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอน ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรมีทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาเกาหลีของผู้เรียนปรากฏไว้ด้วย	3.43	1.2	ปาน กลาง	3.42	0.96	มาก
23. ท่านคิดว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศควรรหาโอกาสมาท่องเที่ยวมา เรียนภาษาไทยหรือแลกเปลี่ยนในโครงการต่างๆ ที่ ประเทศไทย	3.43	1.2	ปาน กลาง	4.15	1.06	มาก
24. ท่านคิดว่าจำนวนผู้เรียน จำนวนชั่วโมงเรียน สภาพ ห้องเรียน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ฯลฯ มีผล ต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาไทยของผู้เรียน	4.71	0.6	มากที่สุด	4.65	0.56	มากที่สุด

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญา ตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
25. ท่านพบว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศมักมีปัญหาด้านการปรับตัว กับคนไทยและสังคมวัฒนธรรมไทย	4.64	0.5	มากที่สุด	3.71	1.14	มาก
26. ท่านคิดว่าความแตกต่างทั้งทางด้านระบบเสียง ระบบคำและไวยากรณ์ของภาษาไทยและภาษาเกาหลี เป็นปัญหาอย่างมากต่อการเรียนภาษาไทยของผู้เรียน ชาวเกาหลีใต้	2.43	1.1	ปาน กลาง	3.10	1.12	ปาน กลาง
27. ท่านคิดว่าปัญหาด้านงบประมาณหรือทุนสนับสนุน ด้านการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ยังมีเงินสนับสนุนน้อยและไม่ทั่วถึง เท่าที่ควร	3.07	0.9	ปาน กลาง	3.37	1.05	มาก
28. ท่านคิดว่าสื่อเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยยังถูก นำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาว เกาหลีใต้ค่อนข้างน้อยมาก	3.64	0.8	มาก	3.62	0.87	มาก
29. ท่านคิดว่าปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้เกิดจากการขาด แคลนอาจารย์การที่อาจารย์ผู้สอนไม่ได้จบด้าน ภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศโดยตรง และการที่อาจารย์ ผู้สอนยังไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้ชาว ต่างประเทศ	3.21	1.2	ปาน กลาง	3.50	1.09	มาก
30. ท่านหนักใจและมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ มากกว่าการสอนผู้เรียนชาติอื่นๆ	2.86	1.1	ปาน กลาง	2.19	1.10	น้อย

จากตาราง 4.9 ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้ของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลีพบว่า จำนวนผู้เรียน จำนวนชั่วโมงเรียน สภาพห้องเรียน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ฯลฯ มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาไทยของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.71$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมักมีปัญหาด้านการปรับตัวกับคนไทยและสังคมวัฒนธรรมไทย ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.50) และการแลกเปลี่ยนและการ

อธิบายให้ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยได้เข้าใจความเหมือนความต่างของภาษาและวัฒนธรรมระหว่างไทยและเกาหลีใต้ในลักษณะข้ามวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.65) กับ หนังสือตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรเขียนเป็นภาษาไทยเท่านั้น ไม่ควรใช้สัญลักษณ์กำกับ ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.51) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้ของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า จำนวนผู้เรียน จำนวนชั่วโมงเรียน สภาพห้องเรียน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ฯลฯ มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาไทยของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ สิ่งที่สำคัญอันดับแรกของการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมจนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างดีผู้เรียนชาวเกาหลีใต้จำเป็นต้องเริ่มจากการเปิดใจ ศึกษาอย่างเข้าใจ และยอมรับความแตกต่างระหว่างไทยและเกาหลีใต้ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.73) และ ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรจะมีเพื่อนคนไทยทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและในประเทศเกาหลีใต้ เพื่อช่วยฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทยสร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.72)

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ 1) ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี 2) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี และ 3) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้

ตาราง 4.10 ภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้

สภาพปัจจุบัน	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	3.57	0.43	มาก	3.54	0.45	มาก
ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	3.64	0.49	มาก	3.60	0.48	มาก
ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีใต้	3.78	0.40	มาก	3.74	0.40	มาก

จากตาราง 4.10 ภาพรวมสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมในภาพรวมตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐเกาหลีใต้พบว่า ทั้งกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลีและนักศึกษาในประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีใต้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.40 และ $\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.40) รองลงมาคือด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = 0.49 และ $\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.48) และด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.43 และ $\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.45)

ตาราง 4.11 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทยด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.คุณคิดว่าการเปิดสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 ประเทศไทยจะเสียเปรียบมากกว่าได้เปรียบในด้านต่างๆ เช่น ด้านตลาดด้านธุรกิจ ด้านเศรษฐกิจและการจ้างงานในตลาดแรงงาน	2.39	0.93	น้อย	2.46	0.95	น้อย
2.คุณอยากให้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมและความสนใจมากเป็นอันดับต้นๆ ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3)	4.53	0.64	มากที่สุด	4.39	0.78	มากที่สุด
3.สถาบันหรือหน่วยงานของคุณให้ความสนใจ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 ทำให้อำนาจการเจรจาต่อรองด้านการศึกษามีสามารถทำได้ง่ายขึ้น	3.90	0.92	มาก	3.86	0.94	มาก
4.คุณคิดว่าจากความร่วมมือของสถาบันหรือหน่วยงานด้านต่างๆ ของประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 ส่งผลกระทบโดยตรง ทำให้การสอนภาษาไทยได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการของต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น	3.33	0.90	ปานกลาง	3.38	0.87	ปานกลาง
5.การเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 ทำให้มีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาของคุณเพิ่มมากขึ้น	3.70	0.86	มาก	3.62	0.87	มาก
6.การเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3ทำให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการปรับ เพิ่มรูปแบบเรียนการสอน และการรับนักศึกษาที่หลากหลายมากขึ้นตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	3.73	0.80	มาก	3.70	0.80	มาก
7.ความร่วมมือด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 ส่งผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพทั้งด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมเพิ่มมากขึ้น	3.64	0.83	มาก	3.54	0.85	มาก

ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
8.คุณคิดว่าการเปิดสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 สถาบันการศึกษา จะมุ่งเน้นไปที่จำนวนของผู้เรียนและรายได้ที่เพิ่มขึ้นมาก ในการตลาดศึกษาเชิงธุรกิจมากกว่าที่จะมุ่งเน้นด้าน คุณภาพ	3.31	0.85	ปาน กลาง	3.38	0.86	มาก
9.จำนวนของผู้เรียนชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทย เพิ่มมากขึ้นเหตุผลส่วนหนึ่งมาจากการความต้องการที่ จะสร้างโอกาสและช่องทางที่ดีทั้งเรื่องการศึกษาต่อและ การทำงานทำง่ายขึ้นในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3	3.61	0.83	มาก	3.56	0.84	มาก
10.ความร่วมมือกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิก อาเซียน+3 จะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทำได้ ง่ายขึ้น เพราะมีพื้นฐานทางความคิด ความเชื่อ สังคม และวัฒนธรรมส่วนใหญ่ที่คล้ายคลึงกันของคนในกลุ่ม สมาชิกอาเซียน+3	3.55	0.90	มาก	3.49	0.89	มาก

จากตาราง 4.11 ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า อยากให้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมและความสนใจมากเป็นอันดับต้นๆ ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือสถาบันหรือหน่วยงานของคุณให้ความสนใจ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้อำนาจการเจรจาต่อรองด้านการศึกษาสามารถทำได้ง่ายขึ้น เช่น โครงการวิจัย โครงการศึกษา ดูงาน โครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา ฯลฯ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.92) และการเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการปรับเปลี่ยนขยายหรือเพิ่มรูปแบบหรือช่องทางการเรียนการสอนและการรับนักศึกษาที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อเอื้อต่อ การเรียนภาษาไทยตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.80) ตามลำดับ

ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า อยากให้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมและความสนใจมากเป็นอันดับต้นๆ ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. =

0.78) รองลงมาคือ สถาบันหรือหน่วยงานของคุณให้ความสนใจ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้อำนาจการเจรจาต่อรองทางการศึกษาสามารถทำได้ง่ายขึ้น เช่น โครงการวิจัย โครงการศึกษา ดูงาน โครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา ฯลฯ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.94) และการเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการปรับเปลี่ยน

ตาราง 4.12 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทยด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.คุณคิดว่าตนเองยังไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และชัดเจนด้านการเรียนภาษาและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเท่าที่ควร	2.76	0.98	ปานกลาง	2.75	0.93	ปานกลาง
2.การที่คุณเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศช่วยทำให้คุณได้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้เรื่องของมโนทัศน์การเรียนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรม	4.01	0.70	มาก	3.97	0.76	มาก
3.คุณให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยเน้นความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้มากกว่าเน้นที่การท่องเที่ยวและการสอบ	3.70	1.01	มาก	3.62	1.07	มาก
4.คุณติดต่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นเรื่องต่างๆ ด้านการเรียนภาษาไทยและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนอยู่เสมอ	3.33	0.95	ปานกลาง	3.38	0.97	ปานกลาง
5.คุณมีวิธีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การวางแผนการเรียน การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูล บุคคลและสื่อต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนทักษะทั้งด้านภาษาและด้านความเข้าใจระหว่างสองวัฒนธรรมทั้งในและนอกห้องเรียนอยู่เสมอ	3.18	0.87	ปานกลาง	3.15	0.93	ปานกลาง
6.คุณไม่มีประสบการณ์ตรงในการไปประเทศไทยทำให้ท่านมีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม	2.59	1.45	ปานกลาง	2.57	1.37	น้อย

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
7. คุณคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่ หลากหลายน่าสนใจมีกิจกรรมนอกเหนือจากเรียน เฉพาะในตำราเท่านั้น	4.20	0.77	มาก	4.11	0.82	มาก
8. คุณมีความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาไทยที่ ถูกต้องตามวัฒนธรรมทั้งการสื่อสารโดยใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษา	3.84	0.75	มาก	3.75	0.79	มาก
9. คุณนำประเด็นปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่เกิดจากการ ใช้ภาษาหรือการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมาเป็นสื่อหรือ กรณีศึกษาเพื่อพูดคุยกับอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนๆ	2.57	1.00	ปาน กลาง	2.59	1.05	น้อย
10. เมื่อคุณมีปัญหาความไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดที่เกิด จากการใช้ภาษาหรือการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม คุณจะ พยายามหาคำตอบที่ถูกต้องจากแหล่งข้อมูลที่ น่าเชื่อถือ	4.13	5.84	มาก	3.97	4.96	มาก
11. คุณมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้เข้าใจภาษาไทยและ วัฒนธรรมไทยเพื่อนำความรู้ที่ได้เรียนไปปรับใช้ได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมในการประกอบอาชีพและ การศึกษาต่อ ทั้งในและต่างประเทศ	3.65	0.86	มาก	3.63	0.85	มาก
12. เหตุผลหนึ่งที่คุณเลือกเรียนภาษาไทยเพราะคุณคิด ว่าภาษาไทยน่าสนใจ เรียนเข้าใจง่ายและใช้เวลาเรียน ไม่นานเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาอื่นๆ	2.78	1.15	ปาน กลาง	2.71	1.13	ปาน กลาง
13. คุณมีความกระตือรือร้นและสนใจในเรื่องความต่าง ทางภาษาและวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและ ประเทศเกาหลีใต้	3.79	0.96	มาก	3.76	1.00	มาก
14. คุณสนใจและต้องการเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรมไทยในประเด็นที่ทันสมัย กำลังได้รับ ความนิยมและน่าสนใจ	3.83	0.92	มาก	3.83	0.92	มาก
15. คุณต้องการมีเพื่อนคนไทยเพื่อช่วยในการเรียนรู้ ฝึกฝนภาษาไทยและเข้าใจวัฒนธรรมไทยให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.41	0.77	มาก	4.35	0.80	มาก ที่สุด
16. คุณต้องการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนชาว ไทยที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรงมากกว่าเรียนกับ อาจารย์ผู้สอนที่เป็นคนเกาหลีใต้	3.68	1.06	มาก	3.73	1.03	มาก

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
17.คุณมีการพัฒนาตนเองและมีกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองที่จะเข้าใจและเข้าถึงความเหมือนและความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมระหว่างไทยและเกาหลีใต้ได้	3.49	0.91	ปานกลาง	3.44	0.91	มาก
18.คุณไม่กลัวที่จะต้องใช้ภาษาไทยเพื่อติดต่อสื่อสารกับคนไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศเพราะคุณคิดว่า การเกิดข้อผิดพลาดในการสื่อสารกับคนไทยไม่ใช่เรื่องร้ายแรง สามารถแก้ไขปัญหา ปรับความเข้าใจกันได้ง่าย	3.41	1.17	ปานกลาง	3.43	1.12	มาก
19.คุณคาดหวังให้ผู้สอนสามารถสอนให้คุณมีความรู้ความเข้าใจภาษาไทยจนสามารถนำมาใช้ได้ ใช้เป็นเหมือนเจ้าของภาษา ไม่ใช่แค่ใช้ภาษาไทยได้แต่ไม่เข้าใจ คนไทย สังคมและวัฒนธรรมไทย	4.19	0.76	มาก	4.02	0.91	มาก
20.คุณมีโอกาสร่วมกิจกรรมทางภาษา หรือเป็นตัวแทนการแข่งขัน หรือโครงการความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาไทยกับสถาบันต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศอยู่เสมอ	3.61	0.93	มาก	3.57	0.94	มาก
21.คุณคิดว่าการมีองค์ความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่จำเป็นและสำคัญมาก	4.19	0.71	มาก	4.17	0.73	มาก
22.คุณคิดว่าปัจจุบันยังขาดผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการสอนภาษาไทยแบบการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในสถาบันการศึกษาของคุณ	3.43	1.00	ปานกลาง	3.49	0.99	มาก
23.คุณคิดว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องมีความรู้รอบและรู้จริงด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ ผู้คน ของภาษานั้นๆ	4.40	0.65	มาก	4.32	0.71	มากที่สุด
24.การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรมในลักษณะการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการช่วยลดปัญหาความขัดแย้ง ความเข้าใจผิดระหว่างคนที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมได้	4.34	0.78	มาก	4.24	0.77	มากที่สุด

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
25. การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่เป็นนามธรรม ซับซ้อนและทำได้ยาก	3.06	1.09	ปานกลาง	3.05	1.03	ปานกลาง
26. การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมผู้เรียนควรเรียนกับอาจารย์ผู้สอนคนไทยที่เป็นเจ้าของภาษา	2.41	1.06	น้อย	2.48	1.09	น้อย
27. การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมผู้เรียนควรไปเรียนที่ประเทศไทยจะได้ผลดีมากกว่าเรียนแค่ในประเทศของตนเองเท่านั้น	3.71	0.90	มาก	3.68	0.91	มาก
28. คุณคิดว่า การเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้เกิดผลดี ผู้เรียนควรมีพื้นฐานโดยเริ่มจากความสนใจของตนเอง และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษานั้นๆ	4.36	0.66	มาก	4.25	0.77	มากที่สุด
29. คุณคิดว่า ยิ่งขาดแหล่งความรู้ เอกสารที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้สอนและผู้เรียน	4.03	0.83	มาก	3.95	0.85	มาก
30. คุณคิดว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมทำได้ยากมาก ถ้าไม่ได้รับความสนใจ ความร่วมมือทั้งจากผู้สอน ผู้เรียนและจากสถาบัน	4.29	0.73	มาก	4.14	0.80	มาก

จากตาราง 4.12 ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า ความต้องการมีเพื่อนคนไทยเพื่อช่วยในการเรียนรู้ ฝึกฝนภาษาไทยและเข้าใจวัฒนธรรมไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.77) รองลงมาคืออาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้รอบและรู้จักจริงด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ ผู้คน ฯลฯ ของภาษานั้นๆ ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.65) และการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

แบบข้ามวัฒนธรรมให้เกิดผลดี ผู้เรียนควรมีพื้นฐานโดยเริ่มจากความสนใจของตนเองและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษานั้นๆ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ความต้องการมีเพื่อนคนไทยเพื่อช่วยในการเรียนรู้ ฝึกฝนภาษาไทยและเข้าใจวัฒนธรรมไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้รอบและรู้จริงด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ ผู้คน ฯลฯ ของภาษานั้นๆ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.71) และการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้เกิดผลดี ผู้เรียนควรมีพื้นฐานโดยเริ่มจากความสนใจของตนเองและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษานั้นๆ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.77)

ตาราง 4.13 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทยด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.คุณมีความรู้รอบตัวเกี่ยวกับลักษณะของวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ บุคลิกลักษณะนิสัยของคนไทยและคนเกาหลีดีเป็นอย่างดี	3.51	0.87	มาก	3.47	0.86	มาก
2.คุณอยากเรียนภาษาไทยร่วมกับคนไทยในห้องเรียน	3.78	0.98	มาก	3.74	0.98	มาก
3.คุณพยายามใช้ภาษาทั้งวันภาษาและอวัจนภาษาที่สื่อความง่ายเพื่อให้อาจารย์และเพื่อนเข้าใจภาษาไทยของคุณ	3.79	0.90	มาก	3.76	0.87	มาก
4.คุณชอบบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นกันเองไม่ตึงเครียดและไม่กดดันผู้เรียนมากเกินไป	4.43	0.71	มาก	4.29	0.75	มากที่สุด
5.คุณคิดว่าอาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้และสามารถสื่อสารด้วยภาษาแม่ของผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ (ภาษาเกาหลี) ได้ในระดับหนึ่ง	4.08	0.95	มาก	3.94	0.95	มาก
6.คุณพยายามใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการเรียนและการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่	3.30	1.14	ปานกลาง	3.43	1.12	มาก

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญา ตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ใน ไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
7.คุณเลือกเรียนภาษาไทยเพราะค่าใช้จ่ายไม่แพงมาก เมื่อเทียบกับการเรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆ	2.30	1.14	น้อย	2.46	1.15	น้อย
8.คุณต้องการให้อาจารย์ผู้สอนสอดแทรกเนื้อหา เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความ เชื่อ บุคลิกลักษณะนิสัยของคนทั้งสองวัฒนธรรมคือไทย และเกาหลีใต้ในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.15			0.71	0.04	มาก ก
9.คุณต้องการให้อาจารย์ผู้สอนหรือภาควิชาจัดทัศน ศึกษาหรือพาไปเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนภาษาและ วัฒนธรรมไทยทั้งในประเทศเกาหลีใต้และในประเทศไทย ให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้	4.41	0.67	มาก	4.33	0.72	มาก ที่สุด
10.คุณคิดว่าการทำความเข้าใจเรื่องการสื่อสารข้าม วัฒนธรรมผู้เรียนชาวเกาหลีใต้จะเรียนรู้ได้ดีจาก ประสบการณ์ตรงมากกว่าประสบการณ์อ้อม	4.30	0.74	มาก	4.16	0.80	มาก
11.คุณคิดว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรมีเพื่อนคนไทย ทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและในประเทศเกาหลีใต้ เพื่อช่วย ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทย สร้างความเข้าใจและ แลกเปลี่ยนความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกัน	4.38	0.70	มาก	4.33	0.73	มาก ที่สุด
12.คุณคิดว่าสิ่งที่สำคัญอันดับแรกของการเรียนรู้ ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบ ข้าม วัฒนธรรมจนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้ อย่างดี ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้จำเป็นต้องเริ่มจากการ เปิดใจ ศึกษาอย่างเข้าใจและยอมรับความแตกต่าง ระหว่างไทยและเกาหลีใต้	4.39	0.64	มาก	4.18	0.82	มาก
13.คุณพอใจการเรียนภาษาไทยโดยใช้เอกสาร หนังสือ ตำราที่ทางภาควิชาได้จัดเตรียมไว้ให้แล้วสำหรับผู้เรียน ชาวเกาหลีใต้	2.88	1.08	ปาน กลาง	2.95	1.11	ปาน กลาง
14.คุณคิดว่าหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาว เกาหลีใต้ของสถาบันที่คุณเรียนมีความเหมาะสมต่อ ผู้เรียนและผู้สอนดีแล้ว	3.46	0.98	ปาน กลาง	3.48	0.94	มาก
15.คุณคิดว่าควรมีการจัดรายวิชาต่างๆ ให้เหมาะสมกับ เนื้อหา ผู้สอนและผู้เรียน เช่น บางวิชาควรเริ่มเรียนกับ เจ้าของภาษาจะทำให้การออกเสียงไม่เพี้ยน เป็นต้น	4.10	0.89	มาก	4.06	0.87	มาก

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญา ตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ใน ไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
16.คุณคิดว่าอาจารย์ผู้สอนควรเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษา โดยตรงด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยหรือการ สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีความรู้ที่ ถูกต้องแม่นยำและสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ ผู้เรียน เกาหลีใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.41	0.71	มาก	4.33	0.75	มาก ที่สุด
17.คุณคิดว่าควรมีการจัดฝึกอบรมความรู้ให้แก่ผู้เรียน เกี่ยวกับความเหมือน ความต่างทางวัฒนธรรม รวมทั้ง องค์ความรู้เกี่ยวกับด้านความคิด ความเชื่อ สังคมและ ประเพณีทั้งของประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้	4.25	0.70	มาก	4.13	0.73	มาก
18.คุณคิดว่าการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนที่เป็น คนไทยและการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนที่เป็น คนเกาหลีใต้ มีความแตกต่างกันมากและมีผลต่อการ เรียนของนักศึกษา	3.59	1.11	มาก	3.59	1.01	มาก
19.คุณคิดว่าควรมีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงาน หรือองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนในประเด็นการสื่อสาร ข้ามวัฒนธรรมมากขึ้นเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนชาว เกาหลีใต้และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย	4.04	0.82	มาก	3.97	0.82	มาก
20.คุณคิดว่าหนังสือเรียน ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอน ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงให้เนื้อหามีความทันสมัย น่าสนใจ สอดคล้อง เหมาะสมและมีประโยชน์แก่ผู้เรียน ชาวเกาหลีใต้	4.45	0.71	มาก	4.34	0.78	มาก ที่สุด
21.คุณคิดว่าหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอน ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ควรเขียนเป็น ภาษาไทยเท่านั้น ไม่ควรใช้สัทอักษรกำกับ	3.06	1.26	ปาน กลาง	3.10	1.18	ปาน กลาง
22.คุณคิดว่าหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอน ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรมีทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาเกาหลีของผู้เรียนปรากฏไว้ด้วย	3.68	0.99	มาก	3.59	1.00	มาก
23.คุณคิดว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศควรหาโอกาสมาท่องเที่ยว มา เรียนภาษาไทยหรือมาแลกเปลี่ยนในโครงการที่ไทย	4.48	0.67	มาก	4.38	0.75	มาก ที่สุด

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญา ตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ใน ไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
24. คุณคิดว่าจำนวนผู้เรียน จำนวนชั่วโมงเรียน สภาพ ห้องเรียน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน มีผลต่อ ประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาไทยของผู้เรียน	4.15	0.84	มาก	4.13	0.82	มาก
25. คุณพบว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศมักมีปัญหาด้านการปรับตัวกับ คนไทยและสังคม วัฒนธรรมไทย	3.19	1.10	ปาน กลาง	3.18	1.06	มาก
26. คุณคิดว่าความแตกต่างทั้งทางด้านระบบเสียง ระบบ คำและไวยากรณ์ของภาษาไทยและภาษาเกาหลีเป็น ปัญหาอย่างมากต่อการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาว เกาหลีใต้	3.55	1.09	มาก	3.55	1.01	มาก
27. คุณคิดว่าปัญหาด้านงบประมาณหรือทุนสนับสนุน ด้านการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ยังมีเงินสนับสนุนน้อยและไม่ทั่วถึง เท่าที่ควร	3.99	0.91	มาก	3.95	0.94	มาก
28. คุณคิดว่าสื่อเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัย ถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน ชาวเกาหลีใต้ค่อนข้างน้อยมาก	3.88	0.95	มาก	3.82	0.95	มาก
29. คุณคิดว่าปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้เกิดจากการขาด แคลนอาจารย์ การที่อาจารย์ผู้สอนไม่ได้ จบด้าน ภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศโดยตรง และการที่อาจารย์ ผู้สอนยังไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้ชาว ต่างประเทศ	2.71	1.13	ปาน กลาง	2.82	1.09	ปาน กลาง
30. คุณหนักใจและมีปัญหาในการเรียนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศมากกว่าการเรียน ภาษาต่างประเทศอื่นๆ	2.73	1.19	ปาน กลาง	2.83	1.17	ปาน กลาง

จากตาราง 4.13 ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้ของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลีพบว่า ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศควรรหาโอกาสมาท่องเที่ยว

มาเรียนภาษาไทยหรือมาแลกเปลี่ยนในโครงการต่างๆ ที่ประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือหนังสือเรียน ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอนควรมีการพัฒนาและปรับปรุงให้เนื้อหาที่มีความทันสมัย น่าสนใจ สอดคล้อง เหมาะสมและมีประโยชน์แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.71) และขอบบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นกันเอง ไม่ตึงเครียดและไม่กดดันผู้เรียนมากเกินไป ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.71) ตามลำดับ

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้ของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศควรหาโอกาสมาท่องเที่ยว มาเรียนภาษาไทยหรือมาแลกเปลี่ยนในโครงการต่างๆ ที่ประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือหนังสือเรียน ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอนควรมีการพัฒนาและปรับปรุงให้เนื้อหาที่มีความทันสมัย น่าสนใจ สอดคล้อง เหมาะสมและมีประโยชน์แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.78) ส่วนอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.33 ได้แก่ ต้องการให้อาจารย์ผู้สอนหรือภาควิชาจัดทัศนศึกษาหรือพาไปเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมไทยทั้งในประเทศเกาหลีใต้และในประเทศไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.72) ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรจะมีเพื่อนคนไทยทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและในประเทศเกาหลีใต้ เพื่อช่วยฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทยสร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.73) และอาจารย์ผู้สอนควรเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาโดยตรงด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อให้มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำและสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.75)

สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกาหลีใต้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ 1) ด้านแนวความคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี 2) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี และ 3) ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้

ตาราง 4.14 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกาหลีใต้

สภาพปัจจุบัน	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี		ข้อมูลจาก ม.ในไทย	
	อาจารย์	นักศึกษา	อาจารย์	นักศึกษา
ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก
ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี	มาก	มาก	มาก	มาก
ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้	มาก	มาก	มาก	มาก

จากตาราง 4.14 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีและประเทศไทย พบว่า ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีอาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย รวมทั้งนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี อาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้ง 4 กลุ่มตัวอย่าง

ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้ อาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้ง 4 กลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีใต้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของ
การจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยใน
ประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
ตามความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศ
สาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญา
ตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
ตามความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศ
สาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ตาราง 4.15 ภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ปัจจัย	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก	4.12	0.29	มาก	4.21	0.38	มากที่สุด
2.ด้านปัจจัยนำเข้า	3.62	0.53	มาก	3.64	0.46	มาก
3.ด้านกระบวนการ	3.42	0.52	ปานกลาง	3.65	0.53	มาก
4.ด้านผลผลิต	3.19	0.49	ปานกลาง	3.23	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 4.15 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.29) รองลงมาคือด้านปัจจัยนำเข้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.53) ด้านกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.52) และด้านผลผลิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.49)

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศภาพรวมของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.38) รองลงมาคือด้านกระบวนการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.53) ด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.64$, S.D. = 0.46) และด้านผลผลิต อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.67)

ตาราง 4.16 ปัจจัยด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.1 ด้านสังคม	3.87	0.32	มาก	4.05	0.41	มาก
1. ท่านคิดว่าคนในสังคมไทยปัจจุบันให้ความใส่ใจ ตระหนักและอนุรักษ์ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น	3.86	0.32	มาก	3.59	0.70	มาก
2. ท่านคิดว่าคนต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทย เพิ่มขึ้น	3.50	0.76	มาก	3.88	0.81	มาก
3. ท่านคิดว่าความเหมือนและความแตกต่างกัน ทางด้านผู้คน ภาษา สังคมและวัฒนธรรมเป็น เสน่ห์ที่สร้างแรงจูงใจให้ชาวต่างชาติสนใจเรียน ภาษาไทยเพิ่มขึ้น	3.93	0.62	มาก	3.96	0.82	มาก
4. ท่านคิดว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็น สาเหตุ สำคัญที่ทำให้การสื่อสารไม่เข้าใจกัน	3.79	0.58	มาก	4.00	0.82	มาก
5. ท่านคิดว่าภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อม ความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคน ไทยและคนต่างชาติ	3.43	1.28	ปาน กลาง	4.29	0.96	มาก ที่สุด

ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
6.ท่านคิดว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองจะช่วยยกระดับความรู้ พัฒนาบุคลิกภาพและสถานะทางสังคมได้	4.71	0.47	มากที่สุด	4.61	0.57	มากที่สุด
1.2 ด้านการเมือง	4.40	0.43	มาก	4.23	0.57	มากที่สุด
1.ท่านคิดว่าการเรียนรู้ภาษาไทยช่วยเสริมสร้างสัมพันธไมตรีและความร่วมมือด้านการเมืองของทั้งสองประเทศได้	4.36	0.63	มาก	4.41	0.67	มากที่สุด
2.ท่านคิดว่าผู้บริหารประเทศและนโยบายการบริหารประเทศมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ	4.79	0.43	มากที่สุด	4.37	0.76	มากที่สุด
3.ท่านคิดว่าความมั่นคง ความปลอดภัย และความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนต่างชาติมาศึกษาภาษาไทยเพิ่มขึ้น	4.43	0.51	มาก	4.22	0.82	มากที่สุด
4.นโยบายทางด้านการศึกษาของภูมิภาคอาเซียนที่ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้และเข้าใจภาษาวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้ภาษาไทยได้รับความสนใจ	4.29	0.91	มาก	4.29	0.79	มากที่สุด
5.ท่านคิดว่าการสนับสนุนและการจัดสรรทุนการศึกษาจากรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐส่งผลให้คนต่างชาติสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มขึ้น	4.29	0.73	มาก	4.18	0.86	มาก
6.คุณภาพและระบบการบริหารการศึกษาไทยมีการพัฒนาและน่าเชื่อถือมากขึ้นส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ	4.29	0.91	มาก	3.92	0.98	มาก
1.3 ด้านเศรษฐกิจ	4.00	0.48	มาก	4.18	0.53	มาก
1.ท่านคิดว่าภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต	3.86	1.29	มาก	4.02	0.99	มาก
2.ท่านคิดว่าค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพที่ไม่สูงมากส่งผลให้คนต่างชาติตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยเพื่อการเรียน การท่องเที่ยวและการทำงานเพิ่มขึ้น	4.14	0.77	มาก	4.39	0.64	มากที่สุด

ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3.ท่านคิดว่าการพัฒนาด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อการขยายตัวทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งผลให้คนต่างชาติเข้ามาทำงานในไทยและเรียนภาษาไทย	4.07	0.47	มาก	4.22	0.77	มากที่สุด
4.อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายการลงทุนของบริษัทต่างชาติในไทยส่งผลให้ตลาดการศึกษาและการจ้างงานผู้มีความรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น	4.00	0.68	มาก	4.20	0.82	มากที่สุด
5.อัตราการจ้างงานและรายได้ของบริษัทเกาหลีได้ในไทยที่มีค่อนข้างสูงส่งผลให้คนเกาหลีได้สนใจเรียนภาษาไทยและอยากมาทำงานที่ไทยเพิ่มมากขึ้น	3.93	0.92	มาก	4.18	0.70	มาก
6.ภาวะการแข่งขันที่สูง ความกดดันและโอกาสทำงานที่เพิ่มมากขึ้นในประเทศเกาหลีได้ ส่งผลให้คนเกาหลีได้สนใจเรียนภาษาไทยและเลือกที่จะทำงานในไทย	4.21	0.80	มาก	4.10	0.77	มาก
7.การกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้นและส่งผลให้สนใจเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย	3.71	1.07	มาก	4.00	0.89	มาก
8.กระแสความนิยมด้านธุรกิจการอาหาร ความบันเทิง ศัลยกรรมความงาม ส่งผลให้คนไทยและคนเกาหลีได้ต่างก็มีความสนใจเรียนภาษาของกันและกันมากขึ้น	4.07	0.62	มาก	4.31	0.65	มากที่สุด
1.4 ด้านเทคโนโลยี	4.29	0.37	มาก	4.44	0.52	มากที่สุด
1.ท่านคิดว่าปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาไทยให้เข้าใจง่าย	4.57	0.51	มากที่สุด	4.49	0.62	มากที่สุด
2.เทคโนโลยีช่วยผลิตสื่อ ตำราเอกสารการเรียนการสอนภาษาไทยที่น่าดึงดูด น่าสนใจ ทันสมัย และมีความหลากหลายให้แก่ชาวต่างชาติ	4.07	0.62	มาก	4.39	0.64	มากที่สุด

ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3.เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่เชื่อมโยงความรู้ การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทั้งใน นอกห้องเรียน ทั้งในประเทศไทยและข้ามประเทศ	4.29	0.61	มาก	4.45	0.61	มากที่สุด
4.เทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบัน เป็นช่องทางหนึ่ง ที่ช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนต่างชาติรู้จักประเทศไทยและสนใจภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น	4.29	0.47	มาก	4.51	0.58	มากที่สุด
5.การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการ ติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจและความร่วมมือ ด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นระหว่างทั้งสองประเทศ	4.21	0.58	มาก	4.39	0.67	มากที่สุด

จากตาราง 4.16 ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกรายด้านย่อยของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทยเกาหลี พบว่า ด้านการเมือง ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.43) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.37) และด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.32)

ด้านสังคมของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทยเกาหลี พบว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองจะช่วยยกระดับความรู้ พัฒนาบุคลิกภาพและสถานะทางสังคมได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือ ความเหมือนและความแตกต่างกันทางด้านผู้คน ภาษา สังคมและวัฒนธรรมเป็นเสน่ห์ที่สร้างแรงจูงใจให้ชาวต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.62) และภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อมความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและคนต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 1.28)

ด้านการเมืองของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทยเกาหลี พบว่าผู้บริหารประเทศและนโยบายการบริหารประเทศมีผลต่อการพัฒนาด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือ ความมั่นคง ความปลอดภัย และความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนต่างชาติมาศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.51) อีกทั้งคุณภาพและระบบการบริหารการศึกษาไทยมีการพัฒนาและน่าเชื่อถือมากขึ้น ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติและการสนับสนุนและการจัดสรรทุนการศึกษาจากรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐส่งผลให้คนต่างชาติสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.91)

ด้านเศรษฐกิจของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า ภาวะการแข่งขันที่สูง ความกดดัน และโอกาสงานที่เพิ่มมากขึ้นในประเทศเกาหลีได้ ส่งผลให้คนเกาหลีได้สนใจเรียนภาษาไทย และเลือกที่จะทำงานในไทยเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือ ค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพที่ไม่สูงมากส่งผลให้คนต่างชาติตัดสินใจเดินทาง มาประเทศไทยเพื่อ การเรียน การท่องเที่ยวและการทำงานเพิ่มจำนวนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.77) และ การกระตุ้น เศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้นและ ส่งผลให้สนใจเรียนรู้อาษาไทย เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.07)

ด้านเทคโนโลยีของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า ปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีมีส่วน ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้อาษาไทยให้เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่เชื่อมโยงความรู้ การเรียนรู้อาษาไทยให้แก่ผู้เรียน ชาวต่างชาติทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งในประเทศไทยและข้ามประเทศได้เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.61) และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบัน เป็นช่องทางหนึ่งซึ่งช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนต่างชาติ รู้จักประเทศไทยและสนใจภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.47) นอกจากนั้นเทคโนโลยี ช่วยผลิตสื่อ ตำราเอกสารการเรียนการสอนภาษาไทยที่น่าดึงดูด น่าสนใจ ทันสมัยและมีความ หลากหลายให้แก่ชาวต่างชาติมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.62)

ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกรายด้านย่อยของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.52) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการเมือง ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.57) และด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.41)

ด้านสังคมของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า การเรียนรู้อาษาที่สองจะช่วยยกระดับ ความรู้ พัฒนาบุคลิกภาพและสถานะทางสังคมได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ภาษาเป็น เครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อมความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและคนต่างชาติ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.96) และคนในสังคมไทยปัจจุบันให้ความใส่ใจ ตระหนักและอนุรักษ์ภาษาไทย เพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 0.59$, S.D. = 0.70)

ด้านการเมืองของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่าการเรียนรู้อาษาไทยช่วยเสริมสร้าง สัมพันธไมตรีและความร่วมมือด้านการเมืองของทั้งสองประเทศได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ ผู้บริหารประเทศและนโยบายการบริหารประเทศมีผลต่อการ พัฒนา ด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.76) และคุณภาพ และระบบการบริหารการศึกษาไทยมีการพัฒนา และน่าเชื่อถือมากขึ้นส่งผลต่อการตัดสินใจเรียน ภาษาไทยของชาวต่างชาติมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.98)

ด้านเศรษฐกิจของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า กระแสความนิยมด้านธุรกิจการอาหาร ความบันเทิงและคัลยกรรมความงาม ส่งผลให้คนไทยและคนเกาหลีได้ต่างก็มีความสนใจเรียนภาษา

ของกันและกันมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพที่ไม่สูงมากส่งผลให้คนต่างชาติตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยเพื่อการเรียน การท่องเที่ยวและการทำงานเพิ่มจำนวนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.64) และการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้นและส่งผลให้สนใจเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.89)

ด้านเทคโนโลยีของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า เทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบันเป็นช่องทางหนึ่งซึ่งช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนต่างชาติรู้จักประเทศไทยและสนใจภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ ปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาไทยให้เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.62) อีกทั้งเทคโนโลยีช่วยผลิตสื่อ ตำราเอกสารการเรียนการสอนภาษาไทย ที่น่าดึงดูด น่าสนใจ ทันสมัยและมีความหลากหลายให้แก่ชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.64) และ การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารสร้างความเข้าใจและความร่วมมือด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นระหว่างทั้งสองประเทศ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ตาราง 4.17 ปัจจัยนำเข้าที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2.1 หลักสูตรการศึกษา	3.45	0.46	ปานกลาง	3.41	0.82	มาก
1.หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ดึงดูดหรือจุดเน้นเท่าที่ควร	4.21	0.58	มาก	3.82	0.99	มาก
2.หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ทันสมัยและมีเนื้อหาไม่น่าสนใจ	3.14	0.66	ปานกลาง	3.33	1.01	ปานกลาง
3.หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร	3.00	0.96	ปานกลาง	3.08	0.98	ปานกลาง
2.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน	3.43	0.46	ปานกลาง	3.65	0.73	มาก
1.สาขาวิชาหรือทางสถาบันมีระบบการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ	2.93	0.73	ปานกลาง	3.65	0.90	มาก

ด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
2.มีเกณฑ์การคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงและมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ	3.64	0.74	มาก	3.73	0.84	มาก
3.มีเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยที่ชัดเจนและเหมาะสม	3.71	0.73	มาก	3.55	0.98	มาก
2.3 ลักษณะของสื่อการเรียนการสอน	3.90	0.71	มาก	3.99	0.70	มาก
1.ห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัย	3.79	0.97	มาก	3.82	0.91	มาก
2.สื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจภาษาไทย	3.86	0.77	มาก	3.86	0.79	มาก
3.การใช้สื่อของจริงหรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น	4.07	0.83	มาก	4.31	0.77	มากที่สุด
2.4 ลักษณะของแหล่งเรียนรู้	3.81	0.64	มาก	3.86	0.66	มาก
1.การจัดห้องเรียน ขนาดห้องเรียนและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน	4.07	0.92	มาก	4.35	0.75	มากที่สุด
2.ทำเลที่ตั้ง สาธารณูปโภคและการคมนาคมที่สะดวกสบายของสถานที่เรียนส่งผลต่อการตัดสินใจ	4.14	0.86	มาก	4.35	0.78	มากที่สุด
3.ภาควิชาที่รับผิดชอบมีการจัดห้องหรือศูนย์การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้บริการ	3.86	0.86	มาก	3.65	1.01	มาก
4.ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร สื่อมัลติมีเดียที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้บริการ	3.57	1.09	มาก	3.69	1.08	มาก
5.มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน	3.43	1.22	ปานกลาง	3.24	1.27	ปานกลาง
2.5 งบประมาณ	3.25	1.17	ปานกลาง	2.94	1.11	ปานกลาง
1.ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีโครงการหรือทุนการศึกษา งบประมาณที่จัดสรรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาด้านภาษาไทยทั้งในประเทศและในต่างประเทศ	2.93	1.21	ปานกลาง	2.88	1.27	ปานกลาง

ด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
2.ทางสาขาวิชาได้รับงบประมาณเพียงพอจากมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อนำมาใช้พัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยในสาขาวิชา	3.57	1.34	มาก	3.00	1.27	ปานกลาง

จากตาราง 4.17 พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้ารายด้านย่อยของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า ด้านลักษณะของสื่อการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.71) รองลงมาคือ ด้านลักษณะของแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.64) และด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.17)

ด้านหลักสูตรการศึกษาของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่าภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่มีจุดเด่นหรือจุดเน้นเท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ทันสมัยและมีเนื้อหาไม่น่าสนใจ ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 0.66) และหลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.96)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า มีเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยที่ชัดเจนและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.73) รองลงมาคือ มีเกณฑ์การคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงและมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.74) และสาขาวิชาหรือทางสถาบันมีระบบการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและ มีความน่าเชื่อถือมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.73)

ด้านลักษณะของสื่อการเรียนการสอนของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่าการใช้สื่อของจริงหรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือ สื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจภาษาไทย ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.77) และห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.97)

ด้านลักษณะของแหล่งเรียนรู้ของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า ท่าเล ที่ตั้ง สาธารณูปโภคและการคมนาคมที่สะดวกสบายของสถานที่เรียนส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทย ของชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.86) รองลงมาคือ การจัดห้องเรียน ขนาด ห้องเรียนและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.92) และห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 1.22)

ด้านงบประมาณของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า ทางสาขาวิชาได้รับงบประมาณ เพียงพอจากมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อนำมาใช้พัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอน ภาษาไทยในสาขาวิชา ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 1.34) รองลงมาคือทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีโครงการหรือทุนการศึกษา งบประมาณที่จัดสรรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาด้านภาษาไทยทั้งใน ประเทศและในต่างประเทศ ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 1.21)

ด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้นรายด้านย่อยของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า ด้านหลักสูตร การศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือ ด้านลักษณะของสื่อการเรียน การสอน ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.70) และด้านงบประมาณมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 1.11)

ด้านหลักสูตรการศึกษาของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า หลักสูตรภาษาไทย หรือโปรแกรม การเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่มีจุดเด่นหรือจุดเน้นเท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.99) รองลงมาคือ หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทย ยังไม่ทันสมัยและมีเนื้อหาไม่น่าสนใจ ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 1.01) และหลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรม การเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.98)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า เกณฑ์การ คัดเลือกอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงและมี ประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือ สาขาวิชาหรือทางสถาบันมีระบบการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน ชาวต่างชาติที่มีคุณภาพมีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.73) และเกณฑ์ การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยที่ชัดเจนและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.98)

ด้านลักษณะของสื่อการเรียนการสอนของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า การใช้สื่อ ของจริงหรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือสื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้

ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจภาษาไทย ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.79) และห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.91)

ด้านลักษณะของแหล่งเรียนรู้ของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า การจัดห้องเรียน ขนาดห้องเรียนและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.75) และทำเลที่ตั้ง สาธารณูปโภคและการคมนาคมที่สะดวกสบายของสถานที่เรียนส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.78) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร สื่อมัลติมีเดียที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้บริการ ($\bar{X} = 0.69$, S.D. = 1.08) และห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.27)

ด้านงบประมาณของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า ทางสาขาวิชาได้รับงบประมาณเพียงพอจากมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อนำมาใช้พัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยในสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 1.27) รองลงมาคือทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีโครงการหรือทุนการศึกษา งบประมาณที่จัดสรรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาด้านภาษาไทยทั้งในประเทศและในต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 1.27)

ตาราง 4.18 ปัจจัยด้านกระบวนการที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ด้านกระบวนการ	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3.1 การจัดโครงสร้างการบริหารงาน	3.05	0.79	ปานกลาง	3.54	0.73	มาก
1. มีการกำหนดผู้ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรหรือโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติไว้อย่างเป็นระบบชัดเจน	2.86	1.29	ปานกลาง	3.69	1.19	มาก
2. มีอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติในกรณีมีปัญหา	3.43	1.34	ปานกลาง	3.88	1.07	มาก
3. หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร	3.43	1.28	ปานกลาง	3.02	1.09	ปานกลาง

ด้านกระบวนการ	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
4. มีการมอบหมายและกำหนดภาระงานสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้แก่อาจารย์ผู้สอนอย่างเป็นระบบและเหมาะสม	2.50	1.02	ปานกลาง	3.55	1.04	มาก
3.2 การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์	3.46	0.98	ปานกลาง	3.72	0.82	มาก
1. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง	3.57	1.16	มาก	3.86	0.94	มาก
2. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมากเป็นอันดับต้นๆ ในการพัฒนาองค์กร	3.43	1.22	ปานกลาง	3.55	1.04	มาก
3. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทย มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศและได้รับการยอมรับ	3.14	1.10	ปานกลาง	3.59	1.00	มาก
4. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับนโยบายหรือพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ อยู่เสมอ เพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น	3.21	1.12	ปานกลาง	3.67	0.99	มาก
5. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศเพื่อสร้างความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอน	3.50	1.09	มาก	3.78	0.92	มาก
6. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการเสนอรูปแบบหรือโปรแกรมการเรียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนอย่างยืดหยุ่นและหลากหลาย	3.93	1.00	มาก	3.84	0.94	มาก
7. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาไทยให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเรียนมากขึ้น	3.43	1.02	ปานกลาง	3.76	0.95	มาก
3.3 กระบวนการบริหารหลักสูตร	3.46	0.74	ปานกลาง	3.70	0.81	มาก
1. มีโครงสร้างหลักสูตร วิชาและหน่วยกิตที่เป็นระบบชัดเจนและมีความหลากหลาย เหมาะสมแก่ผู้เรียน	3.00	0.78	ปานกลาง	3.71	1.02	มาก

ด้านกระบวนการ	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
2.มีการปรับปรุงหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีความทันสมัยกับสภาพปัจจุบัน	3.36	1.01	ปานกลาง	3.94	0.94	มาก
3.มีกรรมการประจำหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอและเป็นไปตามคุณสมบัติ	3.71	1.07	มาก	3.86	0.98	มาก
4.มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัดและความสนใจ	3.57	0.94	มาก	3.53	1.06	มาก
5.มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีลักษณะร่วมกับหลักสูตรหรือโปรแกรมอื่นๆ ทั้งในและต่างสถาบัน (joint program)	3.64	0.93	มาก	3.47	1.12	มาก
3.4 การสร้างเครือข่ายทางการศึกษา	3.07	0.98	ปานกลาง	3.30	1.04	ปานกลาง
1.มีความร่วมมือระหว่างองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย	2.93	1.21	ปานกลาง	3.43	1.06	มาก
2.มีการจัดประชุม อบรม สัมมนาในประเด็นต่างๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่แตกต่างกันเชิงวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ	3.21	1.05	ปานกลาง	3.16	1.28	ปานกลาง
3.5 การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา	2.86	0.76	ปานกลาง	3.18	0.81	ปานกลาง
1.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งอาจารย์ไปอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ	3.00	0.88	ปานกลาง	3.39	1.00	มาก
2.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาให้ทุนสนับสนุนการเขียนเอกสาร ตำราการสอนภาษาไทยแก่อาจารย์	2.79	0.80	ปานกลาง	3.35	1.09	มาก
3.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีโครงการพัฒนาอาจารย์โดยส่งไปดูงานทั้งในและต่างประเทศ	3.21	1.31	ปานกลาง	3.20	1.12	ปานกลาง
4.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาให้การสนับสนุนยกย่อง ชื่นชมอาจารย์ที่มีผลงานดี เด่นหรือสร้างชื่อเสียงด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	2.43	1.02	น้อย	2.78	1.10	ปานกลาง

ด้านกระบวนการ	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3.6 กระบวนการจัดการเรียนการสอน	3.46	0.38	ปานกลาง	3.83	0.54	มาก
1.ผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนเฉพาะที่ช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเรียนรู้ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น	2.50	0.85	ปานกลาง	3.49	1.00	มาก
2.มีรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีความทันสมัย หลากหลายวิธี ไม่น่าเบื่อ	3.57	1.02	มาก	3.82	0.86	มาก
3.รูปแบบวิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นำไปใช้	3.64	0.74	มาก	3.98	0.85	มาก
4.วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ผู้เรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้	3.57	0.85	มาก	3.88	0.90	มาก
5.ตำราเรียนภาษาไทย เนื้อหาเก่า ยาก ล้าสมัยและไม่น่าสนใจ	3.64	0.84	มาก	2.98	1.15	ปานกลาง
6.ตำราเอกสารประกอบการเรียนภาษาไทยมีเนื้อหาและรายละเอียดไม่เหมาะสม มากหรือน้อยเกินไป เน้นการท่องจำมากกว่าความรู้ ความเข้าใจและการนำไปใช้ได้จริงในชีวิต	2.64	1.34	ปานกลาง	2.69	1.23	ปานกลาง
7.บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น	2.86	1.17	ปานกลาง	4.08	1.13	มาก
8.การจัดกลุ่มผู้เรียนภาษาไทยไม่เกินกลุ่มละ 30 คน ต่อห้องเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทย	3.71	0.99	มาก	4.39	0.89	มากที่สุด
9.เวลาในการเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน	4.29	1.07	มาก	4.57	0.79	มากที่สุด
10.การบ้านหรือการสั่งงานมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน	4.14	1.03	มาก	4.39	0.81	มากที่สุด
3.7 การวิจัยและการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน	3.46	0.78	ปานกลาง	3.56	0.64	มาก
1.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการจัดสรรทุนด้านวิจัยให้แก่อาจารย์เพื่อทำวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ	4.21	1.05	มาก	3.67	1.05	มาก
2.มีการส่งเสริมด้านวิจัยโดยร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในและนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ	3.36	1.08	ปานกลาง	3.31	0.89	ปานกลาง

ด้านกระบวนการ	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3.มีการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษามีส่วนร่วม	3.00	0.96	ปานกลาง	3.69	0.96	มาก
4.มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสมิพื้นที่ (เวที) ในการแสดงออกด้านความรู้ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมในลักษณะที่แตกต่างให้แก่ผู้เรียน	3.43	1.34	ปานกลาง	3.37	1.20	ปานกลาง
5.มีโครงการการศึกษาดูงานหรือทัศนศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มองค์ความรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย	3.29	1.33	ปานกลาง	3.76	1.05	มาก
3.8 การวัดและการประเมินผล	3.68	0.85	มาก	4.06	0.81	มากที่สุด
1.มีระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาไทยของผู้เรียนที่ชัดเจน ถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง	3.71	1.14	มาก	4.04	0.91	มาก
2.มีการวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง	3.64	0.74	มาก	4.08	0.84	มาก

จากตาราง 4.18 พบว่า ด้านกระบวนการรายด้านย่อยของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี ด้านการวัดและการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=3.68$, S.D. =0.85) และรองลงมาคือ ด้านการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.98,0.74,0.38) การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.86$, S.D. = 0.76)

ด้านการจัดโครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร และอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติในกรณีที่มีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 1.34) รองลงมาคือ การกำหนดผู้ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรหรือโปรแกรมการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติไว้อย่างเป็นระบบชัดเจน ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 1.29) และ

การมอบหมายและกำหนดภาระงานสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้แก่อาจารย์ผู้สอน อย่างเป็นระบบและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 1.02)

ด้านการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการเสนอรูปแบบหรือโปรแกรมการเรียนภาษาไทย ให้แก่ผู้เรียน อย่างยืดหยุ่นและหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 1.00) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนภาษาไทย อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 1.16) และมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการส่งเสริมให้ การเรียนการสอนภาษาไทยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศและได้รับการยอมรับ มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 1.10)

ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตรของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า กรรมการประจำ หลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอและเป็นไปตามคุณสมบัติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 1.07) รองลงมาคือหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีลักษณะ ร่วมกับหลักสูตร หรือโปรแกรมอื่นๆ ทั้งในและต่างสถาบัน (joint program) ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.93) และโครงสร้างหลักสูตร วิชาและหน่วยกิตที่เป็นระบบชัดเจนและมีความหลากหลายเหมาะสม แก่ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.78)

ด้านการสร้างเครือข่ายทางการศึกษาของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า การจัด ประชุม อบรม สัมมนาในประเด็นต่างๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่แตกต่างกันเชิงวัฒนธรรมทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 1.05) รองลงมาคือ ความร่วมมือระหว่างองค์กร หรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อการส่งเสริมการเรียน การสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 1.21)

ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีโครงการพัฒนาอาจารย์โดยส่งไปดูงานทั้งในและต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 1.31) รองลงมาคือมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการส่ง อาจารย์ไปอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.88) และมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการสนับสนุนยกย่องชื่นชมอาจารย์ที่มีผลงานดีเด่นหรือ สร้างชื่อเสียงด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.43$, S.D. = 1.02)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า เวลาในการ เรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 1.07) รองลงมาคือ การบ้านหรือการสั่งงานมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน

($\bar{X}=4.14$, S.D. = 1.03) และผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนเฉพาะที่ช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเรียนรู้ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.50$, S.D. = 0.85)

ด้านการวิจัยและการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการจัดสรรทุนด้านวิจัยให้แก่อาจารย์เพื่อทำวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.21$, S.D. =1.05) รองลงมาคือ การสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสและมีพื้นที่ (เวที) ในการแสดงออกด้านความรู้ความสามารถทางภาษา และวัฒนธรรมในลักษณะที่แตกต่างหลากหลายให้แก่ผู้เรียน ($\bar{X}=3.43$, S.D. =1.34) และการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษามีส่วนร่วมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.00$, S.D. =0.96)

ด้านการวัดและการประเมินผลของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า ระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาไทยของผู้เรียนที่ชัดเจน ถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=3.71$, S.D. =1.14) รองลงมาคือ การวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง ($\bar{X}=3.64$, S.D. =0.74)

ด้านกระบวนการรายด้านย่อยของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า ด้านการวัดและการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.06$, S.D. = 0.81) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.83$, S.D. = 0.54) และด้านการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.30$, S.D. = 1.04)

ด้านการจัดโครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติในกรณีที่มีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=3.88$, S.D. = 1.07) รองลงมาคือ การกำหนดผู้ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรหรือโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติไว้อย่างเป็นระบบชัดเจน ($\bar{X}=3.69$, S.D. = 1.19) และหลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.02$, S.D. = 1.09)

ด้านการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=3.86$, S.D. = 0.94) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการเสนอรูปแบบหรือโปรแกรมการเรียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนอย่างยืดหยุ่นและหลากหลาย ($\bar{X}=3.84$, S.D. = 0.94) และมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา ได้ให้ความสำคัญกับ

การส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยมากเป็นอันดับต้นๆ ในการพัฒนาองค์กรมีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.55, S.D. = 1.04$)

ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตรของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า การปรับปรุงหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน ชาวต่างประเทศให้ความ ความทันสมัย เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.94, S.D. = 0.94$) รองลงมาคือ กรรมการประจำหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอและเป็นไปตามคุณสมบัติ ($\bar{X} = 3.86, S.D. = 0.98$) และหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีลักษณะร่วมกับหลักสูตรหรือ โปรแกรมอื่นๆ ทั้งในและต่างสถาบัน (joint program) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.47, S.D. = 1.12$)

ด้านการสร้างเครือข่ายทางการศึกษาของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า ความร่วมมือ ระหว่างองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 3.43, S.D. = 1.06$) รองลงมาคือ การจัดประชุม อบรม สัมมนาในประเด็นต่างๆ ระหว่างผู้เรียน และผู้สอนที่แตกต่างกันเชิงวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.16, S.D. = 1.28$)

ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า มหาวิทยาลัย หรือทางสาขาวิชามีการส่งอาจารย์ไปอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39, S.D. = 1.00$) รองลงมาคือมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาให้ทุน สนับสนุนการเขียนเอกสารหรือตำราประกอบการสอนภาษาไทยแก่อาจารย์ ($\bar{X} = 3.35, S.D. = 1.09$) และมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาสนับสนุนยกย่องชื่นชมอาจารย์ที่มีผลงานดีเด่นหรือ สร้างชื่อเสียงด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.78, S.D. = 1.10$)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า เวลาในการ เรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57, S.D.=0.79$) รองลงมาคือ การจัดกลุ่มผู้เรียนภาษาไทยไม่เกินกลุ่มละ 30 คนต่อห้องเรียนมีผลต่อ ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทย ($\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.89$) และการบ้านหรือการสั่งงานมีผลต่อ ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.81$) และตำราเอกสาร ประกอบการเรียนภาษาไทยมีเนื้อหาและรายละเอียดไม่เหมาะสม มากหรือน้อยเกินไป เน้นการ ท่องจำมากกว่าความรู้ ความเข้าใจและการนำไปใช้ได้จริงในชีวิตมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.69, S.D.=1.23$)

ด้านการวิจัยและการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า โครงการการศึกษาดูงานหรือทัศนศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มองค์ความรู้และประสบการณ์ในการ เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.76, S.D. = 1.05$) รองลงมาคือ การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทยให้

นักศึกษามีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.96) และการส่งเสริมด้านวิจัยโดยรวมมีกับหน่วยงานทั้งในและนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 0.89)

ด้านการวัดและการประเมินผลของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า การวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาไทยของผู้เรียนที่ชัดเจนถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.91)

ตาราง 4.19 ปัจจัยด้านผลผลิตที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ด้านผลผลิต	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาชาวต่างชาติด้านภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี	3.50	0.94	มาก	3.29	1.10	ปานกลาง
2.นักศึกษาที่เรียนภาษาไทยได้รับรางวัลจากการแข่งขัน การประกวด และสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย	2.79	0.58	ปานกลาง	2.96	1.15	ปานกลาง
3.บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้ประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้ดี	3.79	0.80	มาก	3.45	1.00	มาก
4.บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาษาไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย	3.36	0.74	ปานกลาง	3.47	0.87	มาก
5.บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้ประกอบอาชีพในประเทศไทยมากกว่าที่ประเทศเกาหลีใต้	2.93	1.00	ปานกลาง	3.04	1.12	ปานกลาง
6.มีการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือหรือการติดต่อสื่อสารของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วกับนักศึกษารุ่นน้องหรือคณาจารย์	2.71	1.14	ปานกลาง	2.82	1.15	ปานกลาง
7.ศิษย์เก่ามีส่วนช่วยสนับสนุนสาขาวิชาและสถาบันในด้านต่างๆ เช่น ด้านเงินทุน ด้านการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในฐานะวิทยากร ฯลฯ	3.29	0.83	ปานกลาง	2.96	1.17	ปานกลาง
8.ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่ผู้สนใจเรียนภาษาไทย	3.43	1.02	ปานกลาง	3.43	1.04	มาก

ด้านผลผลิต	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
9.จำนวนบัณฑิตมีการศึกษาต่อด้านภาษาไทยในระดับสูงทั้งในประเทศเกาหลีใต้และในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น	3.21	0.97	ปานกลาง	3.14	1.02	ปานกลาง
10.ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของสถาบัน คุณภาพของคณาจารย์และบัณฑิตเป็นจุดขายและจุดดึงดูดให้มีคนสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น	2.93	1.00	ปานกลาง	3.76	0.99	มาก

จากตาราง 4.19 ด้านผลผลิตของกลุ่มอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้ประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้ดี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= 0.80) รองลงมาคือ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาชาวต่างชาติด้านภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.94) และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือหรือการติดต่อสื่อสารของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วกับนักศึกษารุ่นน้องหรือคณาจารย์ ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 1.14)

ด้านผลผลิตของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของสถาบัน คุณภาพของคณาจารย์และบัณฑิตเป็นจุดขายและจุดดึงดูดให้มีคนสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.99) รองลงมาคือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาษาไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.87) และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือหรือการติดต่อสื่อสารของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วกับนักศึกษารุ่นน้องหรือคณาจารย์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 1.15)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ตาราง 4.20 ภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทย

ปัจจัย	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก	3.84	0.42	มาก	3.77	0.43	มาก
2.ด้านปัจจัยนำเข้า	3.44	0.45	ปานกลาง	3.40	0.44	ปานกลาง
3.ด้านกระบวนการ	3.62	0.59	มาก	3.52	0.47	มาก
4.ด้านผลผลิต	3.34	0.66	ปานกลาง	3.27	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 4.20 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศภาพรวมของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.42) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.59) และด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.45) และผลผลิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.66)

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศภาพรวมของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือด้านกระบวนการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.47) และด้านผลผลิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.64)

ตาราง 4.21 ปัจจัยด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้

ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.1 ด้านสังคม	3.69	0.55	มาก	3.69	0.52	มาก
1. ท่านคิดว่าคนในสังคมไทยปัจจุบันให้ความใส่ใจ ตระหนักและอนุรักษ์ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น	3.39	0.99	ปาน กลาง	3.46	0.94	มาก
2. ท่านคิดว่าคนต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น	3.38	0.99	ปาน กลาง	3.41	0.95	มาก
3. ท่านคิดว่าความเหมือนและความแตกต่างกัน ทางด้านผู้คน ภาษา สังคมและวัฒนธรรมเป็นเสน่ห์ ที่สร้างแรงจูงใจให้ชาวต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทย เพิ่มขึ้น	3.39	0.91	ปาน กลาง	3.40	0.90	มาก
4. ท่านคิดว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นสาเหตุ สำคัญที่ทำให้การสื่อสารไม่เข้าใจกัน	3.23	1.17	ปาน กลาง	3.25	1.17	ปาน กลาง
5. ท่านคิดว่าภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อม ความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทย และคนต่างชาติ	4.61	0.56	มาก ที่สุด	4.50	0.65	มาก ที่สุด
6. ท่านคิดว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองจะช่วยยกระดับ ความรู้ พัฒนาบุคลิกภาพและสถานะทางสังคมได้	4.14	0.81	มาก	4.09	0.78	มาก
1.2 ด้านการเมือง	3.87	0.64	มาก	3.83	0.62	มาก
1. ท่านคิดว่าการเรียนรู้ภาษาไทยช่วยเสริมสร้าง สัมพันธไมตรีความร่วมมือการเมืองของสอง ประเทศ	4.35	0.76	มาก	4.25	0.76	มาก ที่สุด
2. ท่านคิดว่าผู้บริหารประเทศและนโยบายการบริหาร ประเทศมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ	3.93	0.96	มาก	3.95	0.91	มาก
3. ท่านคิดว่าความมั่นคง ความปลอดภัย และความมี เสถียรภาพทางการเมืองการปกครองเป็นปัจจัย สำคัญที่ทำให้คนต่างชาติมาศึกษาภาษาไทยเพิ่มขึ้น	3.79	1.03	มาก	3.74	0.98	มาก

ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
4.นโยบายทางด้านการศึกษาของภูมิภาคอาเซียนที่ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้และเข้าใจภาษา วัฒนธรรม ประเทศเพื่อนบ้านทำให้ภาษาไทยได้รับความสนใจ	3.75	0.93	มาก	3.68	0.94	มาก
5.ท่านคิดว่าการสนับสนุนและการจัดสรรทุนการศึกษาจากรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐส่งผลให้คนต่างชาติสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มขึ้น	3.59	1.00	มาก	3.59	1.02	มาก
6.คุณภาพและระบบการบริหารการศึกษาไทยมีการพัฒนาและน่าเชื่อถือมากขึ้นส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ	3.81	0.93	มาก	3.77	0.88	มาก
1.3 ด้านเศรษฐกิจ	3.81	0.56	มาก	3.77	0.55	มาก
1.ท่านคิดว่าภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต	3.25	1.07	ปานกลาง	3.23	1.02	ปานกลาง
2.ท่านคิดว่าค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพที่ไม่สูงมากส่งผลให้คนต่างชาติตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยเพื่อการเรียน การท่องเที่ยวและการทำงานเพิ่มขึ้น	4.28	0.67	มาก	4.15	0.75	มาก
3.ท่านคิดว่าการพัฒนาด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อการขยายตัวทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศส่งผลให้มีคนต่างชาติเข้ามาทำงานในไทยและเรียนรู้ภาษาไทย	3.70	0.84	มาก	3.70	0.82	มาก
4.อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายการลงทุนของบริษัทต่างชาติในไทยส่งผลให้ตลาดทางการศึกษาและการจ้างงานผู้มีความรู้ภาษาไทยเพิ่มจำนวน	3.59	0.95	มาก	3.64	0.91	มาก
5.อัตราการจ้างงานและรายได้ของบริษัทเกาหลีใต้ในไทยที่มีค่อนข้างสูงส่งผลให้คนเกาหลีใต้สนใจเรียนภาษาไทยและอยากมาทำงานที่ไทยเพิ่มมากขึ้น	3.76	1.03	มาก	3.78	1.00	มาก
6.ภาวะการแข่งขันที่สูง ความกดดันและโอกาสตักงานเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้คนเกาหลีใต้สนใจเรียนภาษาไทย	3.49	1.20	ปานกลาง	3.45	1.15	มาก
7.การกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้นและส่งผลให้สนใจเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย	4.15	0.86	มาก	4.05	0.87	มาก

ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
8.กระแสมนุษยนิยมด้านธุรกิจการอาหาร ความบันเทิงและศัลยกรรมความงาม ส่งผลให้ คนไทยและคนเกาหลีได้ต่างก็มีความสนใจเรียน ภาษาของกันและกัน	4.20	0.70	มาก	4.15	0.73	มาก
1.4 ด้านเทคโนโลยี	3.95	0.85	มาก	3.80	0.61	มาก
1.ท่านคิดว่าปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีมีส่วนช่วย สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาไทยให้เข้าใจง่าย	3.53	0.81	มาก	3.46	0.85	มาก
2.เทคโนโลยีช่วยผลิตสื่อ ตำราเอกสารการเรียนการ สอนภาษาไทยที่น่าดึงดูด น่าสนใจ ทันสมัยและมี ความหลากหลายให้แก่ชาวต่างชาติ	4.90	0.84	มาก	3.83	0.83	มาก
3.เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่เชื่อมโยงความรู้ การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทั้งใน นอกห้องเรียน ทั้งในประเทศไทยและข้ามประเทศ	3.94	0.75	มาก	3.89	0.73	มาก
4.เทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบัน เป็นช่องทางหนึ่งที่ ช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนต่างชาติรู้จักประเทศไทย และสนใจภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น	3.84	0.83	มาก	3.74	0.84	มาก
5.การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจและความร่วมมือด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นระหว่างทั้งสองประเทศ	4.18	0.76	มาก	4.06	0.85	มาก

จากตาราง 4.21 ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกรายด้านย่อยของนักศึกษาชาวเกาหลี พบว่าด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือ ด้านการเมือง ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.64) และด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.55)

ด้านสังคมของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อมความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและคนต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือ การเรียนรู้ภาษาที่สองจะช่วยยกระดับความรู้ พัฒนาบุคลิกภาพและสถานะทางสังคมได้ ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.81) และความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การสื่อสารไม่เข้าใจกัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.17)

ด้านการเมืองของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า การเรียนรู้ภาษาไทยช่วยเสริมสร้างสัมพันธไมตรีและความร่วมมือ ด้านการเมืองของทั้งสองประเทศได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือผู้บริหารประเทศและนโยบายการบริหารประเทศมีผลต่อการพัฒนาด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.96) และการสนับสนุนและการจัดสรรทุนการศึกษาจากรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ ส่งผลให้คนต่างชาติสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.00)

ด้านเศรษฐกิจของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่าค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพที่ไม่สูงมากส่งผลให้คนต่างชาติตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยเพื่อการเรียน การท่องเที่ยวและการทำงานเพิ่มจำนวนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือกระแสความนิยมด้านธุรกิจการอาหาร ความบันเทิงและสัลยกรรมความงาม ส่งผลให้คนไทยและคนเกาหลีได้ต่างก็มีความสนใจเรียนภาษาของกันและกันมากขึ้น ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.70) และภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพการงานในอนาคตมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.07)

ด้านเทคโนโลยีของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า เทคโนโลยีช่วยผลิตสื่อ ตำรา เอกสารการเรียนการสอนภาษาไทยที่น่าดึงดูด น่าสนใจ ทันสมัยและมีความหลากหลายให้แก่ชาวต่างชาติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจและความร่วมมือด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นระหว่างทั้งสองประเทศ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.76) และปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้อาษาไทยให้เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.81)

ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกรายด้านย่อยของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ด้านการเมืองมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.61) และด้านสังคมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.52)

ด้านด้านสังคมกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อมความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและคนต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือ การเรียนรู้ภาษาที่สองจะช่วยยกระดับความรู้ พัฒนาบุคลิกภาพและสถานะทางสังคมได้ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.78) และความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การสื่อสารไม่เข้าใจกันมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.17)

ด้านการเมืองของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า การเรียนรู้ภาษาไทยช่วยเสริมสร้างสัมพันธไมตรีและความร่วมมือด้านการเมืองของทั้งสองประเทศได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือผู้บริหารประเทศและนโยบายการบริหารประเทศมีผลต่อการพัฒนาด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.91) และการสนับสนุนและการจัดสรรทุนการศึกษาจากรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐส่งผลให้คนต่างชาติสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.02)

ด้านเศรษฐกิจของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพที่ไม่สูงมากส่งผลให้คนต่างชาติตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยเพื่อการเรียน การท่องเที่ยวและการทำงานเพิ่มจำนวนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.75) และกระแสความนิยมด้านธุรกิจการอาหาร ความบันเทิงและศัลยกรรมความงาม ส่งผลให้ คนไทยและคนเกาหลีใต้ต่างก็มีความสนใจเรียนภาษาของกันและกันมากขึ้น ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.73) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทยส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้นและส่งผลให้สนใจเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.87) และภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.02)

ด้านเทคโนโลยีของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจและความร่วมมือด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นระหว่างทั้งสองประเทศ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่เชื่อมโยงความรู้ การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งในประเทศไทยและข้ามประเทศได้เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.73) และปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาไทยให้เข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.85)

ตาราง 4.22 ปัจจัยนำเข้าที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้

ปัจจัยนำเข้า	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2.1 หลักสูตรการศึกษา	3.24	0.82	ปานกลาง	3.23	0.78	ปานกลาง
1.หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่มีจุดเด่นหรือจุดเน้นเท่าที่ควร	3.36	0.90	ปานกลาง	3.35	0.91	มาก
2.หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ทันสมัยและมีเนื้อหาไม่น่าสนใจ	3.20	0.95	ปานกลาง	3.15	0.95	ปานกลาง
3.หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร	3.15	1.07	ปานกลาง	3.18	1.03	ปานกลาง
2.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน	3.45	0.73	ปานกลาง	3.42	0.66	มาก

ปัจจัยนำเข้า	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.สาขาวิชาหรือทางสถาบันมีระบบการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ	3.46	0.93	ปานกลาง	3.44	0.89	มาก
2.มีเกณฑ์การคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถโดยตรง มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยให้ต่างชาติ	3.69	0.84	มาก	3.64	0.80	มาก
3.มีเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยที่ชัดเจนและเหมาะสม	3.21	0.95	ปานกลาง	3.19	0.88	ปานกลาง
2.3 ลักษณะของสื่อการเรียนการสอน	3.78	0.64	มาก	3.71	0.61	มาก
1.ห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนอุปกรณ์ที่ทันสมัย	3.51	0.99	มาก	3.39	0.97	ปานกลาง
2.สื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจภาษาไทย	3.69	0.92	มาก	3.64	0.92	มาก
3.การใช้สื่อของจริงหรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น	4.15	0.68	มาก	4.11	0.68	มาก
2.4 ลักษณะของแหล่งเรียนรู้	3.17	0.74	ปานกลาง	3.19	0.72	ปานกลาง
1.การจัดห้องเรียน ขนาดห้องเรียนและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียน มีผลต่อการเรียนรู้	3.75	1.00	มาก	3.75	0.93	มาก
2.ทำเลที่ตั้ง สาธารณูปโภคและการคมนาคมที่สะดวกสบายของสถานที่เรียนส่งผลต่อการตัดสินใจเรียน	3.85	0.87	มาก	3.84	0.90	มาก
3.ภาควิชาที่รับผิดชอบมีการจัดห้องหรือศูนย์การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้บริการ	2.53	1.15	ปานกลาง	2.64	1.16	ปานกลาง
4.ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร สื่อมัลติมีเดียที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้บริการ	3.31	1.03	ปานกลาง	3.23	1.03	น้อย
5.มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน	2.40	1.24	น้อย	2.52	1.21	น้อย
2.5 งบประมาณ	3.88	0.81	มาก	3.71	0.85	มาก

ปัจจัยนำเข้า	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีโครงการหรือ ทุนการศึกษา งบประมาณที่จัดสรรให้ผู้เรียนได้มี โอกาสพัฒนาด้านภาษาไทยทั้งในประเทศและใน ต่างประเทศ	4.13	0.86	มาก	3.93	0.94	มาก
2.ทางสาขาวิชาได้รับงบประมาณเพียงพอจาก มหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อ นำมาใช้พัฒนา ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย ของสาขา	3.63	0.97	มาก	3.49	1.02	มาก

จากตาราง 4.22 ด้านปัจจัยนำเข้ารายด้านย่อยของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า ด้านงบประมาณมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.81) รองลงมา คือด้านลักษณะของสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.64) และด้านหลักสูตรการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.82)

ด้านหลักสูตรการศึกษาของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่มีจุดเด่นหรือจุดเน้นเท่าที่ควรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 0.90) รองลงมาคือ หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ทันสมัยและมีเนื้อหาไม่น่าสนใจ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.95) และหลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 1.07)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า เกณฑ์การคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงและมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือ สาขาวิชาหรือทางสถาบันมีระบบการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีคุณภาพมีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.93) และเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยที่ชัดเจนและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.95)

ด้านลักษณะของสื่อการเรียนการสอนของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า การใช้สื่อของจริงหรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ สื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้

ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจภาษาไทย ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.92) และห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัย ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = 0.99)

ด้านลักษณะของแหล่งเรียนรู้ของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า ท่าเล ที่ตั้ง สาธารณูปโภคและการคมนาคมที่สะดวกสบายของสถานที่เรียนส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทย ของชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.87) รองลงมาคือการจัดห้องเรียน ขนาด ห้องเรียนและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 1.00) และห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = 1.24)

ด้านงบประมาณของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า ทางมหาวิทยาลัยหรือทาง สาขาวิชา มีโครงการหรือทุนการศึกษา งบประมาณที่จัดสรรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาด้าน ภาษาไทยทั้งในประเทศและในต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.86) และทาง สาขาวิชาได้รับงบประมาณเพียงพอจากมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อนำมาใช้พัฒนา และส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยในสาขาวิชาน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.97)

ด้านปัจจัยนำเข้ารายด้านย่อยของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ด้านลักษณะของสื่อ การเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.85) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.66) และด้านลักษณะของแหล่งเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.72)

ด้านหลักสูตรการศึกษากลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า หลักสูตรภาษาไทย หรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่มีจุดเด่นหรือจุดเน้นเท่าที่ควรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.91) รองลงมาคือ หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทย ยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 1.03) และ หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ทันสมัยและมีเนื้อหาไม่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.95)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า เกณฑ์การ คัดเลือกอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงและมี ประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือสาขาวิชาหรือทางสถาบันมีระบบการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ ที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.89) และเกณฑ์การคัดเลือก นักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยที่ชัดเจนและเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.88)

ด้านลักษณะของสื่อการเรียนการสอนของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า การใช้สื่อของจริงหรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือสื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจภาษาไทย ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.92) และห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.97)

ด้านลักษณะของแหล่งเรียนรู้ของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ทำเล ที่ตั้งสาธารณูปโภคและการคมนาคมที่สะดวกสบายของสถานที่เรียนส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.90) รองลงมาคือการจัดห้องเรียน ขนาดห้องเรียนและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.93) และห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร สื่อมัลติมีเดียที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้บริการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.03)

ด้านงบประมาณของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีโครงการหรือทุนการศึกษา งบประมาณที่จัดสรรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาด้านภาษาไทยทั้งในประเทศและในต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.94) รองลงมาคือทางสาขาวิชาได้รับงบประมาณเพียงพอจากมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อนำมาใช้พัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยในสาขาวิชา ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 1.02)

ตาราง 4.23 ปัจจัยด้านกระบวนการที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้

ด้านกระบวนการ	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3.1 การจัดโครงสร้างการบริหารงาน	3.70	1.57	มาก	3.53	0.52	มาก
1.มีการกำหนดผู้ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรหรือโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติไว้อย่างเป็นระบบชัดเจน	3.69	0.88	มาก	3.67	0.88	มาก
2.มีอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติในกรณีที่มีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ	3.68	0.99	มาก	3.65	0.96	มาก
3.หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร	3.05	0.97	ปานกลาง	3.05	0.97	ปานกลาง

ด้านกระบวนการ	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3.มีการมอบหมายและกำหนดภาระงานสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่อาจารย์ ผู้สอนอย่างเป็นระบบและเหมาะสม	3.76	0.77	มาก	3.72	0.76	มาก
3.2 การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์	3.54	0.65	มาก	3.46	0.66	มาก
1.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการกำหนด นโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง	3.55	0.78	มาก	3.46	0.83	มาก
2.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาได้ให้ความสำคัญ กับการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย มากเป็นอันดับต้นๆ ในการพัฒนาองค์กร	3.19	0.84	ปาน กลาง	3.17	0.87	ปาน กลาง
3.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งเสริมให้การ เรียนการสอนภาษาไทยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของ ชาวต่างประเทศและได้รับการยอมรับ	3.28	0.81	ปาน กลาง	3.22	0.85	ปาน กลาง
4.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับนโยบาย หรือพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ อยู่เสมอ เพื่อส่งเสริมให้ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ก้าวหน้า ยิ่งขึ้น	3.48	0.86	ปาน กลาง	3.35	0.89	มาก
5.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการประสานงาน กับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศเพื่อสร้างความ ร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการ สอนภาษาไทยร่วมกัน	3.76	0.85	มาก	3.71	0.83	มาก
6.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการเสนอรูปแบบ หรือโปรแกรมการเรียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนอย่าง ยืดหยุ่นและหลากหลาย	3.81	0.83	มาก	3.69	0.89	มาก
7.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับค่าใช้จ่าย ในการเรียนภาษาไทยให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมแก่ ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเรียนมากขึ้น	3.75	0.91	มาก	3.60	0.95	มาก
3.3 กระบวนการบริหารหลักสูตร	3.65	0.95	มาก	3.53	0.64	มาก
1.มีโครงสร้างหลักสูตร วิชาและหน่วยกิตที่เป็นระบบ ชัดเจนและมีความหลากหลายเหมาะสมแก่ผู้เรียน	3.56	0.90	มาก	3.60	0.87	มาก
2.มีการปรับปรุงหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการ สอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศให้มี ความทันสมัย เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	3.45	0.88	ปาน กลาง	3.43	0.88	มาก

ด้านกระบวนการ	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3. มีกรรมการประจำหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอและเป็นไปตามคุณสมบัติ	3.93	0.76	มาก	3.85	0.84	มาก
4. มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัดและความสนใจ	3.57	1.02	ปานกลาง	3.47	0.99	มาก
5. มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีลักษณะร่วมกับหลักสูตรหรือโปรแกรมอื่นๆ ทั้งในและต่างสถาบัน (joint program)	3.40	1.21	ปานกลาง	3.29	1.01	ปานกลาง
3.4 การสร้างเครือข่ายทางการศึกษา	3.33	1.07	ปานกลาง	3.27	0.84	ปานกลาง
1. มีความร่วมมือระหว่างองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย	3.20	1.24	ปานกลาง	3.23	1.03	ปานกลาง
2. มีการจัดประชุม อบรม สัมมนาในประเด็นต่างๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่แตกต่างกันเชิงวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ	3.46	1.14	ปานกลาง	3.32	0.97	ปานกลาง
3.5 การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา	3.45	0.95	ปานกลาง	3.32	0.70	ปานกลาง
1. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งอาจารย์ไปอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ	3.42	1.12	ปานกลาง	3.34	0.90	ปานกลาง
2. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาให้ทุนสนับสนุนการเขียนเอกสารหรือตำราประกอบการสอนภาษาไทยแก่อาจารย์	3.27	1.08	ปานกลาง	3.18	0.88	ปานกลาง
3. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีโครงการพัฒนาอาจารย์โดยส่งไปดูงานทั้งในและต่างประเทศ	3.66	1.16	มาก	3.46	0.99	มาก
4. มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาให้การสนับสนุนยกย่องชื่นชมอาจารย์ที่มีผลงานดี เด่นหรือสร้างชื่อเสียงด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	3.43	1.17	ปานกลาง	3.30	0.97	ปานกลาง
3.6 กระบวนการจัดการเรียนการสอน	3.83	0.56	มาก	3.76	0.46	มาก
1. ผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนเฉพาะที่ช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเรียนรู้ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น	3.93	0.98	มาก	3.78	0.82	มาก

ด้านกระบวนการ	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
2.มีรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีความทันสมัย หลากหลายวิธี ไม่น่าเบื่อ	3.63	1.10	มาก	3.57	0.91	มาก
3.รูปแบบวิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้จริง	3.75	1.11	มาก	3.64	0.96	มาก
4.วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ผู้เรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้	3.74	1.16	มาก	3.69	0.94	มาก
5.ตำราเรียนภาษาไทย เนื้อหาเก่า ยาก ล้าสมัยและไม่น่าสนใจ	3.10	1.37	ปานกลาง	3.09	1.17	ปานกลาง
6.ตำราเอกสารประกอบการเรียนภาษาไทยมีเนื้อหาและรายละเอียดไม่เหมาะสม มากหรือน้อยเกินไป เน้นการท่องจำมากกว่าความรู้ ความเข้าใจและการนำไปใช้ได้จริงในชีวิต	3.28	1.10	ปานกลาง	3.32	1.09	ปานกลาง
7.บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น	4.08	0.75	มาก	4.04	0.78	มาก
8.การจัดกลุ่มผู้เรียนภาษาไทยไม่เกินกลุ่มละ 30 คน ต่อห้องเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทย	4.36	0.82	มาก	4.27	0.83	มากที่สุด
9.เวลาในการเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน	4.28	0.75	มาก	4.24	0.75	มากที่สุด
10.การบ้านหรือการสั่งงานมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน	4.04	0.82	มาก	3.96	0.81	มาก
3.7 การวิจัยและการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน	3.56	0.77	มาก	3.45	0.79	มากที่สุด
1.มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการจัดสรรทุนด้านวิจัยให้แก่อาจารย์เพื่อทำวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ	3.51	0.89	มาก	3.34	0.94	ปานกลาง
2.มีการส่งเสริมด้านวิจัยโดยรวมมือกับหน่วยงานทั้งในและนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ	3.55	0.86	มาก	3.40	0.93	มาก
3.มีการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษามีส่วนร่วม	3.36	1.03	ปานกลาง	3.28	1.07	ปานกลาง
4.มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสและมีพื้นที่ (เวทีย)	3.48	0.95	ปาน	3.44	1.03	มาก

ด้านกระบวนการ	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ในการแสดงออกด้านความรู้ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมในลักษณะที่แตกต่างให้แก่ผู้เรียน			กลาง			
5.มีโครงการการศึกษาดูงานหรือทัศนศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มองค์ความรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย	3.88	0.99	มาก	3.81	0.99	มาก
3.8 การวัดและการประเมินผล	3.29	0.97	ปานกลาง	3.25	0.91	ปานกลาง
1.มีระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาไทยของผู้เรียนที่ชัดเจน ถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง	3.38	0.97	ปานกลาง	3.27	0.94	ปานกลาง
2.มีการวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง	3.21	1.10	ปานกลาง	3.22	1.03	ปานกลาง

จากตาราง 4.23 ด้านกระบวนการรายด้านย่อยของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่าด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือด้านการจัดโครงสร้างการบริหารงาน ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 1.57) และด้านการวัดและการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.97)

ด้านการจัดโครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่าการมอบหมายและกำหนดภาระงานสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้แก่อาจารย์ผู้สอนอย่างเป็นระบบและเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือ การกำหนดผู้ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรหรือโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติไว้อย่างเป็นระบบชัดเจน ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.88) และหลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = 0.97)

ด้านการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่ามหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการเสนอรูปแบบหรือโปรแกรมการเรียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนอย่างยืดหยุ่นและหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศเพื่อสร้างความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยร่วมกัน ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.85) และมหาวิทยาลัย

หรือทางสาขาวิชาได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยมากเป็นอันดับต้นๆ ในการพัฒนาองค์กร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.84)

ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตรของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า กรรมการประจำหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอและเป็นไปตามคุณสมบัติ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.76) ค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ หลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 1.02) และหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีลักษณะร่วมกับหลักสูตรหรือโปรแกรมอื่นๆ ทั้งในและต่างสถาบัน (joint program) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.21)

ด้านการสร้างเครือข่ายทางการศึกษาของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า การจัดประชุม อบรม สัมมนาในประเด็นต่างๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่แตกต่างกันเชิงวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 1.14) รองลงมาคือ ความร่วมมือระหว่างองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 1.24)

ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีโครงการพัฒนาอาจารย์โดยส่งไปปฏิบัติงานทั้งในและต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 1.16) รองลงมาคือมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาให้การสนับสนุนยกย่องชื่นชมอาจารย์ที่มีผลงานดีเด่นหรือสร้างชื่อเสียงด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 1.17) และมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาให้ทุนสนับสนุนการเขียนเอกสารหรือตำราประกอบการสอนภาษาไทยแก่อาจารย์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 1.08)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า การจัดกลุ่มผู้เรียนภาษาไทยไม่เกินกลุ่มละ 30 คนต่อห้องเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือ เวลาในการเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.75) และตำราเรียนภาษาไทย เนื้อหาเก่า ยาก ล้าสมัยและไม่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 1.37)

ด้านการวิจัยและการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า โครงการการศึกษาดูงาน หรือทัศนศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มองค์ความรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.99) รองลงมาคือ การส่งเสริมด้านวิจัยโดยรวมมือกับหน่วยงานทั้งในและนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.86) และการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษามีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 1.03)

ด้านการวัดและการประเมินผลของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่าระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาไทยของผู้เรียนที่ชัดเจน ถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 3.21) รองลงมาคือ การวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 1.10)

ด้านกระบวนการรายด้านย่อยของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ ด้านการจัดโครงสร้างการบริหารงาน ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.52) และด้านกระบวนการบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.64) อีกทั้งด้านการวัดและการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.91)

ด้านการจัดโครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า การมอบหมายและกำหนดภาระงานสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่อาจารย์ผู้สอนอย่างเป็นระบบและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.76) รองลงมา คือการกำหนดผู้ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรหรือโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติไว้อย่างเป็นระบบชัดเจน ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.88) และหลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = 0.76)

ด้านการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศเพื่อสร้างความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยร่วมกันมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการเสนอรูปแบบหรือโปรแกรมการเรียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนอย่างยืดหยุ่นและหลากหลาย ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.89) และมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมากเป็นอันดับต้นๆ ในการพัฒนาองค์กรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.87)

ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตรของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า กรรมการประจำหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอและเป็นไปตามคุณสมบัติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือ โครงสร้างหลักสูตร วิชาและหน่วยกิตที่เป็นระบบชัดเจนและมีความหลากหลายเหมาะสมแก่ผู้เรียน ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.87) และหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีลักษณะร่วมกับหลักสูตรหรือโปรแกรมอื่นๆ ทั้งในและต่างสถาบัน (joint program) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 1.01)

ด้านการสร้างเครือข่ายทางการศึกษาของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า การจัดประชุมอบรม สัมมนาในประเด็นต่างๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่แตกต่างกันเชิงวัฒนธรรมทั้งในประเทศ

และต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.97) รองลงมาคือความร่วมมือระหว่างองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.03)

ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาที่มีโครงการพัฒนาอาจารย์โดยส่งไปดูงานทั้งในและต่างประเทศมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.99) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาที่มีการส่งอาจารย์ไปอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.90) และมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาให้ทุนสนับสนุนการเขียนเอกสารหรือตำราประกอบการสอนภาษาไทยแก่อาจารย์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 0.88)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า การจัดกลุ่มผู้เรียนภาษาไทยไม่เกินกลุ่มละ 30 คนต่อห้องเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือเวลาในการเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.75) และตำราเรียนภาษาไทย เนื้อหาเก่า ยาก ล้าสมัยและไม่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 1.17)

ด้านการวิจัยและการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า โครงการการศึกษาดูงาน หรือทัศนศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มองค์ความรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.99) รองลงมาคือ การสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสและมีพื้นที่ (เวที) ในการแสดงออกด้านความรู้ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมในลักษณะที่แตกต่างหลากหลายให้แก่ผู้เรียน ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 1.03) และ การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษามีส่วนร่วมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 1.07)

ด้านการวัดและการประเมินผลของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาไทยของผู้เรียนที่ชัดเจน ถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.94) รองลงมาคือ การวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 1.03)

ตาราง 4.24 ปัจจัยด้านผลผลิตที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้

ด้านผลผลิต	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี			ข้อมูลจาก ม.ในไทย		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาชาวต่างชาติด้านภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี	3.21	0.99	ปานกลาง	3.15	0.98	ปานกลาง
2.นักศึกษาที่เรียนภาษาไทยได้รับรางวัลจากการแข่งขันการประกวด และสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย	3.60	0.91	มาก	3.47	0.96	มาก
3.บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้ประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้ดี	3.23	0.97	ปานกลาง	3.17	0.93	ปานกลาง
4.บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาษาไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย	2.61	1.11	ปานกลาง	2.63	1.08	ปานกลาง
5.บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้ประกอบอาชีพในประเทศไทยมากกว่าที่ประเทศเกาหลีใต้	2.75	1.13	ปานกลาง	2.74	1.09	ปานกลาง
6.มีการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือหรือการติดต่อสื่อสารของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วกับนักศึกษารุ่นน้องหรือคณาจารย์	3.49	0.94	ปานกลาง	3.36	0.97	ปานกลาง
7.ศิษย์เก่ามีส่วนช่วยสนับสนุนสาขาวิชาและสถาบันในด้านต่างๆ เช่น ด้านเงินทุน ด้านการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในฐานะวิทยากร ฯลฯ	3.63	0.89	มาก	3.53	0.92	มาก
8.ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่ผู้สนใจเรียนภาษาไทย	3.66	0.81	มาก	3.52	0.88	มาก
9.จำนวนบัณฑิตมีการศึกษาต่อด้านภาษาไทยในระดับสูงทั้งในประเทศเกาหลีใต้และในประเทศไทย	3.35	0.98	ปานกลาง	3.25	0.95	ปานกลาง
10.ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของสถาบัน คุณภาพของคณาจารย์และบัณฑิตเป็นจุดขายและจุดดึงดูดให้มีคนสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น	3.94	0.88	มาก	3.94	0.87	มาก

จากตาราง 4.24 ด้านผลผลิตของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่าชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของสถาบัน คุณภาพของคณาจารย์และบัณฑิตเป็นจุดขายและจุดดึงดูดให้มีคนสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.88) รองลงมาคือศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่ผู้สนใจเรียนภาษาไทย ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.81) และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาษาไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.61$, S.D. = 1.11)

ด้านผลผลิตของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่าชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของสถาบัน คุณภาพของคณาจารย์และบัณฑิตเป็นจุดขายและจุดดึงดูดให้มีคนสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.87) รองลงมาคือ ศิษย์เก่ามีส่วนช่วยสนับสนุนสาขาวิชาและสถาบันในด้านต่างๆ เช่น ด้านเงินทุน ด้านการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในฐานะวิทยาการ ฯลฯ ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.92) และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาษาไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 1.08)

สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกาหลีใต้ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก 2) ด้านปัจจัยนำเข้า 3) ด้านกระบวนการ และ 4) ด้านผลผลิต

ตาราง 4.25 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกาหลีใต้

สภาพปัจจุบัน	ข้อมูลจาก ม.ในเกาหลี		ข้อมูลจาก ม.ในไทย	
	อาจารย์	นักศึกษา	อาจารย์	นักศึกษา
1.ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก
2.ด้านปัจจัยนำเข้า	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง
3.ด้านกระบวนการ	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก
4.ด้านผลผลิต	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตาราง 4.25 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและ

ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีและประเทศไทย พบว่า ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก อาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลี รวมทั้งนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านปัจจัยนำเข้า อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านกระบวนการ อาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านผลผลิต อาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้ง 4 กลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และในประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมและของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และในประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมและของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 6 คน และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 14 คน รวมทั้งหมด 20 คน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 12 คน และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 8 คน รวมทั้งหมด 20 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยเรียงจากข้อคำถามในแต่ละประเด็นและพิจารณาคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์โดยพิจารณาจากคำ ประโยคหรือข้อความของคำตอบที่มีลักษณะตรงกันหรือมีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือคำตอบมีลักษณะเป็นไปในทิศทางเดียวกันเป็นหลักในการวิเคราะห์ผลของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 6 คน และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 14 คน รวมทั้งหมด 20 คน

1.1 ความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ตาราง 4.26 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ประเด็นคำถาม	ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
		ไทย	เกาหลี	รวม
1.ความสำคัญและความจำเป็นของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3	ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
	ภาษาเป็นการสื่อสารระหว่างประเทศด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ฯลฯ และเป็น การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
2.ข้อได้เปรียบของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3	มีโอกาสแนะนำประเทศไทยคนต่างชาติได้เรียนรู้ภาษาไทยและรู้จักประเทศไทยผ่านภาษา	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)

ประเด็นคำถาม	ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
		ไทย	เกาหลี	รวม
	การส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่าง ประเทศโดยใช้ภาษาไทยเป็นตัวเชื่อม ทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมาก ขึ้น	13 (92.86)	4 (66.66)	17 (85)
	คนต่างชาติสนใจมาเรียนภาษาไทย เพิ่มมากขึ้นทำให้การเรียนการสอน ภาษาไทยได้รับความนิยมมากขึ้น	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
	คนต่างชาติที่รู้ภาษาไทยมีจำนวน เพิ่มมากขึ้นทำให้มีการขยายตลาด การค้าและการลงทุนในไทยเพิ่มมากขึ้น	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
	อัตราการจัดคนต่างชาติที่มีมือดี ค่าจ้าง ไม่แพงและรู้ภาษาไทยจากประเทศ เพื่อนบ้านมาทำงานในไทยเพิ่มมากขึ้น	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
3.ข้อเสียเปรียบของการสอน ภาษาไทยในกลุ่มประเทศ อาเซียน +3	การจัดงานคนไทยลดลงเพราะถูกแย่ง งานจากประเทศอื่นที่รู้ภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษดีกว่าคนไทย	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
4.ปัญหาที่พบในการสอน ภาษาไทยในกลุ่มประเทศ อาเซียน+3 และแนวทางแก้ไข ปัญหา	ปัญหาด้านระดับความรู้ความสามารถ ของผู้เรียนที่แตกต่างกัน การจัดกลุ่ม ผู้เรียนที่คละความรู้ความสามารถช่วง ระดับที่แตกต่างกันให้มาเรียนในชั้น เดียวกัน ทำให้ยากต่อการจัดการ เรียนการสอน	14 (100)	6 (100)	20 (100)
	ปัญหาวัตถุประสงค์และความสนใจของ ผู้เรียนในการเรียนภาษาไทยที่แตกต่าง กัน	14 (100)	6 (100)	20 (100)
	ยังไม่มีหลักสูตรที่ชัดเจนและเป็น มาตรฐานกลางร่วมกันในการสอน ภาษาไทยให้คนต่างชาติ	14 (100)	2 (33.33)	16 (80)
	ยังไม่มีหน่วยงานกลางที่จัดการสอบวัด ระดับภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาว ต่างประเทศที่ชัดเจนและได้มาตรฐาน เป็นข้อสอบกลางร่วมกันใน	14 (100)	2 (33.33)	16 (80)

ประเด็นคำถาม	ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
		ไทย	เกาหลี	รวม
ระดับประเทศเพื่อวัดมาตรฐานผู้เรียน ชาวต่างประเทศ				
การควบคุมคุณภาพของการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยไทยและมาตรฐาน ของการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาว ต่างประเทศ				
		14	2	16
		(100)	(33.33)	(80)
ปัญหาด้านการขาดการประสานงาน พูดคุยกันและปรึกษาหารือร่วมกัน ระหว่างผู้สอนทั้งในสถาบันเดียวกันและ ต่างสถาบัน				
		10	4	14
		(71.43)	(66.66)	(70)
ปัญหาด้านตัวผู้เรียนในเรื่องของความ ตั้งใจ ความสนใจ ทศนคติและแรงจูงใจ				
		12	4	16
		(85.72)	(66.66)	(80)
การขาดการประสานงานโดยตรงและ การขาดข้อมูลในการติดต่อประสานงาน และการรับนักศึกษาต่างชาติเข้ามาเรียน ในสถาบันระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่				
		11	3	14
		(78.57)	(50)	(70)
ปัญหาด้านบุคลากรคือ อาจารย์ผู้สอนที่ ยังไม่มีความพร้อมในการสอนภาษาไทย ให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ ต้องพัฒนา และส่งเสริมให้ผู้สอนมีความรู้ ทักษะ ความชำนาญและความเชี่ยวชาญด้าน ภาษาไทยและการสอนภาษาไทย การมี ประสบการณ์ตรงเฉพาะด้านการสอน ภาษาไทยให้แก่คนต่างชาติ เพราะ อาจารย์ผู้สอนคือ แม่แบบ (Role Model) ที่สำคัญมากของผู้เรียน ชาวต่างชาติที่เริ่มเรียนภาษาไทย				
		14	5	19
		(100)	(83.33)	(95)
ปัญหาด้านการสอนองค์ความรู้ แนวคิด วิธีปฏิบัติเชิงวัฒนธรรมไทยจากตำรา เรียนที่เป็นหลักวิชาการกับสภาพความ เป็นจริงในสังคมปัจจุบัน				
		10	5	15
		(71.43)	(83.33)	(75)

จากตาราง 4.26 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านความสำคัญและความจำเป็นของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 พบว่า อาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 85.71 และอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ร้อยละ 66.66 เห็นว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน และ ภาษาเป็นการสื่อสารระหว่างประเทศ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ฯลฯ และเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ด้านข้อได้เปรียบของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 พบว่า อาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 100 และอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ร้อยละ 83.33 เห็นว่า มีโอกาสแนะนำประเทศไทยคนต่างชาติได้เรียนรู้ภาษาไทยและรู้จักประเทศไทยผ่านภาษา และคนต่างชาติที่รู้ภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทำให้มีการขยายตลาดการค้าและการลงทุนในไทยเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอัตราการจ้างคนต่างชาติที่มีฝีมือ ค่าจ้างไม่แพงและรู้ภาษาไทยจากประเทศเพื่อนบ้านมาทำงานในไทยเพิ่มมากขึ้น ไม่มีปัญหาติดขัดเรื่องภาษาและการสื่อสารกัน ส่วนอาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 92.86 และอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ร้อยละ 66.66 เห็นว่า การส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างประเทศโดยใช้ภาษาไทยเป็นตัวเชื่อมทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น

ด้านข้อเสียเปรียบของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 พบว่า อาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 100 และอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ร้อยละ 83.33 เห็นว่า การจ้างงานคนไทยลดลงเพราะถูกแย่งงานจากประเทศอื่นที่รู้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษดีกว่าคนไทย

ด้านปัญหาที่พบในการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 และแนวทางแก้ไขปัญหา พบว่า อาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า 1) ปัญหาด้านระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน การจัดกลุ่มผู้เรียนที่คละความรู้ความสามารถช่วงระดับที่แตกต่างกันให้มาเรียนในชั้นเดียวกันทำให้ยากต่อการจัดการเรียนการสอน 2) ปัญหาวัตถุประสงค์และความสนใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาไทยที่แตกต่างกัน และยังไม่มีหลักสูตรที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานกลางร่วมกันในการสอนภาษาไทยให้คนต่างชาติ 3) ยังไม่มีหน่วยงานกลางที่จัดการสอบวัดระดับภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ชัดเจนและได้มาตรฐานเป็นข้อสอบกลางร่วมกันในระดับประเทศเพื่อวัดมาตรฐานผู้เรียนชาวต่างประเทศ 4) การควบคุมคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและมาตรฐานของการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ และ 5) ปัญหาด้านบุคลากรคือ

อาจารย์ผู้สอนที่ยังไม่มีความพร้อมในการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ ต้องพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้สอนมีความรู้ ทักษะ ความชำนาญและความเชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและการสอนภาษาไทย การมีประสบการณ์ตรงเฉพาะด้านการสอนภาษาไทยให้แก่คนต่างชาติ เพราะอาจารย์ผู้สอนคือ แม่แบบ (Role Model) ที่สำคัญมากของผู้เรียนชาวต่างชาติที่เริ่มเรียนภาษาไทย ส่วนอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ร้อยละ 100 เห็นว่า ปัญหาด้านระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน การจัดกลุ่มผู้เรียนที่ละความรู้ความสามารถช่วงระดับที่แตกต่างกันให้มาเรียนในชั้นเดียวกันทำให้ยากต่อการจัดการเรียนการสอนและปัญหาวัตถุประสงค์และความสนใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาไทยที่แตกต่างกัน

1.2 ความคิดเห็นของอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ตาราง 4.27 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีด้านปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมให้การสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
การใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสอนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้นักศึกษาคุ้นชินกับภาษาไทย	12 (85.7)	4 (66.66)	16 (80)
การสอนโดยใช้ทั้งวิชาภาษาและอวัจนภาษา	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
ตัวครูเป็นต้นแบบของการออกเสียงภาษาไทยและสอนภาษาโดยวิธีแบบธรรมชาติ คือการเลียนเสียง (แม่สอนลูก)	9 (64.29)	4 (66.66)	13 (65)
เริ่มต้นบทเรียนจากเรื่องที่ยากไปหาเรื่องที่ยากตามลำดับและเริ่มต้นเรียนจากสิ่งที่ใกล้ตัวก่อนไปหาสิ่งที่ไกลตัว	13 (92.86)	6 (100)	19 (95)
ตัวครูผู้สอนต้องมีความแม่นยำในด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมสอดแทรกเข้าไปในการเรียนการสอนภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม กลมกลืน	14 (100)	6 (100)	20 (100)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
หลีกเลี่ยงการใช้ phonetic แต่ให้นักศึกษาฝึกเรียนจากตัวอักษรภาษาไทยโดยตรง	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
-การเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง	13 (92.86)	4 (66.66)	17 (85)
-การสอนเนื้อหาผสมแบบที่ถูกต้องตามมาตรฐานและแบบที่ใช้ในชีวิตจริง			
การสอนให้ความรู้ทั้งในตำราและนอกห้องเรียน ประสบการณ์ตรงและ ประสบการณ์อ้อม	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
การฝึกทักษะทางภาษาไทยด้วยการมีเพื่อนหรือ Buddy คนไทย	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
การใช้สื่อมาประกอบการสอน นวัตกรรมใหม่ๆที่น่าสนใจ ทันสมัยสอดคล้องกับ สภาพสังคมในขณะนั้น	13 (92.86)	4 (66.66)	17 (85)
ทัศนคติ ความตั้งใจ ความมุ่งมั่นและความเอาใจใส่ของนักศึกษาใน การใฝ่รู้ใฝ่เรียน ฝึกฝน แสวงหาความรู้ด้านภาษาไทย	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
การสอนที่ต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน การสาธิตอาจจะทั้งโดยตรงหรือผ่านสื่อ	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
ความรู้ด้านภาษาไทยอย่างถูกต้องชัดเจน การออกเสียงภาษาไทยที่ถูกต้องชัดเจน ของอาจารย์ทั้งชาวไทยและชาวเกาหลี	13 (92.86)	4 (66.66)	17 (85)
ความชัดเจนและการประสานงานระหว่างสถาบันและภายในสถาบัน เกี่ยวกับการรับนักศึกษาต่างชาติมาเรียนภาษาไทย (กลุ่มผู้เรียน, เป้าหมายของการเรียน, ระยะเวลาเนื้อหา ฯลฯ)	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาต่างชาติมาเรียนในประเทศไทย	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การมอบหมายงานให้นักศึกษาได้ค้นคว้าด้วยตนเอง นำเสนอจริง ลงมือปฏิบัติจริง จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติหรือจากการปฏิบัติไปสู่ทฤษฎีก็ได้	12 (85.71)	3 (50)	15 (75)

จากตาราง 4.27 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษา
ข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านปัจจัยที่จะ
ช่วยส่งเสริมให้การสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ พบว่า อาจารย์ผู้สอนใน
ประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่าปัจจัยดังกล่าวได้แก่ 1) การสอนโดยใช้ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา
2) ตัวครูผู้สอนต้องมีความแม่นยำในด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดให้ความรู้
ด้านวัฒนธรรมสอดแทรกเข้าไปในการเรียนการสอนภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม กลมกลืน
3) การสอนให้ความรู้ทั้งในตำราและนอกห้องเรียน ประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อม

4) การฝึกทักษะทางภาษาไทยด้วยการมีเพื่อนหรือ Buddy คนไทย และ 5) โครงการแลกเปลี่ยน นักศึกษาต่างชาติมาเรียนที่ประเทศไทย

ส่วนอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ร้อยละ 100 เห็นว่า ปัจจัยดังกล่าวได้แก่ 1) เริ่มต้นบทเรียนจากเรื่องที่ย่างไปหาเรื่องที่ยากตามลำดับและเริ่มต้นเรียนจากสิ่งที่ใกล้ตัวก่อนไปหาสิ่งที่ไกลตัว 2) ตัวครูผู้สอนต้องมีความแม่นยำในด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมสอดแทรกเข้าไปในการเรียนการสอนภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน และ 3) โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาต่างชาติ มาเรียนที่ประเทศไทย รองลงมาร้อยละ 83.33 ได้แก่ การสอนโดยใช้ทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา และการฝึกทักษะทางภาษาไทยด้วยการมีเพื่อนหรือ Buddy คนไทย

ตาราง 4.28 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
ต้องมีความรู้ภาษาไทยในขั้นที่สามารถอธิบายภาษาไทยได้เป็นอย่างดีโดยไม่ใช้ ภาษาแม่ของผู้เรียนหรือภาษาอังกฤษแต่ควรอธิบายภาษาไทยโดยใช้ภาษาไทย	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
มีทักษะการอธิบายที่ดี สามารถอธิบายให้เห็นภาพ ทำความเข้าใจง่าย อธิบายเรื่องยากเป็นเรื่องง่าย และมีการยกตัวอย่างประกอบที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
สอนให้ผู้เรียนใจกว้าง เปิดใจยอมรับ	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ต้องมีความรู้ด้านภาษา สังคม วัฒนธรรมเป็นอย่างดี และมีความเข้าใจ ความเหมือน ความต่างระหว่างวัฒนธรรม	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ต้องมีความรู้ดี มีความชำนาญและความเชี่ยวชาญศาสตร์ความรู้ทางภาษาไทย และศาสตร์การสอนภาษาไทยให้แก่คนต่างชาติ	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ครูผู้สอนเสมือนเป็นตัวแทนของคนไทยและประเทศไทยต้องตระหนักในหน้าที่ และบทบาทการสอนเป็นสำคัญ	12 (85.71)	3 (50)	15 (75)
ผู้สอนควรมีความรู้ภาษาต่างประเทศคือ ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการอธิบายใน บางเรื่องที่ยากให้แก่นักศึกษา โดยเฉพาะ ปี 1 ที่เพิ่งจะเริ่มเรียนภาษาไทย	14 (100)	6 (100)	20 (100)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
การรู้จักใช้สื่อ เทคโนโลยีมาช่วยเสริมในการสอนที่น่าสนใจ มีสื่อประกอบ การสอน	12 (85.71)	3 (50)	15 (75)
มีความกระตือรือร้น ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมโดยเฉพาะในการอธิบาย เรื่องวัฒนธรรมบางอย่างที่ยังไม่รู้แน่ชัด	13 (92.86)	4 (66.66)	17 (85)
ควรมีประสบการณ์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศหรือมี ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติมาก่อนอย่างน้อย 2 ปี	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
ต้องเข้าใจธรรมชาติ ลักษณะเฉพาะของผู้เรียนในแต่ละชาติแต่ละคน	11 (78.57)	6 (100)	17 (85)
อาจารย์ผู้สอนต้องมีความรู้จริงและเรียนจบตรงสายเกี่ยวกับการสอนภาษาไทย หรือภาษาไทย มีความรู้ด้านภาษาไทยที่ลึกซึ้ง แม่นยำ ชัดเจน ถูกต้อง เพราะจะมีองค์ความรู้เฉพาะศาสตร์ของภาษาไทยเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมไทย ที่ผ่านบริบทของภาษาและวรรณคดีได้ สามารถอธิบายและสอนได้ละเอียด ลึกซึ้งมากกว่าทำให้นักศึกษา มีพื้นฐานที่ดีในการปรับใช้ภาษาไทยในการเรียนต่อ และการสื่อสารต่อไปได้	14 (100)	4 (66.66)	18 (90)
ไม่จำเป็นต้องรู้ภาษาเกาหลีหรือภาษาแม่ของผู้เรียน แต่ถ้ามีความรู้อยู่บ้างหรือรู้ ภาษาเกาหลีหรือภาษาแม่ของผู้เรียนก็เป็นสิ่งที่ดี	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การสอนภาษาไทยที่ดีไม่ใช่แค่สอนให้ผู้เรียนแค่สื่อสารได้ แต่ผู้สอนควรสอนใน สิ่งที่ลึกซึ้งกว่านั้นให้ผู้เรียนเข้าใจคนไทย สภาพบริบทสังคม วัฒนธรรม การเรียนรู้ และการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารโดยผ่านวัฒนธรรมได้	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ทักษะทางภาษาดี ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ออกเสียง อักขระถูกต้อง ชัดเจน ผู้สอนแม่แบบหรือ Role Model ที่สำคัญมากของผู้เรียน	14 (100)	6 (100)	20 (100)
มีคุณลักษณะของวิชาชีพครู ได้แก่	14	6	20
1. เป็นคนทันสมัย ไม่หัวโบราณ	(100)	(100)	(100)
2. มีใจรักในการสอน			
3. เรียนรู้ความเหมือน ความต่าง			
4. มีความแม่นยำในเนื้อหาที่สอน			
5. ติดตาม สนใจ เอาใจใส่ผู้เรียน			
6. มีความแม่นยำในเนื้อหาที่สอน			
7. มีความเสียสละ			
8. ให้โอกาสพบปะกับนักเรียนนอกชั้นเรียน ลดช่องว่างระหว่างกัน			
9. รู้จักวางแผนการสอนเตรียมการสอน			
10. มีจิตวิญญาณความเป็นครู รักการสอน			

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
11. รู้หลักจิตวิทยา			
12. มีเทคนิคการสอนที่ดี			
13. มีความกล้าพร้อมตั้งเตือนเพื่อแก้ไข ปรับปรุงให้แก่ผู้เรียน			
14. มีความยุติธรรม ไม่อคติ ไม่ลำเอียง			
มีคุณลักษณะอื่นๆ ได้แก่	14	6	20
1.มีความอดทนสูง	(100)	(100)	(100)
2.ช่างสังเกต			
3.มีความยืดหยุ่น			
4.เปิดใจกว้างยอมรับ			
5.อหยาศัยดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นกันเอง			
6.สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี			
7.มีความคิดสร้างสรรค์			
8.มีบุคลิกภาพที่ดี			
9.มีวินัยและมีความรับผิดชอบ			
10.ใจเย็น มีความละเอียดรอบคอบ			

จากตาราง 4.28 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม พบว่า อาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่าได้แก่ 1) มีทักษะการอธิบายที่ดี สามารถอธิบายให้เห็นภาพ ทำความเข้าใจง่าย อธิบายเรื่องยากเป็นเรื่องง่าย และมีการยกตัวอย่างประกอบที่ชัดเจน เข้าใจง่าย 2) สอนให้ผู้เรียนใจกว้าง เปิดใจยอมรับ 3) ต้องมีความรู้ด้านภาษา สังคม วัฒนธรรมเป็นอย่างดี และมีความเข้าใจความเหมือนความต่างระหว่างวัฒนธรรม 4) ต้องมีความรู้ดี มีความชำนาญและความเชี่ยวชาญศาสตร์ความรู้ทางภาษาไทยและศาสตร์การสอนภาษาไทยให้แก่คนต่างชาติ 5) ผู้สอนควรมีความรู้ภาษาต่างประเทศคือภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการอธิบายในบางเรื่องที่ยากให้นักศึกษา โดยเฉพาะ ปี 1 ที่เพิ่งจะเริ่มเรียนภาษาไทย 6) จบตรงสายเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยหรือภาษาไทย มีความรู้ด้านภาษาไทยที่ลึกซึ้งแม่นยำ ชัดเจน ถูกต้อง เพราะจะมีองค์ความรู้เฉพาะศาสตร์ของภาษาไทยเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมไทยที่ผ่านบริบทของภาษาและวรรณคดีได้ สามารถอธิบายและสอนได้ละเอียดลึกซึ้งมากกว่าทำให้

นักศึกษา มีพื้นฐานที่ดีในการปรับใช้ภาษาไทยในการเรียนต่อและการสื่อสารต่อไปได้

7) ไม่จำเป็นต้องรู้ภาษาเกาหลีหรือภาษาแม่ของผู้เรียน แต่ถ้ามีความรู้ยู่บ้างหรือรู้ภาษาเกาหลีหรือภาษาแม่ของผู้เรียนก็เป็นสิ่งที่ดี 8) การสอนภาษาไทยที่ดีไม่ใช่แค่สอนให้ผู้เรียนแค่สื่อสารได้ แต่ผู้สอนควรสอนในสิ่งที่ลึกซึ้งกว่านั้นให้ผู้เรียนเข้าใจคนไทย สภาพบริบทสังคม วัฒนธรรม การเรียนรู้และการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารโดยผ่านวัฒนธรรมได้ 9) ทักษะทางภาษาดี ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ออกเสียง อักขระถูกต้อง ชัดเจน ผู้สอนแม่แบบหรือ Role Model ที่สำคัญมากของผู้เรียน และ 10) คุณสมบัติอื่นๆ

ส่วนอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ร้อยละ 100 เห็นว่า 1) สอนให้ผู้เรียนใจกว้าง เปิดใจยอมรับ 2) ต้องมีความรู้ด้านภาษา สังคม วัฒนธรรมเป็นอย่างดี และมีความเข้าใจใจความเหมือน ความต่างระหว่างวัฒนธรรม 3) ต้องมีความรู้ดี มีความชำนาญและความเชี่ยวชาญ ศาสตร์ความรู้ทางภาษาไทยและศาสตร์การสอนภาษาไทยให้แก่คนต่างชาติ 4) ผู้สอนควรมีความรู้ภาษาต่างประเทศคือ ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการอธิบายในบางเรื่องที่ยากให้แก่นักศึกษา โดยเฉพาะปี 1 ที่เพิ่งจะเริ่มเรียนภาษาไทย 5) ต้องเข้าใจธรรมชาติ ลักษณะเฉพาะของผู้เรียนในแต่ละชาติ แต่ละคน 6) ไม่จำเป็นต้องรู้ภาษาเกาหลีหรือภาษาแม่ของผู้เรียน แต่ถ้ามีความรู้ยู่บ้างหรือรู้ภาษาเกาหลีหรือภาษาแม่ของผู้เรียนก็เป็นสิ่งที่ดี 7) การสอนภาษาไทยที่ดีไม่ใช่แค่สอนให้ผู้เรียนแค่สื่อสารได้ แต่ผู้สอนควรสอนในสิ่งที่ลึกซึ้งกว่านั้น ให้ผู้เรียนเข้าใจคนไทย สภาพบริบทสังคม วัฒนธรรมการเรียนรู้และการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารโดยผ่าน 8) ทักษะทางภาษาดี ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ออกเสียง อักขระถูกต้อง ชัดเจน ผู้สอนแม่แบบหรือ Role Model ที่สำคัญมากของผู้เรียนและ 9) คุณสมบัติอื่นๆ

ตาราง 4.29 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านจุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม การสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม คือ การทำให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ติดตัวกับตัวคน ถ้าเรียนวัฒนธรรมกับภาษาจะทำให้เข้าใจ มีความรู้สึกเหมือนคล้อยตามง่ายกว่าการเรียนภาษาอย่างเดียวด้วยความไม่เข้าใจ วัฒนธรรมเป็นเหตุเป็นผลว่าทำไมถึงใช้ภาษาแบบนี้	14 (100)	6 (100)	20 (100)
วัฒนธรรมทำให้การเรียนภาษาน่าสนใจ มีสีสัน มีชีวิตชีวา ไม่น่าเบื่อ	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
นักศึกษาต้องมีโอกาสไปเรียนเพิ่มเติมที่ประเทศไทย ไม่ใช่เฉพาะในห้องเรียน หรือไปเที่ยวมีประสบการณ์ตรง ไปสัมผัสสิ่งต่างๆ ด้วยตัวเองที่ประเทศไทยโดยผ่านภาษาและนำไปใช้ได้จริง	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การเริ่มต้นเตรียมการสอนด้วย การวิเคราะห์ผู้เรียน หาข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจ ทำความรู้จักกับผู้เรียนอันดับแรก	12 (85.71)	3 (50)	15 (75)
การให้โอกาสสำคัญที่สุด เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝนเยอะๆ จากประสบการณ์ตรงและอ้อม	14 (100)	6 (100)	20 (100)
Concept สำคัญของข้ามวัฒนธรรมคือ ต้องรู้เราและรู้เขา ผู้สอนต้องรู้จัก identity ของตัวเราและต้องรู้จักตัวเขา คืออะไรแล้วก็หาจุด meeting point คืออะไร ป้อนความรู้ที่เป็นของไทยและก็เอาความรู้ของเขามาบูรณาการร่วมกันให้เราได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมผ่านภาษาไทยและภาษาวัฒนธรรมของเขา	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
สรุปคือ ต้องรู้เขารู้เราแล้ว MIX ประสานเชื่อมโยงให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกร่วมกัน ไม่มีการแบ่งออกหรือทำให้เกิดเป็นสองวัฒนธรรม			
พยายามให้ผู้เรียนเปิดใจยอมรับในเรื่องวัฒนธรรมการได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การสร้างความเข้าใจร่วมกันในความเหมือนความต่างทางภาษา วัฒนธรรม ไม่ตัดสินว่าอะไรสำคัญกว่าอะไร	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การสร้างแรงบันดาลใจให้นักศึกษาสนใจเรียนภาษาที่เขาไม่เคยเห็น ไม่คุ้นเคย	11 (78.57)	5 (83.33)	16 (80)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พบปะ พูดคุย รู้จักกับคนไทยและมีเพื่อนคนไทย	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การปรับตัวให้เข้ากับเจ้าของภาษาให้ได้	11 (78.57)	6 (100)	17 (85)
การจัดกิจกรรม ชมรม งานศิลปวัฒนธรรมต่างๆ พยายามกระตุ้น ส่งเสริมให้ นักศึกษาเข้า ไปสัมผัส เข้าไปมีส่วนร่วม เข้าไปทำกิจกรรม ร่วมงานเทศกาลต่างๆ	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)

จากตาราง 4.29 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษา
ข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านจุดเด่นของ
การสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม พบว่า อาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า
1) ภาษาคือ ส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม การสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม คือ การทำให้ผู้เรียน
เข้าใจวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ติดตัวกับตัวคน ภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ถ้าเรียนวัฒนธรรมกับ
ภาษาจะทำให้เข้าใจมีความรู้สึกเหมือนคล้อยตามง่ายกว่าการเรียนภาษาอย่างเดียวด้วยความ
ไม่เข้าใจวัฒนธรรมเป็นเหตุเป็นผลว่าทำไมถึงใช้ภาษาแบบนี้ 2) นักศึกษาต้องมีโอกาสไปเรียนเพิ่มเติม
ที่ประเทศไทย ไม่ใช่เฉพาะในห้องเรียน หรือไปเที่ยวมีประสบการณ์ตรง ไปสัมผัสสิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง
ที่ประเทศไทยโดยผ่านภาษาและนำไปใช้ได้จริง 3) การให้โอกาสสำคัญที่สุด เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้
ฝึกฝนเยอะๆ จากประสบการณ์ตรงและอ้อม 4) Concept สำคัญของข้ามวัฒนธรรมคือ ต้องรู้เราและ
รู้เขา ผู้สอนต้องรู้จัก identity ของตัวเราและต้องรู้จักตัวเขาคืออะไรแล้วก็หาจุด meeting point
คืออะไร ป้อนความรู้ที่เป็นของไทยและก็เอาความรู้ของเขามาบูรณาการร่วมกันให้เราได้เรียนรู้ภาษา
และวัฒนธรรมผ่านภาษาไทยและภาษาวัฒนธรรมของเขา สรุปคือ ต้องรู้เราแล้ว MIX ประสาน
เชื่อมโยงให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกร่วมกัน ไม่มีการแบ่งออกหรือทำให้เกิดเป็นสอง
วัฒนธรรม 5) พยายามให้ผู้เรียนเปิดใจยอมรับในเรื่องวัฒนธรรมการได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนภาษา
และวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน 6) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในความเหมือนความต่างทางภาษา
วัฒนธรรม ไม่ตัดสินว่าอะไรสำคัญกว่าอะไร 7) การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พบปะ พูดคุย รู้จักกับ
คนไทยและมีเพื่อนคนไทย และ 8) การจัดกิจกรรมชมรม งานศิลปวัฒนธรรมต่างๆ พยายามกระตุ้น
ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้า ไปสัมผัส เข้าไปมีส่วนร่วม เข้าไปทำกิจกรรม ร่วมงานเทศกาลต่างๆ

ส่วนอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ร้อยละ 100 เห็นว่า 1) ภาษาคือส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม การสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม คือ การทำให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ติดตัวกับตัวคน ภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ถ้าเรียนวัฒนธรรมกับภาษาจะทำให้เข้าใจ มีความรู้สึกเหมือนคล้อยตามง่ายกว่าการเรียนภาษาอย่างเดียวด้วยความไม่เข้าใจ วัฒนธรรมเป็นเหตุเป็นผลว่าทำไมถึงใช้ภาษาแบบนี้ 2) นักศึกษาต้องมีโอกาสไปเรียนเพิ่มเติมที่ประเทศไทย ไม่ใช่เฉพาะในห้องเรียน หรือไปเที่ยวมีประสบการณ์ตรง ไปสัมผัสสิ่งต่างๆ ด้วยตัวเองที่ประเทศไทยโดยผ่านภาษาและนำไปใช้ได้จริง 3) การให้โอกาสสำคัญที่สุด เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝนเยอะๆ จากประสบการณ์ตรงและอ้อม 4) พยายามให้ผู้เรียนเปิดใจยอมรับในเรื่องวัฒนธรรมการได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน 5) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในความเหมือนความต่างทางภาษา วัฒนธรรม ไม่ตัดสินว่าอะไรสำคัญกว่าอะไร 6) การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พบปะพูดคุย รู้จักกับคนไทยและมีเพื่อนคนไทยและ 7) การปรับตัวให้เข้ากับเจ้าของภาษาให้ได้

ตาราง 4.30 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านวิธีการหรือเทคนิคเฉพาะของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
ควรสอนภาษาไทยเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจภาษาไทย เข้าใจคนไทย และต้องรู้จักวัฒนธรรมไทย เข้าใจในตัวภาษาและวัฒนธรรมควบคู่กันไปไม่ใช่เรียนเพื่อสื่อสารภาษาไทยได้เท่านั้น	12 (85.71)	5 (83.33)	17 (85)
อาจารย์ผู้สอนต้องทำการบ้านมาก่อน คือ การศึกษาหาข้อมูลและทำความเข้าใจ วิเคราะห์ผู้เรียนที่เรากำลังจะสอนตามแต่ละชาติ วัฒนธรรมพื้นฐานว่าเขาเป็นอย่างไรและพยายามปรับตัวเข้ากับผู้เรียน	12 (85.71)	5 (83.33)	17 (85)
อาจารย์ผู้สอนที่เป็นคนสอนภาษาไทยต้องรู้จักวัฒนธรรมของนักศึกษาที่มาเรียนเป็นอันดับแรกเพื่อเวลาอธิบายจะได้มีตัวเทียบว่า ของไทยเป็นอย่างไร ของประเทศเขาเป็นอย่างไร ทำให้นักศึกษาพอจะนึกภาพออกได้เร็วขึ้น ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นและมากขึ้น เช่น เรื่องอาหารไทย ขนมไทย การแต่งกาย การทำความเคารพ สถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
- จัดบทเรียนและการเรียนการสอนให้น่าสนใจ น่าเรียนมีประโยชน์นำไปใช้ได้จริง เน้นความเข้าใจมากกว่าท่องจำและสามารถนำไปคิดนำไปใช้ต่อยอดได้ เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ๆ	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
- การให้ข้อมูลที่เป็นความจริงและ การให้ข้อมูลที่รอบด้านแก่ผู้เรียนในเชิง สภาพแวดล้อมบริบทวัฒนธรรมตามความเป็นจริงทั้งบวกและลบ			
ควรมีการสอนภาษาไทยที่ใช้ในปัจจุบันควบคู่ไปด้วยกับภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อให้ นักศึกษาต่างชาติเห็นถึงสิ่งที่เป็นหลักและสิ่งที่ใช้ในชีวิตจริงที่ปรับเปลี่ยนไปตาม สภาพสังคมปัจจุบัน	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
การสอนตามระดับผู้เรียนและตามลำดับของเนื้อหาโดยเริ่มจากเรื่องที่ย่างและใกล้ ตัวไปหาเรื่องที่ยากและไกลตัว	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การจัดประสบการณ์ตรงและอ้อมให้นักศึกษาได้ฝึกค้นคว้าหาความรู้และฝึกทักษะ ทางภาษาทั้งในรูปแบบของกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนโดยสอดคล้องกับ เนื้อหาและบทเรียนหรือกิจกรรมทางวัฒนธรรม	14 (100)	6 (100)	20 (100)
-การใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสอน ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับระดับผู้เรียน เนื้อหาวิชาที่ สอนและวัตถุประสงค์ของการสอน	13 (92.86)	6 (100)	19 (95)
-ต้องพยายามใช้ภาษาไทยในการสื่อสารและการสอนให้มากที่สุด เพราะจะเป็น ส่วนกระตุ้นให้นักศึกษาพยายามอยากจะทำอะไรสักอย่างจะสื่อสารกับอาจารย์ด้วย ภาษาไทย ส่งเสริมให้นักศึกษาพยายามเรียนรู้ขึ้นมาจากภาษาที่เขากำลังเรียน			
- พยายามอธิบายโดยใช้ภาษาไทยเป็นหลักและใช้คำง่ายๆ ในการสื่อสารเพื่อ อธิบายให้นักศึกษาเข้าใจ พยายามเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาแม่ของ ผู้เรียน อาจใช้ได้เพื่อช่วยอธิบายบางครั้งที่จำเป็นถ้าจะใช้ก็ใช้ให้น้อยที่สุด โดยเฉพาะการสอนนักศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้น			
การจัดเนื้อหาตามระดับและความเหมาะสมของผู้เรียนในแต่ละชั้นปีและระดับ ความรู้ความสามารถของผู้เรียน	11 (78.57)	4 (66.66)	15 (75)
การเริ่มเรียนภาษาไทยควรจัดให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน เนื้อหาวิชา วัตถุประสงค์ การสอนและผู้สอน คือ	11 (78.57)	3 (50)	14 (70)
-ชั้นปีที่ 1 ถ้าเป็นวิชาไวยากรณ์ไทยที่ยากๆ หรือเรื่องที่ซับซ้อน ควรเรียนกับ อาจารย์คนเกาหลีหรืออาจารย์คนไทยที่เก่งภาษาเกาหลี			
-ชั้นปีที่สูงเช่น ปี3-4 ชั้นควรเรียนกับอาจารย์ไทย			
-การสอนทักษะการพูด ควรเรียนกับอาจารย์ไทยที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรงและใช้ ภาษาไทยเป็นหลัก			
ถ้าเป็นไปได้ควรมีการจัดชั้นเรียนตามระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนเพื่อ แยกกลุ่มเก่ง อ่อน ปานกลาง เพื่อให้ง่ายต่อการจัดบทเรียน การเตรียมการสอน และการสอนเสริมเพื่อช่วยแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น	10 (71.43)	4 (66.66)	14 (70)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
การเรียนรู้เนื้อหาด้านทักษะ เช่น การฟัง การอ่าน การเขียน โดยเฉพาะการพูด แนะนำว่าควรเรียนกับอาจารย์คนไทยที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรงจะดีกว่า	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ต้องมีกลวิธีการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ การนำศาสตร์ความรู้ด้าน ศึกษาศาสตร์หรือเทคนิคการสอนมาปรับใช้ เกม กิจกรรม เพลง หนังสือ สื่อของ จริง รูปภาพ คลิป สื่อระบบอินเทอร์เน็ต มีลิตมีเดียต่างๆ ฯลฯ มาประกอบการ สอน เป็นการสอนภาษาไทยในเชิงสร้างสรรค์ ผู้สอนต้องคิดออกแบบกิจกรรมตรงนี้ ให้นักศึกษาได้ฝึกทำให้นักศึกษาได้ฝึกเรียนรู้ ลงมือฝึกปฏิบัติจริง	13 (92.86)	6 (100)	19 (95)
ผู้สอนควรเป็นเสมือนผู้ฝึก (Trainer) มีบทบาทเหมาะสม อธิบายในระดับที่พอดี ไม่เป็นแบบ Teacher Center ทั้งหมด แต่ควรมอบหมายงานให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ ลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆ ตามเนื้อหาที่เรียน เป็นการเรียนการสอนแบบ Student Center	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การสอนเสริมนอกชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาและสอนเสริมนอกเวลาให้แก่ผู้เรียน ในบางกรณี	10 (71.43)	3 (50)	13 (65)
เทคนิคการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist) และการมี Buddy คนไทย	12 (85.71)	3 (50)	15 (75)
การเพิ่มจำนวนคำศัพท์ในคลังคำ คือ การใช้พจนานุกรม	10 (71.43)	3 (50)	13 (65)
การให้โอกาสแก่นักศึกษาอันนี้สำคัญมาก ทั้งโอกาสในการเรียนรู้ การฝึกการมีประสบการณ์และการไปสัมผัสประเทศไทยด้วยตนเอง ทั้งเพื่อศึกษา/แลกเปลี่ยนที่ประเทศไทย ทั้งหลักสูตรระยะสั้น ระยะยาว หรือเพื่อท่องเที่ยว	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การสอนแบบบูรณาการทักษะและความรู้ควบคู่	12 (85.71)	5 (83.33)	17 (75)
การสอนโดยใช้เทคนิคการเน้น ย้ำ ฝึก ทวน ทำ ซ้ำๆ ในการเรียนการสอน ภาษาไทยแก่ผู้เรียน	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)

จากตาราง 4.30 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวการจัดการจัดการศึกษา
ข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านวิธีการหรือ
เทคนิคเฉพาะของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม พบว่า อาจารย์ผู้สอนใน
ประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า 1) จัดบทเรียนและการเรียนการสอนที่น่าสนใจ น่าเรียนมีประโยชน์

นำไปใช้ได้จริง เน้นความเข้าใจมากกว่าท่องจำและสามารถนำไปคิดนำไปใช้ต่อยอดได้ เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ๆ การให้ข้อมูลที่เป็นความจริงและ การให้ข้อมูลที่รอบด้านแก่ผู้เรียนในเชิงสภาพแวดล้อม บริบทวัฒนธรรมตามความเป็นจริงทั้งบวกและลบ 2) การสอนตามระดับผู้เรียนและตามลำดับของเนื้อหาโดยเริ่มจากเรื่องที่ย่างและใกล้ตัวไปหาเรื่องที่ยากและไกลตัว 3) การจัดประสบการณ์ตรงและ อ้อมิให้นักศึกษาได้ฝึกค้นคว้าหาความรู้และฝึกทักษะทางภาษาทั้งในรูปแบบของกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนโดยสอดคล้องกับเนื้อหาและบทเรียนหรือกิจกรรมทางวัฒนธรรม 4) การเรียนเนื้อหา ด้านทักษะ เช่น การฟัง การอ่าน การเขียน โดยเฉพาะการพูดแนะนำว่าควรเรียนกับอาจารย์คนไทยที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรงจะดีกว่า 5) ผู้สอนควรเป็นเสมือนผู้ฝึก (Trainer) มีบทบาทเหมาะสมอธิบายในระดับที่พอดี ไม่เป็นแบบ Teacher Center ทั้งหมด แต่ควรมอบหมายงานให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆ ตามเนื้อหาที่เรียน เป็นการเรียนการสอนแบบ Student Center และ 6) การให้โอกาสแก่นักศึกษาอันนี้สำคัญมาก ทั้งโอกาสในการเรียนรู้ การฝึกการมีประสบการณ์ และการไปสัมผัสประเทศไทยด้วยตนเองทั้งเพื่อศึกษา แลกเปลี่ยนที่ประเทศไทย ทั้งหลักสูตรระยะสั้น ระยะยาว หรือเพื่อท่องเที่ยว

ส่วนอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ร้อยละ 100 เห็นว่า 1) การสอนตามระดับผู้เรียนและตามลำดับของเนื้อหาโดยเริ่มจากเรื่องที่ย่างและใกล้ตัวไปหาเรื่องที่ยากและไกลตัว 2) การจัดประสบการณ์ตรงและอ้อมิให้นักศึกษาได้ฝึกค้นคว้าหาความรู้และฝึกทักษะทางภาษาทั้งในรูปแบบของกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนโดยสอดคล้องกับเนื้อหาและบทเรียนหรือกิจกรรมทางวัฒนธรรม 3) การใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสอน ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับระดับผู้เรียน เนื้อหาวิชาที่สอน และวัตถุประสงค์ของการสอน ต้องพยายามใช้ภาษาไทยในการสื่อสารและการสอนให้มากที่สุด เพราะจะเป็นส่วนกระตุ้นให้นักศึกษาพยายามอยากจะทำสื่อสารกับอาจารย์ด้วยภาษาไทย ส่งเสริมให้นักศึกษาพยายามเรียนรู้ขึ้นมาจากภาษาที่เขากำลังเรียน พยายามอธิบายโดยใช้ภาษาไทยเป็นหลักและใช้คำง่ายๆ ในการสื่อสารเพื่ออธิบายให้นักศึกษาเข้าใจ พยายามเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาแม่ของผู้เรียน อาจใช้ได้เพื่อช่วยอธิบายบางครั้งที่จำเป็นถ้าจะใช้ก็ใช้น้อยที่สุด โดยเฉพาะการสอนนักศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้น 4) การเรียนเนื้อหาด้านทักษะ เช่น การฟัง การอ่าน การเขียน โดยเฉพาะการพูดแนะนำว่าควรเรียนกับอาจารย์คนไทยที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรงจะดีกว่า 5) ต้องมีกลวิธีการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ การนำศาสตร์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์หรือเทคนิคการสอนมาปรับใช้ เกม กิจกรรม เพลง หนังสือ สื่อของจริง รูปภาพ คลิป สื่อระบบอินเตอร์เน็ต มัลติมีเดีย

ต่างๆ ฯลฯ มาประกอบการสอน 6) ผู้สอนควรเป็นเสมือนผู้ฝึก (Trainer) มีบทบาทเหมาะสม อธิบายในระดับที่พอดี ไม่เป็นแบบ Teacher Center ทั้งหมด แต่ควรมอบหมายงานให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆ ตามเนื้อหาที่เรียน เป็นการเรียนการสอนแบบ Student Center และ 7) การให้โอกาสแก่นักศึกษาอันนี้สำคัญมาก ทั้งโอกาสในการเรียนรู้ การฝึกการมีประสบการณ์และการไปสัมผัสประเทศไทยด้วยตนเองทั้งเพื่อศึกษา/แลกเปลี่ยนที่ประเทศไทยทั้งหลักสูตรระยะสั้นระยะยาวหรือเพื่อท่องเที่ยว

ตาราง 4.31 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านรูปแบบการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
-ผู้สอนต้องมีทั้งอาจารย์คนเกาหลี ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย เป็นอย่างดี เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์สามารถสอนนักศึกษาได้ดีและผู้สอนเจ้าของภาษาที่เป็นคนไทย เพื่อมาฝึกสอนช่วยในสิ่งที่อาจารย์คนเกาหลีอาจจะรู้ไม่ลึกซึ้งเท่าคนไทย - การสอนก็แล้วแต่ชั้นปีของนักศึกษา เช่น ปี 1 อาจสอนแบบ Team Teaching มีอาจารย์ไทยกับอาจารย์เกาหลีสอนคู่กัน	14 (100)	6 (100)	20 (100)
หลักสูตรหรือโปรแกรมที่มีความหลากหลาย เหมาะกับความต้องการและวัตถุประสงค์ของผู้เรียน เช่น เพื่อศึกษา เพื่อท่องเที่ยว เพื่อทำงาน เพื่อติดต่อบริการ เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
-ผู้บริหารให้ความสนใจ ติดตามให้การสนับสนุน -ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการจัดการประสานงานกับนักศึกษาต่างชาติต้องมีความพร้อม	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
การใช้สื่อปัจจุบันและสื่อมัลติมีเดียที่ทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสม สอดคล้องกับเรื่องที่เรียนมาประกอบการสอน	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมหรือโครงการทางภาษาไทยต่างๆ ทั้งในและนอกชั้นเรียน และการจัดกิจกรรมตาม วันสำคัญของไทยในปฏิทินไทย	14 (100)	6 (100)	20 (100)
มีเอกสารตำราแหล่งเรียนรู้ที่ดี	14 (100)	6 (100)	20 (100)
มีโอกาสดำเนินการติดต่อสื่อสารกับพี่เลี้ยง เพื่อนคนไทยฝึกภาษา	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
ครุควรใช้วัฒนธรรมเป็นตัวเชื่อมในการเรียนการสอนอธิบายเนื้อหาให้ผู้เรียนได้เข้าใจ ซึมลึกเข้าไปผ่านตัวภาษา	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การสอนภาษาไทยเป็นเรื่องของการสอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน บวกเข้ากับวัฒนธรรม	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การทำความเข้าใจสองวัฒนธรรมผู้สอนต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของ ตัวเองและวัฒนธรรมของผู้เรียนทำความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ทั้งสอง วัฒนธรรม บริบทของมัน คือ การทำความเข้าใจของสองวัฒนธรรม การปูพื้นฐาน ด้านวัฒนธรรมมาตั้งแต่เริ่มสอน พอให้เขารู้จักคนไทย วัฒนธรรมไทยมาบ้าง พอสมควร พอเขามาเรียนเขาก็มีความรู้ความเข้าใจมาบ้างแล้วเราจะสอนง่ายขึ้น	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
การฝึกภาษาไทยผ่านช่องทางต่างๆ เช่น Line, Facebook ระหว่างผู้เรียนและ ผู้สอนเพื่อฝึกใช้ภาษาและการสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยกัน รวมทั้งปรึกษา ปัญหาต่างๆ	12 (85.71)	5 (83.33)	17 (85)
หลักสูตรต้องมีความชัดเจน มีเนื้อหาที่หลากหลาย น่าสนใจ ทันสมัยครอบคลุม เนื้อหาสาระที่ควรรู้เกี่ยวกับภาษาไทยทั้งไวยากรณ์ ทักษะทุกด้าน ความรู้เนื้อหา ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและนักศึกษาควรมีความรู้ในเรื่องนั้นๆ เช่น สังคมไทยศึกษา วัฒนธรรมการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจไทย	14 (100)	6 (100)	20 (100)
เน้นการสอนและการเรียนรู้แบบการฝึกปฏิบัติมากกว่าเน้นการท่องจำเพียง อย่างเดียว	14 (100)	3 (50)	17 (85)
ความพร้อมด้านห้อง Lab ทางภาษาและอุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆ	12 (85.71)	3 (50)	15 (75)
การให้โอกาสนักศึกษาไปที่ประเทศไทย (ไปเที่ยวเอง/ไปเรียนต่อ โครงการ แลกเปลี่ยนนักศึกษา) มีโอกาสได้สัมผัสวัฒนธรรมไทย คนไทย ความเป็นไทย	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การให้โอกาสนักศึกษาได้เลือกเรียนในสิ่งที่เขาอยากเรียนที่เขาสนใจ	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การฝึกสำคัญมากๆ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝน ปฏิบัติทักษะและความรู้ ทางภาษาไทยมากๆ ฝึกอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ความเข้าใจ เปิดใจระหว่างผู้เรียนและผู้สอน	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การสอน ก็ควรมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตร กิจกรรม สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และอาจจะมีกิจกรรมทั้งในและหลักสูตร การสอนเสริม	13 (92.86)	4 (66.66)	17 (85)

จากตาราง 4.31 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษา
 ข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านรูปแบบการ
 สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม พบว่า ทั้งอาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยและอาจารย์ผู้สอนใน
 ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ร้อยละ 100 เห็นว่า 1) ผู้สอนต้องมีทั้งอาจารย์คนเกาหลี ต้องเป็นผู้ที่มี
 ความรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างดี เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์สามารถสอนนักศึกษา
 ได้ดีและผู้สอนเจ้าของภาษาที่เป็นคนไทย เพื่อมาฝึกสอนช่วยในสิ่งที่อาจารย์คนเกาหลีอาจจะรู้
 ไม่ลึกซึ้งเท่าคนไทยการสอนก็แล้วแต่ชั้นปีของนักศึกษา เช่น ปี 1 อาจสอนแบบ Team Teaching มี
 อาจารย์ไทยกับอาจารย์เกาหลีสอนคู่กัน 2) การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมหรือโครงการทางภาษาไทย
 ต่างๆ ทั้งในและนอกชั้นเรียน และการจัดกิจกรรมตามวันสำคัญของไทยในปฏิทินไทย
 3) มีเอกสารตำราแหล่งเรียนรู้ที่ดี 4) ครูควรใช้วัฒนธรรมเป็นตัวเชื่อมในการเรียนการสอนเนื้อหาให้
 ผู้เรียนได้เข้าใจซึมลึกเข้าไปผ่านตัวภาษา 5) การสอนภาษาไทยเป็นเรื่องของการสอนที่สามารถ
 นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันบวกเข้ากับวัฒนธรรม 6) หลักสูตรต้องมีความชัดเจน มีเนื้อหาที่
 หลากหลาย น่าสนใจ ทันสมัยครอบคลุมเนื้อหาสาระที่ควรรู้เกี่ยวกับภาษาไทย ทั้งไวยากรณ์ ทักษะ
 ทุกด้าน ความรู้เนื้อหาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและนักศึกษาควรมีความรู้ในเรื่องนั้นๆ เช่น สังคมไทย
 ศึกษา วัฒนธรรมการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจไทย 7) การให้โอกาสนักศึกษาไปที่ประเทศไทย
 (ไปเที่ยวเอง/ไปเรียนต่อ โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา) มีโอกาสได้สัมผัสวัฒนธรรมไทย คนไทย
 ความเป็นไทยที่ประเทศไทย 8) การให้โอกาสนักศึกษาได้เลือกเรียนในสิ่งที่เขาอยากเรียนที่เขาสนใจ
 9) การฝึกสำคัญมากๆ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝน ปฏิบัติทักษะและความรู้ทางภาษาไทยมากๆ
 ฝึกอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง และ 10) ความเข้าใจ เปิดใจระหว่างผู้เรียนและผู้สอน แต่ในเรื่องของการ
 เน้นการสอนและการเรียนรู้แบบการฝึกปฏิบัติมากกว่าเน้นการท่องจำเพียงอย่างเดียว อาจารย์ผู้สอน
 ในประเทศไทยเสนอความเห็นร้อยละ 100 ในขณะที่อาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้
 เสนอความเห็นเพียงร้อยละ 50

ตาราง 4.32 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านปัญหาการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
การอธิบายวัฒนธรรมไทยบางอย่างแล้วนักเรียนมักภาพไม่ออก ไม่เข้าใจ เพราะยังขาดประสบการณ์ในการสัมผัสวัฒนธรรมวิธีการสอนคือ ต้องทำให้เห็นจริง ให้ลอง	12 (85.71)	5 (83.33)	17 (85)
นักเรียนจะชินและคุ้นเคยกับเสียงและการพูดของอาจารย์ที่สอนเพียงแค่ 1 คน ทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาการสื่อสารที่ไม่เข้าใจกับคนอื่น ๆ วิธีการคือ การเปิดเทปเสียงการพูดของคนหลายๆ แบบ การเปิดเพลง หรือสื่อการฟังอื่นๆ เข้ามาช่วยเสริม เพื่อให้เขามีประสบการณ์ฟังมากขึ้นและจากบุคคลที่หลากหลาย	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
การเรียนภาษาไทยกับอาจารย์คนไทยที่พูดภาษาไทยติดสำเนียงถิ่นหรือการเรียนในมหาวิทยาลัยของไทยที่อยู่ต่างจังหวัด ทำให้นักศึกษาติดสำเนียงถิ่น ภาษาไทยกลางออกเสียงเพี้ยนทำให้การสื่อสารภาษาไทยยากขึ้นและแก้ไขยาก	11 (78.57)	3 (50)	14 (70)
ผู้เรียนไม่เปิดใจ ผู้สอนไม่พยายาม ผู้สอนต้องอดทนและใช้เวลา เพราะนักเรียนไม่เหมือนกัน ต้องใช้หลักการสอนหรือการอธิบายตามกลุ่ม สภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
ควรวัดและจัดระดับความรู้ความสามารถทางด้านภาษาไทยของนักศึกษา เพื่อแบ่งกลุ่มให้เรียนตามระดับความรู้ความสามารถที่แท้จริง จะได้ผลดีกว่าการคละนักศึกษาที่แตกต่างกันทั้งทักษะและความรู้ทางภาษาไทย	13 (92.86)	2 (33.33)	15 (75)
ปัญหาภายในสถาบัน เช่น -หลักสูตรน่าสนใจหรือไม่ -การบริการ ดูแล เอาใจใส่ช่วยเหลือ การจัดระบบเพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติที่มาเรียน ปัญหานอกหรือปัญหาระดับชาติ เช่น -การเมืองไม่มีความมั่นคง -ปัญหาน้ำท่วม ข่าวก่อการร้าย การปะทะเปิด ฯลฯ -ปัญหาการเมืองภายในประเทศของเขาเอง เช่น ปัญหาการเมือง ประธานาธิบดีเกาหลีใต้	10 (%)	2 (33.33)	12 (60)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
-ตำราเอกสารประกอบการสอนด้านทักษะด้านภาษาไทยมีเพียงพอแล้ว ยังขาดตำราภาษาไทยด้านวรรณคดีหรือไทยคดีศึกษาค่อนข้างน้อยยังไม่ เพียงพอ	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
-เอกสารตำราประกอบการสอนยังไม่ทันสมัย มีรูปภาพน้อย ไม่น่าสนใจ และบางครั้งมีความผิดพลาดด้านภาษา ควรตรวจสอบให้รอบคอบ			
การสอนองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมหลักหรือวัฒนธรรมที่เป็นสากลให้แก่ นักศึกษาวัฒนธรรมหลักๆ สามารถรับรู้และทำความเข้าใจร่วมกันได้ ข้อ แตกต่างทางวัฒนธรรมต้องเรียนรู้และยอมรับ	13 (92.86)	4 (66.66)	17 (85)
ช่วงระยะเวลาการเดินทางมาเรียนที่ประเทศไทยบางโปรแกรมใช้เวลาสั้น เกินไป เช่น 3 อาทิตย์	10 (71.43)	1 (16.66)	11 (55)
การที่นักศึกษาอยู่ด้วยกันเฉพาะในกลุ่มของเพื่อนที่มาจากชาติเดียวกัน ก็ จะใช้ภาษาแม่ของตนเองในการพูดคุยสื่อสารกันมากกว่าที่จะใช้ภาษาไทย ทั้งๆ อยู่ในประเทศไทย ทำให้ทักษะทางภาษาไทยไม่ได้ผลเท่าที่ควร	11 (78.57)	3 (50)	14 (70)
การอธิบายในเรื่องบางเรื่องที่เป็นประเด็นทางสังคม วัฒนธรรมแต่เป็น ประเด็นที่นักศึกษาต่างชาติไม่มีความคิด ความเชื่อในเรื่องเหล่านี้ ทำให้ ยากต่อการอธิบายที่จะทำให้นักศึกษารู้สึกเข้าถึงหรือคล้อยตามได้ เช่น เรื่องของศาสนาพุทธ ความเชื่อเรื่องการทำบุญ บาป บุญ	13 (92.86)	6 (100)	19 (95)
การเรียนกับอาจารย์คนไทยที่รู้ภาษาเกาหลี ทำให้นักศึกษาติดนิสัยไม่ฝึก คิดและพยายามเข้าใจในภาษาไทย คอยแต่ให้อาจารย์พูดเป็นภาษาเกาหลี	10 (71.43)	1 (16.66)	11 (55)
ปัญหาอยู่ที่ความสนใจและความตั้งใจของนักศึกษา	12 (85.71)	5 (83.33)	17 (85)
การขาดประสบการณ์ที่จะได้เจอกับคนไทยหรือการฝึกฝน การสนทนา สื่อสารด้วยภาษาไทยกับคนไทยที่เป็นเจ้าของภาษา	11 (78.57)	3 (50)	14 (70)
เนื้อหาวิชาที่สอนไม่ล้ำสมัย ควรมีความทันสมัยกับสถานการณ์เหตุการณ์ บ้านเมืองในยุคปัจจุบัน เช่น ด้านการเมือง เศรษฐกิจ	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
ควรมีวิชาที่ให้เรียนหลากหลายไม่จำกัดเฉพาะแค่เรียนฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ควรเรียนวิชาอื่นๆ ประกอบในหลักสูตร เช่น ความรู้เกี่ยวกับ ภูมิภาคของไทยในด้านต่างๆ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ คือ มีความรู้ภาษาไทยควบคู่กับความรู้ด้านอื่นๆ ของประเทศไทย (เรียนแบบรอบด้าน)	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
การใช้สื่อที่ทันสมัยในการสอนและสอดคล้องกับเนื้อหา	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
ความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน การไม่เปิดใจยอมรับ ต้องเปิดใจยอมรับ ใจกว้าง	14	6	20
เรียนรู้ทั้งสองฝ่าย ถ้าเข้าใจภาษาก็เข้าใจคนเข้าใจวัฒนธรรม	(100)	(100)	(100)
ทัศนคติของครู ครูบางคนมีทัศนคติไม่ดีต่อผู้เรียนชาวต่างชาติ	12	3	15
	(85.71)	(50)	(75)
ทัศนคติของผู้เรียน นักศึกษาบางคนไม่อยากจะเรียนภาษาไทยเพราะถูก	12	3	15
บังคับหรือไม่มีทางเลือก จำเป็นต้องเรียนภาษาไทย	(85.71)	(50)	(75)
สอนในสิ่งที่ยังไม่ควรสอนและยังไม่จำเป็นต้องสอนเรื่องที่ไกลตัวมาก	14	3	15
เกินไป	(100)	(50)	(85)
สอนเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก	14	3	15
	(100)	(50)	(85)
สอนโดยเน้นและยึดหลักโครงสร้างทางไวยากรณ์มากเกินไป	12	3	15
	(85.71)	(50)	(75)

จากตาราง 4.32 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านปัญหาที่ทำให้การสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมไม่ประสบผลสำเร็จและแนวทางการแก้ปัญหา พบว่าอาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า เนื้อหาวิชาที่สอนไม่ล้ำสมัย ควรมีความทันสมัยกับสถานการณ์เหตุการณ์บ้านเมืองในยุคปัจจุบัน เช่น ด้านการเมือง เศรษฐกิจ รองลงมาร้อยละ 92.86 เห็นว่า 1) นักศึกษาจะชินและคุ้นเคยกับเสียงและการพูดของอาจารย์ที่สอนเพียงแค่ 1 คน ทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาการสื่อสารที่ไม่เข้าใจกับคนอื่น ๆ วิธีการคือ การเปิดเทปเสียงการพูดของคนหลายๆ แบบ การเปิดเพลงหรือสื่อการฟังอื่นๆ เข้ามาช่วยเสริม เพื่อให้เขามีประสบการณ์ฟังมากขึ้นและจากบุคคลที่หลากหลาย 2) ควรวัดและจัดระดับความรู้ความสามารถทางด้านภาษาไทยของนักศึกษาเพื่อแบ่งกลุ่มให้เรียนตามระดับความรู้ความสามารถที่แท้จริง จะได้ผลดีกว่าการคลonenักศึกษาที่แตกต่างกันทั้งทักษะและความรู้ทางภาษาไทย 3) การสอนองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมหลักหรือวัฒนธรรมที่เป็นสากลให้แก่ นักศึกษาวัฒนธรรมหลักๆ สามารถรับรู้และทำความเข้าใจร่วมกันได้ ข้อแตกต่างทางวัฒนธรรมต้องเรียนรู้และยอมรับ 4) การอธิบายในเรื่องบางเรื่องที่เป็นประเด็นทางสังคม วัฒนธรรมแต่เป็นประเด็นที่นักศึกษาต่างชาติไม่มีความคิด ความเชื่อในเรื่องเหล่านี้ ทำให้ยาก

ต่อการอธิบายที่จะทำให้ให้นักศึกษารู้สึกเข้าถึงหรือคล้อยตามได้ เช่น เรื่องของศาสนาพุทธ ความเชื่อ เรื่องการทำบุญ บาป บุญ เป็นต้น 5) ควรมีวิชาที่ให้เรียนหลากหลายไม่จำกัดเฉพาะแค่เรียนฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ควรเรียนวิชาอื่นๆ ประกอบในหลักสูตร เช่น ความรู้เกี่ยวกับภูมิภาคของไทยในด้านต่างๆ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ คือ มีความรู้ภาษาไทยควบคู่กับความรู้อื่นๆ ของประเทศไทย (เรียนแบบรอบด้าน) และ 6) การใช้สื่อที่ทันสมัยในการสอนและสอดคล้องกับเนื้อหา

ส่วนอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ร้อยละ 100 เห็นว่า การอธิบายในเรื่องบางเรื่องที่เป็นประเด็นทางสังคมวัฒนธรรมแต่เป็นประเด็นที่นักศึกษาต่างชาติไม่มีความคิดความเชื่อในเรื่องเหล่านี้ ทำให้ยากต่อการอธิบายที่จะทำให้ให้นักศึกษารู้สึกเข้าถึงหรือคล้อยตามได้ เช่น เรื่องของศาสนาพุทธ ความเชื่อเรื่องการทำบุญ บาป บุญ รองลงมาร้อยละ 83.33 เห็นว่า 1) การอธิบายวัฒนธรรมไทยบางอย่างแล้วนักศึกษานึกภาพไม่ออก ไม่เข้าใจเพราะยังขาดประสบการณ์ในการสัมผัสวัฒนธรรมนั้น วิธีการสอนคือ ต้องทำให้เห็นจริง แสดงให้เห็นให้ลอง 2) นักศึกษาจะชินและคุ้นเคยกับเสียงและการพูดของอาจารย์ที่สอนเพียงแค่ 1 คน ทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาการสื่อสารที่ไม่เข้าใจกับคนอื่นๆ วิธีการคือ การเปิดเทปเสียงการพูดของคนหลายๆ แบบ การเปิดเพลง หรือสื่อการฟังอื่นๆ เข้ามาช่วยเสริม เพื่อให้เขามีประสบการณ์ฟังมากขึ้นและจากบุคคลที่หลากหลาย 3) ปัญหาอยู่ที่ความสนใจและความตั้งใจของนักศึกษา 4) เนื้อหาวิชาที่สอนไม่ทันสมัย ควรมีความทันสมัยกับสถานการณ์เหตุการณ์บ้านเมืองในยุคปัจจุบัน เช่น ด้านการเมือง เศรษฐกิจ 5) ควรมีวิชาที่ให้เรียนหลากหลายไม่จำกัดเฉพาะแค่เรียนฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ควรเรียนวิชาอื่นๆ ประกอบในหลักสูตร เช่น ความรู้เกี่ยวกับภูมิภาคของไทยในด้านต่างๆ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ คือ มีความรู้ภาษาไทยควบคู่กับความรู้อื่นๆ ของประเทศไทย (เรียนแบบรอบด้าน) และ 6) การใช้สื่อที่ทันสมัยในการสอนและสอดคล้องกับเนื้อหา

อาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า 1) ความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน การไม่เปิดใจยอมรับ ต้องเปิดใจยอมรับ ใจกว้าง เรียนรู้ทั้งสองฝ่าย ถ้าเข้าใจภาษาก็เข้าใจคนเข้าใจวัฒนธรรม 2) สอนในสิ่งที่ยังไม่ควรสอนและยังไม่จำเป็นต้องสอนเรื่องที่ไกลตัวมากเกินไป และ 3) สอนเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก รองลงมาร้อยละ 85.71 เห็นว่า ทักษะคติของครู ครูบางคนมีทัศนคติ ไม่ดีต่อผู้เรียน ชาวต่างชาติ และทัศนคติของผู้เรียน นักศึกษาบางคนไม่ยอมเรียนภาษาไทยเพราะถูกบังคับหรือไม่มีทางเลือก จำเป็นต้องเรียนภาษาไทย รวมทั้งสอนโดยเน้นและยึดหลักโครงสร้างทางไวยากรณ์

มากจนเกินไป ส่วนอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ร้อยละ 100 เห็นว่า ความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน การไม่เปิดใจยอมรับ ต้องเปิดใจยอมรับ ใจกว้าง เรียนรู้ทั้งสองฝ่าย ถ้าเข้าใจภาษาก็เข้าใจ คนเข้าใจวัฒนธรรม รองลงมาร้อยละ 50 เห็นว่า 1) ทักษะคติของครู ครูบางคนมีทัศนคติไม่ดีต่อผู้เรียนชาวต่างชาติ 2) ทักษะคติของผู้เรียน นักศึกษาบางคนไม่ยอมเรียนภาษาไทยเพราะถูกบังคับหรือไม่มีทางเลือก จำเป็นต้องเรียนภาษาไทย 3) สอนในสิ่งที่ยังไม่ควรสอนและยังไม่จำเป็นต้องสอนเรื่องที่ไกลตัวมากเกินไป 4) สอนเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก และ 5) สอนโดยเน้นและยึดหลักโครงสร้างทางไวยากรณ์มากจนเกินไป

ตาราง 4.33 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านเอกสาร ตำรา หนังสือประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
เอกสารประกอบการสอนควรมีการปรับปรุงเนื้อหาเสมอ ให้มีความทันสมัย	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ทันสมัยเหมาะสมกับสภาพสังคม บริบทที่ใช้ในปัจจุบัน			
ต้องพยายามใส่เนื้อหาที่เป็นวัฒนธรรมหลักหรือวัฒนธรรมร่วมสมัย	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ที่คิดว่าจะเปลี่ยนแปลงได้ช้า ไม่ล่าสมัยจนเกินไปในบทเรียนด้วย			
การเพิ่มเนื้อหาในส่วนของการอ่านคำยาก คำเฉพาะและการอ่าน	11 (78.57)	1 (16.66)	12 (60)
คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย			
ต้องสร้างเนื้อหาโดยอาศัยจากการศึกษาจากสิ่งง่ายไปหาสิ่งที่ยาก	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
สิ่งที่ใกล้ตัวไปหาสิ่งที่ไกลตัว			
การใช้และสร้างเนื้อหาในบริบทที่นักศึกษาได้ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันจริงๆ	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
โดยสร้างเนื้อหาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตถอดมาเป็นบทเรียน			
ควรมีเนื้อหาหลักๆ ด้านภาษาไทยที่นักศึกษาต้องรู้ โครงสร้างไวยากรณ์ หลัก พื้นฐานภาษาไทยที่นักศึกษาต้องรู้เพื่อให้เขามีพื้นฐานที่แน่นและต่อยอดเพื่อเรียน ในระดับสูง	12 (85.71)	5 (83.33)	17 (85)
ควรมีการสอนสอดแทรกวัฒนธรรมหรือความเป็นไทยเข้าไปด้วย หรือเกร็ดความรู้ เกี่ยวกับประเทศไทย ภาษาไทย คนไทยสังคมวัฒนธรรม เป็นต้น	14 (100)	6 (100)	20 (100)
เอกสารตำราประกอบการสอนไม่ควรมีโฟเนติกส์หรือภาษาอังกฤษ เพราะจะทำให้ นักศึกษามีทางลัดและเรียนภาษาไทยไม่เก่ง ต้องฝึกเขาเรียนจากตัวของภาษาไทย จริงๆ	10 (71.43)	2 (33.33)	12 (60)
หนังสือควรมีรูปภาพประกอบเยอะๆ จะดีมาก ถ้าทำเป็น E-book ได้จะดีมาก มีการเชื่อมโยง Click และ Link ไป Web อื่นๆ ได้	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)

จากตาราง 4.33 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษา
ข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านเอกสาร
ตำรา หนังสือประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในลักษณะของการจัด
การศึกษาข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศควรมีลักษณะอย่างไร พบว่า อาจารย์ผู้สอนใน
ประเทศไทยและอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ร้อยละ 100 เห็นว่า 1) เอกสาร
ประกอบการสอนควรมีการปรับปรุงเนื้อหาเสมอ ให้มีความทันสมัย ทันสถานการณ์เหมาะสมกับ
สภาพสังคม บริบทที่ใช้ในปัจจุบัน 2) ต้องพยายามใส่เนื้อหาที่เป็นวัฒนธรรมหลักหรือวัฒนธรรมร่วม
สมัยที่คิดว่าจะเปลี่ยนแปลงได้เข้า ไม่ล้ำสมัยจนเกินไปในบทเรียนด้วย และ 3) ควรมีการสอน
สอดแทรกวัฒนธรรมหรือความเป็นไทยเข้าไปด้วย หรือเกร็ดความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย ภาษาไทย
คนไทยสังคมวัฒนธรรม เป็นต้น

ตาราง 4.34 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาไทยข้ามวัฒนธรรม

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
การวัดและประเมินผลของผู้เรียนตามสภาพจริง	14 (100)	6 (100)	20 (100)
การวัดผลต้องให้สัมพันธ์ ตรงตามทักษะหรือสิ่งที่ต้องการประเมิน	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ข้อสอบควรมีคุณภาพ ข้อสอบมีความเหมาะสม ไม่ยากมากเกินไป หรือง่ายมากเกินไป	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ก่อนเริ่มเรียนควรมีการ Pre-Test เพื่อรู้ระดับความรู้ของนักศึกษา	12 (85.71)	2 (33.33)	14 (70)
การทดสอบระหว่างสอน ต้องทำต่อเนื่องเป็นระยะ เพื่อติดตามความก้าวหน้า	14 (100)	4 (66.66)	18 (90)
การทดสอบหลังเรียน Post-Test เพื่อดูพัฒนาการ ความก้าวหน้า	12 (85.71)	2 (33.33)	14 (70)
การสร้างเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน rubric	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)

จากตาราง 4.34 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านการวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม พบว่า อาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า 1) การวัดและประเมินผลของผู้เรียนตามสภาพจริง 2) การวัดผลต้องให้สัมพันธ์ตรงตามทักษะหรือสิ่งที่ต้องการประเมิน 3) ข้อสอบควรมีคุณภาพ ข้อสอบมีความเหมาะสม ไม่ยากมากเกินไปหรือง่ายมากเกินไป และ 4) การทดสอบระหว่างสอน ต้องทำต่อเนื่องเป็นระยะ เพื่อติดตามความก้าวหน้า ส่วนอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ร้อยละ 100 เห็นว่า 1) การวัดและประเมินผลของผู้เรียนตามสภาพจริง 2) การวัดผลต้องให้สัมพันธ์ ตรงตามทักษะหรือสิ่งที่ต้องการประเมิน 3) ข้อสอบควรมีคุณภาพ ข้อสอบมีความเหมาะสม ไม่ยากมากเกินไปหรือง่ายมากเกินไป

ตาราง 4.35 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้ด้านลักษณะเฉพาะของการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลี

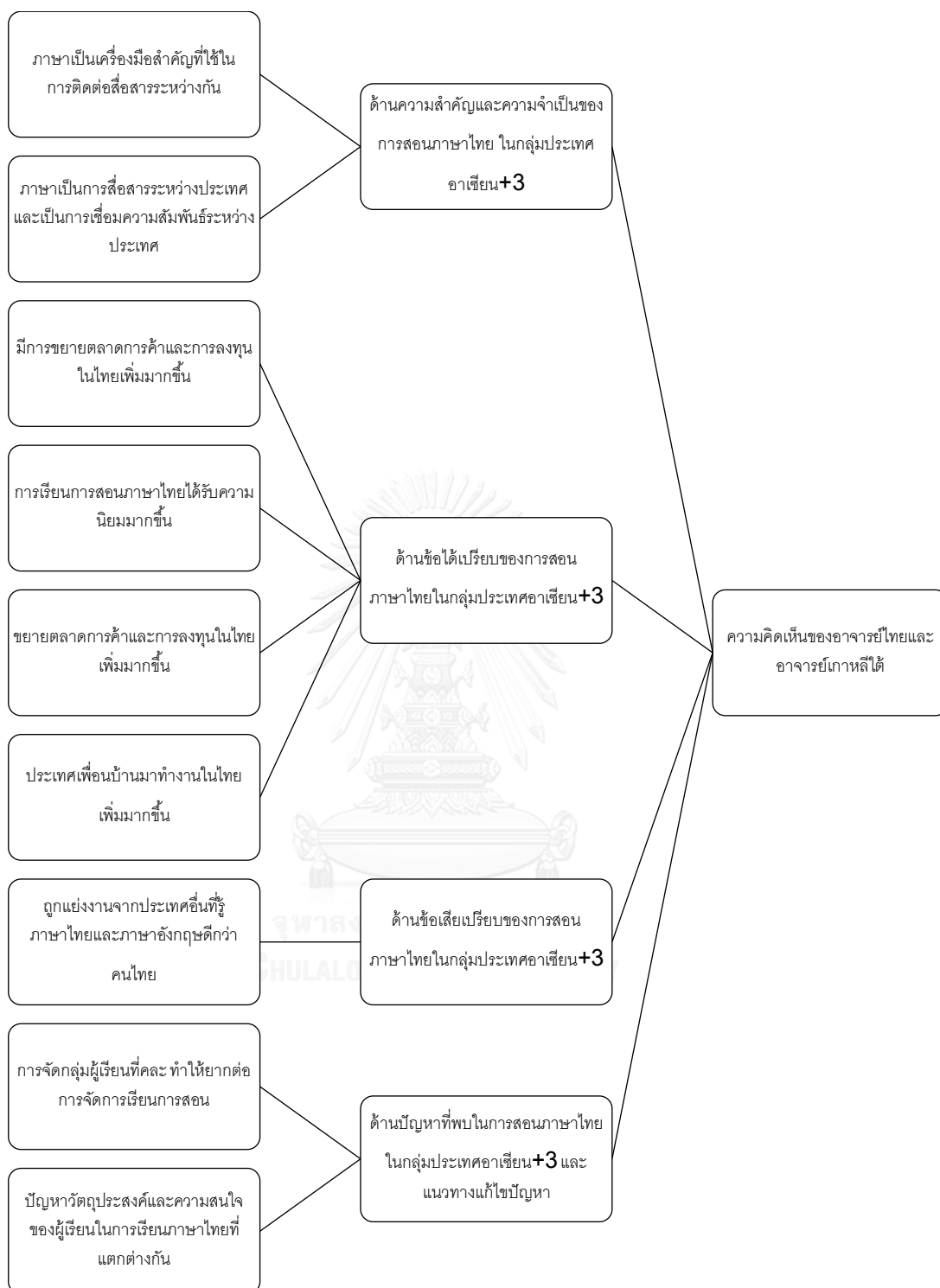
ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
นักศึกษาเกาหลีมีเคารพและเชื่อฟังอาจารย์มาก จะน้อมรับฟังและเชื่อในสิ่งที่อาจารย์สอนโดยไม่ค่อยมีข้อสงสัยหรือทวงติ เพราะคนเกาหลีมีคุณภาพทางวัฒนธรรมค่อนข้างสูงมากในเรื่องการเคารพนับถืออาวุโสและอาจารย์	14 (100)	4 (66.66)	18 (90)
นักศึกษาเกาหลีจะเคารพและเชื่อฟังอาจารย์มาก ดังนั้นผู้สอนคือ Role Model ที่สำคัญมาก	14 (100)	6 (100)	20 (100)
อาจารย์ผู้สอนต้องตั้งใจสอนและทำตามหน้าที่และบทบาทของตนเองให้เต็มที่วางตัวให้เหมาะสม ทุ่มเทในการสอน ไม่สอนแบบที่เล่นที่จริง และสอนภาษาไทยที่ถูกต้องให้นักศึกษา	14 (100)	6 (100)	20 (100)
อาจารย์ผู้สอนควรมีความเคร่งครัดและยึดตามวัน เวลาที่ได้ตกลงในการนัดหมาย ทั้งเรื่องการสอบ การนำเสนองานและการส่งงาน ไม่ควรใจดีเกินไป หรือยืดหยุ่นยกเว้นให้กับนักศึกษาหรือยกเลิก เลื่อนนัดวัน เพราะนักศึกษาเตรียมพร้อมและเตรียมตัวมาแล้วเขาจะรู้สึกแย่และรู้สึกเสียบเปรียบ	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
อาจารย์ผู้สอนควรมีความเข้มงวดเรื่องการเช็คชื่อเข้าห้องเรียนและความตรงต่อเวลาในการส่งงาน	12 (85.71)	6 (100)	18 (90)
นักศึกษาเกาหลีจะมีความเคร่งเครียดและจริงจังในเนื้อหา การสอนอาจารย์ต้องมีการเตรียมตัวมาอย่างดี มีกำหนดเนื้อหา แผนการสอนที่ชัดเจน	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
นักศึกษาเกาหลีรู้ว่าการเรียนมีความสำคัญต่อเขามาก ค่ะแน่นสำคัญมาก จะจริงจังมากๆ กับการสอบ ค่ะแน่นสำคัญมากๆ ในการเรียนภาษาไทยจริงจัง เคร่งเครียดกับคะแนนและเกรด	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
ไม่ควรเริ่มสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลีโดยใช้ phonetic เพราะนักศึกษาจะรู้สึกว่ายากมาก ควรเริ่มเรียนเป็นภาษาไทยโดยตรงจะดีกว่า	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
การอธิบายที่ชัดเจนและการยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
สอนโดยไม่ต้องเน้นหรือไม่สอนเนื้อหาทางไวยากรณ์ที่ลึกมากและซับซ้อนมาก	11	3	14

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
เพราะนักศึกษาเกาหลีจะสนใจการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและสื่อสารได้ เข้าใจได้ไม่ ต้องการไวยากรณ์ที่ลึกซึ้ง ซับซ้อน	(78.57)	(50)	(70)
นักศึกษามีความกระตือรือร้นและทุ่มเท คำนวณและฝึกฝนด้วยตนเองนอกชั้นเรียน อย่างหนัก	11 (78.57)	3 (50)	14 (70)
นักศึกษาเกาหลีถ้ามีโอกาสส่วนมากก็อยากพบปะพูดคุย ถามและปรึกษากับ อาจารย์ผู้สอนโดยเฉพาะอาจารย์คนไทยเป็นการส่วนตัวนอกชั้นเรียน	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
โดยปกตินักศึกษาเกาหลีจะใจร้อน ขี้สงสัยและกล้าแสดงออก กล้าถาม สนใจใคร่รู้ ในสิ่งที่ยังไม่รู้ ยังไม่เข้าใจ โดยต้องการคำตอบหรือคำอธิบายทันทีจากผู้สอน	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
อาจารย์ควรพยายามลดช่องว่าง อาจารย์กับนักศึกษาและปรับตัวเข้าหานักศึกษา เพราะนักศึกษาเกาหลีบางคนโดยเฉพาะผู้หญิงจะขี้อาย ขาดความมั่นใจ ประหม่า ไม่กล้าพูด ควรเปิดโอกาสให้เขาได้พบปะพูดคุยหรือให้เวลานอกห้องเรียน ให้กำลังใจ ไม่ตำหนิให้รู้สึกท้อ	13 (92.86)	5 (83.33)	18 (90)
อาจารย์ควรสอนโดยใช้จังหวะการพูดที่ช้าๆ ในระดับปานกลาง ไม่ช้ามากหรือเร็ว มาก และต้องเป็นธรรมชาติ ออกเสียงให้ชัดเจน เสียงดังฟังชัด	14 (100)	6 (100)	20 (100)
ให้ feedback แก่ผู้เรียนทันที เพราะนักศึกษาเกาหลีจะใจร้อน อยากรู้ผลการสอบ หรือพัฒนาการของตนเองและต้องมีคำอธิบายที่ชัดเจนให้นักศึกษาแต่ละคน	12 (85.71)	4 (66.66)	16 (80)
ยึดถือตามเนื้อหาความรู้เท่าที่ได้รับยังขาดความคิดนอกกรอบและความคิด สร้างสรรค์	10 (71.43)	2 (33.33)	12 (60)
บุคลิกของนักศึกษาเกาหลีส่วนมากคือ เป็นคนเปิดเผย ตรงไปตรงมา ชัดเจน จะไม่สนิทกับผู้สอนในตอนแรก อาจจะต้องอาศัยระยะเวลาและการปรับตัว จึงจะสนิทมาก	14 (100)	5 (83.33)	19 (95)
อาจารย์ต้องพยายามสนใจ ทุ่มเท ใส่ใจในการเรียนการสอน การถามรายบุคคล การกระตุ้นความสนใจนักศึกษาเป็นรายบุคคล	14 (100)	6 (100)	20 (100)
นักศึกษาเกาหลีส่วนมากมีมนุษยสัมพันธ์ดี ชอบคบเพื่อนใหม่ๆ ต้องการมีเพื่อน หรือ Buddy คนไทย	12 (85.71)	5 (83.33)	17 (85)
นักศึกษายังติดยึดระบบการเรียนการสอนแบบเน้นการท่องจำเพื่อมาสอบมากกว่า การเข้าใจ ประยุกต์และนำไปใช้จริงได้	13 (92.86)	3 (50)	16 (80)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
วิธีการสอนเฉพาะคนเกาหลีคือ พยายามสอนสิ่งที่ใกล้ตัว มาเชื่อมโยงกับบทเรียน	14 (100)	6 (100)	20 (100)
พยายามสนใจนักศึกษา หากจุดเด่นในตัวนักศึกษาแต่ละคน กระตุ้นให้เขามีส่วน ร่วมมากๆ แล้วเชื่อมโยงเข้ากับเรื่อง เนื้อหาที่เรากำลังสอนเขาจะสนใจ	12 (85.71)	3 (50)	15 (75)
การสอนทุกชั่วโมงควรมีช่วงเวลาพัก 10 นาที	10 (71.43)	4 (66.66)	14 (70)
มีความรู้สึก อารมณ์อ่อนไหว ไม่ค่อยยอมรับการเปรียบเทียบหรือการพูดอะไรที่ บางครั้งทำให้เขาน้อยใจหรือไปกระทบความรู้สึกของเขา	10 (71.43)	2 (33.33)	12 (60)
นักศึกษาเกาหลีจะไม่ค่อยสนใจสิ่งที่ไม่ตรงกับความสนใจของตนเอง	11 (78.57)	3 (50)	14 (70)
นักศึกษามีความคิดแข่งขันและเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่น ๆ	13 (92.86)	4 (66.66)	16 (80)
ระบบการเคารพรุ่นพี่รุ่นน้องทำให้นักศึกษารุ่นพี่หรือรุ่นน้องบางคนไม่กล้าเปิดเผย หรือแสดงศักยภาพด้านภาษาไทยของตนเองออกมาอย่างเด่นชัดโดยเฉพาะ ในชั้นเรียน	12 (85.71)	3 (50)	15 (75)
สอนเนื้อหาที่ไม่ซ้ำซากจำเจ มีระดับที่เพิ่มความยากของเนื้อหาขึ้นไปเรื่อยๆ นักศึกษาเกาหลีจะรู้สึกยากแต่ก็ทำทนายดี	11 (78.57)	3 (50)	14 (70)
นักศึกษาเกาหลีไม่ชอบให้มีการบ้านหรือการทำรายงาน เน้นการทำกิจกรรม หรือมอบหมายงานกำหนดให้เสร็จในห้องจะดีกว่า	13 (92.86)	4 (66.66)	17 (85)
การสร้างแรงบันดาลใจทำให้นักศึกษาอยากเรียนภาษาไทย โดยการเล่า ประสบการณ์ตรงของผู้สอนในประเทศไทยและการใช้รูปภาพที่ถ่ายจริงจาก ประเทศไทย	12 (85.71)	5 (83.33)	17 (85)
การใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับคนไทย สังคมไทย ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทยมาช่วย เสริมสร้างบรรยากาศในการสอนและกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา	14 (100)	6 (100)	20 (100)
สนับสนุน ส่งเสริมและให้โอกาสนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเพื่อเรียนหรือท่องเที่ยว ที่ประเทศไทย	14 (100)	6 (100)	20 (100)

จากตาราง 4.35 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีใต้ ด้านลักษณะเฉพาะของการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลี พบว่า อาจารย์ผู้สอนในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า 1) นักศึกษาเกาหลีมีเคารพและเชื่อฟังอาจารย์มาก จะน้อมรับฟังและเชื่อในสิ่งที่อาจารย์สอนโดยไม่ค่อยมีข้อสงสัยหรือทวงติ เพราะคนเกาหลีมีความสุภาพทางวัฒนธรรมค่อนข้างสูงมากในเรื่องการเคารพนับถืออาวุโสและอาจารย์ 2) นักศึกษาเกาหลีจะเคารพและเชื่อฟังอาจารย์มาก ดังนั้นผู้สอนคือ Role Model ที่สำคัญมาก 3) อาจารย์ผู้สอนต้องตั้งใจสอนและทำตามหน้าที่และบทบาทของตนเองให้เต็มที่ วางตัวให้เหมาะสม ท่าทีในการสอน ไม่สอนแบบที่เล่นที่จริง และสอนภาษาไทยที่ถูกต้องให้นักศึกษา 4) อาจารย์ผู้สอนควรมีความเคร่งครัดและยึดตามวัน เวลาที่ได้ตกลงในการนัดหมายทั้งเรื่องการสอบ การนำเสนองานและการส่งงาน ไม่ควรใจดีเกินไป หรือยืดหยุ่น ยกเว้นให้กับนักศึกษาหรือยกเลิก เลื่อนนัดวัน เพราะนักศึกษาเตรียมพร้อมและเตรียมตัวมาแล้วเขาจะรู้สึกแยะและรู้สึกว่าเขาเสียเปรียบ 5) นักศึกษาเกาหลีจะมีความเคร่งเครียดและจริงจังในเนื้อหา การสอนอาจารย์ต้องมีการเตรียมตัวมาอย่างดี มีกำหนดเนื้อหา แผนการสอนที่ชัดเจน 6) นักศึกษาเกาหลีรู้ว่าการเรียนมีความสำคัญต่อเขามาก คะแนนสำคัญมาก จะจริงจังมาก ๆ กับการสอบคะแนนสำคัญมาก ๆ ในการเรียนภาษาไทยจริงจัง เคร่งเครียดกับคะแนน เกเรด 7) นักศึกษาเกาหลีถ้ามีโอกาสส่วนมากก็อยากพบปะพูดคุย ถามและปรึกษากับอาจารย์ผู้สอน โดยเฉพาะอาจารย์คนไทยเป็นการส่วนตัวนอกชั้นเรียน 8) โดยปกตินักศึกษาเกาหลีจะใจร้อน ขี้สงสัยและกล้าแสดงออก กล้าถาม สนใจใคร่รู้ในสิ่งที่ยังไม่รู้ ยังไม่เข้าใจ โดยต้องการคำตอบหรือคำอธิบายทันทีจากผู้สอน 9) อาจารย์ควรสอนโดยใช้จังหวะการพูดที่ช้าๆ ในระดับปานกลาง ไม่ช้ามากหรือเร็วมาก และต้องเป็นธรรมชาติ ออกเสียงให้ชัดเจน เสียงดังฟังชัด 10) บุคลิกของนักศึกษาเกาหลีส่วนมากคือ เป็นคนเปิดเผย ตรงไปตรงมา ชัดเจน จะไม่สนทักกับผู้สอนในตอนแรก อาจจะต้องอาศัยระยะเวลาและการปรับตัวจึงจะสนิทมาก 11) อาจารย์ต้องพยายามสนใจ ท่าที ใส่ใจในการเรียนการสอน การถามรายบุคคล การกระตุ้นความสนใจนักศึกษาเป็นรายบุคคล 12) วิธีการสอนเฉพาะคนเกาหลี คือ พยายามสอนสิ่งที่ใกล้ตัว มาเชื่อมโยงกับบทเรียน 13) การใช้สื่อที่เกี่ยวกับคนไทย สังคมไทย ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทยมาช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการสอน และกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา และ 14) สนับสนุน ส่งเสริมและให้โอกาสนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเพื่อเรียนหรือท่องเที่ยวที่ประเทศไทย

ส่วนอาจารย์ผู้สอนในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ร้อยละ 100 เห็นว่า 1) นักศึกษาเกาหลีจะเคารพและเชื่อฟังอาจารย์มาก ดังนั้นผู้สอนคือ Role Model ที่สำคัญมาก 2) อาจารย์ผู้สอนต้องตั้งใจสอนและทำตามหน้าที่และบทบาทของตนเองให้เต็มที่ วางตัวให้เหมาะสม ทุ่มเทในการสอน ไม่สอนแบบที่เล่นทีจริงและสอนภาษาไทยที่ถูกต้องให้แก่นักศึกษา 3) อาจารย์ผู้สอนควรมีความเข้มงวดเรื่องการเช็คชื่อเข้าห้องเรียนและความตรงต่อเวลาในการส่งงาน 4) อาจารย์ควรสอนโดยใช้จังหวะการพูดที่ช้าๆ ในระดับปานกลาง ไม่ช้ามากหรือเร็วมาก และต้องเป็นธรรมชาติ ออกเสียงให้ชัดเจน เสียงดังฟังชัด 5) อาจารย์ต้องพยายามสนใจ ทุ่มเท ใส่ใจในการเรียนการสอน การถามรายบุคคล การกระตุ้นความสนใจนักศึกษาเป็นรายบุคคล 6) วิธีการสอนเฉพาะคนเกาหลีคือ พยายามสอนสิ่งที่ใกล้ตัวมาเชื่อมโยงกับบทเรียน 7) การใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับคนไทย สังคมไทย ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทยมาช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการสอนและกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา และ 8) สนับสนุน ส่งเสริมและให้โอกาสนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเพื่อเรียนหรือท่องเที่ยวที่ประเทศไทย

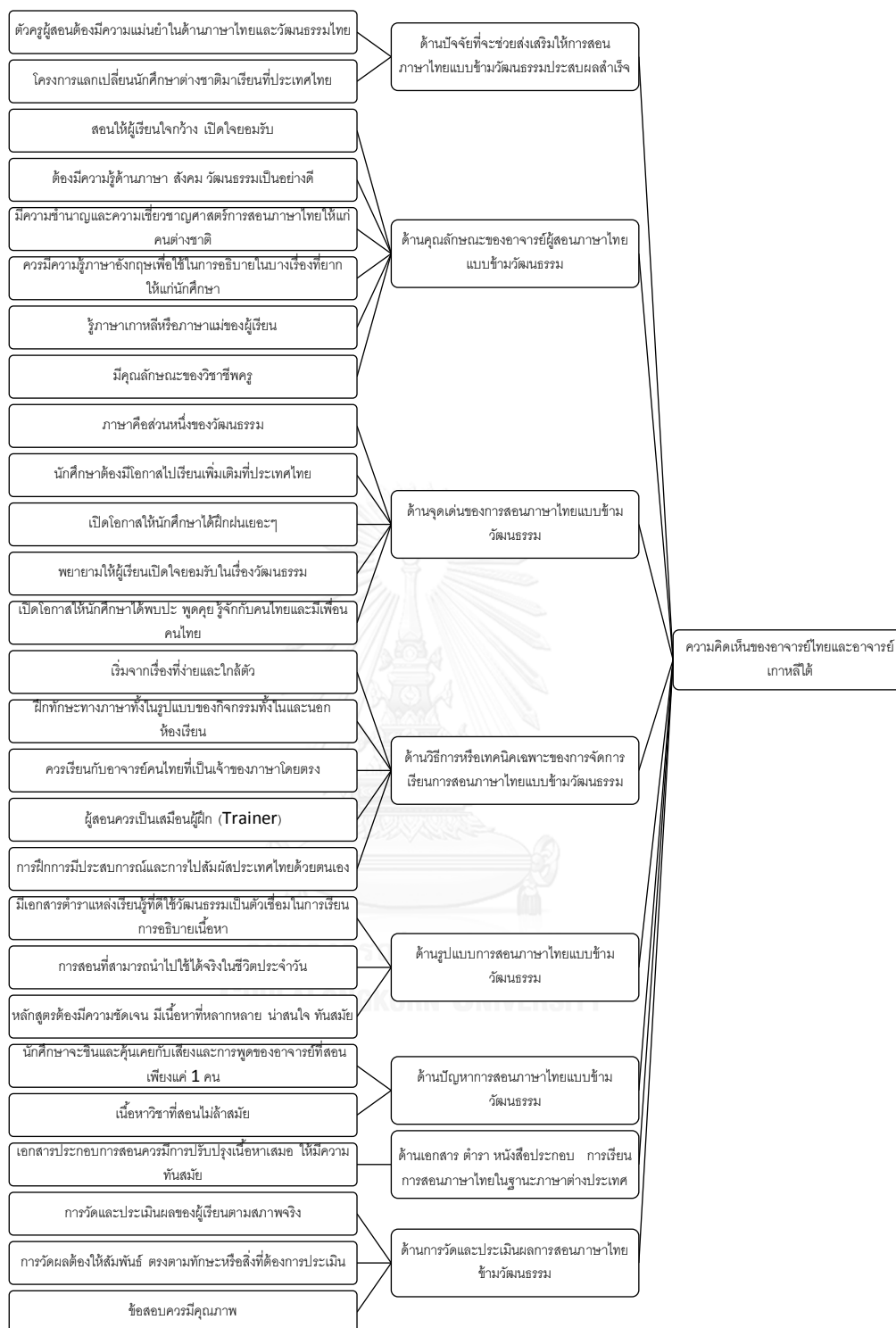
ภาพ 4.1 แผนภาพแสดงความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

จากภาพที่ 4.1 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี จากอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัยประเทศเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่มีความเห็นตรงกันมาที่สุดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความสำคัญและความจำเป็นของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 ได้แก่ 1) ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน และ 2) ภาษาเป็นการสื่อสารระหว่างประเทศ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ฯลฯ และเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ด้านข้อได้เปรียบของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 ได้แก่ 1) มีโอกาสแนะนำประเทศไทยคนต่างชาติได้เรียนรู้ภาษาไทยและรู้จักประเทศไทยผ่านภาษา 2) คนต่างชาติสนใจมาเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยได้รับความนิยมมากขึ้น 3) คนต่างชาติที่รู้ภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทำให้มีการขยายตลาดการค้าและการลงทุนในไทยเพิ่มมากขึ้น 4) อัตราการจ้างคนต่างชาติที่มีฝีมือ ค่าจ้างไม่แพงและรู้ภาษาไทยจากประเทศเพื่อนบ้านมาทำงานในไทยเพิ่มมากขึ้น

ด้านข้อเสียเปรียบของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 ได้แก่ 1) การจ้างงานคนไทยลดลงเพราะถูกแย่งงานจากประเทศอื่นที่รู้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษดีกว่าคนไทย

ด้านปัญหาที่พบในการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 และแนวทางแก้ไขปัญหา ได้แก่ 1) ปัญหาด้านระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกัน การจัดกลุ่มผู้เรียนที่ละความรู้ความสามารถช่วงระดับที่แตกต่างกันให้มาเรียนในชั้นเดียวกันทำให้ยากต่อการจัดการเรียนการสอนและ 2) ปัญหาวัตถุประสงค์และความสนใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาไทยที่แตกต่างกัน

ภาพ 4.2 แผนภาพแสดงความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

จากภาพที่ 4.2 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี จากอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัย ประเทศเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่มีความเห็นตรงกันมากที่สุดในแต่ละด้าน พบว่าด้านปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมให้การสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ ได้แก่ 1) ตัวครูผู้สอนต้องมีความแม่นยำในด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และ 2) โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาต่างชาติมาเรียนที่ประเทศไทย

ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ได้แก่ 1) สอนให้ผู้เรียนเปิดใจกว้างยอมรับ 2) ต้องมีความรู้ด้านภาษา สังคม วัฒนธรรมเป็นอย่างดี 3) มีความชำนาญและความเชี่ยวชาญศาสตร์การสอนภาษาไทยให้แก่คนต่างชาติ 4) รู้ภาษาเกาหลีหรือภาษาแม่ของผู้เรียน และ 5) มีคุณลักษณะของวิชาชีพครู

ด้านจุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ได้แก่ 1) ภาษาคือส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม 2) นักศึกษาต้องมีโอกาสไปเรียนเพิ่มเติมที่ประเทศไทย 3) เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝนเยอะๆ 4) พยายามให้ผู้เรียนเปิดใจยอมรับในเรื่องวัฒนธรรม และ 5) เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พบปะ พูดคุย รู้จักกับคนไทยและมีเพื่อนคนไทย

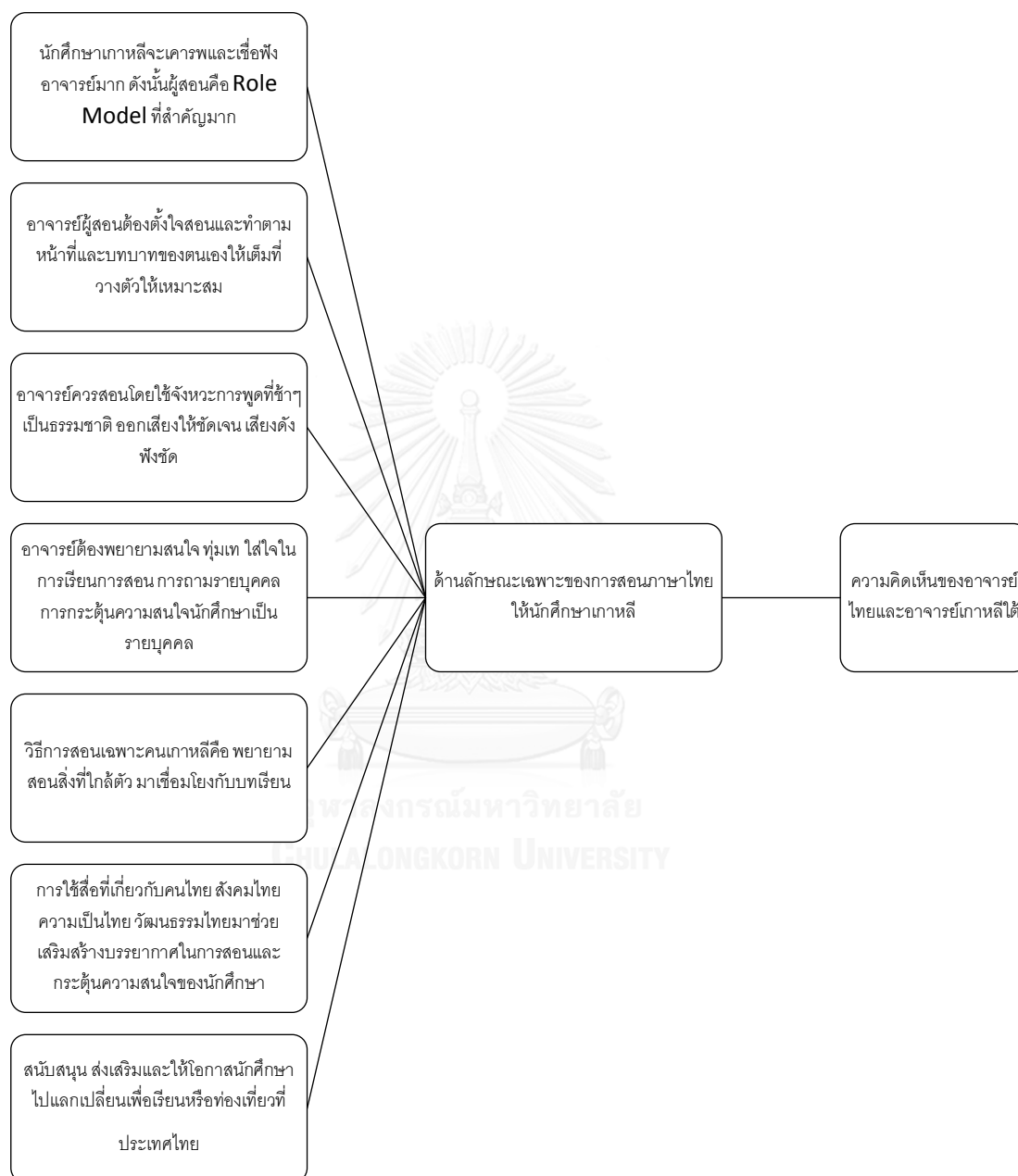
ด้านวิธีการหรือเทคนิคเฉพาะของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ได้แก่ 1) เริ่มจากเรื่องที่ย่อยและใกล้ตัว 2) ฝึกทักษะทางภาษาทั้งในรูปแบบของกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน 3) ควรเรียนกับอาจารย์คนไทยที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง 4) ผู้สอนควรเป็นเสมือนผู้ฝึก และ 5) การฝึกการมีประสบการณ์และการไปสัมผัสประเทศไทยด้วยตนเอง

ด้านรูปแบบการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ได้แก่ 1) มีเอกสารตำราแหล่งเรียนรู้ที่ดี ใช้วัฒนธรรมเป็นตัวเชื่อมโยงในการเรียน การอธิบายเนื้อหา 2) การสอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และ 3) หลักสูตรต้องมีความชัดเจน มีเนื้อหาที่หลากหลาย น่าสนใจ ทันสมัย

ด้านปัญหาการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ได้แก่ 1) นักศึกษาจะชินและคุ้นเคยกับเสียงและการพูดของอาจารย์ที่สอนเพียงแค่ 1 คน และ 2) เนื้อหาวิชาที่สอนไม่ล้ำสมัย

ด้านเอกสาร ตำรา หนังสือประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ 1) เอกสารประกอบการสอนควรมีการปรับปรุงเนื้อหาเสมอ ให้มีความทันสมัย

ด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาไทยข้ามวัฒนธรรม ได้แก่ 1) การวัดและประเมินผลของผู้เรียนตามสภาพจริง 2) การวัดผลต้องให้สัมพันธ์ ตรงตามทักษะหรือสิ่งที่ต้องการประเมิน และ 3) ข้อสอบควรมีคุณภาพ

ภาพ 4.3 แผนภาพแสดงความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านลักษณะเฉพาะของการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลี

จากภาพที่ 3 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี จากอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัยประเทศเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่มีความเห็นตรงกันมากที่สุดในแต่ละด้าน พบว่าด้านลักษณะเฉพาะของการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลี ได้แก่ 1) นักศึกษาเกาหลีมีเคารพและเชื่อฟังอาจารย์มาก 2) อาจารย์ผู้สอนต้องตั้งใจสอนและทำตามหน้าที่และบทบาทของตนเองให้เต็มที่วางตัวให้เหมาะสม ทุ่มเทในการสอน 3) อาจารย์ควรสอนโดยใช้จังหวะการพูดที่ช้าๆ ในระดับปานกลาง ไม่ช้ามากหรือเร็วมาก และต้องเป็นธรรมชาติ ออกเสียงให้ชัดเจน เสียงดังฟังชัด 4) อาจารย์ต้องพยายามสนใจ ทุ่มเท ใส่ใจในการเรียนการสอน การถามรายบุคคล การกระตุ้นความสนใจนักศึกษาเป็นรายบุคคล 5) วิธีการสอนเฉพาะคนเกาหลีคือ พยายามสอนสิ่งที่ใกล้ตัว มาเชื่อมโยงกับบทเรียน 6) การใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับคนไทย สังคมไทย ความเป็นไทย วัฒนธรรมไทยมาช่วยเสริมสร้างบรรยากาศในการสอนและกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา และ 7) สนับสนุน ส่งเสริมและให้โอกาสนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเพื่อเรียนหรือท่องเที่ยวที่ประเทศไทย

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 12 คน และมหาวิทยาลัย ในประเทศไทย จำนวน 8 คน รวมทั้งหมด 20 คน

ตาราง 4.36 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาเอกภาษาไทย

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
เคยไปประเทศไทยตอนเด็กๆ แล้วรู้สึกชอบ ประทับใจประเทศไทย คนไทย	6	5	11
วัฒนธรรมไทยและอาหารไทย	(50)	(62.50)	(55)
เลือกตามระดับคะแนนที่ใช้ตอนสอบเข้ามหาวิทยาลัย	4	5	9
	(33.33)	(62.50)	(45)
สนใจอยากเรียนภาษาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	2	0	2
	(16.66)	(0)	(10)
ชอบภาษาไทยเพราะคิดว่าเสียงเพราะ พยัญชนะภาษาไทยน่ารัก น่าสนใจ	5	4	9
	(41.66)	(50)	(45)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
คุณพ่อทำงานที่ประเทศไทย นักศึกษาเกิดที่ไทยและเคยเรียนที่ประเทศไทย	5 (41.66)	4 (50)	9 (45)
เป็นลูกครึ่งไทย-เกาหลี	1 (8.33)	0 (0)	1 (5)
อยากทำงานที่ใช้ภาษาไทยและอยากทำงานที่ประเทศไทย	11 (91.66)	7 (87.50)	18 (90)

จากตาราง 4.36 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ด้านเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาเอกภาษาไทย พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ร้อยละ 91.66 เห็นว่า อยากทำงานที่ใช้ภาษาไทยและอยากทำงานที่ประเทศไทย รองลงมาร้อยละ 50 เคยไปประเทศไทยตอนเด็กๆ แล้วรู้สึกชอบ ประทับใจประเทศไทย คนไทย วัฒนธรรมไทยและอาหารไทย ร้อยละ 41.66 ชอบภาษาไทย เพราะคิดว่าเสียงเพราะ พยัญชนะภาษาไทยน่ารัก น่าสนใจ และคุณพ่อทำงานที่ประเทศไทย นักศึกษาเกิดที่ไทยและเคยเรียนที่ประเทศไทย ส่วนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยร้อยละ 87.50 เห็นว่า อยากทำงานที่ใช้ภาษาไทยและอยากทำงานที่ประเทศไทย รองลงมาร้อยละ 62.50 เคยไปประเทศไทยตอนเด็กๆ แล้วรู้สึกชอบ ประทับใจประเทศไทย คนไทย วัฒนธรรมไทยและอาหารไทย และเลือกตามระดับคะแนนที่ใช้ตอนสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 50 ชอบภาษาไทยเพราะคิดว่าเสียงเพราะ พยัญชนะภาษาไทยน่ารัก น่าสนใจ และคุณพ่อทำงานที่ประเทศไทย นักศึกษาเกิดที่ไทยและเคยเรียนที่ประเทศไทย

ตาราง 4.37 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านความยากของการเรียนภาษาไทย

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
การพูดภาษาไทยแบบเป็นธรรมชาติเหมือนคนไทยทั้งการออกเสียง	12	8	20
การใช้คำศัพท์รูปประโยค	(100)	(100)	(100)
การออกเสียงภาษาไทยเพราะมีวรรณยุกต์ ทำให้ออกเสียงคำแต่คำยาก	11	7	18
ภาษาเกาหลีไม่มีวรรณยุกต์	(91.66)	(87.50)	(90)
คำภาษาต่างประเทศที่มีใช้ในภาษาไทย เช่น ภาษาบาลี-สันสกฤต	8	5	13
คำศัพท์ที่ยืมมานี้จะเขียนยาก ออกเสียงยาก ความหมายก็ยาก	(66.66)	(62.50)	(65)
ไวยากรณ์ภาษาไทย	11	8	19
	(91.66)	(100)	(95)
การเขียนภาษาไทย	10	7	17
	(83.33)	(87.50)	(85)
การอ่าน เพราะไม่รู้ว่าจบประโยคตรงไหน	6	4	10
	(50)	(50)	(50)

จากตาราง 4.37 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ด้านความยากของการเรียนภาษาไทย พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ร้อยละ 100 เห็นว่า การพูดภาษาไทยแบบเป็นธรรมชาติเหมือนคนไทยทั้งการออกเสียง การใช้คำศัพท์รูปประโยค รองลงมาร้อยละ 91.66 คือการออกเสียงภาษาไทยเพราะมีวรรณยุกต์ทำให้ออกเสียงคำยาก ภาษาเกาหลีไม่มีวรรณยุกต์ และไวยากรณ์ภาษาไทย ส่วนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า การพูดภาษาไทยแบบเป็นธรรมชาติเหมือนคนไทยทั้งการออกเสียง การใช้คำศัพท์รูปประโยค รองลงมาร้อยละ 87.50 คือการออกเสียงภาษาไทยเพราะมีวรรณยุกต์ทำให้ออกเสียงคำยาก ภาษาเกาหลีไม่มีวรรณยุกต์และไวยากรณ์ภาษาไทย

ตาราง 4.38 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านข้อแตกต่างระหว่างการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลี

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
การเรียนประวัติศาสตร์ไทย สังคมไทย วัฒนธรรมไทย การเมืองเศรษฐกิจไทย ควรเรียนกับอาจารย์เกาหลีหรืออาจารย์ไทยที่พูดภาษาเกาหลีได้จะดีมากกว่า เพราะทำให้อธิบายได้ละเอียดและเข้าใจง่ายกว่าเมื่อเรียนกับอาจารย์ไทย ทั้งนี้ อาจารย์เกาหลีหรืออาจารย์ไทยต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้ เป็นอย่างดีจึงจะถ่ายทอดให้แก่ผู้เรียนได้	10 (83.33)	6 (75)	16 (80)
ปี 1 อยากรับเรียนกับอาจารย์เกาหลีหรืออาจารย์ไทยที่พูดภาษาเกาหลีได้ เพราะ ทำให้การสื่อสารง่ายขึ้นและอธิบายเข้าใจ	11 (91.66)	6 (75)	16 (80)
ปี 2 ขึ้นไป โดยเฉพาะปี 3-4 อยากรับเรียนกับอาจารย์ไทยที่เป็นเจ้าของภาษาเพื่อ ฝึกฝนและพยายามใช้ภาษาไทยให้คุ้นเคย โดยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก 100 % เพื่อสื่อสารกับอาจารย์ไทย	12 (100)	8 (100)	20 (100)
การเรียนทักษะ โดยเฉพาะการฟัง การพูด ควรเรียนกับอาจารย์ไทยที่เป็น เจ้าของภาษาดีกว่าเรียนกับอาจารย์เกาหลี	12 (100)	8 (100)	20 (100)
อาจารย์เกาหลีสอนและอธิบายไวยากรณ์ไทยได้ดี ชัดเจน ลึกซึ้งและเข้าใจง่าย กว่าอาจารย์ไทย และทำให้เข้าใจความเหมือนความต่างของไวยากรณ์ใน ภาษาไทยและภาษาเกาหลี	12 (100)	8 (100)	20 (100)

จากตาราง 4.38 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และ
มหาวิทยาลัยในประเทศไทย ด้านข้อแตกต่างระหว่างการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ไทยและ
อาจารย์เกาหลี พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัยในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า 1) ปี 2 ขึ้นไป โดยเฉพาะปี 3-4 อยากรับเรียนกับ
อาจารย์ไทยที่เป็นเจ้าของภาษาเพื่อฝึกฝนและพยายามใช้ภาษาไทยให้คุ้นเคย โดยใช้ภาษาไทย
เป็นหลัก 100 % เพื่อสื่อสารกับอาจารย์ไทย 2) การเรียนทักษะ โดยเฉพาะการฟัง การพูด ควรเรียน
กับอาจารย์ไทยที่เป็นเจ้าของภาษาดีกว่าเรียนกับอาจารย์เกาหลี และ 3) อาจารย์เกาหลีสอนและ
อธิบายไวยากรณ์ไทยได้ดี ชัดเจน ลึกซึ้งและเข้าใจง่ายกว่าอาจารย์ไทยและทำให้เข้าใจความเหมือน
ความต่างของไวยากรณ์ในภาษาไทยและภาษาเกาหลี

ตาราง 4.39 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านคุณสมบัติของอาจารย์ที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
คุณสมบัติของอาจารย์ไทยที่สอนไม่จำเป็นต้องรู้ภาษาเกาหลี เพราะสาขามีอาจารย์เกาหลีที่รู้ภาษาไทยแล้ว เวลามีปัญหาที่ช่วยกันได้	10 (83.33)	6 (75)	16 (80)
อาจารย์ไทยต้องมีความรู้ในภาษาไทยอย่างถ่องแท้ มีความเชี่ยวชาญและความชำนาญและมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาต่างประเทศ	12 (100)	8 (100)	20 (100)
อาจารย์ต้องมีเทคนิคการสอนภาษาไทยที่ดี น่าสนใจ มีสื่อประกอบการสอน มีกิจกรรมที่น่าสนใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม	12 (100)	8 (100)	20 (100)
อาจารย์มีทักษะการสื่อสารที่ดี ออกเสียงภาษาไทยถูกต้องชัดเจน	12 (100)	8 (100)	20 (100)
อาจารย์ผู้สอนต้องไม่พูดเร็วหรือช้ามากจนเกินไป นักศึกษาไม่ชอบอาจารย์ที่พูดเร็วๆ และควรพูดหลายๆ ครั้ง พูดซ้ำๆ ใช้สีหน้า ท่าทางประกอบการพูดที่เหมาะสมด้วย เพื่อสร้างความเข้าใจให้นักศึกษา	12 (100)	8 (100)	20 (100)
มีความรู้เกี่ยวกับสังคมไทย วัฒนธรรมไทยในหลากหลายด้านเป็นอย่างดี	11 (91.66)	7 (87.50)	18 (90)
สอนให้นักศึกษาจำและนำไปใช้ได้จริง ไม่ใช่สอนจำเพื่อการสอบเท่านั้น	11 (91.66)	7 (87.50)	18 (90)
ใจดี ใจเย็นและใจกว้าง ยอมรับฟังและเข้าใจนักศึกษา	12 (100)	8 (100)	20 (100)
เข้าใจธรรมชาติและสไตล์การเรียนรู้ของนักศึกษาเกาหลีหรือนักศึกษาต่างชาติอื่นๆ	12 (100)	8 (100)	20 (100)
ตรงต่อเวลา	12 (100)	8 (100)	20 (100)
เตรียมการสอนมาอย่างดี	12 (100)	8 (100)	20 (100)
มีความรับผิดชอบ	12 (100)	8 (100)	20 (100)
ไม่ขาดสอน งดหรือเลื่อนการสอนบ่อยๆ	10 (83.33)	7 (87.50)	17 (85)
อยากให้มีรูปภาพเพิ่มมากขึ้นและเนื้อหาทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ สังคม	12 (100)	8 (100)	20 (100)

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
สถานการณ์ในปัจจุบัน			
คำศัพท์หรือประโยคที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันที่คนไทยใช้กัน	11 (91.66)	7 (87.50)	18 (90)

จากตาราง 4.39 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ด้านคุณสมบัติของอาจารย์ที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า 1) อาจารย์ไทยต้องมีความรู้ในภาษาไทยอย่างถ่องแท้ มีความเชี่ยวชาญและความชำนาญและมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาต่างประเทศ 2) อาจารย์ต้องมีเทคนิคการสอนภาษาไทยที่ดี น่าสนใจ มีสื่อประกอบการสอน มีกิจกรรมที่น่าสนใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม 3) อาจารย์มีทักษะการสื่อสารที่ดี ออกเสียงภาษาไทยถูกต้องชัดเจน 4) อาจารย์ผู้สอนต้องไม่พูดเร็วหรือช้ามากเกินไป นักศึกษาไม่ชอบอาจารย์ที่พูดเร็วๆ และควรพูดหลายๆ ครั้ง พูดซ้ำๆ ใช้สีหน้า ท่าทางประกอบการพูดที่เหมาะสมด้วย เพื่อสร้างความเข้าใจให้นักศึกษา 5) ใจดี ใจเย็นและใจกว้าง ยอมรับฟังและเข้าใจนักศึกษา 6) เข้าใจธรรมชาติและสไตล์การเรียนรู้ของนักศึกษาเกาหลีหรือนักศึกษาต่างชาติอื่นๆ เป็นอย่างดี 7) ตรงต่อเวลา 8) เตรียมการสอนมาอย่างดี มีความรับผิดชอบ และ 9) อยากให้มีรูปภาพเพิ่มมากขึ้นและเนื้อหาทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ สังคม สถานการณ์ในปัจจุบัน

ตาราง 4.40 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านเทคนิควิธีการเรียนภาษาไทยให้เก่ง

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
การมีเพื่อนคนไทยช่วยในเรื่องการเรียนภาษาไทยดีขึ้น	12 (100)	8 (100)	20 (100)
ทบทวนบ่อยๆ พยายามฝึกใช้บ่อยๆ ในทุกทักษะ	10 (83.33)	6 (75)	16 (80)
จำคำศัพท์เยอะๆ ช่วยในการสื่อสารได้	11 (91.66)	8 (100)	18 (90)
ต้องกล้า ไม่อาย โดยเฉพาะการพูดการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ผิด อาจารย์จะได้ช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง	11 (91.66)	8 (100)	18 (90)
การไปเที่ยวหรือการแลกเปลี่ยนเพื่อเรียนที่ประเทศไทย	12 (100)	8 (100)	20 (100)
การหาโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศ ไทย การแข่งขันภาษาไทย เพื่อมีประสบการณ์ตรงในการฝึกใช้ภาษาไทย	12 (100)	8 (100)	20 (100)
กล้าถาม กล้าปรึกษาอาจารย์เวลามีคำถามหรือไม่เข้าใจในเรื่องต่างๆ	11 (91.66)	6 (75)	17 (85)
ต้องสนใจใฝ่รู้ ค้นหาความรู้อยู่เสมอ โดยเฉพาะถ้ามีโอกาสไปเรียนที่ประเทศไทย	10 (83.33)	7 (87.50)	17 (85)

จากตาราง 4.40 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ด้านเทคนิควิธีการเรียนภาษาไทยให้เก่ง พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ร้อยละ 100 เห็นว่า 1) การมีเพื่อนคนไทยช่วยในเรื่องการเรียนภาษาไทยดีขึ้น 2) การไปเที่ยวหรือการแลกเปลี่ยนเพื่อเรียนที่ประเทศไทย และ 3) การหาโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย การแข่งขันภาษาไทย เพื่อมีประสบการณ์ตรงในการฝึกใช้ภาษาไทย รองลงมาร้อยละ 91.66 คือ ต้องกล้า ไม่อาย โดยเฉพาะการพูดการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ผิด อาจารย์จะได้ช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง และกล้าถาม กล้าปรึกษาอาจารย์เวลามีคำถามหรือไม่เข้าใจในเรื่องต่างๆ ส่วนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ร้อยละ 100 เห็นว่า

1) การมีเพื่อนคนไทยช่วยในเรื่องการเรียนภาษาไทยดีขึ้น 2) ต้องกล้า ไม่อาย โดยเฉพาะการพูดการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ผิด อาจารย์จะได้ช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง 3) การไปเที่ยวหรือการแลกเปลี่ยนเพื่อเรียนที่ประเทศไทย และ 4) การหาโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย การแข่งขันภาษาไทย เพื่อมีประสบการณ์ตรงในการฝึกใช้ภาษาไทย รองลงมาร้อยละ 87.50 คือ จำคำศัพท์เยอะๆ ช่วยในการสื่อสารได้ และต้องสนใจใฝ่รู้ ค้นหาความรู้อยู่เสมอ โดยเฉพาะถ้ามีโอกาสไปเรียนที่ประเทศไทย

ตาราง 4.41 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านเอกสาร หนังสือภาษาไทยที่ใช้ในการเรียนการสอน

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
บางวิชาเนื้อหาหนักเกินไปและล้าสมัย ไม่น่าสนใจ น่าเบื่อและไม่มีประโยชน์เวลานำมาใช้จริงๆ ในชีวิตประจำวัน ใช้เพื่อสอบเท่านั้น	12 (100)	8 (100)	20 (100)
อยากให้มีรูปภาพเพิ่มมากขึ้นและเนื้อหาทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ สังคม สถานการณ์ในปัจจุบัน	12 (100)	8 (100)	20 (100)
คำศัพท์หรือประโยคที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันที่คนไทยใช้กัน	11 (91.66)	7 (87.50)	18 (90)

จากตารางที่ 4.41 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ด้านเอกสาร หนังสือภาษาไทยที่ใช้ในการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ร้อยละ 100 เห็นว่า บางวิชาเนื้อหาหนักเกินไปและล้าสมัย ไม่น่าสนใจ น่าเบื่อและไม่มีประโยชน์เวลานำมาใช้จริงๆ ในชีวิตประจำวัน ใช้เพื่อสอบเท่านั้น และอยากให้มีรูปภาพเพิ่มมากขึ้นและเนื้อหาทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ สังคม สถานการณ์ในปัจจุบัน รองลงมาคือ คำศัพท์หรือประโยคที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันที่คนไทยใช้กัน

ตาราง 4.42 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านการเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีและที่ประเทศไทย

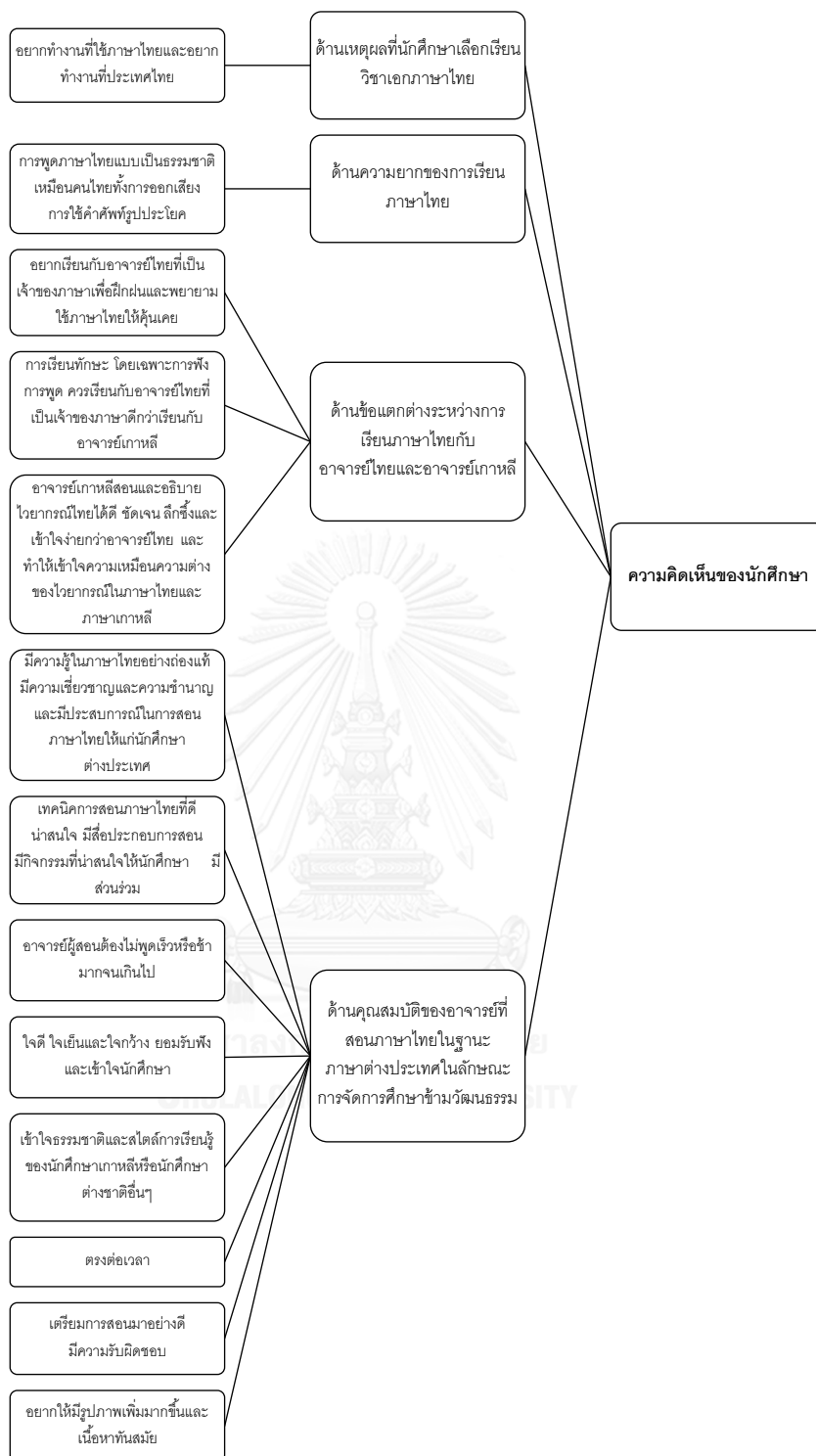
ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
การเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีเป็นการปูพื้นฐานความรู้ทั้งเรื่องภาษาไทย สังคมไทย คนไทยและวัฒนธรรมไทยทำให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานเบื้องต้น	12 (100)	8 (100)	20 (100)
การเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีเป็นการสร้างท้าทายให้นักศึกษาเรียน ภาษาไทยอย่างตั้งใจและ ขนขวยและพยายามมากขึ้น	12 (100)	8 (100)	20 (100)
การเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีจะมีความเข้าใจในเนื้อหาเพราะ อาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีจะช่วยกันสอนและดูแลนักศึกษา	12 (100)	8 (100)	20 (100)
การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยทำให้นักศึกษารู้ระดับความสามารถของ ตนเอง ข้อดีและข้อบกพร่องอย่างชัดเจน	12 (100)	8 (100)	20 (100)
การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยเปิดโอกาสให้นักศึกษาถึงความรู้และทักษะ ทางภาษาไทยทั้งหมดออกมาใช้	12 (100)	8 (100)	20 (100)
การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความ กระตือรือร้นและพยายามใช้ภาษาไทยมากขึ้นด้วยตนเอง เพราะ สภาพแวดล้อมเป็นตัวบังคับ	12 (100)	8 (100)	20 (100)
การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสเรียนรู้และ เข้าใจความเป็นไทย สภาพสังคมวัฒนธรรม นิสัยใจคอผู้คนในสังคมไทยมากขึ้น ด้วยประสบการณ์ตรงของตนเอง	12 (100)	8 (100)	20 (100)
อาจารย์ผู้สอนต้องสอนเนื้อหาด้านภาษาไทยควบคู่กับความรู้ด้านความ เป็นไทย สังคมไทยวัฒนธรรมไทย สอดแทรกไว้ในการเรียนการสอนทุกครั้งถ้า ทำได้ อาจจะผ่านการอธิบาย การทำกิจกรรม การเล่าผ่านประสบการณ์ตรง ของผู้สอนเพราะนักศึกษาเกาหลีจะสนใจมาก และถ้าอาจารย์ผู้สอนสามารถ เชื่อมโยงให้เห็นความเหมือนความต่างในแต่ละประเด็นด้านวัฒนธรรมของไทย และเกาหลี ยิ่งทำให้การเรียนการสอนภาษาน่าสนใจ น่าติดตาม และ นักศึกษาคิดใจมากกับวิธีการสอนนี้	11 (91.66)	8 (100)	19 (95)

จากตาราง 4.42 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ด้านการเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีและที่ประเทศไทย พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า 1) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีเป็นการปูพื้นฐานความรู้ทั้งเรื่องภาษาไทย สังคมไทย คนไทยและวัฒนธรรมไทยทำให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานเบื้องต้น 2) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีเป็นการสร้างท้าทายให้นักศึกษาเรียนภาษาไทยอย่างตั้งใจและขวนขวายและพยายามมากขึ้น 3) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีจะมีความเข้าใจในเนื้อหาเพราะอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีจะช่วยกันสอนและดูแลนักศึกษา 4) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยทำให้นักศึกษารู้ระดับความสามารถของตนเอง ข้อดีและข้อบกพร่องอย่างชัดเจน 5) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยเปิดโอกาสให้นักศึกษาดึงความรู้และทักษะทางภาษาไทยทั้งหมดออกมาใช้ 6) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นและพยายามใช้ภาษาไทยมากขึ้นด้วยตนเอง เพราะสภาพแวดล้อมเป็นตัวบังคับ และ 7) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสเรียนรู้และเข้าใจความเป็นไทย สภาพสังคมวัฒนธรรมนิสัยใจคอผู้คนในสังคมไทยมากขึ้นด้วยประสบการณ์ตรงของตนเองและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ร้อยละ 91.66 และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนต้องสอนเนื้อหาด้านภาษาไทยควบคู่กับความรู้ด้านความเป็นไทย สังคมไทย วัฒนธรรมไทย สอดแทรกไว้ในการเรียนการสอนทุกครั้งถ้าทำได้ อาจจะมีการอธิบาย การทำกิจกรรม การเล่าผ่านประสบการณ์ตรงของผู้สอนเพราะนักศึกษาเกาหลีจะสนใจมาก และถ้าอาจารย์ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงให้เห็นความเหมือนความต่างในแต่ละประเด็นด้านวัฒนธรรมของไทยและเกาหลี ยิ่งทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยน่าสนใจ น่าติดตาม และนักศึกษาจะตั้งใจมากๆ กับวิธีการสอนภาษาไทยแบบนี้

ตาราง 4.43 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม

ประเด็นที่วิเคราะห์ได้ หรือประเด็นคำตอบ	อาจารย์ผู้สอน (คน) (ร้อยละ)		
	ไทย	เกาหลี	รวม
เรียนวิชาอะไรหรือเนื้อหาอะไรก็อยากให้อาจารย์ผู้สอนประเมินตรงตามเนื้อหา นั้นๆ เช่น สอนพูดก็ควรสอบพูด ไม่ใช่สอบเขียน เป็นต้น	12 (100)	8 (100)	20 (100)
มีการทดสอบย่อยในห้องเรียนตามเนื้อหาที่สอนเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของ นักศึกษา นอกเหนือจากการสอบกลางภาคและปลายภาค	10 (83.33)	6 (75)	16 (80)
ข้อสอบในบางวิชาควรเป็นลักษณะการประยุกต์ใช้มากกว่าการให้คะแนนเพื่อเน้น วัดการท่องจำแต่เพียงอย่างเดียว	11 (91.66)	7 (87.50)	18 (90)
รายงานผลการประเมินและการสอบให้นักศึกษารู้ทุกครั้ง เพื่อนักศึกษาจะได้รู้ข้อดี ข้อบกพร่องของตนเองและปรับปรุง	12 (100)	8 (100)	20 (100)

จากตาราง 4.43 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศควรมีลักษณะอย่างไร พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยร้อยละ 100 เห็นว่า เรียนวิชาอะไรหรือเนื้อหาอะไรก็อยากให้อาจารย์ผู้สอนประเมินตรงตามเนื้อหานั้นๆ เช่น สอนพูดก็ควรสอบพูด ไม่ใช่สอบเขียน เป็นต้น และรายงานผลการประเมินและการสอบให้นักศึกษารู้ทุกครั้ง เพื่อนักศึกษาจะได้รู้ข้อดีข้อบกพร่องของตนเองและปรับปรุงได้ รองลงมาคือ ร้อยละ 91.66 และ ร้อยละ 87.50 เห็นว่า ข้อสอบในบางวิชาควรเป็นลักษณะการประยุกต์ใช้มากกว่าการให้คะแนนเพื่อเน้นวัดการท่องจำแต่เพียงอย่างเดียว และร้อยละ 83.33 และ ร้อยละ 75 เห็นว่า มีการทดสอบย่อยในห้องเรียนตามเนื้อหาที่สอนเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา นอกเหนือจากการสอบกลางภาคและปลายภาค

ภาพ 4.4 แผนภาพแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

จากภาพที่ 4.4 ความคิดเห็นนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่มีความเห็นตรงกันมากที่สุดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาเอกภาษาไทย ได้แก่ อยากรทำงานที่ใช้ภาษาไทย และอยากรทำงานที่ประเทศไทย

ด้านความยากของการเรียนภาษาไทย ได้แก่ การพูดภาษาไทยแบบเป็นธรรมชาติเหมือนคนไทยทั้งการออกเสียงการใช้คำศัพท์รูปประโยค

ด้านข้อแตกต่างระหว่างการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลี ได้แก่

- 1) อยากรเรียนกับอาจารย์ไทยที่เป็นเจ้าของภาษาเพื่อฝึกฝนและพยายามใช้ภาษาไทยให้คุ้นเคย
- 2) การเรียนทักษะ โดยเฉพาะการฟัง การพูด ควรเรียนกับอาจารย์ไทยที่เป็นเจ้าของภาษาดีกว่าเรียนกับอาจารย์เกาหลี และ 3) อาจารย์เกาหลีสอนและอธิบายไวยากรณ์ไทยได้ดี ชัดเจน ลึกซึ้งและเข้าใจง่ายกว่าอาจารย์ไทย และทำให้เข้าใจความเหมือนความต่างของไวยากรณ์ในภาษาไทยและภาษาเกาหลี

ด้านคุณสมบัติของอาจารย์ที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม ได้แก่ 1) อาจารย์ต้องมีเทคนิคการสอนภาษาไทยที่ดี น่าสนใจ มีสื่อประกอบการสอน มีกิจกรรมที่น่าสนใจให้นักศึกษามีส่วนร่วม 2) อาจารย์มีทักษะการสื่อสารที่ดี ออกเสียงภาษาไทยถูกต้องชัดเจน 3) อาจารย์ผู้สอนต้องไม่พูดเร็วหรือช้ามากจนเกินไป 4) ใจดี ใจเย็น และใจกว้าง ยอมรับฟังและเข้าใจนักศึกษา 5) เข้าใจธรรมชาติและสไตล์การเรียนรู้ของนักศึกษาเกาหลีหรือนักศึกษาต่างชาติอื่นๆ 6) ตรงต่อเวลา และ 7) เตรียมการสอนมาอย่างดี มีความรับผิดชอบ

ภาพ 4.5 แผนภาพแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ (ต่อ)

จากภาพ 4.4 ความคิดเห็นนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่มีความเห็นตรงกันมากที่สุดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเทคนิควิธีการเรียนภาษาไทยให้เก่ง ได้แก่ 1) การมีเพื่อนคนไทยช่วยในเรื่องการเรียนภาษาไทยดีขึ้น 2) การไปเที่ยวหรือการแลกเปลี่ยนเพื่อเรียนที่ประเทศไทย และ 3) การหาโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย

ด้านเอกสาร หนังสือภาษาไทยที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่ 1) บางวิชาเนื้อหาขี้เก่าและล้าสมัย ไม่น่าสนใจ และ 2) อยากให้มีรูปภาพเพิ่มมากขึ้นและเนื้อหาทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ สังคมสถานการณ์ในปัจจุบัน

ด้านการเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีและที่ประเทศไทย ได้แก่ 1) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีเป็นการปูพื้นฐานความรู้ทั้งเรื่องภาษาไทย สังคมไทย 2) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีเป็นการสร้างทำทนายให้นักศึกษาเรียนภาษาไทยอย่างตั้งใจ 3) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีจะมีความเข้าใจในเนื้อหาเพราะอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีจะช่วยกันสอนและดูแลนักศึกษา 4) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยทำให้นักศึกษารู้ระดับความสามารถของตนเอง ข้อดีและข้อบกพร่องอย่างชัดเจน 5) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยเปิดโอกาสให้นักศึกษาดึงความรู้และทักษะทางภาษาไทยทั้งหมดออกมาใช้ 6) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นและพยายามใช้ภาษาไทยมากขึ้นด้วยตนเอง เพราะสภาพแวดล้อมเป็นตัวบังคับ และ 7) การเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสเรียนรู้และเข้าใจความเป็นไทย

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม ได้แก่ 1) อยากให้อาจารย์ผู้สอนประเมินตรงตามเนื้อหาจริงๆ และ 2) รายงานผลการประเมินและการสอบให้นักศึกษารู้ทุกครั้ง

ตอนที่ 5 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 5 เป็นการนำเสนอเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 คือ พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ซึ่งผู้วิจัยจะขอเสนอผลของตอนที่ 5 นี้ โดยแบ่งการนำเสนอ ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

5.1) ร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีใต้

การร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีใต้ ผู้วิจัยได้เริ่มต้นพิจารณาจากผลของแหล่งข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 1-4 ได้แก่ ข้อมูลตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ เกาหลีใต้ ข้อมูลตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ข้อมูลตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ ปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และโดยเฉพาะการนำ ผลจากตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ที่สอน ภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และอาจารย์ไทยที่สอนภาษาไทยใน มหาวิทยาลัยในประเทศไทย และข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีใต้และในประเทศไทยเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมและของหลักสูตรและการจัดการเรียน

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้มาใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้

โดยสรุปผู้วิจัยได้ร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ โดยใช้ชื่อว่า “บิบบับโมเดล” (Bibimbab Model)

“บิบบับโมเดล” (Bibimbab Model)

รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้

หลักการและเหตุผล

คนไทยเริ่มหันมารู้จักและสนใจประเทศเกาหลีใต้และคนเกาหลีใต้จากซีรีส์เกาหลีเรื่องแดจังกึม ทำให้เกิดการปลุกกระแสความสนใจประเทศ ผู้คน สังคม วัฒนธรรมของประเทศเกาหลีใต้นับเป็นการจุดกระแสการเริ่มต้นให้คนไทยและคนเกาหลีในยุคสมัยปัจจุบันเริ่มหันมาให้ความสนใจต่อกันและกันมากขึ้นและมีความสัมพันธ์ติดต่อกันในมิติต่างๆ ทั้งการเมือง สังคม เศรษฐกิจ ธุรกิจความงาม ความบันเทิง การท่องเที่ยว และด้านอาหาร ฯลฯ เฉกเช่นเดียวกันประเทศเกาหลีใต้และคนเกาหลีใต้ก็ได้หันมาสนใจประเทศไทยและคนไทยเพิ่มมากขึ้นด้วยเหตุผลของการติดต่อกัน ความร่วมมือและการมีความสัมพันธ์กันในด้านต่างๆ นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นให้คนเกาหลีโดยเฉพาะนักศึกษาเกาหลีใต้เริ่มสนใจประเทศไทยและสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ผลจากการติดต่อกันในด้านต่างๆ ระหว่างไทยและเกาหลีใต้ดังกล่าวข้างต้นเปรียบเสมือนตัวเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนเกาหลีใต้และคนไทย คนไทยและคนเกาหลีใต้มีวัฒนธรรมหลายอย่างคล้ายคลึงกัน เช่น คนเกาหลีนิยมบริโภคข้าวเป็นอาหารหลักควบคู่กับอาหาร

ชนิดต่างๆ เช่นเดียวกับคนไทย อาหารเกาหลีมีรสชาติอร่อยและหลากหลายรสชาติ ทำให้เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป สำหรับอาหารเกาหลีที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป คือ “บิบิมบับ” (bibimbab) หรือที่เรียกกันในภาษาไทยว่า “ข้าวยาเกาหลี” เป็นอาหารเกาหลีประเภทข้าวชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยคำว่า “บิบิม” (bibim) แปลว่า “การผสม” หรือ “คลุกเคล้า” และ “บับ” (bab) แปลว่า “ข้าว” เป็นข้าวสุกตั้งเดิมของเกาหลี ซึ่งนำเอาข้าวสวย ผักต่างๆ เช่น ถั่วงอก ผักกาด เห็ดหอม สาหร่าย วางไข่วางบน มีซอสสีแดงรสชาติเค็มและเผ็ดนิดๆ ผสม พอลงกินก็คลุกเคล้าผสมให้เข้ากัน

ภาพ 4.6 รูปอาหารเกาหลี “บิบิมบับ”(bibimbab) หรือ ข้าวยาเกาหลี

เป็นที่ยอมรับกันว่า อาหารเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เช่นเดียวกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดเชื่อมโยงการจัดการรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ในลักษณะของ “บิบิมบับโมเดล” (Bibimbab Model) ที่สื่อและสะท้อนถึงนัยของความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมระหว่างคนไทยและคนเกาหลีได้ผ่านอาหารและภาษา โดยการจัดการเรียนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีได้เหมือนกับการที่คนเกาหลีและคนไทยมีความแตกต่างกันและความเหมือนกันโดยเฉพาะด้านสังคม วัฒนธรรมและการเรียนรู้ภาษาไทยและสังคมไทย ผู้เรียนเกาหลีได้จึงเป็นการผสมผสานส่วนที่เหมือนกันและส่วนที่แตกต่างกันในประเด็นต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน เปรียบเหมือนกับส่วนประกอบต่างๆ ที่หลากหลายของบิบิมบับ และมีการปรับตัว เรียนรู้ ผสมผสานให้เป็นเนื้อเดียวกันและการหลอมรวมกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การสร้างความเข้าใจกันและเกิดประสิทธิภาพในการเรียนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมของผู้เรียนเกาหลีได้

การนำเสนอโดยผ่านนัยของภาพอาหารเป็นตัวสื่อความหมายให้เห็นภาพเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เข้าใจง่ายและง่ายต่อการจดจำและนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม
2. เพื่อได้รูปแบบและแนวทางการจัดการศึกษาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแบบข้ามวัฒนธรรมไว้ในหลักสูตรการจัดการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

องค์ประกอบของรูปแบบ

การนำเสนอภาพของรูปแบบจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ซึ่งใช้ชื่อว่า “บิบบับโมเดล” (Bibimbab Model) โดยสรุปได้กำหนดประเด็นหลักออกเป็น 6 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 มีชื่อว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้” เป็นการอธิบายถึงประเทศเกาหลีใต้และประเทศไทยที่มีความเหมือน ความแตกต่าง การแลกเปลี่ยน การปรับตัว และความร่วมมือกัน

ส่วนที่ 2 มีชื่อว่า “หลักสูตรที่เน้นการศึกษาข้ามวัฒนธรรม” เป็นการอธิบายถึงภาพรวมของการจัดหลักสูตรเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

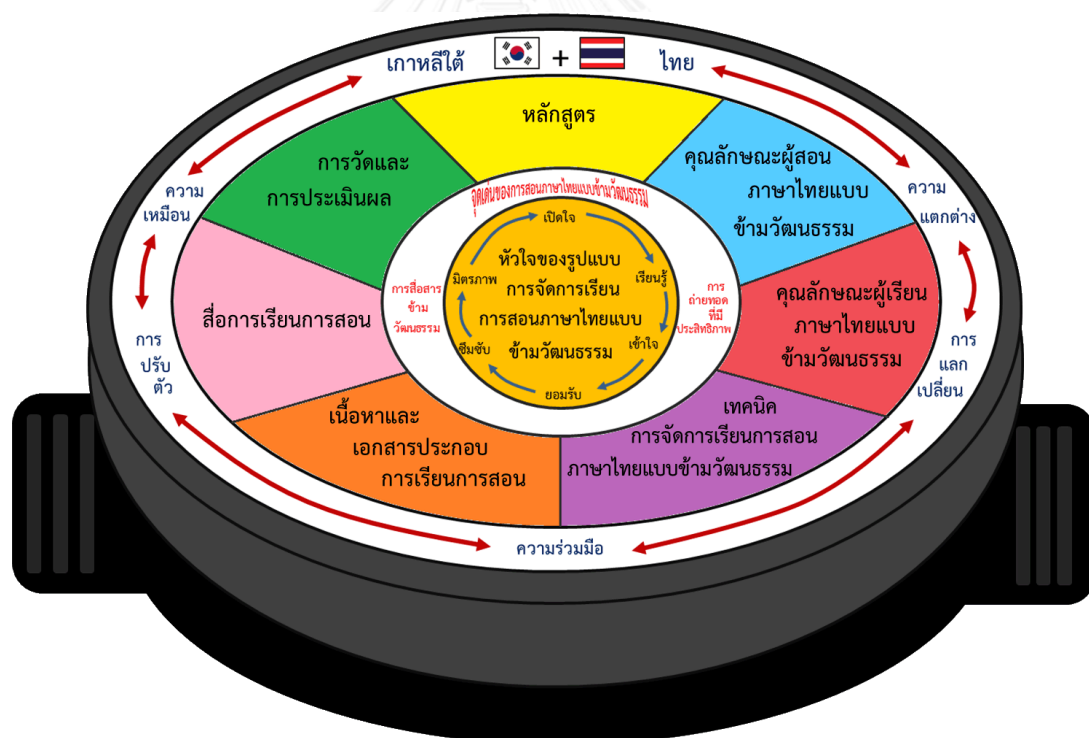
ส่วนที่ 3 มีชื่อว่า “คุณลักษณะของผู้สอนและผู้เรียน” เป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะของผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม และการอธิบายถึงคุณลักษณะผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม

ส่วนที่ 4 มีชื่อว่า “เอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอน” เป็นการอธิบายถึงเอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วนได้แก่ เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม เนื้อหาและเอกสารประกอบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

ส่วนที่ 5 มีชื่อว่า “หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม” เป็นการอธิบายถึงหัวใจหลักสำคัญที่สุดของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ประกอบด้วย 6 ส่วนสำคัญคือ เริ่มต้นจาก 1) การเปิดใจ 2) การเรียนรู้ 3) การเข้าใจ 4) การยอมรับ 5) การซึมซับ 6) มิตรภาพ และส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ

ส่วนที่ 6 มีชื่อว่า “จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม” เป็นการอธิบายถึงจุดเน้นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมและสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จคือ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพ

ซึ่งแต่ละส่วนของ “บิบบับโมเดล” (Bibimbab Model) มีคำอธิบายและรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาพ 4.7 “บิบบับโมเดล” (Bibimbab Model) รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ส่วนที่ 1 มีชื่อว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้”

เป็นการอธิบายถึงประเทศเกาหลีใต้และประเทศไทยที่มีความเหมือน ความแตกต่าง การแลกเปลี่ยน การปรับตัว และความร่วมมือกัน

ประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้ได้มีความสัมพันธ์ดีและราบรื่นร่วมกันมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ก่อนการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต โดยไทยส่งทหารเข้าร่วมในกองกำลังสหประชาชาติ ในช่วงสงครามเกาหลี (2493 –2496) ซึ่งทำให้คนเกาหลีใต้อย่างคงจดจำวีรกรรมและระลึกถึงบุญคุณของทหารไทยนับจากเหตุการณ์นี้จวบจนปัจจุบัน ดังที่ศาสตราจารย์ ดร.คิม อินชอล อธิการบดีมหาวิทยาลัยฮันุกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ได้กล่าวไว้ในวาระครบรอบ 50 ปี แห่งการสถาปนาภาควิชาภาษาไทย (พ.ศ. 2559) ตอนหนึ่งว่า “ประเทศไทยได้ส่งกำลังทหารกว่า 6,000 นาย มาช่วยเหลือประเทศเกาหลีเมื่อครั้งสงครามสมุทรเกาหลีและให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศเกาหลีในการพิทักษ์อำนาจอธิปไตยอย่างเต็มกำลังความสามารถ ไทยเป็นประเทศที่โอบกอดเราไว้ในยามที่เราเจ็บปวดแสนสาหัสที่สุดในประวัติศาสตร์ ตลอดจนช่วยเหลือในการฟื้นฟูประเทศ” ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้ซึ่งทั้งสองประเทศนี้นับว่าเป็นประเทศหลักที่สำคัญในกลุ่ม ประเทศสมาชิกอาเซียน+3 ความสัมพันธ์และความร่วมมือกันทั้งสองประเทศนับวันยิ่งแน่นแฟ้นมากขึ้น ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ ธุรกิจการค้า การลงทุน สังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยวและการศึกษา

จากผลการวิจัยตอนที่ 4 ประเด็นความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้เกี่ยวกับแนวคิดด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านความสำคัญและความจำเป็นของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 พบว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน และภาษาเป็นการสื่อสารระหว่างประเทศ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ฯลฯ และเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ส่วนประเด็นด้านข้อได้เปรียบของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 พบว่า จำนวนคนต่างชาติสนใจมาเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยได้รับความนิยมนมากขึ้น ทำให้มีโอกาสนำประเทศไทยจากการที่คนต่างชาติได้เรียนรู้ภาษาไทยและรู้จักประเทศไทยผ่านภาษาและคนต่างชาติที่รู้ภาษาไทยก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทำให้มีการขยายตลาดการค้าและการลงทุนในไทยเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอัตราการจ้างคนต่างชาติที่มีฝีมือดี ค่าจ้างไม่แพงและรู้ภาษาไทยจากประเทศเพื่อนบ้านมาทำงานในไทยเพิ่มมากขึ้น ไม่มีปัญหาติดขัดเรื่องภาษาและ

การสื่อสารกัน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างประเทศโดยใช้ภาษาไทยเป็นตัวเชื่อมทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้นอีกด้วย

เช่นเดียวกับที่ ดำรงค์ ฐานติ (2555) ได้อธิบายถึง ความสำเร็จของเกาหลีใต้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางการศึกษากิจการต่างประเทศ พอสังเขปดังนี้ ภาษาและไทยศึกษา สถาบันการศึกษาของเกาหลีใต้ให้ความสนใจในการศึกษาภาษาและสังคมวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ที่จะเป็นตลาดหลักของสินค้าเกาหลีมานานตั้งแต่ยุคต้นของการประกาศใช้แผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 1 (ค.ศ. 1962-1966) แล้ว โดยได้เปิดสอนวิชาภาษาไทยใน ค.ศ. 1966 ที่มหาวิทยาลัยฮันกุก (Hankuk University of Foreign Studies) อาจารย์และนักศึกษาต่างเดินทางมาทำการศึกษาวิจัยเรื่องราวของไทยทุกด้านพร้อมๆ กับเรียนภาษาไทยทั้งทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนและไวยากรณ์ไทย จนบางคนสามารถสื่อสารได้เทียบเคียงกับคนไทย และนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ ส่วนความรู้ด้านไทยศึกษานั้นได้สั่งสมในตัวของคุณอาจารย์ที่เขียนหนังสือ บทความทางวิชาการและงานวิจัยเป็นจำนวนมากตลอดชีวิตการทำงานด้วยการเดินทางมาอาศัยอยู่ร่วมกับครอบครัวคนไทยโดยเข้ามาเก็บข้อมูลเป็นระยะๆ (บางรายเดินทางเข้ามาในประเทศแทบทุกปี) เพื่อตรวจสอบและศึกษาข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยอย่างต่อเนื่องตลอดมา อนึ่ง ได้มีการสร้างความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยฮันกุกกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเป็นแห่งแรกเพื่อแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษาระหว่างกัน (ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายเกาหลีที่มายังเมืองไทย) และได้ขยายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างๆ อีกหลายแห่ง ในกาลต่อมา จนครอบคลุมไปทั่วทุกภาคของประเทศไทยในปัจจุบัน อาจารย์ชาวเกาหลีใต้ท่านหนึ่งได้กล่าวว่า “การที่เราจะเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของชาติหรือสังคมหนึ่งนั้น เราต้องทุ่มเทศึกษาอย่างจริงจังในทุกๆ มิติของสังคมเสมือนหนึ่งการเข้าถึงกันขึงของหัวใจของคน สังคมและวัฒนธรรมของพวกเขาให้ได้ อันจะทำให้เราสามารถเข้าใจถึงแก่นแท้ทั้งเบื้องหน้า เบื้องหลังและความลุ่มลึกของสังคมนั้นๆ อย่างแท้จริง จึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ” เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า การจัดการศึกษาด้านภาษาและวัฒนธรรมของสถาบันการศึกษาของเกาหลีใต้เริ่มจากอุดมการณ์ของชาติที่ต้องการเตรียมบุคลากร เพื่อตอบสนองความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งเริ่มประกาศใช้ในปี ค.ศ. 1962 เป็นต้นมา จุดมุ่งหมายหลักก็คือ จัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมของประเทศที่มีประชากร 10 ล้านคนขึ้นไป

ในขณะที่ด้านภาษาและเกาหลีศึกษาในประเทศไทย ดำรงค์ ฐานดี (2555) อธิบายว่า ในกรณีของประเทศไทยเราก็ได้ให้ความสนใจด้านภาษาและเกาหลีศึกษามาช้านานเช่นกัน โดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่เปิดสอนภาษาเกาหลีเป็นวิชาเลือกเสรีเป็นแห่งแรกในปี ค.ศ. 1986 (พ.ศ. 2529) และต่อมาเปิดสอนเป็นวิชาเอกในปี ค.ศ. 2002 ในขณะที่มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และตามภูมิภาคต่างๆ ได้ทยอยเปิดสอนเป็นวิชาเอก และ/หรือเป็นวิชาเลือกเสรีไม่น้อยกว่า 11 แห่ง และกำลังจะเปิดสอนเพิ่มขึ้นอีกหลายสถาบัน รวมทั้งมีการเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาอีกด้วย ในขณะที่เดียวกันโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาหลายแห่งได้เปิดสอนภาษาเกาหลีเช่นกัน สถาบันการศึกษาเหล่านี้ได้เซ็นสัญญาความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาในประเทศเกาหลี ส่วนบุคลากร ส่วนใหญ่ได้รับทุนขององค์กรเกาหลีให้ไปศึกษาภาษาและเกาหลีศึกษา ยังแดนเมืองโซม อนึ่ง อาจารย์และนักศึกษาต่างสร้างผลงานทางวิชาการ จัดการสัมมนา โดยเน้นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาเกาหลี และส่วนใหญ่จะเขียนตำราการสอนภาษาเกาหลีแก่นักศึกษาไทยในระดับเบื้องต้นและระดับกลางเป็นหลัก ส่วนหนังสือความรู้เกี่ยวกับเกาหลีศึกษาในมิติต่างๆ มีอยู่อย่างจำกัด แต่ก็มีพยายามเพิ่มจำนวนและคุณภาพเรื่อยมา

กล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่า แม้ว่าประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้จะเป็นประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียนเหมือนกัน แต่ก็ย่อมมีบางส่วนที่เหมือนกันและแตกต่างกันไปในหลากหลายด้าน ซึ่งความเหมือนและความต่างนี้เป็นส่วนผสมให้เกิดการแลกเปลี่ยน การปรับตัวและเป็นส่วนผสมความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในทุกมิติอย่างลงตัวและสมดุลโดยมีการศึกษาภาษาและวัฒนธรรมเป็นสื่อกลางในการเชื่อมต่อความร่วมมือในทุกมิติ จึงนับได้ว่าประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้มีความสัมพันธ์ทวิภาคี มาเป็นเวลายาวนับจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ในระดับปริญญาตรีทั้งของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันซึ่งสรุปได้ว่า ส่วนที่ 1 “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้” ประกอบด้วย ประเทศไทย ประเทศเกาหลีใต้ ความเหมือน ความแตกต่าง การแลกเปลี่ยน การปรับตัวและความร่วมมือกัน ถือเป็นปัจจัยหลักอันดับแรกในระดับวงกว้างที่สำคัญจำเป็นและสำคัญที่สุดต่อการเริ่มต้นพัฒนาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้

ส่วนที่ 2 มีชื่อว่า “หลักสูตรที่เน้นการศึกษาข้ามวัฒนธรรม”

เป็นการอธิบายถึงภาพรวมของการจัดหลักสูตรเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

วัตถุประสงค์ของการจัดหลักสูตรที่ดีคือ กำหนดให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทยและมีทักษะทางภาษาไทยทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเน้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้และเข้าใจสังคมไทย วัฒนธรรมไทยที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้ใน ชีวิตประจำวันเพื่อให้เข้าใจคนไทย สังคมและวัฒนธรรมไทยดีขึ้น เพื่อให้อาศัยอยู่ประเทศไทยได้ เป็นอย่างดี รวมทั้งการมุ่งเน้นให้สามารถนำความรู้ทางภาษาไทยมาใช้ในการปฏิบัติงานได้หรือใช้ในการ ประกอบอาชีพได้ โดยเฉพาะอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยในอนาคต สำหรับมหาวิทยาลัย ของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ควรเพิ่มวัตถุประสงค์อื่นเพิ่มเติมคือ มุ่งเน้นการสร้างบุคลากรที่มีความ เข้าใจและความเชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ความสัมพันธ์และเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศในทุกมิติ ทั้งการเมือง การทูต เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวและเพื่อรับมือกับการสื่อสารคมนาคมในกลุ่มอาเซียน+3 โดยผ่านทาง ภาษาและวัฒนธรรม

การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้จัดหลักสูตรให้มีความทันสมัยกับสภาพปัจจุบันและมีทั้งหลักสูตรแบบระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาว กล่าวคือ

หลักสูตรระยะสั้น 1-3 เดือน เป็นหลักสูตรภาษาไทยแบบเข้มสำหรับนักศึกษาเกาหลีหรือ หลักสูตรระยะสั้นสำหรับนักศึกษาเกาหลีที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาไทยและวัฒนธรรม และต้องการมีประสบการณ์โดยตรงในการเรียนและการใช้ชีวิตในประเทศไทย ในลักษณะหลักสูตร เร่งรัดโดยใช้เวลาระหว่างปิดภาคเรียนฤดูร้อนหรือฤดูหนาว

ส่วนหลักสูตรระยะยาวก็ได้หลากหลายรูปแบบทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์และการสร้างข้อตกลง ร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ หลักสูตรระยะยาวจะเป็นหลักสูตรที่เกิดจากโครงการความร่วมมือกันทางวิชาการระหว่าง มหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่ส่งนักศึกษาไปเรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ฯลฯ เพิ่มเติมที่ประเทศไทย หลักสูตรระยะยาว ได้แก่ หลักสูตรที่มีลักษณะ 3 แบบคือ หลักสูตรแบบ 2+2

(เรียนที่ประเทศเกาหลี 2 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 2 ปี) หลักสูตรแบบ 3+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 1 ปี) และแบบ 7+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปีครึ่ง = 7 เทอม และเรียนที่ประเทศไทยอีก 1 เทอม) ในโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนซึ่งเป็นการส่งนักศึกษาเกาหลีที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยจากมหาวิทยาลัยในเกาหลีใต้ทั้ง 2 สถาบัน ไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่ได้ทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) ร่วมกัน โดยมีโควตาจำนวนนักศึกษาในการแลกเปลี่ยนที่กำหนดไว้ในหนังสือสัญญาและนักศึกษาสามารถเทียบโอนได้

โดยสรุปจัดหลักสูตรที่ดี ควรมีลักษณะเฉพาะที่ยืดหยุ่นได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียน เป็นสำคัญหรือตามที่ผู้สอนเห็นสมควร เนื้อหาที่เรียนสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมตามสถานการณ์ที่ผู้เรียนสนใจ การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่เน้นเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามสภาพจริง เรียนแล้วสามารถนำองค์ความรู้และทักษะทางภาษาไทยไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันจริงๆ ในขณะนั้น เป็นหลักสูตรที่เน้นการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมและตรงใจและตรงตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจ อยากรู้ อยากเรียนส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาไทยง่ายขึ้นและช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถและมีพัฒนาการทั้งด้านความรู้และทักษะทางภาษาไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ซึ่งสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.7

ภาพ 4.8 หลักสูตรที่เน้นการศึกษาข้ามวัฒนธรรม

ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการจัดหลักสูตรการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยสังเขปดังนี้

หลักสูตรการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

หลักการของหลักสูตร

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีนี้ว่ามีความสำคัญและความจำเป็นต่อการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 กล่าวคือ ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและภาษาเป็นการสื่อสารระหว่างประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ฯลฯ และยังเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งข้อได้เปรียบของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน+3 พบว่า จำนวนคนต่างชาติสนใจมาเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยได้รับความนิยมมากขึ้น ทำให้มีโอกาสแนะนำประเทศไทยจากการที่คนต่างชาติได้เรียนรู้ภาษาไทยและรู้จักประเทศไทยผ่านภาษาและคนต่างชาติที่รู้ภาษาไทยก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทำให้มีการขยายตลาดการค้าและการลงทุนในไทยเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอัตราการจ้างคนต่างชาติที่มีฝีมือดี ค่าจ้างไม่แพงและรู้ภาษาไทยจากประเทศเพื่อนบ้านมาทำงานในไทยเพิ่มมากขึ้น ไม่มีปัญหาติดขัดเรื่องภาษาและการสื่อสารกัน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างประเทศโดยใช้ภาษาไทยเป็นตัวเชื่อมทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้นอีกด้วย

การจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้นับว่าเป็นการเรียนการสอนภาษาที่ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมิติด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ มีวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญคือ การพัฒนาทักษะเพื่อสามารถสื่อสารกับคนไทยที่มีภูมิหลังทางภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกับตนเองได้ ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้มีความรู้ทางด้านภาษาไทยและ

ต้องมีข้อมูลและองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมที่เพียงพอที่จะทำให้การปฏิสัมพันธ์ เจริญหรือพัฒนาความสัมพันธ์กับคนไทยที่ต่างวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ทั้งอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมไทยและเกาหลีใต้และการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยเน้นอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อการตีความหมายของการกระทำการสื่อสารในบริบทหรือสถานการณ์ต่างๆ และมีทักษะการสื่อสารต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

โดยสรุปแล้ว การจัดหลักสูตรการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ นั้น ทั้งผู้สอนและผู้เรียนจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาหาความรู้ และสามารถถึงทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมภายในตัวของตนเองมาประยุกต์ใช้ในการสอนหรือในการเรียนรู้ได้ เพราะการจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษานั้นไม่ได้มีแค่ความรู้เกี่ยวกับภาษานั้นๆ เพียงอย่างเดียว แต่สำคัญที่สุดคือ ต้องรู้จัก รู้จริง รู้ละเอียดลึกซึ้งจึงสามารถนำภาษาที่ตนเองได้เรียนรู้ขึ้นมาใช้ติดต่อสื่อสารหรือถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดี ที่เข้าใจกับคนที่เป็นเจ้าของภาษานั้นๆ ได้ จึงจะนับเป็นผลสำเร็จที่มีคุณค่าของการสอน การเรียนรู้และการใช้ภาษาในการสื่อสารกับคนต่างวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้งและเข้าใจ

หลักสูตรการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ แบ่งออกเป็น 2 แบบคือ หลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาว ดังนี้

1. หลักสูตรระยะสั้น แบ่งเป็น หลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน และหลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน

- (1) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทยอย่างถูกต้องชัดเจน
- (2) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีทักษะทางภาษาไทยทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- (3) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้และเข้าใจคนไทย สังคมไทยและวัฒนธรรมไทย โดยการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการทัศนศึกษาและจากประสบการณ์ตรงของผู้เรียนในประเทศไทย
- (4) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความภูมิใจในภาษาไทย ความเป็นไทยและมีเจตคติที่ดีต่อประเทศและวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน

- (1) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทยอย่างถูกต้องชัดเจน
- (2) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีทักษะทางภาษาไทยทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถประยุกต์ใช้ภาษาไทยได้ดีในบริบทหรือสถานการณ์ต่างๆ
- (4) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้และเข้าใจสังคมไทย วัฒนธรรมไทยที่สำคัญจำเป็นทำให้เข้าใจคนไทย สังคมและวัฒนธรรมไทยดีขึ้นสามารถอาศัยอยู่ประเทศไทยได้เป็นอย่างดี รวมถึงมีเจตคติที่ดีต่อประเทศและวัฒนธรรมไทย

2. หลักสูตรระยะยาว 4 ปี แบ่งออกเป็น

- 2.1 หลักสูตรแบบ 2+2 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 2 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 2 ปี)
- 2.2 หลักสูตรแบบ 3+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 1 ปี)
- 2.3 หลักสูตรแบบ 7+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปีครึ่ง = 7 เทอม และเรียนที่ประเทศไทย อีก 1 เทอม)
- 2.4 หลักสูตร 1+6+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 1 เทอม แล้วไปเรียนที่ประเทศไทย 1 เทอม และกลับมาเรียนที่ประเทศเกาหลีอีก 5 เทอม และเรียนที่ประเทศไทย อีก 1 เทอมสุดท้าย (

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรระยะยาว 4 ปี

- (1) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทยอย่างถูกต้องชัดเจน
- (2) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีทักษะทางภาษาไทยทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- (3) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างดีมีประสิทธิภาพและสามารถประยุกต์ใช้ภาษาไทยได้ดีในบริบทต่างๆ
- (4) เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้และเข้าใจสังคมไทย วัฒนธรรมไทยที่สำคัญจำเป็นทำให้เข้าใจคนไทย สังคมและวัฒนธรรมไทยดีขึ้นสามารถอาศัยอยู่ประเทศไทยได้เป็นอย่างดี รวมถึงมีเจตคติที่ดีต่อประเทศและวัฒนธรรมไทย
- (5) เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสามารถนำความรู้ทางภาษาไทยมาใช้ในการปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพได้ โดยเฉพาะอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยในอนาคต
- (6) เพื่อมุ่งเน้นการสร้างบุคลากรที่มีความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสัมพันธ์และเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศในทุกมิติ ทั้งการเมือง การทูต เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวและเพื่อรับมือกับการสื่อสารคมนาคมในกลุ่มอาเซียน+3 โดยผ่านทางภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐานผลการเรียนรู้

ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1. มีความเข้าใจคนไทย สังคมไทยและวัฒนธรรมไทยที่สำคัญจำเป็นทั้งที่เหมือนหรือแตกต่างจากประเทศของตนเอง
2. มีความภูมิใจในภาษาไทย ความเป็นไทยและมีเจตคติที่ดีต่อประเทศและวัฒนธรรมไทย

ด้านความรู้

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทยอย่างลึกซึ้งและถูกต้องชัดเจน
2. มีความรอบรู้ในภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยอย่างถ่องแท้
3. มีความรู้และความสามารถด้านทักษะการใช้ภาษาไทยและเข้าใจสังคมไทย วัฒนธรรมไทย สามารถพัฒนาองค์ความรู้ทั้งด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้เพิ่มมากขึ้น

ด้านทักษะทางปัญญา

1. สามารถคิดวิเคราะห์ ตีความ ประเมินค่าและมีความคิดวิจารณ์ญาณทั้งด้านเนื้อหาทางวิชาการภาษาไทยและด้านทักษะชีวิตและสังคมเพื่อการสร้าง ความเข้าใจในภาษาไทย คนไทย สังคมไทยและวัฒนธรรมในประเด็นที่แตกต่างจากสังคมของผู้เรียนชาวต่างชาติ
2. สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ด้านภาษาไทยเพื่อเรียนรู้และเข้าใจคนไทย สังคมไทย วัฒนธรรมไทย และสามารถอาศัยอยู่ประเทศไทยได้เป็นอย่างดี

3. สามารถนำความรู้ทางภาษาไทยมาใช้ในการปฏิบัติงานได้หรือใช้ในการประกอบอาชีพได้ โดยเฉพาะอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยในอนาคต

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถปรับตัวและอยู่ร่วมกับคนไทยภายใต้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทยได้อย่างกลมกลืนและเป็นธรรมชาติ
2. พยายามเข้าใจ เปิดใจ ยอมรับและเรียนรู้ในความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาผู้คนและสังคมเพื่อปรับความเข้าใจ สร้างความเข้าใจที่ดีร่วมกันและเพื่อสร้างมิตรภาพ

ด้านทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1. สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถประยุกต์ใช้ภาษาไทยได้ดีในบริบทหรือสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
2. สามารถเป็นผู้ที่มีความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสัมพันธ์และเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศของตนในทุกมิติ ทั้งการเมือง การทูต เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ฯลฯ
3. สามารถใช้ทักษะในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์
4. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนระหว่างกัน

เนื้อหาสาระสำคัญ

จุดเน้นของเนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรม จะเน้นเนื้อหาในหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากขึ้นตามวัตถุประสงค์ของเรื่อง ที่สอน แต่จะต้องมีการสอนมีการผสมผสานและบูรณาการทักษะทางภาษาไทยทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และให้ความรู้ด้านหลักภาษาไทยและต้องสอดแทรกความรู้ทางด้านสังคม วัฒนธรรมไทยเข้าไปในเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยทุกครั้ง อีกทั้งเนื้อหาที่สอนจะต้องเน้นในเรื่องของการเรียนเรื่องที่เกี่ยวข้องหรือสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน เรียนแล้วผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการติดต่อสื่อสารกับผู้คนในสังคมไทยในสถานการณ์ต่างๆ

ดังนั้นการกำหนดเนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบคือ

1. เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะสั้น

หลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน และ 3 เดือน เป็นหลักสูตรภาษาไทยแบบเข้มสำหรับนักศึกษาเกาหลีหรือหลักสูตรระยะสั้นสำหรับนักศึกษาเกาหลีที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาไทยและวัฒนธรรมและต้องการมีประสบการณ์โดยตรงในการเรียนและการใช้ชีวิตในประเทศไทย ในลักษณะหลักสูตรเร่งรัดโดยใช้เวลาระหว่างปิดภาคเรียนฤดูร้อนหรือฤดูหนาว ดังนั้นการกำหนดเนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมทั้งแบบหลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน และ 3 เดือน จะกำหนดเนื้อหารายวิชาอย่างคร่าวๆ ตามความสนใจ ความต้องการ และระดับความรู้ของผู้เรียนซึ่งจะกำหนดหัวข้อหรือเนื้อหาไว้เป็นกลางๆ ดังนี้

เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน

หลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน ไม่ควรมุ่งเน้นหรืออัดแน่นเนื้อหาด้านความรู้ทางวิชาการมากเกินไป เนื่องด้วยระยะเวลาที่จำกัดประกอบกับผู้เรียนที่มาเรียนหลักสูตรระยะสั้น 1 เดือนส่วนมากจะเป็นผู้เรียนที่เพิ่งจะเริ่มเรียนภาษาไทย ดังนั้นหลักสูตรระยะสั้น 1 เดือนควรเป็นไปในลักษณะของการเรียนการสอนเนื้อหาโดยผ่านกิจกรรมหรือการจัดประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียนเน้นการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเข้าใจและรักความเป็นไทย วัฒนธรรมไทยซึ่งจะเป็นไปในเชิงการเรียนการสอนเนื้อหาในลักษณะทิวทัศน์วัฒนธรรม เพราะจุดนี้จะเป็นการจุดประกายและเป็น การสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศในการเรียนภาษาไทย เช่น การลองกินอาหารไทย การฝึกทำอาหารไทย การไปเที่ยวชมวัด วัง โบราณสถาน สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยหรือแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในประเทศไทย การไปดูการทำนา การทำสวนผลไม้ไทย การแสดงโขนหรือรำไทย การเข้าร่วมในเทศกาลหรือประเพณีที่สำคัญของไทย เช่น การทำบุญตักบาตร การเวียนเทียนในวันวิสาขบูชา วันลอยกระทง ประเพณีสงกรานต์ พิธีแต่งงานหรือ พิธีงานศพแบบไทย ฯลฯ เป็นต้น ทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสวิถีชีวิตความเป็นไทยและเรียนรู้ภาษาไทยโดยผ่านกิจกรรมหรือประสบการณ์ตรงดังกล่าวนี้

ตาราง 4.44 เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน

เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน	
หลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน	1. ภาษาไทยพื้นฐาน
	2. ไวยากรณ์ไทยพื้นฐาน
	3. สอนทนาภาษาไทยพื้นฐาน
	4. การฟัง การอ่านและการเขียนภาษาไทยระดับพื้นฐาน
	5. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสังคมไทย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย
	6. ความเข้าใจวัฒนธรรมไทย
	7. การใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
	8. กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม
	9. ทักษะศึกษา

เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน

การกำหนดเนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน จะกำหนดเนื้อหาวิชาอย่างคร่าวๆ ตามความสนใจ ความต้องการและระดับความรู้ของผู้เรียนซึ่งจะกำหนดหัวข้อหรือเนื้อหาไว้เป็นกลางๆ เช่น ภาษาไทยพื้นฐาน การสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน การฟังการพูดการอ่าน การเขียนภาษาไทย ประโยคและคำศัพท์ในภาษาไทย ไวยากรณ์ไทย ข่าวและสถานการณ์ปัจจุบันของไทยด้านต่างๆ ภาษาวัยรุ่นในภาษาไทย การเรียนรู้สังคมประเพณีและวัฒนธรรมไทย โดยเน้นเนื้อหาในชีวิตประจำวันแยกเป็นสถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้ตัว เช่น ไปตลาด ไปซื้อของ การเดินทาง ฯลฯ และสอดแทรกวัฒนธรรมไทยไว้เพื่อมุ่งสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างเข้าใจและเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น

ตาราง 4.45 เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน

เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน	
หลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน	1. ภาษาไทยพื้นฐาน
	2. ไวยากรณ์ไทยพื้นฐาน
	3. ภาษาศาสตร์ภาษาไทยเบื้องต้น
	4. การสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
	5. ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (โดยบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ)
	6. ประโยคและคำศัพท์ในภาษาไทย
	7. ข้าวและสถานการณ์ปัจจุบันของไทยด้านต่างๆ
	8. ภาษาวัยรุ่นในภาษาไทย
	9. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
	10. ความรู้เกี่ยวกับสังคมไทย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย
	11. ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสังคม วัฒนธรรมไทย และเกาหลี
	12. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม
	13. กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม
	14. ทักษะศึกษา

2. เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะยาว

หลักสูตรระยะยาวจะมีทั้งหลักสูตรที่เปิดสอนเป็นวิชาเอกภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนเกาหลีได้ ในระดับปริญญาตรี ระยะเวลา 4 ปีที่มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาเกาหลีได้มาเรียนที่ภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยตามระยะเวลาที่ได้กำหนดตามข้อตกลงในการทำสัญญาความร่วมมือ ซึ่งลักษณะของหลักสูตรที่แลกเปลี่ยนกันในปัจจุบันจะมี 3 แบบคือ หลักสูตรแบบ 2+2 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 2 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 2 ปี) หลักสูตรแบบ 3+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 1 ปี) และแบบ 7+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปีครึ่ง = 7 เทอม และเรียนที่ประเทศไทยอีก 1 เทอม) และแบบที่ 4 ที่ผู้วิจัยจะขอเสนอคือ หลักสูตร 1+6+1 คือ ปี 1 เทอม 1 เรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีได้ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาไทยและสังคม วัฒนธรรมไทย ปี 1 เทอม 2 เรียนที่ประเทศไทย เพื่อเป็นการนำความรู้พื้นฐานทั้งหมดที่ได้เรียนมาต่อยอดและเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาไทยและสังคม วัฒนธรรมในประเทศ

ไทยจริงๆ ตั้งแต่เริ่มต้นการเรียนภาษาไทย เป็นการกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เรียนในระยะแรกของการเรียนภาษาไทย ปี 2 จนถึง ปี 4 เทอม 1 เรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีใต้ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหารายวิชาต่างๆ อย่างรอบด้านและละเอียดลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น และปี 4 เทอม 2 เรียนที่ประเทศไทย เพื่อเป็นการประมวลองค์ความรู้ทั้งหมดที่เรียนและสั่งสมให้สามารถดึงออกมาใช้ได้ สถานการณ์และบริบทในประเทศไทยจริงๆ และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ในการมีโอกาสและมีประสบการณ์ตรงเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการหางานทำได้ในอนาคตอันใกล้

โดยเนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะยาว การกำหนดรายวิชาที่จะต้องเรียนในแต่ละชั้นปีไว้อย่างชัดเจนซึ่งจะต้องกำหนดเนื้อหาให้หลากหลายและครอบคลุมครบทุกด้าน คือ ด้านไวยากรณ์ ด้านทักษะการใช้ภาษา ด้านวรรณกรรมและวรรณคดีไทย ด้านสังคมวัฒนธรรมไทย ด้านไทยศึกษา ด้านการแปล ด้านมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ ด้านข้ามวัฒนธรรม ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งลักษณะของรายวิชาที่จำเป็นและควรจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน ได้แก่

ตาราง 4.46 เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะยาว

เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรมแบบหลักสูตรระยะยาว	
1. หลักภาษาไทย (ไวยากรณ์ไทย)	22. การเมืองการปกครองในประเทศไทยสมัยใหม่
2. ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย	23. ธุรกิจและการตลาดระหว่างประเทศไทยและเกาหลี
3. ภาษาศาสตร์ภาษาไทย	24. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการค้าและตลาดไทย
4. ประวัติความเป็นมาของภาษาไทย	25. ข้าว เหตุการณ์ปัจจุบันและข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทย
5. การสนทนาภาษาไทยพื้นฐาน	26. การล่ามและการแปลระหว่างภาษาเกาหลี-ภาษาไทย
6. ศิลปะการใช้ภาษาไทยเพื่อการพูด การอ่านและการเขียน	27. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีและไทย
7. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	28. ภาพยนตร์ไทย
8. การใช้ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงปฏิบัติ	29. ภาษาไทยในสื่อ
9. การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในเชิงธุรกิจ	30. สถานการณ์ประเทศไทยในปัจจุบันโดยใช้อินเทอร์เน็ต
10. ภาษาไทยเพื่อการประกอบอาชีพ	31. ภาษาวัยรุ่นและคำสแลงในภาษาไทยปัจจุบัน
11. การอ่านวิเคราะห์สถานการณ์ประเทศไทย	32. ปัญหาการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน
12. วรรณคดีไทยและวรรณกรรมไทยร่วมสมัย	33. สัมมนาไทยศึกษา
13. วรรณกรรมและศิลปะไทย	34. ทักษะศึกษา

เนื้อหาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีแบบข้ามวัฒนธรรม แบบหลักสูตรระยะยาว	
14. นิทานพื้นบ้านไทย	35. กิจกรรมทางภาษา ประเพณีและวัฒนธรรมไทย
15. คติชนวิทยา	36. การเข้าใจคนไทย สังคมไทยและวัฒนธรรมไทย
16. ไทยศึกษา	37. ภูมิปัญญาทางภาษาและวัฒนธรรมไทย
17. ประวัติศาสตร์ไทย	38. หลักการการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเบื้องต้น
18. สังคมและวัฒนธรรมไทย	39. ทักษะและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม
19. วิถีชีวิตไทย	40. จิตวิทยาในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม
20. ศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านภาษา	41. การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในบริบทต่างๆ
21. พระพุทธศาสนาในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	42. ปัญหาและแนวทางแก้ไขการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

โดยสรุปการกำหนดสาระการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะเฉพาะที่ยืดหยุ่นได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญหรือตามที่ผู้สอนเห็นสมควร เนื้อหาที่เรียนสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมตามสถานการณ์ที่ผู้เรียนสนใจ เน้นเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามสภาพจริง เรียนแล้วสามารถนำองค์ความรู้และทักษะทางภาษาไทยไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันจริงๆ ในขณะนั้น เนื้อหาสอดคล้องเหมาะสมและตรงใจและตรงตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจ อยากรู้ อยากเรียนส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาไทยง่ายขึ้นและช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถและมีพัฒนาการทั้งด้านความรู้และทักษะทางภาษาไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

ระยะเวลาเรียน

1. หลักสูตรระยะสั้น 1-3 เดือน
2. หลักสูตรระยะยาว 4 ปี แบ่งออกเป็น
 - 2.1 หลักสูตรแบบ 2+2 เรียนที่ประเทศเกาหลี 2 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 2 ปี(2.2 หลักสูตรแบบ 3+1 เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 1 ปี(
 - 2.3 หลักสูตรแบบ 7+1 เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปีครึ่ง = 7 เทอม และเรียนที่ประเทศไทย อีก 1 เทอม(
 - 2.4 หลักสูตร 1+6+1 คือ
 - ปี 1 เทอม 1 เรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีได้ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาไทยและสังคม วัฒนธรรมไทย

- ปี 1 เทอม 2 เรียนที่ประเทศไทย เพื่อเป็นการนำความรู้พื้นฐานทั้งหมดที่ได้เรียนมาต่อยอดและเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาไทยและสังคม วัฒนธรรมในประเทศไทยจริงๆ ตั้งแต่เริ่มต้นการเรียนภาษาไทย เป็นการกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เรียนในระยะแรกของการเรียนภาษาไทย
- ปี 2 จนถึง ปี 4 เทอม 1 เรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีใต้ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหารายวิชาต่างๆ อย่างรอบด้านและละเอียดลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น
- ปี 4 เทอม 2 เรียนที่ประเทศไทย เพื่อเป็นการประมวลองค์ความรู้ทั้งหมดที่เรียนและสั่งสมให้สามารถดึงออกมาใช้ได้ สถานการณ์และบริบทในประเทศไทยจริงๆ และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 ในการมีโอกาสและมีประสบการณ์ตรง เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการหางานทำได้ในอนาคตอันใกล้

กลยุทธ์การสอน

เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมในส่วนของเนื้อหาบทเรียน

1. จัดบทเรียนและการเรียนการสอนให้น่าสนใจ นำเรียนมีประโยชน์นำไปใช้ได้จริง
2. เริ่มจากเรื่องที่ย่อยและใกล้ตัวไปหาเรื่องที่ยากและไกลตัว
3. ฝึกทักษะทางภาษาในรูปแบบของกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน
4. ฝึกการมีประสบการณ์ตรง การไปสัมผัสประเทศไทยด้วยตนเอง
5. สอนให้เข้าใจในตัวภาษาและวัฒนธรรมควบคู่กันไป
6. มีการสอนภาษาไทยที่ใช้ในปัจจุบันควบคู่ไปด้วยกับภาษาไทยมาตรฐาน
7. จัดเนื้อหาตามระดับและความเหมาะสมของผู้เรียน
8. การจัดชั้นเรียนตามระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนเพื่อแยกกลุ่ม
9. เทคนิคการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือมี Buddy คนไทย
10. สอนโดยใช้เทคนิคการเน้น ย้ำ ฝึก ทวน ซ้ำ
11. จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามวันสำคัญของไทย
12. ใช้วัฒนธรรมเป็นตัวเชื่อมในการเรียนการอธิบายเนื้อหา
13. การสอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
14. ใส่เนื้อหาที่เป็นวัฒนธรรมหลักหรือวัฒนธรรมร่วมสมัย
15. ใช้สื่อมาประกอบการสอน ทันสมัยสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน

เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมในส่วนของอาจารย์ผู้สอน

1. ผู้สอนควรเป็นเสมือนผู้ฝึก (Trainer) เป็นการเรียนการสอนแบบ (Student Center)
2. การใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสอน
3. มีกลวิธีการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ
4. ศึกษาวเคราะห์ผู้เรียนและพยายามปรับตัวเข้ากับผู้เรียน
5. อาจารย์ผู้สอนที่เป็นคนสอนภาษาไทยต้องรู้จักวัฒนธรรมของนักศึกษาที่มาเรียน
6. ฝึกการสื่อสารทางภาษาไทยผ่านช่องทางต่างๆ เช่น Line, Facebook
7. อธิบายด้วยสื่อวีดิทัศน์ การยกตัวอย่างประกอบใช้สื่อรูปภาพ ข่าว คลิปวีดิโอ
8. เน้นการปฏิบัติจริง ให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้ สัมผัสวัฒนธรรมจริง
9. อภิปรายแลกเปลี่ยนความเหมือนความต่างของภาษาและวัฒนธรรม
10. มีการปรับปรุงเนื้อหาที่สอนให้มีความทันสมัย ทันสถานการณ์เหมาะสมกับสภาพสังคม
บริบทที่ใช้ในปัจจุบัน
11. สอดแทรกเกร็ดความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย คนไทย ภาษาไทย สังคมไทย
12. การสอนคำศัพท์หรือประโยคที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันที่คนไทยใช้กัน
13. ฝึกให้ผู้เรียนเรียนจากตัวอักษรภาษาไทยโดยตรง เลี่ยงการใช้ Phonetic
14. การอธิบายในเรื่องบางเรื่องที่เป็นประเด็นทางสังคมในขณะนั้น
15. การสอนผู้เรียนในระดับเริ่มต้นยังไม่ควรสอนโดยเน้นและยึดหลักโครงสร้าง
16. หรือทฤษฎีหลักทางไวยากรณ์มากเกินไป
17. ต้องสอนเนื้อหาด้านภาษาไทยควบคู่กับความรู้ด้านความเป็นไทย
18. สอนโดยใช้ทั้งวจนภาษาและอวจนภาษาควบคู่กัน
19. ครูผู้สอนต้องมีความแม่นยำในด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
20. พยายามใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสอนให้มากที่สุด
21. ครูผู้สอนเป็นต้นแบบของการออกเสียงภาษาไทย
22. การมอบหมายงานให้นักศึกษาได้ค้นคว้าด้วยตนเอง
23. การอธิบายวัฒนธรรมไทยบางอย่างต้องทำให้เห็นจริง ให้ลอง ให้สัมผัส
ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อม
24. การเรียนประวัติศาสตร์ไทย สังคมไทย วัฒนธรรมไทยควรเรียนกับอาจารย์เกาหลี
หรืออาจารย์ไทยที่พูดภาษาเกาหลีได้จะดีมาก

25. การเรียนทักษะ เช่น การพูด การฟัง ควรเรียนกับอาจารย์ไทยที่เป็น
เจ้าของภาษาโดยตรง

เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมในส่วนของการใช้สื่อ

สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง นอกจากตัวครูผู้สอนที่เป็นสื่อหลักที่สำคัญที่สุดแล้ว การอาศัยสื่ออื่นๆ เพื่อเป็นตัวกลางช่วยในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้การเรียนการสอนน่าสนใจและนอกจากจะช่วยให้การเรียนการสอนสนุกสนาน มีสีสัน น่าสนใจได้ผลดีมากขั้นแล้ว บางครั้งสื่อยังสามารถช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวในการเรียนการสอนได้อีกด้วย สื่อที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ทั้งในและนอกห้องเรียน ดังนี้

1. ควรใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเป็นสื่อของจริงที่สามารถหาได้ในชีวิตจริง
2. สื่อควรมีช่วยส่งเสริมและเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาไทย และการฝึกทักษะทางภาษาไทย
3. มีสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัย
4. การใช้สื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติ สนใจภาษาไทยและวัฒนธรรมมากขึ้น
5. ใช้สื่อของจริงหรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง
6. มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน
7. ใช้สื่อปัจจุบันและสื่อมัลติมีเดียที่ทันสมัย สอดคล้องกับเรื่องที่เรียน
8. ตัวครูผู้สอน เป็นสื่อการสอนหลักที่ดีที่สุดและง่ายที่สุด
9. ใช้สื่ออื่นๆ ประกอบ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์สื่อของจริง หรือการพาไปนอกสถานที่ ฯลฯ
10. สื่อจะเป็นตัวแสดงและอธิบายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและการประเมินผลเป็นการกำหนดเกณฑ์ประเมินความสามารถของผู้เรียนที่ครอบคลุมทั้งความรู้ ความสามารถ เจตคติและทักษะ โดยต้องใช้ในการประเมินตามสภาพจริงซึ่งมีวิธีการประเมินที่หลากหลายในการประเมินผลการเรียนรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะต่างๆ ของผู้เรียน การวัดและการประเมินผลนอกจากจะเป็นการวัดและประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนแล้ว ยังเป็นการวัดและประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนอีกด้วย การวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน เกาหลีใต้ทั้งในและนอกห้องเรียน ดังนี้

1. มีระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินผู้เรียนที่ชัดเจน ถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง
2. มีการวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง
3. การวัดผลต้องให้สัมพันธ์ และตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาและการเรียนการสอน
4. ข้อสอบควรมีคุณภาพและข้อสอบควรมีความเหมาะสม
5. ควรมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
6. ควรมีการทดสอบย่อยในห้องเรียนเพื่อติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน
7. ข้อสอบในบางวิชาควรเป็นลักษณะการประยุกต์ใช้มากกว่าการท่องจำ
8. การสร้างเกณฑ์การประเมิน (rubric) ที่ชัดเจน
9. การวัดประเมินเชิงคุณภาพของผู้เรียน เช่น รายงาน ผลงาน การนำเสนอหน้าชั้น พฤติกรรมการเรียน ฯลฯ เป็นต้น

ส่วนที่ 3 มีชื่อว่า “คุณลักษณะของผู้สอนและผู้เรียน”

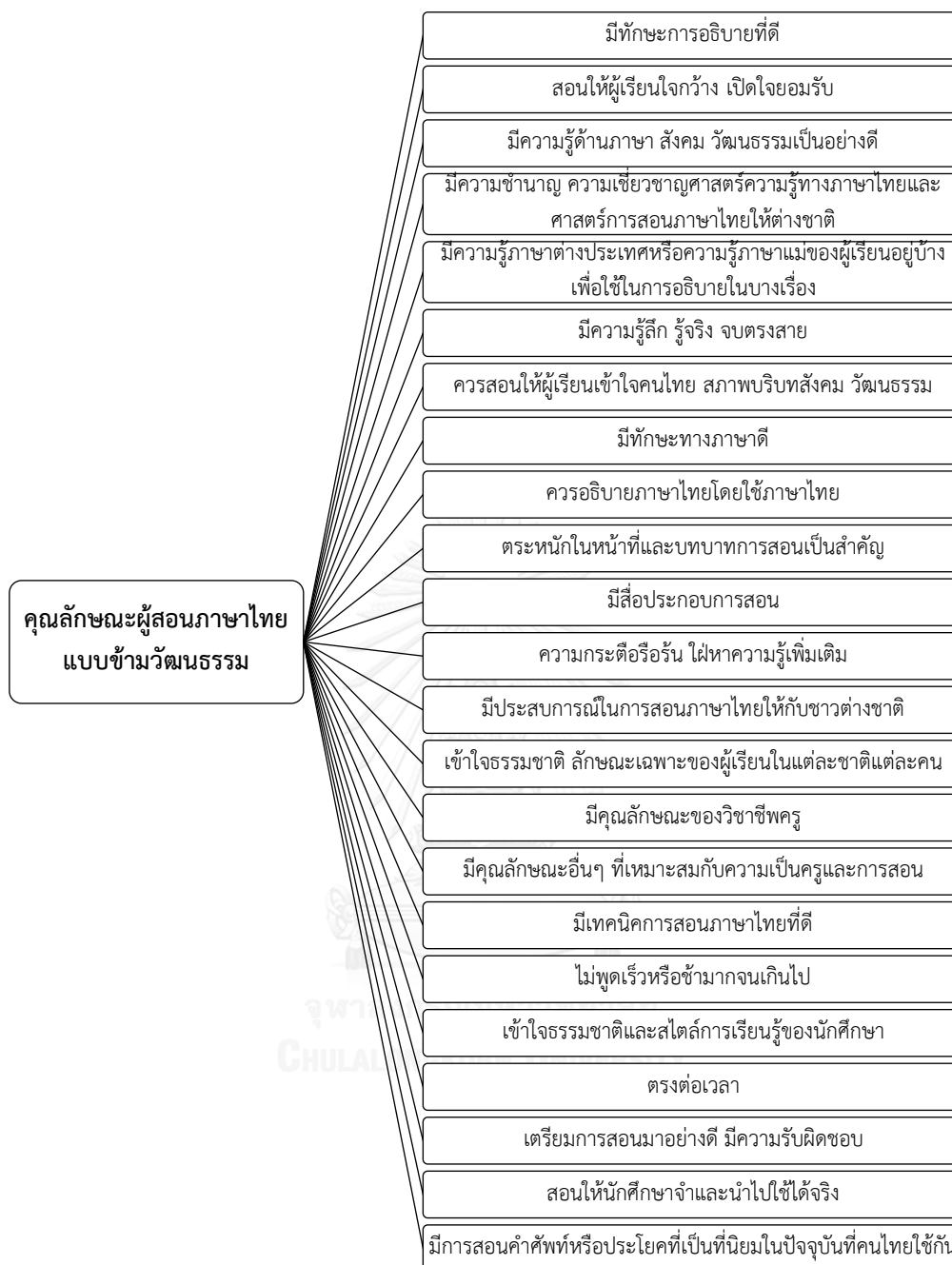
เป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะของผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมและคุณลักษณะเฉพาะของผู้เรียนภาษาไทยที่เป็นคนเกาหลีใต้

3.1 คุณลักษณะผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ สิ่งที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและผู้เรียนประสบความสำเร็จคือ ผู้สอน ซึ่งผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมจำเป็นต้องมีคุณสมบัติและคุณลักษณะ

เฉพาะพิเศษบางประการเพราะการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะ
ข้ามวัฒนธรรมมีความละเอียดอ่อนและมีความซับซ้อนจึงไม่สามารถที่จะให้ใครก็ได้มาสอนเพราะ
การเป็นผู้สอนที่ทั้งสอนได้และสอนเป็นนั้นต้องมีส่วนประกอบหลายอย่าง ดังนั้นคุณลักษณะผู้สอน
ภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมจึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง คุณลักษณะที่สำคัญดังกล่าว
นี้ประกอบด้วยข้อมูลจากทั้งสองส่วนคือ ข้อมูลจากผลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา
เกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย
สาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เกี่ยวกับแนวคิดการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม
ของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ด้านคุณลักษณะของอาจารย์
ผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ทั้งนี้คุณลักษณะของผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมสามารถ
สรุปได้ดังภาพที่ 4.8

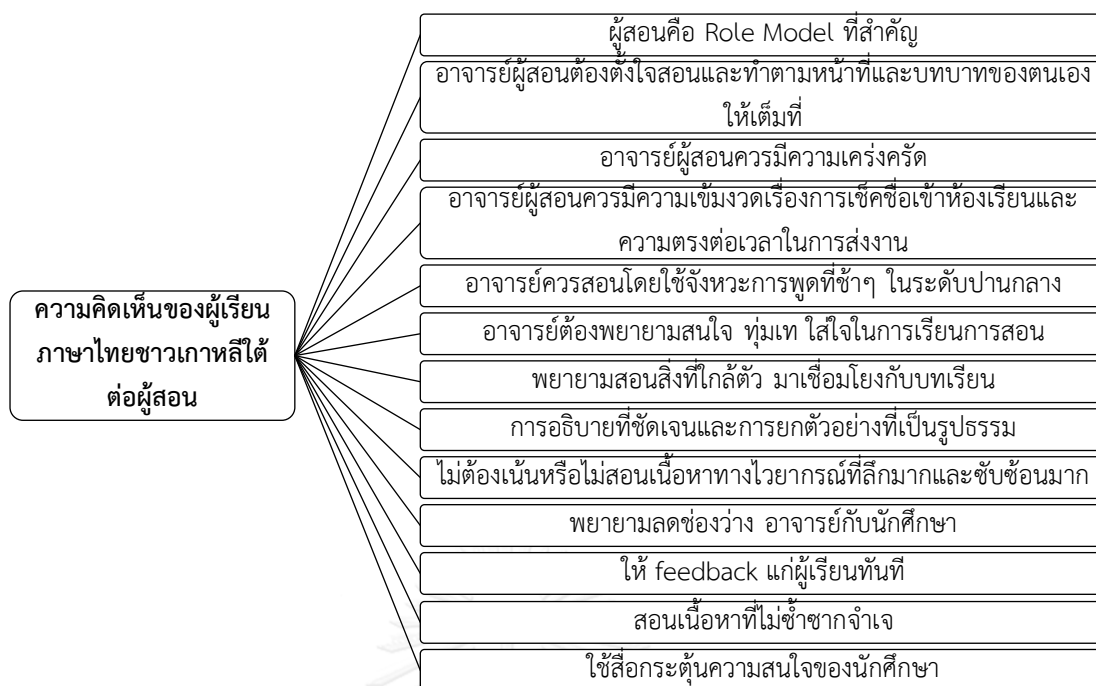
ภาพ 4.9 คุณลักษณะผู้สอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

3.2 คุณลักษณะผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้

การวิเคราะห์ผู้เรียนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนมากน้อยเพียงใด รวมถึงการพิจารณาข้อมูลโดยภาพรวมของผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น อายุ เพศ ระดับชั้นเรียน ระดับสติปัญญา เชื้อชาติ วัฒนธรรม ศาสนา ฯลฯ รวมถึงลีลาการเรียน คือ ลักษณะทางจิตวิทยาของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนจากวิธีการและสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ดังนั้นการวิเคราะห์ผู้เรียนสามารถนำมาใช้ได้เป็นอย่างดีกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ ทั้งนี้ผู้สอนจะต้องรู้ว่าผู้เรียนมีวัตถุประสงค์เรียนเพื่ออะไร การจัดการเรียนการสอน เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ ฯลฯ ต้องให้มีความสอดคล้อง เหมาะสมและสัมพันธ์กับลักษณะเฉพาะของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนเกาหลีใต้จะมีสไตล์การเรียนรู้และลักษณะเฉพาะที่อาจจะคล้ายคลึงหรือแตกต่างไปจากผู้เรียนชาวต่างประเทศชาติอื่นๆ องค์ประกอบที่ 3 คุณลักษณะผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้ ตามผลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้ด้านลักษณะเฉพาะของการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลี ทั้งนี้ด้านคุณลักษณะเฉพาะของการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลี สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.9 และ 4.10

ภาพ 4.10 คุณลักษณะผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้

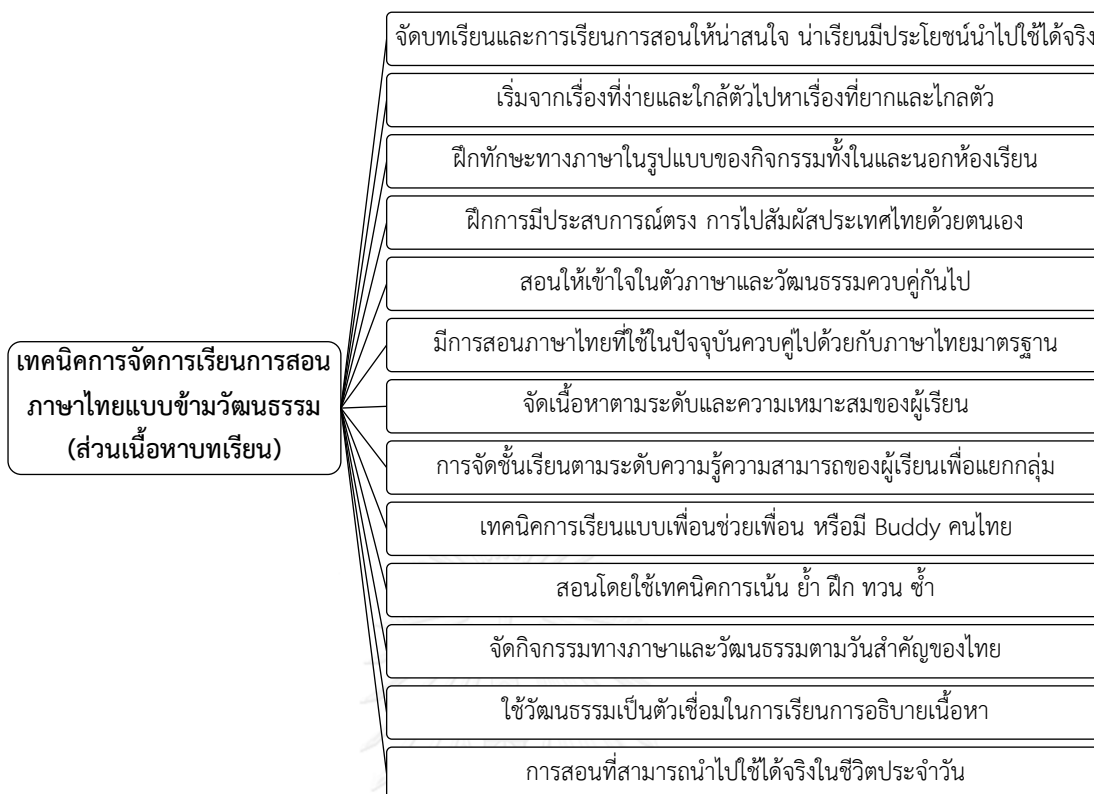
ภาพ 4.11 ความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้ต่อผู้สอน

ส่วนที่ 4 มีชื่อว่า “เอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอน”

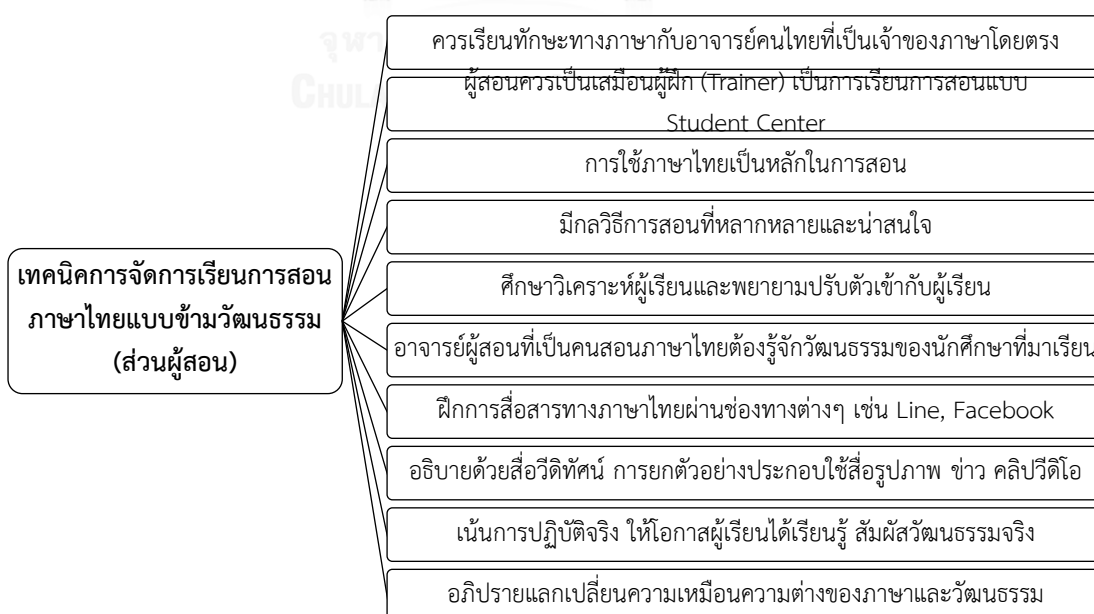
เป็นการอธิบายถึงเอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วนได้แก่ เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม เนื้อหาและเอกสารประกอบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

4.1 เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

กระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรทำความเข้าใจธรรมชาติของการเรียนรู้ของผู้เรียนและจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลายอย่าง ถ้าผู้สอนมีการวางแผนและการเตรียมกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ ดังนั้นเทคนิคจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมความคิดเห็นของผู้เรียน สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.11 และ 4.12

ภาพ 4.12 เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม (ส่วนเนื้อหาบทเรียน)

ภาพ 4.13 เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม (ส่วนผู้สอน)

4.2 เนื้อหาและเอกสารประกอบการเรียนการสอน

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ ควรมีการจัดเนื้อหาและเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน ดังนี้

การกำหนดเนื้อหาสาระที่สอน โดยเฉพาะหลักสูตรระยะสั้น เนื้อหารายวิชาจะกำหนดไว้อย่างคร่าวๆ ตามความสนใจ ความต้องการและระดับความรู้ของผู้เรียน ซึ่งควรจะกำหนดหัวข้อหรือเนื้อหาไว้เป็นกลางๆ เช่น ภาษาไทยพื้นฐาน การสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน การฟังการพูด การอ่าน การเขียนภาษาไทย ประโยคและคำศัพท์ในภาษาไทย ไวยากรณ์ไทย ข่าวและสถานการณ์ปัจจุบันของไทยด้านต่างๆ การเรียนรู้สังคมประเพณีและวัฒนธรรมไทย โดยเน้นเนื้อหาในชีวิตประจำวันแยกเป็นสถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้ตัว เช่น ไปตลาด ไปซื้อของ การเดินทาง ฯลฯ และสอดแทรกวัฒนธรรมไทยไว้เพื่อมุ่งสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างเข้าใจและเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้มีเนื้อหาด้านหลักภาษาไทยและไวยากรณ์ไทย ทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ วรรณกรรมไทย การล่ามและการแปล ไทยศึกษา ประวัติศาสตร์ไทย สังคมและวัฒนธรรมไทย ความรู้ความเข้าใจประเทศไทยในบริบทต่างๆ ทั้งการเมืองการปกครอง ศาสนา เศรษฐกิจ ธุรกิจการค้าและการตลาด เป็นต้น โดยสรุปจุดเน้นของเนื้อหาการสอนภาษาไทยจะเน้นเนื้อหาในชีวิตประจำวันตามสถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้ตัวและสอดแทรกวัฒนธรรมไทยไว้ เพื่อเป็นการสอนที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนสื่อสารได้ในบริบทและสถานการณ์ต่างๆ เอกสารประกอบการเรียนการสอนตามผลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.13

4.3 สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง นอกจากตัวครูผู้สอนที่เป็นสื่อหลักที่สำคัญที่สุดแล้ว การอาศัยสื่ออื่นๆ เพื่อเป็นตัวกลางช่วยในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้การเรียนการสอนน่าสนใจและนอกจากจะช่วยให้การเรียนการสอนสนุกสนาน มีสีสัน น่าสนใจได้ผลดีมากขั้นแล้ว บางครั้งสื่อยังสามารถช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ในการเรียนการสอนได้อีกด้วย สื่อที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ทั้งในและนอกห้องเรียนนั้นสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.14

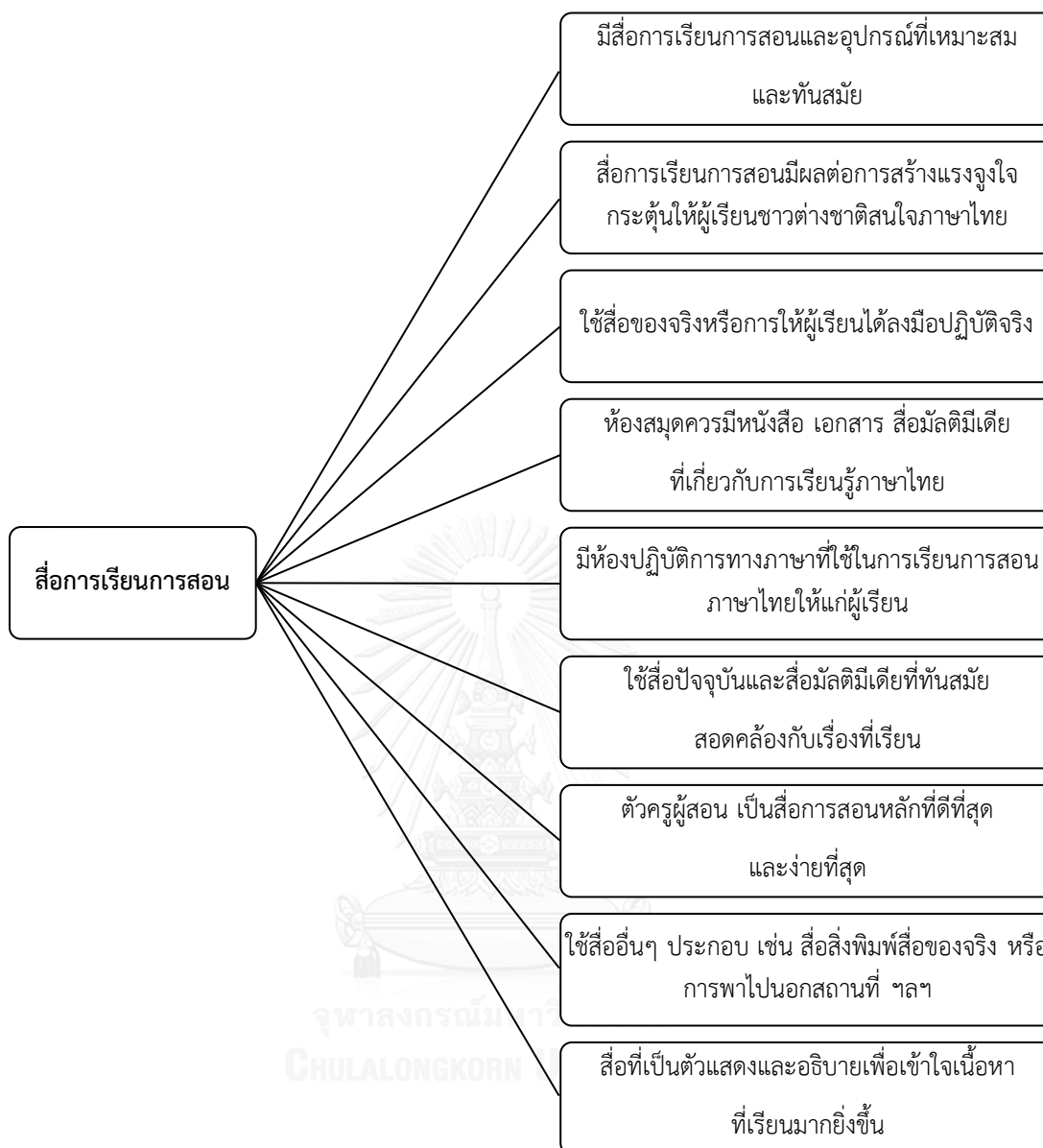
4.4 การวัดและการประเมินผล

การวัดและการประเมินผลเป็นการกำหนดเกณฑ์ประเมินความสามารถของผู้เรียนที่ครอบคลุมทั้งความรู้ ความสามารถ เจตคติและทักษะ โดยต้องใช้ในการประเมินตามสภาพจริงซึ่งมีวิธีการประเมินที่หลากหลายในการประเมินผลการเรียนรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะต่างๆ ของผู้เรียน การวัดและการประเมินผลนอกจากจะเป็นการวัดและประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนแล้ว ยังเป็นการวัดและประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนอีกด้วย การวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน เกาหลีใต้ทั้งในและนอกห้องเรียนนั้นสามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.15

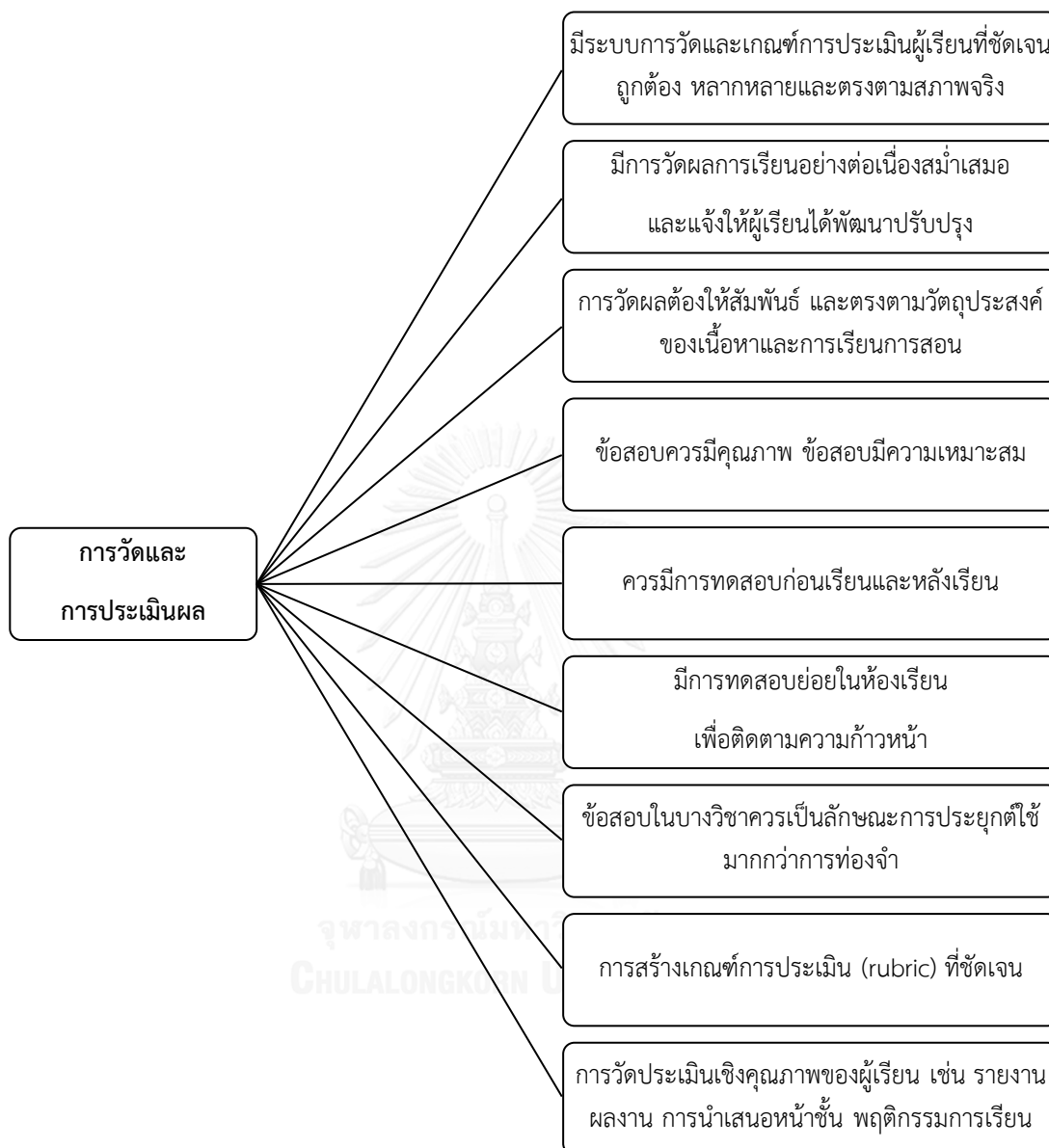

ภาพ 4.14 เนื้อหาและเอกสารประกอบการเรียนการสอน

ภาพ 4.15 สื่อการเรียนการสอน

ภาพ 4.16 การวัดและการประเมินผล

ส่วนที่ 5 มีชื่อว่า “หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม”

เป็นการอธิบายถึงหัวใจหลักสำคัญที่สุดของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ประกอบด้วย 6 ส่วนสำคัญคือ เริ่มต้นจาก 1) การเปิดใจ 2) การเรียนรู้ 3) การเข้าใจ 4) การยอมรับ 5) การซึมซับ 6) มิตรภาพ และส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ในระดับปริญญาตรีทั้งของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ หัวใจหลักสำคัญที่สุดที่เป็นแกนกลางทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้สามารถเริ่มต้นดำเนินการและเป็นผลสำเร็จลุล่วงไปได้ นั่น ต้องประกอบด้วยกุญแจสำคัญ 6 ส่วนนี้

1. การเปิดใจ

การเปิดใจ (Open Mind) คือการเปิดความคิด ความรู้สึก มุมมอง โลกทัศน์และเปิดสายตาให้กว้างขึ้นเพื่อให้เห็นความเป็นจริงและเห็นข้อมูลโดยรอบด้านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ไม่ด่วนคิด ตัดสินหรือสรุปโดยทันที หรือตัดสินและเชื่อตามที่เคยได้ยินหรือคิดตามๆ กันมา การเปิดใจจะเป็นจุดเริ่มต้นทำให้เราเริ่มเปิดใจยอมรับสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะสิ่งที่แตกต่างไปจากเรา ทำให้เกิดกระบวนการฝึกคิดและเริ่มที่จะเปิดหัวใจรับรู้ความรู้สึกร่วมกับภาษา ผู้คน สังคม วิถีชีวิตและวัฒนธรรมนั้นๆ ทำให้ต่างฝ่ายต่างเข้าใจกันมากขึ้นภายใต้ความแตกต่างและความหลากหลาย

การเรียนการสอนภาษาที่สองในที่นี้คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ในระดับปริญญาตรีทั้งของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่ใจกว้าง มีลักษณะของการเปิดใจยอมรับเป็นอันดับแรก ไม่ว่าจะเป็นการเปิดใจยอมรับในเรื่องใดๆ ก็ตามที่จะเกิดขึ้นระหว่างช่วงระยะเวลาของการเรียนรู้ภาษา ผู้คน สังคม วิถีชีวิต ความคิด ค่านิยม ความเชื่อ การปฏิบัติ ประเพณี วัฒนธรรมใดๆ ก็ตามระหว่างสองวัฒนธรรมคือ ไทยและเกาหลีใต้ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้วยการเรียนการสอนภาษาจะเกิดประสิทธิภาพอย่างดีเยี่ยมเมื่อผู้สอนและผู้เรียนเริ่มต้นด้วยการเปิดใจร่วมกันที่จะยอมรับความเหมือน ความต่างและเรียนรู้ในความเหมือน

ความต่างและร่วมกันหาข้อมูล หาเหตุผลและคำอธิบายต่อเรื่องหรือประเด็นนั้นๆ จากการกระทำของผู้คนในสังคมไทยและเกาหลี ซึ่งความใจกว้างเปิดรับความคิดใหม่ๆ เป็นวิธีการคิดที่ทำให้เกิดการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าผู้อื่นนั้นก็มึนัยและคุณค่าในความต่างนั้น ฝึกลมองเห็น เข้าใจและรับรู้คุณค่าของผู้อื่นโดยผ่านกระบวนการทางการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเป็นหลัก การเรียนการสอนด้วยวิธีการเปิดใจและการสื่อสารด้วยใจ ทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่ในการสื่อสารแบบตรงไปตรงมาบนพื้นฐานของเหตุผลและความเข้าใจที่เกิดจากการให้ความอยากรู้เข้ามาแทนที่การตัดสินและการให้ความกรุณาเข้ามาแทนที่อคติ

2. การเรียนรู้

เมื่อผู้สอนและผู้เรียนเปิดใจยอมรับแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการเรียนรู้ การเรียนรู้ภาษาให้ได้ผลที่ดีวิธีการหนึ่งคือ การเรียนรู้ด้วยความเข้าใจและลงมือปฏิบัติจริง ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยผสมผสานเนื้อหาทางภาษาไทยควบคู่กับการเรียนรู้ผู้สอน สังคมและวัฒนธรรมไทยในประเด็นต่างๆ ที่น่าสนใจ ทันสมัยและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง อาจจะเป็นการเรียนรู้ผ่านการสอนของอาจารย์ผู้สอนโดยตรงด้วยประสบการณ์อ้อมหรือผ่านการเรียนรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเองจากประสบการณ์ตรง ผู้สอนต้องเปิดโอกาสการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนมากๆ และหลากหลายทางทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนทั้งในตำราและนอกตำรา จากผลส่วนหนึ่งของตอนที่ 4 ข้อมูลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ด้านการเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีและที่ประเทศไทย จะพบว่า นักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยล้วนอยากที่จะเดินทางมาประเทศไทยสักครั้งไม่ว่าจะด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตาม อาจจะมาส่วนตัวหรือมาในนามของมหาวิทยาลัย มาเพื่อเรียนต่อหรือเพื่อท่องเที่ยว ทั้งนี้นักศึกษาให้ความเห็นว่า การเรียนรู้ภาษาไทยที่ดีที่สุดทางหนึ่งคือ การได้ไปเห็น ไปดู ไปรู้ ไปลอง ไปมีประสบการณ์ตรงในการสัมผัสเรื่องราวของคนไทย นิสัย ความคิด การดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ สภาพสังคม วัฒนธรรม โดยที่นักศึกษามองว่าการเรียนรู้ภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีใต้นั้นเปรียบเสมือนเป็นการปูพื้นฐานความรู้ทั้งเรื่องภาษาไทย สังคมไทย คนไทยและวัฒนธรรมไทยทำให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานเบื้องต้น และการเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีเป็นการสร้างความท้าทายให้นักศึกษาเรียนภาษาไทยให้ตั้งใจและขวนขวายและพยายามมากขึ้น ในขณะที่การได้มีโอกาสมาเรียนรู้ที่ประเทศไทยก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ดึงความรู้และทักษะทางภาษาไทยทั้งหมด

ออกมาใช้ อีกทั้งการเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยยังเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น และพยายามใช้ภาษาไทยมากขึ้นด้วยตนเองเพราะสภาพแวดล้อมเป็นตัวบังคับและสุดท้ายการเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสเรียนรู้และเข้าใจความเป็นไทย สภาพสังคม วัฒนธรรม นิสัยใจคอผู้คนในสังคมไทยมากขึ้นด้วยประสบการณ์ตรงของตนเอง ซึ่งเท่าที่พบส่วนมาก ทั้งจากการสัมภาษณ์ของอาจารย์ผู้สอนที่เป็นคนไทยและคนเกาหลีและจากนักศึกษาเกาหลี พบว่า การเรียนรู้และการเปิดโอกาสในการเรียนรู้ภาษาเช่นนี้จะเป็นขั้นตอนหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองที่มีต่อภาษาไทย คนไทยและสังคมไทย ไปในทางที่ดีขึ้นมาก เกิดความประทับใจ เกิดความหลงใหลและชื่นชมและเกิดแรงบันดาลใจ มีเป้าหมายในการเรียนภาษาไทยที่ชัดเจนขึ้นส่งผลให้นักศึกษาสนใจและตั้งใจเรียนภาษาไทย เพิ่มมากขึ้น

3. การเข้าใจ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ ผู้เรียนชาวเกาหลีได้นั้นเมื่อผู้สอนและผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ก็จะเกิดการสร้างความเข้าใจ ร่วมกันซึ่งไม่ใช่แค่การเข้าใจเฉพาะในเรื่องขององค์ความรู้ทางวิชาการด้านภาษาไทย ไวยากรณ์ไทย โครงสร้างรูปประโยคหลักภาษาไทยเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจร่วมกันในมิติของวัฒนธรรมระหว่าง ทั้งสองประเทศคือไทยและเกาหลีได้ การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมนี้จะมุ่งเน้น ในเรื่องของการสร้างความเข้าใจให้เกิดแก่ผู้เรียนซึ่งเป็นความเข้าใจภาษาโดยมีนัยของความเข้าใจ ด้านวัฒนธรรมหรือความรู้ระหว่างวัฒนธรรม ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีองค์ความรู้ด้านเนื้อหาภาษาไทย เป็นอย่างดีและต้องมีความรู้ความเข้าใจด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมด้วย ดังนั้นการเรียน การสอนภาษาไทยในลักษณะนี้ไม่ควรเป็นเพียงแค่การสอนให้ผู้เรียนสื่อสารได้ แต่ควรจะเน้นไปในทาง ที่จะสอนให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยได้อย่างเข้าใจ ลึกซึ้งถึงความหมายของคำหรือ ประโยคหรือลักษณะการใช้ภาษาไทยที่ผูกโยงกับความตระหนักรู้ระหว่างวัฒนธรรมด้วยความเข้าใจ คู่สนทนาที่เป็นคนไทยด้วยความพยายามที่จะสื่อสารกับคนไทยเพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน นั่นคือ ผู้ใช้ภาษาจะถ่ายทอดวัฒนธรรมของภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศด้วยกระบวนการ ถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ถ้าผู้เรียนเกาหลีได้มีแต่ความเข้าใจด้านเนื้อหาภาษาไทยแต่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจทางพื้นฐานวัฒนธรรมและสังคมไทยที่ปรากฏอยู่ในตัวภาษาก็ไม่อาจทำให้การเรียนและ การใช้ภาษาไทยประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี ความเข้าใจภาษาจึงเปรียบเสมือนกุญแจไขไปสู่

วัฒนธรรม และการใช้ภาษาให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างแท้จริง ละเอียดลึกซึ่งต้องอาศัยความรู้ในเรื่องความเข้าใจด้านบริวัตวัฒนธรรมเรียกว่าเป็นภาษาแห่งวัฒนธรรม ดังนั้นผู้สอนไม่ควรสอนภาษาไทยแยกออกมาอย่างเดี่ยวแต่ต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการเข้าใจแบบบูรณาการเชื่อมโยงภาษาและวัฒนธรรมเข้าไปด้วยกัน

4. การยอมรับ

การยอมรับคือ การตัดสินใจ ยอมรับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากผู้อื่นหรือจากที่อื่นที่อาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ วิธีความคิด ความเชื่อ การกระทำ การดำเนินชีวิต ฯลฯ ซึ่งการยอมรับนี้เป็นการนำสิ่งที่อาจจะเคยรู้สึกแตกต่างจากตัวเอง แยกต่างไปจากความคุ้นเคยเดิมของตัวเอง โดยการนำเอาความคิดหรือความเชื่อที่เป็นสิ่งใหม่เป็นความรู้เป็นความรู้สึกใหม่นี้เอามาเป็นส่วนหนึ่งของตนเอง การยอมรับความแตกต่างและอยู่ร่วมกันอย่างเข้าใจและเท่าเทียมกัน ดังนั้นการยอมรับคือกระบวนการที่บุคคลพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ รับรู้ เรียนรู้ หรือได้รับการแนะนำ และในที่สุดก็รับเอา สิ่งนั้นๆ มาใช้หรือปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ โดยระยะเวลาของกระบวนการนี้จะช้า หรือเร็ว ก็ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลและการเรียนรู้และทำความเข้าใจกับสิ่งนั้นๆ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีนั้นผู้สอนและผู้เรียนต้องมีทักษะในเรื่องของการยอมรับซึ่งต้องผ่านกระบวนการเปิดใจ การเรียนรู้ การทำความเข้าใจตามลำดับก่อน เพราะถ้าผู้สอนและผู้เรียนไม่ยอมรับในประเด็นใดก็ตามที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยย่อมส่งผลให้เกิดความไม่เข้าใจกันมีความขัดแย้ง มีปัญหาและเกิดอุปสรรคที่จะส่งผลกระทบทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมไม่ประสบผลสำเร็จ

5. การซึมซับ

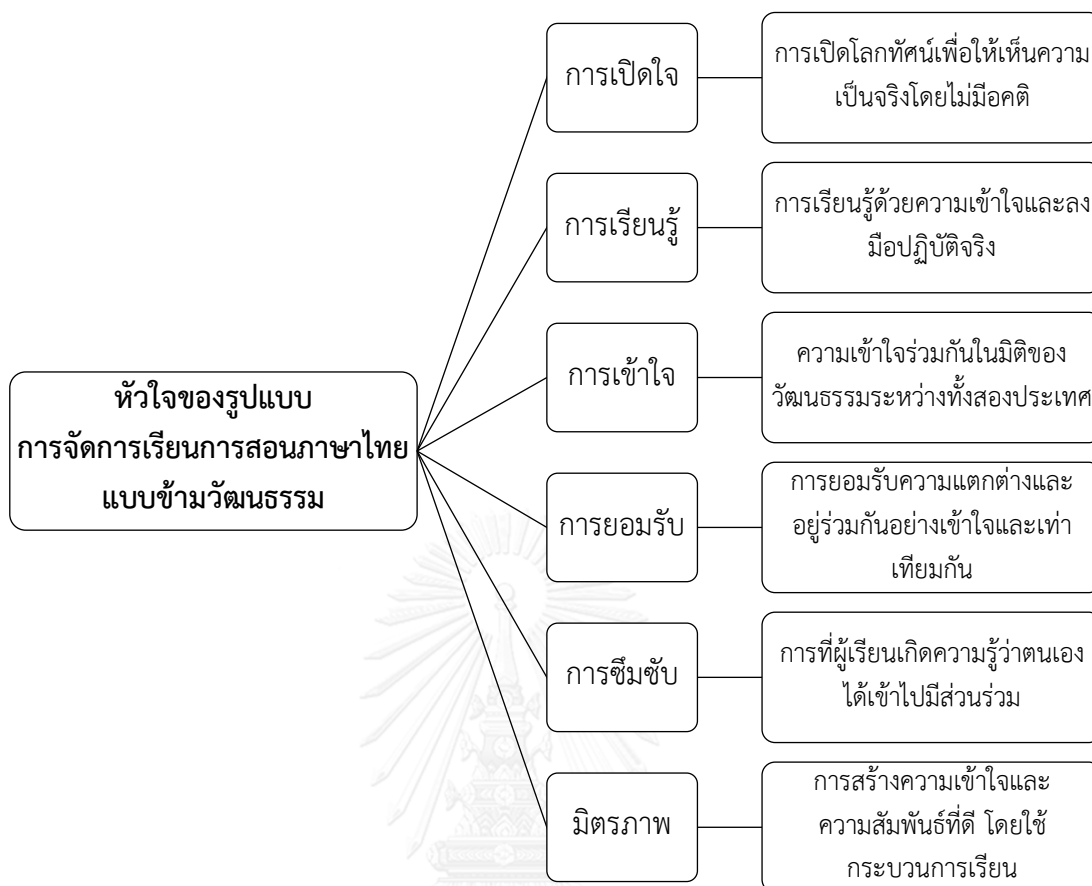
การซึมซับ ในที่นี้หมายถึง การที่ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองได้เข้าไปมีส่วนร่วม ได้เข้าไปอยู่ในนั้นหรือได้เข้าไปทำความรู้จักและได้เข้าใจถึงตัวภาษา ผู้คน สังคมและวัฒนธรรมอย่างสอดคล้องกลมกลืนและเป็นธรรมชาติด้วยความเต็มใจของตนเอง ผู้เรียนเกาหลีได้เมื่อได้เรียนรู้ภาษาไทยด้วยขั้นตอนและวิธีการต่างๆ แล้ว ผู้เรียนจะเริ่มรู้สึกว่า ตนเองค่อยๆ ที่จะเข้าใจและค่อยๆ ซึมซับความเป็นไทยเพิ่มมากขึ้นทีละเล็กทีละน้อยทั้งโดยที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว เช่น นักศึกษาเกาหลีบางคนจะค่อยๆ ปรับตัว เริ่มชินกับความใจเย็นของคนไทย ซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่างตรงข้ามอย่างมากกับคนเกาหลีที่มีบุคลิกลักษณะนิสัย ใจร้อน ทำอะไรเร็วๆ ดังนั้นเวลาพูดภาษาไทยนักศึกษาเกาหลี

ก็จะพยายามพูดซ้ำๆ ซ้ำๆ พูดจามุ่มนวลไพเราะ สุภาพ ไม่ใช่เสียงดัง พยายามพูดเลียนแบบให้เหมือนคนไทยและพยายามใจเย็นๆ แบบคนไทย อีกตัวอย่างหนึ่งเช่น นักศึกษาเกาหลีบางคนเริ่มที่จะปรับตัวและคุ้นเคยกับอากาศที่ร้อนของประเทศไทยรู้สึกชอบอาหารไทยหลายๆ อย่างจนทำให้เกิดการซบซับริหว่าง วัฒนธรรมไปโดยอัตโนมัติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ขั้นตอนการซบซับริหว่างนี้ไม่ได้เกิดขึ้นง่ายๆ จากการที่ผู้เรียนรับเอาข้อมูลและเก็บข้อมูลความรู้ขึ้นมาเป็นของตนเองทันที แต่ผู้เรียนจะต้องรู้จัก เรียนรู้ เข้าใจ และหาความหมายของข้อมูลความรู้เหล่านั้นโดยผ่านมวลประสบการณ์ของตน เรียกว่า การซบซับริหว่างทางภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คน สังคม สิ่งแวดล้อม และซบซับริหว่างเอาประสบการณ์ใหม่ เข้าสู่ประสบการณ์เดิมที่อาจจะเหมือน คล้ายคลึงหรือแตกต่างกัน โดยรับเอาประสบการณ์ใหม่เข้ากับความคิด ความรู้จากสิ่งเดิมที่มีอยู่ในตัวเอง ถือเป็น การเรียนรู้ภาษาไทยที่มีการซบซับริหว่างตัวภาษาและวัฒนธรรมเข้าเป็นเนื้อเดียวกันของผู้เรียนเป็นการผสมผสานกลมกลืนทางภาษาและวัฒนธรรม และยังเป็น การบูรณาการทางภาษาและวัฒนธรรมระหว่างคนไทยและคนเกาหลีได้อีกด้วย

6. มิตรภาพ

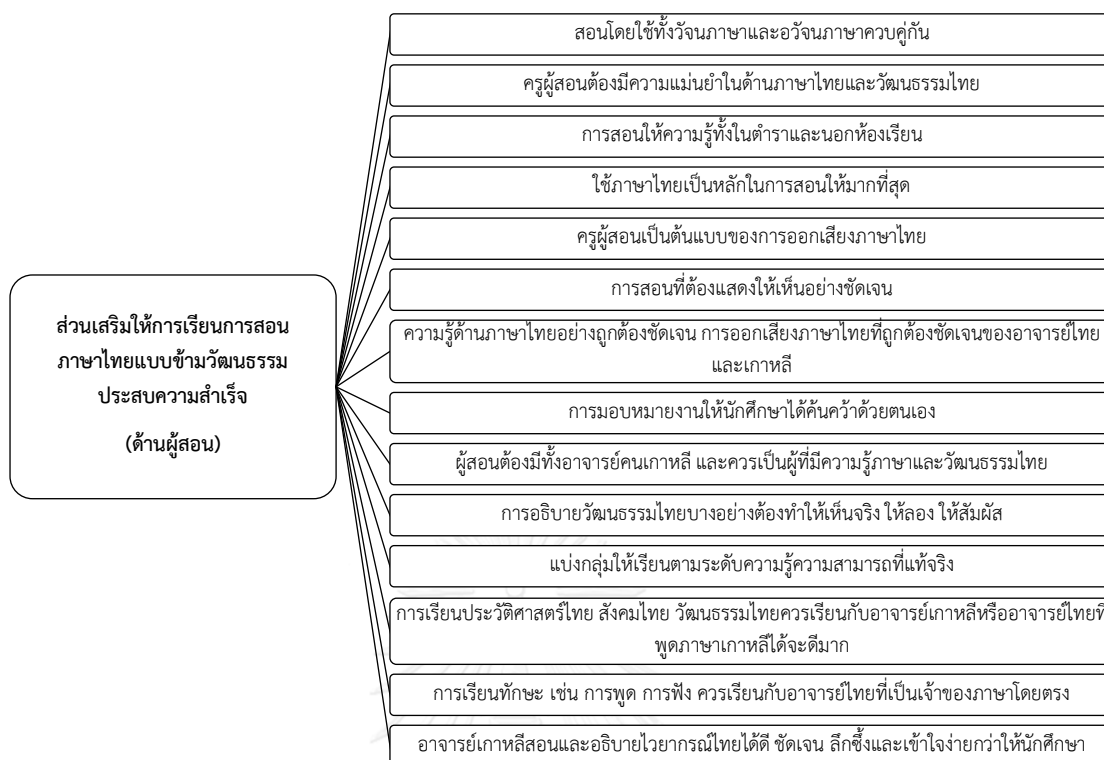
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้าม

วัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีนั้นท้ายที่สุดคือ การเกิดมิตรภาพ โดยใช้กระบวนการเรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นสื่อกลางหรือสะพาน มีอาจารย์ผู้สอนทั้งคนไทยและคนเกาหลีและนักศึกษาเกาหลีเป็นเสมือนตัวแทนเชื่อมมิตรภาพระหว่างทั้งสองประเทศ ตัวชี้วัดความสำเร็จทางการเรียนการสอนภาษาไทยที่สำคัญอย่างยิ่งคือ การใช้ภาษาให้เป็นตัวแทนของการติดต่อสื่อสารและสร้างความเข้าใจ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีสานมิตรภาพที่มั่นคงและยาวนานกับประเทศที่มีภาษา ผู้คน สังคม วัฒนธรรมแตกต่างจากประเทศของเรา ส่งผลให้เกิดการสร้างเครือข่ายมิตรภาพทั้งสองประเทศในมิติต่างๆ อย่างเหนียวแน่นและยั่งยืนตลอดไป สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.16

ภาพ 4.17 หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

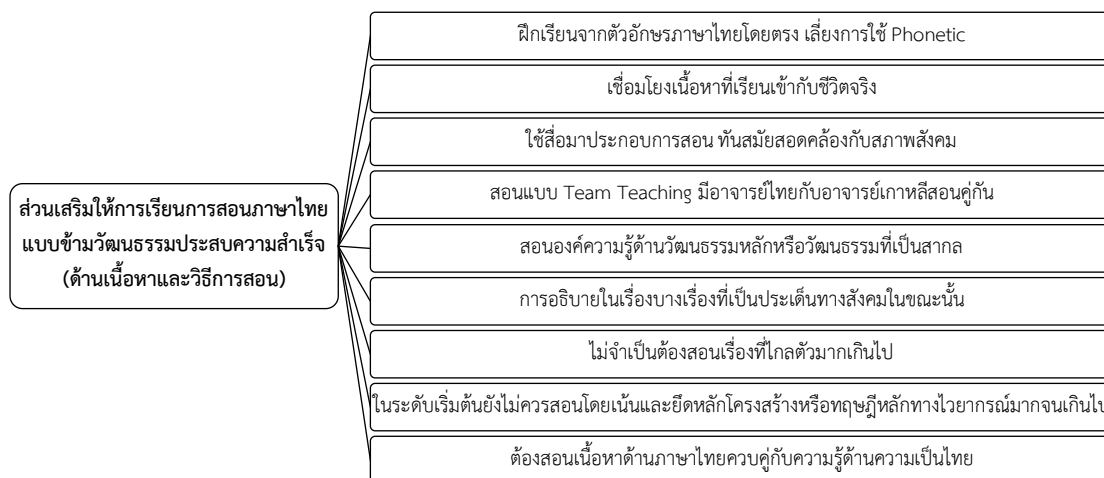
นอกจากหัวใจหลักสำคัญที่สุดของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ที่ประกอบด้วย 6 ส่วนสำคัญคือ เริ่มต้นจาก 1) การเปิดใจ 2) การเรียนรู้ 3) การเข้าใจ 4) การยอมรับ 5) การซึมซับ 6) มิตรภาพ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีอีกส่วนหนึ่งที่จะเป็นส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ ซึ่งประเด็นของส่วนเสริมที่จะช่วยทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ให้ประสบความสำเร็จ ตามผลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยได้แก่ทั้งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ สามารถสรุปได้ดังภาพ 4.17-4.20

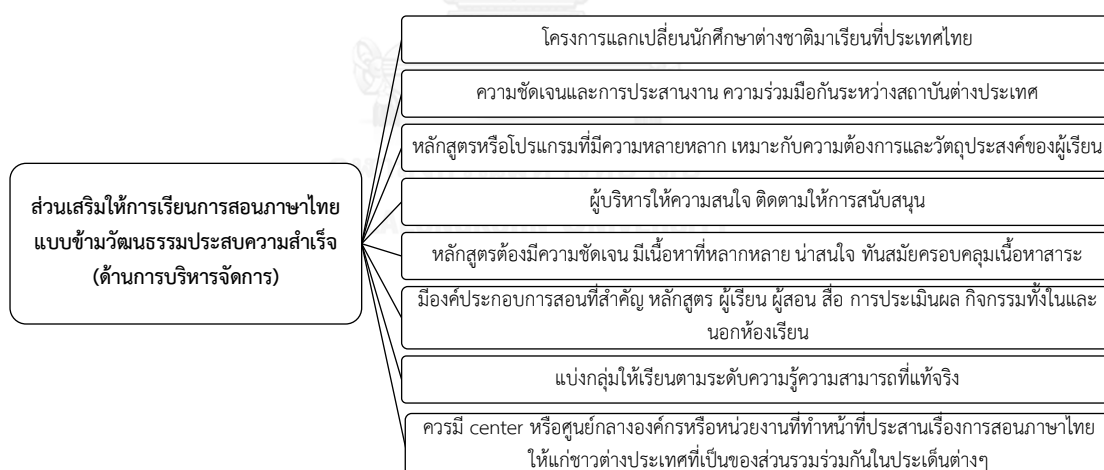
ภาพ 4.18 ส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ (ด้านผู้สอน)

ภาพ 4.19 ส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ (ด้านผู้เรียน)

ภาพ 4.20 ส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ (ด้านเนื้อหาและวิธีการสอน)

ภาพ 4.21 ส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ (ด้านการจัดการบริหารจัดการ)

ส่วนที่ 6 มีชื่อว่า “จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม”

เป็นการอธิบายถึงจุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมและสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จประกอบด้วย จุดเน้นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพ

6.1 จุดเน้นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ นับว่าเป็นการเรียนการสอนภาษาที่ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม มิติด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ มีวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญคือ การพัฒนาทักษะเพื่อสามารถสื่อสารกับคนไทยที่มีภูมิหลังทางภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกับตนเองได้ ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้มีความรู้ทางด้านภาษาไทยและต้องมีข้อมูลและองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมที่เพียงพอที่จะทำให้การปฏิสัมพันธ์ เจริญหรือพัฒนาความสัมพันธ์กับคนไทยที่ต่างวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นตามผลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ทั้งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ เกี่ยวกับจุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.21

6.2 การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเป็นส่วนสำคัญหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ในระดับปริญญาตรีทั้งของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม Kitao (1989, อ้างใน จุฑาทิพย์ บุญรอด 2545) ได้กล่าวถึงว่า การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เป็นการสื่อสารในวัฒนธรรมที่ต่างกันเป็นเหมือนกับศิลปะในการเรียนรู้และทำความเข้าใจต่อบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมอื่นเป็นอย่างน้อย 2 วัฒนธรรม โดยทั้ง 2 วัฒนธรรมนั้น ต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันด้วย ซึ่งในแต่ละวัฒนธรรมย่อมมีความแตกต่างกันเพราะแต่ละวัฒนธรรมก็ต้องมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง โดยความแตกต่างนี้ก็มีหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบทางการสื่อสารระหว่างกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม หรือการสื่อสารระหว่างบุคคลทั้งในแบบอวัจนภาษา วัจนภาษาหรือ

แม้แต่บุคคลชาติเดียวกันแต่หลากหลายสังคมย่อมมีรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ตัวเทคโนโลยีเองก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทต่อการสื่อสารและการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมด้วย

ดังนั้น มนุษย์จึงควรที่จะเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มบุคคลชาติอื่นๆ ด้วยเพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนทั้งอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้ พบว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองจะช่วยยกระดับความรู้ พัฒนาบุคลิกภาพและสถานะทางสังคมได้ รองลงมาคือ ความเหมือนและความแตกต่างกันทางด้านผู้คน ภาษา สังคมและวัฒนธรรมเป็นเสน่ห์ที่สร้างแรงจูงใจให้ชาวต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น และภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อมความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและคนต่างชาติ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้นั้นทั้งอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมไทยและเกาหลีใต้และการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยเน้นอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อการตีความหมายของการกระทำการสื่อสารในบริบทหรือสถานการณ์ต่างๆ และมีทักษะการสื่อสารต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

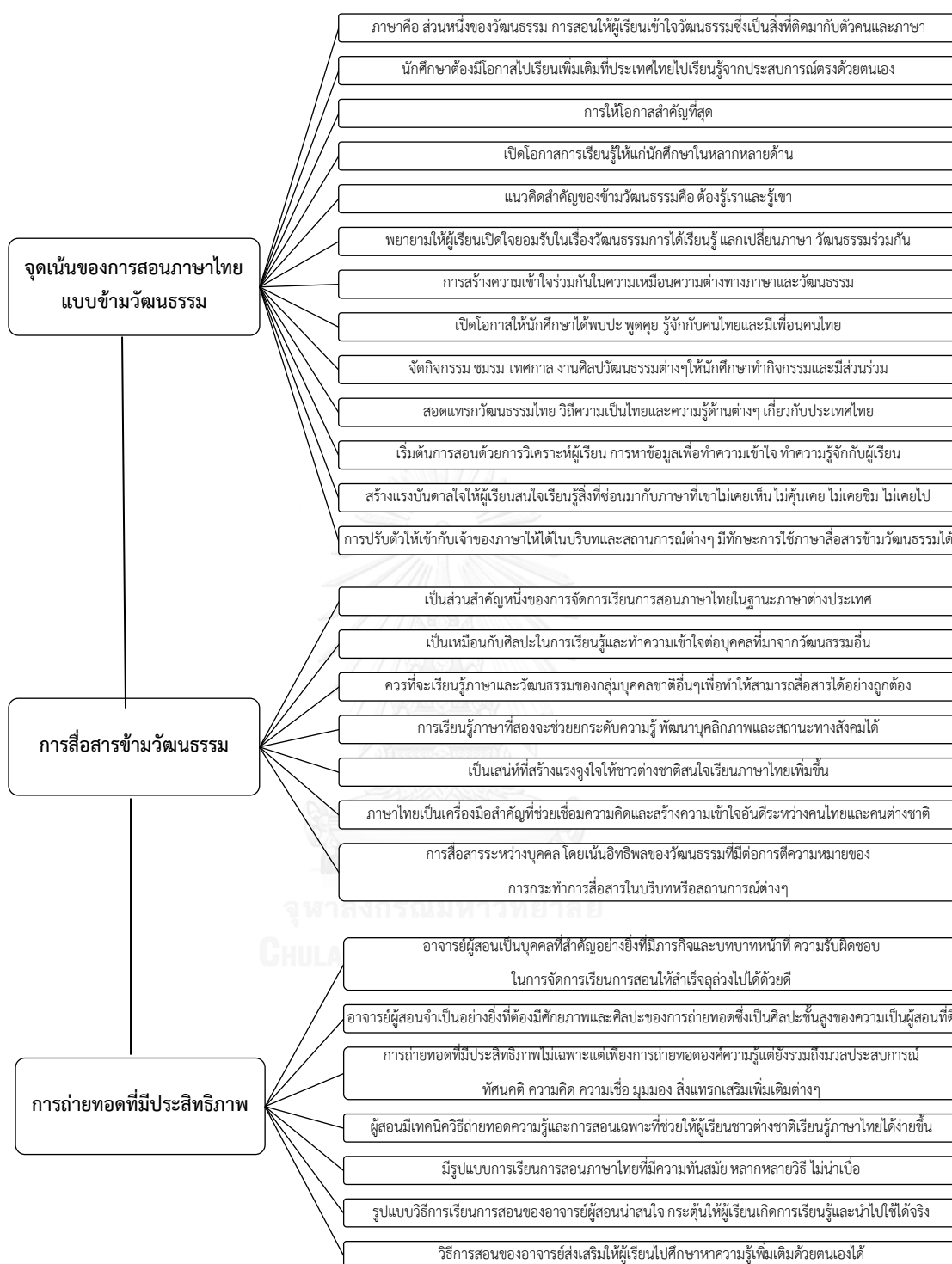
โดยสรุปแล้วการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาหาความรู้และสามารถดึงทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมภายในตัวของตนเองมาประยุกต์ใช้ในการสอนหรือในการเรียนรู้ได้ เพราะการจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษานั้นไม่ได้มีแค่ความรู้เกี่ยวกับภาษานั้นๆ เพียงอย่างเดียว แต่สำคัญที่สุดคือ ต้องรู้จัก รู้จริง รู้ละเอียดลึกซึ้งจนสามารถนำภาษาที่ตนเองได้เรียนรู้นั้นมาใช้ติดต่อสื่อสารหรือถ่ายทอดอย่างมีประสิทธิภาพที่ดี ที่เข้าใจกับคนที่เป็นเจ้าของภาษานั้นๆ ได้ จึงจะนับเป็นผลสำเร็จที่มีคุณค่าของการสอน การเรียนรู้และการใช้ภาษาในการสื่อสารกับคนต่างวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้งและเข้าใจ สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.21

6.3 การถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพ

อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ทั้งอาจารย์คนไทยและอาจารย์คนเกาหลี ไม่ว่าจะสอนที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยหรือประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ถือว่าเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งที่มีภารกิจและบทบาทหน้าที่

ความรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและประสบความสำเร็จให้แก่ผู้เรียนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องมีศักยภาพและศิลปะของการถ่ายทอดซึ่งเป็นศิลปะขั้นสูงของความเป็นผู้สอนที่ดี การถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพไม่เฉพาะแต่เพียงการถ่ายทอดองค์ความรู้แต่ยังรวมถึงมวลประสบการณ์ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ความคิด ความเชื่อ มุมมอง สิ่งแทรกเสริมเพิ่มเติมต่างๆ อีกมากมายที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนภาษาไทย เช่นเดียวกับผลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนทั้งอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลีใต้และนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ พบว่าส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ คือ 1) ผู้สอนมีเทคนิควิธีถ่ายทอดความรู้และการสอนเฉพาะที่ช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเรียนรู้ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น 2) มีรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีความทันสมัย หลากหลายวิธี ไม่น่าเบื่อ 3) รูปแบบวิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้จริง และ 4) วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ผู้เรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้

ดังนั้นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ จึงถือว่าเป็นหัวใจหลักตามภารกิจของอาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่และภารกิจในการถ่ายทอดความรู้ควรจะต้องคำนึง ตระหนัก ทุกครั้งที่มีการถ่ายทอดความรู้ ไม่ว่าจะทั้งในหรือนอกห้องเรียน ถ้าอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสามารถกระทำได้ดี การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ทุกครั้งก็จะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพอย่างแน่นอน สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.21

ภาพ 4.22 จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม

จากการนำเสนอร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำร่างรูปแบบฯ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม ตามลำดับต่อไป

5.2) ผลการประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

การตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ (Bibimbab Model) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน โดยให้คะแนนความเหมาะสมและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมซึ่งมีเกณฑ์คะแนนความเหมาะสมดังนี้

1.00 – 1.49	หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.50 – 2.49	หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
2.50 – 3.49	หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
3.50 – 4.49	หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
4.50 – 5.00	หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการประเมินร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.44

ตาราง 4.47 ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบฯ ของผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
หลักการและเหตุผล	4.44	0.53	มาก
วัตถุประสงค์	4.44	0.53	มาก
ส่วนที่ 1 “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้”	4.78	0.44	มากที่สุด
ส่วนที่ 2 “หลักสูตรที่เน้นการศึกษาข้ามวัฒนธรรม”	4.56	0.53	มากที่สุด
ส่วนที่ 3 “คุณลักษณะของผู้สอนและผู้เรียน”	4.78	0.44	มากที่สุด
ส่วนที่ 4 “เอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอน”	4.67	0.50	มากที่สุด
ส่วนที่ 5 “หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย แบบข้ามวัฒนธรรม”	4.89	0.33	มากที่สุด
ส่วนที่ 6 “จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม”	4.78	0.44	มากที่สุด

จากตาราง 4.47 เมื่อพิจารณาประเด็นหลักการและเหตุผล พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.53) และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ ควรแก้ไขรูปแบบฯ จาก “บิบบัโมเดล” เป็น “พีบิบบั โมเดล” จึงจะต้องตามหลักภาษา

เมื่อพิจารณาประเด็นวัตถุประสงค์ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.53) และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ไม่ต้องใช้คำว่า “เข้าใจเพราะวัตถุประสงค์คือการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งแสดงว่าต้องมีความเข้าใจอยู่แล้ว ควรแก้ไขใหม่เป็น เพื่อสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม

2. วัตถุประสงค์ข้อ 2 แก้คำว่า “เพื่อให้รูปแบบ” เป็น “ให้ได้”

เมื่อพิจารณาผลการตรวจสอบองค์ประกอบของบิบบัโมเดล พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยมีคะแนนเฉลี่ยของแต่ละส่วนดังนี้ ส่วนที่ 5

“หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม” มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.33) รองลงมาคือส่วนที่ 1 “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้” ส่วนที่ 3 “คุณลักษณะของผู้สอนและผู้เรียน” และส่วนที่ 6 “จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม” ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันทั้ง 3 ส่วน ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.44) อันดับที่ 3 คือส่วนที่ 4 “เอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอน” ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.50) และอันดับสุดท้ายคือส่วนที่ 2 “หลักสูตรที่เน้นการศึกษาข้ามวัฒนธรรม” ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.33) ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับองค์ประกอบทุกส่วนของแบบสอบถามโมเดล”

5.3) ผู้วิจัยได้ปรับปรุงร่างรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ใน 2 ประเด็นคือ แก้ไขชื่อโมเดลจาก “แบบสอบถามโมเดล” เป็น “แบบสอบถาม โมเดล” และแก้ไขวัตถุประสงค์ในประเด็นหลักการและเหตุผล ดังนั้นทำให้ได้รูปแบบฯ ที่สมบูรณ์

“แบบสอบถาม โมเดล” (Bibimbab Model)

“รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและ
ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้”

หลักการและเหตุผล

คนไทยเริ่มหันมารู้จักและสนใจประเทศเกาหลีใต้และคนเกาหลีใต้จากซีรีส์เกาหลีเรื่องแดจังกึม ทำให้เกิดการปลุกกระแสความสนใจประเทศ ผู้คน สังคม วัฒนธรรมของประเทศเกาหลีใต้นับเป็นการจุดกระแสการเริ่มต้นให้คนไทยและคนเกาหลีในยุคสมัยปัจจุบันเริ่มหันมาให้ความสนใจต่อกันและกันมากขึ้นและมีความสัมพันธ์ติดต่อกันในมิติต่างๆ ทั้งการเมือง สังคม เศรษฐกิจ ธุรกิจความงาม ความบันเทิง การท่องเที่ยว และด้านอาหาร ฯลฯ เฉกเช่นเดียวกันประเทศเกาหลีใต้และคนเกาหลีใต้ก็ได้หันมาสนใจประเทศไทยและคนไทยเพิ่มมากขึ้นด้วยเหตุผลของการติดต่อกันความร่วมมือและการมีความสัมพันธ์กันในด้านต่างๆ นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นให้คนเกาหลี

โดยเฉพาะนักศึกษาเกาหลีใต้เริ่มสนใจประเทศไทยและสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ผลจากการติดต่อกันในด้านต่างๆ ระหว่างไทยและเกาหลีใต้ดังกล่าวข้างต้น เปรียบเสมือนตัวเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนเกาหลีใต้และคนไทย คนไทยและคนเกาหลีใต้ มีวัฒนธรรมหลายอย่างคล้ายคลึงกัน เช่น คนเกาหลีนิยมบริโภคข้าวเป็นอาหารหลักควบคู่กับอาหารชนิดต่างๆ เช่นเดียวกับคนไทย อาหารเกาหลีมีรสชาติอร่อยและหลากหลายรสชาติ ทำให้เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป สำหรับอาหารเกาหลีที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป คือ “พืบบิมบับ”(비빔밥) หรือที่เรียกกันในภาษาไทยว่า “ข้าวยำเกาหลี” เป็นอาหารเกาหลีประเภทข้าวชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยคำว่า “พืบบิม” (비빔) แปลว่า “การผสม” หรือ “คลุกเคล้า” และ “บับ” (밥) แปลว่า “ข้าว” เป็นข้าวสุกรดด้วยเครื่องปรุงรสต่างๆ ซึ่งนำเอาข้าวสวย ผักต่างๆ เช่น ถั่วงอก ผักกาด เห็ดหอม สาหร่าย วางไข่ไว้ข้างบน มีซอสสีแดงๆรสชาติเค็มและเผ็ดนิดๆ ผสม พอจะกินก็คลุกเคล้าผสมให้เข้ากัน

ภาพ 4.23 รูปอาหารเกาหลี “พืบบิมบับ”(비빔밥) หรือ ข้าวยำเกาหลี

เป็นที่ยอมรับกันว่า อาหารเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เช่นเดียวกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดเชื่อมโยงการสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ในลักษณะของ “พืบบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model) ที่สื่อและสะท้อนถึงนัยของความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมระหว่างคนไทยและคนเกาหลีใต้ผ่านอาหารและภาษา โดยการจัดการเรียนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้เหมือนกับการที่คนเกาหลีและคนไทยมีความแตกต่างกันและความเหมือนกันโดยเฉพาะด้านสังคม วัฒนธรรมและการเรียนรู้ภาษาไทยและสังคมไทย ผู้เรียนเกาหลีใต้จึงเป็นการผสมผสาน

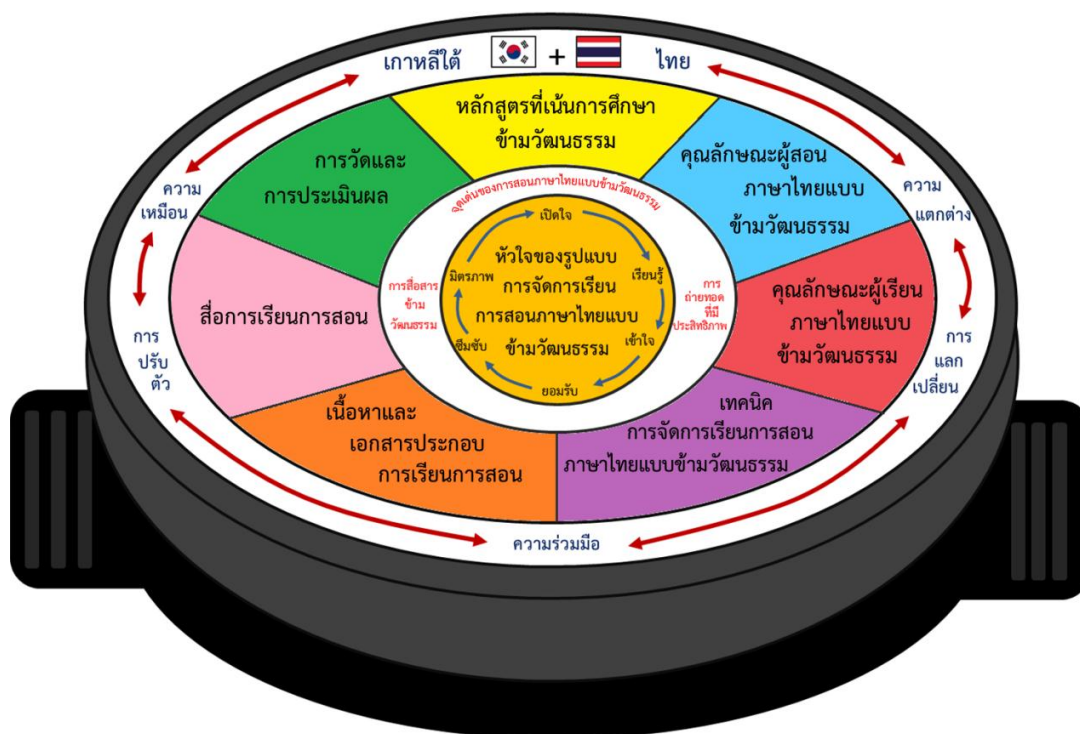
ส่วนที่เหมือนกันและส่วนที่แตกต่างกันในประเด็นต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน เปรียบเหมือนกับส่วนประกอบต่างๆ ที่หลากหลายของพิบบับ และมีการปรับตัว เรียนรู้ ผสมผสาน ให้เป็นเนื้อเดียวกันและการหลอมรวมกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การสร้างความเข้าใจกันและเกิดประสิทธิภาพในการเรียนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมของผู้เรียนเกาหลีใต้ การนำเสนอโดยผ่านนัยของภาพอาหารเป็นตัวสื่อความหมายให้เห็นภาพเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เข้าใจง่ายและง่ายต่อการจดจำและนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แบบข้ามวัฒนธรรม
2. เพื่อให้ได้รูปแบบและแนวทางการจัดการศึกษาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแบบข้ามวัฒนธรรมไว้ในหลักสูตรการจัดการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

องค์ประกอบของรูปแบบ

การนำเสนอภาพของรูปแบบจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ซึ่งใช้ชื่อว่า “พิบบับ โมเดล” (Bibimbab Model) โดยสรุปได้กำหนดประเด็นหลักออกเป็น 6 ส่วน ดังต่อไปนี้

ภาพ 4.24 “พีบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model) รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ส่วนที่ 1 มีชื่อว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้” เป็นการอธิบายถึงประเทศเกาหลีใต้และประเทศไทยที่มีความเหมือน ความแตกต่าง การแลกเปลี่ยน การปรับตัว และความร่วมมือกัน

ส่วนที่ 2 มีชื่อว่า “หลักสูตรที่เน้นการศึกษาข้ามวัฒนธรรม” เป็นการอธิบายถึงภาพรวมของการจัดหลักสูตรเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ส่วนที่ 3 มีชื่อว่า “คุณลักษณะของผู้สอนและผู้เรียน” เป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะของผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม และการอธิบายถึงคุณลักษณะผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม

ส่วนที่ 4 มีชื่อว่า “**เอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอน**” เป็นการอธิบายถึงเอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วนได้แก่ เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม เนื้อหาและเอกสารประกอบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

ส่วนที่ 5 มีชื่อว่า “**หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม**” เป็นการอธิบายถึงหัวใจหลักสำคัญที่สุดของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ประกอบด้วย 6 ส่วนสำคัญคือ เริ่มต้นจาก 1) การเปิดใจ 2) การเรียนรู้ 3) การเข้าใจ 4) การยอมรับ 5) การซึมซับ 6) มิตรภาพ และส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ

ส่วนที่ 6 มีชื่อว่า “**จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม**” เป็นการอธิบายถึงจุดเน้นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมและสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จคือ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพ

ซึ่งแต่ละส่วนของ “**พีบิมบับ โมเดล**” (Bibimbab Model) มีคำอธิบายและรายละเอียดสามารถดูได้จากที่นำเสนอและอธิบายไว้แล้วในข้อ 5.1

ตอนที่ 6 แนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

การนำเสนอผลตอนที่ 6 เป็นการนำเสนอเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 คือนำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ซึ่งได้นำข้อมูลบางส่วนมาจากการวิเคราะห์ผลในตอนที่ 3 และ 4 โดยแบ่งการนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวทางการบริหารจัดการการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ
2. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

- 2.1 ด้านหลักสูตร
- 2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.3 ด้านพัฒนาผู้สอน
- 2.4 ด้านพัฒนาผู้เรียน
- 2.5 ด้านสื่อ เทคโนโลยี เอกสาร ตำราประกอบการสอน
- 2.6 ด้านการทดสอบการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

3. แนวทางและเทคนิคเฉพาะของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและประเทศอื่นๆ
 4. แนวทางการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศต่างๆ
 5. แนวทางด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์
 6. แนวทางด้านการส่งเสริมการเงินและการจัดสรรงบประมาณ
 7. แนวทางด้านการประเมินและติดตามผล
1. แนวทางการบริหารจัดการการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ดังนี้
 - 1.1 การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์
 - (1) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง
 - (2) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศและได้รับการยอมรับ
 - (3) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาปรับปรุงนโยบายหรือพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ อยู่เสมอเพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
 - (4) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาได้ให้ความสำคัญและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมกับประเทศต่างๆ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
 - (5) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศเพื่อสร้างความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอน

- (6) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขามีการเสนอรูปแบบหรือโปรแกรมการเรียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนอย่างยืดหยุ่นและหลากหลาย
- (7) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาไทยให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเรียนมากขึ้น

1.2 การจัดโครงสร้างการบริหารงาน

- (1) มีการกำหนดผู้ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรหรือโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติไว้อย่างเป็นระบบชัดเจน
 - (2) อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติในกรณีมีปัญหา
 - (3) อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงานและทักษะในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ
 - (4) หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยควรจัดให้ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร
 - (5) มีการมอบหมายและกำหนดภาระงานสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่อาจารย์ผู้สอนอย่างเป็นระบบและเหมาะสม
2. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

2.1 ด้านหลักสูตร ได้แก่

- (1) มีโครงสร้างหลักสูตร วิชาและหน่วยกิตที่เป็นระบบชัดเจนและมีความหลากหลายเหมาะสมแก่ผู้เรียน
- (2) หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติควรมีจุดเด่นหรือจุดเน้นที่ชัดเจน
- (3) มีการปรับปรุงหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีความทันสมัยกับสภาพปัจจุบัน
- (4) มีกรรมการประจำหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอและเป็นไปตามคุณสมบัติ

- (5) มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัด
- (6) มีการกำหนดรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การใช้ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
- (7) มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีลักษณะร่วมกับหลักสูตร หรือโปรแกรมอื่นๆ ทั้งในและต่างสถาบัน (joint program) และทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ

2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

- (1) สาขาวิชาหรือทางสถาบันมีระบบการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ ที่มีคุณภาพมีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ
- (2) มีเกณฑ์การคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถ โดยตรงและมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ
- (3) มีเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยที่ชัดเจนและเหมาะสม
- (4) ผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนเฉพาะที่ช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเรียนรู้ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น
- (5) ผู้สอนควรมีพื้นความรู้และทักษะเรื่องของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม
- (6) มีรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีความทันสมัย หลากหลายวิธี ไม่น่าเบื่อ
- (7) รูปแบบวิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นำไปใช้จริง
- (8) วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ผู้เรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้
- (9) บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น
- (10) การจัดห้องเรียน ขนาดห้องเรียนและสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกห้องเรียน มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน
- (11) เวลาในการเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน

2.3 ด้านพัฒนาผู้สอน

- (1) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งอาจารย์ไป อบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ
- (2) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งอาจารย์ไป อบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอน ภาษาไทยในลักษณะข้ามวัฒนธรรมหรือพหุวัฒนธรรม

- (3) มหาวิทยาลัย สาขาวิชาให้ทุนสนับสนุนการเขียนเอกสารตำราการสอนภาษาไทยให้อาจารย์
- (4) มหาวิทยาลัยหรือสาขาวิชามีโครงการพัฒนาอาจารย์โดยส่งไปดูงานทั้งในและต่างประเทศ
- (5) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการสนับสนุนยกย่อง ชื่นชมอาจารย์ที่มีผลงานดีเด่นหรือสร้างชื่อเสียงด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
- (6) มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการจัดสรรทุนด้านวิจัยให้แก่อาจารย์เพื่อทำวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ
- (7) มีการส่งเสริมด้านวิจัยโดยร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในและนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ

2.4 ด้านพัฒนาผู้เรียน

- (1) มีการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งเสริมความรู้และความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษามีส่วนร่วม
- (2) มีการส่งเสริมให้นักศึกษามีความเข้าใจ มีความตระหนักและมีทักษะข้ามวัฒนธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจ การเรียนรู้และการอยู่ร่วมกันกับผู้คนในสภาพสังคมแบบข้ามวัฒนธรรม หรือพหุวัฒนธรรมที่มีความเหมือน ความแตกต่างและความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม
- (3) มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสและมีพื้นที่ (เวที) ในการแสดงออกด้านความรู้ ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมในลักษณะที่แตกต่างให้แก่ผู้เรียน
- (4) มีโครงการการศึกษาดูงานหรือทัศนศึกษาเกี่ยวกับ การเพิ่มองค์ความรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.5 ด้านสื่อ เทคโนโลยี เอกสาร ตำราประกอบการสอน

- (1) ห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัย
- (2) สื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจภาษาไทย
- (3) การใช้สื่อของจริงหรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น
- (4) ภาควิชาที่รับผิดชอบมีการจัดห้องหรือศูนย์การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้ใช้บริการ
- (5) ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร สื่อมัลติมีเดียที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนใช้บริการ
- (6) มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน
- (7) เทคโนโลยีช่วยผลิตสื่อ ตำราเอกสารการเรียนการสอนภาษาไทยที่น่าดึงดูด น่าสนใจ ทันสมัยและความหลากหลายให้แก่ชาวต่างชาติ

2.6 ด้านการทดสอบการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

- (1) มีระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาไทยของผู้เรียนที่ชัดเจน ถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง
- (2) มีการวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง
- (3) มีศูนย์ทดสอบหรือมีข้อสอบวัดระดับความรู้ความสามารถทางภาษาไทยในระดับต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

3. แนวทางและเทคนิคเฉพาะของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

- (1) ความเหมือนและความแตกต่างกันทางด้านผู้คน ภาษา สังคมและวัฒนธรรมเป็นเสน่ห์ที่สร้างแรงจูงใจให้ชาวต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น
- (2) ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อมความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและคนต่างชาติ
- (3) เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่เชื่อมโยงความรู้ การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทั้งในนอกห้องเรียน ทั้งในประเทศไทยและข้ามประเทศได้
- (4) สอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการทางภาษาและวัฒนธรรมได้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และนำไปใช้ได้จริง
- (5) การศึกษาและการวิเคราะห์และทำความเข้าใจจักและทำความเข้าใจผู้เรียนชาวต่างชาติที่ผู้สอนจะสอนให้ดีและท่องแท้เสียก่อน
- (6) การผสมผสานความรู้ทางภาษาไทยและวัฒนธรรมให้กลมกลืนกันในการจัดการเรียนการสอน
- (7) สอนในสิ่งที่สำคัญจำเป็นและนำไปใช้ได้จริงในการดำเนินชีวิตประจำวันในสถานการณ์จริง
- (8) เน้นการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารทั้งในและนอกชั้นเรียนเป็นสำคัญ
- (9) การสอนในชั้นเรียนเน้นการฝึกฝน เนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจและมีกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างหลากหลาย
- (10) ใช้สื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน ทั้งเอกสาร แบบฝึกหัด รูปภาพ สื่อของจริงของจำลอง วีดิทัศน์ เพลง หนังสือพิมพ์ คลิป ฯลฯ
- (11) มีกิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน เช่น การไปทัศนศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกภาษา
- (12) การจัดเพื่อนคนไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำความรู้จักกับ

คนไทย ฝึกการใช้ภาษาไทยและเรียนรู้ความเป็นไทยจากเพื่อนคนไทย

- (13) การจัดเนื้อหาให้เหมาะสมแก่วัตถุประสงค์และความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก
- (14) สร้างความยอมรับและการเปิดใจเรียนรู้ความเหมือนและความต่างกันในประเด็นต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน
- (15) ฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และคิดเชื่อมโยงจากสิ่งที่เป็นลักษณะของไทยไปสู่วัฒนธรรมหลักของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้เรียนรู้ได้อย่างเข้าใจและสนุกมากขึ้น ว่าของไทยเป็นแบบนี้ ของประเทศเราเป็นแบบนี้
- (16) การให้ข้อมูลที่เป็นความจริงและการให้ข้อมูลที่รอบด้านแก่ผู้เรียนในเชิงสภาพแวดล้อม บริบทวัฒนธรรมตามความเป็นจริงทั้งบวกและลบ
- (17) การจัดประสบการณ์ตรงและอ้อมให้นักศึกษาได้ฝึกค้นคว้าหาความรู้และฝึกทักษะทางภาษา ทั้งในรูปแบบของกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนโดยสอดคล้องกับเนื้อหาและบทเรียนหรือ กิจกรรมทางวัฒนธรรม

4. แนวทางการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาระหว่างประเทศไทย และประเทศต่างๆ

- (1) มีความร่วมมือระหว่างองค์หรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย และวัฒนธรรมไทย
- (2) มีการจัดประชุม อบรม สัมมนาในประเด็นต่างๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่แตกต่างกัน เชิงวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

5. แนวทางการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์

- (1) ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่ ผู้สนใจเรียนภาษาไทย
- (2) ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของสถาบัน คุณภาพของคณาจารย์และบัณฑิตเป็นจุดขายและ จุดดึงดูดให้มีคนสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น
- (3) เทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบัน เป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนต่างชาติรู้จัก ประเทศไทยและสนใจภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น
- (4) ความมั่นคง ความปลอดภัยและความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองมีส่วนสำคัญ

ต่อการตัดสินใจที่ทำให้คนต่างชาติมาศึกษาภาษาไทยเพิ่มขึ้นหรือลดลง

- (5) การสนับสนุนและการจัดสรรทุนการศึกษาจากรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐส่งผลให้คนต่างชาติสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น
- (6) ค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพที่ไม่สูงมากส่งผลให้คนต่างชาติตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยเพื่อการเรียน การท่องเที่ยวและการทำงานเพิ่มขึ้น
- (7) อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายการ ลงทุนของบริษัทต่างชาติในไทยส่งผลให้ตลาดการศึกษาและการจ้างงานผู้มีความรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น
- (8) ท่าเล ที่ตั้ง สาธารณูปโภคและการคมนาคมที่ สะดวกสบายของสถานที่เรียนส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ

6. แนวทางด้าน การส่งเสริมการเงินและการจัดสรรงบประมาณ

- (1) ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีโครงการหรือทุนการศึกษา งบประมาณที่จัดสรรให้ ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาด้านภาษาไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (2) ทางสาขาวิชาควรได้รับงบประมาณเพียงพอจากมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนภายนอก เพื่อนำมาใช้พัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยในสาขาวิชา
- (3) ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการสร้างเครือข่าย และพันธมิตรทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนด้านวิชาการจากรัฐบาลหรือหน่วยงานอื่นๆ
- (4) ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อ อุปกรณ์หรือสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน
- (5) ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมทั้ง ในและนอกสถานที่ รวมทั้งการประชุม สัมมนา อบรมและการไปทัศนศึกษาออกสถานที่

7. แนวทางด้าน การประเมินและติดตามผล

- (1) มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาชาวต่างชาติด้านภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี
- (2) จำนวนนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยได้รับรางวัลจากการแข่งขัน การประกวดและสร้างชื่อเสียง ให้แก่มหาวิทยาลัย
- (3) จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้ประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้ดี
- (4) จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาษาไทยส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ ภาษาไทย

- (5) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้ประกอบอาชีพในประเทศไทยมากกว่าที่ประเทศเกาหลีใต้
- (6) มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือหรือการติดต่อสื่อสารของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว กับนักศึกษารุ่นน้องหรือคณาจารย์
- (7) จำนวนบัณฑิตมีการศึกษาต่อด้านภาษาไทยในระดับสูงทั้งในประเทศเกาหลีใต้และในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น
- (8) ศิษย์เก่ามีส่วนช่วยสนับสนุนสาขาวิชาและสถาบันในด้านต่างๆ เช่น ด้านเงินทุน ด้านการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในฐานะวิทยากร ฯลฯ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ 3) พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และ 4) นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

ขอบเขตการเลือกกลุ่มตัวอย่างและการเก็บข้อมูลในประเทศไทยจะเลือกเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยในระดับปริญญาตรีและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีที่แลกเปลี่ยนมาเรียนในประเทศไทย โดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการทำข้อตกลงสัญญาความร่วมมือด้านการศึกษาอย่างเป็นทางการ (MOU) และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความร่วมมือและมีการติดต่อ แลกเปลี่ยนทั้งผู้สอนและผู้เรียนกับภาควิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นระยะเวลายาวนานและต่อเนื่องมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป รวมจำนวน 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เช่นเดียวกันขอบเขตการเลือกกลุ่มตัวอย่างและเก็บข้อมูลในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้จะเลือกเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี โดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการทำข้อตกลงสัญญาความร่วมมือด้านการศึกษาอย่างเป็นทางการ (MOU) โดยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความร่วมมือและมีการติดต่อ แลกเปลี่ยนทั้งผู้สอนและผู้เรียนกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเป็นระยะเวลายาวนานและต่อเนื่องมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป รวมทั้งหมด 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันุกูภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่กรุงโซลและมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่เมืองปูซาน

ข้อมูลทั้งจากเอกสารและข้อมูลจากบุคคลเป็นข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 แห่ง ส่วนมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่เลือกศึกษา จำนวน 2 แห่ง ดังกล่าวข้างต้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ มีดังนี้

1. ข้อมูลจากเอกสารประกอบด้วย เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อมูลที่สืบค้นได้จากอินเทอร์เน็ตทั้งของไทยและต่างประเทศ ในประเด็นที่เกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การศึกษาข้ามวัฒนธรรมและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่เลือกศึกษา จำนวน 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันุกูภาษาและกิจการต่างประเทศที่กรุงโซล และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่เมืองปูซาน

2. กลุ่มข้อมูลจากบุคคล ประกอบด้วย 5 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในระดับปริญญาตรี หมายรวมถึง อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่เป็นคนไทยซึ่งเป็นเจ้าของภาษาและอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่เป็นคนเกาหลีที่ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม

- 1.1 อาจารย์คนไทยที่สอนภาษาไทยของภาควิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีของ 6 สถาบันในประเทศไทยที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ

ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีที่สอนนักศึกษาเกาหลีที่แลกเปลี่ยนมาเรียนในประเทศไทย โดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (7 คน) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (5 คน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (6 คน) มหาวิทยาลัยบูรพา (5 คน) มหาวิทยาลัยศิลปากร (5 คน) และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (7 คน) ซึ่งใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) รวมจำนวน 35 คน

1.2 อาจารย์คนไทยและคนเกาหลีที่สอนภาษาไทยในภาควิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่มีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาไทยและมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี โดยใช้วิธีการเลือกมหาวิทยาลัยแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งหมด 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศที่กรุงโซล (7 คน) และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่เมืองปูซาน (7 คน) ซึ่งใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) รวมจำนวน 14 คน

กลุ่มที่ 2 นักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทย คือ นักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยทั้งในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม

2.1 นักศึกษาเกาหลีใต้ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกในมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ (47 คน) และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ (33 คน) โดยใช้วิธีการเลือกด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจากทั้ง 2 มหาวิทยาลัย รวมจำนวน 80 คน

2.2 นักศึกษาเกาหลีใต้ที่แลกเปลี่ยนมาเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทย คือ นักศึกษาเกาหลีใต้ของมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย และแลกเปลี่ยนมาเรียนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยทั้ง 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (8 คน) มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากร (17 คน) และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (5 คน) ใช้วิธีการเลือกด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวน 30 คน

กลุ่มที่ 3 อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในระดับปริญญาตรี หมายรวมถึง อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่เป็นคนไทยซึ่งเป็นเจ้าของภาษาและอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่เป็นคนเกาหลีใต้ ได้แก่ อาจารย์ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 6 คน และอาจารย์ที่สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยของประเทศไทย จำนวน 14 คน รวมทั้งหมด 20 คน ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์

กลุ่มที่ 4 นักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย สาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 12 คน และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 8 คน รวมทั้งหมด 20 คน ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์

กลุ่มที่ 5 ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การศึกษาข้ามวัฒนธรรมและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา ทั้งจากประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรม การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีทั้งในประเทศและต่างประเทศ ไม่ต่ำกว่า 10 ปี รวมจำนวน 9 คน เพื่อตรวจสอบรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ และตรวจสอบแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยประกอบด้วย

3. เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์หลักสูตร คือ แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร
4. แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
5. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
6. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมและของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
7. แบบตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัด

การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

8. แบบตรวจสอบแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยการศึกษาวិเคราะห์เอกสารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ที่เลือกศึกษา จำนวน 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยฮันกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศที่กรุงโซล และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศที่เมืองปูซาน และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ขั้นตอนที่ 3 ร่างรูปแบบและตรวจสอบรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากนั้นจึงตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบปรับแก้ไขร่างรูปแบบ และนำเสนอรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ขั้นตอนที่ 4 ร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสม ปรับแก้ไขและนำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ผู้วิจัยได้แบ่งการสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์และศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
3. ผลพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
4. การนำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์และศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ผลการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ (Busan University of Foreign Studies) และมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ (Hunkuk University of Foreign Studies) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดเนื้อหาสาระหรือรายวิชา รูปแบบของหลักสูตรและโครงการการแลกเปลี่ยน ผลการวิเคราะห์หลักสูตร พบว่า หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบันดังกล่าวข้างต้น ไม่มีสถาบันใดที่จัดทำเอกสารหลักสูตรโดยระบุรายละเอียดครบถ้วนตามองค์ประกอบของการจัดทำหลักสูตร ซึ่งสถาบันทั้งหมดดังกล่าวนี้จะนำเสนอภาพรวมโดยสังเขปของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีเท่านั้น เช่น ระยะเวลาการเรียน จำนวนชั่วโมงเรียน ชื่อรายวิชา หรือหัวข้อที่สอนแบบคร่าวๆ โดยพบว่า การจัดทำหลักสูตรในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบันดังกล่าวข้างต้น หลักสูตรระยะสั้น 1-3 เดือน จะเป็นหลักสูตรภาษาไทยแบบเข้มสำหรับนักศึกษาเกาหลีหรือหลักสูตรระยะสั้นสำหรับนักศึกษาเกาหลีที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาไทยและวัฒนธรรมและต้องการมีประสบการณ์โดยตรงในการเรียนและการใช้ชีวิตในประเทศไทยในลักษณะหลักสูตรเร่งรัดโดยใช้เวลาระหว่างปิดภาคเรียนฤดูร้อนหรือฤดูหนาว นักศึกษาสามารถเทียบโอนหน่วยกิตจำนวน 6 หน่วยกิต จากการเข้าร่วมโครงการนี้เป็นเวลา 96 ชั่วโมง ในปัจจุบันนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการอบรมภาษาไทยระยะสั้นนี้จะเคยเรียนภาษาไทยมาแล้วประมาณ 1-2 ปี จากมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศและมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่ประเทศเกาหลีใต้

ด้านหลักสูตรระยะยาวหลักสูตรจะมี 3 แบบคือ หลักสูตรแบบ 2+2 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 2 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 2 ปี) หลักสูตรแบบ 3+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปี และเรียนที่ประเทศไทยอีก 1 ปี) และแบบ 7+1 (เรียนที่ประเทศเกาหลี 3 ปีครึ่ง = 7 เทอม และเรียนที่ประเทศไทย อีก 1 เทอม) ในโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนซึ่งเป็นการส่งนักศึกษาเกาหลีที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยจากมหาวิทยาลัยในเกาหลีใต้ทั้ง 2 สถาบัน ไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่ได้ทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) ร่วมกันโดยมีโควตาจำนวนนักศึกษาในการแลกเปลี่ยนที่กำหนดไว้ในหนังสือสัญญาซึ่งนักศึกษาจะต้องชำระค่าเล่าเรียนให้แก่มหาวิทยาลัยต้นสังกัด แต่ได้รับ

การยกเว้นค่าลงทะเบียนจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ระยะเวลาคือ 1-2 ภาคการศึกษา แต่หลักสูตรแบบ 7+1 เป็นระบบที่ส่งนักศึกษาเกาหลีไปศึกษาต่อยังประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา (ภายในระยะเวลา 8 ภาคการศึกษาของหลักสูตร) นักศึกษาจะได้รับการยกเว้นค่าลงทะเบียนจากมหาวิทยาลัยต้นสังกัด แต่ต้องรับผิดชอบค่าลงทะเบียนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยด้วยตนเอง ซึ่งหน่วยกิต ในการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยต่างประเทศที่สามารถเทียบโอนได้ คือไม่เกิน 18 หน่วยกิต

ส่วนวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ จำนวน 2 สถาบันดังกล่าวข้างต้น พบว่า ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างกว้างๆ และคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทยและมีทักษะทางภาษาไทยทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเน้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้และเข้าใจสังคมไทย วัฒนธรรมไทยที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เข้าใจคนไทย สังคม และวัฒนธรรมไทยดีขึ้น เพื่อให้อาศัยอยู่ประเทศไทยได้เป็นอย่างดี รวมทั้งการมุ่งเน้นให้สามารถนำความรู้ทางภาษาไทยมาใช้ในการปฏิบัติงานได้หรือใช้ในการประกอบอาชีพได้ โดยเฉพาะอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยในอนาคต สำหรับมหาวิทยาลัยของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ จำนวน 2 สถาบัน ยังเพิ่มวัตถุประสงค์อื่นเพิ่มเติมคือ มุ่งเน้นการสร้างบุคลากรที่มีความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสัมพันธ์และเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศในทุกมิติ ทั้งการเมือง การทูต เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และเพื่อรับมือกับการสื่อสารคมนาคมในกลุ่มอาเซียน+3 โดยผ่านทางภาษาและวัฒนธรรม

การกำหนดรายวิชาในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ จำนวน 2 สถาบันดังกล่าวข้างต้น พบว่า มหาวิทยาลัยในไทยส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดเนื้อหาสาระที่สอนไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะหลักสูตรระยะสั้นแต่จะมีการกำหนดเนื้อหาวิชาอย่างคร่าวๆ ตามความสนใจความต้องการและระดับความรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะกำหนดหัวข้อหรือเนื้อหาไว้เป็นกลางๆ เช่น ภาษาไทยพื้นฐาน การสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน การฟังการพูดการอ่านการเขียนภาษาไทย ประโยคและคำศัพท์ในภาษาไทย ไวยากรณ์ไทย ข่าวและสถานการณ์ปัจจุบันของไทยด้านต่างๆ การเรียนรู้สังคมประเพณีและวัฒนธรรมไทย โดยเน้นเนื้อหาในชีวิตประจำวันแยกเป็นสถานการณ์ต่างๆ ที่ใกล้ตัว เช่น ไปตลาด ไปซื้อของ การเดินทาง ฯลฯ และสอดแทรกวัฒนธรรมไทยไว้เพื่อมุ่งสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างเข้าใจและเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น ในขณะที่

มหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีจะมีการกำหนดรายวิชาที่จะต้องเรียนในแต่ละชั้นปีไว้อย่างชัดเจน ซึ่งมีครบทั้งความรู้ด้านหลักภาษาไทยและไวยากรณ์ไทย ทักษะทางภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ วรรณกรรมไทย การอ่านและการแปล ไทยศึกษา ประวัติศาสตร์ไทย สังคมและวัฒนธรรมไทย ความรู้ ความเข้าใจประเทศไทยในบริบทต่างๆ ทั้งการเมืองการปกครอง ศาสนา เศรษฐกิจ ธุรกิจการค้าและการตลาด เป็นต้น

ตอนที่ 1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ระหว่างอาจารย์ ผู้สอนและนักศึกษาเกาหลีได้ทั้งข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศไทย ทั้ง 3 ด้าน พบว่า 1. ด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีได้จากมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ เกาหลีได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์ที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย สาธารณรัฐ เกาหลีได้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 2. ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกาหลีได้ทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้ง 4 กลุ่มตัวอย่าง และ 3. ด้านการจัดการศึกษา ข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษา เกาหลีได้ ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีได้ทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้ง 4 กลุ่มตัวอย่าง

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ภาพรวมสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมใน ภาพรวมพบว่า ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดทั้งในกลุ่มของอาจารย์ในประเทศเกาหลีและ อาจารย์ในประเทศไทย ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.30 และ $\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.38 ตามลำดับ) สำหรับ กลุ่มของอาจารย์ในประเทศเกาหลี ด้านรองลงมาคือ ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการ สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.29) และด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับ

ปริญญาตรีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.31) แต่ในส่วนของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทยด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.51) และด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีใต้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.37)

ส่วนผลการวิเคราะห์ภาพรวมสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมในภาพรวมตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้และมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า ทั้งกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลีและนักศึกษาในประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีใต้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.40 และ $\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.40) รองลงมา คือ ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.49 และ $\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.48) และด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.43 และ $\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.45)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ผลจากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ พบว่า 1) ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้รวมทั้งนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านปัจจัยนำเข้า

อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่นักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3) ด้านกระบวนการ อาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และ 4) ด้านผลผลิต อาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้ง 4 กลุ่มตัวอย่าง

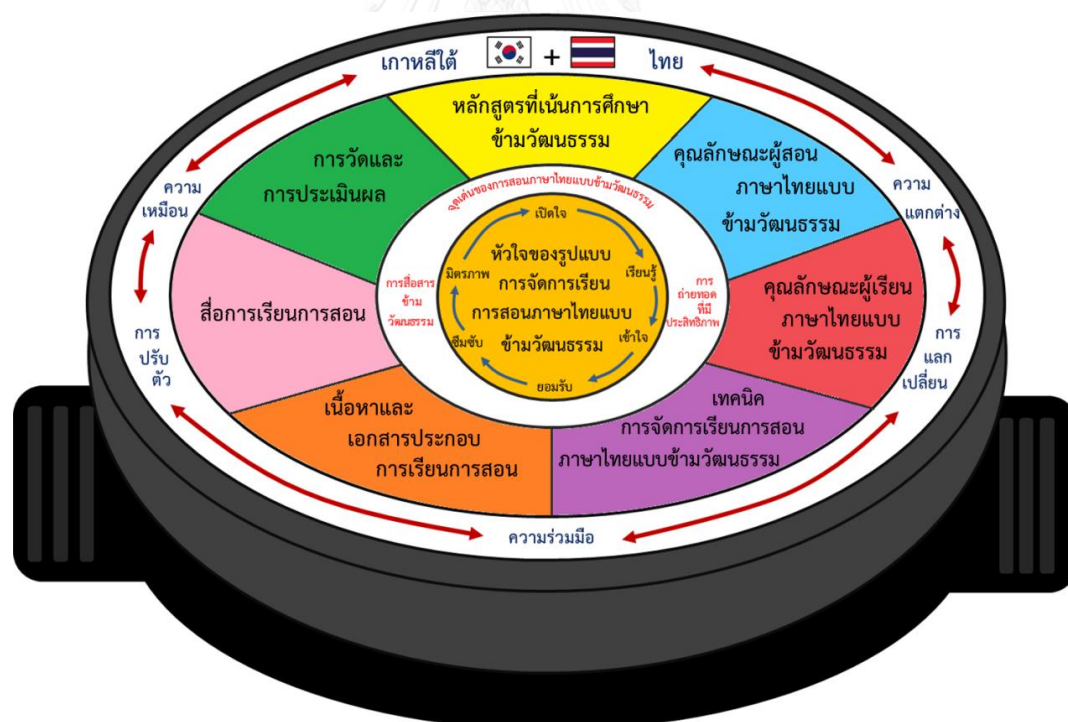
นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ในประเทศเกาหลี พบว่า ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.29) รองลงมาคือด้านปัจจัยนำเข้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.53) ด้านกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.52) และด้านผลผลิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.49) ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศภาพรวมของกลุ่มอาจารย์ในประเทศไทย พบว่า ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.38) รองลงมาคือด้านกระบวนการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.53) ด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.64$, S.D. = 0.46) และด้านผลผลิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 0.67)

ส่วนผลการวิเคราะห์ภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศภาพรวมของกลุ่มนักศึกษาในประเทศเกาหลี พบว่า ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.42) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.59) และด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.45) และผลผลิต

อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.66) ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาพรวมของกลุ่มนักศึกษาในประเทศไทย พบว่า ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือด้านกระบวนการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.47) และด้านผลผลิตอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.64)

ส่วนที่ 3 ผลพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถแสดงผลของรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ได้ดังภาพ 5.1

ภาพ 5.1 “พีบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model) รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

“พีบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model)

รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย

ในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

หลักการและเหตุผล

คนไทยเริ่มหันมารู้จักและสนใจประเทศเกาหลีใต้และคนเกาหลีใต้จากซีรีย์เกาหลีเรื่องแดจังกึม ทำให้เกิดการปลูกกระแสความสนใจประเทศ ผู้คน สังคม วัฒนธรรมของประเทศเกาหลีใต้นับเป็นการจุดกระแสการเริ่มต้นให้คนไทยและคนเกาหลีในยุคนั้นปัจจุบันเริ่มหันมาให้ความสนใจต่อกันและกันมากขึ้นและมีความสัมพันธ์ติดต่อกันในมิติต่างๆ ทั้งการเมือง สังคม เศรษฐกิจ ธุรกิจความงาม ความบันเทิง การท่องเที่ยว และด้านอาหาร ฯลฯ เฉกเช่นเดียวกันประเทศเกาหลีใต้และคนเกาหลีใต้ก็ได้หันมาสนใจประเทศไทยและคนไทยเพิ่มมากขึ้นด้วยเหตุผลของการติดต่อกันความร่วมมือและการมีความสัมพันธ์กันในด้านต่างๆ นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นให้คนเกาหลีโดยเฉพาะนักศึกษาเกาหลีใต้เริ่มสนใจประเทศไทยและสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ผลจากการติดต่อกันในด้านต่างๆ ระหว่างไทยและเกาหลีใต้ดังกล่าวข้างต้นเปรียบเสมือนตัวเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนเกาหลีใต้และคนไทย คนไทยและคนเกาหลีใต้มีวัฒนธรรมหลายอย่างคล้ายคลึงกัน เช่น คนเกาหลีนิยมบริโภคข้าวเป็นอาหารหลักควบคู่กับอาหารชนิดต่างๆ เช่นเดียวกับคนไทย อาหารเกาหลีมีรสชาติอร่อยและหลากหลายรสชาติ ทำให้เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป สำหรับอาหารเกาหลีที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป คือ “พีบิมบับ” (비빔밥) หรือที่เรียกกันในภาษาไทยว่า “ข้าวยำเกาหลี” เป็นอาหารเกาหลีประเภทข้าวชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยคำว่า “พีบิม” (비빔) แปลว่า “การผสม” หรือ “คลุกเคล้า” และ “บับ” (밥) แปลว่า “ข้าว” เป็นข้าวสุกรดดั้งเดิมของเกาหลี ซึ่งนำเอาข้าวสวย ผักต่างๆ เช่น ถั่วงอก ผักกาด เห็ดหอม สาหร่าย วางไข่ไว้ข้างบน มีซอสสีแดงๆรสชาติเค็มและเผ็ดนิดๆ ผสม พอจะกินก็คลุกเคล้าผสมให้เข้ากัน

ภาพ 5.2 รูปอาหารเกาหลี “พืบบิมบับ”(비빔밥) หรือ ข้าวยำเกาหลี

เป็นที่ยอมรับกันว่า อาหารเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เช่นเดียวกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดเชื่อมโยงการสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ในลักษณะของ “พืบบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model) ที่สื่อและสะท้อนถึงนัยของความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมระหว่างคนไทยและคนเกาหลีได้ผ่านอาหารและภาษา โดยการจัดการเรียนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีได้เหมือนกับการที่คนเกาหลีและคนไทยมีความแตกต่างกันและความเหมือนกันโดยเฉพาะด้านสังคม วัฒนธรรมและการเรียนรู้ภาษาไทยและสังคมไทย ผู้เรียนเกาหลีได้จึงเป็นการผสมผสานส่วนที่เหมือนกันและส่วนที่แตกต่างกันในประเด็นต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน เปรียบเหมือนกับส่วนประกอบต่างๆ ที่หลากหลายของพืบบิมบับ และมีการปรับตัว เรียนรู้ ผสมผสานให้เป็นเนื้อเดียวกันและการหลอมรวมกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การสร้างความเข้าใจกันและเกิดประสิทธิภาพในการเรียนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมของผู้เรียนเกาหลีได้ การนำเสนอโดยผ่านนัยของภาพอาหารเป็นตัวสื่อความหมายให้เห็นภาพเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เข้าใจง่ายและง่ายต่อการจดจำและนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

3. เพื่อสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม
4. เพื่อให้ได้รูปแบบและแนวทางการจัดการศึกษาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแบบข้ามวัฒนธรรมไว้ในหลักสูตรการจัดการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

องค์ประกอบของรูปแบบ

การนำเสนอภาพของรูปแบบจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ซึ่งใช้ชื่อว่า “บิบบับ โมเดล” (Bibimbab Model) โดยสรุปได้กำหนดประเด็นหลักออกเป็น 6 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 มีชื่อว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้” เป็นการอธิบายถึงประเทศเกาหลีใต้และประเทศไทยที่มีความเหมือน ความแตกต่าง การแลกเปลี่ยน การปรับตัว และความร่วมมือกัน

ส่วนที่ 2 มีชื่อว่า “หลักสูตรที่เน้นการศึกษาข้ามวัฒนธรรม” เป็นการอธิบายถึงภาพรวมของการจัดหลักสูตรเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ส่วนที่ 3 มีชื่อว่า “คุณลักษณะของผู้สอนและผู้เรียน” เป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะของผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม และการอธิบายถึงคุณลักษณะผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม

ส่วนที่ 4 มีชื่อว่า “เอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอน” เป็นการอธิบายถึงเอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วนได้แก่ เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม เนื้อหาและเอกสารประกอบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

ส่วนที่ 5 มีชื่อว่า “หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม” เป็นการอธิบายถึงหัวใจหลักสำคัญที่สุดของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ประกอบด้วย 6 ส่วนสำคัญคือ เริ่มต้นจาก 1) การเปิดใจ 2) การเรียนรู้ 3) การเข้าใจ 4) การยอมรับ 5) การซึมซับ 6) มิตรภาพ และส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ

ส่วนที่ 6 มีชื่อว่า “จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม” เป็นการอธิบายถึงจุดเน้นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมและสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จคือ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 4 การนำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

แนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ แบ่งการนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

3. แนวทางการบริหารจัดการการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ
4. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ
 - 2.7 ด้านหลักสูตร
 - 2.8 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.9 ด้านพัฒนาผู้สอน
 - 2.10 ด้านพัฒนาผู้เรียน
 - 2.11 ด้านสื่อ เทคโนโลยี เอกสาร ตำราประกอบการสอน
 - 2.12 ด้านการทดสอบการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ
3. แนวทางและเทคนิคเฉพาะของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและประเทศอื่นๆ
4. แนวทางการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศต่างๆ
5. แนวทางด้านนโยบายและการประชาสัมพันธ์
6. แนวทางด้านส่งเสริมการเงินและการจัดสรรงบประมาณ
7. แนวทางด้านประเมินและติดตามผล

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 4 ประเด็น ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์และศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
3. การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
4. การนำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์และศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ส่วนแรกเป็นการอภิปรายผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ พบว่า มหาวิทยาลัยในประเทศไทยไม่มีสถาบันใดที่จัดทำเอกสารหลักสูตร โดยระบุรายละเอียดครบถ้วน ชัดเจนตามองค์ประกอบของการจัดทำหลักสูตร ซึ่งสถาบันทั้งหมดดังกล่าวนี้จะนำเสนอภาพรวมโดยสังเขปของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีเท่านั้น เช่น ระยะเวลาการเรียน จำนวนชั่วโมงเรียน ชื่อรายวิชาหรือหัวข้อที่สอนแบบคร่าวๆ โดยพบว่า การจัดทำหลักสูตรในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบัน มีทั้งหลักสูตรระยะสั้น 1-3 เดือน จะเป็นหลักสูตรภาษาไทยแบบเข้มข้นสำหรับนักศึกษาเกาหลีหรือหลักสูตรระยะสั้นสำหรับนักศึกษาเกาหลีที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาไทยและวัฒนธรรมและต้องการมีประสบการณ์โดยตรงในการเรียนและการใช้ชีวิตในประเทศไทยในลักษณะหลักสูตรเร่งรัดโดยใช้เวลาระหว่างปิดภาคเรียนและหลักสูตรระยะยาวหลักสูตรในลักษณะของโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่ได้ทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) ร่วมกันและสามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2549) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง พบว่าหลักสูตรหรือรายวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดรายละเอียดของหลักสูตรที่แน่นอนตายตัว ยกเว้นสถาบันการศึกษาในต่างประเทศที่เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโทสาขาวิชาภาษาไทยจะกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรไว้

อย่างชัดเจน ส่วนสถาบันที่สอนหลักสูตรระยะสั้นจะกำหนดเพียงชื่อรายวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนแต่บางสถาบันกำหนดรายวิชาไว้อย่างกว้างๆ

เช่นเดียวกับ ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545) ได้แนะนำว่า หลักสูตรภาษาไทยและไทยศึกษาที่ต่างประเทศและประเทศไทยควรมีทั้งหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาว ส่วนวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 6 สถาบัน และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบัน ดังกล่าวข้างต้น พบว่า ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างกว้างๆ และคล้ายคลึงกัน กล่าวคือให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทยและมีทักษะทางภาษาไทยทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเน้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้และเข้าใจสังคมไทย วัฒนธรรมไทยที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เข้าใจคนไทย สังคมและวัฒนธรรมไทยดีขึ้น เพื่อให้อาศัยอยู่ประเทศไทยได้เป็นอย่างดี รวมทั้งการมุ่งเน้นให้สามารถนำความรู้ทางภาษาไทยมาใช้ในการปฏิบัติงานได้หรือใช้ในการประกอบอาชีพได้ โดยเฉพาะอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยในอนาคต สำหรับมหาวิทยาลัยของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จำนวน 2 สถาบัน ยังเพิ่มวัตถุประสงค์อื่นเพิ่มเติมคือ มุ่งเน้นการสร้างบุคลากรที่มีความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสัมพันธ์และเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศในทุกมิติ ทั้งการเมือง การทูต เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และเพื่อรับมือกับการสื่อสารคมนาคมในกลุ่มอาเซียน+3 โดยผ่านทางภาษาและวัฒนธรรม ตรงกับที่ วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2549) กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือรายวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาจะระบุไว้อย่างกว้างๆ เช่น สามารถใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันหรือสามารถใช้ภาษาไทยในการศึกษาต่อ เป็นต้น

นอกจากนี้ จากข้อความที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นยังสอดคล้องกับความคิดเห็นของ มะลิวัลย์ บุรณ์พัฒนา (2559) ที่กล่าวไว้ว่า การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หลักสูตรควรปรับปรุงให้มีความทันสมัย ทันเหตุการณ์เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและโลกของความเป็นจริง และการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเรียนด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตาม เช่น เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อธุรกิจหรือการประกอบอาชีพ เป้าหมายสำคัญของผู้เรียนต้องใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นยุคสังคมข้อมูลข่าวสาร หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดีจึงต้องเป็นหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและได้ฝึกทักษะที่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่สองเป็นการอภิปรายผลจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีและประเทศไทย ทั้ง 3 ด้าน พบว่า

1. ด้านแนวความคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์ที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะ สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ด้านแนวความคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีจะเน้นในประเด็นของความร่วมมือและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ซึ่งรวมเกาหลี จีนและญี่ปุ่นด้วย ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ของการวิจัยนี้ ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นที่ตรงกันและอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้จะขอยกตัวอย่างเพียงบางหัวข้อ เช่น 1) ความร่วมมือของสถาบันหรือหน่วยงานด้านต่างๆ ของประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3(ASEAN+3) ส่งผลกระทบโดยตรงทำให้การสอนภาษาไทยได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการในการเรียนภาษาไทยของต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น 2) สถาบันหรือหน่วยงานของท่านให้ความสนใจมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้อำนาจการเจรจาต่อรองด้านการศึกษามีความทำได้ง่ายขึ้น เช่น โครงการวิจัย โครงการศึกษาดูงาน โครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา 3) ความร่วมมือกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 จะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียน

ชาวต่างชาติทำได้ง่ายขึ้นเพราะมีพื้นฐานทางความคิด ความเชื่อ สังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่ที่คล้ายคลึงกันของคนในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 4) การเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการปรับเปลี่ยนขยายหรือเพิ่มรูปแบบหรือช่องทางการเรียนการสอนและการรับนักศึกษาที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อเอื้อต่อการเรียนภาษาไทยตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ฯลฯ เป็นต้น

ในขณะที่อาจารย์ที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้มีความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับหัวข้อต่างๆ นี้แต่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลที่การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีได้ทั้ง 2 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ที่กรุงโซล และมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศที่เมืองปูซาน ได้ก่อตั้งภาควิชาภาษาไทยและเริ่มเปิดการเรียนการสอนภาษาไทยมาเป็นระยะเวลา 50 ปี และมีเพียง 2 มหาวิทยาลัยนี้เท่านั้นที่เปิดสอนภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ ส่งผลให้ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คณาจารย์ทั้งอาจารย์คนเกาหลีและอาจารย์คนไทยที่สอนอยู่ที่ภาควิชาภาษาไทยได้ตระหนัก ตื่นตัวและเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องอีกทั้งยังมีความร่วมมืออย่างต่อเนื่องกับมหาวิทยาลัยในไทยในอาเซียนและในทวีปเอเชีย

ดังนั้นอาจารย์ที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้จึงมีความคิดเห็นด้านแนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีที่เน้นในประเด็นของความร่วมมือและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) อยู่ในระดับปานกลาง เพราะถือว่าไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่และยังได้ดำเนินการมาก่อนและต่อเนื่องสม่ำเสมออย่างยาวนาน เช่นเดียวกับที่ ผอ.ดร. ฮวันซึง (2559) อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ได้กล่าวในจัดการประชุมวิชาการระดับนานาชาติฉลองครบรอบ 50 ปีแห่งการสถาปนาภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ ความว่า การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศได้เติบโตก้าวหน้าขึ้นด้วยศักยภาพอันแข็งแกร่งจนเป็นเสาหลักแห่งการศึกษาและวิจัยด้านภาษาไทยและไทยคดีศึกษาของประเทศเกาหลีได้ เช่นเดียวกับ ปาร์ค คยอง อิน (2559) หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ได้กล่าวในการจัดประชุมฯ ดังกล่าวเช่นกันว่า ภาควิชาภาษาไทยจัดการเรียนการสอน

ภาษาไทยและไทยศึกษา หลักสูตรของภาควิชาฯ เน้นการสร้างบุคลากรที่มีความเข้าใจและความเชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในทุกมิติทั้งการเมือง การทูต เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ภาควิชาภาษาไทยจึงมีความพยายามที่จะเปิดรายวิชาเชิงภูมิภาคศึกษามากขึ้น เช่น เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ฯลฯ ในภูมิภาคเอเชียและประเทศไทย เพื่อที่จะสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทั้งในด้านภาษาไทยและไทยศึกษา เพื่อรองรับความต้องการและความเปลี่ยนแปลงของประเทศและโลกปัจจุบันตลอดจนโลกแห่งอนาคตต่อไป

2. ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมือนกันทั้ง 4 กลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้จะขอยกตัวอย่างมาบางหัวข้อจากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ของการวิจัยนี้ เช่น 1) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรมในลักษณะการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการช่วยลดปัญหาความขัดแย้งความเข้าใจผิด ฯลฯ ระหว่างคนที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมได้ 2) การปลูกฝังและสอนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปปรับใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศได้ 3) ความต้องการมีเพื่อนคนไทยเพื่อช่วยในการเรียนรู้ ฝึกฝนภาษาไทยและเข้าใจวัฒนธรรมไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 4) การเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้เกิดผลดี ผู้เรียนควรมีพื้นฐานโดยเริ่มจากความสนใจของตนเองและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษานั้นๆ ฯลฯ เป็นต้น

จากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี จะพบว่าการสอนภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับผู้ที่ต่างภาษา ต่างสังคม ต่างเชื้อชาติและต่างวัฒนธรรมนั้นเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงได้ยากในสังคมปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

ยังไม่เพียงพอ ผู้เรียนและผู้ใช้ภาษาจำเป็นต้องศึกษา เข้าใจและยอมรับในความเหมือนกันและความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมด้วย สอดคล้องกับ Bakhtin (1981) กล่าวว่า การเรียนรู้และพัฒนาทางภาษานั้นจะเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมในสังคม ทุกคำพูดหรือการกระทำถือเป็นการแสดงออกทางภาษาและวัฒนธรรม เช่นเดียวกับ Tseng (2002) ที่เน้นว่าวัฒนธรรมเกิดขึ้นในขณะที่ผู้เรียนเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

3. ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีใต้ ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้ง 4 กลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้จะขอยกตัวอย่างมาบางหัวข้อจากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ของการวิจัยนี้ เช่น 1) จำนวนผู้เรียน จำนวนชั่วโมงเรียน สภาพห้องเรียน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ฯลฯ มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาไทยของผู้เรียน 2) การแลกเปลี่ยนและการอธิบายให้ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยได้เข้าใจความเหมือนความต่างของภาษาและวัฒนธรรมระหว่างไทยและเกาหลีใต้ในลักษณะข้ามวัฒนธรรม 3) สิ่งที่สำคัญอันดับแรกของการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมจนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างดี ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้จำเป็นต้องเริ่มจากการเปิดใจ ศึกษาอย่างเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างไทยและเกาหลีใต้ 4) ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรมีเพื่อนคนไทยทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและในประเทศเกาหลีใต้ เพื่อช่วยฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทยสร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน 5) ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศควรหาโอกาสมาท่องเที่ยว มาเรียนภาษาไทยหรือมาแลกเปลี่ยนในโครงการต่างๆ ที่ประเทศไทย 6) หนังสือเรียน ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอนควรมีการพัฒนาและปรับปรุงให้เนื้อหา มีความทันสมัย น่าสนใจ สอดคล้อง เหมาะสมและมีประโยชน์แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ 7) บรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นกันเอง ไม่ตึงเครียดและไม่กดดันผู้เรียนมากเกินไป 8) ต้องการให้อาจารย์ผู้สอนหรือภาควิชาจัดทัศนศึกษาหรือพาไปเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมไทยทั้งในประเทศเกาหลีใต้และในประเทศไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ฯลฯ เป็นต้น

จากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของ

มหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ด้านการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษาเกาหลีใต้ ดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับแนวความคิดของ Tran Cam Tu (2559) ได้เสนอแนวทางการสอนภาษาไทยให้นักศึกษามหาวิทยาลัยฮานอย ดังนี้ การเรียนการสอนภาษาแนวประยุกต์ กล่าวคือไม่เน้นเนื้อหาทฤษฎีเชิงวิชาการอย่างเข้มข้นมากนัก เน้นที่สามารถประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนมาในการสื่อสารและการงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ การคำนึงถึงลักษณะของผู้เรียน การสอนโดยสร้างบรรยากาศวัฒนธรรมสังคมไทยเป็นสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนซึมซับภาษาได้เพื่อทดแทนสิ่งแวดล้อมภาษาและวัฒนธรรมที่ขาดไปและต้องทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นเรื่องง่ายที่สุดเท่าที่จะทำได้ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนว่าเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ได้จริง ห้องเรียนภาษาไทยมีบรรยากาศสนุกสนาน ได้พบได้เรียนกับเจ้าของภาษา

เช่นเดียวกับ มะลิวัลย์ บุรณพัฒนา (2559) ที่เสนอว่า การสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้รวมทั้งการสอนภาษาต่างประเทศไม่ว่าภาษาใด บรรยากาศของการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุขอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศจึงจำเป็นที่ต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่อบอุ่น ผ่อนคลายให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำและกล้าลงมือปฏิบัติอย่างไรก็ตามปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งคือ อาจารย์ผู้สอนยังขาดแบบเรียนที่ทันสมัยขาดตำราหรือเอกสารการสอนที่เหมาะสมนั้นเป็นเพราะเมื่อสังคมเปลี่ยน ภาษาก็เปลี่ยน บทสนทนา เนื้อหาและคำศัพท์ในแบบเรียนที่ใช้ก็ไม่สัมพันธ์กับการสื่อสารในชีวิตจริง นอกจากนี้การจัดเตรียมเนื้อหาที่เอื้อต่อการบูรณาการทักษะทั้ง 4 แล้ว อาจารย์ผู้สอนยังต้องมีวิธีสอนที่ดีเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตรงกับที่ สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์ุ (2549) กล่าวว่า การสอนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ เกิดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้สูงสุดนั้น ใ้ว่าจะสอนด้วยวิธีใดก็ได้ หากจะต้องสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาและจิตวิทยาของผู้เรียนด้วย

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ปรากฏว่าผลจากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยใน

ประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาเกาหลีใต้ทั้งข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ พบว่า

2.1 ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านเทคโนโลยี ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้รวมทั้งนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาจารย์คนไทยที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยต่างๆ ของประเทศไทยมีความวิตกกังวลและให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจและด้านเทคโนโลยีที่จะส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับที่มาก เพราะปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการเตรียมการ การพัฒนาและการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศในทุกๆ ด้าน สอดคล้องกับคำอธิบายของสมพงษ์ วิทวัสดีพันธ์ (2549) ได้กล่าวว่า ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงฐานะและบทบาทของภาษาไทยสู่การเป็นภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ถูกกำหนดมาจากปัจจัยสำคัญภายนอก 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทางการเมืองระหว่างประเทศ ปัจจัยต่อมาคือ ปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งระดับโลก ระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งคือ การขยายตัวของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย อย่างไรก็ตามการที่ภาษาไทยมีฐานะและบทบาทขยายตัวไปมากเช่นนี้ก่อให้เกิดปัญหาตามมาเช่นกัน ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เป็นปัญหาการขาดแคลนผู้สอนหรือผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลวิธีการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน บทเรียน ตำราและการวัดและประเมินผล เป็นต้น เช่นเดียวกับความคิดเห็นของ มะลิวัลย์ บุรณพัฒนา (2559) ที่นำเสนอว่าการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสังคมโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของโลก การเรียนในชั้นเรียนต้องสอดคล้องกับโลกนอกชั้นเรียนซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 หัวข้อคือ หลักสูตรการศึกษา กระบวนการจัดการเรียนการสอน ลักษณะของสื่อการเรียนการสอน ลักษณะของแหล่งเรียนรู้ และงบประมาณ

ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่นักศึกษาเกาหลีได้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเรื่องดังกล่าวข้างต้นเป็นเรื่องที่นักศึกษายังไม่ค่อยสนใจหรือใส่ใจหรือเป็นเรื่องที่นักศึกษาอาจจะยังไม่มีข้อมูลหรือความรู้มากพอเท่าที่ควร เพราะนักศึกษาเกาหลีได้โดยส่วนมากจะมองว่า เรื่องต่างๆ นี้เป็นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงของอาจารย์ผู้สอน เพราะสังคมเกาหลีจะให้ความสำคัญความเคารพนับถือและความเชื่อมั่นต่ออาจารย์ผู้สอนเป็นอย่างมาก ดังเช่นที่ มะลิวัลย์ บุรณพัฒนา (2559) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะการสอนในศตวรรษที่ 21 อาจารย์ผู้สอนต้องตื่นตัวและรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ให้ได้ ซึ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น คนที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งคือ ผู้สอน สื่อการสอนที่ดีที่สุดคือ ตัวผู้สอน จึงนับเป็นความท้าทายความสามารถของผู้สอนรวมทั้งผู้เรียนด้วยว่าจะทำอย่างไรเพื่อร่วมมือกันให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง

2.3 ด้านกระบวนการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 หัวข้อ คือ การจัดโครงสร้างการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ กระบวนการบริหารหลักสูตร การสร้างเครือข่ายทางการศึกษา การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน การวัดและการประเมินผล ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีได้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะด้านกระบวนการต่างๆ เหล่านี้มีมหาวิทยาลัยในประเทศเกาหลีใต้ได้ดำเนินการและปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและคุ้นเคยกับระบบต่างๆ มีการบริหารจัดการที่ดีและประสิทธิภาพอยู่แล้วเป็นปกติ ประกอบกับเนื่องมาจากวัฒนธรรมและวิธีการบริหารจัดการและกระบวนการทำงานของประเทศเกาหลีได้โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการการศึกษาเพราะนโยบายหนึ่งของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้คือ การให้ความสำคัญกับระบบการศึกษาและส่งเสริมสนับสนุนให้คนในชาติให้มีการศึกษาที่มีคุณภาพ

ดังนั้นสถาบันการศึกษาและมหาวิทยาลัยจึงต้องมีกระบวนการทำงานที่เป็นลำดับขั้นตอน มีระเบียบแบบแผนการทำงานที่ชัดเจนและคล่องแคล่วรวดเร็วสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ตามที่

ศูนย์พัฒนาการศึกษาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2548) ได้ให้ข้อมูลว่า ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้เป็นประเทศที่ได้ชื่อว่ามีระบบการศึกษาที่ดีที่สุดประเทศหนึ่งในโลก โดยบริษัท Pearson และ The Economic Intelligence : EIU ระบุว่า ประเทศที่มีระบบการศึกษาที่ดีที่สุดในโลกคือ ฟินแลนด์เป็นอันดับที่ 1 และเกาหลีใต้เป็นอันดับที่ 2 โดยรัฐบาลเกาหลีใต้มีเป้าหมายพัฒนามหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 21 เพื่อยกระดับสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเป็นเลิศ มีความหลากหลายและเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเชี่ยวชาญ มหาวิทยาลัยจึงต่างแข่งขันกันพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ก้าวทันสังคมฐานความรู้และก้าวสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำ โดยการปรับปรุงคุณภาพและการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการวิจัยและพัฒนาและการผลิตกำลังคนให้ตอบสนองความต้องการภาคอุตสาหกรรม โดยกำหนดเป้าหมาย (Benchmark) ในการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพสูง ได้มีการยกเลิกกฎระเบียบต่างๆ เพื่อปรับปรุงคุณภาพมหาวิทยาลัยให้เข้มแข็งมีอิสระในการบริหาร (Autonomy) สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) ยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง มุ่งเน้นประสิทธิภาพของอุดมศึกษา มีการปรับปรุงการบริหารจัดการและพัฒนานวัตกรรม เพื่อยกระดับความสามารถของผู้เรียนให้มีมาตรฐานในระดับนานาชาติ เน้นการเรียนรู้ที่ไร้พรมแดน เพื่อก้าวให้ทันการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในสังคมโลกยุคใหม่ โดยเน้นการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ก้าวล้ำนำยุคในสังคมฐานความรู้ นักศึกษาจึงต้องมีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลและมีทักษะทางภาษาต่างประเทศ

2.4 ด้านผลผลิต ผลจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกาหลีใต้จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเหมือนกันทั้ง 4 กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าปัจจัยด้านผลผลิตมีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ทำให้กระแสมความนิยมและการยอมรับและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้รับความนิยมและความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นทั้งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้รวมถึงประเทศอื่นๆ ดังที่ดำรง ฐานดี (2555) ได้กล่าวถึง ผลผลิตและการนำไปใช้ว่า จะเห็นได้ว่าสถาบันการศึกษาทั้งของไทยและเกาหลีมีความคล้ายคลึงกันในการจัดหลักสูตรด้านภาษาและวัฒนธรรมและต่างก็บรรลุเป้าหมายทั้งในด้านการผลิตบุคลากรตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร ดังจะเห็นได้จากศิษย์เก่าที่เรียนในภาควิชา

ภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ และมหาวิทยาลัยปูซาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ ในประเทศเกาหลีมีเพียง 2 แห่งที่เปิดสอนวิชาภาษาไทย ได้ใช้ความรู้มาประกอบอาชีพในเมืองไทยนับร้อยคน สอดคล้องกับ ฌองส์ ฮวันซิง (2559) และปาร์ค คยอง อิน (2559) ได้กล่าวตรงกันว่า ภาควิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ ตั้งแต่เริ่มแรกของการสอนในปี ค.ศ. 1966 จวบจนปัจจุบันครบ 50 ปี ได้ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยเป็นจำนวนมากกว่า 1,000 คนแล้ว บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากภาควิชาของเราเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่สำคัญทั้งในภาครัฐและเอกชน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการไทยหรือเกาหลี ภาคการผลิตและภาคการบริการ ธุรกิจส่วนตัว รวมถึงแวดวงวิชาการ โดยคาดว่าในอนาคตบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาภาษาไทยจะเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากขึ้น

3. การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ผลที่ได้คือ รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยใช้ชื่อว่า “พีบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model) ซึ่งประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ และประเด็นหลัก ออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 มีชื่อว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้” เป็นการอธิบายถึงประเทศเกาหลีใต้และประเทศไทยที่มีความเหมือน ความแตกต่าง การแลกเปลี่ยน การปรับตัว และความร่วมมือกัน ส่วนที่ 2 มีชื่อว่า “หลักสูตรที่เน้นการศึกษาข้ามวัฒนธรรม” เป็นการอธิบายถึงภาพรวมของการจัดหลักสูตรเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ส่วนที่ 3 มีชื่อว่า “คุณลักษณะของผู้สอนและผู้เรียน” เป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะของผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมและการอธิบายถึงคุณลักษณะผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม ส่วนที่ 4 มีชื่อว่า “เอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอน” เป็นการอธิบายถึงเอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม เนื้อหาและเอกสารประกอบการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ส่วนที่ 5 มีชื่อว่า “หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม” เป็นการอธิบายถึงหัวใจหลักสำคัญที่สุดของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ประกอบด้วย 6 ส่วนสำคัญคือ เริ่มต้นจากการเปิดใจ การเรียนรู้ การเข้าใจ การยอมรับ การซึมซับ มิตรภาพ และส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ ส่วนที่ 6 มีชื่อว่า “จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม” เป็นการอธิบายถึงจุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมและสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จคือ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และการถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพ

รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ มีความสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง Samovar and Porter (2001 อ้างถึงใน นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2551) กล่าวถึงการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาที่สองว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในชีวิตมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์ใช้ในการเรียนรู้ ถ่ายทอดตลอดจนแสดงออกซึ่งความคิด ความเชื่อ ทักษะคิด รวมถึงความรู้สึกรักของตนเองอีกด้วย และ Osterloh (1988 อ้างถึงใน นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2551) ยังได้กล่าวในด้านการจัดการศึกษา การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมีบทบาทเด่นที่สุดในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง เนื่องจากภาษาไม่ได้มีความสำคัญเพียงระบบเสียง คำหรือโครงสร้างของประโยคที่เป็นระบบเท่านั้น แต่ยังแทรกซึมไปในทุกแห่งและทุกเมื่อที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กันและเมื่อใดก็ตามที่สมาชิกของวัฒนธรรมหนึ่งเรียนภาษาของวัฒนธรรมอื่น การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมก็จะเข้ามามีบทบาทเสมอ นอกจากนี้ Brown (2000 อ้างถึงใน ภัทพร ทิรัญภัทร์, 2548) ที่อธิบายว่า เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นรูปแบบของพฤติกรรมและกระบวนการที่ฝังรากลึกอยู่ในความคิดของมนุษย์ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนภาษาที่สองและเนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน การเรียนรู้ภาษาที่สองจึงมีความหมายรวมไปถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมที่สองด้วย

นอกจากนี้รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ “พีบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model) เพราะอาหารชนิดนี้มีส่วนประกอบ

ส่วนใหญ่คล้ายๆ กับของไทย เช่น ข้าว ต้นหอม ถั่วงอก เห็ด และไข่ดาว ส่วนสาหร่ายทะเล และแครอท ในอาหารไทยบางชนิดก็พอดิบ้างแต่ไม่มาก ซึ่งพีบิมบับ โมเดล ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านเปรียบเทียบกับส่วนประกอบต่างๆ ที่หลากหลายของพีบิมบับ และมีการปรับตัว เรียนรู้ ผสมผสานให้เป็นเนื้อเดียวกันและการหลอมรวมกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การสร้างความเข้าใจกันและเกิดประสิทธิภาพในการเรียนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมของผู้เรียนเกาหลีใต้ ดังนั้น “พีบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model) จึงน่าจะเหมาะสำหรับการเป็นสื่ออาหารที่สะท้อนรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ Risager (1998) ที่นำเสนอความคิดว่าการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมกลายเป็นเงื่อนไขร่วมของวัฒนธรรมทั่วโลก ซึ่งการแทรกซึมระหว่างวัฒนธรรมเกิดจากการอพยพเคลื่อนย้ายประชากรโลก การท่องเที่ยว การศึกษา เศรษฐกิจระบบการโทรคมนาคมที่เป็นทั้งแบบส่วนตัวและสาธารณะ สอดคล้องกับ โกวิท ปรวาลพฤกษ์ (2541) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจในวัฒนธรรมของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการบูรณาการทางเชื้อชาติ วัฒนธรรมและภาษาอย่างมีศักยภาพซึ่งจะช่วยเพิ่มความสำเร็จทางด้านวิชาการให้แก่ผู้เรียนทุกคน

เช่นเดียวกับที่ อัครวรรณ์ แสงวิภาค (2557) ได้นำเสนอความคิดของอาจารย์บรูซ แกสตัน เป็นชาวต่างชาติที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสื่อสารทางภาษาไทยและยังมีความสามารถในการเล่นดนตรีไทยและสอนดนตรีไทย ที่กล่าวว่า การที่จะทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้และเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมอื่นที่แตกต่างอย่างชาญฉลาดต้องประกอบด้วยการปรับกระบวนการเรียนรู้ใน 6 มิติ ได้แก่ 1. เข้าใจในสิ่งที่วัฒนธรรมนั้นเจตนาแสดงให้เห็น (declaration) คือ สิ่งใดที่แต่ละวัฒนธรรมพยายามที่จะประกาศให้ผู้อื่นทราบว่าเป็นสิ่งที่บ่งชี้ทางวัฒนธรรมของเขาเหล่านั้น ต้องมองเห็นและเข้าใจในสิ่งเหล่านี้อย่างลึกซึ้ง เช่น คนไทยกับสถาบันพระมหากษัตริย์ 2. เข้าใจในกระบวนการของวัฒนธรรม (procedural) การที่จะเป็นผู้เข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมอื่นที่แตกต่างอย่างชาญฉลาดต้องเข้าใจกระบวนการทางวัฒนธรรม เช่น เข้าใจว่าที่ภาษาหรือวัฒนธรรมนั้นแสดงออกออกอย่างนั้นเพราะเหตุผลใด ทำไมต้องทำ เมื่อทำแล้วจะต้องทำสิ่งใดต่อ 3. เข้าใจในความสม่าเสมอและเป็นผู้มีความสม่าเสมอ (analogical) สิ่งใดที่ทำอย่างสม่าเสมอ ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องของคนในสังคมมองเห็นว่าสิ่งนั้นน่าจะเป็นสิ่งที่บ่งชี้อันสำคัญของภาษาและวัฒนธรรม 4. มีการจดจำรูปแบบ (pattern recognition) ถ้าจะเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมต้องสามารถจดจำรูปแบบของภาษา

และวัฒนธรรมได้ เช่น ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยที่ใช้สื่อสารหากผู้น้อยพบผู้อาวุโส เป็นต้น

5. การตรวจสอบปัจจัยภายนอกอย่างละเอียด (external scanning) การศึกษาภาษาและวัฒนธรรม ต้องมีการศึกษาปัจจัยรอบนอกอย่างถี่ถ้วนว่า สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นหรือเป็นเช่นนี้ เป็นผลมาจากเหตุปัจจัยใดบ้าง และ 6. การรู้สีกตัวและมีสติ (self-awareness) เป็นผู้ที่มีความรู้สีกทางวัฒนธรรมตลอดเวลา กล่าวคือ เมื่อพบเจอผู้คน สังคม ภาษาหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างที่รู้สึกแปลกประหลาดหรือกระทบความรู้สึก จะสามารถระลึกได้เสมอว่าเป็นเรื่องปกติเพราะผู้คน สังคม ภาษาหรือวัฒนธรรมของแต่ละประเทศแตกต่างกันไป

นอกจากนี้การปฏิบัติตัวและพฤติกรรมที่แสดงออกต้องมีสติ ไม่พลั้งเผลอทำอะไรที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งกับผู้คน สังคม ภาษาหรือวัฒนธรรมซึ่งความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นเป้าหมายของการศึกษาภาษาต่างประเทศตามที่กลุ่มประเทศสหภาพยุโรปยอมรับ Byram (1997, อ้างใน กมลทิพย์ พลบุตร, 2556) ผู้บุกเบิกแนวความคิดนี้ได้เสนอ มิติ 5 ด้านของความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ประกอบด้วย 1. Knowledge ความรู้เกี่ยวกับกลุ่มคน สังคม วัตถุประสงค์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มนั้นๆ การปฏิบัติในประเทศของตนเองและประเทศที่ศึกษากระบวนการทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์เชิงสังคม และปัจเจกบุคคล 2. Skills : Interpreting and Relating ทักษะในการตีความและการเชื่อมโยง ได้แก่ความสามารถในการตีความเอกสารหรือเหตุการณ์ของวัฒนธรรมที่ศึกษาและสามารถอธิบายและเชื่อมโยงกับเอกสารหรือเหตุการณ์ของวัฒนธรรมของตนเองได้ 3. Discovery and Interaction Skills ทักษะในการค้นคว้าและการปฏิสัมพันธ์ ได้แก่ ความสามารถในการหาความรู้ใหม่เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีปฏิบัติ รวมถึงความสามารถในการแสดงถึงความรู้ทัศนคติและทักษะภายใต้ข้อจำกัดของเวลาและการมีปฏิสัมพันธ์ 4. Attitude ทัศนคติ ได้แก่ ความสนใจใฝ่รู้ ความใจกว้าง และพร้อมที่จะไม่ด่วนสรุปจาก ความเชื่อที่ตนเองมีต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมอื่น และ 5. Critical Cultural Awareness & political education ความตระหนักเชิงวัฒนธรรมและการศึกษาเชิงการเมือง ได้แก่ ความสามารถในการประเมินค่าอย่างมีวิจารณญาณบนพื้นฐานของเกณฑ์ที่ชัดเจน มุมมองรวมทั้งวิถีปฏิบัติและผลผลิตทางวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมอื่น

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ที่ใช้ชื่อว่า “พีบิมบับ โมเดล” (Bibimbab Model)

นี้มีความเหมาะสม สอดคล้องและครอบคลุมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้ ซึ่งทั้งผู้สอนและผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้และสามารถดึงทักษะการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมภายในตัวของตนเองมาประยุกต์ใช้ในการสอนหรือในการเรียนรู้ได้ เพราะการจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษานั้น ไม่ได้มีแค่ความรู้เกี่ยวกับภาษานั้นๆ เพียงอย่างเดียว แต่สำคัญที่สุดคือ ต้องรู้เขา รู้เรา และต้องรู้จัก รู้จริง รู้ละเอียดลึกซึ้งจนสามารถนำภาษาที่ตนเองได้เรียนรู้มาใช้ติดต่อบริการหรือถ่ายทอดอย่างมีประสิทธิภาพที่ดี ที่เข้าใจกับคนที่เป็นเจ้าของภาษานั้นๆ ได้ จึงจะนับเป็นผลสำเร็จที่มีคุณค่าของการสอนการเรียนรู้และการใช้ภาษาในการสื่อสารกับคนต่างวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้งและเข้าใจ

4. การนำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ โดยนำเสนอแนวทางออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่

1. แนวทางการบริหารจัดการการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

2. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ แบ่งเป็นด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านพัฒนาผู้สอน ด้านพัฒนาผู้เรียน ด้านสื่อเทคโนโลยี เอกสาร ตำราประกอบการสอน และด้านการทดสอบการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

3. แนวทางและเทคนิคเฉพาะของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

4. แนวทางการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศต่างๆ

5. แนวทางด้านการศึกษาและการประชาสัมพันธ์

6. แนวทางด้านการศึกษาส่งเสริมการเงินและการจัดสรรงบประมาณ

7. แนวทางด้านการศึกษาประเมินและติดตามผล

แนวทางดังกล่าวมาทั้งหมดข้างต้นน่าจะสามารถนำไปปรับและประยุกต์ใช้ได้จริงในการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษา Astin (1993) ได้ศึกษาผลกระทบของสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการพัฒนานักศึกษา โดยอธิบายว่าสภาพแวดล้อมมีผลต่อประสบการณ์ของนักศึกษา ได้แก่ 1. ลักษณะของสถาบัน ได้แก่ นโยบายของสถาบัน ขนาดของสถาบัน บรรยากาศทางวิชาการในสถาบัน วุฒิการศึกษาของอาจารย์ อัตราส่วนระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา งบประมาณที่ใช้ในการผลิตนักศึกษา การจัดสวัสดิการให้แก่นักศึกษา 2. หลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดเนื้อหาสาระทางวิชาการและการจัดวิธีการสอน รวมทั้งการประเมินผล 3. อาจารย์ ได้แก่ บุคลิกลักษณะของอาจารย์ สมรรถภาพในการสอน 4. กลุ่มเพื่อน และ 5. การมีส่วนร่วมของนักศึกษา ได้แก่ การมีส่วนร่วมกับสถาบัน การมีส่วนร่วมในวิชาการและในกิจกรรมนักศึกษา

เช่นเดียวกับ กมลทิพย์ พลบุตร (2556) ได้ศึกษาแนวทางการสอน การเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมแก่นักศึกษาไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยนำเสนอแนวทางการสอน การเรียนรู้ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ดังนี้ 1. หัวข้อทางภาษาและวัฒนธรรม 2. วิธีการสอนและสื่อการสอนทางภาษาและวัฒนธรรม 3. องค์ประกอบการสอนและการเรียนรู้ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม แบ่งเป็น องค์ประกอบด้านวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ องค์ประกอบด้านการประเมินผลทักษะความรู้และองค์ประกอบด้านการศึกษาวิจัยและการพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งมีความสอดคล้องกับ สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์ุ (2549) ได้นำเสนอแนวทางการสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยอธิบายถึง หลักการพื้นฐาน 9 ประการสู่ความสำเร็จ ได้แก่ 1. การรู้จักผู้เรียน 2. จำนวนผู้เรียน 3. ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน 4. การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม 5. การสร้างบทเรียนที่เหมาะสม 6. การสร้างสื่อการสอนและสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ 7. สร้างสรรค์กลวิธีการสอนและกิจกรรมในห้องเรียน 8. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน และ 9. การวัดและประเมินผล

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษานับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสื่อสาร ความเข้าใจ และการเรียนรู้และร่วมกันแบบข้ามวัฒนธรรม เนื่องจากภาษาเป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มาจากต่างภาษา ต่างสังคมและต่างวัฒนธรรมกัน ก่อให้เกิดการสร้าง

สังคมแห่งการเรียนรู้ การตระหนักและการสร้างความเข้าใจระหว่างภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ภาษาและเข้าใจวัฒนธรรมและเกิดการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมได้ดียิ่งขึ้น และอยู่ร่วมกันอย่างมิตรไมตรี ดังนั้นแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้สูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะโดยแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ควรนำข้อมูลดังกล่าวนี้ไปใช้เพื่อแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีความสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงของสภาพการศึกษาในปัจจุบันให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป
2. จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ควรนำข้อมูลดังกล่าวนี้เพื่อไปใช้ในการวางแผนนโยบาย การบริหารและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะการศึกษาข้ามวัฒนธรรมในแต่ละส่วนของสถาบันให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพที่ดีขึ้นไปในอนาคต
3. สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศที่มีการจัดการเรียน

การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมควรศึกษาควรรูปแบบการจัดการ การศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ เกาหลีใต้ที่ได้จากงานวิจัยนี้นำไปใช้ในการจัดการศึกษาของสถาบันเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับ การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21

4. สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศทั้งใน ประเทศไทยและในต่างประเทศควรมีแนวทางเพื่อส่งเสริมและการจัดการศึกษาภาษาไทยแบบข้าม วัฒนธรรมอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง เช่น การเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญาทางภาษาหรือสังคม วัฒนธรรมไทยไว้ในหลักสูตรหรือเปิดสอนรายวิชาการศึกษาภาษาและวัฒนธรรมข้ามชาติอย่าง ผสมผสานกลมกลืนเชิงบูรณาการหรือส่งเสริมให้มีการศึกษาเชิงภูมิภาคศึกษามากขึ้นทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและศาสนา ฯลฯ ในภูมิภาคเอเชียและประเทศไทยเพื่อเป็นการเตรียม ความพร้อมและสร้างผู้เรียนให้ก้าวทันต่อบริบทสังคมโลกที่มีความหลากหลายและโลกใน ยุคไร้พรมแดน

5. สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศที่มีการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมหรือสถาบันการศึกษาใดที่ต้องการ จะเปิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสามารถนำผลการวิจัยในประเด็นของ แนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีที่นำเสนอไว้ทั้ง 7 ด้านไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพจนเป็นที่ยอมรับและเกิดประโยชน์ ต่อผู้เรียนต่อสถาบันการศึกษาและประเทศชาติอย่างแท้จริงต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในเรื่องรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยใน ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยระหว่างประเทศไทยกับมหาวิทยาลัย ในประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ หรือในมหาวิทยาลัยในแถบเอเชียหรือแถบยุโรป
2. ควรมีการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยใน

ฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้แล้วนำไปเสนอให้แก่ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีนักศึกษาต่างชาติชาวเกาหลีใต้เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการบริหารจัดการและเพื่อต่อยอดองค์ความรู้และพัฒนารูปแบบที่มีความเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์การเรียนรู้ของสังคมและโลกปัจจุบันต่อไป

3. ควรมีการศึกษาในเชิงการบริหารและเชิงยุทธศาสตร์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของสถาบันอุดมศึกษาในไทยร่วมกับในประเทศต่างๆ ที่มีการเปิดสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรม

4. ควรมีการศึกษาทิศทางหรือแนวทางความเป็นไปได้ในการสร้างศูนย์กลางระดับชาติที่มีมาตรฐานกลางร่วมกันในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ การสร้างและทดสอบความรู้เพื่อวัดระดับความรู้ด้านภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างประเทศ เพื่อให้มีมาตรฐานที่เป็นกลางร่วมกันและเพื่อยกระดับความน่าเชื่อถือ ความเป็นมืออาชีพในระดับชาติและในระดับสากล

รายการอ้างอิง

- Arasaratnam, L. A., & Doerfel, M. L. (2005). Intercultural communication competence: Identifying key components from multicultural perspectives. *International Journal of Intercultural Relations*, 29(2), 137-163.
- Astin, A. W. (1993). *What matters in college?: Four critical years revisited* (Vol. 1): Jossey-Bass San Francisco.
- Bakhtin, M. M. (1981). *The dialogic imagination: Four essays by mm bakhtin* (m. holquist, ed.; c. emerson & m. holquist, trans.): Austin: University of Texas Press.
- Boonnuch, W. (2012). *Cross-cultural Communication: An Introduction*: Thammasat University Press.
- Broom, L., Selznick, P., & Leonard Broom, P. S. (1963). *Sociology: A text with adapted readings*.
- Bull's William E. (1965). *Methodologies in Foreign Language Teaching: A Brief Historical Overview*. Retrieved September 2, 2004
<http://www.linguistics.com/methods.htm>
- Davies, C. E. (2004). Developing awareness of crosscultural pragmatics: The case of American/German sociable interaction. *Multilingua*, 23(3), 207-232.
- Edgar, A., & Sedgwick, P. (2002). *Cultural Theory: The Key Thinkers*. London & New York: Routledge.
- Eisner, E. (1976). Applying Educational Connoisseurship and Criticism to Educational settings. I. *Journ. of Aesthetic Educ*, 10, 135-150.
- Félix-Brasdefer, J. C. (2003). *Refusals in Spanish and English: A cross-cultural study of politeness strategies among speakers of Mexican Spanish, American English, and American learners of Spanish as a foreign language*: UMI.
- Good, C. V.(1973) *Dictionary of Education*: McGraw-Hill Book Company. New York.
- Harshbarger William Conrad. (1988). *Social Intelligence and Second Language Learning: A Correlational Study of Communicative Competence*. Dissertation Abstracts International. 42 (October): 1374-A.

- Herbert, L. (1966). *Language and Culture*. Oxford University Press.
- Holquist Trans. Austin. (1993). : University of Texas Press.
- Keeves. (1988). *Model and Model Building. Educational Research, Methodology and Measurement*. An International Handbook. Oxford: Pergamon Press.
- Lusting, M. W., & Koester, J. (1993). *Intercultural competence: Interpersonal Communication across cultures*. New York: Harper Collins.
- Morgan, C., & Cain, A. (2000). *Foreign language and culture learning from a dialogic perspective* (Vol. 15): Multilingual Matters.
- Potter, K. (1991). *A culture-based instructional program for teaching Thai language to foreigners*: University of Victoria.
- R.W., T. (1971). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicaco: The University of Chicaco Press.
- Reisinfer, Y. (2009). *International Tourism Cultures and Behavior*. USA: Butterworth-Heineman.
- Risager, K. (1998). *Language teaching and the process of European intergration*. In M. Byram & M. Fleming (Eds.), *Language learning in intercultural perspective*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Saylor, J. G., & Alexander, W. M. (1974). *Planning Curriculum for Schools*. New York: Holt, Rinehart and Winston: Inc.
- Spencer-Rodgers, J., & McGovern, T. (2002). Attitudes toward the culturally different: The role of intercultural communication barriers, affective responses, consensual stereotypes, and perceived threat. *International Journal of Intercultural Relations*, 26(6), 609-631.
- Taba, H., & Spalding, W. B. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*: Harcourt, Brace & World New York.
- Tseng, Y. H. (2002). A lesson in culture. *ELT journal*, 56(1), 11-21.
- UNESCO. (2000). Universal Declaration on Cultural Diversity. Retrieved 14 March 2011 <http://th.wikipedia.org/wiki/>
- Young Yun Kim. (1995). Cross-Cultural Adapatation: an intergrative theory. In Wiseman, R. L. (ed.), . *Intercultural Communication Theory*, 170-193.

- กนิษฐา นาวารินทร์. (2549). การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษา
นานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กมลทิพย์ พลบุตร. (2556). แนวทางการสอน การเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมแก่นักศึกษาไทยที่เรียน
ภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ. วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ ปีที่ 15, ฉบับที่ 2
(กรกฎาคม-ธันวาคม 2556).
- กระทรวงการต่างประเทศ. ประชาคมอาเซียน. Retrieved 8 มีนาคม 2555
<http://www.mfa.go.th/asean/ASEAN%20Main.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาของประเทศต่างๆ.
www.onec.go.th
- กฤษดาวรรณ หงส์ลัดดารมภ์ และ จันทิมา เอี่ยมานนท์. (2549). พลวัตของภาษาไทยปัจจุบัน.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กษมาวรรณ บ่อมเมือง. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในหลักสูตรที่ใช้
ภาษาไทย. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กานดา วรรณวิเศษ. (2555). บทความวิชาการเรื่องการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาไทย
สู่การเป็นประชาคมอาเซียน (The Preparation of Thai Institutions of Higher
Education to ASEAN Community).
http://library.senate.go.th/document/Ext3501/3501005_0003.PDF
- กุลวรา สุวรรณพิมล. (2554). โครงการ ASEAN: การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรการท่องเที่ยว
ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษาประเทศฟิลิปปินส์รายงานวิจัย. สำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- โกวิท ประวาลพุกษ์. (2541). การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นวินัยและประชาธิปไตย.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- คิม อินซอล. (2559). คำกล่าวแสดงความยินดีในพิธีเปิดการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ เนื่องใน
วาระครบ 50 ปี แห่งการสถาปนาภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันุกุก ภาษาและกิจการ
ต่างประเทศ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ วันที่ 27 ตุลาคม 2016.
- คิม ฮง คู. (2554). กระแสนิยมเกาหลีในประเทศไทย และ กระแสนิยมไทยในประเทศเกาหลี.
เชียงใหม่: เอกสารประกอบการจัดสัมมนาวิชาการนานาชาติ เนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองวาระ
ครบรอบ 51 ปี สัมพันธภาพทางการทูตระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
ประจำปี พ.ศ. 2552. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- จองบก แซ. (2543). ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปูซาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เจริญศรี พันปี. (2553). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่บริหารงานตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โฉมยง โต๊ะทอง. (2554). โครงการ ASEAN: การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรการท่องเที่ยวในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษาประเทศพม่า. รายงานวิจัย: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ชลธิชา บำรุงรักษ์. (2554). ภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง: การเรียนภาษาเชิงปฏิสัมพันธ์ในบริบทไทย. วารสารภาษาและภาษาศาสตร์. ปีที่ 29, ฉบับที่ 2 มกราคม - มิถุนายน 2544. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชินวรรณ บุญเกียรติ. (2553). เอกสารประกอบการบรรยาย การเตรียมความพร้อมให้กับทิศทางของประเทศไทยด้านการศึกษาสู่การเปิดกว้างของการเรียนรู้แบบไร้พรมแดนภายใต้ข้อตกลงอาฟต้า. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชิตี อาเซย์ห์ และกาญจนา ปิติ อับดุลลาห์. (2544). ประสบการณ์และปัญหาจากการเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยในมาเลเซีย: เอกสารประกอบการจัดสัมมนาวิชาการระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย วันที่ 20-21 กันยายน 2544.
- ชูเคียง แบ. (2538). การวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบหน่วยเสียงภาษาไทยกับภาษาเกาหลีเพื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแก่ผู้เรียนที่เป็นคนเกาหลี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณองส์ ฮวันซิง. (2559). การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ วิทยาเขตยงอิน. เอกสารประกอบการจัดประชุมวิชาการระดับนานาชาติ เนื่องในวาระครบ 50 ปี แห่งการสถาปนาภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ วันที่ 27 ตุลาคม 2016.
- ดำรงค์ ฐานดี. (2555). ไทย-เกาหลี-อาเซียนบวกสาม เอกสารการบรรยายในการประชุมทางวิชาการระดับชาติเกาหลีศึกษา ครั้งที่ 2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ตติยาพร จารุมนิรัตน์. (2554). โครงการ ASEAN: การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรการท่องเที่ยวในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษาประเทศสิงคโปร์และบรูไน. รายงานวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).

- ทราณ คาม ตู. (2559). เทคนิคการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม มหาวิทยาลัยฮานอย: เอกสารประกอบการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 3 การเรียนการสอนภาษาไทยในเอเชีย วันที่ 30-31 พฤษภาคม 2559 ณ โรงแรมดิเอ็มเมอรัล กรุงเทพมหานคร.
- ทาดาโอะ มียากาวะ. (2529). เศรษฐมิติเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: รู้แจ้ง.
- ทิพย์รัตน์ สีเพชรเหลือง. (2545). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการจัดตั้งมหาวิทยาลัยบริษัทในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2550). ศาสตร์ของการปฏิบัติ: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: ดานสุทธาการพิมพ์.
- ธเนศ จิตสุทธิภากร. (2547). การพัฒนากลยุทธ์การจัดการโปรแกรมนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาไทย. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: ธนัชการพิมพ์.
- ธิดารัตน์ รักประยูร. (2545). การเผยแพร่วัฒนธรรมวัยรุ่นญี่ปุ่นผ่านสื่อในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพวรรณ บุญธรรม. (2553). กลยุทธ์การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกสร. (2551). รายงานวิจัยเรื่อง กลวิธีบางประการในการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ: วิเคราะห์จากแบบเรียนภาษาไทยพื้นฐาน 8 เล่ม. ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นวลสมร เพื่อนปฐม. (2541). การวิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาวัฒนธรรมและการศึกษาความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครปฐม. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิจวรรณ วีรวัฒน์นอม. (2553). รูปแบบและกลยุทธ์การบริหารเพื่อความเป็นเลิศตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาสำหรับวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา กาญจนะวรรณ. (2550). สอนไทยให้ต่างชาติ (จากอเมริกาถึงญี่ปุ่น). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- บุญชัย ใจเย็น. (2556). อาเซียนบวกสาม. กรุงเทพมหานคร: ประชาญ์ สำนักพิมพ์.

- บุญรอด โชติวชิรา. (2552). การพัฒนาการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปูซาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ โดยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. วารสาร Institute of Foreign Language Education. ฉบับที่ 24. มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้.
- บุญรอด โชติวชิรา และ Hwang Kyu Hee. (2010). บทความเรื่อง “การศึกษากรณีตัวอย่างวาทกรรมการสื่อสารในชีวิตประจำวันระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมเกาหลี” วารสาร JOURNAL OF THE KOREAN ASSOCIATION OF THAI STUDIES. ปีที่ 16 ฉบับที่ 2. มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้.
- ปทีป เมธาคณวุฒิ. (2532). การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปทีป เมธาคณวุฒิ. (2543). หลักสูตรอุดมศึกษา: การประเมินและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีลักษณ์ กลิ่นช้าง. (2554). การวิเคราะห์วัฒนธรรมและการสื่อสารระหว่างคนเยอรมันและคนไทย : ปัญหาและความเป็นไปได้ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในฐานะเป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาเยอรมัน. มนุษยศาสตร์ในทศวรรษใหม่ : พลวัตแห่งองค์ความรู้กับพหุลักษณะทางวัฒนธรรม. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรีศ วงศ์ธนเสน. (2552). อัตลักษณ์การตั้งถิ่นฐานของชาวเกาหลีในประเทศไทย. เชียงใหม่: เอกสารประกอบการจัดสัมมนาวิชาการนานาชาติ เนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 51 ปี สัมพันธภาพทางการทูตระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ประจำปี พ.ศ. 2552. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). รายงานผลการวิจัย เรื่อง สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศ. สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปัทมภรณ์ ธรรมทัต. (2542). กระบวนการให้สารนิเทศเพื่อการปรับตัวทางวัฒนธรรมของบุคลากรต่างชาติในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปาร์ค คยอง อึน. (2559). 50 ปี แห่งความสำเร็จและความท้าทายเพื่ออนาคต การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ วิทยาเขตโซล. เอกสารประกอบการจัดประชุมวิชาการระดับนานาชาติ เนื่องในวาระครบ 50 ปี แห่งการสถาปนาภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ วันที่ 27 ตุลาคม 2016.

- พิมพ์มาดา วิชาศิลป์. (2554). โครงการ ASEAN: การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรการท่องเที่ยว
ในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษาประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน
ลาวและสหพันธรัฐมาเลเซีย. รายงานวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.).
- เพ็ชรี รูปะวิเชตร. (2554). การเรียนรู้ลักษณะการจัดการ: การจัดการข้ามวัฒนธรรม:
กรุงเทพมหานคร: ดวงกลมพัลลภลิขิต.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2534). ความเป็นนานาชาติของมหาวิทยาลัยและบทบาทของสถาบันครุศึกษา
ไทย. วารสารครุศาสตร์. ฉบับปีที่ 19 เมษายน-มิถุนายน หน้า 13-22.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2543). ความจำเป็นต้องปฏิรูประบบการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะครุ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2548). หลักและพื้นฐานการอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2549). การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพ. กรุงเทพมหานคร: คณะครุ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรพร หิรัญภัทร์. (2548). การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง. วารสาร
ภาษาและวัฒนธรรม. ฉบับที่ 24 (มกราคม-มิถุนายน 2548).
- มะลิวัลย์ บูรณพัฒนา. (2559). การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่
21. เอกสารประกอบการจัดประชุมวิชาการระดับนานาชาติ เนื่องในวาระครบ 50 ปี แห่ง
การสถาปนาภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ ประเทศ
สาธารณรัฐเกาหลีใต้ วันที่ 27 ตุลาคม 2016.
- เมตตา วิวัฒนานุกูล. (2536). ลักษณะและปัญหาการสื่อสารต่างวัฒนธรรมในบริษัทนานาชาติใน
ประเทศไทย: รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- เมตตา วิวัฒนานุกูล. (2548). การสื่อสารต่างวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อม สู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558. (2558).
www.tm.mahidol.ac.th/th/asean/ASEAN15-Plan.pdf
- รุจิร ภู่อาระ. (2551). การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บั๊ค พอยท์.

- ลี เปียง โด. (2552). สถานการณ์ของคนไทยในประเทศเกาหลีและปัญหาความขัดแย้งทางด้านวัฒนธรรม. เชียงใหม่: เอกสารประกอบการจัดสัมมนาวิชาการนานาชาติ เนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองวาระครบรอบ 51 ปี สัมพันธภาพทางการทูตระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ประจำปี พ.ศ. 2552. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. (2533). เอกสารประกอบการจัดสัมมนาระดับชาติเรื่องความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทย วันที่ 28-30 มกราคม ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ซิตี. จังหวัดชลบุรี.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2549). การพัฒนาหลักสูตรภาษาเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วุฒิชัย เนียมเทศ. (2552). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุสิตบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีมณฑา เกษสาคร. (2554). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำหัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยเอกชน. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุสิตบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ชัย นิรัญทิวี. (2540). รายงานการปฏิรูปการศึกษาของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- เศรษฐภรณ์ หน่อคำ. (2548). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนสองภาษา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ กมลพันธ์. (2548). การเปิดเสรีการค้าบริการบริบทด้านการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2549). การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่: โรงพิมพ์มีงเมือง.

- สมพร โกมารทัต. (2548). รายงานผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมการสอน ภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาที่สอง ระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ญี่ปุ่น. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สมาน อัสวภูมิ. (2537). การพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ. (2553). ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558. กรุงเทพฯ: บางกอกบล็อก.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). ความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551a). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2551-2565. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551b). กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551c). จดหมายข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. ปีที่ 6 ฉบับที่ 276 ประจำวันที่ 22 มิถุนายน 2558
- สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). นักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดและในกำกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2555. กรุงเทพมหานคร.
- สุกัญญา นิธิกร. (2546). ชาติและการเติบโตทางเศรษฐกิจ: เกาหลีและไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). วิธีการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรธาณี ธนบุรณ์กาญจน์. (2555). การศึกษาเปรียบเทียบการส่งเสริมความรักชาติระหว่างโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาในประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ศรี ตันเสียงสม. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี ค.ศ. 1949 - 1999. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรินทร์ พิศสุวรรณ. สรุประเบิดการบรรยาย “อาเซียน 2015 กับอุดมศึกษาไทย.
<http://www.bcca.go.th/asean>

- สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ. (2531). ภาษาศาสตร์เชิงสังคม. กรุงเทพมหานคร: สภาวิจัยแห่งชาติ.
- หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน. (2551). อาเซียน+3 สถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย/กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ/กระทรวงการต่างประเทศ.
- http://www.baanjommyut.com/library_2/asean_community/10.html
- อดิสรณ์ ประทุมถิ่น. (2554). การสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ระดับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่สถาบัน *NUS Extension* มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อมรา พงศาพิชญ์. (2547). ความหลากหลายทางวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2540). หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายเอกสารและตำราสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อมราภรณ์ หมีปาน. (2549). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาต่อเนื่องทางวิชาชีพแบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพพยาบาล. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วีริยะจิตตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- อัศวรธรรม แสงวิภาค. (2557). กระบวนการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมที่มีความจำเป็นต่อการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารวิชาการศรีปทุม ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (ก.ค.-ก.ย. 2557).
- อัศรา บุญทิพย์. (2555). ตลาดภาษาไทยบูม ต่างชาติสนใจเรียน. news.swu.ac.th/newsclips/doc/20061402.doc
- อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์. (2541). อาเซียนใหม่. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โอภาส เกาไศยาภรณ์. (2554). การพัฒนารูปแบบเครือข่ายสังคมเชิงเสมือนสำหรับห้องเรียนพหุวัฒนธรรมเพื่อการสร้างความรู้และความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมสำหรับนิสิตนักศึกษา ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โอฬาริก ขุนสิทธิ์. (2555). การสื่อสารและการปรับตัวทางวัฒนธรรมของบุคลากรไทยในบริษัทสาขาประจำประเทศเพื่อนบ้าน. (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

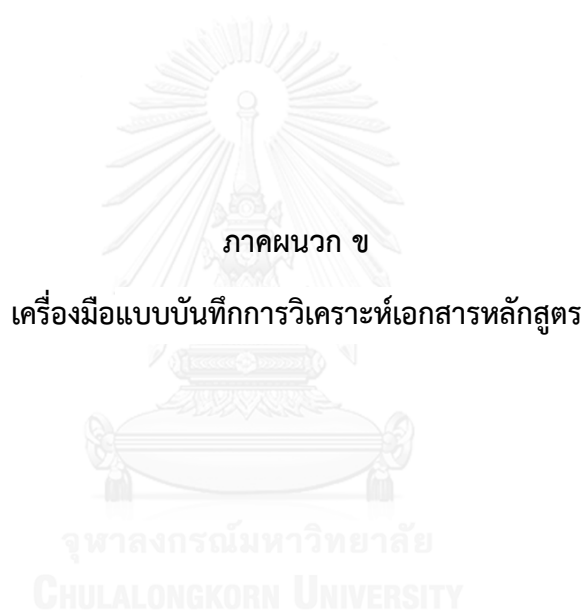
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์	ข้าราชการบำนาญ ภาควิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร โรงเรียนกำเนิดวิทย์
2. รองศาสตราจารย์ นวลทิพย์ เพิ่มเกษร	ข้าราชการบำนาญ ภาควิชาภาษาไทย
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สำเนียงงาม	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา	ข้าราชการบำนาญ ภาควิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โกวิทย์ พิมพวง	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ตรวจสอบร่างรูปแบบและแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและ
การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของ
มหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

1. ศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์	ข้าราชการบำนาญ ภาควิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร โรงเรียนกำเนิดวิทย์
2. รองศาสตราจารย์ นวลทิพย์ เพิ่มเกษร	ข้าราชการบำนาญ ภาควิชาภาษาไทย
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพย์ เฉิดฉินนภา	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สำเนียงงาม	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา	ข้าราชการบำนาญ ภาควิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โกวิทย์ พิมพวง	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
7. อาจารย์ ดร. ไพบุลย์ ปิตะเสน	ผู้อำนวยการโครงการสอนภาษาเอเชียตะวันออก
สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
8. รองศาสตราจารย์ ดร. Shin Keun Hye	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ
ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. Park Kyung Eun	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ
ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ภาคผนวก ข

เครื่องมือแบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. ชื่อหลักสูตร ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ	
2. สถาบัน (มหาวิทยาลัย)	
3. ปรัชญาของหลักสูตร	
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	
5. ระยะเวลาเรียนตลอด หลักสูตร	
6. จำนวนชั่วโมงเรียน	
7. รูปแบบของการจัด หลักสูตร	☐ เป็นหลักสูตรที่ทางสถาบันจัดทำขึ้นเอง ☐ เป็นความร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยด้วยกัน ☐ เป็นความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยกับสถาบันอุดมศึกษา ต่างประเทศ คือ มหาวิทยาลัย..... ประเทศ.....
8. ผู้เรียนได้รับปริญญา ที่ออกโดยสถาบันใด	☐ สถาบันในประเทศ ☐ สถาบันต่างประเทศ ☐ ได้ปริญญาใบเดียวจากสถาบันในประเทศแต่ลงนามร่วมกับสถาบันใน ต่างประเทศ ☐ ได้ปริญญา 2 ใบ จาก 2 สถาบัน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
9. การเรียนตลอดหลักสูตร	☐ เรียนในประเทศตลอดหลักสูตร ☐ เรียนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ระยะเวลาเรียนในประเทศ.....ปี.....เทอม ระยะเวลาเรียนที่ต่างประเทศ.....ปี.....เทอม
10. จำนวนหน่วยกิตตลอด หลักสูตร	
11. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (จำนวนหน่วยกิตและชื่อ และลักษณะรายวิชา)	
12. หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาเอกบังคับ)	

(จำนวนหน่วยกิตและ ชื่อและลักษณะรายวิชา)	
13. หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาเอกเลือก) (จำนวนหน่วยกิตและ ชื่อและลักษณะรายวิชา)	
14. หมวดวิชาโท (วิชาเอกเลือก) (จำนวนหน่วยกิตและ ชื่อและลักษณะรายวิชา)	
15. หมวดวิชาเลือกเสรี (วิชาเอกเลือก) (จำนวนหน่วยกิตและ ชื่อและลักษณะรายวิชา)	

ภาคผนวก ค

เครื่องมือแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ
หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน (ชุด ก)
교사용 설문지

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

작성 요령 및 안내

1. แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่

본 설문지는 2 부로 구성된다.

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1 부 : 응답자의 일반 개인 사항

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ
เกาหลีใต้

2 부 : 태국 및 한국내 대학교의 학부과정에서 비교문화적 교육과리 모델을 통해서 외국로서의
태국어 교육에 대한 의견

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1 부 : 응답자의 일반 개인 사항

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมข้อมูลเกี่ยวกับท่านตามความเป็นจริง

안내: 에 ✓ 를 표시하십시오.

ข้อมูลส่วนบุคคล

개인 정보

1. เพศ ชาย หญิง

성별 남 여

2. อายุ น้อยกว่า 30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี 60 ปี ขึ้นไป

연령 30 세 이하 31-40 세 41-50 세 51-60 세 60 세 이상

3. ระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

ปริญญาสาขา.....สถาบัน.....

최고 학력 학사 학위 석사 학위 박사 학위

학위 분야 교육 기관명

4. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอน.....ปี

교사로서의 경험 년

5. สถาบันการศึกษาที่ปฏิบัติงานปัจจุบัน คือ

현재 근무하는 교육 기관

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศ
สาธารณรัฐเกาหลีใต้

**2 부 : 태국 및 한국내 대학교의 학사과정에서 비교문화적 교육과리 모델을 통해서 외국로서의
태국어 교육에 대한 의견**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

안내: □ 에 ✓ 를 하나만 표시하십시오.

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

아래와 같은 기준을 고려하여 표기하십시오.

5	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นมากที่สุด
5	는	매우 그렇다 / 매우 만족
4	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นมาก
4	는	그렇다 / 만족
3	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นปานกลาง
3	은	그저 그렇다 / 보통
2	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นน้อย
2	은	안 그렇다 / 미흡
1	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นน้อยที่สุด
1	은	매우 안 그렇다 / 매우 미흡

2.1 แนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

학부 과정에서 외국어로서의 태국어 교육에 대한 개념

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
1	<p>ท่านคิดว่า การเปิดสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ประเทศไทยจะเสียเปรียบมากกว่าได้เปรียบในด้านต่างๆ เช่น ด้านตลาดทางการศึกษา ด้านธุรกิจ ด้านเศรษฐกิจ การแข่งขันและการจ้างงานในตลาดแรงงาน ฯลฯ เป็นต้น</p> <p>아세안+3 국가에서 외국어로서의 태국어 어학교육 실시되는는 것은 마케팅, 교육, 사업, 경제, 취직 및 채용 경쟁 등의 여러 측면에서 볼 때 태국을 유리하게 하는 것보다 불리하게 한다.</p>					
2	<p>ท่านอยากให้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมและความสนใจมากเป็นอันดับต้นๆ ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3)</p> <p>아세안+3 국가에서 태국어는 우선 순위로 관심과 인기를 얻는 언어가 되기를 원한다.</p>					
3	<p>สถาบันหรือหน่วยงานของท่านให้ความสนใจ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้อำนาจการเจรจาต่อรองด้านการศึกษาสามารถทำได้ง่ายขึ้น เช่น โครงการวิจัย โครงการศึกษาดูงาน โครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา ฯลฯ</p> <p>당신의 기관에서 아세안+3 국가와 협력 네트워크를 구축하여 연구 사업, 해외방문, 교사/ 학생 교환 사업 등의 각종 교육 프로젝트에 참여할 생각이 있거나 이를 현재 진행하고 있다.</p>					
4	<p>ท่านคิดว่า จากความร่วมมือของสถาบันหรือหน่วยงานด้านต่างๆ ของประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ส่งผลกระทบโดยตรงทำให้การสอนภาษาไทยได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการในการเรียนภาษาไทยของต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น</p> <p>아세안+3 국가내 기관들의 서로 협력함으로써 직접적으로 태국어 교육은 보다 더 많은 인기와 외국에서 태국어 교육에 대한 수요가 증가되고 있다.</p>					
5	<p>การเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้มีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาของท่านเพิ่มมากขึ้น</p> <p>아세안+3 국가내 교육적 시장 개방으로 통하여 당신의 기관에 외국인 유학생의 수는 많아지고 있다.</p>					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
6	<p>การเปิดตลาดการศึกษาาร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3)ทำให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการปรับ เปลี่ยน ขยายหรือเพิ่มรูปแบบหรือช่องทางการเรียนการสอนและการรับนักศึกษาที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อเอื้อต่อการเรียนภาษาไทยตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน</p> <p>6 아세안+3 국가내 교육적 시장개방으로 인하여 대학수준 교육기관은 입학, 어학 교육 방법이나 형태를 조정, 추가 또는 확장함으로써 학생들의 관심과 요구에 의하여 태국어 어학교육을 이전보다 더 맞게 응할 수 있게 된다.</p>					
7	<p>ความร่วมมือด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ส่งผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพทั้งด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน กิจกรรม ฯลฯ เพิ่มมากขึ้น</p> <p>태국와 기타 아세안+3 국가내 교육적 협력으로 인하여 교육과정, 교육 내용, 교사, 교육관리, 학습 활동 등이 질적으로 매우 개발되었다.</p>					
8	<p>ท่านคิดว่า การเปิดสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) สถาบันการศึกษาจะมุ่งเน้นไปที่จำนวนของผู้เรียนและรายได้ที่เพิ่มขึ้นมากในการตลาดศึกษาเชิงธุรกิจมากกว่าที่จะมุ่งเน้นด้านคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>아세안+3 국가내 외국어로서의 태국어 교육이 실시됨으로써 교육기관은 학생의 질적 발전보다 학생의 수 및 사업적 마케팅에 의한 증가되는 수입에 집중할 것이다.</p>					
9	<p>จำนวนของผู้เรียนชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นเหตุผลส่วนหนึ่งมาจากการความต้องการที่จะสร้างโอกาสและช่องทางที่ดีให้แก่ตัวเองมากขึ้นทั้งเรื่อง การศึกษาต่อและการหางานทำง่ายขึ้นในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3</p> <p>외국 학생들 사이에 태국어 교육에 대한 관심이 많아지는 이유는 일부 아세안+3 국가내 보다 더 좋은 조건으로 유학이나 취직에 대한 기회나 개인 수단을 만들고 싶어서 그렇다.</p>					
10	<p>ความร่วมมือกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 จะทำให้การจัดการเรียน การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทำได้ง่ายขึ้น เพราะมีพื้นฐานทางความคิด ความเชื่อ สังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่ที่คล้ายคลึงกัน ของคนในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3</p> <p>아세안+3 국가 사람들이 서로 기본 사고 방식, 믿음, 문화 사회적으로 비슷하기 때문에 국가간의 협력을 통하여 외국 학생들에게 외국어로서의 태국어 어학 교육은 쉽게 이루어질 수 있는 것이다.</p>					

2.2 การจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี
학부 과정에서 외국어로서의 태국어 교육에 있어 비교문화적 교육관리

ข้อ บ น	รายการ 항 목	ระดับความเห็น				
		정도				
		5	4	3	2	1
1	ท่านคิดว่าตนเองยังไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและชัดเจนด้านการสอนภาษาและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเท่าที่ควร 나는 언어 교육 및 비교문화적 의사소통에 대하여 제대로 이해와 지식 등을 충분히 갖추지 못하고 있다.					
2	การทำหน้าที่สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศช่วยทำให้ท่านได้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้เรื่องของมนทัศน์การสอนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรม 나는 외국어로서의 태국어를 가르침으로써 비교문화적 교육관리 및 개념에 대한 이해와 지식을 제대로 얻게 된 것이다.					
3	ท่านให้ความสำคัญกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยเน้นความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้มากกว่าเน้นที่การท่องเที่ยวและการสอบ 나는 외국로서의 태국어 교육을 중시하며 암기나 응시보다 이해 및 적용에 초점을 두고 있다.					
4	ท่านติดต่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นเรื่องต่างๆ ด้านการสอนภาษาและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับเพื่อนร่วมงานและเพื่อนชาวต่างชาติอยู่เสมอ 나는 언어 교육 및 비교문화적 의사소통에 대하여 직장 동료 또는 외국인 친구와 자주 교류한다.					
5	ท่านสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าความรู้และเพิ่มพูนทักษะทั้งด้านภาษาและด้านความเข้าใจระหว่างสองวัฒนธรรมทั้งในและนอกห้องเรียนอยู่เสมอ 나는 학생들이 교실내외에서 언어적 요령 및 비교문화적 이해에 대하여 스스로 공부하게끔 자주 시키는 것이다.					
6	ท่านมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการสอนภาษาข้ามวัฒนธรรมกับสถาบันต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศอยู่เสมอ 나는 국내외의 각각 기관을 연계하여 비교문화적 언어 교육에 대한 협력 네트워크를 구축해 놓았다.					
7	ท่านสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมให้ผู้เรียนโดยใช้วิธีการสอนทั้ง 3 แบบ คือ วัฒนธรรมรอบภาษา วัฒนธรรมในภาษาและวัฒนธรรมผ่านภาษาโดยบูรณาการและผสมผสานกัน 나는 언어외의 문화, 언어속의 문화 및 언어를 통한 문화 등의					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	비교문화적 방법을 통하여 태국어 교육을 실시하고 있다.					
8	ท่านสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทั้งการใช้ภาษาและการสื่อสารแบบวจนภาษาและอวจนภาษาในการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม 나는 언어 사용 및 언어/비언어적 의사소통에 대한 지식 및 이해를 중심으로 하여 비교문화적 태국어 교육을 실시하고 있다.					
9	ท่านนำประเด็นปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้ภาษาหรือการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมาเป็นสื่อหรือกรณีศึกษาให้แก่ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน 나는 및 비교문화적 의사소통 및 언어 사용에 대한 문제나 오해 등을 제시하여 이를 각종 매체나 case study 로 통하여 수업에서 학습시킨다.					
10	ท่านจะพยายามหาคำอธิบายหรือแก้ไขความเข้าใจผิดที่เกิดจากการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของผู้เรียนทุกครั้งด้วยเหตุผลและข้อมูลที่ต้องเพื่อไม่ให้ผู้เรียนมีความคิด ความเชื่อ ความรู้ และทัศนคติที่ผิดหรือแง่ลบต่อภาษาและวัฒนธรรมไทย 나는 태국 언어나 문화에 관련 생각, 믿음, 지식, 태도에 대한 오류없도록 비교문화적 의사소통으로 인한 오해에 대하여 합리적 이유 및 정확한 정보로 설명하거나 오류를 수정하려 한다.					
11	ท่านพยายามปลูกฝังและสอนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปปรับใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศได้ 나는 비교문화적 언어 교육 방법을 사용하여 학생들이 배우는 지식을 제대로 적용하여 취직 생활하거나 국내외 진학할 수 있게 노력한다.					
12	ท่านมีองค์ความรู้ความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี 나는 외국어로서의 태국어 교육에 대한 이해 및 지식 그리고 요령을 제대로 갖춘다.					
13	ท่านให้ความสนใจและตระหนักถึงการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศควบคู่ไปกับการสอนด้านความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม วิธีการคิดการดำเนินชีวิตผู้คนและสังคมให้แก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ 나는 학생에게 외국어로서의 태국어 교육과 함께 문화적 지식/이해, 사고방식, 생활양식, 인간과 사회 등의 교육의 중요성에 대하여 항상 인식하며 관심을 갖는다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น				
		정도				
		5	4	3	2	1
14	ท่านเตรียมเนื้อหา เอกสารการสอน กิจกรรมหรือสื่อในหัวข้อหรือประเด็นที่ทันสมัย กำลังอยู่ในกระแสและน่าสนใจ 나는 현재 업데이트 관심사인 주제를 가지고 내용, 교재 자료, 활동, 교육 매체를 준비한다.					
15	ท่านเปิดโอกาส ให้เวลาและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนนอกชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ มีโอกาสพบปะ พูดคุยฝึกฝนด้านภาษากับท่าน 나는 교실외에서도 학생과 좋은 관계를 가지고 나와 언어 연습/복습할 수 있도록 학생들에게 시간 및 기회를 마련한다.					
16	ท่านแนะนำเพื่อนหรือนักศึกษาคนไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศได้รู้จักเพื่อเป็น อีกหนึ่งช่องทางในการเรียนรู้ภาษาไทยและเข้าใจวัฒนธรรมไทย 나는 태국어를 배우고 태국 문화를 이해할 수 있는 또 다른 방법으로 외국인 학생에게 태국인 학생이나 태국인 친구를 소개한다.					
17	ท่านมีกระบวนการสอนที่หลากหลายและสื่อในการเรียนรู้ทางภาษาและวัฒนธรรม เฉพาะที่น่าสนใจ 나는 다양한 교수법과 언어문화적 교육에 필요한 매체를 가지고 수업을 하고 있다.					
18	ท่านกำหนดเนื้อหาที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจด้านภาษาและข้ามวัฒนธรรมให้เป็น ส่วนหนึ่งของรายวิชาที่ท่านสอน 나는 교육 과목에 언어 및 비교문화적 이해/지식에 관한 내용을 포함시킨다.					
19	ท่านสอนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรมด้วยวิธีการอภิปรายจากสถานการณ์ตัวอย่าง การเรียนรู้โดยใช้ทั้งระบบเครือข่ายสารสนเทศและสถานการณ์จำลอง 나는 네트워크 및 상황극을 이용하여 상황별 학습 및 토론 방법을 통하여 비교문화적 언어를 교육시킨다.					
20	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่จัดขึ้นให้แก่ ชาวต่างชาติทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ 나는 태국 국내외에서 외국인을 위하여 열린 태국의 언어적, 문화적 및 전통성 활동 및 행사에 참여한다.					
21	ท่านคิดว่าการมีองค์ความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะด้านการสื่อสาร ข้ามวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่จำเป็นและสำคัญมาก 나는 비교문화적 의사 소통에 관한 지식, 이해 그리고 요령을 갖추는 것이 필요하며 중요하다고 생각한다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
22	ท่านคิดว่าปัจจุบันยังขาดผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการสอนภาษาไทยกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในสถาบันการศึกษาของท่าน 나는 내 교육기관내 현재 태국어 및 비교문화적 의사소통에 대한 교육 전문가들이 부족하다고 생각한다.					
23	ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องมีความรู้รอบและรู้จริงด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ ผู้คน ฯลฯ ของภาษานั้นๆ 나는 외국어 교사가 그 외국에 대한 문화, 전통, 생활 양식, 사고 방식, 사람 등을 넓게도 깊게도 잘 알아야 한다고 생각한다.					
24	การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรมในลักษณะการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการช่วยลดปัญหาความขัดแย้งความเข้าใจผิด ฯลฯ ระหว่างคนที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมได้ 외국어 어학교육과 함께 문화를 배우는 것 즉 비교문화 태국어 교육을 통해서 타 언어/타 문화 사람들간에 서로 오해로 인하여 갈등 등이 해결될 수 있다.					
25	การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่เป็นนามธรรม ซับซ้อนและทำได้ยาก 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육는 추상적이고 복잡하며 실시하기 어려운 것이다.					
26	การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรม ผู้เรียนควรเรียนกับอาจารย์ผู้สอนคนไทยที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรงเท่านั้น 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육에 있어서 원어민 교사 또는 태국인 교사로부터만 배우는 것이 좋다.					
27	การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรม ผู้เรียนควรไปเรียนที่ประเทศไทยจะได้ผลดีมากกว่าเรียนแค่ในประเทศของตนเองเท่านั้น 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육에 있어서 학생은 본국에서만 공부하는 것보다 태국에서 공부하는 것이 바람직하다.					
28	ท่านคิดว่าการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้เกิดผลดี ผู้เรียนควรมีพื้นฐานโดยเริ่มจากความสนใจของตนเองและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษานั้นๆ 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육에 있어서 학생은 본인의 관심 및 언어에 대한 바람직한 태도로부터 시작해야 한다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
29	ท่านคิดว่ายังขาดแหล่งความรู้ เอกสารที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้สอนและผู้เรียน 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육에 있어서 필요한 도서 또는 Source of knowledge 가 아직 부족하고 생각한다.					
30	ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมทำได้ยากมากถ้าไม่ได้รับความสนใจ ความร่วมมือทั้งจากผู้เรียนและจากสถาบัน 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육은 교육 기관과 학생들 양측의 관심 및 협조가 없으면 시행하기 어렵다.					

2.3 การจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาเกาหลีใต้

한국 대학생들에게 제공하는 학부 과정에서 외국어로서의 태국어 교육에 있어 비교문화적 교육관리

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
1	ท่านมีความรู้รอบตัวเกี่ยวกับลักษณะของวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ บุคลิกลักษณะนิสัยของคนไทยและคนเกาหลีใต้เป็นอย่างดี 나는 태국인과 한국인의 문화, 전통, 생화 양식, 믿음, 국민성 등에 대하여 잘 안다.					
2	ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับสไตล์การเรียนรู้ของผู้เรียนชาวเกาหลีใต้เป็นอย่างดี 나는 한국인 학생의 공부 스타일에 대하여 잘 이해한다.					
3	ท่านใช้ภาษาทั้งวันภาษาและอวัจนภาษาที่สื่อความง่ายเพื่อให้ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้เข้าใจภาษาไทย 나는 한국인 학생들에게 교육함에 있어 언어적/비언어적 방법을 통하여 학생을 위하여 보다 더 쉽게 이해할 수 있게끔 태국어를 교육시킨다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น				
		정도				
		5	4	3	2	1
4	<p>ท่านแลกเปลี่ยนและการอธิบายให้ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยได้เข้าใจความเหมือนความต่างของภาษาและวัฒนธรรมระหว่างไทยและเกาหลีใต้ในลักษณะข้ามวัฒนธรรม</p> <p>나는 태국어를 공부하는 한국인 학생들을 위하여 비교문화적 방법을 통하여 태국과 한국간의 언어문화적 공통점이나 상이점 등을 이해할 수 있도록 학생들과 교류하여 설명해 준다.</p>					
5	<p>ท่านมีความรู้และสามารถสื่อสารด้วยภาษาแม่ของผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ (ภาษาเกาหลี) ได้เป็นอย่างดี</p> <p>나는 한국인 학생의 모국어 (한국어)를 구사하며 이 언어로 의사소통을 잘 할 수 있다.</p>					
6	<p>ท่านพยายามใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการเรียนการสอนและการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่</p> <p>나는 교실내외에서 한국인 학생들과 의사소통하거나 교육시키는 데 주로 태국어로 사용 하려고 노력한다.</p>					
7	<p>ท่านมีการคิดสร้างสรรค์และสามารถบูรณาการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ได้เรียนรู้ภาษาไทยควบคู่ไปกับการเข้าใจความเป็นไทย</p> <p>나는 창조적이고 종합적인 방법을 동원하여 한국인 학생에게 태국어와 함께 태국적인 것을 이해할 수 있도록 교육시킨다</p>					
8	<p>ท่านพยายามสอนโดยสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิดความเชื่อ บุคลิกลักษณะนิสัยของคนทั้งสองวัฒนธรรม คือไทยและเกาหลีใต้ในกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p>나는 학습 활동에 태국인과 한국인 양쪽의 문화, 전통, 생활 양식, 사고 방식, 국민성 등에 관련 내용을 삽입하여 교육시킨다.</p>					
9	<p>ท่านจัดเทคนิคดูงานหรือแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมในต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้</p> <p>나는 한국인 학생에게 해외에서 비교문화적 교류나 해외 견학을 마련해 준다.</p>					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
10	<p>ท่านคิดว่า การทำความเข้าใจในเรื่องการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมผู้เรียนชาวเกาหลีใต้จะเรียนรู้ได้ดีจากประสบการณ์ตรงมากกว่าประสบการณ์อ้อม</p> <p>나는 한국인 학생에게 비교문화적 의사 소통을 이해시킴으로써 간접적인 교육보다 직접적인 경험을 통한 교육이 더 효과적이라고 생각한다.</p>					
11	<p>ท่านคิดว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรมีเพื่อนคนไทยทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและในประเทศเกาหลีใต้ เพื่อช่วยฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทยสร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน</p> <p>나는 한국인 학생이 태국어의 어학활용 복습 그리고 서로간의 언어문화적 이해 및 지식 교류를 위하여 태국 및 한국에 있는 태국인 친구가 필요하다고 생각한다.</p>					
12	<p>ท่านคิดว่าสิ่งที่สำคัญอันดับแรกของการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมจนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างดีผู้เรียนชาวเกาหลีใต้จำเป็นต้องเริ่มจากการเปิดใจศึกษาอย่างเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างไทยและเกาหลีใต้</p> <p>나는 외국어로서의 태국어 교육이 있어서 비교문화적 방법을 통하여 태국어를 학습하여 잘 활용될 때까지 제일 중요한 것은 한국인 학생이 마음을 열어 서로 이해하는 마음을 바탕으로 하여 태국과 한국의 상이점을 인정해야 한다고 생각한다.</p>					
13	<p>ท่านพอใจการใช้เฉพาะเอกสาร หนังสือ ตำราที่ทางภาควิชาได้จัดเตรียมไว้ให้แล้ว สำหรับการสอนผู้เรียนชาวเกาหลีใต้</p> <p>나는 학과에서 한국인 학생을 위하여 준비된 서류 교재 및 교과서 등만 사용하는 것을 만족한다.</p>					
14	<p>ท่านคิดว่าหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ของสถาบันที่ท่านสอนมีความเหมาะสมต่อผู้เรียนและผู้สอนดีแล้ว</p> <p>나는 교육기관에서 제공하는 한국인 학생을 위한 태국어 교육과정이 학생과 교사에게 적합하다고 생각한다.</p>					
15	<p>ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้และสามารถสื่อสารด้วยภาษาแม่ของผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ (ภาษาเกาหลี) ได้ในระดับหนึ่ง</p> <p>나는 교사가 어느 정도 지식이 있고 한국인 모국어 (한국어)를 어느 정도 구사할 수 있어야 한다고 생각한다.</p>					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
16	<p>ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนควรเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาโดยตรงด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อให้มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำและสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>나는 교사가 정확한 교육적인 지식을 갖추며 한국인 학생에게 효율적으로 전수할 수 있기 위하여 태국어 전공이나 태국어 교육 또는 외국어로서의 태국어 교육의 전공자이면 좋겠다고 생각한다.</p>					
17	<p>ท่านคิดว่าควรจัดฝึกอบรมความรู้ให้แก่ผู้สอนเกี่ยวกับความเหมือนความต่างทางวัฒนธรรม รวมทั้งองค์ความรู้เกี่ยวกับด้านความคิด ความเชื่อ สังคมและประเพณีทั้งของประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้</p> <p>나는 교사에게 문화적 공통점과 상이점에 대한 지식 그리고 태국과 한국에 대한 사고 방식, 믿음, 사회, 전통 등의 교육 훈련 프로그램이 필요하다고 생각한다.</p>					
18	<p>คุณคิดว่าการเรียนรู้ภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนที่เป็นคนไทยและการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนที่เป็นคนเกาหลีใต้ มีความแตกต่างกันมากและมีผลต่อการเรียนของนักศึกษา</p> <p>나는 태국어 교육에 있어서 태국인 교사에게서 수업받는 것과 한국인 교사에게서 수업받는 것이 차이점이 많으며 이는 학생 성적에 영향을 끼친다고 생각한다.</p>					
19	<p>ท่านคิดว่าควรสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนในประเด็นการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมากขึ้นเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนชาวเกาหลีใต้และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ</p> <p>나는 바교문화적 의사소통에 있어서 공공 기관이나 민영기관과의 협력하는 것이 한국인 학생 및 외국어로서의 태국어 교육에 도움이 되는 것이라 생각한다.</p>					
20	<p>ท่านคิดว่าหนังสือเรียน ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอนควรมีการพัฒนาและปรับปรุงให้เนื้อหามีความทันสมัยน่าสนใจ สอดคล้อง เหมาะสมและมีประโยชน์แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้</p> <p>나는 교육용 교재, 교과서 및 수업 자료 등이 계속적으로 개발되어 특히 내용이 있어서 업데이트되어야 하며 한국인 학생들에게 유익한 내용으로 개선되어야 한다고 생각한다.</p>					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
21	ท่านคิดว่าหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ควรเขียนเป็นภาษาไทยเท่านั้น ไม่ควรใช้ตัวอักษรกำกับ 나는 한국인 학생들에게 사용되는 교육용 교재, 교과서 및 수업 자료 등이 한글로 음표시하지 말고 순수 태국어로만 사용하는 것이 더 좋다고 생각한다.					
22	ท่านคิดว่าหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ควรมีทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาเกาหลีของผู้เรียนปรากฏไว้ด้วย 나는 한국인 학생들에게 사용되는 교육용 교재, 교과서 및 수업 자료 등이 태국어, 영어 그리고 학생의 모국어인 한국어로 사용하는 것이 더 바람직하다고 생각한다.					
23	ท่านคิดว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศควรหา โอกาสมาท่องเที่ยว มาเรียนภาษาไทยหรือมาแลกเปลี่ยนในโครงการต่างๆ ที่ ประเทศไทย 나는 외국어로서의 태국어를 공부하는 한국인 학생이 태국 여행이나 태국에서 유학하거나 교환 프로그램에 참여하는 것이 바람직하다고 한다.					
24	ท่านคิดว่าจำนวนผู้เรียน จำนวนชั่วโมงเรียน สภาพห้องเรียน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ฯลฯ มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาไทยของผู้เรียน 나는 학생의 수, 수업 시간의 수, 교실 상태, 교육매체 등이 학생의 태국어 어학공부 효율성에 영향을 끼친다고 생각한다.					
25	ท่านพบว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมักมี ปัญหาด้านการปรับตัวกับคนไทยและสังคมวัฒนธรรมไทย 나는 외국어로서의 태국어를 공부하는 한국인 학생들이 태국인과 태국 사회문화에 적응하는 데 항상 문제가 있다고 생각한다.					
26	ท่านคิดว่าความแตกต่างทั้งทางด้านระบบเสียง ระบบคำและไวยากรณ์ของ ภาษาไทยและภาษาเกาหลีเป็นปัญหาอย่างมากต่อการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาว เกาหลีใต้ 나는 태국어와 한국어의 음운, 형태 및 문법에 대한 차이점이 한국인 학생의 공부에 큰 장애가 된다고 생각한다.					
27	ท่านคิดว่าปัญหาด้านงบประมาณหรือทุนสนับสนุนด้านการเรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ยังมีเงินสนับสนุนน้อยและไม่ทั่วถึง เท่าที่ควร 나는 외국어로서의 태국어를 공부하는 한국인 학생을 위한 지원					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	장학금이나 그 예산이 아직까지 부족하며 충분하지 않다고 생각한다.					
28	ท่านคิดว่าสื่อเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยยังถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีได้ค่อนข้างน้อยมาก 나는 외국어로서의 태국어를 공부하는 한국인 학생을 위한 첨단 기술 매체나 교육용 도구가 매우 적고 아직 부족하다고 생각한다.					
29	ท่านคิดว่าปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีได้เกิดจากการขาดแคลนอาจารย์ การที่อาจารย์ผู้สอนไม่ได้จบด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยตรง และการที่อาจารย์ผู้สอนยังไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ 나는 한국인 학생을 위한 태국어 교육에 대하여 발생하는 문제에 있어서 교사가 태국어 전공이나 태국어 교육 또는 외국어로서의 태국어 교육의 전공자가 아니거나 외국인에게 태국어를 가르치는 경험이 부족하기 때문이라고 생각한다.					
30	ท่านหนักใจและมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีได้มากกว่าการสอนผู้เรียนชาติอื่นๆ 나는 다른 나라 학생보다 한국인 학생에게 외국어로서의 태국어를 가르치는 것이 더 걱정되며 이에 장애가 많다고 생각한다.					

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา (ชุด ก)
학생용 설문지

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

작성 요령 및 안내

- แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่
본 설문지는 2 부로 구성된다.

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1 부 : 응답자의 일반 개인 사항

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ
เกาหลีใต้

2 부 : 태국 및 한국내 대학교의 학부과정에서 비교문화적 교육과리 모델을 통해서 외국로서의
태국어 교육에 대한 의견

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1 부 : 응답자의 일반 개인 사항

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อมูลเกี่ยวกับท่านตามความเป็นจริง

안내: 에 를 표시하십시오.

ข้อมูลส่วนบุคคล

개인 정보

1. เพศ ชาย หญิง

성별 남 여

2. อายุ 19-24 ปี 25-30 ปี 30 ปี ขึ้นไป

연령 19-24 세 25-30 세 30 세 이상

3. ชั้นปีที่..... สาขาวิชาเอก.....

학년 _____ 전공 _____

มหาวิทยาลัย.....

대학교 _____

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

2 부 : 태국 및 한국내 대학교의 학사과정에서 비교문화적 교육과리 모델을 통해서 외국로서의 태국어 교육에 대한 의견

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของคุณมากที่สุดเพียงช่องเดียว

안내: □ 에 ✓ 를 하나만 표시하십시오.

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

아래와 같은 기준을 고려하여 표기하십시오.

5หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นมากที่สุด
5는	매우 그렇다 / 매우 만족
4 หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นมาก
4는	그렇다 / 만족
3หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นปานกลาง
3은	그저 그렇다 / 보통
2หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นน้อย
2은	안 그렇다 / 미흡
1หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นน้อยที่สุด
1은	매우 안 그렇다 / 매우 미흡

2.1 แนวคิดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี
학부 과정에서 외국어로서의 태국어 교육에 대한 개념

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
1	<p>คุณคิดว่าการเปิดสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ประเทศไทยจะเสียเปรียบมากกว่าได้เปรียบในด้านต่างๆ เช่น ด้านตลาดทางการศึกษา ด้านธุรกิจ ด้านเศรษฐกิจ การแข่งขันและการจ้างงานในตลาดแรงงาน ฯลฯ เป็นต้น</p> <p>아세안+3 국가에서 외국어로서의 태국어 어학교육 실시되는 것은 마케팅, 교육, 사업, 경제, 취직 및 채용 경쟁 등의 여러 측면에서 볼 때 태국을 유리하게 하는 것보다 불리하게 한다.</p>					
2	<p>คุณอยากให้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมและความสนใจมากเป็นอันดับต้นๆ ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3)</p> <p>아세안+3 국가에서 태국어는 우선 순위로 관심과 인기를 얻는 언어가 되기를 원한다.</p>					
3	<p>สถาบันหรือหน่วยงานของคุณให้ความสนใจ มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้อำนาจการเจรจาต่อรองด้านการศึกษาสามารถทำได้ง่ายขึ้น เช่น โครงการวิจัย โครงการศึกษา ดูงาน โครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา ฯลฯ เป็นต้น</p> <p>당신의 기관에서 아세안+3 국가와 협력 네트워크를 구축하여 연구 사업, 해외방문, 교사/ 학생 교환 사업 등의 각종 교육 프로젝트에 참여할 생각이 있거나 이를 현재 진행하고 있다.</p>					
4	<p>คุณคิดว่าจากความร่วมมือของสถาบันหรือหน่วยงานด้านต่างๆ ของประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ส่งผลกระทบโดยตรงทำให้การสอนภาษาไทยได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการในการเรียนภาษาไทยของต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น</p> <p>아세안+3 국가내 기관들의 서로 협력함으로써 직접적으로 태국어 교육은 보다 더 많은 인기와 외국에서 태국어 교육에 대한 수요가 증가되고 있다.</p>					
5	<p>การเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้มีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาของคุณเพิ่มมากขึ้น</p> <p>아세안+3 국가내 교육적 시장개방으로 통하여 당신의 기관에 외국인 유학생의 수는 많아지고 있다.</p>					
6	<p>การเปิดตลาดการศึกษาร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ทำให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการปรับ เปลี่ยน ขยายหรือเพิ่มรูปแบบหรือช่องทางการเรียนการสอนและการรับนักศึกษาที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อเอื้อต่อการเรียนภาษาไทยตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน</p>					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	아세안+3 국가내 교육적 시장개방으로 인하여 대학수준 교육기관은 입학, 어학 교육 방법이나 형태를 조정, 추가 또는 확장함으로써 학생들의 관심과 요구에 의하여 태국어 어학교육을 이전보다 더 맞게 응할 수 있게 된다.					
7	ความร่วมมือด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) ส่งผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพทั้งด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน กิจกรรม ฯลฯ เพิ่มมากขึ้น 태국와 기타 아세안+3 국가내 교육적 협력으로 인하여 교육과정, 교육 내용, 교사, 교육관리, 학습 활동 등이 질적으로 매우 개발되었다.					
8	คุณคิดว่าการเปิดสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 (ASEAN+3) สถาบันการศึกษาจะมุ่งเน้นไปที่จำนวนของผู้เรียนและรายได้ที่เพิ่มขึ้นมากในการตลาดศึกษาเชิงธุรกิจมากกว่าที่จะมุ่งเน้นด้านคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ 아세안+3 국가내 외국어로서의 태국어 교육이 실시됨으로써 교육기관은 학생의 질적 발전보다 학생의 수 및 사업적 마케팅에 의한 증가되는 수입에 집중할 것이다.					
9	จำนวนของผู้เรียนชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นเหตุผลส่วนหนึ่งมาจากการความต้องการที่จะสร้างโอกาสและช่องทางที่ดีให้แก่ตัวเองมากขึ้นทั้งเรื่อง การศึกษาต่อและการหางานทำง่ายขึ้นในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน+3 외국 학생들 사이에 태국어 교육에 대한 관심이 많아지는 이유는 일부 아세안+3 국가내 보다 더 좋은 조건으로 유학이나 취직에 대한 기회나 개인 수단을 만들고 싶어서 그렇다.					
10	ความร่วมมือกันระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 จะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทำได้ง่ายขึ้น เพราะมีพื้นฐานทางความคิด ความเชื่อ สังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่วที่คล้ายคลึงกันของคนในกลุ่มสมาชิกอาเซียน+3 아세안+3 국가 사람들이 서로 기본 사고 방식, 믿음, 문화 사회적으로 비슷하기 때문에 국가간의 협력을 통하여 외국 학생들에게 외국어로서의 태국어 어학 교육은 쉽게 이루어질 수 있는 것이다.					

2.2 การจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี
 학부 과정에서 외국어로서의 태국어 교육에 있어 비교문화적 교육관리

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
1	<p>คุณคิดว่าตนเองยังไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและชัดเจนด้านการเรียนภาษา และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเท่าที่ควร</p> <p>나는 언어 교육 및 비교문화적 의사소통에 대하여 제대로 이해와 지식 등을 갖추지 못하고 있다.</p>					
2	<p>การที่คุณเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศช่วยทำให้คุณได้เกิดความรู้ความ เข้าใจและเกิดการเรียนรู้เรื่องของมโนทัศน์การเรียนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรม</p> <p>나는 외국어로서의 태국어를 공부함으로써 비교문화적 개념 및 언어 교육에 대한 이해와 지식을 얻게 되었다.</p>					
3	<p>คุณให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยเน้นความรู้ ความเข้าใจและการนำไปใช้มากกว่าเน้นที่การท่องจำและการสอบ</p> <p>나는 외국어로서의 태국어 공부를 중시하며 암기나 응시하는 목적보다 이해 및 적용에 중점을 두고 있다.</p>					
4	<p>คุณติดต่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นเรื่องต่างๆ ด้านการเรียนภาษาไทยและ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนอยู่เสมอ</p> <p>나는 어학 공부 및 비교문화적 의사소통에 대하여 교사 또는 동료와 자주 교류한다.</p>					
5	<p>คุณมีวิธีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การวางแผนการเรียน การ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูล บุคคลและสื่อต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนทักษะทั้ง ด้านภาษาและด้านความเข้าใจระหว่างสองวัฒนธรรมทั้งในและนอกห้องเรียน อยู่เสมอ</p> <p>나는 교실내외에서 언어적 요령 및 비교문화적 이해를 위하여 공부 계획의 수립, Source of knowledge이나 사람 또는 각종 매체에서 지식 구하기 등을 스스로 연구하여 공부한다.</p>					
6	<p>คุณไม่มีประสบการณ์ตรงในการไปประเทศไทยทำให้ท่านมีปัญหาในการเรียนรู้ ภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม</p> <p>나는 태국에 직접 간 경험이 없어 비교문화적인 태국어 어학 공부에 장애가 많다.</p>					
7	<p>คุณคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ มีกิจกรรม นอกเหนือจากเรียนเฉพาะในตำราเท่านั้น</p> <p>나는 교재 내용뿐만 아니라 교사가 다양하고 재미있는 활동을 중심으로 하는 지도 방법도 있을 거리고 기대한다.</p>					

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
8	<p>คุณมีความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาไทยที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมทั้งการสื่อสารโดยใช้วจนภาษาและอวจนภาษา</p> <p>나는 언어 사용 및 언어/비언어적 의사소통에 대한 지식 및 이해를 중심으로 하여 비교문화적 태국어 교육을 받고 있다.</p>					
9	<p>คุณนำประเด็นปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้ภาษาหรือการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมาเป็นสื่อหรือกรณีศึกษาเพื่อพูดคุยกับอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนๆ</p> <p>나는 언어 사용 및 비교문화적 의사소통에 대한 문제나 오해 등을 제시하여 이를 매체나 case study 로 하여 교사 및 동료와 자주 토론한다.</p>					
10	<p>เมื่อคุณมีปัญหาความไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดที่เกิดจากการใช้ภาษาหรือการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม คุณจะพยายามหาคำตอบที่ถูกต้องจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือเสมอ</p> <p>나는 언어 사용이나 비교문화적 의사소통으로 인한 문제가 있을 때 합리적 이유 및 정확한 정보에 의하여 답을 찾으려고 한다.</p>					
11	<p>คุณมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้เข้าใจภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเพื่อนำความรู้ที่ได้เรียนไปปรับใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศได้</p> <p>나는 태국어 지식 및 문화적 이해를 바탕으로 하여 취직 생활하거나 국내외 진학할 수 있게 한다.</p>					
12	<p>เหตุผลหนึ่งที่คุณเลือกเรียนภาษาไทยเพราะคุณคิดว่าภาษาไทยน่าสนใจ เรียนเข้าใจง่ายและใช้เวลาเรียนไม่นานเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาอื่นๆ</p> <p>태국어 공부의 선택이유는 태국어가 재미있고 타 언어를 비하여 공부하기 쉽고 많은 시간을 소요하지 않기 때문이다.</p>					
13	<p>คุณมีความกระตือรือร้นและสนใจในเรื่องความต่างทางภาษาและวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้</p> <p>나는 태국과 한국간의 어학적이나 문화적 차이점에 대하여 적극 관심이 있다.</p>					
14	<p>คุณสนใจและต้องการเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมไทยในประเด็นที่ทันสมัย กำลังได้รับความนิยมและน่าสนใจ</p> <p>나는 태국어 공부에 있어서 현재 업데이트 관심사인 내용을 관심가지고 공부하고자 한다.</p>					
15	<p>คุณต้องการมีเพื่อนคนไทยเพื่อช่วยในการเรียนรู้ ฝึกฝนภาษาไทยและเข้าใจวัฒนธรรมไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p> <p>나는 태국어 학습 및 복습 그리고 태국 문화를 이해하기 위하여 태국인 친구가 필요하다.</p>					
16	<p>คุณต้องการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนชาวไทยที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรงมากกว่าเรียนกับอาจารย์ผู้สอนที่เป็นคนเกาหลีใต้</p> <p>나는 태국어 공부에 있어서 한국인 교사보다 모국어 태국인 교사에게서</p>					

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	수업을 더 받고자 한다.					
17	คุณมีการพัฒนาตนเองและมีกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองที่จะเข้าใจและเข้าถึงความเหมือนและความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมระหว่างไทยและเกาหลีใต้ได้ 나는 태국과 한국의 언어 및 문화에 대한 공통점과 상이점을 이해하며 접근하기 위하여 자기 개발 및 학습 과정을 알고 있다.					
18	คุณไม่กลัวที่จะต้องใช้ภาษาไทยเพื่อติดต่อสื่อสารกับคนไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพราะคุณคิดว่า การเกิดข้อผิดพลาดในการสื่อสารกับคนไทยไม่ใช่เรื่องร้ายแรง สามารถแก้ไขปัญหาและปรับความเข้าใจกันได้ง่าย 나는 태국어로 사용하여 한국내외에서 태국인들과 의사소통하는 것이 두렵지 않다. 태국인과 의사소통에 대한 실수나 오류는 심각한 문제도 아니며 언제든지 이해시키고 해결할 수 있다고 생각한다.					
19	คุณคาดหวังให้ผู้สอนสามารถสอนให้คุณมีความรู้ความเข้าใจภาษาไทยจนสามารถนำมาใช้ได้ ใช้เป็นเหมือนเจ้าของภาษา ไม่ใช่แค่ใช้ภาษาไทยได้แต่ไม่เข้าใจคนไทย สังคมและวัฒนธรรมไทย 나는 교사가 학생을 모국어처럼 태국어 능력은 물론이고 태국, 사회, 문화 등을 이해 잘 되게 교육시키는 것을 기대한다.					
20	คุณมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา หรือเป็นตัวแทนการแข่งขัน หรือโครงการความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาไทยกับสถาบันต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศอยู่เสมอ 나는 국내외 각 기관에서 열리는 어학적 활동, 대회 또는 교육 협력 프로그램에 참여할 기회가 항상 있다.					
21	คุณคิดว่าการมีองค์ความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เป็นเรื่องที่สำคัญและสำคัญมาก 나는 비교문화적 의사 소통에 관한 지식, 이해 그리고 요령을 갖추는 것이 필요하며 중요하다고 생각한다.					
22	คุณคิดว่าปัจจุบันยังขาดผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการสอนภาษาไทยแบบการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในสถาบันการศึกษาของคุณ 나는 내 교육기관내 현재 태국어 및 비교문화적 의사소통에 대한 교육 전문가들이 부족하다고 생각한다.					
23	คุณคิดว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องมีความรู้รอบและรู้จริงด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ ผู้คน ฯลฯ ของภาษานั้นๆ 나는 외국어 교사가 그 외국에 대한 문화, 전통, 생활 양식, 사고 방식, 사람 등을 넓게도 깊게도 잘 알아야 한다고 생각한다.					
24	การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรมในลักษณะการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมจะเป็นพื้นฐานที่ดีในการช่วยลดปัญหาความขัดแย้ง ความเข้าใจผิด ฯลฯ ระหว่างคนที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมได้ 외국어 어학교육과 함께 문화를 배우는 것 즉 비교문화 태국어 교육을					

ข้อ	รายการ	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	통해서 타 언어/타 문화 사람들간에 서로 오해로 인하여 갈등 등이 해결될 수 있다.					
25	การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรม เป็นเรื่องที่เป็นนามธรรม ซับซ้อนและทำได้ยาก 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육은 추상적이고 복잡하며 실시하기 어려운 것이다.					
26	การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรม ผู้เรียนควรเรียนกับอาจารย์ผู้สอนคนไทยที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรงเท่านั้น 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육에 있어서 원어민 교사 또는 태국인 교사로부터만 배우는 것이 좋다.					
27	การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะข้ามวัฒนธรรม ผู้เรียนควรไปเรียนที่ประเทศไทยจะได้ผลดีมากกว่าเรียนแค่ในประเทศของตนเอง เท่านั้น 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육에 있어서 학생은 본국에서만 공부하는 것보다 태국에서 공부하는 것이 바람직하다.					
28	คุณคิดว่าการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้เกิดผลดี ผู้เรียนควรมีพื้นฐานโดยเริ่มจากความสนใจของตนเองและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษานั้นๆ 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육에 있어서 학생은 본인의 관심 및 언어에 대한 바람직한 태도로부터 시작해야 한다.					
29	คุณคิดว่ายังขาดแหล่งความรู้ เอกสารที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้สอนและผู้เรียน 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육에 있어서 필요한 도서 또는 Source of knowledge 가 아직 부족하고 생각한다.					
30	คุณคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมทำได้ยากมากถ้าไม่ได้รับความสนใจ ความร่วมมือทั้งจากผู้สอน ผู้เรียน และจากสถาบัน 외국어로서의 태국어에 대한 비교문화적 교육은 교육 기관과 학생들 양측의 관심 및 협조가 없으면 시행하기 어렵다.					

2.3 การจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่
นักศึกษาเกาหลีใต้

한국 대학생들에게 제공하는 학부 과정에서 외국어로서의 태국어 교육에 있어 비교문화적 교육관리

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
1	คุณมีความรู้รอบตัวเกี่ยวกับลักษณะของวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ บุคลิกลักษณะนิสัยของคนไทยและคนเกาหลีใต้เป็นอย่างดี 나는 태국인과 한국인의 문화, 전통, 생화 양식, 믿음, 국민성 등에 대하여 잘 안다.					
2	คุณอยากเรียนภาษาไทยร่วมกับคนไทยในห้องเรียนของคุณ 나는 내 교실에서 태국인과 함께 태국어를 공부하고자 한다.					
3	คุณพยายามใช้ภาษาทั้งวันภาษาและอวัจนภาษาที่สื่อความง่ายเพื่อให้อาจารย์และ เพื่อนเข้าใจภาษาไทยของคุณ 나는 언어적/비언어적 방법을 통하여 교사나 동료들이 내 태국어를 보다 더 쉽게 이해할 수 있게끔 태국어를 사용하려고 노력한다.					
4	คุณชอบบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นกันเอง ไม่ตึงเครียดและไม่กดดันผู้เรียน มากจนเกินไป 나는 우호적이며 스트레스를 받지 않고 공부 압력이 없는 분위기가 좋다.					
5	คุณคิดว่าอาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้และสามารถสื่อสารด้วยภาษาแม่ของ ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ (ภาษาเกาหลี) ได้ในระดับหนึ่ง 나는 교사가 학생의 모국어 (한국어)를 어느 정도 구사할 수 있어야 한다고 생각한다.					
6	คุณพยายามใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการเรียนและการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ผู้สอน และเพื่อนทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ 나는 교실내외에서 교사나 동료와 의사소통하거나 공부하는 데 주로 태국어로 사용 하려고 노력한다.					
7	คุณเลือกเรียนภาษาไทยเพราะค่าใช้จ่ายไม่แพงมากเมื่อเทียบกับการเรียน ภาษาต่างประเทศอื่นๆ 나는 태국어 공부를 선택한 이유가 타국 언어 공부보다 비용이 비싸지 않았다.					
8	คุณต้องการให้อาจารย์ผู้สอนสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ บุคลิกลักษณะนิสัยของคนทั้งสองวัฒนธรรมคือไทยและเกาหลี ใต้ในกิจกรรมการเรียนการสอน 나는 교사가 교육 활동에 태국-한국 양국의 문화, 전통, 생활양식, 사고 방식, 믿음, 관습 등의 내용을 삽입하여 수업하기를 원한다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
9	<p>คุณต้องการให้อาจารย์ผู้สอนหรือภาควิชาจัดทัศนศึกษาหรือพาไปเข้าร่วมกิจกรรม แลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมไทยทั้งในประเทศเกาหลีใต้และในประเทศไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้</p> <p>나는 교사나 학과에서 한국이나 태국내 수학 여행이나 언학문화 교류 활동 프로그램 등에 참여할 수 있는 기회를 제공했으면 좋겠다.</p>					
10	<p>คุณคิดว่าการทำความเข้าใจเรื่องการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมผู้เรียนชาวเกาหลีใต้จะเรียนรู้ได้ดีจากประสบการณ์ตรงมากกว่าประสบการณ์อ้อม</p> <p>나는 한국인 학생에게 비교문화적 의사 소통을 이해시킴으로써 간접적인 교육보다 직접적인 경험을 통한 교육이 더 효과적이라고 생각한다.</p>					
11	<p>คุณคิดว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ควรมีเพื่อนคนไทยทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและในประเทศเกาหลีใต้ เพื่อช่วยฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทย สร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน</p> <p>나는 한국인 학생이 태국어의 어학활용 복습 그리고 서로간의 언어문화적 이해 및 지식 교류를 위하여 태국 및 한국에 있는 태국인 친구가 필요하다고 생각한다.</p>					
12	<p>คุณคิดว่าสิ่งที่สำคัญอันดับแรกของการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมจนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างดี ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้จำเป็นต้องเริ่มจากการเปิดใจ ศึกษาอย่างเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างไทยและเกาหลีใต้</p> <p>나는 외국어로서의 태국어 교육이 있어서 비교문화적 방법을 통하여 태국어를 학습하여 잘 활용될 때까지 제일 중요한 것은 한국인 학생이 마음을 열어 서로 이해하는 마음을 바탕으로 하여 태국과 한국의 상이점을 인정해야 한다고 생각한다.</p>					
13	<p>คุณพอใจการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เอกสาร หนังสือ ตำราที่ทางภาควิชาได้จัดเตรียมไว้ให้แล้วสำหรับผู้เรียนชาวเกาหลีใต้</p> <p>나는 학과에서 한국인 학생을 위하여 준비된 서류 교재 및 교과서등만 공부하는 것을 만족한다.</p>					
14	<p>คุณคิดว่าหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ของสถาบันที่คุณเรียนมีความเหมาะสมต่อผู้เรียนและผู้สอนดีแล้ว</p> <p>나는 교육기관에서 제공하는 한국인 학생을 위한 태국어 교육과정이 학생과 교사에게 적합하다고 생각한다.</p>					
15	<p>คุณคิดว่าควรมีการจัดรายวิชาต่างๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา ผู้สอนและผู้เรียน เช่น บางวิชาควรเริ่มเรียนกับเจ้าของภาษาจะทำให้การออกเสียงไม่เพี้ยน เป็นต้น</p> <p>나는 내용, 교사 그리고 학생 등의 요소를 고려하여 - 예를 들면 기초</p>					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	과목에 원어민 교사에게서 배워야 정확한 발음할 수 있다 등 -학과 과정을 관리해야 한다고 생각한다.					
16	<p>คุณคิดว่าอาจารย์ผู้สอนควรเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาโดยตรงด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อให้มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำและสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>나는 교사가 정확한 교육적인 지식을 갖추며 한국인 학생에게 효율적으로 전수할 수 있기 위하여 태국어 전공이나 태국어 교육 또는 외국어로서의 태국어 교육의 전공자이면 좋겠다고 생각한다.</p>					
17	<p>คุณคิดว่าควรมีการจัดฝึกอบรมความรู้ให้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับความเหมือน ความต่าง ทางวัฒนธรรม รวมทั้งองค์ความรู้เกี่ยวกับด้านความคิด ความเชื่อ สังคมและประเพณีทั้งของประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้</p> <p>나는 학생에게 문화적 공통점과 상이점에 대한 지식 그리고 태국과 한국에 대한 사고 방식, 믿음, 사회, 전통 등의 교육 훈련 프로그램이 필요하다고 생각한다.</p>					
18	<p>คุณคิดว่าการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนที่เป็นคนไทยและการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ผู้สอนที่เป็นคนเกาหลีใต้ มีความแตกต่างกันมากและมีผลต่อการเรียนของนักศึกษา</p> <p>나는 태국어 교육에 있어서 태국인 교사에게서 수업받는 것과 한국인 교사에게서 수업받는 것이 차이점이 많으며 이는 학생 성적에 영향을 끼친다고 생각한다.</p>					
19	<p>คุณคิดว่าควรมีการสร้างร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ในประเด็นการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมากขึ้นเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ</p> <p>나는 바교문화적 의사소통에 있어서 공공 기관이나 민영기관과의 협력하는 것이 한국인 학생 및 외국어로서의 태국어 교육에 도움이 되는 것이라 생각한다.</p>					
20	<p>คุณคิดว่าหนังสือเรียน ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอนควรมีการพัฒนาและปรับปรุงให้ เนื้อหามีความทันสมัย น่าสนใจ สอดคล้อง เหมาะสมและมีประโยชน์แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้</p> <p>나는 교육용 교재, 교과서 및 수업 자료 등이 계속적으로 개발되어 특히 내용이 있어서 업데이트되어야 하며 한국인 학생들에게 유익한 내용으로 개선되어야 한다고 생각한다.</p>					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
21	<p>คุณคิดว่าหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ควรเขียนเป็นภาษาไทยเท่านั้น ไม่ควรใช้สัทอักษรกำกับ</p> <p>나는 한국인 학생들에게 사용되는 교육용 교재, 교과서 및 수업 자료 등이 한글로 음표시하지 말고 순수 태국어로만 사용하는 것이 더 좋다고 생각한다.</p>					
22	<p>คุณคิดว่าหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆ ที่ใช้สอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ควรมีทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาเกาหลีของผู้เรียนปรากฏไว้ด้วย</p> <p>나는 한국인 학생들에게 사용되는 교육용 교재, 교과서 및 수업 자료 등이 태국어, 영어 그리고 학생의 모국어인 한국어로 사용하는 것이 더 바람직하다고 생각한다.</p>					
23	<p>คุณคิดว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศควรหา โอกาสมาท่องเที่ยว มาเรียนภาษาไทยหรือมาแลกเปลี่ยนในโครงการต่างๆ ที่ประเทศไทย</p> <p>나는 외국어로서의 태국어를 공부하는 한국인 학생이 태국 여행이나 태국에서 유학하거나 교환 프로그램에 참여하는 것이 바람직하다고 한다.</p>					
24	<p>คุณคิดว่าจำนวนผู้เรียน จำนวนชั่วโมงเรียน สภาพห้องเรียน อุปกรณ์และสื่อ การเรียนการสอน ฯลฯ มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาไทยของผู้เรียน</p> <p>나는 학생의 수, 수업 시간의 수, 교실 상태, 교육매체 등이 학생의 태국어 어학공부 효율성에 영향을 끼친다고 생각한다.</p>					
25	<p>คุณพบว่าผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมักมีปัญหา ด้านการปรับตัวกับคนไทยและสังคม วัฒนธรรมไทย</p> <p>나는 외국어로서의 태국어를 공부하는 한국인 학생들이 태국인과 태국 사회문화에 적응하는 데 항상 문제가 있다고 생각한다.</p>					
26	<p>คุณคิดว่าความแตกต่างทั้งทางด้านระบบเสียง ระบบคำและไวยากรณ์ของภาษาไทย และภาษาเกาหลีเป็นปัญหาอย่างมากต่อการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลีใต้</p> <p>나는 태국어와 한국어의 음운, 형태 및 문법에 대한 차이점이 한국인 학생의 공부에 큰 장애가 된다고 생각한다.</p>					
27	<p>คุณคิดว่าปัญหาด้านงบประมาณหรือทุนสนับสนุนด้านการเรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ยังมีเงินสนับสนุนน้อยและไม่ทั่วถึง เท่าที่ควร</p> <p>나는 외국어로서의 태국어를 공부하는 한국인 학생을 위한 지원 장학금이나 그 예산이 아직까지 부족하며 충분하지 않다고 생각한다.</p>					
28	<p>คุณคิดว่าสื่อเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ทันสมัยยังถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ค่อนข้างน้อยมาก</p> <p>나는 외국어로서의 태국어를 공부하는 한국인 학생을 위한 첨단 기술 매체나 교육용 도구가 매우 적고 아직 부족하다고 생각한다.</p>					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
29	<p>คุณคิดว่าปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้เกิดจากการขาดแคลนอาจารย์ การที่อาจารย์ผู้สอนไม่ได้จบด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยตรง และการที่อาจารย์ผู้สอนยังไม่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ</p> <p>나는 한국인 학생을 위한 태국어 교육에 대하여 발생하는 문제에 있어서 교사가 태국어 전공이나 태국어 교육 또는 외국어로서의 태국어 교육의 전공자가 아니거나 외국인에게 태국어를 가르치는 경험이 부족하기 때문이라고 생각한다.</p>					
30	<p>คุณหนักใจและมีปัญหาในการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมากกว่าการเรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆ</p> <p>나는 다른 외국어 공부보다 외국어로서의 태국어를 공부하는 데 더 걱정되며 이에 장애가 많다고 생각한다.</p>					

ภาคผนวก ง

เครื่องมือแบบสอบถามเกี่ยวกับแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียน
การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย
และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทยและในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน (ชุด ข)

교사용 설문지

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

작성 요령 및 안내

1. แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่

본 설문지는 2 부로 구성된다.

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1 부 : 응답자의 일반 개인 사항

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ

ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ

เกาหลีใต้

2 부 : 태국 및 한국내 대학교의 학부과정에서 비교문화적 교육과리 모델을 통해서 외국로서의

태국어 교육의 효율성에 영향을 주는 요인에 대한 의견

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1 부 : 응답자의 일반 개인 사항

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อมูลเกี่ยวกับท่านตามความเป็นจริง

안내: 에 를 표시하십시오.

ข้อมูลส่วนบุคคล

개인 정보

1. เพศ ชาย หญิง
 성별 남 여
2. อายุ น้อยกว่า 30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี 60 ปี ขึ้นไป
 연령 30 세 이하 31-40 세 41-50 세 51-60 세 60 세 이상
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
 ปริญญาสาขา.....สถาบัน.....
 최고 학력 학사 학위 석사 학위 박사 학위
 학위 분야 교육 기관명
4. ตำแหน่ง.....
 직책

5. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอน.....ปี

교사로서의 경험 년

6. สถาบันการศึกษาที่ปฏิบัติงานปัจจุบัน คือ

현재 근무하는 교육 기관

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ
เกาหลีใต้

**2 부 : 태국 및 한국내 대학교의 학사과정에서 비교문화적 교육과리 모델을 통해서 외국로서의 태국어
교육의 효율성에 영향을 주는 요인에 대한 의견**

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

아래와 같은 기준을 고려하여 표기하십시오.

5	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นมากที่สุด
5는		매우 그렇다 / 매우 만족
4	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นมาก
4는		그렇다 / 만족
3	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นปานกลาง
3은		그저 그렇다 / 보통
2	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นน้อย
2은		안 그렇다 / 미흡
1	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นน้อยที่สุด
1은		매우 안 그렇다 / 매우 미흡

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	1. ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก 외부 환경 또는 관련 사항의 측면 1.1 ด้านสังคม 사회적					
1	ท่านคิดว่าคนในสังคมไทยปัจจุบันให้ความใส่ใจ ตระหนักและอนุรักษ์ภาษาไทย เพิ่มมากขึ้น 오늘날 태국사회에서 태국어에 대한 관심, 중요성에 대한 인식 그리고 태국어에 대한 애용심이 강해지고 있다고 생각한다.					
2	ท่านคิดว่าคนต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 외국인중에서 태국어 공부에 대한 관심이 많아지고 있다고 생각한다.					
3	ท่านคิดว่าความเหมือนและความแตกต่างกันทางด้านผู้คน ภาษา สังคมและ วัฒนธรรมเป็นเสน่ห์ที่สร้างแรงจูงใจให้ชาวต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น 국민, 언어, 사회문화에 대한 공통점과 상이점으로 인한 매력때문에 외국인에게 태국어 공부에 대한 관심이 높아지고 있다고 생각한다.					
4	ท่านคิดว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การสื่อสาร ไม่เข้าใจกัน 문화적 차이는 의사소통에 방해되는 요인이라고 생각한다.					
5	ท่านคิดว่าภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อมความคิดและสร้างความเข้าใจอันดี ระหว่างคนไทยและคนต่างชาติ 언어는 태국인과 외국인 서로간의 생각이나 이해 등을 연결함에 있어 중요한 수단이다.					
6	ท่านคิดว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองจะช่วยยกระดับความรู้ พัฒนาบุคลิกภาพและสถานะ ทางสังคมได้ 제 2 외국어의 공부는 지식 수준, 성격발달 그리고 사회적 신분에 도움이 된다.					
	1.2 ด้านการเมือง 정치적					
1	ท่านคิดว่า การเรียนรู้ภาษาไทยช่วยเสริมสร้างสัมพันธไมตรีและความร่วมมือด้าน การเมืองของทั้งสองประเทศได้ 태국어 공부는 양국간의 국교 및 정치적 협력의 촉진에 도움이 된다.					
2	ท่านคิดว่าผู้บริหารประเทศและนโยบายการบริหารประเทศมีผลต่อการพัฒนาด้าน การเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ 국가 관리자 및 국가운영정책이 외국인에게의 태국어 교육 발전에 영향을 미친다고 생각한다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
3	ท่านคิดว่าความมั่นคง ความปลอดภัย และความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนต่างชาติมาศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 국가보안 안전 그리고 정치적 안정은 외국인들에게 태국어 공부를 많이 하게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
4	นโยบายทางด้านการศึกษาของภูมิภาคอาเซียนที่ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้และเข้าใจภาษา วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านส่งผลให้ภาษาไทยได้รับความสนใจ 주변 국가의 언어 및 문화 등을 촉진하는 아시안 지역의 교육 정책으로 인하여 태국어도 관심을 많이 받게 된다.					
5	ท่านคิดว่าการสนับสนุนและการจัดสรรทุนการศึกษาจากรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐส่งผลให้คนต่างชาติสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 정부나 공공기관으로부터 받는 지원이나 장학금이 외국인들에게 태국어 공부를 많이 하게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
6	คุณภาพและระบบการบริหารการศึกษาไทยมีการพัฒนาและน่าเชื่อถือมากขึ้นส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ 태국 교육운영시스템 및 품질은 보다 발전되어 신뢰를 받게 되는 것은 외국인들에게 태국어 공부를 많이 하게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
	1.3 ด้านเศรษฐกิจ 경제적					
1	ท่านคิดว่าภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ การทำงานในอนาคต 태국어는 미래의 직업적 성공을 결정하는 중요한 원인중 하나다.					
2	ท่านคิดว่าค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพที่ไม่สูงมากส่งผลให้คนต่างชาติตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยเพื่อการเรียน การท่องเที่ยวและการทำงานเพิ่มจำนวนมากขึ้น 높지 않는 학비나 생활비는 외국인들에게 태국에 와서 공부, 여행 또는 근무 등을 많이 하게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
3	ท่านคิดว่าการพัฒนาด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อการขยายตัวทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศส่งผลให้คนต่างชาติเข้ามาทำงานในไทยและเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น 경제 개발로 인하여 국내외 시장이 확장되어 외국인들이 태국에 들어와 태국어를 많이 공부하게 되었다고 생각한다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
4	อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายการลงทุนของบริษัทต่างชาติในไทยส่งผลให้ตลาดทางการศึกษาและการจ้างงานผู้มีความรู้ภาษาไทยเพิ่มจำนวนมากขึ้น 경제 성장 및 태국내 외국기업의 투자확장으로 인하여 교육 시장이나 태국인 교사의 채용이 많아진다고 생각한다.					
5	อัตราการจ้างงานและรายได้ของบริษัทเกาหลีใต้ในไทยที่มีค่อนข้างสูงส่งผลให้คนเกาหลีใต้สนใจเรียนภาษาไทยและอยากมาทำงานที่ไทยเพิ่มมากขึ้น 태국내 한국회사에서의 고용률 및 높은 급여는 한국인들에게 태국어 공부를 하여 태국에 오게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
6	ภาวะการแข่งขันที่สูง ความกดดันและโอกาสตงานที่เพิ่มมากขึ้นในประเทศเกาหลีใต้ส่งผลให้คนเกาหลีใต้สนใจเรียนภาษาไทยและเลือกที่จะทำงานในไทยเพิ่มมากขึ้น 한국내 치열한 경쟁, 스트레스 및 실업 가능성 등은 한국인들에게 태국어 공부를 하여 태국에 오게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
7	การกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้นและส่งผลให้สนใจเรียนรู้อาษาไทยเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย 태국에서 관광사업 진흥으로 인하여 외국 관광객의 수가 많아지며 이에 따라 태국어 공부에 대한 관심도 많아진다.					
8	กระแสความนิยมด้านธุรกิจร้านอาหาร ความบันเทิงและศัลยกรรมความงามส่งผลให้คนไทยและคนเกาหลีใต้ต่างก็มีความสนใจเรียนภาษาของกันและกันมากขึ้น 음식 사업, 엔터테인먼트 및 미용 사업에 대한 열풍은 한국인 그리고 태국인 서로간에 언어 등에 대하여 보다 더 많은 관심을 가지게 한다.					
	1.4 ด้านเทคโนโลยี 기술적					
1	ท่านคิดว่าปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้อาษาไทยให้เข้าใจง่ายรวดเร็วและได้ผลมากขึ้น 지원 기술 사용으로 인하여 태국어는 더 이해하기 쉽고 빠르고 효율적이라고 생각한다.					
2	เทคโนโลยีช่วยผลิตสื่อ ตำราเอกสารการเรียนการสอนภาษาไทยที่น่าดึงดูด น่าสนใจทันสมัยและมีความหลากหลายให้แก่ชาวต่างชาติ 지원 기술 사용으로 인하여 태국어 교과서 및 매체는 외국인에게 보다 더 매력있고 재미있으며 업데이트 그리고 다양하게 만들어질 수 있다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
3	เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่เชื่อมโยงความรู้ การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน ชาวต่างชาติทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งในประเทศไทยและข้ามประเทศได้เพิ่มขึ้น 기술이란 태국내외 또는 교실내외에서 외국에게 태국어 교육 또는 지식 등을 연계시켜 주는 도구나 매체라고 본다.					
4	เทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบัน เป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนต่างชาติ รู้จักประเทศไทยและสนใจภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 현대첨단기술은 외국인들에게 태국이나 태국어에 대한 관심을 높여 주는 홍보 경로중 하나다.					
5	การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจและความร่วมมือ ด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นระหว่างทั้งสองประเทศ 교육 기술은 양국간의 의사소통, 이해 그리고 협력의 강화를 위한 도구로 사용될 수 있다고 생각한다.					
	2. ด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น 2.1 หลักสูตรการศึกษา 교육과정					
1	หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่มีจุดเด่นหรือ จุดเน้นเท่าที่ควร 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램에 아직까지 제대로 강점이거나 장점이 없다.					
2	หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่มีทันสมัยและมี เนื้อหาไม่น่าสนใจ 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램에 업데이트 되거나 관심을 가질 만한 내용이 없다.					
3	หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความ ต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램은 외국인 학생들의 요구에 충족하지 못하고 있다.					
	2.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน 교육관리					
1	สาขาวิชาหรือทางสถาบันมีระบบการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน ชาวต่างชาติที่มีคุณภาพมีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ 우리 기관 또는 학과에서 외국인을 위한 태국어의 교육관리시스템이 신뢰할 만한 수준에 달하며 그리고 효육적으로 구축되어 운영되고 있다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
2	มีเกณฑ์การคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงและมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ 우리 기관 또는 학과에서 유능하고 외국인에게 태국어 교육 등의 경력있는 태국인과 외국인 교사의 선발기준이 사용되고 있다.					
3	มีเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยที่ชัดเจนและเหมาะสม 태국어 학과에 희망생을 선발하는 기준이 분명하고 적당하다.					
	2.3 ลักษณะของสื่อการเรียนการสอน 教育매체의 종류					
1	ห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัย 교실에 사용되는 교육매체들은 최신이며 적합하다.					
2	สื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจ ภาษาไทย 교육매체는 외국인들에게 태국어를 공부하게 해주는 영감을 주는 원인중 하나다.					
3	การใช้สื่อของจริง การให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น 교육매체를 실제로 사용하거나 실제 경험하게 하는 것이 태국어 교육에 도움이 된다.					
	2.4 ลักษณะของแหล่งเรียนรู้ 학습장소의 종류					
1	การจัดห้องเรียน ขนาดห้องเรียนและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนมี ผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน 교실 구조배정, 교실 사이즈 그리고 내외부 환경이 언어 학습에 영향을 미칠 수 있다.					
2	ทำเล ที่ตั้ง สาธารณูปโภคและการคมนาคมที่สะดวกสบายของสถานที่เรียนส่งผลต่อ การตัดสินใจเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ 기반 시설의 입지 및 위치 그리고 교육기관까지 가는 교통편 등은 외국인에게 태국어 교육을 결정함에 있어 영향을 미친다.					
3	ภาควิชาที่รับผิดชอบมีการจัดห้องหรือศูนย์การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้ บริการ 담당 학과에서 언어 서비스를 위하여 학생들에게 태국 학습장이나 연습실 등이 설치되었다.					
4	ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร สื่อมัลติมีเดียที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน ได้มาใช้บริการ 도서관에서 언어 서비스를 위하여 학생들에게 태국어 교육에 관련 도서, 문서 또는 멀티미디어 매체 등이 제공되고 있다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
5	มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน 학생들에게 태국어를 공부할 수 있는 자습실 (Language Lab) 이 제공되고 있다.					
	2.5 งบประมาณ 예산					
1	ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีโครงการหรือทุนการศึกษา งบประมาณที่จัดสรร ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาด้านภาษาไทยทั้งในประเทศและในต่างประเทศ 본 대학교나 학과에서 프로젝트나 장학프로그램을 제공하여 학생들이 국내외에서 태국어를 진학할 수 있도록 한다.					
2	ทางสาขาวิชาได้รับงบประมาณเพียงพอจากมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนภายนอก เพื่อนำมาใช้พัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยในสาขาวิชา 학과에서 대학이나 외부로부터 예산을 충분히 받고 학과내에서 태국어 교육을 개발하여 추진하고 있다.					
	3. ด้านกระบวนการ 교육관리과정의 측면					
	3.1 การจัดโครงสร้างการบริหารงาน 업무관리구조					
1	มีการกำหนดผู้ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรหรือโปรแกรมการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยให้ชาวต่างชาติไว้อย่างเป็นระบบชัดเจน 외국인을 위한 태국어의 교육과정 또는 교육관리프로그램에 대한 담당자나 책임자가 있다.					
2	มีอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียน ชาวต่างชาติ					
3	หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความ ต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램은 외국인 학생들의 요구 및 필요에 충족하지 못하고 있다.					
4	มีการมอบหมายและกำหนดภาระงานสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่ อาจารย์ผู้สอนอย่างเป็นระบบและเหมาะสม 교사에게 체계적으로 적합한 방법을 통해서 외국어로서의 태국어 수업이나 그에 따른 업무를 배정하여 부여하고 있다.					
	3.2 การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์					
	정책, 비전 그리고 전략의 설정					
1	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียน การสอนภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	대학교나 학과에서 태국어 교육관리진흥정책이 수립되어 계속적으로 보완된다.					
2	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมากเป็นอันดับต้นๆ ในการพัฒนาองค์กร 대학교나 학과에서 조직개발항목중에 태국어 교육관리진흥업무를 우선 순위로 중시하고 있다.					
3	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศและได้รับการยอมรับ 대학교나 학과에서는 외국인사이에서 인정받을 수 있도록 태국어 교육관리진흥업무를 관리하고 있다.					
4	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับนโยบายหรือพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ อยู่เสมอเพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น 대학교나 학과에서는 태국어교육 발전을 위하여 정책을 수정하거나 전략을 개발하고 있다.					
5	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศเพื่อสร้างความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยร่วมกัน 대학교나 학과에서는 국내외 기관들과 협력하여 태국어 교육관리 및 교류 등을 협력화하고 있다.					
6	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการเสนอรูปแบบหรือโปรแกรมการเรียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนอย่างยืดหยุ่นและหลากหลาย 대학교나 학과에서는 학생들에게 태국어 교육의 형태나 프로그램을 다양하고 융통성있게 제공하고 있다.					
7	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาไทยให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเรียนมากขึ้น 대학교나 학과에서는 태국어 교육비용 등을 학생들과 맞게 조정하여 학생들에게보다 더 교육적 기회를 제공하고 있다.					
	3.3 กระบวนการบริหารหลักสูตร <u>교육과정관리</u>					
1	มีโครงสร้างหลักสูตรวิชาและหน่วยกิตที่เป็นระบบชัดเจนและมีความหลากหลายเหมาะสมแก่ผู้เรียน 교육과정, 과목 그리고 학점 등의 구조 및 체계는 분명하고 학생들과 잘 맞게 갖추어지고 있다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
2	มีการปรับปรุงหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน 외국인을 위한 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램에 업데이트되거나 현 상황에 맞게 개발하고 있다.					
3	มีกรรมการประจำหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอและเป็นไปตามคุณสมบัติ 교육과정에 의하여 담당위원 및 적인 교수진들이 있다.					
4	มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัด และความสนใจ 학생들이 본인의 취향 또는 관심에 따라 선택이 가능한 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램 등이 있다					
5	มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีลักษณะร่วมกับหลักสูตรหรือ โปรแกรมอื่นๆ ทั้งในและต่างสถาบัน (joint program) 학교내 또는 타 기관들과 공동 운영하는 태국어 교육과정 또는 태국어 교 육 프로그램 (Joint program) 등이 있다.					
3.4 การสร้างเครือข่ายทางการศึกษา 教育적 네트워크 구축						
1	มีความร่วมมือระหว่างองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอน ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย 외부기관이나 조직과의 협력을 통하여 태국어 및 태국문화 교육을 실시하고 있다.					
2	มีการจัดประชุม อบรม สัมมนาในประเด็นต่างๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่แตกต่าง กันเชิงวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ 국내외에서 학생과 교사간의 비교문화 등의 다양한 주제로 열리는 회의, 훈련 그리고 세미나 등이 있다.					
3.5 การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา 教育인력양성 및 개발						
1	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งอาจารย์ไปอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอน ภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ 대학교나 학과에서는 외국인을 위한 태국어 교육에 대한					
2	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาให้ทุนสนับสนุนการเขียนเอกสารหรือตำราประกอบ การสอนภาษาไทยแก่อาจารย์ 대학교나 학과에서는 장학금을 통하여 교사에게 태국어 교육에 관련한 논문이나 교과서를 지원하고 있다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
3	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาที่มีโครงการพัฒนาอาจารย์โดยส่งไปดูงานทั้งในและต่างประเทศ 대학교나 학과에서는 교사 개발 프로젝트를 통하여 국내외에 교사를 보내고 있다.					
4	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาที่มีการสนับสนุนยกย่องชื่นชมอาจารย์ที่มีผลงานดีเด่นหรือสร้างชื่อเสียงด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 대학교나 학과에서는 외국어로서의 태국어 교육에 관련하여 우수실적이거나 좋은 평판을 받는 명예교사를 지원하고 있다.					
3.6 กระบวนการจัดการเรียนการสอน <u>교육실행과정</u>						
1	ผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนเฉพาะที่ช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเรียนรู้ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น 교사는 개인 교수테크닉을 통하여 외국 학생이 태국어를 쉽게 배울 수 있도록 하고 있다.					
2	มีรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีความทันสมัย หลากหลายวิธี ไม่น่าเบื่อ 태국어 교육 내용은 업데이트 되고 지루하지 않고 다양한 방법을 통하여 실시되고 있다.					
3	รูปแบบวิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ได้จริง 교사의 교육 방법은 재미있고 학생들에게 학습적이며 실제 적용할 수 있도록 하고 있다.					
4	วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ผู้เรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้ 교사의 교육 방법은 학생들이 스스로 공부할 수 있도록 하는 방식이다.					
5	ตำราเรียนภาษาไทย เนื้อหาเก่า ยาก ลำบากและไม่น่าสนใจ 태국어 교과서는 오래된 내용으로 이해하기 어렵고 흥미를 갖지 못하게 한다.					
6	ตำราเอกสารประกอบการเรียนภาษาไทยมีเนื้อหาและรายละเอียดไม่เหมาะสม มากหรือน้อยเกินไปเน้นการท่องจำมากกว่าความรู้ ความเข้าใจและการนำไปใช้ได้จริงในชีวิต 태국어 교과서는 내용이 부적합하고 실제 지식이나 이해 또는 실재사용보다 암기나 응시하는 목적에 중시하고 있다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
7	บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น 교실에 교사와 교우간의 친한 분위기가 조성되어 있다.					
8	การจัดกลุ่มผู้เรียนภาษาไทยไม่เกินกลุ่มละ 30 คน ต่อห้องเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพ ในการเรียนรู้ภาษาไทย 태국어 학생들을 30명이나 이하의 그룹으로 나눠 교육시키는 것이 태국어 학습에 효과적이다.					
9	เวลาในการเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน 태국어 수업 시간이 학생의 학습의 효과에 영향을 미칠 수 있다.					
10	การบ้านหรือการส่งงานมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน 숙제나 보고서 제출은 학생의 학습의 효과에 영향을 미칠 수 있다.					
	3.7 การวิจัยและการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน 학생 양질의 연구 및 촉진활동관리					
1	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการจัดสรรทุนด้านวิจัยให้แก่อาจารย์เพื่อทำวิจัย ด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ 대학교나 학과에서는 교사에게 연구장학금을 제공하여 외국인을 위한 태국어 교육에 대한 연구를 발전시키고 있다.					
2	มีการส่งเสริมด้านวิจัยโดยร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในและนอกสถาบันทั้งในและ ต่างประเทศ 국내외 기관들과 협력하여 연구촉진 프로그램이 실시되고 있다.					
3	มีการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้าน วัฒนธรรมไทยให้นักศึกษามีส่วนร่วม 참여 학생들에게 태국문화 등에 대한 이해를 높이기 위하여 교실외 학습활동 등이 실시되어 있다.					
4	มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสและมีพื้นที่ (เวที) ในการแสดงออกด้านความรู้ ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมในลักษณะที่แตกต่างหลากหลายให้แก่ผู้เรียน 학생들에게 다양한 환경에서 언어문화적 능력이 보여 줄 수 있도록 기회 및 공간을 제공하고 있다.					
5	มีโครงการการศึกษาดูงาน หรือทัศนศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มองค์ความรู้และ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย 태국의 언어 및 문화에 대한 지식 또는 학습을 위하여 해외 방문, 수학여행 등의 기회가 제공되고 있다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	3.8 การวัดและการประเมินผล 측정 및 평가					
1	มีระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาไทย ของผู้เรียนที่ชัดเจน ถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง 학생들의 태국어 능력 및 기능에 대한 측정시스템 및 평가기준은 명확하고 다양하며 실제적이다.					
2	มีการวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง 학생들의 태국어 학습 결과에 대하여 정기적으로 측정하여 학생들에게 자기 개발하기 위하여 통보하고 있다.					
	4. ด้านผลผลิต 생산성의 측면					
1	มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาชาวต่างชาติด้านภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี 태국어 분야의 외국인 졸업생의 수가 매년 증가되고 있다.					
2	นักศึกษาที่เรียนภาษาไทยได้รับรางวัลจากการแข่งขัน การประกวด ฯลฯ และสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย 태국어 학생들이 경연 대회 등을 수상함으로써 대학교 명성을 얻게 하고 있다.					
3	บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้ประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้ดี 외국어로로서의 태국어 교육과정을 수료한 졸업생들이 안정된 직업을 가지며 좋은 수입으로 생활하고 있다.					
4	บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาษาไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ ภาษาไทย 태국어 졸업생들이 대부분 태국어 사용에 관련 직장을 다니고 있다.					
5	บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้ประกอบอาชีพในประเทศไทยมากกว่าที่ประเทศเกาหลีใต้ 태국어 졸업생들이 한국에서의 근무보다 태국에서 근무하고 있다.					
6	มีการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือหรือการติดต่อสื่อสารของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา แล้วกับนักศึกษารุ่นน้องหรือคณาจารย์ 졸업생과 기존의 학생 또는 교사들간에 서로 연락하여 협력하는 네트워크가 구성되어 있다.					
7	ศิษย์เก่ามีส่วนช่วยสนับสนุนสาขาวิชาและสถาบันในด้านต่างๆ เช่น ด้านเงินทุน ด้านการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในฐานะวิทยากร ฯลฯ 졸업 (동문) 생들은 대학교나 학과에 자금, 지식 전달 그리고 특별강사로서의 경험 공유 등의 지원을 해주고 있다.					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
8	ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้แก่ผู้สนใจเรียนภาษาไทย 졸업 (동문) 생들 및 현학생들은 태국어 관심자들에게 직접이나 간접적으로 홍보에 도움을 주고 있다.					
9	จำนวนบัณฑิตมีการศึกษาต่อด้านภาษาไทยในระดับสูงทั้งในประเทศเกาหลีใต้และ ในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น 졸업이후에 태국어 부문에 관련하여 한국에서나 태국에서 진학하는 졸업생들은 많아지고 있다.					
10	ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของสถาบัน คุณภาพของคณาจารย์และบัณฑิตเป็นจุดขายและ จุดดึงดูดให้มีคนสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 교육기관의 명성 및 이미지 그리고 교사 및 졸업자의 능력은 사람들이 태국어를 공부함에 있어 가장 중요한 강조점이라고 생각한다.					

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา (ชุด ข)
학생용 설문지

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

작성 요령 및 안내

- แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่
본 설문지는 2 부로 구성된다.

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1 부 : 응답자의 일반 개인 사항

**ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ
เกาหลีใต้**

- 태국 및 한국내 대학교의 학부과정에서 비교문화적 교육과리 모델을 통해서 외국로서의
태국어 교육의 효율성에 영향을 주는 요인에 대한 의견

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1 부 : 응답자의 일반 개인 사항

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อมูลเกี่ยวกับท่านตามความเป็นจริง

안내: 에 를 표시하십시오.

ข้อมูลส่วนบุคคล

개인 정보

- เพศ ชาย หญิง
성별 남 여
- อายุ 19-24 ปี 25-30 ปี 30 ปี ขึ้นไป
연령 19-24 세 25-30 세 30 세 이상
- ชั้นปีที่..... สาขาวิชาเอก.....
학년 _____ 전공 _____
มหาวิทยาลัย.....
대학교 _____

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ
เกาหลีใต้

2부 : 태국 및 한국내 대학교의 학부과정에서 비교문화적 교육과리 모델을 통해서 외국로서의
태국어 교육의 효율성에 영향을 주는 요인에 대한 의견

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของคุณมากที่สุดเพียงช่องเดียว

안내: 에 ✓ 를 하나만 표시하십시오.

โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

아래와 같은 기준을 고려하여 표기하십시오.

5หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นมากที่สุด
5는	매우 그렇다 / 매우 만족
4 หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นมาก
4는	그렇다 / 만족
3หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นปานกลาง
3은	그저 그렇다 / 보통
2หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นน้อย
2은	안 그렇다 / 미흡
1หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด / ได้มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นน้อยที่สุด
1은	매우 안 그렇다 / 매우 미흡

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น				
		정도				
		5	4	3	2	1
	1. ด้านบริบทหรือภาวะแวดล้อมภายนอก 외부 환경 또는 관련 사항의 측면 1.1 ด้านสังคม 사회적					
1	ท่านคิดว่าคนไทยปัจจุบันให้ความใส่ใจ ตระหนักและอนุรักษ์ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 오늘날 태국사회에서 태국어에 대한 관심, 중요성에 대한 인식 그리고 태국어에 대한 애용심이 강해지고 있다고 생각한다.					
2	ท่านคิดว่าคนต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 외국인중에서 태국어 공부에 대한 관심이 많아지고 있다고 생각한다.					
3	ท่านคิดว่าความเหมือนและความแตกต่างกันทางด้านผู้คน ภาษา สังคมและวัฒนธรรมเป็นเสน่ห์ที่สร้างแรงจูงใจให้ชาวต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น 국민, 언어, 사회문화에 대한 공통점과 차이점으로 인한 매력때문에 외국인에게 태국어 공부에 대한 관심이 높아지고 있다고 생각한다.					
4	ท่านคิดว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การสื่อสารไม่เข้าใจกัน 문화적 차이는 의사소통에 방해되는 요인이라고 생각한다.					
5	ท่านคิดว่าภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อมความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและคนต่างชาติ 언어는 태국인과 외국인 서로간의 생각이나 이해 등을 연결함에 있어 중요한 수단이다.					
6	ท่านคิดว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองจะช่วยยกระดับความรู้ พัฒนาบุคลิกภาพและสถานะทางสังคมได้ 제 2 외국어의 공부는 지식 수준, 성격 발달 그리고 사회적 신분에 도움이 된다.					
	1.2 ด้านการเมือง 정치적					
1	ท่านคิดว่า การเรียนรู้ภาษาไทยช่วยเสริมสร้างสัมพันธไมตรีและความร่วมมือด้านการเมืองของทั้งสองประเทศได้ 태국어 공부는 양국간의 국교 및 정치적 협력의 촉진에 도움이 된다.					
2	ท่านคิดว่าผู้บริหารประเทศและนโยบายการบริหารประเทศมีผลต่อการพัฒนาด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ 국가 관리자 및 국가운영정책이 외국인에게의 태국어 교육 발전에 영향을 미친다고 생각한다.					
3	ท่านคิดว่าความมั่นคง ความปลอดภัย และความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนต่างชาติมาศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 국가보안 안전 그리고 정치적 안정은 외국인들에게 태국어 공부를 많이					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	하게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
4	นโยบายทางการศึกษาของภูมิภาคอาเซียนที่ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้และเข้าใจภาษา วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านส่งผลให้ภาษาไทยได้รับความสนใจ 주변 국가의 언어 및 문화 등을 촉진하는 아시안 지역의 교육 정책으로 인하여 태국어도 관심을 많이 받게 된다.					
5	ท่านคิดว่า การสนับสนุนและการจัดสรรทุนการศึกษาจากรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ ส่งผลให้คนต่างชาติสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 정부나 공공기관으로부터 받는 지원이나 장학금이 외국인들에게 태국어 공부를 많이 하게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
6	คุณภาพและระบบการบริหารการศึกษาไทยมีการพัฒนาและน่าเชื่อถือมากขึ้นส่งผล ต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ 태국 교육운영시스템 및 품질은 보다 발전되어 신뢰를 받게 되는 것은 외국인들에게 태국어 공부를 많이 하게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
	1.3 ด้านเศรษฐกิจ 경제적					
1	ท่านคิดว่าภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ การงานในอนาคต 태국어는 미래의 직업적 성공을 결정하는 중요한 원인중 하나다.					
2	ท่านคิดว่าค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพที่ไม่สูงมากส่งผลให้คนต่างชาติตัดสินใจเดินทาง มาประเทศไทยเพื่อการเรียน การท่องเที่ยวและการทำงานเพิ่มจำนวนมากขึ้น 높지 않는 학비나 생활비는 외국인들에게 태국에 와서 공부, 여행 또는 근무 등을 많이 하게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
3	ท่านคิดว่า การพัฒนาด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อการขยายตัวทางการตลาดทั้งในและ ต่างประเทศส่งผลให้มีคนต่างชาติเข้ามาทำงานในไทยและเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น 경제 개발로 인하여 국내외 시장이 확장되어 외국인들이 태국에 들어와 태국어를 많이 공부하게 되었다고 생각한다.					
4	อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายการลงทุนของบริษัทต่างชาติในไทยส่งผล ให้ตลาดทางการศึกษาและการจ้างงานผู้มีความรู้ภาษาไทยเพิ่มจำนวนมากขึ้น 경제 성장 및 태국내 외국기업의 투자확장으로 인하여 교육 시장이나 태국인 교사의 채용이 많아진다고 생각한다.					
5	อัตราการจ้างงานและรายได้ของบริษัทเกาหลีใต้ในไทยที่มีค่อนข้างสูงส่งผลให้คน เกาหลีใต้สนใจเรียนภาษาไทยและอยากมาทำงานที่ไทยเพิ่มมากขึ้น					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	태국내 한국회사에서의 고용률 및 높은 급여는 한국인들에게 태국어 공부를 하여 태국에 오게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
6	ภาวะการแข่งขันที่สูง ความกดดันและโอกาสงานที่เพิ่มมากขึ้นในประเทศเกาหลีใต้ ส่งผลให้คนเกาหลีใต้สนใจเรียนภาษาไทยและเลือกที่จะทำงานในไทยเพิ่มมากขึ้น 한국내 치열한 경쟁, 스트레스 및 실업 가능성 등은 한국인들에게 태국어 공부를 하여 태국에 오게 해주는 중요한 원인중 하나다.					
7	การกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้นและส่งผลให้สนใจเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย 태국에서 관광사업 진흥으로 인하여 외국 관광객의 수가 많아지며 이에 따라 태국어 공부에 대한 관심도 많아진다.					
8	กระแสความนิยมด้านธุรกิจการอาหาร ความบันเทิงและศัลยกรรมความงาม ส่งผลให้คนไทยและคนเกาหลีใต้ต่างก็มีความสนใจเรียนภาษาของกันและกันมากขึ้น 음식 사업, 엔터테인먼트 및 미용 사업에 대한 열풍은 한국인 그리고 태국인 서로간에 언어 등에 대하여 보다 더 많은 관심을 가지게 한다.					
	1.4 ด้านเทคโนโลยี 기술적					
1	ท่านคิดว่าปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาไทยให้เข้าใจง่าย รวดเร็วและได้ผลมากขึ้น 지원 기술 사용으로 인하여 태국어는 더 이해하기 쉽고 빠르고 효율적이라고 생각한다.					
2	เทคโนโลยีช่วยผลิตสื่อ ตำราเอกสารการเรียนการสอนภาษาไทยที่น่าดึงดูด น่าสนใจ ทันสมัยและมีความหลากหลายให้แก่ชาวต่างชาติ 지원 기술 사용으로 인하여 태국어 교과서 및 매체는 외국인에게 보다 더 매력있고 재미있으며 업데이트 그리고 다양하게 만들어질 수 있다.					
3	เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่เชื่อมโยงความรู้ การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งในประเทศไทยและข้ามประเทศได้เพิ่มขึ้น 기술이란 태국내외 또는 교실내외에서 외국에게 태국어 교육 또는 지식 등을 연계시켜 주는 도구나 매체라고 본다.					
4	เทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบัน เป็นช่องทางหนึ่งซึ่งช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนต่างชาตรู้จักประเทศไทยและสนใจภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 현대첨단기술은 외국인들에게 태국이나 태국어에 대한 관심을 높여 주는 홍보 경로중 하나다.					
5	การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจและความร่วมมือด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นระหว่างทั้งสองประเทศ					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	교육 기술은 양국간의 의사소통, 이해 그리고 협력의 강화를 위한 도구로 사용될 수 있다고 생각한다.					
	2. ด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น 기본투입요인의 측면 2.1 หลักสูตรการศึกษา 교육과정					
1	หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่มีจุดเด่นหรือจุดเน้นเท่าที่ควร 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램에 아직까지 제대로 강점이나 장점이 없다.					
2	หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ทันสมัยและมีเนื้อหาไม่น่าสนใจ 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램에 업데이트 되거나 관심을 가질 만한 내용이 없다.					
3	หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램은 외국인 학생들의 요구에 충족하지 못하고 있다.					
	2.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน 교육관리					
1	สาขาวิชาหรือทางสถาบันมีระบบการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ 우리 기관 또는 학과에서 외국인을 위한 태국어의 교육관리시스템이 신뢰할 만한 수준에 달하며 그리고 효육적으로 구축되어 운영되고 있다.					
2	มีเกณฑ์การคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงและมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ 우리 기관 또는 학과에서 유능하고 외국인에게 태국어 교육 등의 경력있는 태국인과 외국인 교사의 선발기준이 사용되고 있다.					
3	มีเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยที่ชัดเจนและเหมาะสม 태국어 학과에 희망생을 선발하는 기준이 분명하고 적당하다.					
	2.3 ลักษณะของสื่อการเรียนการสอน 교육매체의 종류					
1	ห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัย 교실에 사용되는 교육매체들은 최신이며 적합하다.					
2	สื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจภาษาไทย 교육매체는 외국인들에게 태국어를 공부하게 해주는 영감을 주는 원인중					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	하나다.					
3	การใช้สื่อของจริงหรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น 교육매체를 실물로 사용하거나 실제 경험하게 하는 것이 태국어 교육에 도움이 된다.					
	2.4 ลักษณะของแหล่งเรียนรู้ 학습장소의 종류					
1	การจัดห้องเรียน ขนาดห้องเรียนและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน 교실 구조배정, 교실 사이즈 그리고 내외부 환경이 언어 학습에 영향을 미칠 수 있다.					
2	ทำเล ที่ตั้ง สาธารณูปโภคและการคมนาคมที่สะดวกสบายของสถานที่เรียนส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของชาวต่างชาติ 기반 시설의 입지 및 위치 그리고 교육기관까지 가는 교통편 등은 외국인에게 태국어 교육을 결정함에 있어 영향을 미친다.					
3	ภาควิชาที่รับผิดชอบมีการจัดห้องหรือศูนย์การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้บริการ 담당 학과에서 언어 서비스를 위하여 학생들에게 태국 학습장이나 연습실 등이 설치되었다.					
4	ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร สื่อมัลติมีเดียที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้บริการ 도서관에서 언어 서비스를 위하여 학생들에게 태국어 교육에 관련 도서, 문서 또는 멀티미디어 매체 등이 제공되고 있다.					
5	มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน 학생들에게 태국어를 공부할 수 있는 자습실 (Language Lab) 이 제공되고 있다.					
	2.5 งบประมาณ 예산					
1	ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีโครงการหรือทุนการศึกษา งบประมาณที่จัดสรรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาด้านภาษาไทยทั้งในประเทศและในต่างประเทศ 본 대학교나 학과에서 프로젝트나 장학프로그램을 제공하여 학생들이 국내외에서 태국어를 진학할 수 있도록 한다.					
2	ทางสาขาวิชาได้รับงบประมาณเพียงพอจากมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนภายนอกเพื่อนำมาใช้พัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยในสาขาวิชา					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	학과에서 대학이나 외부로부터 예산을 충분히 받고 학과내에서 태국어 교육을 개발하여 추진하고 있다.					
	3. ด้านกระบวนการ 教育管理과정의 측면 3.1 การจัดโครงสร้างการบริหารงาน 업무관리구조					
1	มีการกำหนดผู้ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรหรือโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติไว้อย่างเป็นระบบชัดเจน 외국인을 위한 태국어의 교육과정 또는 교육관리프로그램에 대한 담당자나 책임자가 있다.					
2	มีอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติในกรณีที่มีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ 문제가 있거나 도움이 필요 시 외국인 학생을 위하여 상담, 지도 및 문제 해결 등을 전담하는 교사나 교원이 있다.					
3	หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยยังไม่ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램은 외국인 학생들의 요구 및 필요에 충족하지 못하고 있다.					
4	มีการมอบหมายและกำหนดภาระงานสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่อาจารย์ผู้สอนอย่างเป็นระบบและเหมาะสม 교사에게 세계적으로 적합한 방법을 통해서 외국어로서의 태국어 수업이나 그에 따른 업무를 배정하여 부여하고 있다.					
	3.2 การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ 정책, 비전 그리고 전략의 설정					
1	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง 대학교나 학과에서 태국어 교육관리진흥정책이 수립되어 계속적으로 보완된다.					
2	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมากเป็นอันดับต้นๆ ในการพัฒนางองค์กร 대학교나 학과에서 조직개발항목중에 태국어 교육관리진흥업무를 우선 순위로 중시하고 있다.					
3	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศและได้รับการยอมรับ					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	대학교나 학과에서는 외국인사이에서 인정받을 수 있도록 태국어 교육관리진흥업무를 관리하고 있다.					
4	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับนโยบายหรือพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ อยู่เสมอ เพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น 대학교나 학과에서는 태국어교육 발전을 위하여 정책을 수정하거나 전략을 개발하고 있다.					
5	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยร่วมกัน 대학교나 학과에서는 국내외 기관들과 협력하여 태국어 교육관리 및 교류 등을 W협력화하고 있다.					
6	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการเสนอรูปแบบหรือโปรแกรมการเรียนภาษาไทย ให้แก่ผู้เรียนอย่างยืดหยุ่นและหลากหลาย 대학교나 학과에서는 학생들에게 태국어 교육의 형태나 프로그램을 다양하고 융통성있게 제공하고 있다.					
7	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาไทยให้อยู่ในระดับ ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเรียนมากขึ้น 대학교나 학과에서는 태국어 교육비용 등을 학생들과 맞게 조정하여 학생들에게 보다 더 교육적 기회를 제공하고 있다.					
	3.3 กระบวนการบริหารหลักสูตร 교육과정관리					
1	มีโครงสร้างหลักสูตร วิชาและหน่วยกิตที่เป็นระบบชัดเจน และมีความหลากหลายเหมาะสมแก่ผู้เรียน 교육과정, 과목 그리고 학점 등의 구조 및 체계는 분명하고 학생들과 잘 맞게 갖추어지고 있다.					
2	มีการปรับปรุงหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน ชาวต่างประเทศให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน 외국인을 위한 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램에 업데이트 되거나 현 상황에 맞게 개발하고 있다.					
3	มีกรรมการประจำหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอและเป็นไปตามคุณสมบัติ 교육과정에 의하여 담당위원 및 적인 교수진들이 있다.					
4	มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้เลือกตาม ความถนัดและความสนใจ 학생들이 본인의 취향 또는 관심에 따라 선택이 가능한 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램 등이 있다					
5	มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีลักษณะร่วมกับหลักสูตรหรือ					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	โปรแกรมอื่นๆ ทั้งในและต่างสถาบัน (joint program) 학교내 또는 타 기관들과 공동 운영하는 태국어 교육과정 또는 태국어 교육 프로그램 (Joint program) 등이 있다.					
	3.4 การสร้างเครือข่ายทางการศึกษา 교육적 네트워크 구축					
1	มีความร่วมมือระหว่างองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอน ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย 외부기관이나 조직과의 협력을 통하여 태국어 및 태국문화 교육을 실시하고 있다.					
2	มีการจัดประชุม อบรม สัมมนาในประเด็นต่างๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนที่แตกต่างกันเชิงวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ 국내외에서 학생과 교사간의 비교문화 등의 다양한 주제로 열리는 회의, 훈련 그리고 세미나 등이 있다.					
	3.5 การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา 교육인력양성 및 개발					
1	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งอาจารย์ไปอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอน ภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ 대학교나 학과에서는 외국인을 위한 태국어 교육에 대한 교육훈련 또는 세미나에 교사를 참여시키고 있다.					
2	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาให้ทุนสนับสนุนการเขียนเอกสารหรือตำราประกอบการสอนภาษาไทยแก่อาจารย์ 대학교나 학과에서는 장학금을 통하여 교사에게 태국어 교육에 관련한 논문이나 교과서를 지원하고 있다.					
3	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีโครงการพัฒนาอาจารย์โดยส่งไปปฏิบัติงานทั้งในและต่างประเทศ 대학교나 학과에서는 교사 개발 프로젝트를 통하여 국내외에 교사를 보내고 있다.					
4	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการสนับสนุนยกย่องชื่นชมอาจารย์ที่มีผลงานดีเด่น หรือสร้างชื่อเสียงด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 대학교나 학과에서는 외국어로서의 태국어 교육에 관련하여 우수실적이나 좋은 평판을 받는 명예교사를 지원하고 있다.					
	3.6 กระบวนการจัดการเรียนการสอน 교육실행과정					
1	ผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนเฉพาะที่ช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเรียนรู้ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	교사는 개인 교수테크닉을 통하여 외국 학생이 태국어를 쉽게 배울 수 있도록 하고 있다.					
2	มีรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีความทันสมัย หลากหลายวิธี ไม่น่าเบื่อ 태국어 교육 내용은 업데이트 되고 지루하지 않고 다양한 방법을 통하여 실시되고 있다.					
3	รูปแบบวิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้และนำไปใช้ได้จริง 교사의 교육방법은 재미있고 학생들에게 학습적이며 실제 적용할 수 있도록 하고 있다.					
4	วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ผู้เรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้ 교사의 교육방법은 학생들이 스스로 공부할 수 있도록 하는 방식이다.					
5	ตำราเรียนภาษาไทย เนื้อหาเก่า ยาก ล้าสมัยและไม่น่าสนใจ 태국어 교과서는 오래된 내용으로 이해하기 어렵고 흥미를 갖지 못하게 한다.					
6	ตำราเอกสารประกอบการเรียนภาษาไทยมีเนื้อหาและรายละเอียดไม่เหมาะสมมาก หรือน้อยเกินไป เน้นการท่องจำมากกว่าความรู้ ความเข้าใจและการนำไปใช้ได้ จริงในชีวิต 태국어 교과서는 내용이 부적합하고 실제 지식이나 이해 또는 실제사용보다 암기나 응시하는 목적에 중시하고 있다.					
7	บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น 교실에서 교사와 교우간의 친한 분위기가 조성되어 있다.					
8	การจัดกลุ่มผู้เรียนภาษาไทยไม่เกินกลุ่มละ 30 คน ต่อห้องเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพ ในการเรียนรู้ภาษาไทย 태국어 학생들을 30명이나 이하의 그룹으로 나눠 교육시키는 것이 태국어 학습에 효과적이다.					
9	เวลาในการเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน 태국어 수업 시간이 학생의 학습의 효과에 영향을 미칠 수 있다.					
10	การบ้านหรือการส่งงานมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน 숙제나 보고서 제출은 학생의 학습의 효과에 영향을 미칠 수 있다.					
	3.7 การวิจัยและการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน 학생 양질의 연구 및 촉진활동관리					
1	มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการจัดสรรทุนด้านวิจัยให้แก่อาจารย์เพื่อทำวิจัย ด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น				
		정도				
		5	4	3	2	1
	대학교나 학과에서는 교사에게 연구장학금을 제공하여 외국인을 위한 태국어 교육에 대한 연구를 발전시키고 있다.					
2	มีการส่งเสริมด้านวิจัยโดยร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในและนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ 국내외 기관들과 협력하여 연구 촉진 프로그램이 실시되고 있다.					
3	มีการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษามีส่วนร่วม 참여 학생들에게 태국문화 등에 대한 이해를 높이기 위하여 교실외 학습활동 등이 실시되어 있다.					
4	มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสและมีพื้นที่ (เวที) ในการแสดงออกด้านความรู้ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมในลักษณะที่แตกต่างหลากหลายให้แก่ผู้เรียน 학생들에게 다양한 환경에서 언어문화적 능력이 보여 줄 수 있도록 기회 및 공간을 제공하고 있다.					
5	มีโครงการการศึกษาดูงาน หรือทัศนศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มองค์ความรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย 태국의 언어 및 문화에 대한 지식 또는 학습을 위하여 해외 방문, 수학여행 등의 기회가 제공되고 있다.					
	3.8 การวัดและการประเมินผล 측정 및 평가					
1	มีระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาไทย ของผู้เรียนที่ชัดเจน ถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง 학생들의 태국어 능력 및 기능에 대한 측정시스템 및 평가기준은 명확하고 다양하며 실제적이다.					
2	มีการวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง 학생들의 태국어 학습 결과에 대하여 정기적으로 측정하여 학생들에게 자기 개발하기 위하여 통보하고 있다.					
	4. ด้านผลผลิต 생산성의 측면					
1	มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาชาวต่างชาติด้านภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี 태국어 분문의 외국인 졸업생의 수가 매년 증가되고 있다.					
2	นักศึกษาที่เรียนภาษาไทยได้รับรางวัลจากการแข่งขัน การประกวด ฯลฯ และสร้าง ชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย 태국어 학생들이 경연 대회 등을 수상함으로써 대학교 명성을 얻게 하고 있다.					
3	บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้ประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้ดี					

ข้อ 번	รายการ 항목	ระดับความเห็น 정도				
		5	4	3	2	1
	외국어로서의 태국어 교육과정을 수료한 졸업생들이 안정된 직업을 가지며 좋은 수입으로 생활하고 있다.					
4	บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาษาไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทย 태국어 졸업생들이 대부분 태국어 사용에 관련 직장을 다니고 있다.					
5	บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้ประกอบอาชีพในประเทศไทยมากกว่าที่ประเทศเกาหลีใต้ 태국어 졸업생들이 한국에서의 근무보다 태국에서 근무하고 있다.					
6	มีการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือหรือการติดต่อสื่อสารของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา แล้วกับนักศึกษารุ่นน้องหรือคณาจารย์ 졸업생과 기존의 학생 또는 교사들간에 서로 연락하여 협력하는 네트워크가 구성되어 있다.					
7	ศิษย์เก่ามีส่วนช่วยสนับสนุนสาขาวิชาและสถาบันในด้านต่างๆ เช่น ด้านเงินทุน ด้านการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในฐานะวิทยากร ฯลฯ 졸업 (동문) 생들은 대학교나 학과에 자금, 지식 전달 그리고 특별강사로서의 경험 공유 등의 지원을 해주고 있다.					
8	ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้แก่ผู้สนใจเรียนภาษาไทย 졸업 (동문) 생들 및 현학생들은 태국어 관심자들에게 직접이나 간접적으로 홍보에 도움을 주고 있다.					
9	จำนวนบัณฑิตมีการศึกษาต่อด้านภาษาไทยในระดับสูงทั้งในประเทศเกาหลีใต้และ ในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น 졸업이후에 태국어 부문에 관련하여 한국에서나 태국에서 진학하는 졸업생들은 많아지고 있다.					
10	ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของสถาบัน คุณภาพของคณาจารย์และบัณฑิตเป็นจุดขายและ จุดดึงดูดให้มีคนสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น 교육기관의 명성 및 이미지 그리고 교사 및 졸업자의 능력은 사람들이 태국어를 공부함에 있어 가장 중요한 강조점이라고 생각한다.					

แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. สถานที่.....เวลา.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ.....นามสกุล.....สัญชาติ.....

อายุ.....ปี เพศ..... วุฒิทางการศึกษา.....

อาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ.....

ตำแหน่งทางวิชาการ..... ตำแหน่งทางการบริหาร.....

สถาบัน / คณะที่สอน

ระยะเวลาทำงานเป็นอาจารย์รวมทั้งหมด.....ปี

ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย.....ปี เดือน

ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศ.....ปี เดือน

ประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศในประเทศไทยปี.....เดือน

สถาบันที่สอน.....

ประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ต่างประเทศปี.....เดือน

สถาบันที่สอน / โครงการที่เข้าร่วม.....

ประวัติการได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติ.....

รายวิชาที่สอน.....

.....

.....

จำนวนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา (โดยประมาณ).....คน

ความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน / ความสามารถพิเศษ.....

แรงจูงใจในการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ.....

ตอนที่ 2 แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

1. ท่านคิดอย่างไรต่อความสำคัญและความจำเป็นของการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน)ASEAN+3(
2. ท่านคิดว่าอะไรคือข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบที่เกิดจากการเปิดตลาดบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยกับของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน)ASEAN+3(โดยการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ (
3. ท่านคิดว่าน่าจะเกิดปัญหาใดบ้างจากการเปิดตลาดบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยกับของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน)ASEAN+3(โดยการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศและมีแนวทางหรือข้อเสนอแนะต่อปัญหานั้นๆ (อย่างไร
4. ท่านคิดว่าอะไรคือปัจจัยสำคัญหรือสิ่งที่จะช่วยสนับสนุน ส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ
5. ท่านคิดว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาที่สองและสอนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรมควรมีคุณลักษณะและมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง
6. ท่านคิดว่าอะไรคือจุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม
7. ท่านคิดว่าเทคนิคการสอนและลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมควรมีลักษณะอย่างไร
8. ท่านคิดว่ารูปแบบหรือแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ควรเป็นอย่างไรบ้าง
9. ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้เป็นอย่างไรบ้าง (ปัญหาและวิธีการแก้ไข)
10. ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่บั่นทอนให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร
11. ท่านคิดว่าเอกสาร ตำรา หนังสือประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศควรมีลักษณะอย่างไร
12. ท่านคิดว่าแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศควรมีลักษณะอย่างไร
13. ท่านมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีให้แก่ นักศึกษาเกาหลีใต้ เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเกาหลีใต้

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. สถานที่.....เวลา.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ.....นามสกุล.....สัญชาติ.....

อายุ.....ปี เพศ..... ชั้นปีที่ศึกษา..... คะแนนเฉลี่ยสะสม.....

สถาบันการศึกษาปัจจุบัน.....

เหตุผลที่เลือกเรียนภาษาไทยที่สถาบันแห่งนี้.....

ประสบการณ์ในการเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ.....ปี.....เดือน

ในประเทศ..... สถาบันหรือโครงการที่เรียน.....

ต่างประเทศ..... สถาบันหรือโครงการที่เรียน.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลทัศนคติต่อการเรียน

วัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาไทย.....

สาเหตุที่เลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้.....

ชอบเรียนภาษาไทยเพราะอะไร.....

เคยไปประเทศไทยหรือไม่.....เหตุผลที่ไปประเทศไทย.....

มีเพื่อนคนไทยหรือไม่.....มีจำนวนกี่คน.....

คุณเรียนภาษาไทยแล้วทำให้คุณรู้จักและเข้าใจคนไทย ประเทศไทยมากขึ้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

คุณคิดว่าภาษาไทยเป็นอย่างไร

เมื่อได้เข้ามาศึกษาแล้วสิ่งที่ได้พบเห็นเป็นไปตามที่ตนเองคาดหวังไว้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

ตอนที่ 3 แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

1. อะไรคือเหตุผลที่ของนักศึกษาเลือกเรียนวิชาเอกภาษาไทย
2. นักศึกษาคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาไทย
3. นักศึกษาคิดว่าอะไรคือข้อแตกต่างระหว่างการเรียนภาษาไทยกับอาจารย์ไทยและอาจารย์เกาหลี
4. นักศึกษาคิดว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาที่สองและสอนภาษาแบบข้ามวัฒนธรรมควรมีคุณลักษณะและมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง
5. คุณคิดว่านักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรมควรมีคุณลักษณะและมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง และมีเทคนิควิธีการเรียนภาษาไทยให้เก่งได้อย่างไร
6. นักศึกษาคิดว่าเอกสาร ตำรา หนังสือประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศควรมีลักษณะอย่างไร
7. นักศึกษาคิดอย่างไรต่อการเรียนภาษาไทยที่ประเทศเกาหลีและที่ประเทศไทย
8. นักศึกษาคิดว่ารูปแบบหรือแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ควรเป็นอย่างไรบ้าง
9. นักศึกษาคิดว่าแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในลักษณะของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศควรมีลักษณะอย่างไร

ภาคผนวก ฉ

แบบตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ ที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบตรวจสอบความเหมาะสม (ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตร
และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

เรียน ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยกำลังจัดทำวิทยานิพนธ์หลักสูตรดุขภูิบัณฑิต เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของ
การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศ
สาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการ
จัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้
3. พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยใน
ฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐ
เกาหลีใต้
4. นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ในการนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิช่วยกรุณาพิจารณา ตรวจสอบความเหมาะสม
และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุง (ร่าง) รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและ
การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย
และประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาด้วยนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์

ด้วยความเคารพอย่างสูง

นางสาวบุญรอด โชติวชิรา

คำชี้แจง

กรุณาแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ ถ้าท่านพิจารณาแล้วเห็นว่ารายการต่อไปนี้มีความเหมาะสม โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้ร่างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยใช้ชื่อว่า “บิบิมบับโมเดล” (Bibimbab Model)

หลักการและเหตุผล คือ

คนไทยเริ่มหันมารู้จักและสนใจประเทศเกาหลีใต้และคนเกาหลีใต้จากซีรีส์เกาหลีเรื่องแดจังกึม ทำให้เกิดการปลุกกระแสความสนใจประเทศ ผู้คน สังคม วัฒนธรรมของประเทศเกาหลีใต้ นับเป็นการจุดกระแสการเริ่มต้นให้คนไทยและคนเกาหลีในยุคสมัยปัจจุบันเริ่มหันมาให้ความสนใจต่อกันและกันมากขึ้นและมีความสัมพันธ์ติดต่อกันในมิติต่างๆ ทั้งการเมือง สังคม เศรษฐกิจ ธุรกิจ ความงาม ความบันเทิง การท่องเที่ยวและด้านอาหาร ฯลฯ เฉกเช่นเดียวกันประเทศเกาหลีใต้และคนเกาหลีใต้ก็ได้หันมาสนใจประเทศไทยและคนไทยเพิ่มมากขึ้น นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นให้คนเกาหลีโดยเฉพาะนักศึกษาเกาหลีใต้เริ่มสนใจประเทศไทยและสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ผลจากการติดต่อกันในด้านต่างๆ ระหว่างไทยและเกาหลีใต้ดังกล่าวข้างต้นเปรียบเสมือนตัวเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนเกาหลีใต้และคนไทย คนไทยและคนเกาหลีใต้มีวัฒนธรรมหลายอย่างคล้ายคลึงกัน เช่น คนเกาหลีนิยมบริโภคข้าวเป็นอาหารหลักควบคู่กับอาหารชนิดต่างๆ เช่นเดียวกับคนไทย อาหารเกาหลีมีรสชาติอร่อยและหลากหลายรสชาติ ทำให้เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป อาหารเกาหลีประกอบด้วยข้าว น้ำแกงหรือซุป ผักชนิดต่างๆ ปลา เต้าหู้ เนื้อ และกิมจิ สำหรับอาหารเกาหลีที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปคือ “บิบิมบับ” (비빔밥) หรือที่เรียกกันในภาษาไทยว่า “ข้าวยำเกาหลี” เป็นอาหารเกาหลีประเภทข้าวชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยคำว่า “บิบิม” (비빔) แปลว่า “การผสม” หรือ “คลุกเคล้า” และ “บับ” (밥) แปลว่า “ข้าว” เป็นข้าวสุกดั้งเดิมของเกาหลี ซึ่งนำเอาข้าวสวย ผักต่างๆ เช่น ถั่วงอก ผักกาด เห็ดหอม สาหร่าย วางไข่ไว้ข้างบน มีซอสสีแดงๆรสชาติเค็มนิดๆ ผสม พอจะกินก็คลุกเคล้าผสมให้เข้ากัน

รูปอาหารเกาหลี “บิบบับ” (비빔밥) หรือ ข้าวยำเกาหลี

ผู้วิจัยมีความคิดว่า อาหารก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเช่นเดียวกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดเชื่อมโยงการสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ในลักษณะของ “บิบบับโมเดล” (Bibimbab Model) ที่สื่อและสะท้อนถึงนัยของความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมระหว่างคนไทยและคนเกาหลีใต้ผ่านอาหารและภาษา โดยการจัดการเรียนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนเกาหลีใต้เหมือนกับที่คนเกาหลีและคนไทยมีความแตกต่างกันและความเหมือนกัน โดยเฉพาะ ด้านสังคม วัฒนธรรมและการเรียนรู้ภาษาไทยและสังคมไทยผู้เรียนเกาหลีใต้จึงเป็นการผสมผสานส่วนที่เหมือนกันและส่วนที่แตกต่างกันในประเด็นต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านเปรียบเทียบกับส่วนประกอบต่างๆ ที่หลากหลายของบิบบับ และมีการปรับตัว เรียนรู้ ผสมผสานให้เป็นเนื้อเดียวกันและการหลอมรวมกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การสร้างความเข้าใจกันและเกิดประสิทธิภาพในการเรียนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมของผู้เรียนเกาหลีใต้ การนำเสนอโดยผ่านนัยของภาพอาหารเป็นตัวสื่อความหมายให้เห็นภาพเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เข้าใจง่ายและง่ายต่อการจดจำและนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงต่อไปในอนาคต

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
หลักการและเหตุผล					

มีส่วนที่ควรปรับปรุง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม
2. เพื่อได้รูปแบบและแนวทางการจัดการศึกษาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแบบข้ามวัฒนธรรมไว้ในหลักสูตรการจัดการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
วัตถุประสงค์					

มีส่วนที่ควรปรับปรุง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

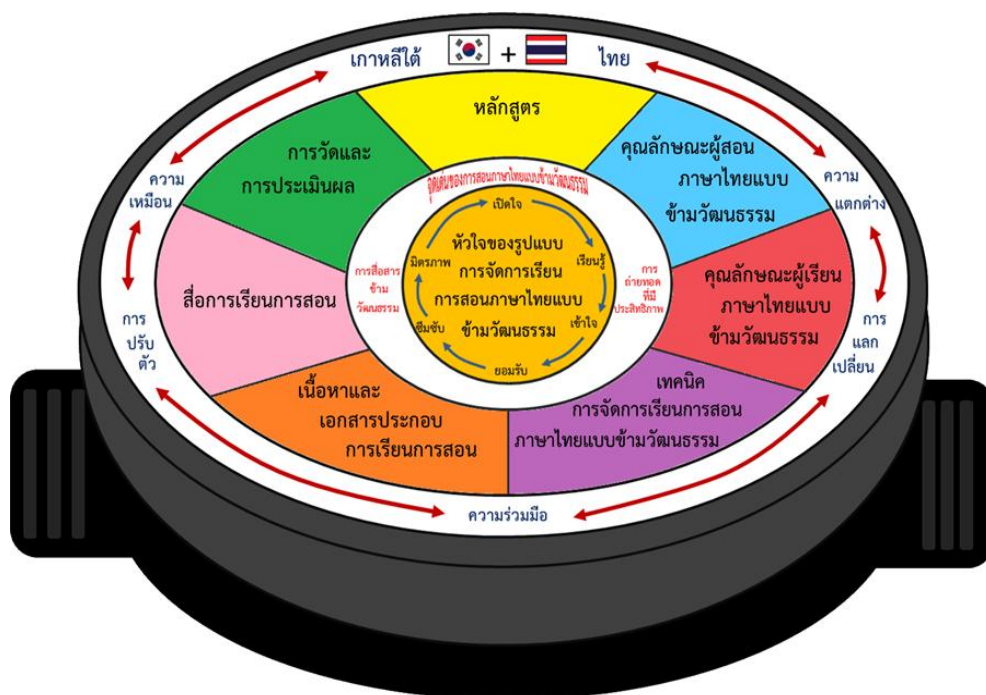
.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การนำเสนอภาพของรูปแบบจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และประเทศสาธารณรัฐ เกาหลีใต้ ซึ่งใช้ชื่อว่า “บิบบับโมเดล” (Bibimbab Model) โดยสรุป ได้กำหนดประเด็นหลักออกเป็น 6 ส่วน ดังภาพดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 มีชื่อว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้”

เป็นการอธิบายถึงประเทศเกาหลีใต้และประเทศไทยที่มีความเหมือน ความแตกต่าง การแลกเปลี่ยน การปรับตัว และความร่วมมือกัน

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 1 “ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศเกาหลีใต้”					

มีส่วนที่ควรปรับปรุง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 มีชื่อว่า “หลักสูตร” เป็นการอธิบายถึงภาพรวมของการจัดหลักสูตรเรียนการสอนภาษาไทยใน
ฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 2 “หลักสูตร”					

มีส่วนที่ควรปรับปรุง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....
.....

ส่วนที่ 3 มีชื่อว่า “คุณลักษณะของผู้สอนและผู้เรียน”

เป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะของผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม และการอธิบายถึง
คุณลักษณะเฉพาะของผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีใต้ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 3 “คุณลักษณะของผู้สอนและผู้เรียน”					

มีส่วนที่ควรปรับปรุง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

ส่วนที่ 4 มีชื่อว่า “เอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอน”

เป็นการอธิบายถึงเอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบข้ามวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วนได้แก่ เทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม เนื้อหาและเอกสารประกอบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 4 “เอกลักษณ์ของการจัดการเรียนการสอน”					

มีส่วนที่ควรปรับปรุง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

ส่วนที่ 5 มีชื่อว่า “หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม”

เป็นการอธิบายถึงหัวใจหลักสำคัญที่สุดของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม ประกอบด้วย 6 ส่วนสำคัญคือ เริ่มต้นจาก 1) การเปิดใจ 2) การเรียนรู้ 3) การเข้าใจ 4) การยอมรับ 5) การซึมซับ 6) มิตรภาพ และส่วนเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จ

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
<p>ส่วนที่ 5</p> <p>“หัวใจของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย</p> <p>แบบข้ามวัฒนธรรม”</p>					

มีส่วนที่ควรปรับปรุง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

ส่วนที่ 6 มีชื่อว่า “จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม”

เป็นการอธิบายถึงจุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมและสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมประสบผลสำเร็จคือ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพ

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
<p>ส่วนที่ 6</p> <p>“จุดเด่นของการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรม”</p>					

มีส่วนที่ควรปรับปรุง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์

The logo of Chulalongkorn University, featuring a central emblem with a sunburst and a crown, surrounded by a circular border with Thai script.

ภาคผนวก ข

แบบตรวจสอบร่างแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการ
เรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

**แบบตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตร
และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี
ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ**

เรียน ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยกำลังจัดทำวิทยานิพนธ์หลักสูตรดุขภูมิบัณฑิต เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5. ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคของการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

6. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

7. พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

8. นำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

ในการนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิช่วยกรุณาพิจารณา ตรวจสอบความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุง แนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาด้วยนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์

ด้วยความเคารพอย่างสูง

นางสาวบุญรอด โชติวิศิรา

คำชี้แจง

กรุณาแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

3. แนวทางการบริหารจัดการการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ
 - 3.1 การจัดโครงสร้างการบริหารงาน
 - มีการกำหนดผู้ดูแลและรับผิดชอบหลักสูตรหรือโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติไว้อย่างเป็นระบบชัดเจน
 - อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติในกรณีมีปัญหา
 - หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยควรจัดให้ตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียนชาวต่างชาติเท่าที่ควร
 - มีการมอบหมายและกำหนดภาระงานสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่อาจารย์ผู้สอนอย่างเป็นระบบและเหมาะสม
 - 3.2 การกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์และกลยุทธ์
 - มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง
 - มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมากเป็นอันดับต้นๆ ในการพัฒนาองค์กร
 - มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทย มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศและได้รับการยอมรับ
 - มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับนโยบายหรือพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ อยู่เสมอเพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
 - มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการประสานงานกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศเพื่อสร้างความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอน
 - มหาวิทยาลัยหรือทางสาขามีการเสนอรูปแบบหรือโปรแกรมการเรียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนอย่างยืดหยุ่นและหลากหลาย
 - มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชามีการปรับค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาไทยให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเรียนมากขึ้น

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

- เหมาะสม
- ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

4. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ
- 4.1 ด้านหลักสูตร
- 2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.3 ด้านพัฒนาผู้สอน
- 2.4 ด้านพัฒนาผู้เรียน
- 2.5 ด้านสื่อ เทคโนโลยี เอกสาร ตำราประกอบการสอน
- 2.6 ด้านการทดสอบการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

2.1 ด้านหลักสูตร ได้แก่

- มีโครงสร้างหลักสูตร วิชาและหน่วยกิตที่เป็นระบบชัดเจนและมีความหลากหลายเหมาะสมแก่ผู้เรียน
- หลักสูตรภาษาไทยหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติควรมีจุดเด่นหรือจุดเน้นที่ชัดเจน
- มีการปรับปรุงหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีความทันสมัยกับสภาพปัจจุบัน
- มีกรรมการประจำหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอนที่เพียงพอและเป็นไปตามคุณสมบัติ
- มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัดและความสนใจ
- มีหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีลักษณะร่วมกับหลักสูตรหรือโปรแกรมอื่นๆ ทั้งในและต่างสถาบัน (joint program) และทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

- เหมาะสม
- ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

- สาขาวิชาหรือทางสถาบันมีระบบการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีคุณภาพมีมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือ
- มีเกณฑ์การคัดเลือกอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงและมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ
- มีเกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยที่ชัดเจนและเหมาะสม
- ผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนเฉพาะที่ช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเรียนรู้ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น
- มีรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีความทันสมัย หลากหลายวิธี ไม่น่าเบื่อ
- รูปแบบวิธีการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นำไปใช้จริง
- วิธีการสอนของอาจารย์ส่งเสริมให้ผู้เรียนไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้
- บรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น
- ควรจัดกลุ่มผู้เรียนในแต่ละห้องในจำนวนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้สอน ทั้งห้องเรียนขนาดเล็กและห้องเรียนขนาดใหญ่ สำหรับห้องเรียนขนาดใหญ่การจัดกลุ่มผู้เรียนภาษาไทยไม่ควรมากเกินไปคือ ไม่ควรเกินกลุ่มละ 30 คนต่อห้องเรียนเพราะอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน
- การจัดห้องเรียน ขนาดห้องเรียนและสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกห้องเรียน มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน
- เวลาในการเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน
- การบ้านหรือการสั่งงานมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

- เหมาะสม
- ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

2.3 ด้านพัฒนาผู้สอน

- มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการส่งอาจารย์ไปอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ
- มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา ให้ทุนสนับสนุนการเขียนเอกสารตำราการสอนภาษาไทยแก่อาจารย์
- มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีโครงการพัฒนาอาจารย์โดยส่งไปปฏิบัติงานทั้งในและต่างประเทศ
- มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการสนับสนุนยกย่อง ชื่นชมอาจารย์ที่มีผลงานดีเด่นหรือสร้างชื่อเสียงด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
- มหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชา มีการจัดสรรทุนด้าน วิจัยให้แก่อาจารย์เพื่อทำวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ
- มีการส่งเสริมด้านวิจัยโดยร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในและนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

- เหมาะสม
- ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

2.4 ด้านพัฒนาผู้เรียน

- มีการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมไทยให้นักศึกษามีส่วนร่วม
- มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสและมีพื้นที่ (เวที) ในการแสดงออกด้านความรู้ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมในลักษณะที่แตกต่างให้แก่ผู้เรียน
- มีโครงการการศึกษาดูงานหรือทัศนศึกษาเกี่ยวกับ การเพิ่มองค์ความรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

- เหมาะสม
- ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

2.5 ด้านสื่อ เทคโนโลยี เอกสาร ตำราประกอบการสอน

- ห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัย
- สื่อการเรียนการสอนมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสนใจภาษาไทย
- การใช้สื่อของจริงหรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น
- ภาควิชาที่รับผิดชอบมีการจัดห้องหรือศูนย์การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้บริการ
- ห้องสมุดมีหนังสือ เอกสาร สื่อมัลติมีเดียที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้มาใช้บริการ
- มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน
- เทคโนโลยีช่วยผลิตสื่อ ตำราเอกสารการเรียนการสอนภาษาไทยที่น่าดึงดูด น่าสนใจ ทันสมัยและมีความหลากหลายให้แก่ชาวต่างชาติ

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

- เหมาะสม
- ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

2.6 ด้านการทดสอบการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

- มีระบบการวัดและเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถและทักษะด้านภาษาไทยของผู้เรียนที่ชัดเจน ถูกต้อง หลากหลายและตรงตามสภาพจริง
- มีการวัดผลการเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและแจ้งให้ผู้เรียนได้พัฒนาปรับปรุง

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

- เหมาะสม
- ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

3. แนวทางและเทคนิคเฉพาะของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบข้ามวัฒนธรรมระหว่าง

ประเทศไทยและประเทศอื่นๆ

- ความเหมือนและความแตกต่างกันทางด้านผู้คน ภาษา สังคมและวัฒนธรรมเป็นเสน่ห์ที่สร้างแรงจูงใจให้ชาวต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น
- ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อมความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและคนต่างชาติ
- เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่เชื่อมโยงความรู้ การเรียนรู้ภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติทั้งในนอกห้องเรียน ทั้งในประเทศไทยและข้ามประเทศได้
- สอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการทางภาษาและวัฒนธรรมได้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และนำไปใช้ได้จริง
- การศึกษาและการวิเคราะห์และทำความเข้าใจและทำความเข้าใจผู้เรียนชาวต่างชาติที่ผู้สอนจะสอนให้ดีและท่องแท้เสียก่อน
- การผสมผสานความรู้ทางภาษาไทยและวัฒนธรรมให้กลมกลืนกันในการจัดการเรียนการสอน
- สอนสิ่งที่สำคัญจำเป็นและนำไปใช้ได้จริงในการดำเนินชีวิตประจำวันในสถานการณ์จริง
- เน้นการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารทั้งในและนอกชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญ
- การสอนในชั้นเรียนเน้นการฝึกฝน การเนื้อเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจและมีกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างหลากหลาย
- ใช้สื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน ทั้งเอกสาร แบบฝึกหัด รูปภาพ สื่อของจริง ของจำลอง วิดิทัศน์ เพลง หนังสือพิมพ์ คลิป ฯลฯ
- ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษามากๆ และเข้มงวดในเรื่องการออกเสียงผิด อย่ายปล่อยผ่านไป
- มีกิจกรรมเสริมนอกเวลาเรียน เช่น การไปทัศนศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกภาษา
- การจัดเพื่อนคนไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำความรู้จักกับคนไทย ฝึกการใช้ภาษาไทยและเรียนรู้ความเป็นไทยจากเพื่อนคนไทย
- การจัดเนื้อหาให้เหมาะสมแก่วัตถุประสงค์และความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก
- สร้างความยอมรับและการเปิดใจเรียนรู้ความเหมือนและความต่างกันในประเด็นต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน
- ฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และคิดเชื่อมโยงจากสิ่งที่เป็นลักษณะของไทยไปสู่วัฒนธรรมหลักของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ได้อย่างเข้าใจและสนุกมากขึ้นว่าของไทยเป็นแบบนี้ ของประเทศเราเป็นแบบนี้
- การให้ข้อมูลที่เป็นความจริงและการให้ข้อมูลที่รอบด้านแก่ผู้เรียนในเชิงสภาพแวดล้อมบริบทวัฒนธรรมตามความเป็นจริงทั้งบวกและลบ
- การจัดประสบการณ์ตรงและอ้อมให้นักศึกษาได้ฝึกค้นคว้าหาความรู้และฝึกทักษะทางภาษาทั้งในรูปแบบของกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนโดยสอดคล้องกับเนื้อหาและบทเรียนหรือกิจกรรมทางวัฒนธรรม

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

- เหมาะสม
- ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

4. แนวทางการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาระหว่างประเทศไทย
และประเทศต่างๆ

- มีความร่วมมือระหว่างองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อการส่งเสริมการเรียนการสอน
ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- มีการจัดประชุม อบรม สัมมนาในประเด็นต่างๆ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน
ที่แตกต่างกันเชิงวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

- เหมาะสม
- ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

5. แนวทางการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์

- ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่ผู้สนใจเรียนภาษาไทย
- ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของสถาบัน คุณภาพของคณาจารย์และบัณฑิตเป็นจุดขายและจุดดึงดูดให้มีคนสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น
- เทคโนโลยีที่ทันสมัยในปัจจุบัน เป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยประชาสัมพันธ์ให้คนต่างชาติรู้จักประเทศไทยและสนใจภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น
- ความมั่นคง ความปลอดภัยและความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองมีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจที่ทำให้คนต่างชาติมาศึกษาภาษาไทยเพิ่มขึ้นหรือลดลง
- การสนับสนุนและการจัดสรรทุนการศึกษาจากรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐส่งผลให้คนต่างชาติสนใจศึกษาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น
- ค่าเล่าเรียนและค่าครองชีพที่ไม่สูงมากส่งผลให้คนต่างชาติตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยเพื่อการศึกษา การท่องเที่ยวและการทำงานเพิ่มขึ้น
- อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายการลงทุนของบริษัทต่างชาติในไทยส่งผลให้ตลาดการศึกษาและการจ้างงานผู้มีความรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น
- ท่าเล ที่ตั้ง สาธารณูปโภคและการคมนาคมที่ สะดวกสบายของสถานที่เรียนส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

เหมาะสม

ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

6. แนวทางการส่งเสริมการเงินและการจัดสรรงบประมาณ

- ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาที่มีโครงการหรือทุนการศึกษา
งบประมาณที่จัดสรรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาด้านภาษาไทยทั้งในประเทศ
และต่างประเทศ
- ทางสาขาวิชาควรได้รับงบประมาณเพียงพอจากมหาวิทยาลัยและจากแหล่งทุนภายนอก
เพื่อนำมาใช้พัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยในสาขาวิชา
- ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการสร้าง
เครือข่ายและพันธมิตรทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนด้านวิชาการจากรัฐบาลหรือ
หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อ
อุปกรณ์หรือสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน
- ทางมหาวิทยาลัยหรือทางสาขาวิชาควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการจัด
กิจกรรมทั้งในและนอกสถานที่ รวมทั้งการประชุม สัมมนา อบรมและ
การไปทัศนศึกษานอกสถานที่

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

เหมาะสม

ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

.....

.....

.....

7. แนวทางด้าน การประเมินและติดตามผล

- มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาชาวต่างชาติด้านภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี
- จำนวนนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยได้รับรางวัลจากการแข่งขัน การประกวด และสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย
- จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศได้ประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้ดี
- จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาภาษาไทยส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับ การใช้ภาษาไทย
- บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้ประกอบอาชีพในประเทศไทยมากกว่าที่ประเทศเกาหลีใต้
- มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือหรือการติดต่อสื่อสารของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว กับนักศึกษารุ่นน้องหรือคณาจารย์
- จำนวนบัณฑิตมีการศึกษาต่อด้านภาษาไทยในระดับสูงทั้งในประเทศเกาหลีใต้ และในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น
- ศิษย์เก่ามีส่วนช่วยสนับสนุนสาขาวิชาและสถาบันในด้านต่างๆ เช่น ด้านเงินทุน ด้านการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในฐานะวิทยากร ฯลฯ

ผลการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ

- เหมาะสม
- ยังไม่เหมาะสม และมีส่วนที่ควรปรับปรุงตามข้อเสนอแนะดังนี้

.....

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์

นางสาวบุญรอด โชติวชิรา

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวบุญรอด โชติวชิรา เกิดเมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ.2522 ที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1) วิชาเอกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2544 และสำเร็จการศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2547 และได้เข้าศึกษาต่อในระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2556

ประสบการณ์ในการทำงาน ดังนี้

ปี พ.ศ. 2547-2548 อาจารย์พิเศษ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปี พ.ศ. 2547-2548 อาจารย์พิเศษ โปรมแกรมวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ปี พ.ศ. 2552-2554 อาจารย์สอนภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย

มหาวิทยาลัยบูรพาภาษาและกิจการต่างประเทศ (BUFS)

ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้

ปี พ.ศ. 2548-ปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตร การสอนและการเรียนรู้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่